BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
22 Q
47

T=1-8

~~4-7-B-2~~
4-7-A.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Certitudo

reſurrectionis

BIBL. S. PVDEN. DE VRBE.

BIBL. S. PVDEN. DE VRBE.

BIBL. S. PVDEN. DE VRBE.

noſtrę.

Miſſale Romanum ordine abſolutiſſimo

conſummatū, ceſis ⁊ punctis apte diſtinctum, ab omni-
bus mendis expurgatum, atq; adeo appoſite lo-
cis Biblię adnotatis, ⁊ cęteris, quę opus ſunt,
accommodatis perfectum, vt neq; ab eru-
ditis, neq; ab imperitis quicq; am-
plius in eo poſſit deſiderari. Cui
⁊ ordinariū dirigens cęrimo-
nias miſſarū, ⁊ oēs miſ-
ſas nouas recens
inſeruimus.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Ex Libris Monrij S. Pudentiane De Urbe Monachor. Reformator.

J. Bernardi —

Gregorius formianij Rector s.ti N.aris in Posterula

AVGVSTINVS DE DIGNITATE SACERDOTVM.

VENERANDA SACERDOTVM DIGNITAS, In quorum manibus dei filius,uelut in utero uirginis,incarnatur. O FELICES SACERDOTES, ſi Sacerdotaliter uixeritis. O cœleſte myſterium,quòd per uos Pater & Filius &Spiritus Sanctus tam mirabiliter operatur ſuper tã ineffabili miniſterio ueſtro,quòd uno eodẽq; momẽto,idem deus,qui præſidet in cœlo,in manibus ueſtris eſt in ſacrificio. Cœlũ miratur, Horreſcit infernu s,Cõtremiſcit diabolus , reueretur quãplurimũ angelica celſitudo. Quid retribuã domino(ut taceam de cæteris, quæ tribuit mihi)pro tam ſingulari dono Sacerdotii mihi impenſo:quod eſt datũ optimum,& donum perfectũ?uerbi gratia:Ille,qui creauit me ſine me,creatur mediãte me. Et ille,qui ex nihilo cuncta creauit ſine me,ſi fas eſt dicere,dedit mihi creare ſe. O uenerabiliũ ſanctitudo manuum. O felix exercitiũ,ubi tractat Chriſtum ſacerdos Dei filium, cuius deliciæ ſunt eſſe cum filiis hominum. O SACERDOTES, attendite:maior eſt dignitas uobis collata,quã angelis,qui adorant quod uos conficitis,nec ipſi illud conficere poſſunt. O altitudo ſapientiæ Dei. O ineffabilis clementia Saluatoris. Quod angelis nõ eſt datum, conceſſum eſt homini. SACERDOS hoc ſacramentum ineffabile conficit,& angelus conficienti ſibi quaſi famulus aſſiſtit. O quã uenerabile, quàm glorioſum,quàm inſigne fuit apud antiquos nomen Sacerdotii? ſed hodie quid abiectius eo:quid uilius? O SACERDOTES,ſi anima cuiuslibet iuſti ſedes Dei eſt,multò magis ſedes & templum Dei uos eſſe debetis, mũdum & immaculatum. Si ſepulchrũ eius glorioſum eſt , in quo corpus iacuit exanime: glorioſiora & digniora eſſe debẽt corpora ueſtra,quæ qui à morte ſuſcitatus eſt, quotidie inhabitare dignatur. Si beatus eſt uenter,qui nouem mẽſibus Chriſtum portauit:ita,etſi nõ tantum,tamen beata debent eſſe corda ueſtra,in quibus quotidie eligit ſibi hoſpitium filius dei. Si beata ſunt ubera,quæ paruulus ſuxit,ita debet eſſe os beatum,quod carnem eius ſumit,& ſanguinem ſugit. Carnes ergo ueſtras cum timore eius configite , & uobis diligenter prouidete, ne lingua loquendo , quæ uocat de cœlo filium Dei , contra dominum loquatur . Et ne manus quæ intinguntur ſanguine Chriſti, polluantur ſanguine peccati.

Exodi XIX.

Sacerdotes, qui accedunt ad Dominum,ſanctificentur, ne percutiat eos .

CONDITIONES BONI SACERDOTIS.

Sacerdos debet eſſe alumnus,	Stabilis in eccleſia ,	Virilis in contritione,
A peccatis ſegregatus,	Sobrius in cœna ,	Patiens in aduerſitate,
Rector & non raptor ,	Tacitus in choro ,	Lenis in proſperitate ,
Speculator & non ſpiculator,	Prudens in lætitia ,	Diues in uirtutibus ,
Diſpenſator & non diſſipator,	Purus in conſcientia ,	Expediens in actibus ,
Pius in iudicio,	Aſſiduus in oratione ,	Sapiens in ſermone ,
Iuſtus in conſilio ,	Humilis in congregatione,	Verax in prædicatione,
Deuotus in choro,		

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

¶ Annus habet menſes .xij. hebdómadas .lij. ꝛ diem vnũ, ꝛ dies ccclxv. ꝛ vj. horas, ꝛ quádo currit biſextus, qui intrat ſingulis .iiij. annis, ſuperat per vnuz diem tantum, ꝛ habet tunc dies. ccclxvj. Longitudo dieruz anni in, vj. climate ab ortu ad occaſum ſolis.

Aurcus nũcrus. **KL** Januarius habet dies: xxxj. Luna. xxx. Nor hêt hoꝛ. xv. dies ix. (martinę vg. ꝛ m̃.

	iij	A		Januar.	1	Circũc. dñi. d. mi. mi. 17, Baſilij epi ꝛ cõf. ꝛ
		b	iiij	no.	2	Octaua ſcti ſtéphani ꝑto. ſemid. Miſſa. 16
	xi	c	iij	no.	3	Octaua ſcti ioanis euáge. ſemid. Miſſa. 16
		d	ꝑdie	no.	4	Octaua ſctóꝛũ inocentũ. ſimplex, Miſſa, 16
	xix	e	Nonis.		5	Theléſphoꝛi papę ꝛ m̃. A feſto ſtellę nu-
	viij	f	viij	id.	6	Epipha. dñi. d. ma. mi. 17. merádo ꝑfice lu-
		g	vij	id.	7	Juliani m̃. mi. 149. Cla. lxx. ná poſt, xl. dies
	xvj	A	vj	id.	8	Seuerini epiſcopi. ibi. lxx. fict. Et ſi
	v	b	v	id.	9	Martianę virginis. biſertus fuerit, fu-
		c	iiij	id.	10	Pauli pꝛimi ere. miſ. 149. peraddit vnus.
	xiij	d	iij	id.	11	Iginij papę ꝛ martyris. Si cadit in luccm
	ij	e	ꝑdie	id.	12	Satyri martyris. dñi, ſuppóe ſeqnté.
		f	Idibus.		13	Octa. epipha. du. mi. 19. Hilarij epi ꝛ cóf.
	x	g	xix	kl.	14	Februarij. Felicis in pincis pſ. ꝛ m̃. miſ. 150
		A	xviij	kl.	15	Mauri ab. Benoíe ieſu, m. 150. Sol i aqrio
	xviij	b	xvij	kl.	16	Beral. pe. m̃. d. m. m. 150. marcelli pp. ꝛ m̃. m. 151
16	vij	c	xvj	kl.	17	Antonij ab. ſo. gñalr. 151. Añ die pꝛiſcę nu-
5		d	xv	kl.	18	Pꝛiſcę virgi. ꝛ m̃. miſ. 151. q̃z deponit alle.
	xv	e	xiiij	kl.	19	Marij, marthę, audifax, ꝛ abac. m̃. miſ. 152
13	iiij	f	xiij	kl.	20	Fabiani pp. ꝛ ſebaſtiani m̃. nõ tráſſ. miſ. 152
2		g	xij	kl.	21	Agnetis virgi. ꝛ marty. ſemid. Miſſa. 152
	xij	A	xj	kl.	22	Uincentij ꝛ anaſtaſij martyrum. Miſſa. 152
10	j	b	x	kl.	23	Emerentianę virginis ꝛ marty. Miſſa. 153
		c	ix	kl.	24	Feliciani epiſcopi.
18	ix	d	viij	kl.	25	Conuerſio ſancti pauli. dup. mi. Miſſa. 153
7		e	vij	kl.	26	Polycarpi epiſcopi ꝛ martyris,
	xvij	f	vj	kl.	27	Joannis chꝛyſoſtomi epiſcopi ꝛ confeſſo.
15	vj	g	v	kl.	28	Agnetis ſcdo. nõ tráſ. miſ. 154. Clauis. xl.
4		A	iiij	kl.	29	Papię ꝛ Mauri martyrum,
	xiiij	b	iij	kl.	30	Geminiani epiſcopi ꝛ confeſſoꝛis,
12	iij	c	ꝑdie	kl.	31	Tráſla. ſ. marci euág. d. mi. Cyri ꝛ Joá. m̃.

¶ Nota ꝙ pꝛima g, menſis ianuarij eſt Clauis, lxx. Ultima vero eſt Clauis, lx. Secunda g, martij Clauis eſt paſche.

Aureus nūerus. **KL** Februarius habet dies, xxviij. Luna, xxix.
Nox habet horas. xiiij. Dies vero. x.
Et qñ eſt biſextus hēt dies. xxix. Luna, xxx.

1		d	Februa. 1	Ignatij ep̄i ⁊ mar. Et ſanctę brigidę virgi.
	xi	e iiij	no. 2	Purificatio beatę Marię virginis, duplex maius. Miſſa. 154
9	xix	f iij	no. 3	Blaſij epiſcopi ⁊ martyris. non trāſfertur.
	viij	g p̄die	no. 4	Gilberti confeſſo. Symeonis prophetę,
17		A	Nonis. 5	Agathę virgi. ⁊ marty. dup. mi. Miſſa. 155
6	xvj	b viij	id. 6	Dorothee virginis ⁊ martyris,
	v	c vij	id. 7	Moyſeti epiſcopi, ⁊ ſci aulei ep̄i ⁊ marty.
14		d vj	id. 8	Sabini ep̄i ⁊ cōfeſſo. ⁊ ſci ſalomonis mar.
3	xiij	e v	id. 9	Apollonię virgi. ⁊ marty. non tranſfertur.
	ij	f iiij	id. 10	Scholaſticę virgi. Et ſci guillelmi cōfeſ. ordi. eremitarū ſancti auguſtini. Miſſa. 236
11		g iii	id. 11	Euphroſinę virginis ⁊ marty.
	x	A p̄die	id. 12	Eulalię virginis ⁊ martyris,
19		b	Idibus. 13	Fuſcę virginis ⁊ martyris,
8	xviij	c xvj	kl. 14	Martij. Ualentini preſb̄ri ⁊ m̄. Miſſa. 156
	vij	d xv	kl. 15	Trāſlatio antonij cōfeſſo. du. mi. Fauſtini ⁊ iouitę mar.
		e xiiij	kl. 16	Julianę virginis ⁊ marty.
	xv	f xiij	kl. 17	Germanici ⁊ ſauini ep̄i. Sol in piſce.
	iiij	g xij	kl. 18	Ugonis ep̄i. ⁊ ſ. claudij cū vxo. ⁊ duo. fi. m̄.
		A xj	kl. 19	Seuerini ep̄i, ⁊ ſancti gabini preſb̄ri ⁊ mar.
	xij	b x	kl. 20	Galli preſbyteri ⁊ confeſſoris,
	j	c ix	kl. 21	Preueniens cathe. dat tardius alle vacare.
		d viij	kl. 22	Cathedra ſancti petri. dup. mi. Miſſa. 156
	ix	e vij	kl. 23	Seuerini mar. ⁊ ſci gerardi ep̄i ⁊ m̄. Uigil.
		f vj	kl. 24	Mathię apli. d. mi. miſ. 157. Locus biſexti.
	xvij	g v	kl. 25	Conſtantię virginis ⁊ martyris.
	vj	A iiij	kl. 26	Alexandri ep̄i, ⁊ ſci felicis ⁊ fortunati mar.
		b iij	kl. 27	Leandri epiſcopi. ⁊ ſancti iuliani marty.
	xiiij	c p̄die	kl. 28	Polioti martyris.

¶ Pro aureo numero nigro: aduerte ꝙ vbicunqꝫ occurrerit aureus numerus: ſiue in ianuario, ſiue in februario ſequenti prima dominica, lxx. fiet. Si cadit in lucem domini ſuppone ſequentem. Id eſt ſi aureus numerus in dominica caderet, ſequentem dominicam accipias.

Martius

Aureus nũerus. KL Martius habet dies. xxxj. Luna. xxx.
Nox habet horas. xij. Dies vero. xij.

iij	d	Martij.		1	Albini epi ꝛ cõfeſ. ſemid. Herculiani epi ꝛ
	e	vj	no.	2	Baſilici martyris. (marty. de peruſio.
xj	f	v	no.	3	Maximi mar. ꝛ ſ. marini militis ꝛ aſterij m̃.
	g	iiij	no.	4	Baſſi, ꝛ ſancti Lucij papę ꝛ martyris,
xix	A	iij	no.	5	Focę mar. ꝛ ſanctorũ palatini ꝛ ſctorũ mar.
viij	b	pdie	no.	6	Victoris ꝛ Victorini martyrum,
	c	Nonis.		7	Perpetuę ꝛ felici. virgi. ꝛ m̃. Orõ. 157. Tho
xvj	d	viij	id.	8	Apollonij m̃. (mę de aqno cõfeſ. nõ traſ.
v	e	vij	id.	9	Sanctorũ quadraginta marty. Miſſa. 157
	f	vj	id.	10	Vgi archiepi. ꝛ ſctorũ alexandri ꝛ gaij mar.
xiij	g	v	id.	11	Quadraginta milliũ mar. Clauis paſchę.
ij	A	iiij	id.	12	Gregorij papę ꝛ confeſ. du. mi. Miſſa. 157
	b	iij	id.	13	Donati epi, ꝛ ſanctę eufraſię virginis,
x	c	pdie	id.	14	Simonis epiſcopi, ꝛ ſci zacharię papę ꝛ cõf.
	d	Idibus.		15	Longini marty. Aequa crucis feſtu dat tẽ
xviij	e	xvij	kl.	16	Aprilis. Ciriaci mar. (pora martis ꝛ idus.
vij	f	xvj	kl.	17	Patritij epiſcopi ꝛ confeſſoris,
	g	xv	kl.	18	Anſelmi epiſcopi ꝛ cõfeſſo. Sol in ariete.
Aure. xv	A	xiiij	kl.	19	Joſeph cõfeſſo. ſponſi beatę virginis Ma-
nume. iiij	b	xiij	kl.	20	Romani abbatis. (rię, d. ma. Miſſa. 158
16	c	xij	kl.	21	Benedicti abba. d. mi. mi. 158. Aequnoctiu
5 xij	d	xj	kl.	22	Poſt feſtũ ſcti bñdicti vbicuq3 luna quarta
j	e	x	kl.	23	decima venerit q̃ eſt paſcha iudeorũ: ibi in dñica prima reſurrectio dñi celebratur.
13	f	ix	kl.	24	Archangeli gabrielis. dup. ma. Miſſa. 159
2 ix	g	viij	kl.	25	Annuciatio btę Marię virg. d. ma. miſ. 160
	A	vij	kl.	26	Montani mar. ꝛ ſancti caſtoli martyris,
10 xvij	b	vj	kl.	27	Joannis eremitę, ꝛ ſancti alexandrini mar.
vj	c	v	kl.	28	Gordiani regis, ꝛ ſcti priſci ꝛ ſociorũ mar.
18	d	iiij	kl.	29	Petri mar. ꝛ ſci euſtaſij abbatis ꝛ cõfeſſo.
7 xiiij	e	iij	kl.	30	Secundi marty. ꝛ ſancti quirini marty.
iij	f	pdie	kl.	31	Felicis papę ꝛ mar. ꝛ ſanctę balbinę virgi.

¶ Pro aureo numero nigro: aduerte ꝙ vbicunq3 occurrerit aureus numerus: ſiue in martio, ſiue in aprili, ſequenti prima dñica paſcha dñi celebratur. Si cadit in lucẽ dñi ſuppone ſequẽtẽ.

Aureus nūerus. KL Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. x. Dies vero. xiiij.

15		g	Aprilis.		1	Theodorę virgi. ⁊ mar. ⁊ Venantij ep̄i ⁊ m̄.
4	xj	A	iiij	no.	2	Marię ęgyptiacę, ⁊ Theodoſię virg. ⁊ mar.
		b	iij	no.	3	Pācratij mar. ⁊ Agapis ⁊ chionię vir. ⁊ m̄.
12	xix	c	p̄die	no.	4	Iſidori ep̄i ⁊ depoſitio ſci ambroſij ep̄i ⁊ cō.
1	viij	d	Nonis.		5	Vincentij cōfeſſoris ordinis prędicatorum,
	xvj	e	viij	id.	6	Celeſtini papę, ⁊ mar. ⁊ ſixti papę ⁊ mar.
9	v	f	vij	id.	7	Alexandrini mar. ⁊ ſci epiphanij ep̄i ⁊ cōf.
		g	vj	id.	8	Dionyſij epiſcopi, ⁊ confeſſoris.
17	xiij	A	v	id.	9	Trāſlatio ſctē monicę viduę m̄ris ſci auguſ. de hoſtia tyberina ad vrbe ro. dup. mi.
6	ij	b	iiij	id.	10	Apollonij preſbyte. ⁊ ſci philippi ep̄i ⁊ cōfe.
		c	iii	id.	11	Euſtorgij p̄ſbyte. ⁊ ſci cōſtantini epi ⁊ cōf.
14	x	d	p̄die	id.	12	Zeni epiſcopi veronenſis,
3		e	Idibus.		13	Ermegildi regis.
	xviij	f	xviij	kl.	14	Maij. Tyburtij, ⁊ Valeriani, ⁊ Maximi martyrum. Miſſa. 160
11	vij	g	xvij	kl.	15	Quirici epiſcopi, ⁊ confeſſoris,
		A	xvj	kl.	16	Iſidori martyris;
19	xv	b	xv	kl.	17	Aniceti papę ⁊ martyris. Sol in Tauro,
8	iiij	c	xiiij	kl.	18	Pręfecti p̄ſby. ⁊ ſci thimonis pri. diaco. m̄.
		d	xiij	kl.	19	Creſcentij confeſſoris.
	xij	e	xij	kl.	20	Leonis papę, ⁊ Victoris papę ⁊ martyris,
	j	f	xj	kl.	21	Symeonis epiſcopi, ⁊ martyris.
		g	x	kl.	22	Sotheris ⁊ Gaij papę ⁊ martyrum.
	ix	A	ix	kl.	23	Georgij martyris. nō trāſfer. Miſſa. 160
		b	viij	kl.	24	Extrema paſchę docet tua paſſio marcę.
	xvij	c	vij	kl.	25	Marci euāg. d. ani. miſ. 161. Letanię maio.
	vj	d	vj	kl.	26	Cleti papę ⁊ mart. Marcellini papę ⁊ mar.
		e	v	kl.	27	Anaſtaſij papę, ⁊ marty. Miſſa. 161
	xiiij	f	iiij	kl.	28	Vitalis marty. nō trāſfer. Claues pēteco.
	iij	g	iij	kl.	29	Petri martyris ordinis pędicatorum,
		A	p̄die	kl.	30	Marentię viduę m̄ris ſci vigilij ep̄i ⁊ mart.

Maius

Aureus nũerus.	KL		Maius habet dies. xxxi. Luna. xxx. Nox habet horas. ix. Dies vero. xv.
xj	b	Maij. 1	Philip. ⁊ iaco. ap. d. mi. mi. 161. Et gratę vi.
	c vj	no. 2	Antonini archiepi florenti. cõf. Miſſa. 162
			Athanaſij epiſcopi ⁊ confeſſoris,
xix	d v	no. 3	Inuẽtio ſcẽ cru. d. mi. miſ. 161. Et ſci alexã-
			dri, euẽtij, theodoli, ⁊ iuuena. mͣ. miſ. 162
viij	e iiij	no. 4	Monicę mr̃is beati auguſtini. Miſſa. 163
			Jacobi marty. ⁊ Floriani marty.
	f iij	no. 5	Conuerſio ſci docto. aug. epi ⁊ cõf. Orõ. 163
xvj	g pdie	no. 6	Joãnis ante portã latinã. du. mi. miſſa. 163
v	A	Nonis. 7	Cleti papę ⁊ martyris,
	b viij	id. 8	Apparitio ſci michaelis arch. d. mi. miſ. 188
xiij	c vij	id. 9	Gregorij theologi.
ij	d vj	id. 10	Gordiani ⁊ epimachi mͣ. Miſ. 163. Et ſan-
	e v	id. 11	Mamerti epiſcopi. cti iob. Miſſa, 241
x	f iiij	id. 12	Nerei ⁊ archilei atq; pãcratij mͣ. Miſſa, 164
	g iij	id. 13	Theodorę virginis,
xviij	A pdie	id. 14	Bonifacij martyris,
vij	b	Idibus. 15	Iſidori martyris,
	c xvij	kl. 16	Junij. Ubaldi epiſcopi ⁊ confeſ. Orõ. 164
xv	d xvj	kl. 17	Trãſlatio ſci bernardini ordi. mino. du. mi.
iiij	e xv	kl. 18	Felicis epi ⁊ martyris. Sol in geminis.
	f xiiij	kl. 19	Potẽtianę vir. miſ. 164. Petri cęleſtini cõf.
xij	g xiij	kl. 20	Bernardini confeſſo. dup. ma. Miſſa, 164
j	A xij	kl. 21	Helenę matris conſtantini imperatoris,
	b xj	kl. 22	Julię martyris,
ix	c x	kl. 23	Deſiderij epiſcopi,
	d ix	kl. 24	Seruuli martyris,
xvij	e viij	kl. 25	Urbani papę ⁊ mͣ. Miſſa, 164. Trãſlatio ſci
vj	f vij	kl. 26	Eleutherij papę ⁊ mar. frãciſci. miſ. 164
	g vj	kl. 27	Octa. ſci bernardini. ſemi. Joãnis pp. ⁊ mͣ.
xiiij	A v	kl. 28	Germani epiſcopi,
iij	b iiij	kl. 29	Siſinnij, alexandri, ⁊ martyrij martyrum,
	c iij	kl. 30	Felicis papę ⁊ martyris.
xj	d pdie	kl. 31	Petronillę vir. Cãcij, cãciani, ⁊ cãcianil. mͣ.

Aureus numerus. KL Junius habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. viij. Dies vero. xvj.

	c	Junij.	1	Secundi martyris,
xix	f iiij	no.	2	Marcellini, petri, ꝛ eraſmi m̃. Miſſa. 165
viij	g iij	no.	3	Pergemini ꝛ valeriani martyrum,
xvj	A p̄die	no.	4	Quirini epiſcopi ꝛ martyris,
v	b	Nonis.	5	Canonizatio ſancti nicolai de tolentino,
	c viij	id.	6	Philippi diaconi,
xiij	d vij	id.	7	Pauli epiſcopi conſtantinopolitani,
ij	e vj	id.	8	Medardi epiſcopi,
	f v	id.	9	Primi ꝛ feliciani martyrum, Miſſa. 265
x	g iiij	id.	10	Getulij martyris,
	A iij	id.	11	Barnabę apoſtoli, dup. mi. Oratio. 165
xviij	b p̄die	id.	12	Baſilidis, cyrini, nabo. ꝛ na. m̃. Miſſa. 165
vij	c	Idibus.	13	Antonij de padua cõfeſ. d. ma. Miſſa. 166
	d xviij	kl.	14	Julij. Eliſei pphetę, ꝛ rufini, ꝛ valerij mar.
xv	e xvij	kl.	15	Uiti ꝛ modeſti, atq; creſcẽtię m̃. Miſſa. 166
iiij	f xvj	kl.	16	Diogenis martyris,
	g xv	kl.	17	Auiti preſbyteri ꝛ cõfeſſo. Sol in cancro.
xij	A xiiij	kl.	18	Marci ꝛ marcelliani martyrũ, Miſſa. 166
j	b xiij	kl.	19	Geruaſij ꝛ prothaſij martyrũ. Myſſa. 166
	c xij	kl.	20	Syluerij papę ꝛ martyris, Octaua ſancti (Antonij, ſemiduplex.
ix	d xj	kl.	21	Leufredi,
	e x	kl.	22	Paulini epiſcopi ꝛ confeſſoris,
xvij	f ix	kl.	23	Joannis preſbyteri. Uigilia Miſſa. 167
vj	g viij	kl.	24	Natiuitas ſci ioãnis bap. d. ma. Miſſa. 167
	A vij	kl.	25	Apparitio ſancti marci euangeliſtę,
xiiij	b vj	kl.	26	Joannis ꝛ pauli marty. Miſſa. 168. Uigi- (lij epiſcopi ꝛ martyris.
iij	c v	kl.	27	Soſti martyris, Et creſcentij epiſcopi,
	d iiij	kl.	28	Leonis papę ꝛ cõfeſſo. nõ tranſſ. Oro. 168 Uigilia. Miſſa. 168
xj	e iij	kl.	29	Petri ꝛ pauli apoſtolorũ. d. ma. Miſſa. 169
	f p̄die	kl.	30	Cõmemora. pauli apli. du. mi. Miſſa. 169

Julius

Aureus nũerus.	KL				Julius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. ix. Dies vero. xv.
xix	g		Julij.	1	Octa. ſcti ioã. bap. ſemid. Martialis apl̃i.
viij	A	vj	no.	2	Viſitatio btẽ marię vg. du. ma. Miſſa. 170
					Proceſſi ⁊ martiniani mar. Miſſa. 170
	b	v	no.	3	Gregorij epiſcopi,
xvj	c	iiij	no.	4	Udalrici epiſcopi,
v	d	iij	no.	5	Domitij martyris,
	e	pdie	no.	6	Octa. apſorũ petri ⁊ pauli. du. mi. Miſ. 171
xiij	f		Nonis.	7	Sancti bonauenturę ⁊ Partemij confeſſo.
ij	g	viij	id.	8	Procopij martyris,
	A	vij	id.	9	Octaua viſitationis beatę marię. dup. mi.
x	b	vj	id.	10	Septẽ frm̃ m̃. ⁊ rufinę ⁊ ſcdę virgi. miſ. 171
	c	v	id.	11	Pij papę ⁊ marty. Et ioãnis epĩ ⁊ marty.
xviij	d	iiij	id.	12	Naboris ⁊ felicis martyrum. Miſſa. 172
					Hermagorę ⁊ fortunati martyrum,
vij	e	iii	id.	13	Anacleti papę ⁊ martyris,
	f	pdie	id.	14	Eraclei epiſcopi, Dies caniculares,
xv	g		Idibus.	15	Quirici ⁊ iulitę martyrum,
iiij	A	xvij	kľ.	16	Auguſti. Euſtachij epiſcopi,
	b	xvj	kľ.	17	Alexij confeſſoris, Marinę virginis,
xij	c	xv	kľ.	18	Symphoroſę cuz, vij. filijs m̃. Sol in leone,
j	d	xiiij	kľ.	19	Arſenij eremitę,
	e	xiij	kľ.	20	Margaretę virginis ⁊ martyris,
ix	f	xij	kľ.	21	Praxedis virginis, Miſſa, 172
	g	xj	kľ.	22	Marię magdalenę. ſemid. Miſſa. 172
xvij	A	x	kľ.	23	Apollinaris epiſcopi ⁊ marty. Miſſa. 172
vj	b	ix	kľ.	24	Chriſtinę virginis ⁊ martyris, Uigilia.
	c	viij	kľ.	25	Jacobi apl̃i. d. mi. miſ. 173. chriſtophori m̃.
xiiij	d	vij	kľ.	26	Scẽ ãnę. d. ma. miſ. 235. Poſtoris pſ. ⁊ cõf.
iij	e	vj	kľ.	27	Pantaleonis martyris,
	f	v	kľ.	28	Nazarij, celſi, victoris, ⁊ innocẽ. m̃. Miſ. 173
xj	g	iiij	kľ.	29	Felicis, ſimplicij, fau. ⁊ beatri. m̃. Miſſa. 173
					Marthę virgi. non tranſ. Miſſa. 173
xix	A	iij	kľ.	30	Abdon ⁊ ſennen martyrum, Miſſa. 174
	b	pdie	kľ.	31	Fantini confeſſoris.

Aureus nũerus. **KL** Auguſtus habet dies. xxxj. Luna. xxx.
Nox habet horas. xj. Dies vero. xiij.

viij c Auguſti 1 Petri ad vi. d.mi.mi.174. Et ſ.mac. oõ.175
xvi d iiii no. 2 Feſtũ portiũ. d.ma. Step.pp.7 m̃. mi.175
v e iij. no. 3 Inuẽtio ſci ſtephani proto. no traſ.mi.175
f ꝑdie no. 4 Iuſtini preſbyteri 7 martyris,
xiij g Nonis. 5 Sancte marię ad niues. du.ma. Miſſa.175
Et ſci dñici cõfeſ. no traſfer. Miſſa.175
ij A viij id. 6 Traſ.dñi.d.ma.mi.175. Sixti feliciſſimi
b vij id. 7 Donati epi 7 m̃.177. (7 agapiti m̃. mi.176
x c vi id. 8 Cyriaci, largi, 7 ſmaragdi mart. Miſſa.177
d v id. 9 Romani martyris. Vigilia. Miſſa.177
xviii e iiii id. 10 Lau.m̃.d.ma.miſ.177. Et hoſterię v.7 m̃.
vij f iij id. 11 Tyburtij 7 ſuſanne martyrum. Miſſa.178
g ꝑdie id. 12 Clarę virginis. duplex ma. Oratio.178
xv A Idibus. 13 Hippolyti 7 ſociorũ eius m̃. mi.178. Et ſci
ſimpliciani epi 7 cõf. ordi. eremi. mi.176
iiij b xix kl. 14 Septẽbris. Euſebij pſby.7 cõfe. Orõ.179
Vigilia, Miſſa,178
c xviij kl. 15 Aſſumptio beatę virgi. du.ma. Miſſa,179
xij d xvij kl. 16 Rochi confeſſoris, Miſſa, 238
i e xvj kl. 17 Octa.ſci laurẽ. ſemi.mi. 179. Et piectij m̃.
f xv kl. 18 Agapiti mar. Miſſa.180, Sol in virgine,
ix g xiiij kl. 19 Ludouici epi 7 confeſ. du.ma. Miſſa,180
A xiij kl. 20 Bernardi abbatis, duplex minus,
xvij b xij kl. 21 Anaſtaſij martyris, (po.7 ſimpho.m̃.180
vj c xj kl. 22 Octa.aſſũptio. d.mi. Et.ſ. timothei, hip-
d x kl. 23 Theonis epiſcopi,7 zacharię, Et ſci Phi-
lippi confeſſoris, Miſſa, 180. Vigilia,
xiiij e ix kl. 24 Bartholomei apoſtoli, du.mi. Miſſa, 181
iij f viij kl. 25 Ludouici regis francię cõfeſſo. Miſſa, 181
g vij kl. 26 Zepherini papę 7 m̃. Et Alexãdri mar. Et
xi A vj kl. 27 Rufi epiſcopi. (octa.ſci ludouici epi.
xix b v kl. 28 Aug.epi.d.ma.m.181. Herme.m̃. orõ.182
c iiij kl. 29 Decollatio ioã.bapti.ſemi.miſ.182. Sabi-
viij d iij kl. 30 Felicis 7 adaucti m̃. mi.182. (nę m̃. mi.182
e ꝑdie kl. 31 Felicis preſbyteri 7 confeſſoris.

September

Aureus nūerus.	KL			September habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xij. Dies vero. xij.
xvj	f	Septēb.	1	Duodecim frūm m̄. Orō. 183. Egidij abba.
v	g iiij	no.	2	Antonini martyris,
	A iij	no.	3	Euphemię, dorothee, tecle, ⁊ eraſ. vg. ⁊ m̄.
xiij	b	ṗdie no.	4	Moyſi prophetę. Octaua ſancti auguſtini.
ij	c	Nonis.	5	Victorini martyris,
	d viij	id.	6	Zacharię prophetę.
x	e vij	id.	7	Reginę virginis ⁊ martyris.
	f vj	id.	8	Natiuitas beatę Marię virginis, dup. ma. Miſſa, 183. Adriani martyris.
xviij	g v	id.	9	Gorgonij martyris, Miſſa. 183
vij	A iiij	id.	10	Nicolai de tolentino confeſſo. Miſſa. 184
	b iij	id.	11	Prothi ⁊ hyacinthi martyrum, Miſſa. 185
xv	c	ṗdie id.	12	Syri confeſſoris, ⁊ martyris.
iiij	d	Idibus.	13	Philippi epiſcopi, ⁊ confeſſoris, ⁊ mar.
	e xviij	kl.	14	Octobris. Exalta. ſctē cru. d. mi. Miſ. 186 Cornelij ⁊ Cypriani marty. Miſſa. 186
xij	f xvij	kl.	15	Octa. nati. ma. Nicomedis m̄. Miſſa. 186
j	g xvj	kl.	16	Euphemię, lucię, ⁊ geminia. m̄. Miſſa. 186
	A xv	kl.	17	Feſtum ſtigmatum beati franciſci. du. ma. Miſſa. 167. Octaua ſancti nicolai.
ix	b xiiij	kl.	18	Victoris ⁊ coronę martyrū. Sol in libra.
	c xiij	kl.	19	Mariani confeſſoris, ⁊ marty.
xvij	d xij	kl.	20	Euſtachij ⁊ ſo. eius. nō trāſſ. Vigi. miſ. 187
vj	e xj	kl.	21	Matthei apoſtoli ⁊ euāge: du. mi. Miſ. 187
	f x	kl.	22	Mauritij ⁊ ſoc. eius. miſſa, 188. Aequnoctiū.
xiiij	g ix	kl.	23	Lini papę ⁊ martyris,
iij	A viij	kl.	24	Germani abbatis, ⁊ marty.
	b vij	kl.	25	Lupi epiſcopi ⁊ confeſſoris, ⁊ marty.
xj	c vj	kl.	26	Cypriani ⁊ iuſtinę martyrum. Miſſa. 188
xix	d v	kl.	27	Elzearij confeſſoris, ⁊ marty. nō tranſfer. Coſmę ⁊ Damiani martyrū. Miſſa. 188
	e iiij	kl.	28	Exuperij epiſcopi, confeſſo. ⁊ marty.
viij	f iij	kl.	29	Dedica. baſilicę archā. mich. d. mi. miſ. 188
	g	ṗdie kl.	30	Hierony. pſ. ⁊ cōf. ⁊ docto. d. mi. Miſ. 189

Aureus nũerus.	K	L		October habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. xiiij. Dies vero. x.
xvj	A	Octob.	1	Remigij epiſcopi, confeſſoꝛis ⁊ marty.
v	b vj	no.	2	Tranſlatio ſanctę clarę, duplex minus.
xiij	c v	no.	3	Candidi martyris.
ij	d iiij	no.	4	Fráciſci cóf. funda. oꝛ. min. d. ma. Miſ. 190
	e iij	no.	5	Placidi ⁊ ſocioꝛum martyrum,
x	f p̄die	no.	6	Magni epiſcopi, confeſſoꝛis ⁊ mar.
	g	Nonis.	7	Sergij, bacchi, marci, ⁊ apuleij m̄. Miſ. 190 Marci papę ⁊ confeſſoꝛis. Miſſa. 190
xviij	A viij	id.	8	Symeonis mar. ⁊ abꝛahę patriarchę.
vij	b vij	id.	9	Dionyſij, ruſtici, ⁊ eleutherij m̄. Miſſa. 191
	c vj	id.	10	Cerbonij epiſcopi confeſſoꝛis, ⁊ mar.
xv	d v	id.	11	Octa. bti fráci. du. mi. Tráſlatio bti augu- ſtini de hyponia ad ſardiniam, Miſſa. 191
iiij	e iiij	id.	12	Euſtachij pꝛeſbyteri, ⁊ mar. ctialis mar.
	f iij	id.	13	Venátij abbatis, ⁊ ſ. fauſtini ianuarij ⁊ mar-
xij	g p̄die	id.	14	Caliſti papę ⁊ martyris. Miſſa. 191
j	A	Idibus.	15	Antiochi epiſcopi, confeſſoꝛis ⁊ marty.
	b xvij	kl.	16	Nouembꝛis. Galli abbatis.
ix	c xvj	kl.	17	Floꝛentini epiſcopi, ⁊ confeſſoꝛis,
	d xv	kl.	18	Lucę euangeliſtę. dup. minus, Miſſa. 191
xvij	e xiiij	kl.	19	Pelagię virgi. ⁊ ſ. ptolemęi ⁊ lutij m̄. Sol in
vj	f xiij	kl.	20	Maximi martyris. ſcoꝛpione.
	g xij	kl.	21	Undecim millium virginũ. nó tráſſ. Hila-
xiiij	A xj	kl.	22	Macharij ep̄i, ⁊ ſalome. rionis abbatis.
iij	b x	kl.	23	Theodoꝛi pꝛeſbyteri ⁊ martyris.
	c ix	kl.	24	Foꝛtunati ⁊ ſocioꝛum martyrum.
xj	d viij	kl.	25	Chꝛyſanti ⁊ Darię martyrum. Miſſa. 192
xix	e vij	kl.	26	Euariſti papę ⁊ marty. Demetrij marty.
	f vj	kl.	27	Iuonis cófeſ. nó tráſſ. Uigilia. Miſſa. 192
viij	g v	kl.	28	Simonis ⁊ iudę apſtoꝛuz. du. mi. Miſſa. 192
	A iiij	kl.	29	Zenobij p̄ſbyteri, ⁊ narciſi epiſcopi ⁊ cõfeſ.
xvj	b iij	kl.	30	Bernardi ep̄i ⁊ cóf. ⁊ ſerapionis ep̄i ⁊ cófe.
v	c p̄die	kl.	31	Quinti m̄. Uigilia oĩum ſctõꝝ. Miſſa. 192

Nouember

KL Nouember habet dies. xxx. Luna. xxix.
Nox habet horas. xv. Dies verò. ix.

Aureus nūerus.				
	d	Nouēb.	1	Feſtiuitas omniū ſctōꝝū, du. ma. Miſſa. 193 Et ſancti Ceſarij marty. Oratio. 193
xiij	e iiij	no.	2	Cōmemo. oīum fideliuꝫ defunctoꝝū. Miſ-
ij	f iij	no.	3	Hilarionis epiſcopi. ſa. 227. Juſti m̄.
	g	pdie no.	4	Uitalis ⁊ agricolę martyrum,
x	A	Nonis.	5	Zacharię patris Joannis baptiſtę,
	b viij	id.	6	Leonardi confeſſoꝛis, Miſſa. 194
xviij	c vij	id.	7	Pꝛoſdocimi epī ⁊ cōf. ⁊ ſctōꝝū. iiij. coꝛona.
vij	d vj	id.	8	Octaua omnium ſanctoꝛum. dup. min. Et tráſla. bti ludo. epī ⁊ cōfeſ. d. mi. miſ. 194
	e v	id.	9	Dedica. baſi. ſalua. d. ma. Et theo. mar.
xv	f iiij	id.	10	Tryphonis, reſpicij, ⁊ nymphę martyrum.
iiij	g iij	id.	11	Martini epi ⁊ cōf. ſemi. mi. 194. Et ſci mē-
	A	pdie id.	12	Martini papę ⁊ mar. nę mar. Oīo. 194
xij	b	Idibus.	13	Bricij epī ⁊ cōfeſ. Et ſcti homoboni cōfeſſ.
j	c xviij	kl.	14	Decembris. Joannis epiſcopi,
	d xvij	kl.	15	Felicis epiſcopi ⁊ martyris,
ix	e xvj	kl.	16	Eucharij epiſcopi,
	f xv	kl.	17	Aniani epī ⁊ confeſſo. Sol in ſagittario.
xvij	g xiiij	kl.	18	Dedicatio baſil. petri ⁊ pauli. dup. mi.
vj	A xiij	kl.	19	Pōtiani pp̄. ⁊ m̄. Eliſabeth vi. ſc. oīo. 194
	b xij	kl.	20	Stephani confeſſoꝛis, ⁊ marty.
xiiij	c xj	kl.	21	Pręſentatio ſanctę Marię vgi. du. ma. 194
iij	d x	kl.	22	Cecilię virgi. ⁊ marty. dup. mi. Miſſa. 195
	e ix	kl.	23	Clemētis papę ⁊ m̄. nō traſfer. Miſſa. 195 Et felicitatis. mar. Oratio. 195
xj	f viij	kl.	24	Chꝛyſogoni martyris, Miſſa. 195
xix	g vij	kl.	25	Catherinę virginis ⁊ martyris, dup. min. ⁊ ſolenne generaliter. Miſſa. 195
	A vj	kl.	26	Petri alexandrini epiſcopi ⁊ martyris,
viij	b v	kl.	27	Jacobi interciſi martyris,
	c iiij	kl.	28	Pꝛoſperi epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis.
xvj	d iij	kl.	29	Saturnini m̄. Oīo. 147. Uigilia. Miſ. 146
v	e	pdie kl.	30	Andreę apoſtoli. duplex min. Miſſa. 147

Aureus nũerus. **KL** December habet dies, xxxj. Luna. xxx.
Nox habet horas. xvi. Dies vero. viij.

xiij	f	Decẽb.		1	Albini martyris, ⁊ ſci eligij epiſcopi ⁊ cõfeſ.
ij	g	iiij	no.	2	Bibianę virginis, ⁊ martyris,
	A	iij	no.	3	Caſſiani martyris,
x	b	pdie	no.	4	Barbarę virginis ⁊ martyris.
	c	Nonis.		5	Sabę abbatis. Et baſſi epi ⁊ martyris.
xviij	d	viij	id.	6	Nicolai epiſcopi ⁊ confeſſoꝛis ſemiduplex ⁊ ſolenne generaliter. Miſſa. 147
vij	e	vij	id.	7	Ambꝛoſij epi ⁊ cõfeſſo. du. mi. Miſſa. 147
	f	vj	id.	8	Cõceptio btẽ marię vir. d. ma. Miſſa. 148
xv	g	v	id.	9	Siri epi ⁊ marty. Et ſci Zenonis epi ⁊ cõfe.
iiij	A	iiij	id.	10	Melchiadis papę ⁊ martyris,
	b	iij	id.	11	Damaſi papę ⁊ confeſſoꝛis, Miſſa. 148
xij	c	pdie	id.	12	Pauli epi. Et ſancti valentij epi ⁊ cõfeſſo.
j	d	Idibus.		13	Lucię virginis, ⁊ martyris, ſemiduplex, ⁊ ſolenne generaliter, Miſſa. 148
	e	xix	kl.	14	Januarij. Nicaſi epiſcopi.
ix	f	xviij	kl.	15	Octa. cõceptionis beatę virginis. du. mi.
	g	xvij	kl.	16	Mclerij epi. ⁊ triũ puc. ananię, azarię ⁊ miſa.
xvij	A	xvj	kl.	17	Gratiani epiſcopi. Sol in capꝛicoꝛno.
vj	b	xv	kl.	18	Antonillę virginis. ⁊ ſci nemeſij marty.
	c	xiiij	kl.	19	Clementis pꝛeſbyteri. Solſtitium.
xiiij	d	xiij	kl.	20	Julij mar. ⁊ ſci liberati epi ⁊ cõfeſ. Uigilia.
iij	e	xij	kl.	21	Thomę apoſtoli. dup. minus. Miſſa. 149
	f	xj	kl.	22	Theodoſię virgi. ſanctoꝛũ triginta marty.
xj	g	x	kl.	23	Seruuli cõfeſſo. ⁊ ſctẽ victoꝛię virgi. ⁊ mar.
xix	A	ix	kl.	24	Luciani. Uigilia. Miſſa. 8
	b	viij	kl.	25	Natiuitas dñi noſtri Jeſu Chꝛiſti. du. ma. tres miſſę. 9. Anaſtaſię marty. Orõ. 149
viij	c	vij	kl.	26	Stephani pꝛotomarty. dup. ma. Miſſa. 10
	d	vj	kl.	27	Joãnis apoſtoli ⁊ euãge. du. ma. Miſſa. 11
xvj	e	v	kl.	28	Sanctoꝛũ inocentũ marty. ſemi. Miſſa. 11
v	f	iiij	kl.	29	Thomę archiepiſcopi ⁊ mar. nõ tráſfer. 12
	g	iij	kl.	30	Sabini epiſcopi ⁊ martyris.
xiij	A	pdie	kl.	31	Sylueſtri papę ⁊ cõfeſſo. dup. mi. Miſſa. 15

¶ Tabula

ROMA

Tabula dominicarũ.

Dominica.j.in aduentu 1
Dñica.ij in aduentu 2
Dñica.iij.in aduentu 3
Dñica.iiij.in aduentu 7
Dominica infra octauam natiuitatis domini 14
Dñica ĩfra octa.epipha.18
Dñica.ij.poſt epipha. 19
Dñica.iij.poſt epipha.20
Dñica.iiij.poſt epipha.21
Dñica.v.poſt epipha. 21
Dominica in.lxx. 22
Dominica in.lx. 23
Dominica in.l. 24
Dominica.j.in.xl. 28
Dominica.ij.in.xl. 34
Dominica.iij.in.xl. 40
Dominica.iiij.in.xl. 46
Dominica de paſſione 52
Dominica in palmis 61
Dñica reſurrectionis 104
Dñica in octa.paſche 109
Dñica.ij.poſt paſcha 110
Dñica.iij.poſt paſcha 110
Dñica.iiij.poſt paſcha 111
Dñica.v.poſt paſcha 112
Uigilia aſcenſionis 113
Aſcenſio domini 114
Dñica infra octa.aſcẽ.115
Uigilia pentecoſtes 115
Dñica pentecoſtes 119
Feſtum trinitatis 124
Dñica.j.poſt pẽteco. 125
In feſto corpis chriſti 125
Dñica.ij.poſt pẽteco. 126
Dñica.iij.poſt pente. 127
Dñica.iiij.poſt pente. 127
Dñica.v.poſt pẽteco. 128
Dñica.vj.poſt pente. 129
Dñica.vij.poſt pẽtec. 130
Dñica.viij.poſt pẽte. 130
Dñica.ix.poſt pẽteco. 131
Dñica.x.poſt pẽteco. 132
Dñica.xj.poſt pẽteco. 132
Dñica.xij.poſt pẽteco.133
Dñica.xiij.poſt pẽte. 134
Dñica.xiiij.poſt pẽte. 134
Dñica.xv.poſt pẽteco.135
Dñica.xvj.poſt pẽtec. 136
Dñica.xvij.poſt pẽte. 137
Dñica.xviij.poſt pẽte.141
Dñica.xix.poſt pẽte. 142
Dñica.xx.poſt pẽteco.142
Dñica.xxj.poſt pẽte. 143
Dñica.xxij.poſt pẽte. 144
Dñica.xxiij.poſt pẽte. 144
Dñica.xxiiij.poſt pẽt. 145

Tabula pro feſtiuitatibus ſanctorũ ſcd̃m ordinem menſium.

Ianuarius.

Circuncifio domini 17
Octaua ſancti ſtephani 18
Octaua ſancti ioannis 18
Octaua ſctõrũ innocen. 18
Epiphania domini 18
Octaua epiphanie 20
Iuliani martyris 149
Pauli primi eremite 149
In ſci felicis in pincis 150
Sanctorũ martyrum beraldi ⁊ ſociorum 150
Marcelli pape ⁊ mar.151
Antonij abbatis 151
Priſce virginis 151
Sanctorum martyrũ marij ⁊ ſociorum 152
Fabiani ⁊ ſebaſtiani 152
Sancte agnetis virg. 152
Sanctorum martyrũ vincentij ⁊ ſociorum 152
Sancte emerentiane 153
Conuerſio ſcti pauli 153
Sancte agnetis ſcdo 154

Februarius.

Purificatio Marie 154
Sancte agathe virgi.155
Sancti guillelmi cõfe.236
Sancti valẽtini preſ. 156
Cathedra ſancti petri 156
Mathie apoſtoli 157

Martius.

Perpetue ⁊ felicita. 157
Quadraginta marty. 157
Gregorij pape 157
Ioſeph ſpõſi vg. Ma.158
Benedicti abbatis 158
Archangeli gabrielis 159
Annunciatio btẽ Ma.160

Aprilis.

Tyburtij ⁊ valeriani 160
Georgij martyris 160
Marci euangeliſte 161
Uitalis martyris 161

Maius.

Philippi ⁊ Iacobi 161
Inuentio ſancte crucis 161
Antonini archiepi flo. 161
Sanctorũ martyrũ alexãdri, euentij ⁊ ſociorũ 162
Sancte monice. 163
Cõuerſio bti auguſti. 163
Ioãnis ante portã lati. 163
Inuẽtio ſcti michaelis 163
Gordiani ⁊ epimachi 163
Nerei, archilei ⁊ ſocio. 164
Ubaldi epi ⁊ cõfeſſo. 164
Potentiane virginis 164
Bernardini confeſſo. 164
Trãſlatio ſãcti frãciſci 164
Urbani pape ⁊ marty. 165

Iunius.

Marcellini ⁊ Petri 165
Primi ⁊ Feliciani 165
Barnabe apoſtoli 165
Baſilidis ⁊ ſociorum 165
Antonij confeſſoris 166
Uiti ⁊ Modeſti 166
Marci ⁊ marcelliani 166
Geruaſij ⁊ Prothaſij 166
Uigilia ſancti ioannis 167
Ioannis baptiſte 167
Ioannis ⁊ Pauli 168
Leonis pape ⁊ cõfeſ. 168
Uigil.aplorũ pe.⁊ pau.168
Petri ⁊ pauli aplorũ 169
Cõmemo.ſãcti pauli. 169

Iulius.

Uiſitatio beate marie 170
Proceſſi ⁊ martinia. 170
Octaua apoſtolorum Petri ⁊ Pauli 171
Septem fratrum 171
Naboris ⁊ Felicis 172
Praxedis virginis 172
Marie magdalene 172
Cum ſequẽtia in fine miſſalis 240
Apollinaris epiſcopi 172
Iacobi apoſtoli 173
Anne matris b.marie 235
Nazarij, celſi ⁊ ſocio. 173

Tabula ſanctorum

Felicis, ſimplicia. ⁊ ſo. 173
Marthe virginis 173
Abdon ⁊ ſennen 174

Auguſtus.

Petri ad vincula 174
Octõrũ machabeorũ 175
Stephani pape 175
Inuẽtio ſcti ſtephani 175
Marie de niue 175
Dominici confeſſoris 1-5
Tranſfiguratio dñi 175
Sixti ⁊ ſociorum 176
Donati epiſcopi 177
Cyriaci ⁊ ſociorum 177
Uigilia ſãcti laurentij 177
Laurentij martyris 177
Tyburtij ⁊ ſuſanne 178
Clare virginis 178
Simpliciani epiſcopi 236
Hippolyti ⁊ ſociorũ 178
Euſebij confeſſoris 179
Uigilia aſſumptionis 178
Aſſumptio btẽ marie 179
Sancti rochi cõfeſſo. 238
Octaua ſancti laurẽtij 179
Agapiti martyris 180
Ludouici epi ⁊ cõfeſſo. 180
Timothei ⁊ ſociorum 180
Philippi confeſſo. 180
Bartholomei apoſto 180
Ludouici confeſſoris re/gis francie 181
Auguſtini epi ⁊ cõfeſ. 181
Hermetis martyris 182
Decollatio ioã. bapti. 182
Sancte ſabine marty. 182
Felicis ⁊ adaucti. 182

September.

Duodecim fratrum 183
Natiuitas virgi. Ma. 183
Gorgonij martyris 183
Nicolai de tolentino 184
Prothi ⁊ hyacinthi 185
Exaltatio ſãcte crucis 186
Cornelij ⁊ cypriani 186
Nicomedis martyris 186
Lucie ⁊ geminiani 186
Stigmatũ ſcti frãciſci 187
Uigilia ſancti matthei 187
Matthei apoſtoli 187
Mauritij ⁊ ſociorum 188
Cypriani ⁊ iuſtine 188
Coſme ⁊ Damiani 188
Michaelis archange. 188
Hieronymi preſbyte. 189

October.

Franciſci confeſſoris 190
Sergij, bacchi ⁊ ſocio. 190
Marci pape ⁊ cõfeſſo. 190
Dionyſij ⁊ ſociorum 191
Trãſlatio ſcti auguſti. 194
Caliſti pape ⁊ marty. 191
Sancti luce euange. 191
Chryſanti ⁊ Darie 192
Uigilia apoſtolorum Si/monis ⁊ Jude 192
Simonis ⁊ Jude. 192

Nouember.

Uigilia oium ſanctorũ 192
Omnium ſanctorum 193
Ceſarij martyris 193
Quatuor coronatorũ 194
Theodori martyris 194
Martini epi ⁊ cõfeſſo. 194
Sancti menne mar. 194
Eliſabeth vidue 194
Preſentatio. btẽ virg. 194
Cecilie virginis 195
Clementis pape 195
Sãcte felicitatis mar. 195
Chryſogoni marty. 195
Catherine virginis 195
Saturnini marty. 147
Andree apoſtoli. 146

December.

Nicolai epiſcopi 147
Ambroſij epi ⁊ docto. 147
Cõceptio beate virgi. 148
Damaſi pape 148
Lucie virginis 148
Thome apoſtoli 149
Anaſtaſie martyris 149
Natiuitas domini 8
Stephani protomar. 10
Joannis apli ⁊ euãge. 11
Sanctorũ innocentum 11
Thome archiepi ⁊ m. 12
Sylueſtri pape ⁊ cõfeſ. 15

¶ **Tabula pro cõi ſctorũ.**

Cõmune vnius apli 196
Plurimorũ apoſtolo. 196
Unius marty. pontifi. 199
Unius mar. nõ põtifi. 201
Cõe tẽpore paſchali 202
Cõe plurimo. marty. 202
Commune vnius confeſ/ſoris pontificis 206
Unius cõfeſ. nõ põtifi. 210
Cõmune virginum 215
In dedicatiõe eccleſie 215
In dedicatione altaris 216
Miſſa pro honore ſctõrũ: quorũ corpora ſunt 216
Miſſa de ſãcta trinita. 216
Miſſa de ſpiritu ſctõ 216
Miſſa in honore ſancte crucis 217
Miſſa in cõmemoratione beate virginis 217
Miſſa in honorẽ ange. 218
Miſſa in honores apoſto/lorũ petri ⁊ pauli 219
Miſſe votiue 220
Miſſa in agẽda pro mor/tuis 227
Miſſa pro ſpõſo ⁊ ſpõ. 231
Miſſa viſitationis beate Marie virginis 232
Miſſa pro vitanda mor/talitate 233
Miſſa in ſolennitate ico/nie ſaluatoris 233
Miſſa de nomine Jeſu cũ ſequentia. 150
Miſſa. v. plagarum 234
Miſſa archãg. rapha. 234
Miſſa ſancte Anne ma/tris Marie 235
Miſſa pro iter agẽtib⁹ 237
Miſſa pro peccatis 237
Miſſa pro infirmis 238
Miſſa de cõpaſſione btẽ vgi. marie cũ ſequẽ. 239
Miſſa de. xiiij. ſanctis 241
Miſſa de ſancto Job 241
Benedictio induendi ha/bitum 242
Miſſa ſancti Franciſci de paula 246
Miſſa in tranſlatione ſan/cti Bartholomei 247

¶ Finis tabule.

Ordo miſſe

¶ Ordo celebrationis miſſe pro informatione ſacerdotū, quam accuratiſſime per. R. P. Dominū Joannem Burkardum Argentinum: decretorum doctorem: ⁊ ſedis apoſtolice protonotariū. Capelleque. S. D. N. Pape Cerimoniarum Magiſtrū, hic in fronte preponitur.

ORdo ſeruandus per ſacerdotē in celebratione miſſe ſine cantu ⁊ ſine miniſtris ſecundum ritum ſancte Ro. eccleſie, ⁊ dici debet ex libro expedite, non tamen nimis feſtinanter, ⁊ fieri omnia, vt iacent: nihil omiſſo, nihil addito, aut in eis mutato, vel de ipſis minuto. Et ordinē huiuſmodi obſeruant etiam ſūmus pontif. domini Cardinales: Patriarche, Archiepiſcopi, ⁊ epiſcopi, quā non celebrant pōtificaliter: ſed in priuato. Cum autem in pontificalibus celebrant, obſeruant cerimonias in pontificali, ⁊ cerimoniali poſitas. ¶ Miſſa debet dici ab Aurora vſq; ad horam Nonam in loco, ⁊ altari ab Epiſcopo conſecratis. Poteſt tamen de licentia epiſcopi ordinarij, aut ſuperioris ſui dici etiam in loco non conſecrato: alias tamē congruo, ⁊ honeſto: ⁊ ſuper altari portatili conſecrato, ⁊ duobus preſentibus, ſi eſt publica: vel ſi priuata, vno preſente, qui reſpondeat in perſona totius populi: quam ſoli ſacerdoti rite ordinato, ⁊ indumētis debitis parato, detecto capite dicere licet. Et debet ſeruari ordinarium miſſe tam in dicendis, quā etiā in actibus. ¶ Sacerdos igitur miſſam celebraturus in primis ad minus matutinas, ⁊ primam: horas canonicas dicat deuote: niſi ſtatuto, vel cōſuetudine eccleſie: aut alias habeat infra, vel immediate poſt matutinas ante horam primarum celebrare: quo caſu poterit: antequā primam dicat, id peragere, ⁊ ſi in peccato mortali conſtitutum ſe cognouerit, ante omnia, coram alio ſacerdote abſoluendi eum iuriſdictionem, ſeu poteſtatem habente, genuflexus capite diſcooperto, confiteatur eidē cooperto capite in conuenienti loco ſedenti omnia peccata ſua: ⁊ ab eodē abſolutionem, ⁊ penitentiā ſalutarē pro cōmiſſis criminibus recipiat. Deinde, ſi voluerit, poterit pro deuotione orationē ſequentē, que eſt ſancti Auguſtini ante altare: vel alio cōuenienti loco genuflexus dicere. Oro ſancti Auguſtini.

SUmme ſacerdos, ⁊ vere pontifex: qui te obtuliſti Deo patri hoſtiam viuā, purā ⁊ immaculatam in ara crucis pro nobis miſeris peccatoribus: quiq; dediſti nobis carnem tuam ad manducandum: ⁊ ſanguinem tuum ad bibendū, ⁊ poſuiſti myſteriū illud in virtute ſpiritus ſancti, dicēs. Hec quotieſcūq; feceritis, in mei memoriam facietis. Rogo te per ſanguinem tuū pretioſū magnum ſalutis noſtre pretiū: rogo te per hāc mirā, ⁊ inenarrabilē charitatē: qua nos miſeros, ⁊ indignos ſic amare dignatus es, vt lauares nos a peccatis noſtris ſanguine tuo: doce me indignū ſeruum tuum: quem inter cetera dona tua etiam ad officiū ſacerdotale vocare dignatus es: nullis meis meritis: ſed ſola miſericordie tue dignatione. Doce me queſo per ſpiritum ſanctum tuū tantum tractare myſterium: ea reuerentia ⁊ honore: ea deuotione ⁊ timore: quibus oportet ⁊ decet. Fac me queſo per gratiam tuam ſemper illud de tanto myſterio credere, ⁊ intelligere: ſentire, ⁊ firmiter tenere: dicere, ⁊ cogitare: quod tibi placeat ⁊ expediat anime mee. Intret ſpūs tuus bonus in cor meū: qui ſonet ibi ſine ſono: ⁊ ſine ſtrepitu verborū loquatur veritatē tātorum myſteriorū: profunda ſunt quippe nimis, ⁊ ſacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuā concede mihi miſſaꝝ ſolēnia: puro corde, ⁊ mūda mente celebrare. Libera cor meum ab immūdis, ⁊ nefandis, vanis ⁊ noxiis cogitationibus. Muni me queſo beatorum angelorū pia, ⁊ fida tutela, atq; fortiſſima cuſtodia: vt hoſtes omniū bonorū confuſi diſcedāt per virtutem tanti myſterij: ⁊ p manū ſancti angeli tui repelle a me: ⁊ a cunctis ſeruis tuis ſpurciſſimum, ⁊ nefandiſſimū ſpiritū inanis glorie, iracundie, fornicationis, ſuperbie, ⁊ cenodoxie: inuidie, auaritie, blaſphemie, ⁊ immunditie, dubietatis, ⁊ diffidentie: vt cantū ſacrificiū cum omni puritate valeā tibi offerre. Confundantur: qui me perſequuntur. Pereant illi, qui perdere cuncta bona feſtināt. Rex virtutū deus amator caſtitatis, ⁊ integritatis: celeſti rore benedictionis tue extingue in corpore meo totū fomitē ardētis libidinis, vt maneat in me tenor totius caſtitatis ⁊ integritatis aīe ⁊ corporis. Mortifica in mēbris meis carnis ſtimulos, oēſq; libidinoſas cōmotiones: ⁊ da mihi verā ⁊ perpetuā caſtitatis ſanctimoniā cū ceteris donis tuis, que tibi placēt in veritate: vt ſacrificiū laudis tue caſto corpore, ⁊ mūdo corde tibi valeā offerre. Quanta enim cordis cōtritione ⁊ lachrymarū fonte: quāta reuerētia, timore, ⁊ tremore: quāta cordis caſtitate, ⁊ aīe puritate: illud diuinū ⁊ celeſte ſacrificiū eſt celebrādū dn̄e? vbi caro tua in veritate ſumit̄: ⁊ ſāguis tuus in veritate bibit̄: vbi ima ſūmis iungunt̄: vbi adeſt ſanctorū angeloꝝ p̄ſentia: vbi tu es ſacerdos: ⁊ ſacrificiū mirabiliter, ⁊ ineffabiliter. Quis digne hoc celebrare poteſt? niſi tu omnipotens deus offerētē feceris dignū? Scio vere dn̄e, ⁊ ſcio, ac ipſū bonitati tue confiteor, q nō ſū dignus accedere ad tātū myſteriū propter nimia peccata mea, ⁊ infinitas negligentias meas. Sed ſcio veraciter: ⁊ credo ex toto corde, ⁊ ore cōfiteor, q tu me potes dignū facere: q ſolus potes facere mundū de immundo conceptū ſemine: ⁊ de peccatoribus iuſtos facis, ⁊ ſanctos. Per hāc oīpotētiā tuā te rogo: concede mihi peccatori hoc celeſte ſacrificiū celebrare cū timore ⁊ tremore: cū cordis puritate, ⁊ lachrymarū fonte, cū ſpirituali letitia, ⁊ gaudio celeſti. Sētiat mēs mea dn̄e dulcedinē beatiſſime p̄ſentie tue: ⁊ excubias ſanctorū angeloꝝ tuoꝝ in circuitu meo. Ego eniꝫ memor venerā de paſſionis tue: accedo ad altare tuū (licet peccator) vt offerā tibi de donis tuis ſacrificiū: quod tu inſtituiſti: ⁊ offerri tue maieſtati p̄cepiſti in cōmemorationē tuā p nr̄a ſalute. Suſcipe ergo illud queſo ſūme paſtor p eccleſia tua ſancta, pro populo tuo quē acquiſiuiſti ſanguine tuo. Et quia me peccatorē inter te, ⁊ eundē populū tuū mediū eſſe voluiſti: licet in me boni operis teſtimoniū nō agnoſcas: officiū ſaltē diſpenſationis mihi credite nō recuſes, ne p me indignū famulū tuū eorū ſalutis pereat pretiū: pro quibus victima factus, dignatus es eſſe redēptio ſalutaris. Profero ergo dn̄e, ſi digneris propitius intueri, tribulationes plebiū: pericula populoꝝ: captiuoꝝ gemitus: miſerias orphanoꝝ, neceſſitatis peregrinoꝝ: inopiā debiliū: deſperationes lāguētiū: defectus ſeniū: ſuſpiria iuuenū: vota virginū, ⁊ lamenta viduarū: tu enim miſereris omnium dn̄e: ⁊ nihil odiſti eoꝝ, que feciſti. Memorare dn̄e, que ſit nr̄a ſubſtātia: quia tu pr̄ nr̄ es: tu deus noſter es: ne iraſcaris: neq; multitudinē viſcerū tuoꝝ miſericordie tue ſup nos contineas. Nō in iuſtificationibus proſternimus preces ante faciē tuā: ſed in miſerationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates noſtras: ⁊ ignē ſancti ſpiritus in nobis clemēter accende. Aufer a nobis cor lapideū de carne noſtra: ⁊ da nobis cor carneū: quod te timeat: te amet, ⁊ diligat: in te delectet̄: te perfruat̄: te ſequat̄. Oramus dn̄e clemētiā tuā: vt ſereno vultu familiā tuā ſacri tui nois officia p̄ſtolātē aſpicere digneris: vt nullius ſit irritum votū: nullius vacua poſtulatio: tu nobis preces ſuggere: quas ipſe audire propitius: ⁊ exaudire delecteris. Rogamus te etiam pater ſancte: ⁊ pro oīuꝫ fideliū animabus defunctoꝝ: vt ſit illis ſalus eterna: perpetua ſanitas: gaudium ⁊ refrigerium ſēpiternū. Hoc magnum puritatis ſacramentum deus meus ſit illis hodie magnum ⁊ plenum conuiuium de te pane viuo qui de celo deſcendiſti: ⁊ das vitam mundo de carne tua ſācta ⁊ benedicta: agni videlicet qui tollit peccata mundi: que de ſancto ⁊ glorioſo vtero beate virginis Marie eſt aſſumpta: ⁊ de ſpiritu ſancto concepta: de illo pretioſo ſanguine tuo: qui pietatis fonte per lanceam militis ex tuo ſanctiſſimo latere feliciter emanauit: vt inde ſanati: refrigerati, ⁊ refecti: ⁊ conſolati exultent in laude ⁊ gloria tua. Peto clementiam tuam piiſſime redēptor: vt deſcendat ſuper hunc panem: ⁊ calicem iſtum plenitudo diuinitatis tue. Deſcendat etiam dn̄e illa ſancti ſpiritus tui inuiſibilis forma, ⁊ incomprehenſibilis maieſtas: ſicut quondam in hoſtijs patrum deſcendebat: que ⁊ oblationes noſtras: corpus ⁊ ſanguinē tuum efficiat: ⁊ me indignum ſacerdotem tuum doceat tantum tractare myſterium cum cordis puritate, ⁊ lachrymarum fonte: cum reuerentia, ⁊ tremore: ita vt placide, ⁊ benigne ſuſcipias ſacrificium laudis de manibus meis: ad ſalutem omnium, tam viuorum, quā fidelium defunctorum. Rogo te domine per ipſum ſacroſanctū myſterium corporis, ⁊ ſanguinis tui pretioſiſſimi: quo quotidie in eccleſia tua ſancta paſcimur, ⁊ potamur, abluimur, ⁊ ſanctificamur: atq; vnius tue ſumme diuinitatis participes efficimur: vt mihi concedas, virtutes tuas ſanctas: quibus repletus: bona conſcientia ad altare tuum accedam: ita vt hec ſacramenta celeſtia efficiantur mihi ſalus ⁊ vita. Tu enim dixiſti ore tuo ſancto,

✠✠

⁊ benedicto Panis, quē ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita: qui manducat me, viuet ꝓpter me ipſe manet in me: ⁊ ego in eo. Ego ſuꝫ panis viuus, qui de celo deſcendi: ſiquis manducauerit ex hoc pane, viuet in eternum. Panis dulciſſime ſana palatū cordis mei: vt ſentiā ſuauitatē amoris tui. Sana me dñe ab omni languore: vt nullā, preter te ſentiā dulcedinē: nullū, preter te, queram amorē: nullā p̄ter te, amē pulchritudinē. Panis candidiſſime: habens oē delectamentum, ⁊ oēm ſaporē ſuauitatis, qui nos de te ſemper reficis: ⁊ in te nunꝗ̄ deficis: comedat te cor meum: ⁊ dulcedine ſaporis tui repleantur viſcera anime mee. Manducat te angelus pleno ore: manducet te peregrinus homo pro modulo ſuo, ne deficere poſſit in via tali recreatus viatico. Panis ſancte: panis viue: panis pulcherrime: panis munde: qui deſcendiſti de celo: ⁊ das vitam mundo: veni in cor meum, ⁊ munda me ab omni inquinamento carnis, ⁊ ſpiritus. Intra in animam meā: ſana, ⁊ ſanctifica me interius, ⁊ exterius. Eſto tu tamen, ⁊ perpetua ſalus, ⁊ protectio corporis, ⁊ anime mee. Repelle a me inſidiantes mihi hoſtes: recedant procul a potentia preſentie tue: vt tua protectione foris ⁊ intus munitus recto tramite ad regnum tuum perueniā: vbi non myſterijs, ſicut in hoc tempore agitur, ſed facie ad faciē te videam. Amē. Oratione huiuſmodi completa, vel etiā omiſſa, ſi eam dicere non ſit diſpoſitus: Sacerdos induitur paramentis ſacerdotalibus in ſacriſtia: vel ante altare, vbi eſt celebraturus: aut alio loco ad hoc ordinato. Si huiuſmodi paramenta eſt recepturus in ſacriſtia: vel alio loco ad hoc ordinato: lauat manus in loco deputato: ⁊ alia facit, vt infra dicetur. Si autem eiſdem paramentis indui vult ante altare: in quo eſt celebraturus: antequam aſcēdat ad ipſum altare: genuflectit in eius infimo gradu: ⁊ detecto capite iunctis manibus ante pectus: extenſis, ⁊ iunctis digitis ita quod ſummitas digitorum humeros non tranſcendat: poſito pollice dextro ſuper ſiniſtrum in modum crucis: quod in omni iunctione manuum ante pectus obſeruatur. Uel ſi paramenta ipſa accepit in ſacriſtia, vel alibi: antequam aſcendit ad altare, genuflexus coram eo (vt prefertur) ſecrete dicit. Introibo in domum tuā: in holocauſtis reddam tibi vota mea: que diſtinxerunt labia mea. Surgit, aſcendit ad altare: accipit miſſale: perquirit, ⁊ perlegit miſſam: ⁊ ad commemorationem, ⁊ alia, que eſt dicturus, ordinat ſigna: ne in miſſa audientibus ſit tedioſus: ſibi prouidet de miniſtro, qui ei in receptione paramentorum ſacerdotalium, ⁊ miſſa ſeruiat: ac vbi opus erit, reſpondeat: niſi prius talem habeat: vel ſit in eccleſia ad hoc aliquis ſpecialiter deputatus vel ordinatus: lauat manus miniſtro detecto capite, ampullam aque dextra manu tenente, ⁊ aquam fundente, ⁊ ſiniſtra peluium ſubmittente: quod ſi non eſt peluis: apponit ſiniſtram manum pedi ampulle, quam dextra manu retinet: vt ambabus nudis manibus ſeruiat: quod etiam in alia lotione obſeruat. Similiter ſumpto per celebrātem ſacramento, eidem pro purificatione: ⁊ ablutione vinum fundit calicem nudis manibus: detecto capite (vt premittitur) id facit. Lotis manibus ſacerdos abſtergit eas mappula ad hoc ibi ordinata. Antequaꝫ autem manus lauet, vel cum eas lauat, dicat ſecrete. Da dñe virtutem manibus meis ad abſtergendū oēm maculam, immundam vt ſine pollutione mentis, ⁊ corporis valeam tibi ſeruire. Amen. Deinde ſupra veſtes communes: ſiue quotidianas quibus communiter vtitur, quarum exterior debet ſaltem talum, ſiue collum pedis attingere: ⁊ ſuper rochetum, ſi eſt prelatus ſecularis: vel ſuper pellicium, ſi eſt religioſus: qui rocheto nō vtatur. aut alius ſacerdos: ⁊ ſuperpellicium commode poſſit haberi. Alioquin etiam ſine ſuperpellicio calciatus pedibus: paramentis ſacerdotalibus ſe induit: dicens ad ſingula ſingulas orationes ſequentes, antequam paramenta ipſa accipiat. In primis accipit circa extremitates, ⁊ cordulas hinc, ⁊ inde. Amictum, queꝫ in medio deoſculatur: ⁊ ponit ſuper caput: ⁊ mox declinat ad collum: ⁊ circum circa veſtium collaria tegit: ducit cordulam a ſiniſtro latere pendentem ſub brachium dextrum ⁊ aliam a dextro latere pendenteꝫ ſub brachium ſiniſtrum per dorſum circundantem: ad ventrem reducit: ⁊ ligat prius dicens. Impone domine capiti meo galeam ſalutis ad expugnandos diabolicos incurſus. Amen. Tum alba induitur: manicam dextram brachio dextro: deinde ſiniſtram brachio ſiniſtro imponens: ac alias ipſam albam corpori adaptans: prius dicens. Dealba me domine, ⁊ munda cor meum: vt in ſanguine agni dealbatus gaudijs perfruar ſempiternis. Amen. Eleuat ante ⁊ a lateribus hinc ⁊ inde albam: ac cingulo ſibi per miniſtrum a tergo porrecto ſe cingit, dicens. Pręcinge me domine cingulo puritatis: ⁊ extingue in lumbis meis humorem libidinis: vt maneat in me virtus continentie, ⁊ caſtitatis. Amē. Miniſter eleuat albā ſupra cingulū circū circa: vt honeſte dependeat: tegat veſtes: ⁊ eius fimbrias diligenter aptat, vt ad latitudinem digiti vel circa ſupra terram equaliter fluant. Sacerdos accipit manipulum in brachium ſiniſtrum, dicens. Merear domine portare manipulum fletus, ⁊ doloris: vt cum exultatione recipiam mercedem laboris. Amen. Stolam ambabus manibus accipit: deoſculatur eam in medio: imponitq̄ mediā eius collo: ⁊ tranſuerſando eam ante pectus in modum crucis, ducit partem a ſiniſtro humero pendentem ad dextram, ⁊ partem a dextro humero pendenteꝫ ad ſiniſtrā: ſicq̄ vtranq̄ partē ſtole extremitatibus cinguli hinc inde ipſi cingulo coniungit, dicens. Redde mihi domine obſecro ſtolam immortalitatis, quam perdidi in preuaricatione primi parentis: ⁊ quāuis indignus accedo ad tuū ſacrum myſterium: merear tamen gaudium ſempiternum. Amē. Induitur caſula, dicens. Dñe qui dixiſti: iugum meuꝫ ſuaue eſt, ⁊ onus meuꝫ leue: fac vt iſtud portare ſic valeaꝫ: qḋ conſequar tuā grām. Amē. Suprāſcripte orationes nō ex p̄cepto, ſed ex deuotione dicunt̄. Poterit etiā ſacerdos his orōnibus dimiſſis: dum ſe parat dicere Pſalmum. Miſerere mei deus. vſq̄ ad finē, cū Gloria patri. ⁊c. aut alium pſalmum conuenientem. Sic omnibus paramentis indutus ſacerdos: ſi illis in ſacriſtia: vel alio loco ab altari, in quo eſt celebraturus, diſtanti indutus eſt: accipit manu ſiniſtra Calicem cum patena ſimul ligata: que debent eſſe de auro, vel argento, aut de ſtagno: nec debent eſſe rupta, ita quod amittunt formam, ⁊ deſuper ponit burſam cum Corporali, ⁊ palla que debēt eſſe de puro panno lineo, non de panno intincto, aut de ſerico: ⁊ burſam ipſam, ne cadat manu dextra tenens: ⁊ cooperto capite accedit ad altare miniſtro cum miſſali, cuſſino, ampullis vini, ⁊ aque: hoſtiaria cum hoſtijs candelis, ⁊ intorticio mortuis: ſeu non ardentibus, ipſum precedente: vbi ante infimum gradū ſtans ſacerdos: caput altari imagini crucifixi deſuper poſite profunde inclinans: debitā ei reuerentiam facit, tū aſcendit ad mediū altaris. Uel ſi paramenta ante altare huiuſmodi accepit: ibidem explicat corporale: ⁊ calicem de ſuo ſacculo ſoluit: exponit, ⁊ iuxta corporale collocat cum patena verſus cornu Epiſtole: ac hoſtiam ſuper patenā reponit: ⁊ palla cooperit. Si eſt conſecraturus vnaꝫ, vel plures hoſtias pro communione vnius, vel plurium illa die diſpenſandas: aut pro alijs diebus reſeruandas: etiam ponit illā, vel illas ſuper patenam ſub hoſtia pro ſe parata: ſi ille commode ſuper patenam ſtare poſſunt: alioquin locat eas ſuper corporale ad dextram prope: vbi poſt Offertorium calix erit locandus: hoc eſt ad ſiniſtram ſui celebrantis: aut in aliquo calice, vel vaſe mundo conſecrato ponit eas retro locum: vbi calix miſſe erit locādus, ⁊ alia patena cooperit: conſpicit tobaleas, ſiue mappas ſuper altare poſitas (que debent eſſe tres) an ſint tres oēs: ⁊ ſiqua deſit, faciat eam apportari, ⁊ ſuper altare extendi. Interim miniſter accēdit candelas, ⁊ apponit candelabris hincinde ſuper altare poſitis. Si altare non eſt conſecratum, habere debet altare portatile deſuper in medio poſitum. Aduertat ſacerdos an lapis in ipſo altari portatili conſecratus ſit longitudinis vnius palmi, ⁊ latitudinis ad minus mediū palmi, vel circa: hoc eſt tante quantitatis: quod poſſit commode deſuper poni calix, ⁊ hoſtia diſtantia competenti. quod ſi lapis ipſe illius quantitatis non eſt, nullatenus celebret ſuper eo. Tum deſcendit ante infimum gradum altaris iunctis manibus ante pectus, detecto capite, Et ſi eſt celebraturus coram ſummo pontifice, aut Cardinale, vel patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo in eoruꝫ reſidentijs, vel loco iuriſdictionis eorum, facit prius ei coram quo ex predictis eſt celebraturus, reuerentiam conuenientem, ⁊ mox ad altare ſe conuertit. Aut ſi nō eſt coram aliquo premiſſorum celebraturus, quamprimum ad infimum gradum deſcendit de altari conuertit ſe ad ipſum altare, vbi eodem modo ſtans, producens manu dextra a fronte ad pectus ſignum Crucis, ſiniſtram ponit infra pectus. In alijs benedictionibus cum eſt in altari, ponit eam ſuper altare, vel ſi, ⁊ quando manica albe eum impedit, retinet ipſa manu ſiniſtra manicam huiuſmodi brachij dextri. Cum ſibi ipſi benedicit, vertit ſe ad palmam manus dextre, ⁊ omnibus illius digitis iunctis, ⁊ extenſis a fronte, quam tangit ad pectus, ac ab humero ſiniſtro ad humerum dextrum ſignum crucis format. Si vero alios, vel rem aliquam benedicit, paruum digitum vertit ei, cui benedicit, ac benedicendo totam manum dextram extendit, omnibus illius digitis

pariter

pariter iunctis ⁊ extēſis, quod in omni benedictione obſeruatur, dicat intelligibili voce. Jn noīe patris, ⁊ filij, ⁊ ſpūs ſancti. Amē. Et poſtquam id dixerit, non debet aduertere quemcunqȝ in alio altari celebrantem etiam ſi ſacramentum eleuet, ſed cōtinuate proſequi miſſam ſuam vſqȝ in finem. Jungit manus ante pectus, dicens ſimili voce. Verſ. Introibo ad altare dei. Miniſter ad eius ſiniſtram, aliquantulum tamen retro genuflexus, reſpondet. Ad deum qui letificat iuuentutem meam. Qui autē interſunt huiuſmodi miſſe, que legitur, genuflectere debent a principio vſqȝ ad benedictionem poſt eius finem per celebrantem datam, excepto cum Euangelium legitur, ad quod ſtare debent attenti. Jn miſſa vero que cantatur, ſi eſt de Dominica, vel de feſto, aut de feria inter Paſcha, ⁊ feſtum ſancte Trinitatis, genuflectunt ad Confeſſionem. Qua finita, ſtent vſqȝ ad adorationem ſacramenti, cū celebrans illud oſtendit populo adorandū. Qua adoratione facta, ſurgunt, ſtātes vſqȝ ad finem miſſe. Si autem miſſa ipſa cantatur pro defunctis, vel de feria extra tempus Paſchale predictum genuflectunt vſqȝ ad finem confeſſionis, ⁊ ad orationes ante Epiſtolam, ⁊ in Quadrageſima ad vltimum verſum Tractus. Dñe nō ſcḋm peccata no. ⁊ a dicto per celebrantem, Sanctus quouſqȝ miſſa compleatur ad omnes alias partes eiuſdem miſſe ſtare debent, niſi eſſet locus conueniens ſedendi, ⁊ tunc poſſent ſedere in miſſa, que cantatur a dicto, Kyrie eleiſon. per celebrantem vſqȝ ad Gloria in excelſis ⁊ ab illo per eundem dicto, vſqȝ ad, Dominus vobiſcum. ante orationes, ⁊ ad Epiſtolam, ⁊ quouſqȝ dicatur Dominus vobiſcum. pro Euangelio. a dicto. Credo in vnum deum. per celebrantem, quouſqȝ dicat Dominus vobiſcum ante Offertorium, ⁊ a dicto per eundem Offertorio, quouſqȝ incipiat Prefationem. ⁊ a purificatione celebratis, quouſqȝ dicat. Dñs vobiſcum. ante, poſtcōmuniones. Ad verba autem. Et incarnatus. vſqȝ Et homo factus eſt. incluſiue in Credo in vnum deum. ⁊ in Euangelio Joannis. Et verbum caro factū eſt. ⁊ in Euangelio Matthei quod in Epiphania domini habetur. Et procidentes adorauerunt eum in omni miſſa, que dicitur genuflectitur, nec debet alia officia, vel alias orationes dicere, etiam ſi celebrantem, vel latinum non intelligat, ſed deuote attendere celebrantem, ⁊ intentionem ſuam dirigere ad ea, que dicit, facit celebrans, ⁊ in animo ſimul cū eo offerre, ſupplicare, ⁊ orare, que ipſe celebrans offert, ſupplicat, ⁊ orat, excepto tēpore adorationis ſacramenti, ⁊ infra Canonē, dum celebrans ſecrete orat, quo tempore licet ſpecialiter orare, ⁊ ſe, ⁊ quos quis voluerit, deo cōmendare. Celebrans proſequitur. Judica me deus, ⁊ diſcerne cauſam meā de gente nō ſancta, ab homine iniquo, ⁊ doloſo erue me. Miniſter ⁊ qui interſunt, dicunt ſingulos alios, ſiue ſecundarios verſus, ⁊ ad alia (vt infra ponitur) reſpondent. Quia tu es deus fortitudo mea, quare me repuliſti, quare triſtis incedo dū affligit me inimicus? Sacerdos. Emitte lucem tuam, ⁊ veritatē tuam, ipſa me deduxerunt, ⁊ adduxerunt in montem ſanctum tuū, ⁊ in tabernacula tua. Clericus. Et introibo ad altare dei, ad deū qui letificat iuuentutem meā. Sacerdos. Cōfiteoꝛ tibi in cithara deus deus meus, quare triſtis es aīa mea, ⁊ quare cōturbas me? Cleri. Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi ſalutare vultus mei ⁊ deus meus. Celebrās inclinat caput deo, dicēs. Sacerdos. Gloria patri, ⁊ filio. Cleri. Sicut erat. Verſ. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deum qui letificat iuuentutē meā. Celebrās manu dextra producit a frōte ad pectus ſignū Crucis, dicens. ℣. Adiutoriū noſtrū in nomine domini. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. Celebrans caput humiliter deo inclinat, dicens. Confiteoꝛ Deo omnipotenti, ⁊ beate, Marie ſemper virgini, beato Michaeli archangelo, beato Joanni baptiſte, ſanctis apoſtolis Petro, ⁊ Paulo, ⁊ omnibus ſanctis, ⁊ vobis fratres, quia peccaui nimis, cogitatione, verbo, ⁊ opere, manu dextra percutit pectus ſuum, interim dicens. Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Jdeo precoꝛ beatam Mariam ſemper virginem, beatum Michaelem archangelum, beatum Joannem baptiſtā, ſanctos apoſtolos Petrū, ⁊ paulum, omnes ſanctos, ⁊ vos fratres orare pro me ad dñm deum noſtrum. Si eſt corā ſummo Pontifice, aut cardinale, in eccleſia, vel loco ſui tituli, ſeu cardinalatus, aut Legato ſedis Apoſtolice, vel Patriarcha, Archiepiſcopo, ſeu Epiſcopo, in eorum prouincia, ciuitate, vel dioceſi conſtitutis, non alias, ſtet corā altare remotius, aliquantulū verſus ipſum ſummū Pontificem, Cardinalem, Legatum, vel Patriarcham, Archiepiſcopum, vel epiſcopum omiſſa confeſſione predicta, dicit ſequentem.

Confiteoꝛ deo omnipotenti beate Marie ſemper virgini, beato Michaeli archangelo, beato Joanni baptiſte, ſanctis apoſtolis Petro ⁊ Paulo, omnibus ſanctis, ⁊ vobis pater, ⁊ fratres, quia peccaui nimis, cogitatione, verbo, ⁊ opere, manu dextra percutit pectus ſuum, interim dicens. Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Jdeo precoꝛ beatam Mariam ſemper virginem, beatum Michaelem archangelum, beatum Joannem baptiſtā, ſanctos apoſtolos petrum ⁊ paulum, oēs ſanctos ⁊ vos pater. ⁊ fratres orare pro me ad dñm deum noſtrum. Summus Pontifex, Cardinalis, Legatus, Patriarcha, Archiepiſcopus, vel Epiſcopus, ac miniſter, ⁊ qui interſunt, genuflexi dicunt. Miſereatur tui oīpotens deus ⁊ dimiſſis peccatis tuis, perducat te ad vitam eternā. ℟. Amen. Subſequenter dicunt iidem genuflexi, celebrante ſe erigente. Confiteoꝛ deo omnipotenti, beate Marie ſemper virgini, beato Michaeli archangelo, beato Joanni baptiſte, ſanctis apoſtolis Petro ⁊ Paulo, omnibus ſanctis, ⁊ tibi pater quia peccaui nimis, cogitatione, verbo ⁊ opere, manu dextra percutiunt pectus ſuum, interim dicentes. Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Jdeo precoꝛ beatam Mariam ſemper virginem, beatum Michaelem archangelum, beatum Joannem baptiſtam, ſanctos apoſtolos Petrum ⁊ Paulum, omnes ſanctos, ⁊ te pater orare pro me ad dñm deum noſtrum. Reſpondet celebrans. Miſereatur veſtri omnipotens deus, ⁊ dimiſſis peccatis veſtris perducat vos ad vitam eternā. ℟. Amen. Celebrās producens. manu dextra a fronte ad pectus ſignū Crucis, dicit. Jndulgentiam, abſolutionem ⁊ remiſſionem peccatorum noſtrorum tribuat nobis omnipotens ⁊ miſericors dñs. ℟. Amen. Celebrans ſtans capite inclinato, dicit. Deus tu conuerſus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua letabitur in te. ℣. Oſtende nobis dñe miſericordiam tuam. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. Ver: Dñe exaudi orationem meā. ℟. Et clamoꝛ meus. Ver. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Et dicit ſecrete celebrans. Aufer a nobis, queſumus dñe, cunctas iniquitates noſtras, vt ad ſancta ſanctorū mereamur puris mentibus introire. Per Chriſtū dñm. Predicta oīa celebranti ordinata: excepto. Aufer a nobis. dici debent per eum intelligibili voce: ita quod ab intereſſentibus miſſe intelligibiliter audiantur. Similiter ⁊ introitus cum ſuo Pſalmo, ⁊ Gloria patri. Kyrie elei. Gloria in excelſis deo. Dñs vobiſcū. Oremus. Flecta. genua, leua. Orationes. Prophetie. Epiſtola. Grad. Alla. Tractus cum ſuis verſibus. Euāgeliū. Credo. Dñs vobiſcū. Offerto. Orate fratres. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Prefatio. Sāctus nobis quoqȝ peccatoꝛib⁹. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Per dñi. Agnus dei Per tecū. Dñe non ſū dignus. Cōm. unio Dñs vobiſcū. Oremus. Poſt cōmuniones. Humiliate capita veſtra deo. Dñs vobiſcū. Jte miſſa eſt. Benedicamus dño. Requieſcant in pace. Benedicat vos. Omnia alia que in miſſa dicuntur: dici debent ſecreteita ꝙ a circunſtantibus: ſeu intereſſentibus miſſe non audiantur. Dicto. Aufer a nobis. Celebrans aſcendit ad medium altaris, ⁊ corā eo ſtans capite inclinato, manibus iūctis ſuper altare poſitis: poſito pollice dextro ſuper ſiniſtrū: que ita ſuper altare ponitur, ꝙ digiti parum duntaxat frontem ſeu mediū anterioris partis tabule: ſeu menſe altaris tāgat: retēdo manū inter altare, ⁊ ſe retento: qḋ ſemper obſeruatur cū manus iuncte ſuper altare ponunt, ſecrete dicit. Oramus te dñe, vt per merita ſctoꝝ tuorum: quoꝝ reliquie hic ſunt, ⁊ omniū ſanctoꝝ indulgere digneris oīa peccata mea. Amē. Oſculatur altare in medio, manibus extenſis hinc ⁊ inde ſuper ipſum altare poſitis: quod in omni deoſculatione altaris ante conſecrationem ſacramenti obſeruatur. Similiter ⁊ poſt conſecrationem eiuſdem, ſolo dempto, ꝙ pollices ab indicibus propterea tūc non diſiungant: accedit ad cornu ſiniſtrū altaris: videlicet Epiſtole: vbi ſtans verſus altare: producens manu dextra a fronte ad pectus ſignum Crucis, iunctis manibus ſupra librum poſitis: ex libro, vel miſſali ibidem exiſtente, qui recte inter anteriorē, ⁊ poſteriorem partem altaris poni debet, dicat intelligibili voce. Jntroitum miſſe cum pſalmo, ⁊ Gloria patri. ſi eſt dicendū: deinde repetit Jntroitū. Si vero pro defunctis, vel alias: Gloria patri. nō ſit dicendū poſt Pſalmū, omiſſo. Gloria patri. repetit Jntroitum, Poſtea manibus ante pectus iunctis: accedit ad mediū altaris: vbi ſtans verſus illud manibus (vt ſupra) iunctis, dicit ſimili voce. Kyrie eleiſon. Kyrie eleiſon. Kyrie eleiſon Chriſte eleiſō. Chriſte eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Kyrie eleiſon. Kyrie eleiſon. Si miniſter, vel intereſſentes celebranti non reſpōdit:

celebrans ipſe ſolus omnia dicit: tum in eodem loco ſtans mani-bus iunctis ante pectus: voce predicta, dicit, ſi ſit dicendum. Gloria in excelſis. Quod dicendo. cōtinuo manus extendit, ⁊ iterum iungit ante pectus, ⁊ caput deo inclinat: quo ibidem per ipſuz dicto iunctis manibus (vt prius) in eodem loco, ac eodem modo ſtans proſequitur. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Caput deo inclinat. Glorificamus te. Gratias agimus tibi: quod dicendo, caput deo inclinat, ⁊ proſequitur: propter magnam gloriam tuaz. Dn̄e deus rex celeſtis, deus pater omnipotens. Dn̄e fili vnigenite Jeſu Chriſte. Deo caput inclinat. Spiritus ⁊ alme orphanorū paraclete. Dn̄e deus agnus dei filius patris. Primo genitus Marie virginis matris. Qui tollis peccata mundi, miſerere nobis. Qui tollis peccata mundi, ſuſcipe deprecationem noſtram. Dicendo, caput deo inclinat, Ad marie gloriam. Qui ſedes ad dexteram patris, miſerere nobis. Quoniam tu ſolus ſanctus. Mariam ſanctificans. Tu ſolus dn̄s. Mariam gubernans. Tu ſolus altiſſimus. Mariā coronans. Jeſu Chriſte. Caput deo inclinat. Cū ſancto ſpiritu. Quod dicendo: ſeipſum ſignat manu dextra ſigno Crucis a frōte ad pectus, interim perficiens. In gloria dei patris Amen. Nota q̄ Tertius in nigro poſitus: dicitur tantū in miſſis beate Marie virginis tam feſtiuis ⁊ eorū octauis etiā ſi infra ipſam octauam de Dn̄ica, vel aliquo alio feſto agatur: q̄z votiuis eiuſdez ex cōſuetudine tantū: quia in q̄bus miſſis votiuis quocunq̄z tempore regulariter non dicitur. Gloria in excelſis deo. Exceptis votiuis beate Marie virginis, ⁊ angelorum: pro eo q̄ angeli hunc hymnum primitus decantarunt. Si infra hebdomadam in aduentu dicitur officium miſſe Dn̄ice, non dicitur in ea. Gloria in excelſis deo. nec in miſſis defunctorum quocūq̄z tēpore, nec in miſſis de tempore a Dn̄ica ſeptuageſime incluſiue, vſq̄z ad diem Jouis ſancte excluſiue. Dicitur autē, quādo extra Aduentū infra hebdomadā, miſſa Dn̄ice preterite celebratur. Dicitur etiam. Gloria in excelſis. in miſſis officij ſingulorū dierū in quo dictū eſt in matutinis, Te deum laudamus, ⁊ non alias, niſi die Jouis ſancte que Cena domini appellatur, ⁊ Sabbato ſancto. In quibus etiam Gloria in excelſis huiuſmodi in miſſis dicitur, licet in matutinis, Te deum laudamus. nō habeatur ⁊ ij. iij. ⁊ iiij. ferijs, que Rogationum, ſeu letaniarū minorū nuncupatur ante feſtū Aſcenſionis dn̄i. Gloria in excelſis. in miſſis dierū earundem nō dicitur, licet in matutinis, Te deū laudamus. habeatur. Dicit̄ aūt in miſſa eiſdē diebus: ſi de feſto miſſa celebrat̄. Quo ibidem per ipſum cōpleto, vel ſi nō ſit dicendum illo omiſſo, ſi legēda eſt prophetia, dicto. Kyrie eleiſon, celebrās reuertit̄ ad cornu Epiſtole, vbi ſtans ante librū extendit, ⁊ iungit manus ante pectus, dicens eadem voce, Oremus. Tūc iunctis manibus ſubiungit ſimili voce. Flectamus genua. ⁊ ibidem rurſus (vt ſtabat) manibus extēſis hinc ⁊ inde ſuper altare poſitis, vt ad ſeipſuz altare ſuſtineat, quod in omni genuflexione ante altare fieri conſueuit, excepto a conſecratione vſq̄z ad ablutionez digitorum poſt cōmunionez, quo tēpore medios, annulares, ⁊ paruos digitos duntaxat extendit, duz ad altare ſe ſuſtinens genuflectit, ⁊ ſine mora dicit eadem voce. Leuate. Surgit, ⁊ ſtans ibidem manibus extenſis ante pectus intelligibili voce dicit orationem ordinatam in miſſali cum ſua cōcluſione, ad quaz iungit manus, ⁊ orationem perficit. Extenſio autem manuū ſit, q̄ vna manus aliam reſpiciat, digitis non diſiunctis, quorum ſummitas altitudinem humerorū non tranſcendat, ⁊ eorum diſtantiā non excedat, quod in omni extēſione manuū ante pectus obſeruatur. Deinde manibus iunctis, vel diſiunctis, prout ſibi magis placet, ſup librū vel altare poſitis, legit Prophetiā, qua finita, miniſter dicit, Deo gratias. Tum celebrans ſtans eodem modo legit ibidem Gradua. Et ſi plures prophetie ſunt dicende, ante ſingulas p̄phetias, dicit. Oremus, flectamus genua, leuate, ⁊ facit, ac miniſter in fine ſingularum dicit. Deo gratias. prout de prima dictū eſt, niſi miſſale aliter contineat, prout in diebus veneris ſancte, ⁊ ſabbati ſancti. In vigilia autem Pentecoſtes, diebus mercurij, ac ſabbati Pentecoſten immediate ſequentibus, nō dicitur, Flectamus genua, leuate, prout etiam in miſſali ordinatur. Dicto Graduali poſt prophetiam, vel ſi non ſit legenda prophetia, alijs (vt premittitur) dictis, celebrans ſtans ante mediuz altaris manibus hinc ⁊ inde deſuper poſitis, illud oſculatur in medio, tum iunctis ante pectus manibus, demiſſis oculis ad terram, ad manuz ſiniſtram, hoc eſt ad latus dextrum, vertit ſe ad populum, ⁊ dicit voce predicta. Dn̄s vobiſcū. quod dicendo extendit, ⁊ iungit manus ante pectus, digitis tamen non diſiunctis. R. Et cū ſpiritu tuo. Tum iunctis (vt prius) manibus reuertitur per eandem viam ad medium altaris, ⁊ facta ibidem Cruci reuerentia, accedit ad librum, ⁊ dicit ſimili voce. Oremus. quod dicendo, extendit, ⁊ iungit manus ante pectus, ⁊ caput deo inclinat cuz extenſis manibus ante pectus, eadem voce, dicit ibidem orationem diei conuenientem vſq̄z ad Per dominum noſtrum. vel aliam concluſionem, ⁊ quam dicendo iungit manus ante pectus, ⁊ ſic tenet eas vſq̄z ad finem orationis, quam cum ſua concluſione ante librum perficit, dicendo Jeſum Chriſtum filium. Et quotieſcunq̄z hoc nomen Jeſus nominat, caput deo inclinat. Conuenit etiam, q̄ cum nomen Glorioſe virginis. Marie nominatur, caput ei inclinetur. Et ſi ſunt plures orationes dicende, idem in eis in voce, extenſione, ⁊ iunctione manuum, ⁊ capitis inclinatione, quod ſupradictum eſt, obſeruetur, ſed ante primam tantum orationez ex pluribus huiuſmodi dicitur. Oremus. ⁊ ſub cōcluſione vltime orationes omnes terminantur. aduertendum, quod ſi altare eſt verſus ad populum, ⁊ in eo celebrans ſtat facie populo verſa, non ſe vertit aliter, cuz dicturus eſt. Dominus vobiſcum. ante orationem, ſed oſculato altari ſtans ad populum verſus, vt erat dicit. Dominus vobiſcum. Idem obſeruatur ad monitionem. Orate fratres, Dominus vobiſcum. ante Offertoriuz: ac ante ⁊ poſt cōmunionem. Ite miſſa eſt. ⁊ benedictionez populi ſi eſt danda. Cum autem in alio altari celebrat, ſe vertit ad populum: bis tantum: videlicet ad Orate fratres. ⁊ cuz in fine populo benedicit, circulum perficit: alijs vicibus ſemicirculo facto ad eandem manum, ad quam ſe populo verterat, ad medium altaris ſe cōuertit. Secundum q̄ eccleſia Romana in feſtis duplicibus vna tantum oratione vtitur: niſi feſtum ipſum extra aduentum, ⁊ quadrageſimam in dominica venerit: cuius officium non poſſit in alium diez illius hebdomade transferri, ⁊ de qua ſit cōmemoratio facienda, ⁊ tunc orationem feſti ſub ſua concluſione dicta dicitur alia de ipſa Dominica tantum etiam ſub concluſione: niſi ſit infra aliquam octauam de qua ſit agenda cōmemoratio: tunc cōmemoratio dominice ſubiungitur cōmemorationi octaue, ⁊ ſub concluſione orationis Dominice ambe ipſe orationes concluduntur. Si vero in aduentu, vel quadrageſima huiuſmodi feſtuz in Dominica venerit, feſtum ipſum transfertur in diem ſequentem: in quo ſimiliter, ⁊ quocunq̄z die tunc huiuſmodi feſtum venerit: dicta oratione feſti ſub ſua concluſione: dicitur alia oratio de feria, ſiue de tempore etiam ſub ſua concluſione: niſi ſit infra octauam, de qua venit cōmemoratio habenda: quia tunc dicta oratione de feſto huiuſmodi ſub ſua concluſione, ſubiungitur oratio octaue: quam ſequitur oratio de feria: ſiue de tempore ſub cuius concluſione ambe terminantur. Nec vnquam cum prima oratione miſſe cōcluditur ſecunda oratio niſi in collatione ordinum: conſecratione Epiſcoporum: virginum, eccleſiarum, ⁊ altarium, ⁊ benedictione Abbatum, Abbatiſſarum, ⁊ cemiterij benedictione, ⁊ conſecratione Regū, ⁊ Reginarū. In dn̄icis vero, ⁊ alijs feſtiuis, ac feriatis diebus: etiā in aduentu, ⁊ in. xl. tres orationes dicuntur: exceptis feſto ſanctoruz Innocentium, ⁊ ipſum ſequentibus diebus vſq̄z ad diem ſancti Syluestri incluſiue, ⁊ alijs diebus quibuz in miſſali cōmemorationes habende ſpecificantur: in quibus dicuntur orationes ibidem ordinate. Et ſi de ſanctis orationes huiuſmodi ſunt dicēde: debet poſt primam orationem in alijs ordo letaniarū obſeruari: ſcilicet de ſancta Trinitate: vel de ſancto Spiritu: aut de ſancta Cruce, ſeu de beata virgine: ſi de eorum altero cōmemoratio veniat agenda, ſit prima: ſequatur de Apoſtolis: deinde de Martyrib, Cōfeſſoribus, virginibus reſpectiue, ⁊ ſic de alijs de quibus erit agendum: niſi eſſet intra aliquam octauā: quia tunc oratio de octaua haberet primum locum poſt primā orationem extra tamen diem dn̄icam. Si vero orationes de pace: cōtra paganos pro papa: pro benefactoribus, pro ſeipſo, vel ſimiles celebrans ſit dicturus: quibus omnibus orationes de ſanctis ſunt preponende, vtat̄ diſcretione in huiuſmodi, preponendo, ⁊ poſtponendo orationes: prout magis conueniat. Nō cū liceat ſacerdoti coram prelato ſuo, aut Principe, vel dn̄o temporali celebranti orationem pro ſeipſo dicere. Cōuenit autem, dum celebrat in priuato: ſi in vigilijs feſtorū, ⁊ alijs diebus, de quibus ſunt proprie miſſe ordinate: vel in quibus hore canonice dicuntur de alio q̄z ordinarium officium illius diei requirit, celebrat̄ alia miſſa, quā de vigilia, vel die currente, debent miſſe huiuſmodi de ipſa vigilia, ſiue die cōmemoratio haberi, ⁊ idoni vigilie,

ſiue

ſiue dici addi alia oratio conueniens: niſi eſſet infra aliquam octauam, de qua ageretur: quia tunc prius fieret cõmemoratio de octaua: deinde de vigilia, ſiue die huiuſmodi. Quando autem miſſa dicitur de vigilia, ⁊ hore canonice dicuntur de feſto vel ſancto, in ipſa miſſa poſt dictam orationem vigilie ſub ſua concluſione dicitur oratio de feſto, vel ſancto predicto: cui additur alia oratio cõueniens. Jdeꝫ obſeruatur ſi in Quadrageſima agitur de feſto ſimplici: quod non habet propriam miſſam, etiam ſi habeat propriã orationem cum ſecreta, ⁊ poſt communionem, ⁊ miſſa celebratur de die currente Quadrageſime poſt concluſionem orationis ordinarie miſſe huiuſmodi dicitur oratio de dicto feſto: cui alia oratio conueniens adiungitur. Si concurrant eadem die duo feſta: agitur de digniore eorum: aut ſi ſunt paria: de eo quod habet plura de proprio: de alio autem non fit cõmemoratio, ſed transfertur in alium diem, quo agi poſſit de eo cõuenienter. Et ſi in dñica, vel infra aliquã octauã venerit feſtum, cui dominica, vel octaua non cedit: etiam ſi non fit de huiuſmodi feſto cõmemoratio: ſed transfertur in alium diem extra dñicam, ⁊ octauam huiuſmodi: quo non habetur aliud feſtum, ⁊ tunc de ipſo agitur. Et ſi feſtũ vigiliã habens venerit ſecunda feria, vigilia, ⁊ officium vigilie huiuſmodi, agitur in die ſabbati precedentis, ⁊ non in dñica: ſiue per integruꝫ officiũ: ſiue per cõmemorationẽ (vt prediximus) cõueniat peragi. Si .iiij. feria, vel ſabbato quorumcunqꝫ quatuor temporum: aut alia quecunqꝫ die, qua in miſſa ante epiſtolã habetur prophetia, dicit in miſſa de aliquo ſancto, vel votiua, aut alia, in qua ferie huiuſmodi currentis cõmemoratio ſit facienda prima oratio, que poſt introitum miſſe illius ferie poſita eſt, dicitur pro eiuſdeꝫ ferie cõmemoratione: Jn eccleſijs, in quibus ſunt plures beneficiati, ſi in Quadrageſima, aut Dominicis, vel alijs diebus, in quibus habetur propria miſſa, que nõ poteſt in aliũ diem transferri, dicenda ſit miſſa de feſto currente, vnus ſacerdotum eorundem dicit miſſam de Dñica, vel de feria, ſeu aliam propriã illius diei ordine ſolito. Alius de feſto abſqꝫ alterius cõmemoratione. Jn ceteris autẽ eccleſijs vnicum ſacerdotem habentibus, in quibus in miſſis feſtorum de Dñica, vel feria, ſeu die alio proprium officium habente, cõmemoratio debet haberi, vt ſupra diximus, cõuenit ꝙ ſacerdos, qui miſſam celebrauit, dicto per eum poſt benedictionem in fine miſſe datam Euangelio ſancti Joannis, depoſita caſula ſtans in cornu Epiſtole verſus altare legat ex miſſali officium proprie miſſe illius diei, excepta Secreta, quam nõ legit, ⁊ ante orationem, ⁊ poſt cõmunionem non dicit. Dñs vobiſcum neqꝫ Oremus. ſed eas legit abſolute, ſimiliter ad Euangelium omittit Dñs vobiſcũ. ⁊ incipit, Sequentia ſancti euãgelij prout etiã dicemus infra de miſſa ſicca. Quãdo autẽ officium miſſe dñicalis poteſt cõuenienter in aliũ dieꝫ illius hebdomade transferri, prout cõiter fieri poteſt de officijs Dñicarũ extra aduentuꝫ. lx. lx. l. ⁊ .lx. debet dici officium miſſe feſti eo die, quo occurrit, abſqꝫ cõmemoratione dñice, ⁊ infra hebdomadã tunc currentẽ miſſa officij Dñice huiuſmodi celebrari. Jn miſſa votiua dicta oratione ordinaria ſub concluſione ſua, ſubiungi poteſt alia de feria, aut de feſto, vel de ſanctis, de quibus illa die agitur, ⁊ eidem addi alia ipſi ⁊ ipſi miſſe conueniens, vel cõuenienter oẽs cõmemorationes pretermitti. Si nõ celebrat pro defunctis, ſed velit pro defuncto, vel pro pluribus orare, profert orationem ipſam pro defunctis huiuſmodi ante vltimam, ita quod oratio pro defunctis non concludat, ſed ſub vltime orationis concluſione concludatur. Si vero celebrat pro defunctis in die exequiarũ vna tantũ oratio dici cõſueuit. Jn tertio aũt. vij. xxx. ⁊ anniuerſario diebus, ac alijs miſſis pro defunctis, prima oratione ſub ſua cõcluſione terminata, poſſunt alie due orationes addi pro defunctis, q̃ ſub vltima cõcluſione terminant, ⁊ cõuenit ꝙ ipſa vltima oõ hmõi ſit generalis pro oĩbus fidelibus defunctis, videlicet. Fideliũ deus omniuꝫ cõdi. In ipſa quoqꝫ miſſa defunctorũ, oratio de feſto, vel de feria aut alia q̃ pro defunctis dici nõ debet. Finitis orationibus celebrans, poſitis ſup librũ, vel altare manibus iunctis, vel diſiunctis, prout ſibi magis placet, dicit eadeꝫ voce intelligibili, Epiſtolã ibideꝫ, cuius vltimã ſyllabaꝫ aliquantulum protrahit, qua dicta miniſter dicit. Deo grãs. Tum eodẽ modo ſtãs celebrans dicit ſimili voce, vel paululũ mutata Grad. ⁊ Alla. cũ ſuo verſu, ac proſaꝫ vel ſequẽtia ſi habetur, aut omiſſis. Alla. cũ ſuo verſu ⁊ proſa vel ſequentia ſi miſſe, aut tẽpori nõ cõueniat, vel non habeantur, dicit Tractum ſi ſit dicendus, nam Alla. non dicitur in miſſis pro defunctis, ⁊ a Dñica. lxx. incluſiue vſqꝫ ad vigiliam. Paſche excluſiue.

⁊ in quatuor temporibus Aduentus, ⁊ mẽſis Septẽbris, ⁊ alijs vigilijs totius anni, in quibus eſt indictum ieiuniuꝫ, exceptis vigilijs Paſche, Pentecoſtes, ⁊ Natiuitatis Chriſti, ſi venerit in Dñica, ac feſto Jnnocentiuꝫ, ſi venerit in dñica, in quibus tũc dicitur. Alla. Si autẽ in diebus huiuſmodi, in quibus Alla nõ dicitur, dicenda eſt aliqua miſſa votiua vel alia in qua Tractus non habeat, poterit poſt Grað cum ſuo verſu loco Tractus omiſſo, Alla, dici eius verſus, vel etiam eo omiſſo, dicto Graduali cũ ſuo verſu, dicit. Munda cor meum, ⁊ alia prout habetur infra.

¶ Jn dicendo autem Alla, hic modus ſeruatur. Ante verſum bis. Alla. dicitur, ⁊ poſt verſum ſemel replicatur. Ab octaua vero paſche vſqꝫ ad octauam. Pentecoſtes: quo tempore Grað. nõ dicitur: ſed illius loco ſcðm. Alla. primo iungitur: ante verſum primi bis. Alla. dicitur, ⁊ poſt verſum ſemel. Similiter ⁊ poſt ſecundũ verſum. Alla. ſemel replicatur. Quocunqꝫ autem tempore proſa, ſeu ſequentia eſt dicenda illa poſt verſum dicit: anteq̃ꝫ. Alla. replicatur: quod poſt dictam proſam, ſeu ſequentiã huiuſmodi repetitur. Et ſi extra tempus Paſchale in quocunqꝫ feſto, prout in feſtis Purificationis, ⁊ natiuitatis beate Marie virginis, ſancti Joãnis baptiſte, Ludouici epiſcopi, ⁊ cõfeſſoris, Exaltationis ſancte Crucis, ſancti Franciſci: Omnium ſanctorum, ⁊ alijs quibuſcunqꝫ diebus duobus. Alla. cuꝫ duobus verſibus, vel prout feſto Dedicationis ſancti Michaelis archangeli tria. Alla. cum tribus verſibus habeantur, dicitur tantum vnum ex eis cum ſuo verſu, vna etiaꝫ prima die feſti: alia vero die, ſiue vice, omiſſo, dicto poterit dici aliud cuꝫ ſuo verſu. Et vbi tria habẽtur cum tribus verſibus: alia die, vel vice poterit dici tertium cuꝫ ſuo verſu omiſſis prius dictis. Si vero habeãtur duo verſus: ſub duo Alla. ambo verſus huiuſmodi dicuntur abſqꝫ intermiſſione ſub eodem Alla. ſeruato alias in omnibus modo ſupra dato. Quibus dictis miniſter, ſeu celebrans ipſe portat miſſale ad cornu dextrum altaris: videlicet Euangelij: ſi altare ipſum non ſit magne lõgitudinis: ponit miſſale inter ipſum cornu dextrum, ⁊ medium altaris: vt celebrans in medio altaris ſtans: poſſit omnia dicenda ex eo cõmode dicere, ⁊ miſſale ita locat: ꝙ caput miſſalis reſpiciat ipſum cornu altaris in parte predicta: ⁊ non parietem, ſiue, ad partem eius contra ſe directũ. Tum celebrãs: ſtans in medio altaris verſus ad illud: leuatis ad deuꝫ oculis iunctis manibus ante pectus, ſecrete dicit. Munda cor meum ⁊ labia mea omnipotens deus, qui labia Eſaie prophete calculo mũdaſti ignito, ita me tua grata miſeratione dignare mundare, vt ſanctum Euangeliuꝫ tuũ digne valeã nunciare. Per Chriſtum. Tum ſimiliter ſtans, dicit eodem modo, Dñs ſit in corde meo, ⁊ in labijs meis, vt digne, ⁊ cõpetenter annuncieꝫ Euãgeliũ ſuũ. Amen. His dictis, vertit ſe ad miſſale (vt premittitur) poſitum: vbi ſic ſtans iunctis manibus ante pectus, dicit intelligibili voce Clerus. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Deinde pollice dextre manus ſignat primo librum ſuper principiuꝫ Euangelij, quod eſt dicturus: poſtea ſeipſum in fronte, ore, ⁊ pectore ſigno Crucis, dicens eadem voce. Sequentia ſancti Euangelij ſcðm, N. vel ſi eſt dicendum. Jnitium ſancti Euangelij ſcðm, N. ℟. Gloria tibi dñe. Tum iunctis iterum (vt prius) manibus ſtans verſus (vt ſupra) proſequitur Euangelium voce predicta vſqꝫ ad finem ⁊ eius vltimã ſyllabam aliquantulum protrahit, quo completo miniſter dicit. Laus tibi Chriſte. Celebrans oſculatur Euangeliũ per eum dictum in eius principio, niſi celebret pro defunctis, quia tunc non oſculatur Euangelium, vel celebret coram ſummo Põtifice, aut Cardinale, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo, cui liber, ⁊ textus Euangelij portet p eum oſculandus, quo caſu celebrans Euangelium ipſum etiã nõ oſculatur. Tum ſtans in medio altaris verſus ad ipſum altare manibus iunctis ante pectus, aliquãtulum eleuatis, intelligibili voce, dicit, ſi eſt dicendum. Credo in vnum deũ. quod dicendo extẽdit, ⁊ iterũ iungit manus, ⁊ ſtans manibus iunctis ante pectus, in eodem loco proſequitur vſqꝫ ad finem eadem voce. Patrem omnipotentem, factoreꝫ celi, ⁊ terre, viſibilium omniũ, ⁊ inuiſibiliuꝫ. Et in vnũ dñm Jeſum Chriſtũ. Caput deo inclinat filium dei vnigenitum. Et ex patre natũ ante omnia ſecula. Deũ de deo, lumẽ de lumine, deũ verum de deo vero. Genitum non factũ, cõſubſtantialẽ patri, per quẽ omnia facta ſunt. Qui ꝑpter nos homines, ⁊ ꝑpter noſtrã ſalutem deſcendit de celis. Jn eodeꝫ loco vbi ſtabat genuflectit corã altari, dicens. Et incarnatus eſt de ſpiritu ſancto ex Maria virgine Et homo factus eſt. Surgit, ⁊ in eadeꝫ voce ꝓſequitur. Crucifixus etiam

pro nobis ſub pontio Pilato, paſſus, ⁊ ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſcd̄m ſcripturas. Et aſcendit in celum, ſedet ad dexterā patris. Et iterum venturus eſt cū gloria iudicare viuos, ⁊ mortuos, cuius regni nō erit finis. Et in ſpiritū ſanctū dn̄m, ⁊ viuificantem, qui ex patre filioq; procedit. Qui cū patre, ⁊ filio ſimul adoratur, ⁊ cōglorificatur, qui locutus eſt per prophetas. Et vnā ſanctam catholicā ⁊ apoſtolicā eccleſiā. Cōfiteor vnū baptiſma in remiſſionem peccatorū. Et expecto reſurrectionem mortuorū. Et vitā venturi ſeculi. Amen. Et dū hec vltima verba profert, producit manu dextra ſignū Crucis a fronte ad pectus. Credo. autē dicit̄ omnibus diebus Dn̄icis totius anni, etiā ſi de feſto miſſe celebret̄, vel octaua, in qua alias. Credo nō eſſet dicendū, aut votiua dicatur, in qua tantū de Dn̄ica cōmemoratio habeat̄. Itē ad miſſam noctis, ⁊ ambas alias miſſas diei Natiuitatis dn̄i noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ ſex diebus ſequentibus. In circūciſione dn̄i. In octaua ſancti Stephani, ⁊ infra octauā ſancti Joānis euang. In octa. eiuſdē ſancti Joānis euāgeliſte. In epiphania dn̄i ⁊ per octauā eius. In conuerſionis ſancti pauli apoſtoli. In omnibus feſtiuitatibus glorioſiſſime virginis Marie, ⁊ per eorū octauas, que habēt̄ in cathedra ſancti Petri. Feria v. cene dn̄i. In feſto Reſurrectionis dn̄i, ⁊ ſex diebus ſequētibus. In feſtiuitate Aſcēſionis dn̄i, ⁊ per octauā. In pentecoſtes, ⁊ ſex diebus ſequētibus. In corpore Chriſti, ⁊ per octauā. In ſancti Joānis ante portā latinā. In apoſtolorū Petri, ⁊ Pauli, ⁊ per octauā. In octaua beati Joānis baptiſte. In ſancti Petri ad vincula. In tranſfigurationis dn̄i. In octaua ſancti Laurentij. In inuentionis, ⁊ exaltationis ſancte Crucis. In angelorū. In omnium ſanctorum ⁊ ꝑ eius octauā. Ac ſingulorum Apoſtolorū, Euangeliſtarū, ac quatuor Doctorū feſtiuitatibus. In omnibus cōſecrationibus Eccleſiarū altariū, ⁊ Pontificū, ⁊ in ſingulis eccleſijs, in feſto illius ſancti, vel ſancte. in cuius honorem eccleſia ipſa, vel altare ſpecialiter ſunt conſecrata, etiam ſi in illius feſto alias dicere non liceret, ac ꝑ octauā eiuſdem feſti, ⁊ anniuerſarijs dedicationum eccleſiarum, vel altarium, ⁊ eorum octauis, ſi eas habent. Dicitur quoq; infra ſingulas octauas ſupraſcriptas, Credo, etiam ſi non de ipſa octaua, ſed de quocunq; alio feſto tūc currente, miſſa celebretur. In quibuſcunq; autē miſſis votiuis etiā beate Marie virginis Credo. non dicitur, niſi eſſet in die Dn̄ica, vel infra aliquam octauam infra quā hoc liceret dicere, quia tunc in omni miſſa votiua dicitur Credo. ſi in ipſa fit de Dominica, aut octaua huiuſmodi cōmemoratio, alias nō. Nec dicitur in miſſis defunctorum, vel quibuſcunq; alijs ſuperius non ſpecificatis. Dicto Symbolo, vel ſi nō ſit dicendum, illo omiſſo, oſculatur altare in medio, ⁊ iunctis manibus ante pectus ibidem ad manum ſiniſtrā, hoc eſt ad latus dextrum vertit ſe ad populum, ⁊ dicit intelligibili voce. Dn̄s vobiſcum. quod dicendo extendit, ⁊ iungit manus ante pectus. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Junctis manibus reuerſus per eandem viam in mediū altaris, facta reuerentia Cruci manibus (vt ſupra) iunctis ſtans ibidem verſus ad ipſum altare, dicit voce ſimili, Oremus quod dicendo ſimiliter extendit, ⁊ iungit manus ante pectus, ⁊ caput deo inclinat. Tum iunctis (vt prius) manibus, dicit eadem voce Offertorium, prout in ordinario, ⁊ omnia que vſq; ad finem miſſe in medio altaris dicenda ſunt, dicit ibidem ſtans verſus ad ipſum altare, ⁊ non ad aliam partem, niſi vbi infra aliter ordinatur. Dicto Offerto. ſiqui ſint volentes offerre, celebrans accedit ad cornu Epiſtole, vbi ſtans detecto capite latere ſuo ſiniſtro altari verſo, deponit manipulum de brachio ſiniſtro, ⁊ accipiens illud in manum dextram, porrigit ſummitatem eius ſingulis offerentibus oſculandum, dicens ſingulis. Acceptabile ſit ſacrificium tuum omnipotenti deo. vel ſic Centuplum accipias, ⁊ vitam eternam poſſideas. Accepta omnium oblatione celebrans reponit manipulum in brachium ſiniſtrum, ⁊ reuertitur ad medium altaris, vel ſi non ſunt offerentes, ſtans in eodem medio altaris verſus ad illud, accipiat patenā cum hoſtia, ⁊ hoſtijs deſuper poſita ⁊ poſitis, ſiqua ſit, vel que ſunt pro alterius, vel aliorum cōmunione, conſecrande, diſpenſande, vel conſeruande illam ambabus manibus vſq; ad pectus eleuatam tenens, ⁊ ſi ſint alie hoſtie non ſuper patenam, ſed ſuper corporale, vel alio calice, ſeu vaſe ad hoc conuenienti poſite pro cōmunione populi conſecrande, calicem illum, ſeu vas manu dextra diſcooperit, ⁊ intentionem ſuam, dirigens, vel etiam illas offerre, ⁊ conſecrare oculis ad deum intentis, dicit ſecrete. Suſcipe ſancte pater vt in canone vſq; ad finem. fo. 101 Facit ſignum crucis cū patena ſuper corporale, ⁊ locum in quem poſiturus eſt hoſtiam, quam deinde cum patena ponit in medium, ſeu circa mediū anterioris, ſiue proximioris partis corporalis ante ſe, ⁊ patenam ad manum dextram aliquantulum ſubtus corporale, ⁊ calicem, ſeu vas aliarum hoſtiarum ſi ſit ſua patena cooperit. Poſtea accipit calicem, quem purificatorio diligenter mundat, ⁊ ampullam vini de manu miniſtri. quam ille manu dextra nuda detecto capite ſibi porrigit, ⁊ accipiens imponit vinum in calicem ad ſufficientiā, nihil dicens. Tunc ſi nō celebrat pro defunctis, facit ſignum Crucis ſuper ampullam aque, quam etiam det manu eiuſdem ſimiliter manu dextra nuda detecto capite illam ſibi porrigens accipit, ⁊ ex ea imponit puſillum aque in calicem ſecrete dicens. Deus qui humane ſubſtantie dignitatem mirabiliter condidiſti. ⁊ mirabilius reformaſti: vt in Canone folio 101. Si vero celebrat pro defunctis: non producit ſignum Crucis ſuper ampullā aque, ſed imponit abſq; ſigno huiuſmodi ex ea puſillum aque in Calicem, dicens eandem orationem proxime ſcriptā. Impoſita aqua, ⁊ finita oratione predicta: accipit ambabus manibus Calicem diſcoopertum: videlicet cum ſiniſtra pedem, cum dextra autem nodum infra cuppam Calicis, ⁊ ſtans in medio altaris, ⁊ Calicem ipſum diſcoopertum vſq; ad pectus eleuatum tenet, ⁊ intentis ad deum oculis: dicit ſecrete. Offerimus tibi domine Calicem ſalutaris, tuam deprecantes clementiam: vt in conſpectu diuine maieſtatis tue, pro noſtra, ⁊ pro totius mundi ſalute cum odore ſuauitatis aſcendat. Amen. Signat cum Calice ſuper corporale: ⁊ ipſum in medio, ſeu circa medium eius poſt hoſtiā collocat: ⁊ pallo cooperit: ac iunctis manibus ſuper altare poſitis: capite inclinato, dicit ſecrete. In ſpiritu humilitatis, ⁊ animo contrito ſuſcipiamur a te domine, ⁊ ſic fiat ſacrificium noſtrum in conſpectu tuo hodie: vt placeat tibi domine deus. Eleuat manus extenſas: ⁊ iungit eas ante pectus ſecrete dicens. Veni ſanctificator omnipotens eterne deus, ⁊ bene ✠ dic (ſignando manu dextra communiter ſuper hoſtiam, ⁊ calicem) hoc ſacrificium tuo ſancto nomini preparatum. Tum iunctis ante pectus manibus: accedit ad cornu Epiſtole: vbi ſtans miniſtro aquam fundente, lauat, ⁊ terget manus, dicens ſecrete. Lauabo inter innocentes manus meas, ⁊ circundabo altare tuum domine. Ut audiam vocem laudis, ⁊ enarrem vniuerſa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tue, ⁊ locum habitationis glorie tue. Ne perdas cum impijs Deus animam meam. ⁊ cum viris ſanguinum vitam meam. In quorū manibus iniquitates ſunt. dextra eorum repleta eſt muneribus. Ego autē in innocentia mea ingreſſus ſum: redime me: ⁊ miſerere mei. Pes meus ſtetit in directo: in eccleſijs benedicam te domine. Gloria patri. ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Lotis ⁊ terſis manibus, ⁊ illis ante pectus iunctis: ad medium altaris reuertitur: vbi ſtans ad Deū eleuatis oculis manibus iunctis ſuper altare poſitis; inclinato capite verſus ad ipſum altare: dicit ſecrete. Suſcipe ſancta Trinitas. In canone folio 101. Extenſis manibus hinc inde ſuper altare poſitis: oſculatur altare in medio: tum iunctis manibus ante pectus demiſſis oculis ad terram: vertit ſe ad manum ſiniſtram: hoc eſt ad latus dextrum ad populum, ⁊ ſic verſus ad illum: dicit voce aliquantulum eleuata. Orate fratres. ⁊ ſecrete proſequitur: vt meum ⁊ veſtrum ſacrificium acceptabile fiat apud Deum omnipotentem. Quod dicendo, extendit, ⁊ iungit manus ante pectus, ⁊ continuo ad altare reuertitur perficiendo circulum inceptum. Miniſter vero, ⁊ alij intereſſentes genuflexi detectis capitibus reſpondent, dicentes ſecrete. Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus tuis ad laudem, ⁊ gloriam nominis ſui: ad vtilitatem quoq; noſtram, ⁊ totius eccleſie ſue ſancte. Quod ſi miniſter, vel alij intereſſentes nō reſponderint, celebrans ipſe dicit ſecrete. Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus meis ad laudem, ⁊ gloriam nominis ſui, ad vtilitatem quoq; noſtram, ⁊ totius eccleſie ſue ſancte. Tum celebrans ipſe extenſis manibus ante pectus ſtans ante librum, dicit ſecrete, Orationem ſecretam dici conuenientem vſq; ad Per dominum noſtrum: vel aliam concluſionem quam dicendo iungit manus ante pectus, ⁊ ad verba. Jeſum Chriſtum filium tuum. caput Deo inclinat, ſicq; manibus iunctis continuat vſq; ad verba. Per omnia ſecula ſeculorum. excluſiue, ſi vnica eſt ſecreta. Si vero plures ſecrete ſunt dicende, addit concluſioni prime etiam illa verba: Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Deinde abſolute ſubiungit alias orationes ſecretas prioribus orationibus conuenientes, quia tot,

⁊ conuenien

⁊ communicantes, ac eodem ordine dici debent ſecrete, ⁊ poſtcōmuniones, quot, quo ordine, ⁊ de quibus dicte ſunt ante Epiſtolam orationes, perueniens in concluſione vltime ſecrete ad verba. Per omnia ſecula ſeculorum. excluſiue, celebrans ſtans in medio altaris, depoſitis ſuper eo hinc ⁊ inde manibus extenſis, dicit conueniente voce, ⁊ intelligibili. Prefationem ſequentem, que cōmunis eſt omnibus miſſis, etiam defunctorum, niſi ſpecialis habeatur. Et vbi ſpecialis Prefatio habeatur, illa dicitur tam in feſto, quam in fra eius octauam, ſi octauam habeat, etiam ſi infra ipſaꝫ octauam agatur de Dñica, vel aliquo alio feſto ſpecialem Prefationem non habente. Si vero ipſum feſtum, de quo infra octauā agitur, habeat ſpecialem Prefationem, illa ſpecialis dicitur omiſſa Prefatione octaue, niſi in miſſali aliter ordinetur. In miſſis quoqꝫ votiuis dicitur Prefatio propria illius diei, vel feſti, de cuius votiua agitur, ſi dies ipſa vel feſtum prefationem propriaꝫ habeat. Per omnia ſecula ſeculorum. Reſum. Amen. Dominus vobiſcum. Rꝫ. Et cū ſpiritu tuo. Manus extenſas eleuet hinc ⁊ inde vſqꝫ ad pectus, dicens. Surſum corda. Rꝫ. Habemus ad dnm. Gratias agamus domino deo noſtro. Quod dicendo iungit manus ante pectus, ⁊ caput Deo inclinat. Rꝫ. Dignum, ⁊ iuſtum eſt. Eleuatis, ⁊ extenſis (vt prius) manibus proſequitur Prefationem ſequentem, ſi non habetur alia propria. Vere dignum ⁊ iuſtum eſt: equum ⁊ ſalutare. Nos tibi ſemper, ⁊ vbiqꝫ gratias agere domine ſancte, pater omnipotens, eterne deus. Per Chriſtum dominum noſtrum. Quod dicendo caput deo inclinat, tum extenſis manibus (vt prius) proſequitur. Per quem maieſtatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Poteſtates. Celi celorumqꝫ Virtutes ac beata Seraphin, ſocia exultatione concelebrant, cum quibus, ⁊ noſtras voces vt admitti iubeas deprecamur, ſupplici confeſſione dicentes. Iunctis manibus ante pectus voce mediocri dicit. Sanctus, Sanctus, Sanctus dominus Deus ſabaoth. Pleni ſunt celi ⁊ terra gloria tua oſanna in excelſis. Manu dextra producendo ſignuꝫ Crucis a fronte ad pectus ſeipſum ſignat, dicens. Benedictus qui venit in nomine dni. oſanna in excelſis. Manibus iunctis ſup altare poſitis, ſtās ante mediū altaris verſus ad illud, eleuatis oculis ad deū, ⁊ ſine mora demiſſis capite iclinato dicit ſecrete.

Te igitur clementiſſime pater per Ieſum Chriſtum filium tuum dominum noſtrum ſupplices rogamus ac petimus. Oſculatur ante ſe altare, erigit ſe, ⁊ ſtans eleuatis, ⁊ iunctis manibus ante pectus, dicit. Vt accepta habeas ⁊ benedicas. Dextra manu ter ſignat cōmuniter ſuper hoſtiaꝫ, ⁊ calicem, dicens. Hec do ✠ na, hec mu ✠ nera, hec ſan ✠ cta ſacrificia illibata. Extenſis manibus ante pectus proſequitur. In primis que tibi offerimus pro eccleſia tua ſancta catholica, quam pacificare, cuſtodire, adunare, ⁊ regere digneris toto orbe terrarum vna cum famulo tuo Papa noſtro. N. Exprimendo nomen, N. pape. Se de vero apoſtolica vacante, verba predicta vna cum famulo tuo. Papa noſtro, N. omittuntur. Antiſtite noſtro, B. ſpecificando nomen Patriarche, archiepiſcopi, vel Epiſcopi ordinarij ſui, qui ſi eſt vita functus, illa verba ⁊ Antiſtite noſtro, B. omittuntur. Si celebrans eſt Epiſcopus, Archiepiſcopus, vel Patriarcha, omiſſis verbis, ⁊ Antiſtite noſtro, B. dicit, ⁊ me indigno ſeruo tuo. Si autem eſt Papa, qui celebrat, dictis verbis. toto orbe terrarum. omiſſis vna cuꝫ famulo tuo Papa noſtro, N. ⁊ Antiſtite noſtro, B. dicit. vna cum me indigno famulo tuo queꝫ gregi tuo preeſſe voluiſti. Et cōtinuat orōs, vt ſequitur, ⁊ omnibus orthodoxis, atqꝫ catholice ⁊ apoſtolice fidei cultoribus. Memēto dñe famulorum famularumqꝫ tuarum, ſtans in quiete manibus iunctis, ⁊ vſqꝫ ad faciem, vel pectus (prout ſibi magis placet) eleuatis agit cōmemorationem viuorum Chriſti fidelium ad ſuam voluntatem: eorū tamen non eſt neceſſe, quod exprimat: ſed ſolum in mente eorum memoriam habeat. Poſt tamen celebrans, ſi pro pluribus orare intendit (ne circumſtantibus ſit moleſtus) ante miſſam in animo ſuo proponere debet omnes illos, tam viuos, qꝫ defunctos, pro quibus in ipſa miſſa orare intendit, ⁊ in hoc loco generaliter vnico contextu ipſorum viuorum cōmemorationem agere, quibus ante miſſam propoſuit, in ipſa miſſa ſuis orationibus ſubuenire: quo facto, ſeu habito: demiſſis ⁊ extenſis manibus (vt prius) continuat, ⁊ omniuꝫ circumſtantiū: quorum tibi fides cognita eſt, ⁊ nota deuotio: pro quibus tibi offerimus vel qui tibi offerunt hoc ſacrificium laudis: pro ſe, ſuiſqꝫ omnibus pro redemptione animarum ſuarum: pro ſpe ſalutis, ⁊ incolumitatis ſue: tibi reddunt vota ſua eterno deo viuo, ⁊ vero. Stans eodem modo dicit. Communicantes, ⁊ memoriam venerantes. In primis glorioſe, ſemperqꝫ virginis Marie genitricis dei, ⁊ dñi noſtri Ieſu Chriſti. Inclinat caput deo, ⁊ proſequitur. Sed ⁊ beatorum apoſtolorum, ac martyrum tuorum Petri, ⁊ Pauli, Andree, Iacobi, Ioannis, Thome, Iacobi, Philippi, Bartholomei, Matthei, Simonis, ⁊ Thadei, Lini, Cleti, Clementis, Sixti, Cornelij, Cypriani, Laurētij, Chriſogoni, Ioānis, ⁊ Pauli, Coſme ⁊ Damiani. Et omnium ſanctorum tuorum: quoruꝫ meritis, precibuſqꝫ concedas, vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem Chriſtum dominum noſtruꝫ. Amen. Miniſter accendit intortitiuꝫ: quod erectum in dextra manu retinens, ⁊ conuenienter eleuans: genuflectit in gradu, vel in terra pro diſpoſitiōe loci retro celebrantem, qui dictis premiſſis, extendit manus verſus oblata, dicens ſecrete. Hanc igitur oblationeꝫ ſeruitutis noſtre: ſed ⁊ cuncte familie tue quęſumus domine, vt placatus accipias, dieſqꝫ noſtros in tua pace diſponas: atqꝫ ab eterna damnatione nos eripi, ⁊ in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per Chriſtum dominum. Iungit manus ante pectus, dicens ſecrete. Quam oblationem tu deus in omnibus queſumus: dextra manu cōmuniter ſignat ter ſuper hoſtiam, ⁊ calicem, dicens. Bene ✠ dictam, aſcri ✠ ptam, ra ✠ tam, rationabilem, acceptabilemqꝫ facere digneris, vt nobis. ſemel ſeparatim ſignat ſuper hoſtiam tantum, dicens. cor ✠ pus. deinde ſuper calicem tantum, dicens. ⁊ ſan ✠ guis. Eleuat, ⁊ iungit manus ante pectus proſequens, fiat dilectiſſimi filij tui dni noſtri Ieſu Chriſti. Inclinat caput Deo, ⁊ tergit aliquantulum pollices, ⁊ indices ſuper corporale, ⁊ dicens ſecrete. Qui pridie qꝫ pateretur. Accipit cum pollice, ⁊ indice dextre manus hoſtiam, ⁊ eam cum illis: ac pollice, ⁊ indice etiam ſiniſtre manus tenens, ſtans erectus ante medium altaris, dicit. Accepit panem in ſanctas, ac venerabiles manus ſuas. Eleuat ad deum oculos, ⁊ ſine mora demittit, dicens. Et eleuatis oculis in celum ad te Deum patrem ſuum omnipotentem, ⁊ tibi gratias agens. Tenet hoſtiam inter pollicem, ⁊ indicem ſiniſtre manus, ⁊ dextra producit ſemel ſignum Crucis ſuper eam, dicens. Bene ✠ dixit, fregit, deditqꝫ diſcipulis ſuis, dicens. Accipite, ⁊ manducate, ex hoc omnes. Diſcooperit manu dextra calicem, ſeu vas aliarum hoſtiarum ſi ſit, ⁊ cubitis ſuper altare poſitis, ſtans inclinato capite, verba conſecrationis diſtincte, ſecrete, ⁊ reuerenter profert ſuper hoſtiam, ⁊ ſimul ſuper omnes, ſi plures ſunt conſecrande, ⁊ hoſtiam ſuam tantum pollicibus, ⁊ indicibus tenet, dicens. Hoc eſt enim corpus meum. His dictis celebrans, hoſtiam inter pollices, ⁊ indices ſuper altare tenens, reliquis manuuꝫ digitis extenſis, ac binis, ⁊ binis ſimul iunctis: ⁊ ceteris hoſtijs, ſi ſunt plures conſecrate in loco, in quo a principio miſſe ſunt poſite ſuper corporali, vel in alio calice, ſiue vaſe demiſſis genuflexus eam adorat. Tum ſe erigit, eleuat in altum quantum commode poteſt hoſtiam, ⁊ populo oſtendit reuerenter adorandam, ⁊ mox ipſam reuerenter ſuper corporale reponit, vnde eam leuauit, ⁊ pollices ac indices non diſiungit vſqꝫ poſtcommunionem, niſi quando hoſtiam conſecratam tangere, vel tractare debet, vt infra dicetur. Tum vſqꝫ in terram genuflexus hoſtiam ipſam veneratur, ⁊ calicem, ſeu vas aliarum hoſtiarum, ſi ſit, ſua patena cooperit. Interim dum celebrans hoſtiam eleuat, miniſter etiam eleuat, manu ſiniſtra fimbrias poſteriores Planete, ſiue Caſule celebrantis, ac totam poſteriorem eius partem, ne ipſum celebrantem impediat in extenſione brachiorum, deinde celebrans diſcooperit calicem, ⁊ pollices, ac indices ſuper illius labium aliquantulum tergit ⁊ eos iterum iungit, ⁊ ſtans erectus, dicit ſecrete. Simili modo poſtquam cenatum eſt. Ambabus manibus accipit calicem iuxta nodum infra cuppam calicis, ⁊ illum aliquantulum eleuat, ⁊ ſine mora reponit in eundem locum, de quo eum leuauit, ſuper corporale, interim proſequens. Accipiens ⁊ hunc preclarum calicem in ſanctas, ac venerabiles manus ſuas, item tibi gratias agens. tenet calicem manu ſiniſtra infra cuppam, dextera ſignando ſuper eum dicit. bene ✠ dixit, deditqꝫ diſcipulis ſuis, dicens. Accipite, ⁊ bibite ex eo omnes. Accipit ambabus manibus calicem, videlicet cum ſiniſtra pedem, cum dextera vero nodum infra cuppam calicis, ⁊ cubitis ſuper altare poſitis: ſtans inclinato capite, ſuper calicem ſecrete, diſtincte, ⁊ reuerenter verba conſecrationis profert, dicens. Hic eſt enim calix ſanguinis mei noui, ⁊ eterni teſtamenti, myſterium fidei,

qui pro vobis, et pro multis effundetur in remiſſionem peccatorũ. Reponit calicem ſuper corporale, dicens ſecrete. Hec quotieſcunq; feceritis, in mei memoriam facietis. Et genuflexus ſanguinem reuerenter adorat, tum ſe erigit, accipit, calicem diſcoopertum cũ ſanguine ambabus manibus (vt prius) eleuat eũ erectũ quã tum cõmode poteſt, illum populo oſtendens adorandum, et mox ipſum reuerenter reponit ſuper corporale in locum ſolitũ, et manu dextra ipſum palla cooperit, et genuflexus ſacramentum veneratur. Interim dum celebrans calicem eleuat, miniſter manu ſiniſtra eleuat dictas fimbrias, et poſteriorem partem Planete celebrantis (vt prius) et poſtq̃ celebrans calicem ſuper corporale repoſuerit, ſurgit, extinguit intortitium, et reponit in locum ſuum. Cum celebrans ſtans (vt prius) ante altare extenſis manibus ante pectus more cõſueto, dicit ſecrete. Unde et memores dñe nos ſerui tui, ſed et plebs tua ſancta Chriſti filii tui dñi noſtri Jeſu Chriſti tam beate paſſionis, necnon et ab inferis reſurrectionis, ſed et in celos glorioſe aſcenſionis, offerimus preclare maieſtati tue de tuis donis, ac datis. Jungit manus ante pectus, tum manu dextra ſignat ter cõmuniter ſuper, hoſtiam, et calicem, dicens. Hoſtiam ✠ puram, hoſtiam ✠ ſanctã, hoſtiam ✠ immaculatam. Super hoſtiam tantũ ſignat, dicens. Panem ✠ ſanctum vite eterne. Super calicem tantũ ſignat, dicens, et calicẽ ✠ ſalutis perpetue. Secrete proſequitur ſtans manibus ante pectus, more ſolito, extenſis. Supra que propitio, ac ſereno vultu reſpicere digneris, et accepta habere, ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iuſti Abel, et ſacrificium Patriarche noſtri Abrahe, et quod tibi obtulit ſummus ſacerdos tuus Melchiſedech, ſanctum ſacrificium immaculatam hoſtiam. Inclinat ſe ante medium altaris, et manibus iunctis ſuper illo poſitis, ſecrete dicit. Supplices te rogamus omnipotens deus, iube hec perferri per manus ſancti Angeli tui in ſublime altare tuum in conſpectu diuine maieſtatis tue, vt quot quot ex hac altaris participatione ſeparatis manibus hinc et inde ſuper altare poſitis, oſculatur altare, erigit ſe, et iunctis manibus continuat, ſacroſanctum filii tui, Signat manu dextra ſupra hoſtiam tantum, dicens, cor ✠ pus ſignat eadem manu ſuper calicem tantum, dicens, et ſangui ✠ nem ſumpſerimus, omni bene ✠ dictione. Quod dicendo, ſeipſum eadem manu ſignat ſigno Crucis a fronte ad pectus, et continuat celeſti, et gratia repleamur. Per eundem chriſtum dominum noſtrum. Amen. Memento etiam dñe famulorum famularumq; tuarũ. N. Statim manibus iunctis ante pectus, vel vſq; ad faciem eleuatis, ſicut magis ſibi placuerit, oculis ad ſacramentũ in altari poſitũ intentis agit cõmemorationem fideliũ defunctorum, de quibus ſibi videbit, eodẽ modo, prout de cõmemoratione viuorũ ſupra diximus. Qua habita, ſtãs extenſis manibus ante pectus (vt prius) cõtinuat, dicens. Qui nos preceſſerunt cum ſigno fidei, et dormiunt in ſomno pacis, ipſis dñe, et omnibus in Chriſto quieſcentibus locum refrigerii lucis, et pacis, vt indulgeas deprecamur. Per eundẽ Chriſtum dñm nrm. Amen. dextra manu percutit pectus ſuum aliquantulũ altius, dicens. Nobis quoq; peccatoribus Secrete proſequitur vſq; ad finem, vt in Canone. fo. 101. Tum iungit manus ante pectus, dicens ſecrete. Per quem hec omnia dñe ſemper bona creas. Manu dextra ter ſignat cõmuniter ſuper hoſtiam et calicem, dicens. ſancti ✠ ficas, viui ✠ ficas, bene ✠ dicis, et preſtas nobis. diſcooperit manu dextra calicem, et genuflexus reuerentiam facit ſacramento: tum ſe erigit, et reuerenter accipit hoſtiam inter pollicem, et indicem dextre manus, et cum ea ſuper calicem, quem manu ſiniſtra tenet per nodum infra cuppam: ſignat ter a labio in labium, dicens. Per ip ✠ ſum, et cum ip ✠ ſo, et in ip ✠ ſo cum hoſtia bis inter ſe, et Calicẽ a labio calicis incipiens ſignat, dicens. Eſt tibi deo ✠ patri omnipotẽti, in vnitate ſpiritus ✠ ſancti oĩs honor, et gloria. Tenet manu dextra hoſtiã ſuper calicem, eleuat aliquantulũ ambabus manibus hoſtiã, ſimul et calicem, et ſine mora illam, ac illam reponit ad loca ſolita, pollices, et indices ſuper labiũ calicis aliquantulum tergit, iungit, et calicẽ palla cooperit, et vſq; ad terrã genuflectens ſacramentum veneratur: erigit ſe, et manibus more ſolito extẽſis hinc et inde ſup altare poſitis, dicit intelligibili voce. Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. Oremus. Preceptis ſalutaribus moniti, et diuina inſtitutione formati audemus dicere. Eleuat et iungit manus ante pectus, et oculis ad ſacramentum in altari poſitum intentis: capite inclinato, dicit eadem voce. Pater noſter, qui es in celis. Sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua: ſicut in celo et in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra. Sicut et nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tẽtationẽ. Reſpõdit miniſter. Sed libera nos a malo. Celebrans dicit ſecrete. Amen. Et manu dextra pollice, et indice nõ diſiunctis: accipit patenam de altari, et inter indicem, et medium digitos dicte manus tenet ipſam ſuper altare erectam, ſiniſtrã vero tenet ante pectus, et more ſolito extenſam, dicens ſecrete. Libera nos, quęſumus dñe ab omnibus malis preteritis, preſentibus, et futuris, et intercedente beata et glorioſa ſemper virgine dei genitrice Maria, et beatis apoſtolis tuis Petro, et Paulo, atq; Andrea, et omnibus ſanctis. Eleuat manu dextra patenã de altari, et ſignat ſeipſum cũ ea: producendo crucem a fronte ad pectus: ac patenam ipſam oſculatur interim, dicens ſecrete. Da propitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordie tue adiuti, et a peccato ſimus ſemper liberi, et ab omni perturbatione ſecuri. Submittit patenam hoſtie quam ponit in ipſam patenam: diſcooperit Calicem, et genuflexus in terram ſacramentum veneratur et erigit ſe: accipit hoſtiam inter pollicem, et indicem dextre manus, et cum illis, ac pollice, et indice ſiniſtre manus eam ſuper ſanguinem in Calice tenens cum reuerentia frangit per medium, et mediã quã inter pollicem et indicem dextre manus tenet: ponit in patenam interim dicens. Per eundem dñm noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: De alia media, quã inter pollicem, et indicem ſiniſtre manus tenet: accipit cum pollice, et indice manus dextre particulam, quam inter ipſos dextre manus pollicem, et indicem retinet. Partem vero, quam in ſiniſtra habet, adiungit medie per ipſum ſuper patenã poſite, interim dicens. Qui tecum viuit, et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Particulam hoſtie quam retinuit in dextra manu: tenet ſuper calicem, quem manu ſiniſtra per nodum infra cuppam retinet: intelligibili voce, dicens. Per omnia ſecula ſeculorũ. ℟. Amen. Cum ipſa particula ſignat ter a labio in labium calicis, dicens. Pax ✠ domini ✠ ſemper vo ✠ biſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Particulam quam dextra tenet, imponit in ſanguinem, dicens ſecrete. Fiat cõmixtio, et conſecratio corporis, et ſanguinis dñi noſtri Jeſu Chriſti accipientibus nobis in vitã eternã. Amẽ. Pollices, et indices ſuper labium calicis aliquantulum tergit, iungit, et calicem palla cooperit, et genuflexus ſacramentum veneratur, ſurgit, et ſtans iunctis manibus ante pectus capite inclinato, dicit intelligibili voce. Agnus dei, qui tollis peccata mundi miſerere nobis. Manu dextra percutit pectus ſuũ et proſequitur. Agnus dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis. Iterum manu dextra percutit pectus ſuum, et tertio dicit. Agnus dei, qui tollis peccata mundi dona nobis pacem. Percutit tertio eadem manu pectus ſuum. Tum inclinato capite, ante medium altaris, manibus iunctis ſuper altare poſitis, ſecrete dicit. Domine Jeſu Chriſte, qui dixiſti apoſtolis tuis, Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis, ne reſpicias peccata mea, ſed fidem eccleſie tue, eamq; ſcdm voluntatem tuam, pacificare, et coadunare digneris, qui viuis, et regnas deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Si eſt daturus pacem, oſculatur altare in medio, et inſtrumentum pacis ſibi porrectum per miniſtrum, iuxta ipſum ad dextram, videlicet in cornu Epiſtole genuflexum, prius dicens voce competenti. Pax tecum. Et miniſter ſibi reſpondet. Et cum ſpiritu tuo. Surgit miniſter, et pacem inter eſſentibus miſſe porrigit oſculandam, dignioribus primo, deinde aliis, vltimo mulieribus ſingulis dicens. Pax tecum. Et ſinguli reſpondent ei. Et cum ſpiritu tuo. Celebrans, pace oſculata, ſtans in medio altaris, inclinatus vt prius, dicit ſequentes orationes. Si non eſt daturus pacem, etiam ſi illius dario miſſe conueniat, non oſculatur altare, ſed premiſſa oratione dicta ſine mora, ſtans (vt prefertur) ſubiungit ſequentes orationes. Si vero celebrat pro defunctis, omiſſis omnibus precedentibus, ab Agnus Dei incluſiue huiuſq; poſitis intelligibili voce, ſine vlla pectoris percuſſione, dicit. Agnus dei, qui tollis peccata mundi, dona eis requiem. Agnus dei, qui tollis peccata mundi, dona eis requiem. Agnus dei, qui tollis peccata mundi, dona eis requiem ſempiternam. Tum proſequitur ſecrete ſequentes orationes, que etiam in ſingulis aliis miſſis dicuntur, excepta ſolum Veneris ſancta, quia non miſſa, ſed ſingulare officium celebratur. Domine Jeſu Chriſte fili dei viui. Et perceptio corporis tui domine in canone. fol. 102. Quibus dictis in terram genuflectens ſacramentum veneratur, tum ſe erigit, et dicit ſecrete,

Panem

Panem celeſtē accipiam, ⁊ nomen dñi inuocabo. Quo dicto accipit de patena reuerenter ambas partes hoſtie ſuper illam poſitas, inter pollicem, ⁊ indicem ſiniſtre manus, ⁊ patenaꝫ inter eundem indicem, ⁊ medium digitos eiuſdeꝫ manus, ⁊ tenens partes huiuſmodi ſuper patenam manu dextra tribus vicibus percutit pectus ſuum, interim etiam tribus vicibus, dicens voce aliquantulum eleuata. Dñe non ſum dignus. ⁊ ſecrete proſequitur, vt intres ſub tectum meum, ſed tantum dic verbo ⁊ ſanabitur anima mea. Quibus tertio factis, ⁊ dictis, accipit ambas partes p̄dictas hoſtie ex ſiniſtra inter pollicem, ⁊ indicem dextre manus, ⁊ cum illa ſupra patenam ſignat ſeipſum ſigno Crucis, dicens ſecrete. Corpus dñi noſtri Ieſu Chriſti cuſtodiat animam meam in vitam eternam. Amen. Cubitis ſuper altare poſitis ⁊ patena ſiniſtra manu partibus hoſtie predictis, ⁊ ori ſuppoſita, reuerenter ſumit eaſdem ambas partes, quibus ſumptis, deponit patenaꝫ ſup corporale, erigit ſe, ⁊ ambas manus ante faciem iungens, aliquantulum quieſcat, deinde depoſitis manibus, dicit ſecrete. Quid retribuā dño pro omnibus que retribuit mihi? Diſcooperit calicem, ac pollices, ⁊ indices ſuper labium ipſius aliquantulum tergit, ac iterum eos iungit, accipit patenaꝫ, ⁊ eam diligenter cum pollice dextre manus ſuper calicē extergit, nequid de hoſtia ſuper ea remaneat, ⁊ ſi ſint hoſtie, cōſecrate ſuper corporali poſite pro alio tempore cōſeruande, facta eis reuerentia debita, reponit eas in vas ad hoc ordinatum. Et diligenter aduertit, ne qua particula quantumcunq; minima maneat ſuper corporali, ſed ſtudioſe, ⁊ accurate reponit in calicem, ⁊ pollicibus ac indicibus iunctis, genuflexus iterum ſacramentum veneratur, ſurgit, ⁊ caliceꝫ ambabus manibus, videlicet cum ſiniſtra pedem cum dextra vero nodum infra cuppā accipit, dicens ſecrete. Calicem ſalutaris accipiā, ⁊ nomen dñi inuocabo. Laudās inuocabo dñm, ⁊ ab inimicis meis ſaluus ero. Et ſignans ſe ſigno crucis cū calice, dicit ſecrete. Sanguis domini noſtri Ieſu Chriſti cuſtodiat animam meam in vitam eternam. Amen. Et ſtans reuerenter ſumit totum ſanguinem, cum particula in calice poſita, quibus ſumptis, dicit ſecrete. Quod ore ſumpſimus dñe pura mente capiamus, ⁊ de munere temporali fiat nobis remedium ſempiternum. Amen. Interim porrigens calicem miniſtro, qui infundit in eum vinum quo celebrans ſe purificat, ⁊ ſiqui ſunt cōmunicandi, eos cōmunicat antequam digitos abluat, ſeruato ordine de tempore, ⁊ modo cōmunicandi populum in preſbyterali dato. Cum purificatis, ⁊ ceteris cōmunicatis, dicit ſecrete. Corpus tuum dñe quod ſumpſi, ⁊ ſanguis, quem potaui adhereat viſceribus meis. ⁊ preſta, vt in me non remaneat ſcelerum macula, quem pura, ⁊ ſancta refecerunt ſacramenta, qui viuis ⁊ regnas cum deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Eodem miniſtro vinum iterum fundente, celebrans abluit pollices, ſuper calicem, ⁊ ablutionem etiam ſumit, deinde extergit etiam os, ⁊ calicem purificatorio, ⁊ purificatorium ſuper calicem, ac deſuper patenam ponit, ⁊ (prout ſibi magis placet) collocat ad partem dextram, vel ſiniſtraꝫ, aut in medio altaris dimittit, interim miſſale per miniſtrum ad cornu Epiſtole reportatur, ⁊ directe inter anteriorem, ⁊ poſterioreꝫ partes altaris ponitur, vbi expeditis premiſſis celebrans ſtans verſus ad altare manibus iunctis, vel diſiunctis, prout ſibi magis placet, ſuper altare vel miſſale poſitis, legit exinde Cōmunioneꝫ, qua lecta iunctis manibus ante pectus, vadit ad mediuꝫ altaris, vbi depoſitis ſuper eo manibus hinc ⁊ inde extenſis, illud in medio oſculatur. Cum iunctis, vt prius, manibus ante pectus, demiſſis oculis ad terram ibidem ad manum ſiniſtram, hoc eſt ad latus dextrum, vertit ſe ad populum, ⁊ dicit intelligibili voce. ℣. Dñs vobiſcum. Extendendo interim, ⁊ iungendo manus ante pectus, digitis tamen nō diſſimilibus. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Iunctis manibus per eandem viā ad medium altaris, reuerſus, facta ibidem omni reuerentia, accedit ad libruꝫ, vbi extendendo, ⁊ iungendo manus ante pectus, ſtans ad altare verſus dicit eadem voce. Oremus. ⁊ caput deo inclinat, extenſis manibus ante pectus, ſtans, vt prius diximus, dicit poſtcōmunionem miſſe conuenientem vſq; ad. Per dñm nr̄. ſeu aliam cōcluſioneꝫ, quā dicendo, iungit manus ante pectus, ⁊ ad verba ſic eas tenet vſq; ad finem poſtcōmunionis, ⁊ quā cū ſua concluſione ante librū perficit, ⁊ dicendo. Ieſuꝫ Chriſtū. caput Deo inclinat, ⁊ ſic manus tenet vſq; ad finem poſtcōmunionis, qua ibidem perfecta, ſi alie ſunt poſtcōmuniones, dicende. ℟. Amen. repetit ſimili voce. Oremus. ⁊ ſubiungit eas, prout de orationibus, ⁊ ſecretis ſupra diximus. Quibus ibidē vſq; ad finem dictis, iunctis manibus ante pectus reuertit ad mediū altaris, ⁊ depoſitis ſuper eo manibus hinc ⁊ inde extenſis, illud in medio oſculat, ac eodeꝫ modo iunctis manibus (vt prius) demiſſis ad terram oculis ad manū ſiniſtrā, hoc eſt ad latus dextrum ad populum verſus, dicit voce predicta. Dñs vobiſcum. extendendo, ⁊ iungendo interim manus ante pectus, digitis non diſiunctis. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Et adhuc ad populuꝫ verſus, iunctis manibus ante pectus, dicit intelligibili voce. Ite miſſa eſt. Quod dicit ad omnes miſſas, in qbus dictum eſt. Gloria in excelſis Deo. Quo dicto celebrans per eandem viā reuertitur ad medium altaris. ℟. Deo gratias. Uel ſi miſſa ferialis ſit, aut alia, in qua non ſit dictum, Gloria in excelſis Deo. finita poſtcōmunione, ⁊ Dñs vobiſcum repetito, vertit ſe per viam predictā ad altare, vbi ſtans verſus ad illud, iunctis ante pectus manibus loco. Ite miſſa eſt, dicit intelligibili voce, Benedicamus dño. ℟. Deo gratias. In xl. a die Cinerum incluſiue, vſq; ad quartam feriam hebdomade ſancte, etiam incluſiue in feriali officio duntaxat, poſtq̄ celebrans dicit omnes poſtcōmuniones cū ſuis ſolitis concluſionibus, prout ſuperius ordinatum eſt anteq̄ repetat, Dñs vobiſcum. ſtans in eodem loco, in quo poſt cōmuniones dixit ante librum, cōuerſus ad altare (vt erat) dicit abſolute intelligibili voce. Oremus. Humiliate capita veſtra deo. Inclinat caput, ⁊ ſubiungit eadem voce Orationem ſuper populū ibidem ordinatam cuꝫ ſua cōcluſione. Qua finita accedit ad medium altaris, oſculat illud, ⁊ cōuerſus, modo ſuperius dicto ad populū, dicit. Dñs vobiſcum. ⁊ alia, vt ſupra diximus. Dominicis vero, ⁊ alijs diebus xl in quibus de aliquo feſto, vel pro defunctis aut votiua miſſa celebratur, oratio huiuſmodi ſuper populum cuꝫ ſuo. Oremus. Humiliate capita veſtra Deo. non dicitur, ſed miſſa ipſo modo prius determinat. Si vero celebrauit pro defunctis, omiſſis. Ite miſſa eſt, Benedicamus dño. Dicto ſecundo. Dñs vobiſcum. reuertit per eandem viaꝫ per quam ad populū ſe conuerterat ad altare, vbi ſtans in medio, verſus ad illud, iūctis manibus ante pectus, dicit intelligibili voce. Requieſcant in pace. ℟. Amen. Cum ſtans ante medium altaris, capite inclinato, ⁊ manibus iunctis ſup altare poſitis, dicit eadem voce. Placeat tibi ſancta Trinitas obſequium ſeruitutis mee, ⁊ p̄ſta, vt ſacrificiuꝫ, qđ oculis tue maieſtatis indignus obtuli, tibi ſit acceptabile, ⁊ mihi, ac omnibus, pro quibus illud obtuli, ſit te miſerante propitiabile. Per Chriſtū dñm noſtrum. Amen. Extenſis manibus hinc ⁊ inde ſuper altare poſitis: ipſum altare oſculat: erigit ſe, ⁊ adhuc ſtans verſus ad illud, dicit intelligibili voce, Benedicat vos omnipotens deus. Iungit manus ante pectus, ⁊ caput deo inclinat, ⁊ iunctis manibus, ac demiſſis oculis ad terrā. Si altare eſt populo verſuꝫ: ſtans, vt erat, benedicit manu dextra populo: primo inter cornua Euangelij: tum in medio altaris: deinde inter cornua Epiſtole, dicens interiꝫ. Pater ⁊ filius, ⁊ ſpūs ſanctus. Si vero altare nō eſt populo verſum, ſed cōmuni modo poſitum: vertit ſe ad manum ſiniſtraꝫ: hoc eſt ad latus dextrum, ⁊ per gyrū tertio populo benedicit. Primo verſus cornu Epiſtole: vbi manu dextra ſignū Crucis producens ſup populū, dicit eadem voce. Pa ✠ ter in medio dicens ſimili voce: ⁊ fi ✠ lius, deinde verſus ad cornu Euāgelij, dicens voce predicta: ⁊ ſpūs ✠ ſanctus. ℟. Amen. Primā autem, ⁊ tertiā benedictiones huiuſmodi nō dat directe verſus cornua Epiſtole, ⁊ Euāgelij ſed magis verſus mediū ſuper populum ibidem exiſtentem. Aut ſi populus, qui miſſe interſuit, eſt in medio dictis per celebrātem verbis. Benedicat vos omnipotens deus, vertit ſe: vel non vertit pro diſpoſitione altaris: vt ſupra diximus, ⁊ ſuper populum manu dextra in medio vnicum tantū Crucis ſignum producit, dicens. Pater ⁊ filius ✠ ⁊ ſpiritus ſanctus: ⁊ circuluꝫ perficit. Si celebrauit coram ſummo Pontifice, aut Cardinale, vel Legato ſedis apoſtolice, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo: in prouincia, ciuitate, vel dioceſi ſua exiſtente: celebrans non benedicit propter authoritate: ſed dicto per eum. Placeat, cōuertit ſe ad ſummū Pōtificem genuflexus: ante Cardinalem, Legatum, vel Prelatū ipſum: capite inclinato, ab eo benedictionem recepturus, niſi ſummus pontifex, Cardinalis, Legatus, vel prelatus ſignum dederit, celebrans iterū ad altare cōuerſus, dicit. Benedicat vos oīpotens deus: Pater ⁊ filius. ⁊ intereſſentibus ad manum ſiniſtram: videlicet in cornu Epiſtole, ⁊ in medio benedicit: omiſſis verbis, ⁊ ſpūs ſanctus: ac ſigno crucis ad dextrā: videlicet in cornu Euāgelij in quo eſt Pōtifex ipſe, Cardinalis, Lega-

tus, vel Prelatus, ⁊ ibidem ſine mora: Pontifici genuflectit, vel Cardinali, Legato, vel Prelato caput inclinat: qui ei benedicit. Si vero locus ſummi Pontificis, Cardinalis, Legati, vel Prelati huiuſmodi nõ eſſet in cornu Euãgelij: ſed in alia parte, vel altare eſſet populo verſum: celebrãs recepto ſigno, benedicendo pertranſit eum, ⁊ ſi non ei: ſed alijs benedicit ordine ſolito: tuz ab eo benedictionem accipit: vt prediximus. Si autem celebrauit coraz Cardinale, Patriarcha, Archiepiſcopo, vel Epiſcopo extra eorũ titulum eccleſiã: ſiue prouinciam ciuitatem, ⁊ dioceſim cõſtitutis: non habet ad eos huiuſmodi reſpectum: ſed eis (vt ceteris intereſſentibus) more cõſueto benedicit perfecto circulo, vel ſi celebrauit pro defũctis: omiſſa benedictione: (quia poſt miſſam nõ datur benedictio:) oſculatur poſt dicto. Placeat, vt pmittitur, altare in medio: ⁊ ſi vas cũ hoſtijs conſecrandis pro alio tempore cõſeruandis reponendum illud facto ſacramento debita reuerentia: detecto capite defert, ⁊ deponit illud in locum ſuum, ⁊ locum ipſum bene claudit: quo facto reuertitur ad medium altaris, ⁊ ſtans ibidem iunctis manibus ante pectus verſus ad cornu Euãgelij: dicit intelligibili voce. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Signat pollice dextre manus ibidem altare, ⁊ ſe in fronte, ore ⁊ pectore: dicens eadem voce. Initium ſancti Euangelij ſcdm Joannem. ℟. Gloria tibi domine. Tum eodem modo ſtans iunctis manibus ante pectus, proſequitur ſimili voce. In principio erat verbum, ⁊ verbum erat apud deum, ⁊ deus erat verbum. vt in tertia miſſa natiuitatis domini. fol. 9. ſed cum peruenerit: Sed ex deo nati ſunt: genuflexus, dicit voce predicta. Et verbum caro factum eſt. Surgit, ⁊ ſtans (vt prius) perficit Euangelium eadez voce. Et habitauit in nobis ⁊ vidimus gloriam eius, gloriam quaſi vnigeniti a patre: plenum gratie ⁊ veritatis. Finito Euangelio: ſi celebrauit coram ſummo Pontifice, aut Cardinale, Patriarcha, Archiepiſcopo, ſeu Epiſcopo: in eorum reſidentijs, aut eccleſie, vel loco iuriſditionis eorum: conuertit ſe ad eum, coram quo ex predictis celebrauit: ⁊ facit ei reuerentiam conuenientem: qꝫ ſi non celebrauit corã aliquo predictorum (vt prefertur) huiuſmodi conuerſionem ⁊ reuerentiam pretermittit. Miniſter accipit candelas de altari. ⁊ extinguit eas. Celebrans plicat corporale, palla interpoſita: reponit eam in burſam corporalis, ⁊ calicem cum patena in ſacculum: ſiue linteum ad hoc ordinatum ligat, ponit deſuper burſam cum corporali, ⁊ omnia in manum ſiniſtram recipiens: manu dextra retinet burſam corporalis ne cadat, ⁊ precedente ipſum miniſtro cũ miſſali, cuſſino, ampullis vini, ⁊ aque, hoſtiaria cum hoſtijs, candelis, ⁊ intortitio extinctis: redit ad ſacriſtium, vel aliũ locum cõuenientem, vbi depoſiturus eſt ſacras veſtes: interim dicens Antiphonã, ⁊ Pſalmos, ⁊ alia ſequentia. Si vero ſit dimiſſurus huiuſmodi veſtes ante altare: vbi celebrauit: finito Euangelio predicto: dimiſſis (vt ſunt) ſuper altari corporali, ⁊ calice, ac alijs ſupradictis: eaſdem veſtes deponit ibidem, ⁊ ſuper ipſum altare reponit: interim dicens Antiphonam. Trium puerorum cantemus hymnum: cum cantico. Benedicite omnia opera domini domino, ⁊ Pſalmum. Laudate dominuz in ſanctis eius: cum reliquis, vt in fine canonis ſignatum eſt.

¶ De celebratione duarum, vel trium miſſarum eadem die.

Quicunqꝫ ſunt celebraturi duas miſſas in vna: nõ debent in prima miſſa poſt ſumptũ ſanguinem ſe purificare: vel ablutionem digitorũ ſumere: ſed poſt ſanguinis ſumptionem: digitos ſuper calicem abluere, ⁊ ablutionem huiuſmodi in aliquod vas mundũ reponere, ⁊ alia die, qua vnã miſſam tantũ celebrabunt, poſt ſanguinis ſumptionem, vel eadem die poſt dictã ſecundã miſſam, de ea ſe purificare: ſeu poſt purificationem, ⁊ ablutionem eiuſdem ſecũde miſſe eam ſumere. Plures aũt qꝫ duas miſſas vna die celebrare nõ licet, ſola die natiuitatis Saluatoris noſtri Jeſu chriſti excepta: in qua quibet ſacerdos alias ad celebranduz diſpoſitus poteſt tres miſſas celebrare: qd facturus etiã nõ debet in prima ⁊ ſecũda miſſa ſe purificare, aut ablutionem digitorũ ſumere, ſed eaz in aliquod vas mundũ reponere, ⁊ eam poſt purificationẽ tertie miſſe ſumere. Qui autem eadem die plures miſſas celebraturus in prima, vel ſecunda miſſa ſe purificauerit, aut ablutionem ſumpſerit. nõ debet illa die vlterius celebrare. Preterea ſacerdos in die natiuitatis pdicte duas, vel tres miſſas etiã ſine aliqua intermiſſione celebraturus: debet ante quãlibet miſſarũ huiuſmodi dicere confeſſionem, ⁊ in fine cuiuſlibet populo benedicere, ⁊ poſt primaz ⁊ ſecundã miſſas huiuſmodi dicere Euangeliũ ſancti Joãnis. In principio erat verbũ ⁊c. Ac omnia alia facere ⁊ dicere purificatione omiſſa (vt prefertur) que in alijs miſſis dierum, in qbus vna tantũ miſſa celebraẜ: dicunẜ ⁊ fiunt. Poſt tertiã vero miſſaz loco dicti Euãgelij ſancti Joãnis: ſolet dici Euãgeliũ ſm Mattheũ. Cum natus eſſet Jeſus ⁊c. qd habeẜ in miſſa die Epiphanie dñi.

¶ De miſſa ſicca nuncupata.

Sunt ⁊ alij ſacerdotes, qui in xl. vel alijs diebus: in qbus due miſſe ſpeciales habentur: videlicet, Una de feſto, ⁊ alia de dominica, vel fer. celebrata altera eorum: alia pro deuotione ſua legunt abſqꝫ conſecratione: qd fieri licet hoc ordine. Dataqꝫ benedictione poſt miſſam celebratam, ⁊ Euãge. ſancti Joan. lectõ, celebrãs deponit caſulã, ⁊ omnibus alijs paramentis retẽtis: ſtans in cornu Epiſtole verſus ad altare: detecto capite, legit abſolute ex miſſali. Introitũ alterius miſſe. Gloria in excelſis deo: ſi illud i prima miſſa nõ dixit, ⁊ ſecũde miſſe cõueniat: alioquin ipſuz ꝑtermittit. Idẽ obſeruat de Credo in vnũ deũ ſubiungit abſolute ꝑtermiſſis. ℣. Dñs vobiſcũ. ⁊ Oremus Orõnẽ, Epiſtolã, Graduale. Alleluia, vel Tractũ. Euãgeliũ qd incipit, Sequẽtia, vel Initiũ ſcti Euãge ꝑtermiſſis. ℣. Dñs vo. Offertoriũ. Cõiõnẽ. Et ſimiliter omiſſis. ℣. Dñs vo. ⁊ Oremus abſolute ſubiũgit poſt cõiõnẽ oia intelligibili voce legens, ⁊ ſic ibi abſqꝫ aliqua ceremonia officiũ ipſuz terminat. Tũ dicit ſecrete, ſeu cõpetẽti voce. Añt. Triũ puerorũ ⁊c. deponit oia paramẽta: prout ſuperius poſt miſſã ordinariã dictũ eſt.

¶ De eadem miſſa ſicca in mari, ⁊ fluminibus celebrari ſolita.

In loco fluctuanti, vt in mari, ⁊ fluminibus celebrare nõ licet alicui. Conſueuit tamen in mari pro populorum deuotione: abſqꝫ conſecratione miſſa (quã ſiccam vocant) dici per ſacerdotez hoc ordine. In loco nauis Eccleſiola nuncupato, parata eſt menſa: ſupra quã ponitur mappa munda: etiam nõ benedicta, ⁊ in medio partis poſterioris eiuſdez menſe, Crux, ac hinc ⁊ inde in cornibus poſterioribus ipſius menſe duo candelabra cuz duabus candelis ardentibus collocantur: vbi ſacerdos miſſaz huiuſmodi dicturus ante dictam menſam ſtans: accipit ſuperpellicium, ⁊ deſuper ſtolã ab humeris dependentez: quã tranſuerſat ante pectus per modũ Crucis, ⁊ cingulo eam firmat, Uel (ſcdm alios) oibus paramentis ſacerdotalibus induiẜ ordine ſuperius dato: omiſſa ſola planeta, ſiue caſula: qua nõ vtitur. Sicqꝫ paratus ſtãs ante mẽſam pdictã, facit cõfeſſionez cũ intereſſentibus, dicens. In noie patris, ⁊ filij, ⁊ ſpũs ſcti. Introibo ⁊c. prout habeẜ ſupra in principio miſſe: vſqꝫ ad orõnez: Oramus te dñe: vt per merita ⁊c. excluſiue aſcendit ad mẽſam pdictã, ⁊ omiſſo illius oſculo: ſtans in cornu epiſtole, legit illius introituz. Kyrie eleiſon. Gloria in excelſis deo, ſi eſt dicendũ. Dñs vobiſcum, nõ vertendo ſe ad populũ. Oremus ⁊ Orationẽ ordinariã. Deinde, ſi placet, ⁊ dici cõueniat: facit vnaz, vel duas cõmemorationes: legit Epiſtolã. Graduale. Alleluia ſi eſt dicendum, vel Tractum, portat librum ad cornu Euãgelij, dicit in medio menſe: Mũda ⁊c. Dñs ſit in corde ⁊c. deinde ante librũ: Dñs vobiſcũ. Sequentia ⁊c. ſignando librũ, ⁊ ſe in fronte, ore, ⁊ pectore ſinito Euãgelio oſculatur textũ. dicit Credo, ſi dies ⁊ officium requirit. Dñs vobiſcũ, non vertendo ſe ad populum. Oremus. Offertorium. Prefationem Sanctus ⁊c. Oremus pceptis ſalutaribus moniti ⁊c. Pater noſter. Agnus dei. ⁊ dat oſculũ pacis: ſi alius officio illius diei: quod legit, cõueniat reuertitur cũ libro ad cornu Epiſtole: dicit Cõiõnẽ in eodẽ loco. Dñs vobiſcũ, nõ vertendo ſe ad populũ. Poſt cõionem, ⁊ cõmemorationes: ſi prius fecit ibidez. Dñs vobiſcũ. vt prius. ⁊ Ite miſſa eſt, vel Benedicamus: prout cõuenit, aut Requieſcant in pace, ſi legit pro Defunctis. Quo dicto ibidem ſe vertit ad populũ, ⁊ illi more ſolito benedicit: ſi non legit pro defunctis: pro qbus ſi legit: benedictionem huiuſmodi ꝑtermittit. Tuz dicit: Dñs vobiſcũ, ⁊ ſignãs ſeipſum in fronte, ore, ⁊ pectore cõtinuat. Initiũ ſancti Euangelij ſm Joãnem. In principio ⁊c. vt ſupra. Quo finito veſtes ſacras, quas recepit, ibidẽ deponit: Oia pmiſſa in huiuſmodi miſſa dñr voce intelligibili: ita qꝫ ab omnibus illic intereſſentibus audianẜ.

¶ De eadem miſſa coram infirmo, vel alia perſona celebranda.

Et ſi aliquãdo accidat: qꝫ quis infirmus, vel alius velit miſſaz audire, vel non eſt ſacerdos ad miſſam celebrandam diſpoſitus quia ipſe eadem die celebrauit, vel ex alia legitima cauſa: poterit ſacerdos in eccleſia: vel alio loco conuenienti (vt pmittitur) miſſaz huiuſmodi ſiccã legere in omnibus, ⁊ p omnia: prout ſuperius de miſſa nauali dictũ eſt, ⁊ nõ debet in ea ſacramentũ oſtendere: etiã ſi illud in eccleſia ibidem in loco ſuo ſacro habeat paratuz propter periculuz oſtenſionis. Ad laudem Saluatoris noſtri Jeſu chriſti: cui eſt honor, ⁊ gloria. Per infinita ſecula ſeculorum. Amen.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Tabula feſtorum mobilium

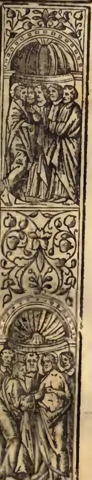
Anni currentes	Aur. nũerus.	Lra dñicalis	Septuageſima.	Primus dies quadrageſ.	Paſcha reſurrectionis.	Aſcenſio Domini.	Pentecoſte.	Corpus domini.	Aduentus dñi.
1558	1	b	6 Fev.	23 Feb.	10 Apr.	19 maij	29 maij	9 iunij	27 No.
1559	2	A	22 Ian.	8 Feb.	26 mar.	4 maij	14 maij	25 maij	3 De.
1560	3	g f	11 Feb.	28 Feb.	14 Apr.	23 maij	2 iunij	13 iunij	1 De.
1561	4	e	2 Feb.	19 Feb.	6 Apr.	15 maij	25 maij	5 iunij	30 No.
1562	5	d	25 Ian.	11 Feb.	29 mar.	7 maij	17 maij	28 maij	29 No.
1563	6	c	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.	20 maij	30 maij	10 iunij	28 No.
1564	7	b A	30 Ian.	16 Feb.	2 Apr.	11 maij	21 maij	1 iunij	3 De.
1565	8	g	18 Fev.	7 mar.	22 Apr.	31 maij	10 iunij	21 iunij	2 De.
1566	9	f	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.	23 maij	2 iunij	13 iunij	1 De.
1567	10	e	26 Ian.	12 Feb.	30 mar.	8 maij	18 maij	29 maij	30 No.
1568	11	d c	15 Feb.	3 mar.	18 Apr.	27 maij	6 iunij	17 iunij	28 No.
1569	12	b	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.	19 maij	29 maij	9 iunij	27 No.
1570	13	A	22 Ian.	8 Feb.	26 mar.	4 maij	14 maij	25 maij	3 De.
1571	14	g	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.	24 maij	3 iunij	14 iunij	2 De.
1572	15	f e	3 Feb.	20 Feb.	6 Apr.	15 maij	25 maij	5 iunij	30 No.
1573	16	d	18 Ian.	4 Fev.	22 mar.	30 Apr.	10 maij	21 maij	29 No.
1574	17	c	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.	20 maij	30 maij	10 iunij	28 No.
1575	18	b	30 Ian.	16 Feb.	3 Apr.	12 maij	22 maij	2 iunij	27 No.
1576	19	A g	19 Feb.	7 mar.	22 Apr.	31 maij	10 iunij	21 iunij	2 De.
1577	1	f	3 Feb.	20 Feb.	7 Apr.	16 maij	26 maij	6 iunij	1 De.
1578	2	e	26 Ian.	12 Feb.	30 mar.	8 maij	18 maij	29 maij	30 No.
1579	3	d	15 Feb.	4 mar.	19 Apr.	28 maij	7 iunij	18 iunij	29 No.
1580	4	c b	31 Ian.	17 Feb.	3 Apr.	12 maij	22 maij	2 iunij	27 No.
1581	5	A	22 Ian.	8 Feb.	26 mar.	4 maij	14 maij	25 maij	3 De.
1582	6	g	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.	24 maij	3 iunij	14 iunij	2 De.
1583	7	f	27 Ian.	13 Feb.	31 mar.	9 maij	19 maij	30 maij	1 De.
1584	8	e d	16 Feb.	4 mar.	19 Apr.	28 maij	7 iunij	18 iunij	29 No.
1585	9	c	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.	20 maij	30 maij	10 iunij	28 No.
1586	10	b	30 Ian.	16 Feb.	3 Apr.	12 maij	22 maij	2 iunij	27 No.
1587	11	A	12 Feb.	1 mar.	16 Apr.	25 maij	4 iunij	15 iunij	3 De.
1588	12	g f	4 Feb.	21 Feb.	7 Apr.	16 maij	26 maij	6 iunij	1 De.
1589	13	e	26 Ian.	12 Feb.	30 mar.	8 maij	18 maij	29 maij	30 No.
1590	14	d	15 Feb.	4 mar.	19 Apr.	28 maij	7 iunij	18 iunij	29 No.
1591	15	c	31 Ian.	17 Feb.	4 Apr.	13 maij	23 maij	3 iunij	28 No.
1592	16	b A	23 Ian.	9 Feb.	26 mar.	4 maij	14 maij	25 maij	3 De.
1593	17	g	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.	24 maij	3 iunij	14 iunij	2 De.
1594	18	f	17 Ian.	13 Feb.	31 mar.	9 maij	19 maij	30 maij	1 De.
1595	19	e	16 Feb.	5 mar.	20 Apr.	29 maij	8 iunij	19 iunij	30 No.
1596	1	d c	8 Feb.	25 Feb.	11 Apr.	20 maij	30 maij	10 iunij	29 No.
1597	2	b	23 Ian.	9 Feb.	27 mar.	5 maij	15 maij	26 maij	27 No.
1598	3	A	12 Feb.	1 mar.	16 Apr.	25 maij	4 iunij	15 iunij	3 De.
1599	4	g	4 Feb.	21 Feb.	8 Apr.	17 maij	27 maij	7 iunij	2 De.
1600	5	f e	20 Ian.	6 Feb.	23 mar.	1 maij	11 maij	22 maij	30 No.
1601	6	d	8 Feb.	25 Feb.	12 Apr.	21 maij	31 maij	11 iunij	29 No.
1602	7	c	31 Ian.	17 Feb.	4 Apr.	13 maij	23 maij	3 iunij	28 No.
1603	8	b	20 Feb.	9 mar.	24 Apr.	2 iunij	12 iunij	23 iunij	27 No.
1604	9	A g	5 Feb.	22 Feb.	8 Apr.	17 maij	27 maij	7 iunij	2 De.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE
BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

¶ Incipit ordo Miſſalis ſm̄ conſuetudinē Romanę curię. ¶ Dn̄ica prima de aduētu. Statio ad ſcā̄ mariā maiorē ad miſſā. Intr.

AD te leuaui animā meā: deus meus in te cōfido: nō erubeſcā: neq̄ irrideāt me inimici mei: etenim vniuerſi qui te expectāt: nō cōfundentur. ps. Uias tuas dn̄e: demōſtra mihi: & ſemitas tuas edoce me. Sequit̄ immediate. ℣. Gloria p̄ri. Quo finito repetitur introitus. Ad te leuaui. Et iſte modus repetendi introitū ſeruat̄ per totū annū, tā cū dr̄ Gloria p̄ri. q̄ cū nō dr̄ poſt introitum: etiā in feſtis duplicibus. Oratio.

EXcita, queſumus dn̄e, potentiā tuam: & veni: vt ab iminentibus peccatorū noſtrorū periculis: te mereamur ꝓtegēte eripi: te liberāte ſaluari. Qui viuis, &c. Ab hac die vſq̄ ad vigiliam natiuitatis domini poſt orationem diei dicitur oratio de ſancta maria. ſ.

DEus qui de beatę Marię virginis vtero: verbū tuū, angelo nunciante, carnē ſuſcipere voluiſti: p̄ſta ſupplicib⁹ tuis: vt qui vere eam genitricē dei credimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundē.

Tertia oratio dicit̄ ꝯtra ꝑſecutores eccleſię.

EClesię tuę, queſumus dn̄e, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſita-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE
BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

tibus, ⁊ erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Uel pro papa. Deus omnium fidelium. Require in dominica proxime ſequenti. Infra hebdomadam ſi fuerit feſtum: prima oratio de feſto: ſecunda de dñica: tertia de ſancta maria. Lectio epiſtolę
ca.13 beati Pauli apli ad Romanos.

FRatres: Scientes quia hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. Nunc enim propior eſt nr̃a ſalus, quã cum credidimus. Nox preceſſit: dies aũt appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum: ⁊ induamur arma lucis ſic, vt in die, honeſte ambulemus. Non in comeſſationibus, ⁊ ebrietatibus: non in cubilibus, ⁊ impudicitijs: non in cõtẽtione, ⁊ ęmulatione: ſed induimini dominum ieſum chriſtum. Gradualе. Uniuerſi, qui te expectant, non confundentur domine. ℣. Uias tuas domine notas fac mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me. Alleluia. ℣. Oſtende nobis domine, miſericordiam tuam: ⁊ ſalutare tuum da nobis. Sequẽtia
ca.12 ſancti euangelij ſecundũ Lucam.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erũt ſigna in ſole, ⁊ luna, ⁊ ſtellis, ⁊ in terris preſſura gentium: pre confuſione ſonitus maris ⁊ fluctuũ, areſcẽtibus hominibus pre timore, ⁊ expectatione: que ſuperuenient vniuerſo orbi. Nam virtutes celorũ mouebuntur. Et tunc videbũt filiũ hominis veniẽtẽ in nube, cum poteſtate magna, ⁊ maieſtate. His autẽ fieri incipiẽtibus, reſpicite: ⁊ leuate capita veſtra: quoniam appropinquat redẽptio veſtra. Et dixit illis ſimilitudinem. Uidete ficulneam, ⁊ omnes arbores: cum producunt iam ex ſe fructum: ſcitis, quoniam prope eſt ęſtas. Ita ⁊ vos: cum videritis hec fieri: ſcitote, quoniam prope eſt regnum dei. Amen dico vobis: quia non preteribit generatio hec: donec omnia fiant. Celũ, ⁊ terra trãſibunt: verba autem mea non trãſibunt. Offer. Ad te leuaui animam meam: deus meus in te confido, non erubeſcã: neque irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi, qui te expectant, nõ confundentur. Secret.

HEc ſacra nos domine potẽti virtute mundatos: ad ſuũ faciãt puriores venire principiũ. Per dominum noſtrum ieſum. Pro ſancta Maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quęſumus domine: verę fidei ſacramenta confirma: vt qui conceptum de virgine: deum verũ ⁊ hominẽ confitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potentiam: ad ęternam mereamur peruenire letitiam. Per eundem do. Cõtra pſecuto. eccleſię. Secret.

PRotege nos domine, tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherentes: ⁊ corpore tibi famulemur, ⁊ mente. Per. Cõio. Dominus dabit benignitatem: ⁊ terra noſtra dabit fructum ſuũ. Poſtcõio.

SUſcipiamus, domine, miſericordiam tuam in medio templi tui: vt reparationis noſtrę ventura ſolennia: congruis honoribus precedamus. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum.

Pro

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Pro ſancta Maria. Poſtcõio.

Gratiã tuã, q̃s dñe, mentibus nr̃is infũde: vt qui angelo nũciãte, xp̄i filij tui incarnationẽ cognouimus: ꝑ paſſionẽ eius, ⁊ crucẽ: ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eun.

Cõtra pſecut. eccleſie. Poſtcõ.

Queſumꝰ dñe deus noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis nõ ſinas ſubiacere piculis. Per.

¶ Notãdũ ꝙ a prima dñica de aduẽtu: vſq; poſt feſtũ purificationis ſancte marie, ⁊ a .lxx. vſq; poſt octa. pẽte. nõ dicimus miſſam conuentualẽ in die lune pro mortuis: neq; de cruce feria ſexta: neq; de ſancta Maria in die ſabbati: ſed ſi ſunt plures ſacerdotes in loco: plane poſſunt dicere vel cantare quãcunq; miſſam voluerint. ¶ Dominica ſecunda in aduentu. Statio ad ſanctam Crucem. Introitus.

Populus ſion ecce dominus veniet ad ſaluandas gẽtes: ⁊ auditam faciet dñs gloriã vocis ſue in letitia cordis veſtri. Ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis, velut ouem, Joſeph. V. Gloria patri, ⁊ fil. Oratio.

Excita, dñe, corda nr̃a ad ꝑparãdas vnigeniti tui vias, vt ꝑ eius aduẽtũ; purificatis tibi mentibus ſeruire mereamur. Qui tec. Pro ſcã maria. Orõ.

Deus, q de btẽ marie virginis vtero: verbũ tuum angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pſta ſupplicibus tuis, vt qui vere eam genitricem Dei credimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per dñm no. Pro papa, Oratio.

Deus, oĩum fideliũ paſtor ⁊ rector: famulũ tuũ N. quẽ paſtorẽ eccleſie tue pẽſſe voluiſti: ꝓpitius reſpice: da ei q̃s verbo ⁊ exẽplo: qbus pẽſt proficere: vt ad vitã: vnã cũ grege ſibi credito: ꝑueniat ſempiternã. per. vel cõtra pſec. eccleſie. Orõ. Eccleſie tue. Reqre in dñica pterita. fol. i. Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli ad Roma. ca. 15

Fratres: Queçũq; ſcripta ſũt: ad nr̃am doctrinã ſcripta ſunt: vt per patientiam ⁊ cõſolationẽ ſcripturarũ, ſpem habeamus. Deus aũt patiẽtie, ⁊ ſolatij: det vobis idipſum ſapere in alterutrum, ſm ieſum xp̄m: vt vnanimes, vno ore honorificetis deũ ⁊ patrẽ dñi noſtri ieſu xp̄i. Propter qđ ſuſcipite inuicẽ: ſicut ⁊ xp̄s ſuſcepit vos in honorẽ dei. Dico enim xp̄m ieſum miniſtrũ fuiſſe circũciſionis: ꝓpter veritatẽ dei: ad cõfirmãdas promiſſiones patrũ. Gẽtes aũt ſup miſericordia honorare deum. Sicut ſcriptũ eſt. Propterea ꝯfitebor tibi in gẽtibꝰ dñe: ⁊ nomĩ tuo cãtabo. Et iterũ dicit. Letamini gẽtes, cũ plebe eiꝰ. Et iterũ. Laudate dñm oẽs gẽtes, ⁊ magnificate eũ oẽs ppli. Et rurſũ eſaias ait. Erit radix ieſſe: ⁊ q exurget regere gẽtes: in eũ gentes ſpera

bũt. Deus aũt ſpei, repleat vos
omni gaudio ⁊ pace: i credẽdo:
vt abũdetis in ſpe, ⁊ virtute ſpi
ritus ſãcti. Grad. Ex ſion ſpecies
decoris eius: deus manifeſte veniet. ℣. Cõ
gregate illi ſanctos eius: qui ordinauerunt te
ſtamentum eius ſuper ſacrificia. Alleluia.
℣. Letatus ſum in his, que dicta ſunt mihi,
in domum domini ibimus. Sequẽtia ſã
cti euangelij ſecundũ Mattheũ.

In illo tẽpore:
Cuʒ audiſſet
ioãnes in vinculis
opera Chꝛĩ: mittẽs
duos de diſcipulis
ſuis: ait illi. Tu es
qui vẽturus es: an
aliuʒ expectamus?
Et reſpõdẽs ieſus: ait illis. Eũ
tes renũciate ioãni: que audiſtis
⁊ vidiſtis. Ceci vidẽt: claudi ãm
bulãt: leproſi mundantur: ſurdi
audiũt: mortui reſurgunt: pau
peres euãgelizãtur. Et beatus
eſt: qui non fuerit ſcandalizatus
in me. Illis autẽ abeuntibus: cę
pit ieſus dicere ad turbas de io
anne. Quid exiſtis in deſertum
videre? Arundinẽ vento agita
tã? Sed qd exiſtis videre? Ho
minem mollibus veſtitũ? Ecce
qui mollibus veſtiuntur: in do
mibus regum ſunt. Sed qd exi
ſtis videre? Prophetaʒ? Etiam
dico vobis: ⁊ plus q̃ prophetã.
Hic eſt enim, de quo ſcriptũ eſt.
Ecce ego mitto angelum meuʒ
ante faciem tuam: qui prepara
bit viam tuaʒ ante te. Offerto.
Deus, tu conuertens viuificabis nos: ⁊
plebs tua letabit in te: oſtende nobis domine
miſericordiã tuam: ⁊ ſalutare tuum da nobis.

Placare, que- Secreta.
ſumus domine, humilita
tis noſtrę precibus ⁊ hoſtijs: ⁊
vbi nulla ſuppetũt ſuffragia me
ritoruʒ: tuis nobis ſuccurre prę
ſidijs. Per dñm noſtrum. Pro
ſancta Maria. Secreta.
In mentibus noſtris, q̃ſu
mus dñe: verę fidei ſacramenta
cõfirma: vt qui conceptũ de vir
gine, deum verũ ⁊ hoĩem confi
temur: per eiuſdem ſalutiferę re
ſurrectionis potentiaʒ: ad ęter
nã mereamur peruenire letitiã.
Per eũ. Pro papa. Secreta.
Oblatis, q̃s domine, placa
re muneribus: ⁊ famulum
tuum N. quem paſtorem eccle
ſię tuę p̃eſſe voluiſti: aſſidua pro
tectione guberna. Per. Cõio.
Hieruſalem ſurge, ⁊ ſta in excelſo: ⁊ vide
iocunditatem, que veniet tibi à Deo tuo.
Repleti cibo ſpi- Poſtcõi.
ritualis alimonię, ſupplices
te domine depcamur: vt huius
participatione myſterij doceas
nos terrena deſpicere: ⁊ amare
celeſtia. Per dominum noſtrũ.
Pro ſancta Maria. Poſtcõio.
Gratiam tuã, q̃s dñe, men
tibus nr̃is infunde: vt qui
angelo nunciante, chriſti filij tui
incarnationẽ cognouimus: per
paſſionẽ eius ⁊ crucem ad reſur
rectionis gloriam perducamur.
Per eũdẽ. Pro papa. Poſtcõi.
Hec nos, q̃s dñe, diuini ſa
cramenti perceptio prote
gat: ⁊ famulum tuum N. quem
paſtorem eccleſię tuę preeſſe vo
luiſti:

luiſti: vna cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per.

¶ Dñica.iij. in aduentu. Statio ad ſanctum petrum. Introitus.

Audéte in dño ſemp: iterum dico, gaudéte. modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominib⁹: dominus enim propé eſt, nihil ſoliciti ſitis: ſed in omni oratiõe petitiones veſtrę innoteſcant apud deū. ps. Et pax dei, quę exuperat omnē ſenſum: cuſtodiat corda veſtra ⁊ intelligentias veſtras. ℣. Gloria. Oratio.

AUrem tuam, q̄s dñe, precibus nr̄is accõmoda: ⁊ mentis noſtrę ténebras: gratia tuę viſitatiõis illuſtra. Qui viuis ⁊c.

Pro ſacta maria. Oratio.

DEus, qui de beatę Marię virginis vtero: verbū tuū angelo nūciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt qui vere eam genitricē dei credimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundem.

Cõtra perſecuto. eccleſie. Orõ.

EccleſIę tuę, q̄s dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. per. vel p papa. Deus omniū fidelium. Require in dñica pteri. fol. 2. Lectõ epiſtolę beati

ca.4 pauli apoſtoli ad Philippenſes.

FRatres: Gaudéte in dño ſemp: iteruʒ dico, gaudéte. Modeſtia veſtra nota ſit oībus hominibus: dñs enim propé eſt. Nihil ſoliciti ſitis: ſed i omni oratione, ⁊ obſecratione: cum gratiarum actione, petitiones veſtrę innoteſcant apud deū. Et pax dei, quę exúperat omnem ſenſum: cuſtodiat corda vr̄a ⁊ intelligentias veſtras. In chriſto ieſu dño noſtro. Grad. Qui ſedes dñe ſuper cherubin: éxcita potentiam tuam ⁊ veni. ℣. Qui regis iſrael intende: qui dedúcis, velut ouem, ioſeph. Alleluia. ℣. Excita domine potentiam tuam, ⁊ veni, vt ſaluos facias nos. Sequentia ſci euãgelij ſm Ioãnem. ca.1

IN illo tépore: Miſerunt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad ioannem: vt interrogarét eū: tu quis es? Et confeſſus eſt: ⁊ non negauit. Et cõfeſſus eſt: quia non ſum ego chriſt⁹. Et interrogauerūt eū. Quid ergo? Helias es tu? Et dixit. Nõ ſum. Propheta es tu? Et reſpondit. Non. Dixerūt ergo ei. Quis es? vt reſponſum demus his: qui miſerunt nos. Quid dicis de te ipſo? Ait. Ego vox clamantis in deſerto: dirigite viam domini: ſicut dixit Eſaias propheta. Et qui miſſi fuerant: erant ex phariſeis. Et interrogauerunt eum: ⁊ dixerunt ei. Quid ergo baptizas: ſi tu non es Chriſtus: neque helias: neqʒ propheta? Reſpondit eis ioãnes dicés. Ego baptizo in aqua: medius auteʒ veſtrū ſtetit: quē vos neſcitis. Ipſe eſt: qui poſt me venturus eſt: qui ante me factus eſt: cuius ego non

ſum dignus: vt ſoluã eius coꝛrigiã calciamẽti. Hec in bethania facta ſunt, trãs ioꝛdanẽ: vbi erat ioãnes baptizans. Offert. Benedixiſti dñe terrã tuã: auertiſti captiuitatẽ iacob: remiſiſti iniquitatem plebis tuę. Secreta.

DEuotionis noſtrę tibi, quęſum⁹ dñe, hoſtia iugiter immoletur: quę ⁊ ſacri peragat inſtituta myſterij: ⁊ ſalutare tuũ in nobis mirabiliter operetur. Per.

Pro ſancta Maria. Secre.

IN mẽtib⁹ noſtris, q̃ſumus dñe: verę fidei ſacra confirma: vt qui cõceptũ de virgine, deum verũ ⁊ hoiem confitemur: per eiuſdeʒ ſalutiferę reſurrectionis potẽtiã: ad ęternã mereamur peruenire letitiam. Per eundeʒ dñm.

Cõtra pſecuto. eccleſię. Secret.

PRotege nos dñe tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inhęrentes, ⁊ corpoꝛe tibi famulemur ⁊ mẽte. Per do.

Cõio. Dicite, puſillanimes confoꝛtamini: ⁊ nolite timere: ecce deus noſter veniet: ⁊ ſaluabit nos. Poſtcommunio.

IMploꝛamus domine clementiã tuam: vt hęc diuina ſubſidia, ⁊ vitijs expiatus: ad feſta vẽtura nos ꝑparent. Per dñm no.

Pro ſancta Maria. Poſtcõio.

GRatiam tuã, q̃s dñe, mentibus nr̃is infunde: vt qui angelo nunciãte, chꝛiſti filij tui incarnationem cognouimus: per paſſionem eius ⁊ cruceʒ: ad reſurrectionis gloꝛiaʒ ꝑducamur. per.

Cõtra pſecu. eccleſię. Poſtcõio.

QUęſumus domine Deus noſter: vt quos diuina tributis participatione gaudere: humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per do.

¶ Feria.iiij. quatuoꝛ tpoꝛuʒ de aduentu. Statio ad ſanctã mariã maioꝛẽ. Introi.

ROꝛãte celi deſuper, ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra: ⁊ germinet ſaluatoꝛẽ. Ps. Et iuſtitia oꝛiatur ſimul: ego dominus creaui eum. V. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan.

Quãdocũqʒ vna pꝛophetia: vel plures dicunt̃ ante epiſtolam: ad orõnem cuiuſlibet ꝓphetię abſolute dicit ſacerdos. Oꝛemus. Et diaconus ſi in diaconatus officio ſeruiat. Flectamus genua. Rꝫ. Leuate. Alioquin ipſe ſacerdos dicit. Excepto ꝙ in ſabbato ſcõ ad oꝛatione poſt pꝛophetiã. Nabuchodonoſoꝛ. Et in vigilia pẽte. ⁊ in q̃tuoꝛ tpibus pente. nõ dicitur. Flectamus. Excepto ẽt ꝙ ad orõnem quę pꝛoxime ſequit̃ poſt vltimaʒ pꝛophetiã: dicit̃. Dñs vobiſcũ. ſine Flectamus. Qua orõne finita: fiunt debitę cõmemoꝛatio. Leguntur autẽ pꝛophetię ſine titulo his tribus diebus tãtũ: ſcilicet in paraſceue, ſabbato ſancto, ⁊ ſabbato vigilię penteceſt. Oꝛemus. Flectamus genua. Rꝫ. Leuate. Orõ.

PReſta, q̃s oĩps deus: vt redemptionis noſtrę ventura ſolẽnitas: ⁊ pꝛęſentis nobis vitę ſubſidia conferat: ⁊ ęternę beatitudinis pꝛemia largiatur. Per dñm.

Lectio Eſaię pꝛophetę. ca.2

IN diebus illis: Dixit eſaias pꝛopheta.

ppheta. Erit in nouiſſimis die-
bus preparatus mons domus
dñi in vertice montium: ⁊ eleua-
bitur ſup colles: ⁊ fluent ad eum
oẽs gentes: ⁊ ibunt populi mul-
ti: ⁊ dicent. Venite aſcendamus
ad monte dñi: ⁊ ad domũ dei ia-
cob: ⁊ docebit nos vias ſuas: ⁊
ambulabimus in ſemitis eius:
q̃ de ſion exibit lex: ⁊ verbũ dñi
de hieruſalẽ. Et iudicabit gen-
tes: ⁊ arguet populos multos.
Et cõflabũt gladios ſuos in vo-
meres: ⁊ lanceas ſuas in falces.
Nõ leuabit gens contra gentẽ
gladium: nec exercebũtur vltra
ad prelium. Domus iacob veni-
te: ⁊ ambulemus in lumine dñi
dei noſtri. Gradu. Tollite portas
principes veſtras: ⁊ eleuamini porte eterna-
les: ⁊ introibit rex glorie. ℣. Quis aſcendet
in montem domini: aut quis ſtabit in loco ſã-
cto eius? innocens manibus ⁊ mundo corde.
Hic dicitur ℣. Dominus vobiſcum.
In fine flectamus genua. Oratio.
Feſtina, queſumus dñe, ne
tardaueris: ⁊ auxiliũ nobis ſup-
ne virtutis impẽde: vt aduẽtus
tui cõſolationibus ſubleuent: q
in tua pietate cõfidunt. Qui vi.
Pro ſancta Maria. Oratio.
Deus, q de beate marie vir-
ginis vtero: verbũ tuũ an-
gelo nunciante, carnẽ ſuſcipere
voluiſti: preſta ſupplicibus tuis,
vt, qui vere eam genitricem dei
credimus: eius apud te interceſ-
ſionibus adiuuemur. Per eun-
dem dñm. Pro papa. Oratio.
Deus, oĩum fideliũ paſtor
⁊ rector: famulũ tuum. N.
M. N.

quem paſtorẽ eccleſie tue preeſſe
voluiſti: propitius reſpice: da ei
q̃s verbo ⁊ exẽplo: qbus preeſt
proficere: vt ad vitã, vnã cũ gre-
ge ſibi credito: perueniat ſempi-
ternã. Per eundẽ. Vel contra
perſecutores eccleſie. Oratio.
Eccleſie tue. Require in dñica p-
terita. fol. 3. Lcõ eſaie pphete.
In diebꝰ illis: Locutus eſt ca. 7
dñs ad achac, dicens. Pete
tibi ſignũ a dño deo tuo in pro
fundum inferni: ſiue in excelſum
ſupra. Et dixit achac. Nõ petã:
⁊ nõ tentabo dñm. Et dixit. Au-
dite ergo domus Dauid. Nun-
quid parũ vobis eſt moleſtos eſſe
hominibus: quia moleſti eſtis ⁊ deo
meo? Propter hoc dabit dñs ip-
ſe vobis ſignũ. Ecce virgo cõci-
piet: ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit no-
mẽ eius Emanuel. Butyrũ ⁊ mel
comedet: vt ſciat reprobare ma-
lũ, ⁊ eligere bonũ. Grad. Pro-
pe eſt dñs oĩbus inuocãtibꝰ eũ, oĩbus, q inuo-
cant eũ in veritate. ℣. Laudẽ dñi loquet os
meũ ⁊ benedicat oĩs caro nomẽ ſanctũ eius.
Sequẽ. ſancti euãge. ſm Lucã. ca. 1.

In illo tẽpo-
re: Miſſus
eſt angelꝰ gabriel
a deo: in ciuitatẽ
galilee: cui nomen
nazareth: ad virgi
nem deſponſatã
viro: cui nomen
erat Joſeph: de
domo dauid, ⁊ nomen virginis
maria. Et ingreſſus angelus ad
eã: dixit. Aue gratia plena: do-
minꝰ tecũ. Bñdicta tu in mulie-

ribus. Que cuꝫ audiſſet: turba-
ta eſt in ſermone eius, ⁊ cogita-
bat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et
ait angelus ei. Ne timeas Ma-
ria, inueniſti enim gratiam apud
deum. Ecce cõcipies in vtero, ⁊
paries filium, ⁊ vocabis nomen
eius ieſuꝫ. Hic erit magnus: ⁊ fi-
lius altiſſimi vocabit̃. Et dabit
illi dñs deus ſedẽ dauid pr̃is ei⁹:
⁊ regnabit in domo iacob ĩ eter-
nuꝫ, ⁊ regni eius nõ erit finis. Di-
xit autẽ maria ad angelũ. Quo
fiet iſtud: qm̃ viꝝ nõ cognoſco?
Et reſpõdens angelus, dixit ei.
Spũs ſcũs ſupueniet in te, ⁊ vir-
tus altiſſimi obumbꝛabit tibi.
Ideoqꝫ ⁊ qđ naſcet̃ ex te ſctm̃:
vocabit̃ filius dei. Et ecce eliſa-
beth cognata tua: ⁊ ipſa cõcẽpit
filiũ in ſenectute ſua. Et hic mẽ-
ſis eſt ſextus illi, que vocat̃ ſteri-
lis: qꝛ non erit impoſſibile apud
deum omne verbũ. Dixit autẽ
Maria. Ecce ancilla dñi. Fiat
mihi ſm̃ verbum tuũ. Offerto.

Confoꝛtamini: ⁊ iam nolite timere: ecce
enim deus noſter retribuet iudicium: ipſe
veniet: vt ſaluos nos faciat. Secreta.

ACcepta tibi ſint, q̃s domi-
ne, nr̃a ieiunia: q̃ ⁊ expiãdo
nos tua gr̃a dignos efficiat, ⁊ ad
pꝛomiſſa ſempiterna perducãt.
Per. Pꝛo ſctã maria. Secreta.

IN mentibus nr̃is, q̃s dñe,
vere fidei ſacramenta cõfir-
ma: vt qui conceptũ de virgine:
deũ verum ⁊ hominem confite-
mur: per eiuſdẽ ſalutifere reſur-
rectionis potentiaꝫ: ad eternam
mereamur peruenire letitiam.
Per eun. Pꝛo papa. Secreta.

OBlatis, q̃ſumus dñe, pla-
care muneribus: ⁊ famulũ
tuum N. quem paſtoꝛeꝫ eccleſie
tue pꝛeeſſe voluiſti: aſſidua pro-
tectione guberna. Per. Cõio.

Ecce, virgo concipiet, ⁊ pariet filium, ⁊ vo-
cabitur nomen eius Emanuel. Poſtcõi.

SAlutaris tui domine mu-
nere ſatiati: ſupplices de-
pꝛecamur: vt cuius letamur gu-
ſtu: renouemur effectu. Per do.
Pro ſancta Maria. Poſtcõio.

GRatiam tuam, queſumus
domine, mentibus noſtris
infunde: vt, qui angelo nuncian-
te, chꝛiſti filij tui incarnationem
cognouimus: per paſſioneꝫ eius
⁊ cruceꝫ: ad reſurrectionis glo-
riam perducamur. Per eũdem.
Pꝛo papa. Poſtcõio.

HEc nos, q̃s dñe, diuini ſa-
cramenti perceptio pꝛotegat: ⁊
famulum tuũ N. quem paſtoꝛeꝫ
eccleſie tue pꝛeeſſe voluiſti: vnã
cum commiſſo ſibi grege ſaluet
ſemper ⁊ muniat. Per dñm no.

¶ Feria.vj. Statio ad ſanctos
duodecim apoſtolos. Introit⁹.

Rope eſto domine,
⁊ omnes vie tue veri-
tas: initio cognoui de
teſtimonijs tuis: quia
in eternum tu es. Ps.
Beati immaculati in
via: qui ambulant in
lege domini. V. Glo-
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oꝛatio.

EXcita, q̃s dñe, potentiam
tuam, ⁊ veni: vt hi, qui in tua pie-
tate confidunt: ab omni citius
aduerſitate

aduerſitate liberentur. Qui vi.

Pro ſancta Maria. Oratio.

DEus, qui de beatę Marię virginis vtero: verbuꝫ tuū angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt qui vere eam genitriceꝫ dei credimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eūdem dominum noſtrum Jeſuꝫ.

Contra pſecuto. eccleſię. Orō.

ECcleſię tuę, q̄ſumus dn̄e, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dn̄z. Uel pro papa. Deus omniū fideliū. Requre in fer. iiij. pterita. fol. 4.

Lectio Eſaię prophetę.

ca. 11. HEc dicit dominus deus. Egredietur virga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice eius aſcendet. Et requieſcet ſuper euꝫ ſpiritus domini: ſpiritus ſapientię ⁊ intellectus: ſpiritus conſilij ⁊ fortitudinis: ſpiritus ſcientię ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum ſpiritus timoris domini. Non ſm viſionem oculorum iudicabit: neque ſm auditum aurium arguet: ſed iudicabit in iuſtitia pauperes: ⁊ arguet in equitate pro manſuetis terrę. Et percutiet terram virga oris ſui: ⁊ ſpiritu labioruꝫ ſuorum interficiet impium. Et erit iuſtitia cingulum lumboruꝫ eius: ⁊ fides cinctorium renum eius. Graduale. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam: ⁊ ſalutare tuum da nobis. ℣. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob.

Sequētia ſci euāg. ſm Lucam. ca. i.

IN illo tēpore: Exurgēs maria: abijt in mōtana cū feſtinatione: in ciuitatem iudā: ⁊ intrauit in domuꝫ zacharię: ⁊ ſalutauit eliſabeth. Et factū eſt: vt audiuit ſalutationem Marię eliſabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſancto eliſabeth: ⁊ exclamauit voce magna: ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi: vt veniat Mater dn̄i mei ad me? Ecce enim: vt facta eſt vox ſalutationis tuę in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata quę credidiſti: qm̄ pficientur ea: q̄ dicta ſunt tibi a dn̄o. Et ait Maria. Magnificat aīa mea dn̄m. Et exultauit ſpūs meus: in deo ſalutari meo. Offertor. Deus, tu conuertens viuificabis nos: ⁊ plebs tua lętabitur in te: oſtende nobis dn̄e miſericordiā tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobis. Secret.

MUneribus noſtris, q̄s domine: precibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos mūda myſterijs: ⁊ clemēter exaudi. Per dominū.

Pro ſancta Maria. Secreta.

IN mentibus nr̄is, q̄s dn̄e, verę fidei ſacramenta confirma: vt qui conceptum de virgine deum verum ⁊ hoīem cōfitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potētiā: ad ęternaꝫ

mereamur ꝑuenire letitiã. per.
Cõtra ꝑsecuto. ecclesię. Secre.
PRotege nos, dñe, tuis my
ſterijs ſeruientes: vt diui-
nis rebus inherentes: ⁊ corpore
tibi famulemur ⁊ mẽte. per do.
Coio. Ecce dñs veniet: ⁊ omnes ſancti
eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux magna.
TUi nos dñe ſa- Poſtcõio.
cramenti libatio ſancta re-
ſtauret: ⁊ a vetuſtate purgatos:
in myſterij ſalutaris faciat tran-
ſire conſortiũ. Per dñm nr̃m.
Pro ſancta Maria. Poſtcõio.
GRatiam tuã, q̃s dñe, men-
tibus nr̃is infunde: vt qui
angelo nunciante, chriſti filij tui
incarnationẽ cognouimus: per
paſſionẽ eius ⁊ crucẽ ad reſurre
ctionis gloriã ꝑducamur. ꝑ eun.
Cõtra ꝑsecut. eccleſię. Poſtcõ.
QUęſum⁹ dñe deus noſter:
vt quos diuina tribuis par
ticipatione gaudere: humanis
nõ ſinas ſubiacer̃ periculis. per.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctũ
petrũ. Introitus.
VEni: ⁊ oſtende nobis faciẽ
tuam domine, qui ſedes ſu
per Cherubin: ⁊ ſalui eri-
mus. Ps. Qui regis iſra-
el intende: qui deducis ve-
lut ouem Joſeph. Oremus. Fle-
ctamus genua. R. Leuate. Oratio.
DEus q̃ conſpicis: q̃a ex nr̃a
prauitate affligimur: con-
cede propitius: vt ex tua viſita-
tione conſolemur. Qui viuis ⁊c.
ca.19 Lectio Eſaię prophetę.
IN diebus illis: Clamabũt
ad dominũ a facie tribulantis: ⁊
mittet eis ſaluatorẽ, ⁊ ꝓpugna-
torẽ: q̃ liberet eos. Et cognoſce-
tur dñs ab ęgypto: ⁊ cognoſcẽt
ęgyptij dñm in die illa: ⁊ colent
eũ in hoſtijs ⁊ muneribus: ⁊ vota
vouebũt dño: ⁊ ſoluẽt. Et per-
cutiet dñs ęgyptũ plaga: ⁊ ſanabit
eã: ⁊ reuertent̃ ad dñm: ⁊ placa-
bit̃ eis: ⁊ ſanabit eos dñs de⁹ nr̃.
Grad. A ſũmo cęlo egreſſio eius, ⁊ oc-
curſus eius vſq̃ ad ſũmũ eius. V. Cęli e-
narrãt gl̃iã dei, ⁊ opera manuũ eius annũciat
firmamẽtũ. Orem⁹. Flecta. ge. R. Le.
COncede, q̃s om̃ps Oratio.
de⁹, vt q̃ ſub pcti iugo ex ve
tuſta ſeruitute deprimimur: ex-
pectata vnigeniti tui noua nati-
uitate liberemur. Per eundem.
Lectio Eſaię prophetę. ca.35
HEc dicit dñs: Lętabit̃ de-
ſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitu-
do: ⁊ florebit quaſi liliũ. Germi-
nans germinabit: ⁊ exultabit lę-
tabũda ⁊ laudãs. Gloria libani
data eſt ei: decor carmeli ⁊ ſarõ.
Ipſi videbũt gloriã dñi: ⁊ deco-
rẽ dei nr̃i. Cõfortate manus diſ-
ſolutas: ⁊ genua debilia robora-
te. Dicite. Puſillanimes cõforta
mini, ⁊ nolite timer̃. Ecce de⁹ nr̃
vltionẽ adducet retributionis:
deus ipſe veniet: ⁊ ſaluabit nos.
Tũc apient̃ oculi cęcoꝝ: ⁊ aures
ſurdoꝝ patebũt. Tũc ſaliet ſicut
ceruus claud⁹, ⁊ aperta erit lingua
mutoꝝ. Quia ſciſſę ſũt ĩ deſerto
aquę: ⁊ torrẽtes ĩ ſolitudine: ⁊ q̃
erat arida ĩ ſtagnũ, ⁊ ſitiẽs ĩ fõtes
aquarũ. Ait dñs om̃ps. Gra. In
ſole poſuit dñs tabernaculũ ſuũ, ⁊ ipſe tanq̃
ſponſus ꝓcedẽs de thalamo ſuo. V. A ſum
mo cęlo

mo celo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius vſque
ad ſummum eius. Oremus. Flectamus
genua. ℞. Leuate. Oratio.
INdignos nos, q̄s dñe, famu
los tuos: quos actionis proprie
culpa cõtriſtat: vnigeniti filij tui
aduentu letifica. Per eundẽ do.
Lectio Eſaie prophete.
ca.40 HEc dicit dñs: Sup montẽ
excelſum aſcende tu qui euangeli
zas ſion: exalta in fortitudine vo
cem tuã: qui euangelizas hieruſa
lem. Exalta: noli timere. Dic ciui-
tatibus iude. Ecce deus veſter.
Ecce dñs deus in fortitudine ve
niet, ⁊ brachiũ eius dominabitur.
Ecce merces eius cum eo: ⁊ opus
illius corã ipſo. Sicut paſtor gre
gem ſuum paſcet: In brachio ſuo
congregabit agnos: ⁊ in ſinu ſuo
leuabit eos dominus deus noſter.
Grad. O dñe deus virtutum conuerte nos,
⁊ oſtende faciẽ tuam ⁊ ſalui erimus. ℣. Exci-
ta dñe potentiã tuam, ⁊ veni, vt ſaluos facias
nos. Oremus. Flecta. ge. ℞. Leuate.
PReſta, q̄s oipo- Oratio.
tens deus: vt filij tui ventu
ra ſolennitas: ⁊ preſentis nobis
vite remedia conferat: ⁊ premia
eterna concedat. Qui tecum vi.
Lectio Eſaie prophete.
ca.45 HEc dicit dñs chr̃o meo cy-
ro: cuius apprehẽdi dexterã: vt
ſubijciã ante faciẽ eius gentes: ⁊
dorſa regũ vertã: ⁊ aperiã coram
eo ianuas: ⁊ porte non claudent.
Ego ante te ibo, ⁊ glorioſos ter-
re humiliabo. Portas ereas cõ-
terã: ⁊ vectes ferreos cõfringam.
Et dabo tibi theſauros abſcon-
ditos, ⁊ arcana ſecretorum: vt
ſcias q: ego dominus: qui voco no
men tuũ, deus iſrael, ꝓpter iacob
ſeruũ meũ: ⁊ iſrael electũ meum.
Et vocaui te nomine tuo: aſſimu-
laui te: ⁊ nõ cognouiſti me. Ego
dñs: ⁊ nõ eſt amplius. Extra me
non eſt deus. Accinxi te: ⁊ nõ co-
gnouiſti me: vt ſciãt hi, q ab ortu
ſolis: qui ab occidente: qm̃ abſq;
me non eſt deus. Ego dñs: ⁊ nõ
eſt alter: formãs lucẽ, ⁊ creans tẽ
nebras: faciẽs pacẽ: ⁊ creans ma
lũ. Ego dñs faciẽs oĩa hec. Ro-
rate celi deſuper: ⁊ nubes pluant
iuſtum: aperiat terra, ⁊ germinet
ſaluatorem. Et iuſtitia oriatur ſi-
mul: ego dñs creaui eũ. Gradu.
Excita dñe potentiã tuam, ⁊ veni: vt ſaluos
facias nos. ℣. Qui regis iſrael intende: qui
deducis, velut ouem, ioſeph: qui ſedes ſup che
rubin: appare corã effraim, beniamin, ⁊ manaſ
ſe. Oremus. Flecta. gen. ℞. Leuate.
PReces ppli tui, q̄s Oratio.
dñe, clementer exaudi: vt
qui iuſte pro peccatis noſtris af-
fligimur: pietatis tue viſitatio-
ne conſolemur. Qui viuis ⁊ reg.
Lectio Danielis prophete. ca.3
IN diebus illis: Angelus do
mini deſcendit cum Azaria ⁊ ſo-
cijs eius in fornacem: ⁊ excuſſit
flammam ignis de fornace: ⁊ fecit
mediũ fornacis: quaſi ventũ ro-
ris flantem. Flamma autem diffu
ſa eſt ſuper fornacem, cubitis qua
draginta nouem: ⁊ incẽdit quos
reperit iuxta fornacem de chal-
deis miniſtros regis: qui eam in
cendebant. Illos autem omnino
non tetigit ignis: neque contriſta
uit: nec quicquã moleſtie intulit.

Tunc hi tres: quaſi ex vno ore: laudabant, ⁊ glorificabant, ⁊ bñdicebát deũ, in fornace, dicétes. Hymnus.

Benedictus es domine deus patrum noſtrorum. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Et benedictum nomen glorie tue: quod eſt ſanctum. ℟. Et laudabile ⁊ glorioſum in ſecula. ℣. Benedictus es in templo ſancto glorie tue. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictus es ſuper thronũ ſãctuꝫ regni tui. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tue. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictus es qui ſedes ſuper cherubin intuens abyſſos. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictus es, qui ámbulas ſuper pennas ventorum: ⁊ ſup vndas maris. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedicant te omnes angeli, ⁊ ſancti tui. ℟. Et laudent te: ⁊ glorificent in ſecula. ℣. Benedicant te celi, terra, mare, ⁊ oĩa que in eis ſunt. ℟. Et laudent te: ⁊ glorificent in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. ℟. Et laudabili ⁊ glorioſo in ſecula. ℣. Sicut erat in principio, ⁊ nunc, ⁊ ſemper: ⁊ in ſecula ſeculorum amen. ℟. Et laudabili ⁊ glorioſo in ſecula. ℣. Benedictus es dñe deus patrũ nroꝝ. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Hic dĩ. ℣. Dominꝰ vobiſcum. Tunc Flectamus genua. Oõ.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flãmas ignium: concede propitius: vt nos famulos tuos, non exurat flamma vitioꝝ. Per. Pro ſancta Maria. Oõ.

Deus, q de beate marie virginis vtero, verbũ tuuꝫ angelo nunciante, carneꝫ ſuſcipere voluiſti: pſta ſupplicibus tuis: vt q vere eã genitriceꝫ dei credimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. p eũ. Pro papa, Oõ.

Deus oĩum fidelium paſtor ⁊ rector: famuluꝫ tuum N. quẽ paſtoreꝫ eccleſie tue pẽſſe voluiſti propitius reſpice: da ei qs verbo ⁊ exẽplo: qbus pẽſt pficere: vt ad vitã vnã cum grege ſibi credito: perueniat ſempiternaꝫ. Per eũ. Vel cõtra pſec. eccleſie. Eccleſie tue. Require ſe. vj. pce. fol. 5. Lectõ epl'e beati pauli apli ad Theſſalonicenſes. ij. ca. 2

Fratres: Rogamus vos p aduẽtũ dñi nr̃i ieſu xpi: ⁊ nr̃e cõgregationis in ipſum: vt nõ cito moueámini à vr̃o ſenſu: neqꝫ terreámini: neqꝫ p ſpũm: neqꝫ p ſermoné: neqꝫ per epiſtolã: tãqꝫ p nos miſſaꝫ: qſi inſtet dies dñi: ne qs vos ſeducat vllo modo. Qm̃ nõ adueniet dñs, niſi venerit diſceſſio primũ: ⁊ reuelatus fuerit hõ pcti: filius pditionis: q aduerſaſ ⁊ extollitur ſupra omne qð dĩ deus: aut qð colif: ita vt in tẽplo dei ſedeat oſtendens ſe tanqꝫ ſit deus. Nõne retinétis: qð cũ adhuc eſſem apud vos: hec dicebaꝫ vobis? Et nũc quod detineat ſcitis: vt reueleſ in ſuo tpe. Naꝫ myſteriũ iã operaſ iniquitatis: tm̃ vt qui tenet: nunc téneat: donec de medio fiat. Et tũc reuelabif ille iniquus: quẽ dñs ieſus iterficiet ſpũ oris ſui: ⁊ dẽſtruet illuſtratione aduentus ſui. Tractus. Qui regis iſrael intẽde: qui deducis, velut ouem, ioſeph. ℣. Qui ſedes ſuper cherubin: appare corã effraiꝫ, béniamin, ⁊ manaſſe. ℣. Excita dñe potẽtiã tuam, ⁊ veni, vt ſaluos facias nos.

ca. 3 Sequētia ſci euāgelij ſm Lucā.

Anno quintodecimo imperij Tiberij ceſaris: procurante pontio pilato iudeam: tetrarcha autē galilee herode: philippo autē fratre eius tetrarcha iturce: ⁊ traconitidis regionis: ⁊ liſania abiline tetrarcha: ſub principibus ſacerdotum, anna ⁊ caypha: factum eſt verbum dñi ſuper ioānem zacharie filiū in deſerto. Et venit in oēm regionem iordanis: predicans baptiſmū penitētie: in remiſſionē pctōrū: ſicut ſcriptū eſt in libro ſermonum eſaie prophete. Vox clamātis in deſerto. Parate viā dñi: rectas facite ſemitas eius. Omnis vallis implebitur: ⁊ oīs mons ⁊ collis humiliabitur. Et erunt praua in directa: ⁊ aſpera in vias planas. Et videbit omnis caro ſalutare dei. Offerto.

Exulta ſatis filia ſiō: predica filia hieruſalē: ecce rex tuus venit tibi ſanctus, ⁊ ſaluator.

Sacrificijs preſentibus, Secret. q̄s dñe, placatus intēde: vt ⁊ deuotioni noſtre proficiant, ⁊ ſaluti. Per dñm nrm.

Pro ſancta maria. Secre.

Muneribus noſtris, q̄s dñe, vere fidei ſacra cōfirma: vt q cōceptum de virgine deū verum ⁊ hoiem cōfitemur: per eiuſdē ſalutifere reſurrectionis potētiā: ad eternā mereamur peruenire letitiā. per. Pro papa. Secret.

Oblatis, q̄s dñe, placare muneribus: ⁊ famulū tuū N. quē paſtorē eccleſie tue preeſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per do. Cōi. Exultauit vt gigas ad currēdā viam: a ſummo celo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius vſq ad ſummū eius.

Queſumus dñe Poſtcōio. deus noſter: vt ſacroſācta myſteria, que pro reparationis noſtre munimine cōtuliſti: ⁊ preſens nobis remediū eſſe facias, ⁊ futurum. Per dominum no.

Pro ſancta Maria. Poſtcōio.

Gratiam tuā, q̄s dñe, mētibus noſtris infūde: vt qui angelo nunciante, chri filij tui incarnationem cognouimus: per paſſionē eius ⁊ crucem: ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eun. Pro papa. Poſtcōio.

Hec nos, q̄s dñe, diuini ſacramenti pceptio ptegat: ⁊ famulū tuū N. quē paſtorem eccleſie tue pēſſe voluiſti: vna cū cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dñm. ¶ Dñica iiij. in aduentu. Statio ad ſanctos. xij. apoſtolos. Introitus.

Rorate celi deſuper: ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra: ⁊ germinet ſaluatorē. Ps. Et iuſtitia oriatur ſimul: ego dominus creaui eum. V. Gloria patri. Oratio.

Excita, dñe, potentiam tuā, ⁊ veni: ⁊ magna nobis virtute ſuccurre: vt per auxiliū gratie tue: quod noſtra peccata pre-

pediūt: indulgētia tuę propitiationis acceleret. Qui viuis ₇ re.
Pro sancta Maria. Oōo.
Deus, qui de beatę Marię virginis vtero, verbum tuū ₃ angelo nūciante, carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis, vt qui vere eā genitricē₃ dei credimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eunde₃.
Contra psecuto. ecclesię. Oōo.
Ecclesię tuę, q̄s dn̄e, preces placatus admitte, vt destructis aduersitatibus, ₇ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per dn̄₃. vel pro papa. Deus oīu₃ fide. Require in sabbato pcc. fol. 6. Lcō eplę
ca. 4 btī pauli aplī ad Corinthios. j.
Fratres: Sic nos existimet homo vt ministros xp̄i: ₇ dispēsatores ministeriorum dei. Hic ia₃ querit̄ inter dispensatores: vt fidelis quis inueniatur. Mihi autē pro minimo est: vt a vobis iudicer: aut ab humano die: sed neq₃ meipsū₃ iudico. Nihil enim mihi cōscius su₃: sed nō in hoc iustificatus sum. Qui aūt iudicat me: dn̄s est. Itaq₃ nolite ante tēpus iudicare: quoadusq₃ veniat dn̄s: q ₇ illuminabit abscōdita tenebrarū: ₇ manifestabit cōsilia cordiu₃. Et tunc laus erit vnicuiq₃ a deo. Grad. Prope est dn̄s omnibus inuocantibus eū, oībus, qui inuocāt eū in veritate. ℣. Laudē domini loquet̄ os meū: ₇ benedicat oīs caro nomen sanctū eius. Alleluia. ℣. Ueni dn̄e: ₇ noli tardare: relaxa facinora plebis tuę israel. Euangel. Anno qntodecimo.
Require in sabbato prece. fol. 7.
Offer. Aue maria gratia plena, dn̄s tecum: benedicta tu in mulieribus: ₇ benedictus fructus ventris tui. Secreta.
Sacrificijs presentibus, q̄s dn̄e, placatus intēde: vt ₇ deuotioni nr̄ę pficiant, ₇ saluti. Per.
Pro sancta Maria. Secreta.
In mentibus nr̄is, q̄s dn̄e, verę fidei sacramēta cōfirma: vt qui conceptu₃ de virgine deum verū ₇ hoīem cōfitemur: per eiusdē salutiferę resurrectionis potētiam: ad ęternā mereamur puenire letitiam. Per eun.
Cōtra psecuto. ecclesię. Secre.
Protege nos dn̄e tuis mysterijs seruientes: vt diuinis rebus inherentes, ₇ corpore tibi famulemur ₇ mēte. p. Cōio.
Ecce virgo cōcipiet, ₇ pariet filium: ₇ vocabit̄ nomē eius hemanuel. Postcōio.
Sumptis muneribus, quęsumus dn̄e: vt cum frequētatione mysterij, crescat nostrę salutis effectus. Per dn̄m nr̄m.
Pro sancta Maria. Postcōio.
Gratiam tuam, quęsumus dn̄e, mentibus nostris infunde: vt qui angelo nunciante, christi filij tui incarnationem cognouimus: per passione₃ eius ₇ crucem: ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eunde₃.
Cōtra psecut. ecclesię. Postcōi.
Quęsumus domine Deus noster: vt quos diuina tribuis participatiōe gaudere: humanis non sinas subiacere periculis. Per dominum nostrum.
¶ Notandum q̄ si vigilia natiuitatis

uitatis domini venerit in domi-
nica: totum officium miſſę fit de
vigilia: cum commemora. dñicę.
¶ Item ſi feſtũ nati. in dñica ve-
nerit: quatuor tpa celebrantur in
penultima hebdomada: q̃ tunc
in ſabbato proximo ante nati-
tatem agitur officium de vigilia.
¶ In vigilia nati. dñi. Statio ad
ſanctã mariã maiorẽ. Introitus.

Hodie ſcietis, quia ve-
niet dominus, ⁊ ſalua-
bit nos: ⁊ mane videbi
tis gloriam eius. Ps.
Domini eſt terra, ⁊ ple
nitudo eius: orbis ter-
rarũ ⁊ vniuerſi, qui ha-
bitant in eo. V. Glia.
DEus, qui nos redẽ- Orõ.
ptionis nrę annua expecta-
tione letificas: pſta, vt vnigenitũ
tuum: quem redemptorẽ leti ſu-
ſcipimus: veniẽtẽ quoq; iudicẽ
ſecuri videamus dñm nrm ieſũ
Chriſtũ filium tuum. Qui tecũ.
Et dicit hec orõ tãtũ: niſi vigilia
venerit in dñica. Lectõ eplę beati
ca. 1 pauli apoſtoli ad Roma.
FRatres: Paulus ſeruus ie
ſu chriſti, vocat apoſtolus: ſegre
gatus in euangeliũ dei: qđ ante
promiſerat per pphetas ſuos in
ſcripturis ſanctis: de filio ſuo: q
factus eſt ei ex ſemine dauid, ſm
carnẽ. Qui pdeſtinatus eſt filius
dei in virtute, ſm ſpũ ſctificatio-
nis, ex reſurrectione mortuorũ
ieſu xpi dñi nri. Per quem acce-
pimus grãm ⁊ aplatũ: ad obediẽ-
dũ fidei in oĩbus gẽtibus, pro no
mine eius. In quibus eſtis ⁊ vos
vocati, Jeſu xpi, dñi nri. Grad.
Hodie ſcietis, quia veniet dominus: ⁊ ſalua-
bit nos: ⁊ mane videbitis gloriã eius. V. Qui
regis iſrael intẽde: qui deducis, velut ouem io-
ſeph: qui ſedes ſup cherubin: appare coram ef
fraim, beniamin, ⁊ manaſſe. Alleluia. V.
Craſtina die delebitur iniquitas terre: ⁊ regna
bit ſuper nos ſaluator mundi. Sed nõ di-
cit. Alla. niſi vig. venerit i dñica.
Sequẽ. ſci euãg. ſm Mattheũ.
IN illo tpe: Cũ eſſet deſpon ca. 1
ſata mater Jeſu Maria io-
ſeph: anteq̃ conuenirent: inuẽta
eſt in vtero habẽs de ſpiritu ſan-
cto. Joſeph aũt vir eius: cũ eſſet
iuſtus: ⁊ nollet eã traducere: vo-
luit occulte dimittere eam. Hec
autẽ eo cogitante: ecce angelus
dñi in ſomnis apparuit ei dicẽs.
Joſeph fili dauid: noli timere ac
cipere mariã coniugem tuã. Qđ
enim in ea natum eſt: de ſpiritu
ſancto eſt. Pariet autẽ filium: ⁊
vocabis nomen eius ieſũ. Ipſe
enim ſaluũ faciet populũ ſuũ a
peccatis eorũ. Offertoriũ. Tol
lite portas principes veſtras: ⁊ eleuamini por
te eternales: ⁊ introibit rex glorię. Secreta.
DA nobis, q̃s oĩpotẽs deus:
vt ſicut adoranda filij tui na
talitia preuenimus: ſic eius mune
re capiamus ſempiterna gauden
tes. Qui tecum viuit ⁊ regnat in
vnitate ſpiritus. Communio.
Reuelabit gloria domini: ⁊ videbit omnis
caro ſalutare dei noſtri. Poſtcõmunio.
DA nobis, queſumus domi-
ne, vnigeniti filij tui recen-
ſita natiuitate reſpirare: cuius cę
leſti myſterio paſcimur ⁊ potã-
mur. Per eundem dominum no.

¶ In natiuitate domini in prima miſſa. Statio ad ſanctã Mariã maiorẽ ad pꝛeſepe. Introitus.

Dominus dixit ad me: filius meus es tu: ego hodie genui te. ps. Quare fremuerunt gentes: ⁊ populi meditati ſunt inania? ℣. Gloꝛia pat. Oratio.

Deus qui hanc ſacratiſſimã noctem veri luminis feciſti illuſtratione clareſcere: da q̃s, vt cuius lucis myſteria in terra cognouimus: eius quoqꝫ gaudijs in celo perfruamur. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnita. Lectio epiſto
ca.2 le beati pauli apoſtoli ad Titum.

Cariſſime: Apparuit gratia dei ſaluatoꝛis noſtri omnibus hominibus, erudiens nos: vt abnegantes impietatem, ⁊ ſecularia deſideria, ſobꝛie, ⁊ iuſte, ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo: expectantes beatã ſpẽ, ⁊ aduentũ glorie magni dei, ⁊ ſaluatoꝛis nr̃i ieſu chꝛi. Qui dedit ſemetipſũ pꝛo nobis: vt nos redimeret ab omni iniquitate: ⁊ mũdaret ſibi populũ acceptabilẽ, ſectatoꝛẽ bonoꝝ operuꝫ. Hec loquere, ⁊ exhoꝛtare: in xp̃o Ieſu dño nr̃o. Grad.

Tecum principium in die virtutis tue: in ſplẽdoꝛibus ſanctoꝛum ex vtero ante luciferuꝫ genui te. ℣. Dixit dominus domino meo: ſede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos, ſcabellum peduꝫ tuoꝛum. Alleluia. ℣. Dominus dixit ad me: filius meus es tu: ego hodie genui te. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucam.

In illo tẽpore: Exijt edictum a Ceſare auguſto: vt deſcriberetur vniuerſus oꝛbis. ca.2
Hec deſcriptio pꝛima facta eſt a pꝛeſide ſyrie, cyrino. Et ibant oẽs: vt pꝛofiterent̃ ſinguli in ſuã ciuitateꝫ. Aſcẽdit aũt ⁊ ioſeph a galilea de ciuitate nazareth in iudeã ciuitatem dauid: q̃ vocatur bethleẽ: eo q̧ eſſet de domo ⁊ familia dauid: vt pꝛofiteret̃ cuꝫ maria deſponſata ſibi vxoꝛe pꝛegnãte. Factũ eſt auteꝫ: cuꝫ eſſent ibi: impleti ſunt dies: vt pareret. Et peperit filiũ ſuũ pꝛimogenitũ: ⁊ pãnis eum inuoluit: ⁊ reclinauit eũ in pꝛeſepio: quia nõ erat ei locus in diuerſoꝛio. Et paſtoꝛes erant in regione eadem vigilantes, ⁊ cuſtodientes vigilias noctis, ſuper gregeꝫ ſuũ. Et ecce angelus domini ſtetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circunfulſit illos: ⁊ timuerũt timoꝛe magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudiuꝫ magnum: quod erit omni populo: q2 natus eſt vobis hodie ſaluatoꝛ: qui eſt xp̃s dominus: in ciuitate dauid. Et hoc vobis ſignum. Inuenietis infantẽ pãnis inuolutũ, ⁊ poſituꝫ in pꝛeſepio. Et ſubito facta eſt cũ angelo, multitudo militie celeſtis exercitus, laudantiuꝫ deuꝫ ⁊ dicentiũ. Gloꝛia in altiſſimis deo: ⁊ in terra pax hominib⁹ bone volũtatis. Et dicit̃ credo. c.p.8.

Offertoꝛium.

Offerto. Letentur celi, ⁊ exultet terra ante faciez domini: quoniam venit. Secre.

Accepta tibi ſit, dñe q̃s, hodierne feſtiuitatis oblatio: vt tua gratia largiente, per hec ſacroſancta myſteria: in illius inueniámur forma: in quo tecum eſt nr̃a ſubſtátia. Qui te. Prefatio. Eterne deus. Quia per incarnati. Et dicitur quotidie vſque

fol. 94 ad epiphaniam. Infra actionez: Cõicantes ⁊ noctem ſacratiſſimam celebrátes, ⁊c̃. Et dr̃ quotidie vſq; ad octa. natiuitatis tãtuz: incluſiue. In hac miſſa tantuz dr̃ nocté. deinceps vero dic̃. Cõi. In ſplendoribus ſanctorum: ex vtero ante luciferum genui te. Poſtcommunio.

Da nobis, q̃s dñe deus nr̃: vt qui natiuitaté dñi nr̃i ieſu xp̃i myſterijs nos frequentare gaudemus: dignis conuerſationibus, ad eius mereamur peruenire conſortium. Qui tecum vi.

¶ In. ij. miſſa. Statio ad ſanctam Anaſtaſiam. Introitus.

Lux fulgebit hodie ſuper nos: quia natus eſt nobis dominus: ⁊ vocabitur admirabilis deus: princeps pacis: pater futuri ſeculi: cuius regni non erit finis. Ps. Dominus regnauit, decórem indútus eſt: indútus eſt dominus fortitudinem, ⁊ precinxit ſe. ℣. Gloria patri ⁊ fi.

Da nobis, q̃s omnipotens deus: vt, qui noua incarnati verbi tui luce perfũdimur: hoc in noſtro reſplendeat opere: quod per fidem fulget in mente. Per eundé. Oratio.

Lectio epiſtole beati Pauli apli ad Titum. ca. 3

Chariſſime: Apparuit benignitas, ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei: nõ ex operib⁹ iuſtitie, que fecimus nos, ſed ſecundũ ſuam miſericordiá ſaluos nos fecit. Per lauácruz regenerationis, ⁊ renouationis ſpiritus ſancti: quem effúdit in nos abunde: per ieſum chr̃m ſaluatorez nr̃m: vt iuſtificati gratia ipſius, heredes ſimus ſm ſpem vite eterne. In chriſto ieſu dño noſtro. Gradu.

Benedictus qui venit in nomine dñi: deus dñs: ⁊ illuxit nobis. ℣. A domino factum eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Alleluia. ℣. Dñs regnauit: decórem induit: induit dñs fortitudinem: ⁊ precinxit ſe virtute.

Sequẽ. ſancti euãg. ſm Lucam. ca. 2

In illo tépore: Paſtores loquebantur adinuicé. Tranſeamus vſq; bethleem: ⁊ videamus hoc verbuz: quod factũ eſt: qd fecit dñs: ⁊ oſtédit nobis. Et venerunt feſtinantes: ⁊ inuenerunt mariam, ⁊ ioſeph, ⁊ infantez poſitum in preſepio. Videntes autem, cognouerunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes, qui audierát, mirati ſunt: ⁊ de his, que dicta erát à paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat oĩa verba hec cónferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glorificantes ⁊ laudantes deuz in omnibus, que audierant, ⁊ viderant, ſicut dictũ eſt ad illos. Offertorium. Deus enim firmauit orbem terre: qui non commouebitur: parata ſedes tua deus ex tunc: à ſecu-

lo tues. **Secreta.**

Muncera noſtra, q̄s domine, natiuitatis myſterijs hodierne apta proueniant: ⁊ pacem nobis ſemper infundant: vt ſicut homo genitus idem refulſit deus: ſic nobis hec terrena ſubſtantia cōferat quod diuinum eſt. Per eundem. **Prefatio ⁊ cōmunicantes, vt ſupra. Cōio.** Exulta filia ſion: lauda filia hieruſalem, ecce rex tuus venit, ſanctus, ⁊ ſaluator mundi. **Poſtcōio.**

Huius nos domine ſacramēti ſemper nouitas natalis inſtauret: cuius natiuitas ſingularis, humanam rēpulit vetuſtatē. Per eundem dominum noſtruꝫ Jeſum Chriſtum filium tuum.

Ad miſſam maiorem. Statio ad ſanctā mariā maiorē. Introi.

Uer natus eſt nobis, ⁊ filius datus eſt nobis: cuius imperium ſuper humerum eius: ⁊ vocabitur nomen eius magni cōſilij angelus. **Ps.** Cantate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit. **℣.** Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Gloria in excelſis. **Oratio.**

Concede, q̄s omīps deus: vt nos vnigeniti tui noua, per carnem natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundem dominuꝫ noſtrum ieſū. **Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Hebreos.**

ca. I Fratres: Multifariaꝫ multiſque modis olim deus loquēs patribus in prophetis, nouiſſime diebus iſtis locutus eſt nobis in filio: quem conſtituit heredem vniuerſorum: per quem fecit ⁊ ſecula. Qui cum ſit ſplendor glorie: ⁊ figura ſubſtantie eius. portanſque omnia verba virtutis ſue, purgationem peccatoruꝫ faciens: ſedet ad dexteram maieſtatis in excelſis. Tāto melior angelis effectus: quanto differentius pre illis nomen hereditauit. Cui enim dixit aliquando angelorum: filius meus es tu: ego hodie genui te? Et rurſū. Ego ero illi in patrem: ⁊ ipſe erit mihi in filium? Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terre: dicit. Et adorent eum omnes angeli Dei. Et ad angelos quidem dicit. Qui facit angelos ſuos ſpiritus: ⁊ miniſtros ſuos flammaꝫ ignis. Ad filium auteꝫ Thronus tuus deus in ſeculum ſeculi: virga equitatis, virga regni tui. Dilexiſti iuſtitiam: ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuus oleo exultationis, pre participibus tuis. Et tu in principio domine terram fundaſti: ⁊ opera manuum tuaruꝫ ſunt celi. Ipſi peribunt: tu autem permanebis: ⁊ omnes vt veſtimentuꝫ, veteraſcent. Et velut amictum mutabis eos: ⁊ mutabuntur. Tu autem idem ipſe es, ⁊ anni tui nō deficient. **Graduale.** Uiderunt omnes fines terre ſalutare dei noſtri: iubilate deo omnis terra. **℣.** Notum fecit dominus ſalutare ſuum: ante conſpectum gentium reuelauit iuſtitiam ſuam. Alleluia. **℣.** Dies ſāctificat⁹ illuxit nobis: venite gētes, ⁊ adorate dn̄m: q2 hodie deſcēdit lux magna ſup terram.

Initium

ca. i **Initiū ſancti euang. ſcḋm Ioānē.**

IN principio erat verbum: ⁊ verbū erat apud deum: ⁊ deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil, quod factū eſt. in ipſo vita erat: ⁊ vita erat lux hominū: ⁊ lux in tenebris lucet: ⁊ tenebrę eam nō comprehenderunt. Fuit homo miſſus a deo: cui nomen erat ioannes. Hic venit in teſtimonium: vt teſtimonium perhiberet de lumine: vt oēs crederēt per illū. Non erat ille lux: ſed vt teſtimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera: quę illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat: ⁊ mundus per ipſum factus eſt: ⁊ mundus eum non cognouit. In propria venit: ⁊ ſui eum non receperunt. Quotquot autē receperunt eum: dedit eis poteſtatem filios dei fieri: his qui credunt in noīe eius. Qui non ex ſanguinibus: neq; ex voluntate carnis: neq; ex voluntate viri: ſed ex deo nati ſunt. Et verbum caro factum eſt: ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius: gloriam quaſi vnigeniti a patre plenum gratię ⁊ veritatis. Et dicit credo quotidię vſq; ad octauā. Offertoriū. Tui ſunt celi, ⁊ tua eſt terra: orbem terrarum: ⁊ plenitudinē eius tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudicium preparatio ſedis tuę.

M. R.

Oblata dñe munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſactifica, noſq; per hec a peccōrū noſtrorū maculis emūda. Per eū. **Secreta.** Prefatio ⁊ Cōicantes. vt ſupra. Cōio. Viderunt oēs fines terrę ſalutare dei noſtri. **Poſtcōmunio.**

Preſta, queſumus omnipotēs deus vt natus hodie ſaluator mundi: ſicut diuinę nobis generatiōis eſt auctor: ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui te.

¶ **In ſancti ſtephani protomartyris. Statio ad ſanctum ſtephanum in cęlio monte. Introitus.**

Etenim ſederūt principes: ⁊ aduerſū me loquebātur: ⁊ iniqui perſecuti ſūt me: adiuua me domine deus meus: quia ſeruus tuus exercebatur in tuis iuſtificationibus. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. V. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Orō.

Da nobis, q̄s domine, imitari qd̄ colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiā pro perſecutoribus exorare dñm nrm̄ ieſū xp̄m filiū tuum. Qui te. Et fit cōmemo. de natiui. Orō.

Concede, q̄s omps deus: vt nos vnigeniti tui noua, per carnem natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundem dñm noſtrū.

Lectio actuum apoſtolorū. ca. 6

In diebus illis: Stephanus autem plenus gratia ⁊ fortitudine, faciebat prodigia, ⁊ ſigna ma-

gna in populo. Surrexerunt au-
tē quidam de ſynagoga: que ap
pellabaẗ libertinoꝝ ⁊ cyrenen-
ſium, ⁊ alexandrinoꝝ: ⁊ eorum
qui erant à cilicia ⁊ aſia, diſputan
tes cum ſtephano: ⁊ non poterāt
reſiſtere ſapientię ⁊ ſpūi, qui loq̄-
batur. Audientes aūt hęc: diſſe-
cabantur cordibus ſuis: ⁊ ſtride-
bant dentibus in eū. Cum autē
eſſet ſtephanus plenꝰ ſpū ſācto,
intendens in celum: vidit gloriā
dei: ⁊ ieſum ſtantem à dextris vir
tutis dei, ⁊ ait. Ecce video celos
apertos: ⁊ filiū hominis ſtantē
à dextris virtutis dei. Exclamā-
tes autē voce magna: continue-
runt aures ſuas: ⁊ impetum fece-
runt vnanimiter in eū. Et eijciē
tes eum extra ciuitatem, lapida-
bant. Et teſtes depoſuerunt ve-
ſtimenta ſua ſecus pedes adole-
ſcentis: qui vocabaẗ ſaulus. Et
lapidabant ſtephanum inuocan-
tem, ⁊ dicentem. Domine Jeſu
accipe ſpiritum meum. Poſitis
autem genibus: clamauit voce
magna dicens. Domine, ne ſta-
tuas illis hoc peccatum. Et cum
hoc dixiſſet: obdormiuit in domi
no. Graduale. Sederunt principes:
⁊ aduerſum me loquebantur: ⁊ iniqui perſecu
ti ſunt me. ℣. Adiuua me domine deus meꝰ:
ſaluum me fac propter miſericordiam tuam.
Alleluia. ℣. Uideo celos apertos: ⁊ ieſū
ſtantē à dextris virtutis dei. Sequētia ſā
cti euangelij ſcd̄m Mattheum.
ca.23 In illo tēpore: Dicebat Je-
ſus turbis iudeoꝝ, ⁊ prin-
cipibꝰ ſacerdotū. Ecce ego mit
to ad vos prophetas, ⁊ ſapien-
tes, ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis,
⁊ crucifigētis: ⁊ ex eis flagellabi-
tis in ſynagogis veſtris. Et per-
ſequēmini de ciuitate in ciuitatē:
vt veniat ſuper vos omnis ſan-
guis iuſtus: qui effuſus eſt ſuper
terrā: à ſanguine abel iuſti, vſque
ad ſanguinem Zacharię filij bara
rachię: quem occidiſtis inter tem
plum ⁊ altare. Amē dico vobis:
veniēt hęc omnia ſup generatio-
nem iſtam. Hierusalem hieruſa-
lem, quę occidis prophetas, ⁊ la-
pidas eos, qui ad te miſſi ſunt:
Quoties volui cōgregare filios
tuos, queadmodū gallina ꝯgre
gat pullos ſuos ſub alas: ⁊ noluι
ſti: Ecce relinquetur vobis do-
mus veſtra deſerta. Dico enim
vobis: nō me videbitis amodo,
donec dicatis: benedictꝰ qui ve
nit in nomine domini. Offerto.
Elegerunt apoſtoli ſtephanum leuitam, ple
num fide ⁊ ſpiritu ſancto: quem lapidauerunt
iudęi, orantem ⁊ dicentem, domine ieſu accipe
ſpiritum meum. Alleluia. Secreta.
Suſcipe dn̄e munera ꝓ tuo-
rum commemoratione ſan
ctorum: vt ſicut illos paſſio glo-
rioſos efficit: ita nos deuotio red
dat innocuos. Per dominū no-
ſtrum ieſum chriſtum filium tuū.
Pro natiuitate domini. Secret.
Oblata domine munera, no-
ua vnigeniti tui natiuitate
ſanctifica: noſq; per hęc à pecca-
torū noſtrorum maculis emūda.
Per eūdem dn̄m. Cōio. Uideo
celos apertos: ⁊ ieſum ſtantem à dextris vir-
tutis dei: dn̄e ieſu accipe ſpiritum meum: ⁊ ne
ſtatuas illis hoc petm̄, q: neſciunt quid faciūt.
Poſtcommunio.

Auxilientur no- Poſtcõio.
bis dñe ſumpta myſteria, ꝛ
intercedente beato Stephano
martyre tuo ſempiterna ꝓtectio
ne confirment. Per dominũ no.

Pro natiuitate, Poſtcõmunio.

PReſta, q̃s oĩps deus: vt na-
tus hodie ſaluator mundi,
ſicut diuinę nobis generationis
eſt author: ita ꝛ immortalitatis
ſit ipſe largitor. Qui tecum viui.

In octaua ſancti ſtephani. Orõ.

OMnipotens ſempiterne de
us: qui primitias marty-
rum in beati leuitę ſtephani ſan-
guine dedicaſti: tribue quęſumꝰ,
vt pro nobis interceſſor exiſtat:
qui pro ſuis etiã perſecutoribus
exorauit dñm nr̃m ieſum xp̃m fi-
lium tuũ. Qui tecum. Secreta.

SUſcipe dñe munera ꝓ tuo
rum commemoratione ſan
ctorũ: vt ſicut illos paſſio glorio
ſos effécit: ita nos deuotio red-
dat innocuos. Per. Poſtcõio.

AUxilientur nobis domine
ſumpta myſteria: ꝛ interce-
dente beato ſtephano martyre
tuo, ſempiterna protectione cõ-
firment. Per dominũ noſtrum.

¶ In ſancti ioannis apoſtoli ꝛ
euangeliſtę. Statio ad ſanctam
Mariam maiorem. Introitus.

In medio eccleſię ape
ruit os eius: ꝛ imple-
uit eum dominus ſpi-
ritu ſapientię ꝛ intel-
lectus: ſtolam glorię
induit euz. pſalmꝰ.
Bonum eſt confiteri
domino: ꝛ pſállere no
mini tuo altiſſime. V. Gloria. Oratio.

ECcleſiam tuã domine beni-
gnus illuſtra: vt beati ioan-
nis apoſtoli tui ꝛ euangeliſtę, il-
luminata doctrinis: ad dona per
ueniat ſẽpiterna. Per dominũ.

Pro natiuita. domini. Oratio.

COncede, q̃s omnipotẽs de
us, vt nos vnigeniti tui, no
ua per carnem natiuitas liberet:
quos ſub peccati iugo, vetuſta
ſéruitus tenet. Per eundem do.

Pro ſancto ſtephano, Oratio.

DA nobis, q̃ſumus dñe, imi-
tari quod cólimus: vt diſca
mus ꝛ inimicos diligere: q꞉ eius
natalitia celebramus: qui nouit
etiã pro perſecutoribus exorare
dñz nr̃m ieſũ xp̃m filiũ tuũ. Qui.

Lectõ libri ſapientię eccleſiaſtici. ca. 15

QUi timet deum, faciet bo-
na: ꝛ qui continens eſt iuſti
tię: apprehendet illã: ꝛ obuiabit
illi, quaſi mater honorificata. Ci
bauit illũ pane vitę ꝛ intellectus:
ꝛ aqua ſapientię ſalutaris pota-
uit illum. Et firmabitur in illo: ꝛ
ꝛ non flectetur: ꝛ continebit illũ:
ꝛ non confundetur: ꝛ exaltabit il
lum apud proximos ſuos. In me
dio eccleſię aperuit os eius: ꝛ im
pleuit eum dominus ſpiritu ſa-
pientię ꝛ intellectus: ꝛ ſtolaz glo-
rię induit eum. Iocunditatem ꝛ
exultationez theſaurizabit ſuper
eum. Et nomine ęterno heredi-
bit illum dominus deus noſter.

Graduale. Exijt ſermo inter fratres:
quòd diſcipulus ille nõ morit: ꝛ non dixit ieſus,
nõ morit. V. Sed ſic eũ volo manere donec
veniã: tu me ſéquerę. Alleluia. V. Hic eſt

M. R.

diſcipulus ille: qui teſtimoniū perhibet de his: ⁊ ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius.

ca. 21 **Sequē. ſcti euāg. ſm Joannem.**

In illo tēpore: Dixit Jeſus Petro: ſequere me. Conuerſus petrus vidit illum diſcipulum: quem diligebat ieſus ſequētem: qui ⁊ recubuit in cena ſuper pectus eius: ⁊ dixit. Dñe: quis eſt qui tradet te? Hunc ergo cū vidiſſet petrus: dixit ieſu. Domine: hic autem quid? Dicit ei Jeſus: ſic eum volo manere donec veniaꝫ: quid ad te? Tu me ſequere? Exijt ergo ſermo iſte iter fratres quod diſcipulus ille nō moritur. Et non dixit ei ieſus: quia non moritur: ſed ſic euꝫ volo manere donec veniam: quid ad te? Hic eſt diſcipulus ille: q teſtimoniūꝫ ꝑhibet de his, ⁊ ſcripſit hec. Et ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius. **Offertorium.** Juſtus vt palma florebit: ſicut cedrus, que in libano eſt: multiplicabitur. **Secreta.**

Suſcipe domine munera, q̄ in eius tibi ſolēnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominum no.

Pro natiuitate, Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſāctifica: noſq3 per hec a peccatoꝝ nrōrum maculis emunda. Per eun.

Pro ſancto ſtephano, Secreta.

Suſcipe domine munera ꝓ tuorum commemoratione ſanctoruꝫ: vt ſicut illos paſſio glorioſos effécit: ita nos dūotio red dat innocuos. Per dñm. **Cōio.**

Exijt ſermo iter fratres: q̄ diſcipulus ille nō moritur: ⁊ non dixit ieſus, non moritur: ſed ſic eū volo manere donec veniam. **Poſtcōi.**

Refecti cibo potuque celeſti deus noſter: te ſupplices deprecamur: vt in cuius hec cōmemoratione percépimus: eius muniamur ⁊ p̄cibus. Per dñm no.

Pro natiuitate, Poſtcōmunio.

Preſta, q̄ſ omnipotēs deuſ: vt natus hodie ſaluator mūdi: ſicut diuine nobis generationis eſt autoritas ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecū vi.

Pro ſancto ſtephano, Poſtcōi.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato ſtephano martyre tuo: ſempiterna protectione confirment. Per dominum noſtrū.

¶ **In ſcōꝝ innocentuꝫ. Statio ad ſanctum paulum. Introitus.**

X ore infantium deus, ⁊ lactentium, perfeciſti laudem propter inimicos tuos. **Ps.** Domine dominus noſter, quā admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra? **V.** Gloria pā. ⁊ fi. Gloria in excelſis **non dr̄: nec** Alleluia. **nec** Jte miſſa eſt. **niſi hoc feſtuꝫ venerit in dominica: ſed in octaua ſemper dicūtur, Oratio.**

Deus cuius hodierna die p̄conium innocentes martyres: non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt: omnia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidē tuam, quam lingua noſtra loquitur: etiaꝫ moribus vita fateatur. Per dominum noſtrum ieſum.

Pro

Pro natiuitate, Oratio.

Concede, q̄s ops deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per dominum. Pro ſancto ſtephano, Oratio.

Da nobis, q̄ſumus dn̄e, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiā pro perſecutoribus exorare dn̄m nr̄m ieſum chriſtū filiū tuum. Qui tecū.

Pro ſancto Joanne, Oratio.

Eccleſiā tuā dn̄e benignus illuſtra: vt beati ioānis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte, illuminata doctrinis: ad dona perueniat ſempiterna. Per dn̄m. Lectio libri
ca.14 apocalypſis beati ioannis apl̄i.

In diebus illis: Uidi ſupra montē ſion agnū ſtantem, ⁊ cum eo centum quadraginta quatuor millia: habentes nomen eius, ⁊ nomē patris eius, ſcriptū in frontibus ſuis. Et audiui vocem de celo: tanquam vocē aquarū multarū: ⁊ tanq̄ vocem tonitrui magni. Et vocē quā audiui: ſicut citharedorū citharizantium in citharis ſuis. Et cantabant quaſi canticū nouū, ante ſedem dei, ⁊ ante quatuor aīalia, ⁊ ſeniores. Et nemo poterat dicere canticum: niſi illa centum quadraginta quatuor millia: qui empti ſunt de terra. Hi ſunt, qui cū mulieribus nō ſunt coinquinati, virgines enim ſunt. Hi ſequuntur agnū quocūq̄ ierit. Hi empti ſunt ex omnibus primitie deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipſoꝝ non eſt inuētū mendaciū. Sine macula enim ſunt, ante thronum dei. Grad. Dr. in Dominica et in 8ua

Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium. ℣. Laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus: adiutorium noſtrum in noīe dn̄i: qui fecit celum ⁊ terram. Alleluia. ℣. Laudate pueri dominum: laudate nomen dn̄i. Tractus ſubſcriptus ſemper dicitur: niſi hoc feſtū venerit in dn̄ica. In octa. vero nunq̄ dicitur tractus. Effuderunt ſanguinem ſanctorum: velut aquam in circuitu hieruſalem. ℣. Et non erat qui ſepeliret. ℣. Uindica dn̄e ſanguinem ſanctorum tuorum: qui effuſus eſt ſuper terram. Sequentia ſancti euangelii ſecundum Mattheum. ca.2

In illo tempore: Angelus domini apparuit in ſomnis ioſeph: dicens. Surge ⁊ accipe puerum, ⁊ matrem eius: ⁊ fuge in egyptū: ⁊ eſto ibi: vſq̄ dum dicam tibi. Futurū eſt enim: vt herodes querat puerū ad perdendū eum. Qui conſurgens accepit puerū ⁊ matrē eius nocte: ⁊ receſſit in egyptū: ⁊ erat ibi vſq̄ ad obitū herodis: vt adimpleretur quod dictum eſt a domino per prophetam dicentem. Ex egypto vocaui filium meum. Tunc herodes videns q̄m illuſus eſſet a magis: irat⁹ eſt valde. Et mittens occidit omnes pueros, qui erant in bethleem: ⁊ in omnibus finibus eius: a bimatu ⁊ infra: ſm tempus quod exquiſierat a magis. Tunc adimpletū

eſt: quod dictum eſt ꝑ hieremiaʒ prophetam: dicentem. Vox in rhamá audita eſt: ploratus ⁊ vlulatus multus: rachel plorans filios ſuos: ⁊ noluit conſolari: quia non ſunt. **Offertorium.** Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de láqueo venantium: láqueus contritus eſt: ⁊ nos liberati ſumus. **Secreta.**

SAnctoruʒ tuorũ dñe nobis pia nõ deſit oratio: que ⁊ munera noſtra conciliet: ⁊ tuaʒ nobis indulgentiaʒ ſemꝑ obtineat. Per.

Pro natiuitate. Secreta.

OBlata dñe munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſanctifica: noſqʒ ꝑ hec à peccatoruʒ nroꝝ maculis emunda. Per eun.

Pro ſancto ſtephano. Secreta.

SVſcipe domine munera ꝓ tuorum commemoratione ſanctorũ: vt ſicut illos paſſio glorioſos effécit: ita nos deuotio reddat innócuos. Per dominũ no.

Pro ſancto Joanne. Secreta.

SVſcipe dñe munera: que in eius tibi ſolennitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dñʒ nrũʒ.

Cõ. Vox in rhamá audita eſt: ploratus ⁊ vlulatus: rachel plorans filios ſuos: ⁊ noluit conſolari: qꝛ non ſunt. **Poſtcõmu.**

VOtiua dñe dona ꝑcepimꝰ: que ſanctoruʒ nobis precibus: ⁊ pſentis q̃s vite pariter, ⁊ eterne, tribue conferre ſubſidiuʒ. Per.

Pro natiuita. Poſtcommunio.

PReſta, q̃s ops deus: vt natus hodie ſaluator mundi: ſicut diuine nobis generationis eſt author: ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecum viu.

Pro ſácto ſtephano. Poſtcõio.

AVxilientur nobis dñe ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato ſtephano martyre tuo, ſépiterna ꝓtectione cõfirmét. P.

Pro ſancto ioanne. Poſtcõio.

REfecti cibo potuque celeſti Deus noſter: te ſupplices deprecamur: vt in cuius commemoratione percepimus: eius muniamur ⁊ ꝑcibus. Per dñm no.

¶ In feſto ſancti Thome archiepiſcopi ⁊ martyris. Introitus.

Gaudeamus omnes in domino, diem feſtum celebrantes ſub honore beati Thome martyris: de cuius paſſione gaudent angeli: ⁊ collaudant filium dei. **Ps.** Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. **V.** Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. **Oratio.**

DEus, pro cuius eccleſia glorioſus pontifex Thomas gladijs impioꝝ occúbuit: preſta q̃ſumus: vt oẽs, qui eius implorant auxilium: petitionis ſue ſalutarem conſequantur effectum. Per. **Pro natiuit. dñi. Oratio.**

COncede, q̃s ops deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo, vetuſta ſéruitus tenet. Per eundem dominũ no.

Pro ſancto ſtephano. Oratio.

DA nobis, q̃s domine, imitari qđ cólimus: vt diſcamus inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiaʒ

pro

pro perſecutoribus exorare dñm nr̃m ieſum xp̄m filium tuũ. Qui.
Pro ſancto Joanne. Oratio.
Eccleſiã tuã dñe benignus illuſtra: vt beati ioãnis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte, illuminata doctrinis: ad dona perueniat ſempiterna. Per dominum noſtrũ.
Pro innocentibus. Oratio.
Deus, cuius hodierna die p̄conium innocentes martyres: non loquendo, ſed moriẽdo cõfeſſi ſunt: oĩa in nobis vitiorũ mala mortifica: vt fidem tuam, quã lingua nr̃a loquit̃: etiã moribus vita fateatur. Per do. **Lcõ**
ca. 5 **eplē beati pauli apli ad Hebre.**
Fratres: Omis nanq̃ pontifex ex hoĩbus aſſumptus: p̄ hominibus conſtituitur: in his que ſunt ad deum: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pro peccatis. Qui condolére poſſit his, qui ignorãt ⁊ errant: quoniam ⁊ ipſe circũdatus eſt infirmitate. Et propterea debet, quemadmodum ⁊ pro populo: ita etiam pro ſemetipſo offerre p̄ peccatis. Nec quiſquã ſumit ſibi honorem: ſed qui vocatur à deo tanquam aaron. Sic ⁊ chriſtus non ſemetipſum clarificauit: vt pontifex fieret: ſed qui locutus eſt ad eũ: filius meus es tu: ego hodie genui te. Quemadmodũ ⁊ in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in eternum: ſecundum ordinẽ melchiſedech. **Gradua.**
Ecce ſacerdos magnus: qui in diebus ſuis placuit Deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi: qui conſeruaret legem excelſi. **Alleluia.** ℣. Ego ſum paſtor bonus: ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me mee. **Sequentia ſancti euangelii ſecundũ Joãnẽ.** ca. 10

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ego ſuz paſtor bonus: bonus paſtor animam ſuaz dat p̄ ouibus ſuis. Mercenarius autem, ⁊ qui non eſt paſtor: cuius non ſunt oues proprie: videt lupum venientem: ⁊ dimittit oues: ⁊ fugit. Et lupus rapit, ⁊ diſpergit oues. Mercenarius autem fugit: quia mercenarius eſt: ⁊ non pertinet ad euz de ouibus. Ego ſum paſtor bonus: ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me mee. Sicut nouit me pater: ⁊ ego agnoſco patrem: ⁊ animam meã pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo: que nõ ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ vocem meam audient. Et fiet vnum ouile, ⁊ vnus paſtor. **Offertorium.** Poſuiſti domine in capite eius coronam de lapide pretioſo: vitam petijt à te: ⁊ tribuiſti ei. **Secreta.**
Munera tibi domine dicata ſanctifica: ⁊ intercedente beato thoma martyre tuo, atq̃ pontifice: per eãdẽ nos placatus intende. Per. **Pro natiuita. Secreta.**
Oblata domine munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſanctifica: noſq̃ per hec à peccõrũ nr̃orũ maculis emũda. Per eun.
Pro ſancto ſtephano. Secreta.
Suſcipe dñe munera, p̄ tuorum commemoratione ſan

ctorum: vt ſicut illos paſſio glo-
rioſos effecit: ita nos deuotiored
dat innocuos. Per dñm noſtrũ.

Pro ſancto Joanne, Secreta.

SUſcipe dñe munera, que in
eius tibi ſolennitate deferi-
mus: cuius nos confidimus pa-
trocinio liberari. Per dñm nrm.

Pro innocentibus, Secreta.

SAnctorum tuorum dñe nobis
pia non deſit oratio: que ⁊ mu
nera nr̃a cõciliet: ⁊ tuam nobis in
dulgẽtiã ſemp obtineat. per. Cõ.

Ego ſum paſtor bonus: ⁊ cognoſco oues
meas: ⁊ cognoſcunt me mee. Alleluia, alleluia.

HEc nos cõio dñe Poſtcõ.
purget a crimine, ⁊ interce-
dente beato thoma martyre tuo
atque pontifice: celeſtis remedij fa
ciat eſſe cõſortes. p. Pro natiui.

PReſta, q̃s ops de- poſtcõ.
us, vt natus hodie ſaluator
mundi: ſicut diuine nobis gene-
ratiõis eſt author: ita ⁊ immorta
litatis ſit ipſe largitor. Qui tecũ.

Pro ſancto ſtephano, poſtcõio.

AUxilientur nobis dñe ſum-
pta myſteria: ⁊ intercedẽ-
te beato ſtephano martyre tuo
ſẽpiterna ꝓtectione ꝯfirmẽt. p.

Pro ſancto Joanne, poſtcõio.

REfecti cibo potuque celeſti
deus noſter: te ſupplices de
precamur: vt in cuius hec comme
moratione percepimus: eius mu
niamur ⁊ p̃cibus. Per dominũ.

Pro innocentibus, Poſtcõio.

UOtiua dñe dona pcepim⁹:
que ſanctorum nobis preci
bus: ⁊ preſentis queſum⁹ vite pa
riter ⁊ eterne, tribue cõferre: ſub
ſidium. Per dominum noſtrum.

¶ Si feſtum natiuitatis dñi: ſcti
ſtephani: ſcti ioãnis euangeliſte:
ſctorũ innocẽtũ: vel ſancti thome
martyris: venerit in dñica: ipſa
die nihil fit de dñica: ſed die pro-
ximo poſt feſtum ſancti Thome
martyris fit officium dñice. De
dñica vero, que tunc venit in o-
ctaua feſti: nihil penitus agitur.

¶ Eo anno in quo nati. dñi ve-
nerit die lune: in ſequenti ſabba-
to fiat offm̃ ſequens videl. Intr.

Uer natus eſt nobis: ⁊ filius datus eſt no-
bis: cuius imperium ſuper humerum eius:
⁊ vocabitur nomen eius magni cõſilij an-
gelus. Ps. Cantate domino canticum no-
uum: quia mirabilia fecit. ℣. Gloria patri.

COncede, q̃s ops Oratio.
deus: vt nos vnigeniti tui
noua per carnem natiuitas libe
ret: quos ſub peccati iugo vetu-
ſta ſeruitus tenet. Per eundem.

Pro ſancto ſtephano, Oratio.

DA nobis, queſumus domi-
ne, imitari quod colimus:
vt diſcamus ⁊ inimicos diligere:
quia eius natalitia celebramus:
qui nouit etiam pro perſecutori-
bus exorare dominum noſtrum
ieſum chriſtum filium tuum. Qui.

Pro ſancto Joanne, Oratio.

ECcleſiam tuam domine be
nignus illuſtra: vt beati ioã
nis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte, illu
minata doctrinis, ad dona perue
niat ſempiterna. Per dominum.

Pro

Pro innocentibus, Oratio.

DEus, cuius hodierna die p̄conium innocentes martyres: non loquendo, ſed moriēdo confeſſi ſunt: oīa in nobis vitioꝝ mala mortifica: vt fidem tuam, quā lingua nr̄a loquit̄: etiā moribus vita fateat̄. Per. Lectio ep̄lę
ca.3 beati pauli apoſtoli ad Titum.

CHariſſime: Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris nr̄i dei: non ex operibus iuſtitię, quę fecimus nos: ſed ſecundū ſuā miſericordiā ſaluos nos fecit. Per lauacrum regenerationis, ⁊ renouationis ſpiritus ſancti: quem effudit in nos abunde: per ieſū chriſtū ſaluatorē nr̄m: vt iuſtificati gratia ipſius: heredes ſimus ſecundū ſpē vitę eternę. In chriſto ieſu dn̄o noſtro. Gradu.

Viderunt oēs fines terrę ſalutare dei noſtri: iubilate deo ois terra. ℣. Notum fecit dn̄s ſalutare ſuū: ante conſpectū gentiū reuelauit iuſtitiā ſuā. Alleluia. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gentes ⁊ adorate dominū: quia hodie deſcendit lux magna ſuper terras.

ca.2 Sequen. ſcti euang. ſm Lucam.

IN illo tempore: Paſtores loquebātur adinuicē. Trāſeamus vſq; bethleem: ⁊ videamus hoc verbū: quod factū eſt: quod fecit dn̄s: ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes: ⁊ inuenerunt Mariam ⁊ ioſeph, ⁊ infantem poſitum in preſepio. Videntes autem, cognouerunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et oēs, qui audierāt, mirati ſūt: ⁊ de his quę dicta erāt a paſtoribus ad ipſos. Maria autem conſeruabat oia verba hec: cōferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glorificantes ⁊ laudantes deum: in omnibus quę audierant, ⁊ viderant: ſicut dictū eſt ad illos. Offertorium. Tui ſūt celi, ⁊ tua eſt terra: orbem terrarum ⁊ plenitudinem eius tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudicia preparatio ſedis tuę. Secreta.

OBlata domine munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſanctifica: noſq; per hec a peccatorū noſtrorū maculis emunda. Per eū.

Pro ſancto ſtephano, Secreta.

SUſcipe domine munera ꝓ tuorum commemoratione ſanctorū: vt ſicut illos paſſio glorioſos effecit: ita nos deuotio reddat innocuos. Per dominum.

Pro ſancto Ioanne, Secreta.

SUſcipe domine munera, q̄ in eius tibi ſolennitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominū.

Pro innocentibus, Secreta.

SAnctorū tuorū dn̄e nobis pia nō deſit orō: quę ⁊ munera nr̄a cōciliet: ⁊ tuam nobis indulgentiā ſēper obtineat. per.

Cōio. Viderunt omnes fines terrę ſalutare dei noſtri. Poſtcōmunio.

PReſta, q̄s omnipotēs deus: vt natus hodie ſaluator mundi: ſicut diuinę nobis generationis eſt author: ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecū viuit.

Pro ſancto ſtephano, Poſtcōi.

AUxilietur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato ſtephano martyre tuo ſēpiterna ꝓtectione cōfirmēt. p.

Pro ſancto Joanne, Poſtcõio.

R Efecti cibo potuque cęleſti deus noſter te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc cõmemoratione percépimus: eius muniamur ⁊ p̃cibus. Per dominũ.

Pro innocentibus, Poſtcõio.

V Otiua dñe dona percepimus: quę ſanctorum nobis precibus: ⁊ preſentis q̃s vitę pariter ⁊ ęternę, tribue conferre ſubſidium. Per do. ¶ Dñica infra octa. natiuitatis dñi. Introitus.

Um medius ſilentium tenérent omnia: ⁊ nox in ſuo curſu medium iter haberet: omnipotens ſermo tuus domine: de cęlis à regalibus ſedibus venit. p̃s. Domin⁹ regnauit: decorem indútus eſt indútus eſt: dñs fortitudine: ⁊ precinxit ſe virtute. ℣. Gloria. Oratio.

O Mñps ſempiterne deus: dirige actus noſtros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui, mereamur bonis operib⁹ abundare. Per eundem. Et fit cõme. de octa. Pro natiui. Orõ.

C Oncede, quęſumus oĩpotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo, vetuſta ſeruitus tenet. Per eundẽ.

Pro ſancto ſtephano, Oratio.

D A nobis, q̃s domine, imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: qr eius natalitia celebramus: qui nouit etiã pro perſecutoribus exorare dñz nr̃m ieſũ xp̃m filiũ tuũ. Qui.

Pro ſancto Joanne, Oratio.

E Ccleſiam tuam domine benignus illuſtra: vt beati ioãnis apoſtoli tui ⁊ euãgeliſtę, illuminata doctrinis: ad dona perueniat ſempiterna. Per dñm nr̃m.

Pro innocentibus, Oratio.

D Eus cuius hodierna die p̃conium innocentes martyres, nõ loquendo, ſed moriendo cõfeſſi ſunt: omnia in nobis vitiorũ mala mortifica: vt fidem tuaz, quã lingua nr̃a loquit: etiã moribus vita fateat. Per. Lectõ eplę beati Pauli apli ad Galathas. ca. 4

F Ratres: Quanto tempore heres paruulus eſt: nihil differt à ſeruo: cum ſit dñs omniuz: ſed ſub tutoribus ⁊ actorib⁹ eſt: vſqz ad prefinitum tempus à patre. Ita ⁊ nos, cum eſſemus paruuli: ſub elementis mundi huius erámus ſeruientes. At vbi venit plenitudo tp̃is: miſit deus filiuz ſuũ: factũ ex muliere: factum ſub lege: vt eos qui ſub lege erant, redimeret: vt adoptionẽ filiorũ reciperemus. Qm̃ aũt eſtis filij dei: miſit deus ſpiritum filij ſui in corda vr̃a, clamantẽ: abba pr̃. Itaqz iã nõ eſt ſeruus: ſed filius. Qd ſi filius: ⁊ heres per deum. Grad.

S peciosus forma pre filijs hominum: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera mea regi: lingua mea calamus ſcribę velociter ſcribentis. Alla. ℣. Dñs regnauit: decorem induit: induit dominus fortitudinẽ: ⁊ p̃cinxit ſe virtute.

Sequen. ſcti euãge. ſm Lucam. ca. 2

I N illo tẽpore: Erãt ioſeph ⁊ maria mater ieſu, mirãtes

ſuper

ſuper his, quę dicebantur de illo. Et benedixit illis Simeon: ⁊ dixit ad Mariam matrem eius. Ecce poſitus eſt hic in ruinam, ⁊ in reſurrectionem multorũ in iſrael: ⁊ in ſignum cui contradicetur. Et tuam ipſius animam pertranſibit gladius: vt reuelentur ex multis cordibus cogitatiões. Et erat anna prophetiſſa, filia Phanuel, de tribu Aſer: ⁊ hęc ꝓceſſerat in diebus multis: ⁊ vixerat cum viro ſuo annis ſeptem à virginitate ſua. Et hęc vidua erat: vſque ad annos octogintaquatuor, quę non diſcedebat de templo, ieiuniis ⁊ obſecrationibus ſeruiens Deo nocte ac die. Et hęc ipſa hora ſuperueniens confitebatur domino: ⁊ loquebatur de illo omnibus: qui expectabant redemptionẽ iſrael. Et vt perfecerunt omnia ſecundum legem domini, reuerſi ſunt in galileam, in ciuitatem ſuam nazareth. Puer autem creſcebat ⁊ cõfortabatur: plenus ſapientia: ⁊ gratia dei erat in illo. Offertorium. Deus enim firmauit orbem terre: qui non commouebitur: parata ſedes tua deus ex tunc: à ſeculo tu es. Secreta.

Concede, queſumus omnipotens deus: vt oculis tuę maieſtatis munus oblatum: ⁊ gratiã nobis pię deuotionis obtineat: ⁊ effectũ beatę perennitatis acqrat. Per dominum noſtrũ ieſũ.

Pro natiuitate, Secreta.

Oblata domine munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſactifica: noſq; per hęc à peccatorũ maculis emũda. Per eun.

Pro ſancto ſtephano, Secreta.

Suſcipe domine munera ꝓ tuorum commemoratione ſanctorũ: vt ſicut illos paſſio glorioſos effecit: ita nos deuotio reddat innocuos. Per dominũ.

Pro ſancto Joanne, Secreta.

Suſcipe dñe munera: quę in eius tibi ſolennitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dñm no.

Pro innocentibus, Secreta.

Sanctorũ tuorũ dñe nobis pia non deſit orõ: q̃ ⁊ munera nr̃a conciliet: ⁊ tuam nobis indulgentiã ſemꝑ obtineat. Per. Cõio. Tolle puerum ⁊ matrem eius: ⁊ vade in terram iuda: defuncti ſunt enim, qui quęrebant animã pueri. Poſtcõmunio.

Per huius domine operationem myſterij: ⁊ vitia noſtra purgentur: ⁊ iuſta deſideria compleantur. Per dominũ noſtrũ.

Pro natiuitate. Poſtcõmunio.

Preſta, q̃s ops deus, vt natus hodie ſaluator mundi: ſicut diuinę nobis generationis eſt author: ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecũ viuit.

Pro ſancto ſtephano, poſtcõio.

Auxilientur nobis dñe ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato ſtephano martyre tuo ſépiterna ꝓtectione ↄfirment. p.

Pro ſancto Joanne, Poſtcõio.

Refecti cibo potuq; celeſti deus noſter: te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc cõmemoratione pcẽpimus: eius muniamur ⁊ precibus. Per dñũ no.

Pro innocentibus, Poſtcōio.

V Otiua dn̄e dona percepi-
mus: quę ſanctorū nobis p̄-
cibus: ⁊ p̄ſentis q̄s vitę pariter ⁊
ęternę, tribue ꝯferre ſubſidiū. p.

¶ In ſancti ſylueſtri papę ⁊ con
feſſo. Introitus.

S Acerdotes tui
dn̄e induāt iuſti
tiaꝫ: ⁊ ſācti tui exultēt: p
pter dauid ſeruū tuū: nō
auertas facieꝫ chr̄i tui.
ps. Memēto dn̄e da
uid: ⁊ ois māſuetudinis
eius. ℣. Gloria patri. Oratio.

D A q̄s oīpotēs de⁹: vt beati
ſylueſtri cōfeſſoris tui atqꝫ pōti-
ficis: venerāda ſolēnitas: ⁊ deuo
tionē nobis augeat, ⁊ ſaluteꝫ. p.

Pro natiuitate, Oratio.

C Oncede queſumus omni-
potēs deus: vt nos vnigeniti tui
noua per carnem natiuitas libe-
ret: quos ſub peccati iugo vetu-
ſta ſeruitus tenet. Per eūdē do.

Pro ſancto ſtephano, Oratio.

D A nobis, q̄s domine, imita
ri qd̓ colimus: vt diſcamus
⁊ inimicos diligere: q: eius nata-
litia celebramus, q nouit etiā pro
perſecutoribus exorare dn̄m no
ſtrum ieſū xp̄m filiū tuum. Qui.

Pro ſancto Joanne, Oratio.

E Ccleſiam tuam domine be
nignus illuſtra: vt beati ioā
nis apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę, il-
luminata doctrinis: ad dona per
ueniat ſempiterna. Per dn̄ꝫ no.

Pro innocentibus, Oratio.

D Eus, cuius hodierna die p̄-
conium, innocentes marty-
res: non loquendo, ſed moriēdo
cōfeſſi ſunt: oīa in nobis vitiorūꝫ
mala mortifica: vt fidem tuam,
quaꝫ lingua nr̄a loquit̄: etiā mori
bus vita fateat̄. per. Lectio ep̄lę
beati pauli ap̄li ad Timotheū. ij. ca. 4

C Hariſſime: Teſtificor corā
deo ⁊ chriſto ieſu: qui iudi-
caturus eſt viuos ⁊ mortuos: p
aduentum ipſius, ⁊ regnum eius.
Prędica verbum, inſta, opportu
ne, importune. Argue, obſecra,
increpa, in omni patientia: ⁊ do-
ctrina. Erit enim tempus, cuꝫ ſa
nam doctrinam non ſuſtinebūt:
ſed ad ſua deſideria coaceruabūt
ſibi magiſtros, prurientes auri-
bus. Et à veritate quidem audi-
tum auertent: ad fabulas autem
conuertentur. Tu vero vigila: in
omnibus labora: opus fac euan-
geliſtę: miniſterium tuum imple:
ſobrius eſto. Ego enim iam deli
bor: ⁊ tempus meę reſolutionis
inſtat. Bonum certamen certa-
ui: curſum conſummaui: fidem
ſeruaui. In reliquo, repoſita eſt
mihi corona iuſtitię: quam red-
det mihi dominus in illa die: iu-
ſtus iudex. Non ſoluꝫ autem mi-
hi: ſed ⁊ ijs: qui diligunt aduentū
eius. Graduale. E cce ſacerdos ma-
gnus: qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō
eſt inuentus ſimilis illi qui conſeruaret legem
excelſi. A lleluia. ℣. Inueni dauid ſeruuꝫ
meum: oleo ſancto meo vnxi eum. Sequē
tia ſancti euangelij ſcd̓m Lucaꝫ. ca. 12

I N illo tempore. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Sint lumbi
veſtri pręcincti, ⁊ lucernę arden-
tes in manibus veſtris. Et vos
ſimiles

ſimiles hominibus expectantib⁹ dñm ſuum: quando reuertatur a nuptijs: vt cũ venerit, ⁊ pulſauerit: confeſtim aperiant ei. Beati ſerui illi quos cũ venerit dñs: inuenerit vigilantes. Amen dico vobis, ꝙ pręcinget ſe: ⁊ faciet illos diſcumbere: ⁊ tranſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecunda vigilia: ⁊ ſi in tertia vigilia venerit: ⁊ ita inuenerit: beati ſũt ſerui illi. Hoc autẽ ſcitote: quoniã ſi ſciret pater familias: qua hora fur veniret: vigilaret vtique: ⁊ nõ ſineret perfodi domum ſuã. Ideo ⁊ vos eſtote parati q꞉ qua hora non putatis: filius hominis veniet. Offertorium. Inueni dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta.

S Ancti tui nos, domine quęſumus, vbiq꞉ letificẽt: vt dum eorum merita recolimus: patrocinia ſentiamus. Per dominũ no.

Pro natiuitate, Secreta.

O Blata domine munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſactifica, noſq꞉ per hęc a peccatorũ noſtrorũ maculis emunda. Per eũ.

Pro ſancto ſtephano, Secreta.

S Uſcipe domine munera ꝓ tuorum commemoratione ſanctorum: vt ſicut illos paſſio glorioſos effecit: ita nos deuotio reddat innocuos. Per dñm.

Pro ſancto ioanne, Secreta.

S Uſcipe dñe munera, quę in eius tibi ſolemnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dominũ.

Pro innocentibus. Secreta.

S Anctorũ tuorũ dñe nobis pia non deſit oratio: quę ⁊ munera nr̃a conciliet: ⁊ tuã nobis indulgentiã ſemp obtineat. Per. Coio. Beatus ſeruus, quẽ cũ venerit dñs, inuenerit vigilantem: amen dico vobis: ſuper omnia bona ſua cõſtituet eũ. Poſtcoio.

P Reſta, q̃s omnipotẽs de⁹: vt de perceptis muneribus gratias exhibentes: intercedẽte beato ſylueſtro confeſſore tuo, atque pontifice: beneficia potiora ſumamus. Per dominum no.

Pro natiuitate, Poſtcõmunio.

P Reſta, queſumus omnipotens deus, vt natus hodie ſaluator mundi: ſicut diuinę nobis generationis eſt autor: ita ⁊ immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vni.

Pro ſancto ſtephano, poſtcõio.

A Uxilientur nobis dñe ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato ſtephano martyre tuo ſẽpiterna ꝓtectione cõfirmẽt. P.

Pro ſancto ioanne, Poſtcõio.

R Efecti cibo potuque celeſti deus noſter: te ſupplices deprecamur: vt in cuius hęc cõmemoratione percepimus, eius muniamur ⁊ precibus. Per dñm.

Pro innocentibus, Poſtcõio.

U Otiua domine dona percepimus: quę ſanctorũ noſtris precibus: ⁊ pręſentis queſumus vite pariter ⁊ ęterne, tribue conferre ſubſidium. Per dñm.

¶ Si feſtũ ſãcti ſylueſtri in dñica venerit: officium fit de eo: ⁊ commemora. de dñica: ⁊ de octauis.

¶ In octa. nati. dñi. Statio ad ſctã mariã trãſ tyberim. Intro.

Uer natus eſt nobis, ⁊ filius datus eſt nobis: cuius imperium ſuper humerum eius: ⁊ vocabitur nomen eius magni ꝯſilij angelus. Ps. Cantate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit. ℣. Gloria. Oratio.

DEus, qui ſalutis eterne, btẽ marię virginitate fecũda, humano generi pręmia pſtitiſti: tribue qs: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: per quã meruimus authorẽ vite ſuſcipere dñʒ nr̃m ieſum xp̃m filiũ tuum. Qui.

Et nõ fit aliqua cõmemo. Lectõ
ca. 2 eplę beati pauli apli ad Titum.

CHariſſime: apparuit gratia dei ſaluatoris nr̃i oibus hoibus erudiẽs nos, vt abnegantes impietatẽ, ⁊ ſecularia deſideria: ſobrie, ⁊ iuſte, ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo, expectantes beatam ſpeʒ, ⁊ aduentũ glorię magni dei, ⁊ ſaluatoris nr̃i ieſu xp̃i. Qui dedit ſemetipſũ pro nobis: vt nos rediũeret ab oi iniqtate: ⁊ mundaret ſibi pplm acceptabileʒ: ſectatorẽ bonorum operũ. Hec loquere: ⁊ exhortare in Chr̃o ieſu dño nr̃o. Grad. Vidérunt omnes fines terre ſalutare dei noſtri: iubilate deo ois terra. ℣. Notũ fecit dñs ſalutare ſuũ: ante cõſpectũ gentiũ reuelauit iuſtitiã ſuam. Alleluia. ℣. Multifarie oliʒ deus loquẽs patribꝫ in pphetis: nouiſſime diebus iſtis locutus eſt nobis i
ca. 2 filio. Seq. ſci euã. ſcḿ Lucã.

IN illo tpe: Poſtq̃ʒ conſummati ſunt dies octo, vt circũcideret puer: vocatũ eſt nomẽ eius ieſus: qd vocatũ eſt ab angelo, priuſq̃ʒ in vtero cõciperetur. Offerto. Tui ſunt celi, ⁊ tua eſt terra: orbem terrarum ⁊ plenitudinẽ eius tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudiciũm pręparatio ſedis tuę. Secreta.

MUneribus nr̃is, qs dñe, pcibuſq̃ʒ ſuſceptis: ⁊ celeſtibꝫ nos munda myſterijs: ⁊ clementer exaudi. Per do. Cõ. Viderũt oẽs fines terrę ſalutare dei nr̃i. Poſtcõi.

HEc nos cõio dñe purget a crimine: ⁊ intercedẽte beata dei genitrice maria, celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per.

¶ In octa. ſci ſtephani totũ officiũ miſſę dr̃ ſicut in die, pter orõnẽ, q̃ dr̃. Ops ſẽpiterne deus: q primitias martyrũ, ⁊c. Quã require poſt offiñ ſcti ſtephani. fol. ii. Et fit cõ. de ſcõ ioãne: ⁊ de inocẽ.

¶ In octa. ſcti ioãnis offiñ miſſe dr̃ ſicut in feſto eius. Prima oratio de die. Scda de innocẽtib. Tertia. Deus qui ſalutis ęterne.

¶ In octa. ſcõrũ inocẽtũ officiũ miſſe dicitur: ſicut in die: excepto q Gloria in excelſis. et Allã. et Ite miſſa eſt. dñr. Prima orõ. de die. Scda. Deus q ſalutis. Tertia. Eccleſię tuę quęſumus dñe. et nõ dr̃. Credo.

¶ In vigilia epipha. Introitus.

Um medium ſilentiũ tenerent omnia: ⁊ nox in ſuo curſu mediũ iter haberet: oipotens ſermo tuus dñe, de celis a regalibus ſedibus venit. Ps. Dominus regnauit, decorẽ induitus

dıtus eſt: indutus eſt dñs foꝛtitudinem: ⁊ pręcinxit ſe. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio. Oꝛatio.

OMnipotens ſempiterne deus dirige actus noſtros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui, mereamur bonis operibus abundare. Per eundēȝ do.

Pro ſancta Maria, Oꝛo.

DEus, q ſalutis ęterne, beatę marię virginitate fęcũda: humano generi pmia pręſtitiſti: tribue q̃s: vt ipſã pꝛo nobis intercedere ſentiamus: per quam meruimus authoꝛē vitę ſuſcipere dñm nrm ieſuȝ chꝛiſtum filium tuum. Qui.

Cõtra pſecu. eccleſię, Oꝛo.

ECcleſię tuę, q̃s dñe, pręces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibꝰ, ⁊ erroꝛibus vniuerſis: ſecura tibi ſuiat libertate. P.

ca.4 Lcõ epl'e btī pau. apl'i ad Gala.

FRatres: Quãto tẽpoꝛe heres paruulꝰ eſt: nihil differt a ſeruo: cũ ſit dominus omnium: ſed ſub tutoꝛibus ⁊ actoꝛibus eſt: vſqȝ ad pfinitum tẽpus a patre. Ita ⁊ nos cuȝ eſſẽmꝰ paruuli: ſub elementis mundi huius erámus ſeruientes. At vbi venit plenitudo tempoꝛis, miſit deus filiũ ſuũ: factum ex muliere: factum ſub lege: vt eos, qui ſub lege erant, redimeret: vt adoptionẽ filioꝛũ reciperémus. Qm̃ autem eſtis filij dei: miſit deus ſpiritum filij ſui in coꝛda veſtra, clamantẽ, abbá pater. Itaqȝ iã nõ eſt ſeruus: ſed filius. Quod ſi filius: ⁊ heres per deum. Grad. Specioſus foꝛma pre filijs hominum: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit coꝛ meũ verbum bonum: dico

M. R.

ego opera mea regi: lingua mea, calamus ſcribę velociter ſcribentis. Alleluia: ℣. Dñs regnauit, decoꝛem induit: induit dñs foꝛtitudinem: ⁊ pręcinxit ſe virtute. Sequẽtia ſcti euãg. ſȝ mattheū. ca.2

IN illo tempoꝛe: Defuncto herode, ecce angelus domini apparuit in ſomnis Ioſeph in ęgypto, dicens. Surge: ⁊ accipe púeruȝ, ⁊ matrem eius: ⁊ vade in terram iſrael. Defuncti ſunt enim, qui querebant animam pueri. Qui conſurgens accepit púerum, ⁊ matrem eius: ⁊ venit in terraȝ iſrael. Audiens aũt quód archelaus regnaret in Iudea, pꝛo herode patre ſuo: timuit illó ire. Et admonitus in ſomnis: ſeceſſit in partes galileę. Et veniens habitauit in ciuitate, quę vocatur nazareth: vt adimpleretur, quod dictũ eſt per pꝛophetas: quoniam nazareus vocabitur. Offertoꝛium.

Deus enim firmauit oꝛbem terrę, qui non commouebitur: parata ſedes tua deus ex tũc: à ſeculo tu es. Secreta.

COncede, quęſumus omnipotens deus: vt oculis tuę maieſtatis munus oblatum: ⁊ gratiaȝ nobis pię deuotionis obtineat: ⁊ effectum beatę perennitatis acquirat. Per dominum noſtruȝ.

Pꝛo ſancta Maria. Secreta.

MUneribus noſtris, q̃s dñe, precibuſqȝ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs: ⁊ clementer exaudi. Per dominũ.

Cōtra pſecuto. eccleſię. Secret.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherētes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mēte. Per do.

Cōio. Tolle puerum, ⁊ matrem eius ⁊ vade in terram iuda: defuncti ſunt enim, qui quęrebant animam pueri. Poſtcōmunio.

Per huius domine operationem myſterij, ⁊ vitia noſtra purgentur: ⁊ iuſta deſideria compleantur. Per dominuꝫ noſtrū.

Pro ſctā maria, Poſtcōio.

Hec nos cōio dn̄e purget à crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice maria: celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per eūdē.

Cōtra pſecu. eccleſię, Poſtcōio.

Queſumus, dn̄e deus nr̄: vt quos diuina tribuis participatione, gaudére, humanis nō ſinas ſubiacére periculis. Per.

In epiphania domini. Statio ad ſanctum petrum. Introitus.

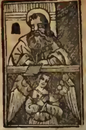
Ecce aduénit dominator dn̄s: ⁊ regnum in manu eius, ⁊ poteſtas, ⁊ imperium. Ps. Deus iudicium tuum regi da: ⁊ iuſtitiam tuam filio regis. V. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Oratio.

Deus, qui hodierna die vnigenitū tuum gentibus, ſtella duce, reuelaſti: concede ꝓpitius: vt qui iaꝫ te ex fide cognouimus: vſqꝫ ad cōtēplandā ſpeciē tuę celſitudinis ꝑducamur. Per.

ca. 60 Lectio Eſaię prophetę.

Surge, illuminare hieruſalē: q: venit lumē tuum, ⁊ gloria dn̄i ſuper te orta eſt. Q: ecce tenebrę operient terrā, ⁊ caligo populos. Super te aūt orieť dn̄s: ⁊ gloria eius in te videbitur. Et ambulabūt gētes in lumine tuo, ⁊ reges in ſplēdore ortus tui. Leua in circuitū oculos tuos, ⁊ vide, omnes iſti cōgregati ſunt: venerunt tibi. Filij tui de longe venient: ⁊ filię tuę de látere ſurgent. Tunc videbis ⁊ áfflues: ⁊ mirabiť, ⁊ dilatabiť cor tuū: qñ cōuerſa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gētium venerit tibi. Inundatio camelorum operiet te: dromedarij madian ⁊ epha. Oēs de ſaba venient: auruꝫ ⁊ thus deferētes: ⁊ laudem dn̄o annūciātes. Grad.

Omnes de ſaba venient: aurum ⁊ thus deferentes, ⁊ laudem dn̄o annunciantes. V. Surge, ⁊ illuminare hieruſalem: q: gloria dn̄i ſup te orta eſt. Alleluia. V. Uidimus ſtellam eius in oriente: ⁊ vénimus cum muneribus adorare dominum. Sequentia ſancti euangelij ſecūdū Matthęum. ca. 2

Cum natus eſſet Ieſus: in Bethleem iudę: in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hieroſolymam, dicentes. Ubi eſt, qui natus eſt rex iudeorum? Uidimus enim ſtellam eius in oriente: ⁊ vénimus adorare eum. Audiens aūt herodes rex, turbatus eſt, ⁊ omnis hieroſolyma cuꝫ illo. Et congregans oēs principes ſacerdotum, ⁊ ſcribas populi: ſciſcitabať ab eis: vbi xp̄s naſceretur.

naſceretur. At illi dixerunt ei. In bethleem iude. Sic enim ſcriptũ eſt per prophetã. Et tu bethleez terra iuda: nequaquã minima es in principibus iuda: ex te eniz exiet dux: qui regat populum meuz iſrael. Tunc herodes clam vocatis magis: diligenter didicit ab eis tempus ſtelle, que apparuit eis. Et mittens illos in bethleez, dixit. Ite, ⁊ interrogate diligenter de puero: ⁊ cum inueneritis renũciate mihi: vt ⁊ ego veniens, adorem eũ. Qui cuz audiſſent regez: abierunt. Et ecce ſtella, quã viderant in oriente: antecedebat eos: vſqz dum veniens ſtaret ſupra vbi erat puer. Uidentes aũt ſtellã: gauiſi ſunt gaudio magno valde. Et intrantes domũ: inuenerunt puerum cuz maria matre eius: ⁊ procidentes adorauerunt eum. Et apertis theſauris ſuis: obtulerũt ei munera, aurũ, thus. ⁊ myrrham. Et reſpõſo accepto in ſomnis: ne redirent ad herodez: ꝑ aliaz viaz reuerſi ſunt in regionẽ ſuaz. Offert. Reges tharſis,
Credo.
ℓ 8.
⁊ inſule munera offerent: reges arabuz ⁊ ſaba dona adducent: ⁊ adorabunt eum oẽs reges terre: omnes gentes ſeruient ei. Secreta.

ECcleſie tue, q̃s dñe, dona ꝓpitius intuere: quibus non iam, auruz, thus, ⁊ myrrha profertur: ſed quod eiſdem muneribus declaratur: immolatur, ⁊ ſumit̃.
fol. Per dominuz. Prefatio. Aeterne deus. Quia cum vnigenitus.
94
Infra actio. Cõmunicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes: quo vnigenitus tuus, ⁊c̃. Et dicuntur per octauam. Cõio. Uidimus ſtellam eius in oriente: ⁊ venimus cum muneribus adorare dominuz. Poſtcõio.

PResta, q̃s oĩpotẽs deus: vt que ſolenni celebramus officio: purificate mentis intelligentia cõſequamur. Per dominũ.

¶ Infra octauam epiphanie fit idem officiuz quod in die: ⁊ poſt orõnez diei dicuntur orationes. Deus q̃ ſalutis eterne. et Eccleſie tue. De feſtiuitatibus vero, q̃ infra octa. veniunt: nihil tũc agitur: ſed peracta octa. celebrant̃.

¶ Dñica infra octa. epi. Introi.

IN excelſo throno vidi, ſedere virum, quem adorat multitudo angelorum, pſallentes in vnum: ecce cuius imperij nomen eſt in eternũ. Ps. Jubilate deo oĩs terra: ſeruite dño in letitia. ℣. Gloria patri. Oratio.

UOta, q̃s dñe, ſupplicantis ppli celeſti pietate proſequere: vt ⁊ q̃ agenda ſunt videãt: ⁊ ad implenda, q̃ viderint, ꝯualeſcant. P.

Pro cõmemo. epipha. Oratio.

DEus, qui hodierna die vnigenituz tuũ gentibus ſtella duce reuelaſti: cõcede propitius: vt, qui iaz te ex fide cognouimus: vſqz ad cõtemplandam ſpeciem tue celſitudinis ꝑducamur. Per eundem do. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos. ca. 12

FRatres: Obſecro vos per miſericordiam dei: vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiam viuentem, ſanctam, deo placẽtem:

rationabile obſequium veſtrum. Et nolite ɔformari huic ſeculo: ſed reformamini in nouitate ſenſus vrī: vt probetis, quę ſit voluntas dei, bona, ⁊ beneplacēs, ⁊ perfecta. Dico enim, per gratiā quę data eſt mihi, omnibus, qui ſunt inter vos: non plus ſapere, quaꝫ oportet ſapere: ſed ſapere ad ſobrietateꝫ. Et vnicuiqꝫ ſicut deus diuiſit menſuram fidei. Sicut enim in vno corpore multa membra habemus: omnia auteꝫ membra nō eūdē actū habent: ita multi vnū corpus ſumus in xpō: ſinguli autē alter alterius membra. In xpō ieſu dño noſtro. Grad.

Benedictus dominus deus iſrael: qui facit mirabilia magna ſolus a ſeculo. ℣. Suſcipiant montes pacem populo tuo, ⁊ colles iuſtitiam. Alleluia. ℣. Jubilate deo omnis terra: ſeruite domino in lętitia. Sequentia ſancti euangelij ſecūdū Lucam.

ca. 2

Cum factꝰ eſſet Jeſus annorum duodeciꝫ: aſcēdentibus illis hieroſolymaꝫ: ſm̄ cōſuetudineꝫ diei feſti: cōſūmatiſqꝫ diebus: cū redirēt: remanſit puer Jeſus in hieruſaleꝫ: ⁊ non cognouerunt parētes eius. Exiſtimātes aūt illum eſſe in comitatu: venerunt iter diei: ⁊ requirebant eum inter cognatos ⁊ notos. Et nō inuenientes: regreſſi ſunt in hieruſalem requirentes eum. Et factū eſt: poſt triduum inuenerūt illum in tēplo, ſedentem in medio doctorū, audientem illos ⁊ interrogantem. Stupebant autem oēs, qui eum audiebant: ſuper prudētia, ⁊ reſpōſis eius. Et videntes admirati ſunt. Et dixit mater eiꝰ ad illum. Fili: quid feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus, ⁊ ego, dolētes quęrebāmus te. Et ait ad illos. Quid eſt ꝙ me quęrebātis? Neſciebatis, quia in his quę patris mei ſunt, oportet me eſſe? Et ipſi non intellexerunt verbum, quod locutus eſt ad illos. Et deſcendit cum eis: ⁊ venit nazareth, ⁊ erat ſubditus illis. Et mater eius cōſeruabat omnia verba hęc: cōferēs in corde ſuo. Et ieſus proficiebat ſapiētia, ⁊ ętate, ⁊ gratia, apud deum ⁊ homines. Offertorium.

Jubilate deo omnis terra: iubilate deo omnis terra: ſeruite domino in lętitia: intrate in conſpectu eius in exultatione: quia dominus ipſe eſt deus. Secreta.

Oblatuꝫ tibi dñe ſacrificiuꝫ viuificet nos ſemper ⁊ muniat. Per. Pro epiphania, Secreta.

Eccleſię tuę, q̄s dñe, dona propitius intuere: quibus non iam aurum, thus, ⁊ myrrha profertur, ſed quod eiſdē muneribus declaratur, immolatur, ⁊ ſumitur. Per. Cōio.

Fili, quid feciſti nobis ſic? ego ⁊ pater tuus dolentes quęrebamus te. ⁊ quid eſt quod me quęrebatis? neſciebatis quia in his, quę patris mei ſunt, oportet me eſſe? Poſtcommunio.

Supplices te rogamus, omnipotens deus: vt quos tuis reficis ſacramentis: tibi etiam placitis moribus digniter deſeruire concedas. Per dñm noſtruꝫ.

Pro

Pro epiphania, Communio. PResta, q̄s omnipotens deus, vt que ſoléni celebram⁹ officio: purificate mentis intelligentia conſequamur. Per dn̄m.

Si feſtiuitas Epiphanie in dominica venerit: ſupraſcriptū officiū dn̄ice fit ſabbato infra octau.

In octa. epipha. Introitus.

Ecce aduénit dominator dominus: ⁊ regnū in manu eius: ⁊ poteſtas: ⁊ imperiū. ps. Deus iudicium tuum regi da: ⁊ iuſtitiam tuā filio regis. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus, cuius vnigenitus in ſubſtantia noſtre carnis apparuit: preſta q̄s: vt per eum quē ſimilem nobis foris agnouimus: intus reformari mereamur. qui &c.

ca.60 Lectio Eſaie prophete.

SUrge illuminare hieruſalé, quia venit lumē tuū, ⁊ gloria dn̄i ſuper te orta eſt. Qr ecce ténebre opériēt terrā: ⁊ caligo populos. Sup te aūt orief dn̄s: ⁊ gloria ei⁹ in te videbif. Et ambulabunt gētes in lumine tuo: ⁊ reges in ſplēdore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos: ⁊ vide oēs iſti congregati ſunt, venerunt tibi. Filij tui dé longe venient, ⁊ filie tue de látere ſurgent. Tunc videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabitur, ⁊ dilatabitur cor tuum: quādo cōuerſa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiū venerit tibi. Inundatio camelorū opériet te: dromedarij madian: ⁊ ephá. Omnes de ſaba venient, aurū, ⁊ thus deferentes, ⁊ laudé dn̄o annunciantes. Graduale. Omnes de ſaba venient aurū ⁊ thus deferentes, ⁊ laudē domino annunciantes. ℣. Surge, ⁊ illuminare hieruſalem: quia gloria dn̄i ſuper te orta eſt. Alleluia. ℣. Uidimus ſtellam eius in oriente: ⁊ vénimus cum muneribus adorare dominum.

Sequā. ſcti euang. ſm Ioannem. ca.1

IN illo tépore: Uidit ioēnes ieſum venientē ad ſe: ⁊ ait. Ecce agnus dei: ecce q tollit peccata mundi. Hic eſt, de quo dixi. Poſt me venit vir qui ante me factus eſt: qui prior me erat: ⁊ ego neſciebam eum. Sed, vt manifeſtetur in iſrael: ꝓpterea veni ego in aqua baptizans. Et teſtimonium perhibuit ioannes dicens. Quia vidi ſpūm deſcendentem, quaſi colūbā de celo: ⁊ māſit ſup eū: ⁊ ego neſciebā eū. Sed qui miſit me baptizare in aqua: ille mihi dixit. Super quē videris ſpiritū deſcendētem, ⁊ manentem ſuper eū: hic eſt, qui baptizat in ſpiritu ſācto. Et ego vidi: ⁊ teſtimoniū perhibui: quia hic eſt filius dei. Offertorium. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent: reges arabum ⁊ ſabá, dona adducent: ⁊ adorabunt eum omnes reges terre: omnes gentes ſeruient ei. Secreta.

HOſtias tibi domine: pro nati filij tui apparitione deférimus: ſuppliciter exorantes: vt ſicut ipſe noſtrorum author eſt munerum: ita ſit ipſe miſericors ⁊ ſuſceptor: ieſus Chriſtus dominus noſter. Qui tecū viuit ⁊ regnat. Cōio. Uidimus ſtellam eius in oriente: ⁊ vénimus cum muneribus adorare dominū.

Celeſti lumine, q̄s Poſtcō. dñe, ſemꝑ ⁊ vbiq; nos preueni: vt myſteriū, cuius nos participes eſſe voluiſti: ⁊ puro cernamus intuitu: ⁊ digno ꝑcipiamus effectu. Per dominum noſtruз.

¶ Ab octa. epipha. vſq; ad purifica. poſt oratione dici dñr iſte oꝛōnes. Deus q ſalutis. et Eccleſie tue. vel Deus oīum ſi. ⁊c̄.

¶ Si tempus breue fuerit a dñica. j. poſt octau. epipha. vſq; ad lxx. ita ꝙ dominicalia officia non poſſint expleri ſuis diebus: officia reſiduarum dñicarum diſtribuuntur per hebdomadam vltimam: ſi feſtum non impediat.

¶ Similiter fit d dominicis poſt octa. pente. vſq; ad aduentum.

¶ Dnica. ij. poſt epipha. Intro.

Omnis terra adoret te deus: ⁊ pſallat tibi: pſalmuз dicat nomini tuo, altiſſime. pſalmus. Iubilate deo omnis terra: pſalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: qui celeſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicationes populi tui clementer exaudi: ⁊ pacem tuaз noſtris cōcede tēpoꝛibus. Per do.

Pro ſancta Maria, Oratio.

Deus, qui ſalutis eterne, btē marie virginitate fecunda, humano generi pꝛemia pſtitiſti: tribue q̄s: vt ipſam pꝛo nobis intercedere ſentiamus: ꝑ quaз meruimus authoꝛem vite ſuſcipere dñm nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū. q.

Contra pſec. eccleſie. Orō.

Eccleſie tue, q̄s dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dñm no. Vel pꝛo papa. Deus oīum ſi. Require in dñica ſequēti. fol. 20. Lectio epiſtole beati Pauli apli ad Romanos. ca. 12

Fratres: Habentes donationes ſm gratiaз, que data eſt nobis: differentes. Siue pꝛophetiam ſm rationem fidei: ſiue miniſterium, in miniſtrando: ſiue qui docet, in doctrina: Qui exhoꝛtatur, in exhoꝛtādo. Qui tribuit in ſimplicitate. Qui pꝛeeſt, in ſolicitudine. Qui miſeretur, in hilaritate. Dilectio ſine ſimulatione: Odientes maluз: adherentes bono. Charitatem fraternitatis inuicem diligentes: honoꝛe inuicē pꝛeuenientes. Solicitudine non pigri: ſpiritu feruentes: domino ſeruientes: ſpe gaudentes: in tribulatione patientes: oꝛationi inſtantes: neceſſitatibus ſanctoꝛū cōmunicātes: hoſpitalitatē ſectātes. benedicite perſequentibus vos: benedicite, ⁊ nolite maledicere. Gaudēte cū gaudentibus: flete cum flentibus. Idipſum inuicem ſentientes. Non alta ſapiētes: ſed humilibus cōſentientes.

Graduale. Miſit dominus verbum ſuum, ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eoꝛum. ℣. Confiteantur domino miſericoꝛdie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominuз. Alleluia. ℣. Laudate dominum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.

ca.2 Sequē.ſcti euāg. ſm Joannem.

In illo tempore: Nuptię facte ſūt in chana galileę: ⁊ erat mater Jeſu ibi. Vocatus eſt autē ieſus, ⁊ diſcipuli eius ād nuptias. Et deficiente vino: dicit mater ieſu ad eū. Vinū non habent. Dicit ei Jeſus. Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier? Nondum venit hora mea. Dicit mater eius miniſtris. Quodcunque dixerit vobis facite. Erant aūt ibi lapideę hydrię ſex, poſitę ſm purificationem iudeorū: capiētes ſingulę metretas binas, vel ternas. Dicit eis Jeſus. Jmplete hydrias aqua; Et impleuerunt eas vſqʒ ad ſummum. Et dicit eis ieſus. Haurite nunc, ⁊ ferte architriclino, ⁊ tulerunt. Ut autēʒ guſtauit architriclinus aquā vinū factū: ⁊ nō ſciebat vnde eſſet: miniſtri aūt ſciebant, qui hauſerant aquā: vocat ſponſū architriclinus: ⁊ dicit ei. Oīs homo primū bonū vinū ponit: ⁊ cū inebriati fuerint: tūc id qđ deterius eſt. Tu autē ſeruaſti bonū vinuʒ vſqʒ adhuc. Hoc fecit initium ſignorum ieſus in chana galileę: ⁊ manifeſtauit gloriā ſuaʒ. Et crediderunt in eum diſcipuli eius.

Offertorium. Jubilate deo vniuerſa terra: iubilate deo vniuerſa terra: pſalmuʒ dicite nomini eius: venite, ⁊ audite, ⁊ narrabo vobis: omnes qui timetis deum: quanta fecit dñs animę meę. Alleluia. Secreta.

Oblata dñe, munera ſanctifica: noſqʒ ā peccatorū noſtrorū maculis emunda. Per dñm no.

Pro ſancta Maria, Secreta.

Muneribus noſtris, q̄s dñe, precibuſqʒ ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos munda myſterijs: ⁊ clementer exaudi. Per dominū.

Cōtra pſecut. eccleſię, Secreta.

Protege nos dñe tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherentes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. Per. Cōio.

Dicit dominus, implete hydrias aqua: ⁊ ferte architriclino: dum guſtaſſet architriclinus aquam vinum factū: dicit ſpōſo: ſeruaſti bonuʒ vinum vſqʒ adhuc. hoc ſignum fecit ieſus primum coram diſcipulis ſuis. Poſtcōio.

Augeatur in nobis, q̄ſumus domine, tuę virtutis operatio: vt diuinis vegetati ſacramētis: ad eorū promiſſa capiēda, tuo munere preparemur. Per.

Pro ſancta Maria, Poſtcōio.

Hęc nos cōio dñe purget a crimine: ⁊ intercedente beata dei genitrice maria: celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per.

Cōtra pſecu. eccleſię, Poſtcōio.

Quęſumus dñe deus noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis nō ſinas ſubiacere periculis. Per.

¶ Dñica tertia poſt epiphaniaʒ.

Adorate Introit. deum omnes angeli eius: audiuit, ⁊ letata eſt ſiō: ⁊ exultauerunt filię Judę. Ps. Dominus regnauit: exultet terra: letentur inſulę multę. ꝟ. Gloria.

OMnipotens ſempi- Oꝛõ.
terne deus, infirmitatē no-
ſtram propitius reſpice: atq3 ad
protegendum nos: dexteraʒ tue
maieſtatis extende. Per dñm.
Pro ſacta Maria, Oratio.
DEus, qui ſalutis eterne, bte
marie virginitate fecūda, huma-
no generi premia pſtitiſti: tribue
qs: vt ipſaʒ pro nobis intercede-
re ſentiamus: p quam meruimus
authorē vite ſuſcipere dñm nrm
ieſuʒ xpm filium tuuʒ. Qui tecuʒ
viuit. Pro papa. Oratio.
DEus omnium fidelium pa-
ſtor ⁊ rector: famulum tuum N.
quē paſtorem eccleſie tue preeſſe
voluiſti: propitius reſpice: da ei
queſumus verbo ⁊ exemplo: qui
bus preeſt proficere: vt ad vitam
vna cum grege ſibi credito: per-
ueniat ſempiternam. Per dñm.
Uel cōtra pſecuto. eccleſie, Oõ.
Eccleſie tue. Require in dñica p
cedenti. fol. 19. Lectio epiſtole
beati Pauli apli ad Romanos.
ca.13 FRatres: Nolite eſſe prudē-
tes apud voſmetipſos. Nul
li malū pro malo reddētes. Pro-
uidentes bona, nō tm̄ coraʒ deo:
ſed etiā coram oībus hoībus. Si
fieri pōt in hoc vobis eſt: cum oī-
bus hoībus pacē habentes. Nō
voſmetipſos defendētes chariſ-
ſimi: ſed date locuʒ ire. Scriptuʒ
eſt enim. Mihi vindictam: ⁊ ego
retribuam: dicit dñs. Sed ſi eſu-
rierit inimicus tuus, ciba illum.
Si ſitit, potuʒ da illi. Hoc enim
faciens, carbones ignis congeres
ſuper caput eius. Noli vinci a ma
lo: ſed vince in bono malū. Gra-
duale. Timebunt gentes nomen tuum do
mine: ⁊ oēs reges terre, gloriam tuā. ℣. Qm̄
edificauit dñs ſiō: ⁊ videbitur in maieſtate ſua.
Alleluia. ℣. Dominus regnauit: exultet
terra: letentur inſule multe. Sequentia ſā
cti euangelij ſecūdū Mattheum. ca.8

IN illo tempo
re: Cū deſcē-
diſſet ieſus de mō
te, ſecute ſunt eum
turbe multe. Et ec
ce leproſus veniēs,
adorabat eum di-
cens. Domine, ſi
vis: potes me mun
dare. Et extendens manū ieſus:
tetigit eū dicens. Uolo: mundā-
re. Et confeſtim mundata eſt le-
pra eius. Et ait illi ieſus. Uide:
nemini dixeris: ſed vade, oſten-
de te ſacerdoti: ⁊ offer munus:
qđ precepit moyſes in teſtimo-
niū illis. Cū autem introiſſet ca-
pharnaum: acceſſit ad eum cen-
turio: rogans eū: ⁊ dicens. Dñe,
puer meus iacet in domo para-
lyticus: ⁊ male torquetur. Et ait
illi ieſus. Ego veniam: ⁊ curabo
eū. Et reſpondens centurio, ait.
Dñe, non ſum dignus, vt intres
ſub tectum meuʒ: ſed tm̄ dic ver-
bo: ⁊ ſanabitur puer meus. Naʒ
⁊ ego hō ſuʒ ſub poteſtate conſti
tutus: habens ſub me milites: ⁊
dico huic, vade, ⁊ vadit, ⁊ alio, ve
ni, ⁊ venit, ⁊ ſeruo meo, fac hoc, ⁊
facit: Audiens autem Jeſus mi-
ratus eſt: ⁊ ſequentibus ſe dixit.
Amē dico vobis: non inueni tan
tam fidem in iſrael. Dico autem
vobis:

vobis: q multi ab oriente ⁊ occi-
dente venient, ⁊ recumbent cum
abrahã, iſaac, ⁊ iacob. in regno
cęlorũ: filij aũt regni, eijcientur in
tenebras exteriores. Ibi erit fle-
tus ⁊ ſtridor dentium. Et dixit
Ieſus cẽturioni. Vade: ⁊ ſicut cre
didiſti: fiat tibi. Et ſanatus eſt
puer ex illa hora. **Offertorium.**
Dextera dñi fecit virtutem: dextera domi-
ni exaltauit me: non moriar, ſed viuam: ⁊ nar-
rabo opera domini. **Secreta.**
HEc hoſtia, q̃s dñe, emundet
noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificium ce
lebrandũ: ſubditorũ tibi corpo-
ra mẽteſq; ſanctificet. Per do.
Pro ſancta maria, Secret.
MUneribus nr̃is, q̃s dñe, p̃ci
buſq; ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos
mũda myſterijs: ⁊ clementer ex-
audi. Per. **Pro papa, Secreta.**
OBlatis, q̃s domine placare
muneribus: ⁊ famulum tuũ
N. quem paſtorem eccleſię tuę p̃-
eſſe voluiſti: aſſidua protectione
guberna. Per dñm. **Cõmunio.**
Mirabantur omnes de his: quę procede-
bant de ore dei. **Poſtcõmunio.**
QUos tantis dñe largiris vti
myſterijs: q̃s vt effectibus nos
eorũ veraciter aptare digneris.
Per d. **Pro. ſ. maria, Poſtcõio.**
HEc nos cõio dñe purget à
crimine: ⁊ intercedente bea
ta dei genitrice Maria: cęleſtis re
medij faciat eſſe conſortes. Per.
Pro papa, Poſtcõmunio.
HEc nos, q̃s dñe, diuini ſa-
cramẽti perceptio protegat, ⁊ fa
mulũ tuũ N. quem paſtorẽ eccle
ſię tuę p̃eſſe voluiſti: vnà cum cõ-
miſſo ſibi grege ſaluet ſẽper ⁊ mu
niat. per. ¶ **Dñica. iiij. poſt epi-
phan. Introit.**

Dorate deum oẽs an-
geli eius: audiuit ⁊ lę-
tata eſt ſion: ⁊ exulta-
uerunt filię iudę. **Ps.**
Dñs regnauit: exultet
terra: lętẽtur inſulę mul
tę. **℣.** Gloria patri.
DEus, qui nos in **Oratio.**
tantis periculis cõſtitutos:
pro humana ſcis fragilitate non
poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutẽ
mentis ⁊ corporis: vt ea, quę pro
peccatis noſtris patimur: te adiu
uante vincamus. Per dñm no.
Pro ſancta Maria, Oratio.
DEus qui ſalutis ęternę, btẽ
marię virginitate fęcunda,
humano generi p̃mia p̃ſtitiſti: tri
bue q̃s: vt ipſam pro nobis inter
cedere ſentiamus: per quam me-
ruimus authorem vitę ſuſcipere
dñm nr̃m ieſum xp̃m filiũ tuum.
qui te. **Cõtra pſec. eccleſię, Oĩo.**
ECcleſię tuę, q̃s dñe, preces
placatus admitte: vt deſtru
ctis aduerſitatibus, ⁊ erroribus
vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat liber
tate. Per dominũ. **Vel p papa.**
Deus oium fide. **Require in dñi-
ca p̃cedẽ.** fol. 20. **Lectio epiſto-
lę beati pauli apli ad Romanos.** ca. 13
FRatres: Nemini quicq; de
beatis: niſi vt inuicem dili-
gatis. Qui eniz diligit proximũ:
legem impleuit. Nã, nõ adultera-
bis: non occides: non furaberis:
non falſum teſtimonium dices:
nõ cõcupiſces: ⁊ ſiquod eſt aliud

BIBLIOTECA NAZ. ROMA. VITTORIO EMANUELE

mandatum: in hoc verbo inſtauratur. Diliges proximū tuum ſicut teipſū. Dilectio proximi malum non operatur: plenitudo ergo legis, eſt dilectio. Grad. Timebunt gētes nomē tuum dn̄e: ⁊ omnes reges terrę gloriaꝫ tuā. ℣. Qm̄ ędificauit dn̄s ſion: ⁊ videbit in maieſtate ſua. Alla. ℣. Dn̄s regnauit, exultet terra, lętentur inſulę multę.

ca.8 Sequē. ſcī euāg. ſm Mattheuꝫ.

IN illo tempore: Aſcendente ieſu in nauiculā: ſecuti ſunt eum diſcipuli eius. Et ecce motus magnuſ factus eſt in mari: ita, vt nauicula operiret fluctibus. Ipſe vero dormiebat. Et acceſſerunt diſcipuli eius: ⁊ ſuſcitauerunt eum: dicētes. Domine, ſalua nos: pimus. Et dicit eis. Quid timidi eſtis modicę fidei? Tunc ſurgens: imperauit ventis ⁊ mari, ⁊ facta eſt trāquillitas magna. Porrò homines mirati ſunt: dicentes. Qualis eſt hic? quia venti ⁊ mare, obediunt ei. Offertorium. Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: non moriar, ſed viuam: ⁊ narrabo opera domini. Secreta.

COncede, q̄s omp̄s deus: vt huius ſacrificijs munus oblatū: fragilitateꝫ noſtrā ab omni malo purget ſemper ⁊ muniat. Per. Pro ſancta Maria, Secre.

MUneribus noſtris, q̄s dn̄e, precibuſq̄ꝫ ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos munda myſterijſ: ⁊ clementer exaudi. Per dominum.

Cōtra perſecut. eccleſię, Secre.

PRotege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inhęrētes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mēte: Per do.

Cōio. Mirabantur oēs de his quę procedebant de ore dei. Poſtcōio.

MUnera tua nos deus à delectationib⁹ terrenis expediāt: ⁊ cęleſtibus ſēper īſtaurēt alimētiſ. p.

Pro ſancta Maria, Poſtcōio.

HEc nos cōio dn̄e purget à crimine: ⁊ intercedēte beata dei genitrice maria: cęleſtis remedij faciat eſſe cōſortes. Per.

Cōtra pſecu. eccleſię, Poſtcōio.

QUeſumus dn̄e deus nr̄: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis nō ſinaſ ſubiacere periculis. per do.

¶ Dn̄ica.v.poſt epipha. Intro.

ADorate deum omnes angeli eiuſ: audiuit ⁊ lętata eſt ſiō, ⁊ exultauerūt filię iudę. Ps. Dominus regnauit: exultet terra: lętenť inſulę multę. ℣. Gloria patri, ⁊. Oratio.

FAmiliam tuam, q̄s dn̄e, cōtinua pietate cuſtodi, vt quę in ſola ſpe gratię cęleſtis inititur: tua ſemper protectione muniatur. Per dominum noſtrū ieſuꝫ.

Pro ſancta Maria, Oro.

DEus, qui ſalutis ęternę, beatę marię virginitate fęcunda, humano generi pręmia pſtitiſti: tribue queſumus: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: per quam meruimus authorem vitę ſuſcipere dominum noſtruꝫ ieſuꝫ chriſtum filium tuum. Qui tecū.

Pro

Pro Papa. Oratio.
Deus oium fideliũ paſtor, ⁊ rector, famulũ tuũ N. quẽ paſtorẽ eccleſię tuę pẽſſe voluiſti: ꝓpitius reſpice: da ei q̃s, verbo ⁊ exẽplo: qbus pẽſt, ꝓficere: vt ad vitã, vnã cũ grege ſibi credito, perueniat ſempiternã. Per do. vel Eccleſię tuę. Requre in dñica p̃cedẽ. fol. 21. Si autẽ hęc dñica venerit poſt feſtũ puri. dr̃ ſecũda oro ad poſcenda ſuffragia ſãctorũ. A cunctis nos q̃s. Et tertia oro ad libitũ ſacerdotis. Lectio ca.3 eplę beati pauli apli ad Coloſſẽ.
Fratres: Induite vos, ſicut electi dei ſancti, ⁊ dilecti, viſcera miſericordię, benignitatẽ, humilitatẽ, modeſtiã, patiẽtiam, ſupportantes inuicẽ: ⁊ donantes vobiſmetipſis, ſiqs aduerſus aliquẽ habet q̃relã: ſicut ⁊ dñs donauit vobis: ita ⁊ vos. Sup oĩa aũt hęc charitatẽ habẽte: qd̃ eſt vinculũ perfectionis. Et pax xp̃i exultet in cordibus vr̃is: in qua ⁊ vocati eſtis in vno corpore: ⁊ grati eſtote. Verbũ xp̃i habitet in vobis abũdanter: in oĩ ſapiẽtia docẽtes, ⁊ cõmonẽtes voſmet ipſos in pſalmis, ⁊ hymnis, ⁊ canticis ſpũalibus, in gr̃a cãtantes in cordibus veſtris deo. Omne qd̃cũq; facitis, in verbo, aut in opere: oĩa in noĩe dñi noſtri Jeſu xp̃i facite: gr̃as agentes deo ⁊ patri: pipſũ. Grad. Timebunt gentes nomen tuum dñe: ⁊ omnes reges terrę gloriam tuam. ℣. Quoniã ędificauit dñs ſiõ: ⁊ videbitur in maieſtate ſua. Alleluia. ℣. Dominus regnauit, exultet terra, lętentur inſulę multę.

Sequẽ. ſci euãg. ſm Mattheũ. ca.13
In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile factum eſt regnum cęlorum homini, qui ſeminauit bonũ ſemẽ in agro ſuo. Cũ aũt dormirẽt hoĩes: venit inimicus eius, ⁊ ſuperſeminauit zizãnia in medio tritici, ⁊ abijt. Cũ autem creuiſſet herba: ⁊ fructũ feciſſet: tunc apparuerũt ⁊ zizãnia. Accedentes aũt ſerui patriſfamilias dixerunt ei. Dñe, nõnne bonũ ſemen ſeminaſti in agro tuo? Unde ergo habet zizãnia? Et ait illis. Inimicus homo hoc fecit. Serui autẽ dixerunt ei. Uis imus: ⁊ colligimus ea? Et ait. Nõ: ne forte colligentes zizãnia: eradicẽtis cũ eis ſimul ⁊ triticum. Sinite vtraque creſcere vſq; ad meſſẽ: ⁊ in tempore meſſis, dicam meſſoribus. Colligite primũ zizãnia: ⁊ alligate ea in faſciculos ad comburendum. Triticum autem congregate in horreum meũ. Offertoriu.
Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: non moriar, ſed viuam: ⁊ narrabo opera domini. Secreta.
Hoſtias tibi dñe placationis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas: ⁊ nutantia corda tu dirigas. Per dominũ no.
Pro ſancta Maria, Secreta.
Muneribus noſtris, q̃s dñe, precibuſq; ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs: ⁊ clementer exaudi: Per dominum nr̃m. Pro papa, Secreta.
Oblatis, queſumus dñe, placare muneribus, ⁊ famulũ

tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per. Cõio.

(M) itabantur omnes de his: quę procedebãt de ore dei. Poſtcommunio.

Q Ueſumus omnipotẽs deus: vt illius ſalutaris capiamus effectum: cuius per hęc myſteria pignus accepimus. Per dñm no.

Pro ſancta Maria, Poſtcõio.

H Ec nos cõio dñe purget a crimine: ⁊ intercedẽte beata dei genitrice maria: celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per eundem. Pro papa, Poſtcõio.

H Ec nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti perceptio protegat, ⁊ famulũ tuũ N. quẽ paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: vnà cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dñm nr̃m.

¶ Dñica in lxx. Statio ad ſctũ laurentiũ extra muros. Introit.

Jrcundederunt me gẽmitus mortis: dolores inférni circumdederunt me: ⁊ in tribulatione mea inuocaui dominum: ⁊ exaudiuit de tẽplo ſancto ſuo vocem meam. Ps. Diligam te domine fortitudo mea: dominus firmamentum meum ⁊ refugium meum: ⁊ liberator meus. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.

P Reces populi tui, q̃s dñe, clementer exaudi: vt qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur: pro tui nominis gloria: miſericorditer liberemur: Per dñm noſtrũ.

¶ Si dominica lxx. venerit ante feſtum purificatio. dicantur orationes ſicut in proxima pręcedenti dominica: ſi autẽ venerit poſt: dicatur ſecunda oratio ad poſcẽda ſuffragia ſanctorum. A cunctis nos, quęſumus domine. Et tertia ad libitum ſacerdotis. Et ſimili modo fiat in lx. ⁊ quinquageſima. Lctõ epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios. j. ca. 9

F Ratres: Neſcitis, q̃ hi, qui in ſtadio currunt: omnes quidẽ currũt: ſed vnus accipit brauiũ? Sic currite: vt comprehendatis. Omnis enim, qui in agóne conténdit: ab omnibus ſe ábſtinet. Et illi quidem: vt corruptibilem coronam accipiant: nos autẽ incorruptam. Ego igitur ſic curro, non quaſi in incértum: ſic pugno, non quaſi áerem vérberans: ſed caſtigo corpus meum: ⁊ in ſeruitutem redigo: ne forte cum alijs prędicauerim: ipſe reprobus efficiar. Nolo enĩ vos ignorare fratres: quoniã patres noſtri omnes ſub nube fuerunt: ⁊ omnes mare tranſierunt: ⁊ omnes in Moyſe baptizati ſunt in nube, ⁊ in mari. Et omnes eandem eſcam ſpiritualem manducauerũt: ⁊ omnes eũdẽ potũ ſpiritualẽ biberũt (bibebát aũt de ſpũali, conſequenti eos, petra: petra aũt erat chrs.)

Gradua. Adiutor in opportunitatibus, in tribulatione ſperent in te, q nouerunt te: quoniã nõ derelinquis quęrentes te domine. ℣. Quoniã nõ in finẽ obliuio erit pauperis: patiẽtia pauperum non peribit in ęternum: exurge domine, non pręualeat homo. Tractus.

D e profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. ℣. Fiant aures tuę

intendentes

intendentes in orationem ſerui tui. ℣. Si iniquitates obſeruaueris domine: domine quis ſuſtinebit? ℣. Quia apud te propitiatio eſt: ꝛ propter legem tuam ſuſtinui te domine. Se-
ca.20 quen. ſancti euãg. ſm Mattheũ.

In illo tempore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile eſt regnum celorũ homini patrifamilias, qui exijt primo mane cõducere operarios in vineã ſuã. Conuẽtione aũt facta cũ operarijs ex denario diurno, miſit eos in vineã ſuã. Et egreſſus circa horã tertiã: vidit alios ſtantes in foro otioſos: ꝛ dixit illis. Ite ꝛ vos in vineã meã: ꝛ qđ iuſtum fuerit dabo vobis. Illi autẽ abierũt. Iterũ aũt exijt circa ſextã, ꝛ nonã horam: ꝛ fecit ſimiliter. Circa vndecimã vero exijt: ꝛ inuẽnit alios ſtantes: ꝛ dicit illis. Quid hic ſtatis tota die otioſi? Dicũt ei. Quia nemo nos conduxit. Dicit illis. Ite ꝛ vos in vineam meam: Cum ſero aũt factũ eſſet: dicit dñs vineę procuratori ſuo. Voca operarios: ꝛ redde illis mercedẽ: incipiens à nouiſſimis vſqz ad primos. Cũ veniſſent ergo, q circa vndecimam horã venerãt: acceperunt ſingulos denarios. Venientes aũt ꝛ primi: arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent accepturi. Acceperunt autẽ ꝛ ipſi ſingulos denarios. Et accipientes, murmurabant aduerſus patrem familias, dicentes. Hi nouiſſimi vna hora fecerunt: ꝛ pares illos nobis feciſti: qui portauimus põdus diei, ꝛ ęſtus. At ille rñdens vni eorũ: dixit. Amice: non facio tibi iniuriã. Nõne ex denario cõueniſti mecũ: Tolle qđ tuũ eſt: ꝛ vade. Volo autẽ ꝛ huic nouiſſimo dare ſicut ꝛ tibi. Aut non licet mihi, quod volo facere? An oculus tuus nequã eſt: quia ego bonus ſum? Sic erunt nouiſſimi primi: ꝛ primi nouiſſimi. Multi enim ſunt vocati: pauci vero electi. Offert. Bonũ eſt ꝯfiteri dño: ꝛ pſallere nomini tuo altiſſime. Secre. Muneribus nr̃is, q̃s dñe, p̃cibuſqz ſuſceptis: ꝛ celeſtibus nos munda myſterijs: ꝛ clementer exaudi. per. Cõio. Illumina faciẽ tuã ſuper ſeruum tuũ: ꝛ ſaluum me fac in tua miſericordia: dñe nõ ꝯfundar: qm̃ inuocaui te. Poſtcõio. Fideles tui deus, per tua dona firmẽtur: vt eadẽ ꝛ pcipiẽdo requirant: ꝛ quęrẽdo ſine fine percipiãt. Per dominũ.

¶ A ſeptuageſima vſqz ad feriã quartã cinerũ non cantatur tractus: niſi in diebus dñicis ꝛ feſtis.

¶ Dñica in ſexageſima Statio ad ſanctum paulum. Introitus.

Exurge: quare obdormis dñe? exurge: ꝛ ne repellas in finẽ: quare faciem tuã auertis: obliuiſceris tribulationẽ noſtrã? adheſit in terra vẽter noſter: exurge domine adiuua nos: ꝛ libera nos. Ps. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpi. Oratio.

Deus, q conſpicis, q: ex nulla nr̃a actione ↄfidimus: cōcede ꝓpitius: vt contra aduerſa oia: doctoris gentiuꝫ ꝓtectione muniamur. per. Lectio epiſtole
ca. 11 beati Pauli apli ad Corinthi. ij.
v. 12 Fratres: Libenter ſuffertis inſipientes: cuꝫ ſitis ipſi ſapientes. Suſtinetis eniꝫ, ſi quis vos in ſeruitutem redigit: ſi quis deuorat: ſi qs accipit: ſi qs extollit, ſi qs in faciē vos cedit. Scdm ignobilitateꝫ dico: quaſi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo qs audet (in inſipiētia dico) audeo ⁊ ego. Hebrei ſūt: ⁊ ego. Iſraelite ſunt: ⁊ ego. Semen abrahe ſunt: ⁊ ego. Miniſtri chr̄i ſunt: ⁊ ego (Ut minus ſapiens dico) plus ego. In laboribus plurimis: in carceribus abūdātius: in plagis ſupra moduꝫ: in mortibus frequēter. A iudeis quinquies qdragenas, vna minꝰ, accepi. Ter virgis ceſus ſuꝫ: ſemel lapidatus ſum: ter naufragium feci: nocte ⁊ die in ꝓfunduꝫ maris fui. In itineribus ſepe: piculis fluminuꝫ: piculis latronū: piculis ex genere: piculis ex gētibus: piculis in ciuitate: piculis in ſolitudine: periculis in mari: periculis in falſis fratribus. In labore ⁊ erūna: in vigilijs multis. In fame ⁊ ſiti: in ieiunijs multis, in frigore ⁊ nuditate. Preter illa, q̄ extrinſecus ſūt: inſtātia mea: quotidiana ſolicitudo oiuꝫ eccleſiaꝝ. Quis infirmatur: ⁊ ego nō infirmor? Quis ſcādaliꝫat: ⁊ ego nō vror? Si gloriari oportet: q̄ īfirmitatis mee ſūt, gloriabor. Deus ⁊ pr̄ dn̄i noſtri ieſu xp̄i ſcit: q eſt benedictus in ſecula: q nō mentior. Damaſci prepoſitꝰ gētis arethe regis: cuſtodiebat ciuitatē damaſcenorū: vt me cōprehēderet: ⁊ per feneſtraꝫ in ſporta dimiſſus ſum p murū: ⁊ ſic effugi manus eius. Si gloriari oportet: non expedit qdem. Ueniaꝫ aūt ad viſiones, ⁊ reuelationes dn̄i. Scio hoieꝫ in xp̄o, ante annos q̄tuordecim, ſiue in corpore, ſiue extra corpus, neſcio, deus ſcit: raptū hmōi vſqꝫ ad tertium celū. Et ſcio hmōi hoiem: ſiue in corpore, ſiue extra corpus, neſcio, deus ſcit: qm̄ raptus eſt ī paradiſum: ⁊ audiuit arcana verba: que non licet homini loq. Pro hmōi gloriabor: pro me autē nihil gloriabor: niſi in īfirmitatibus meis. Nā ⁊ ſi voluero gloriari: non ero inſipiens. Ueritatē enim dicam. Parco aūt, ne quis me exiſtimet ſupra id qd videt in me: aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollat me, datus eſt mihi ſtimulus carnis mee, angelus ſatane, qui me colaphiꝫet. Propter quod, ter dominum rogaui: vt diſcēderet a me. Et dixit mihi. Sufficit tibi gratia mea: nā virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus Chriſti. Graduale.

Sciant gentes: qm̄ nomen tibi deus: tu ſolus altiſſimus ſuper oēm terram. ℣. Deus meus, pone illos vt rotam: ⁊ ſicut ſtipulam ante faciem venti. Tractus. Commouiſti domine terram: ⁊ conturbaſti eam. ℣.

Sana

Sana contritiones eius: qꝛ mota eſt. ℣. Ut
fugiant à facie arcus: vt liberentur electi tui.
ca. 8 Sequē ſancti euange. ſm Lucā.

In illo tpe: Cū turba pluri-
ma cōuenirent: ⁊ de ciuita-
tibus ꝓperarēt ad ieſū: dixit per
ſimilitudinē. Exijt q ſeminat, ſe-
minare ſemen ſuum. Et dū ſemi
nat: aliud cecidit ſecus viam, ⁊ cō
culcatū eſt: ⁊ volucres cęli come-
derunt illud. Et aliud cecidit ſu-
pra petrā: ⁊ natū aruit: qꝛ non ha
bebat humorē. Et aliud cecidit
inter ſpinas, ⁊ ſimul exortę ſpinę
ſuffocauerūt illud. Et aliud ceci
dit in terram bonā: ⁊ ortū fecit
fructū centuplū. Hęc dicens cla
mabat. Qui habet aures audien
di audiat. Interrogabant aūt eū
diſcipuli eius: quę eſſet hęc para-
bola. Quibus ipſe dixit. Uobis
datū eſt noſce myſterium regni
dei: ceteris aūt in parabolis: vt
videntes nō videāt: ⁊ audientes
nō intelligant. Eſt aūt hęc para-
bola. Semen eſt verbū dei. Qd
autē ſecus viā: hi ſunt, q audiunt,
deinde venit diabolus: ⁊ tollit
verbum de corde eorū: ne credē-
tes ſalui fiant. Nam qd ſupra pe
trā: hi ſunt, qui cū audierint: cū
gaudio ſuſcipiunt verbū: ⁊ hi ra-
dices nō habent: quia ad tempus
credunt: ⁊ in tēpore tentationis
recedunt. Quod autem in ſpinis
cecidit: hi ſunt qui audierunt: ⁊
à ſolicitudinibus ⁊ diuitijs, ⁊ vo-
luptatibus vitę, euntes ſuffocan
tur: ⁊ non referunt fructū. Qd
autem in terrā bonā: hi ſunt, qui
in corde bono ⁊ optimo: audien
tes verbum retinent: ⁊ fructū af
ferunt in patiētia. Offertorium.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt non
moueantur veſtigia mea: inclina aurē tuam: ⁊
exaudi verba mea: mirifica miſericordias tuas:
qui ſaluos facis ſperantes in te dñe. Secr.

Oblatum tibi dñe ſacrificiū:
viuificet nos ſemper ⁊ mu-
niat. Per dñm no. Communio.

Introibo ad altare dei: ad deum qui lętifi-
cat iuuentutem meam. Poſtcōmunio.

Supplices te rogamus omni
potens deus: vt quos tuis
reficis ſacramentis: tibi etiā pla-
citis moribus dignanter deſer-
uire concedas. Per dñm noſtrū.

¶ Dnica i quinquageſima. Sta-
tio ad ſanctū petrū. Introitus.

Eſto mihi in deū pro-
tectorem: ⁊ in locum
refugij: vt ſaluum me
facias: quoniam firma
mentum meum, ⁊ refu
gium meum es tu, ⁊ ꝓ
pter nomen tuum dux
mihi eris: ⁊ enutries
me. Ps. In te domine ſperaui, non confun-
dar in ęternum: in iuſtitia tua libera me. ℣.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Orō.

Preces noſtras, qs dñe, cle-
menter exaudi: atq; à peccatorū
noſtrorū vinculis abſolutos: ab
omni nos aduerſitate cuſtodi. p.
Ad poſcenda ſuffra. ſcōrū. Orō.

A Cunctis nos, qs dñe, men-
tis ⁊ corporis defende pe-
riculis: ⁊ intercedēte glorioſa vir
gine dei genitrice maria: cū bea-
tis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo
atque beato N. ⁊ oībus ſanctis:
ſalutem nobis tribue benignus

⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundē. Lectio epiſtole beati Pauli apli ad Corinth. j.
ca. 13
Fratres: Si linguis hominum loquar ⁊ angelorum: charitatē aūt nō habeā: factus ſum velut es ſonans, aut cymbalū tinniens. Et ſi habuero prophetiā: ⁊ nouerim myſteria oīa: ⁊ oēm ſcientiā: ⁊ ſi habuero oēm fidē: ita vt mōtes transferā, charitatē autē nō habuero: nihil ſum. Et ſi diſtribuero in cibos pauperum omnes facultates meas: ⁊ ſi tradidero corpus meum ita vt ardeā: charitatem autē nō habuero: nihil mihi prodeſt. Charitas patiēs eſt: benigna eſt. Charitas non emulatur: nō agit perperā: nō inflatur: nō eſt ambitioſa: nō q̄rit que ſua ſunt: nō irritatur: nō cogitat malū: nō gaudet ſup iniquitate: cōgaudet autē veritati. Omnia ſuffert: omnia credit: oīa ſperat: oīa ſuſtinet. Charitas nunquā excidit. Siue prophetie euacuabūtur: ſiue lingue ceſſabunt: ſiue ſcientia deſtruet. Ex parte enim cognoſcimus: ⁊ ex parte prophetamus. Cum autē venerit, quod perfectum eſt: euacuabitur, quod ex parte eſt. Cum eſſem paruulus: loquebar vt paruulus: ſapiebā vt paruulus: cogitabam vt paruulus. Quando autem factus ſum vir: euacuaui que erāt paruuli. Uidemus nūc per ſpeculum in enigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognoſco ex parte: tunc autem cognoſcam: ſicut ⁊ cognitus ſum. Nunc autē manent, fides, ſpes, charitas: tria hec. Maior autem horum eſt charitas. Graduale. Tu es deus: qui facis mirabilia ſolus: notā feciſti in gentibus virtutem tuam. ℣. Liberaſti in brachio tuo populum tuum: filios iſrael ⁊ ioſeph. Tractus. Iubilate deo omnis terra: ſeruite domino in letitia. ℣. Intrate in cōſpectu eius in exultatione: ſcitote quod dominus ipſe eſt deus. ℣. Ipſe fecit nos: ⁊ non ipſi nos: nos aūt populus eius: ⁊ oues paſcue eius. Seqūē. ſ. euā. ſm Lucā. ca. 18
In illo tempore: Aſſumpſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos ſecretō: ⁊ ait illis. Ecce aſcēdimus hieroſolymam: ⁊ conſummabuntur omnia, que ſcripta ſūt per prophetas de filio hominis. Tradetur enim gentibus, ⁊ illudētur, ⁊ flagellabitur, ⁊ conſpuētur. Et poſtquā flagellauerint: occident eum: ⁊ die tertia reſurget. Et ipſi nihil horum intellexerunt. Erat autem verbum iſtud abſconditū ab eis: ⁊ non intelligebāt, que dicebātur. Factum eſt autē, cū appropinq̄ret hiericho: cecus quidā ſedebat ſecus viā mēdicans. Et cū audiret turbā pretereūtē: interrogabat, quid hoc eſſet. Dixerūt autē ei: q̄d Ieſus nazarenus trāſiret. Et clamauit dicens. Ieſu fili dauid, miſerere mei. Et qui preibant: increpabāt eū: vt taceret. Ipſe vero multo magis clamabat. Fili Dauid, miſerere mei. Stans autē ieſus: iuſſit illum adduci ad ſe. Et cum appropinquaſſet: interrogauit illū dicens.

dicens. Quid tibi vis faciaꝫ? At ille dixit. Dñe: vt videam. Et dixit illi ieſus. Reſpice: fides tua te ſaluum fecit. Et cõfeſtiꝫ vidit: ⁊ ſequebatur illũ magnificãs deum. Et oĩs plebs, vt vidit: dedit laudem deo. Offerto. Benedictus es dñe: doce me iuſtificationes tuas: benedictus es dñe: doce me iuſtificationes tuas: in labijs meis, pnũciaui oĩa iudicia oris tui. Secret.

HEc hoſtia, q̃s dñe, emũdet nr̃a delicta: ⁊ ad ſacrificium celebrandum, ſubditorũ tibi corpora, mẽteſqꝫ ſcificet. Per do. Alia ſecreta.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt p huius ſacramẽti virtutẽ: a cũctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis: gratiam tribuens in preſenti: ⁊ gloriã in futuro. Per dominum. Cõio. Manducauerũt ⁊ ſaturati ſunt nimis: ⁊ deſiderium eorum ãtulit eis dominus: non ſunt fraudati a deſiderio ſuo. Poſtcõio.

QUeſumus omnipotens deus: vt qui celeſtia alimẽta percepimus: per hec cõtra oĩa aduerſa muniamur. Per dominuꝫ noſtrũ. Alia poſtcõio.

MUndet ⁊ muniat nos, q̃ſumus dñe, diuini ſacramẽti munus oblatũ: ⁊ intercedẽte beata virgine dei genitrice Maria: cum beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atqꝫ beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddas, ⁊ pueruerſitatibus expiatos: ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per dominum noſtrum ieſum chr̃m.

¶ Feria.iiij.cinerum, ante miſſã benedicuntur cineres facti de ramis benedictis p̃teriti anni, ſi habent: in medio chori, ante altare hoc modo. Primo cantatur Añã.

Xaudi nos domine: quoniam benigna eſt miſericordia tua: ⁊ ſm multitudinem miſerationum tuarum reſpice nos domine. Ps. Saluuꝫ me fac deus: quoniam intrauerunt aque vſqꝫ ad animã meam. V. Gloria. Et repetitur añã. Exaudi nos dñe. Deinde dr̃. Dñs vobiſcũ. R. Et cũ. Orõ.

OMnipotẽs ſẽpiterne deus: parce metuentibus: propitiare ſupplicãtibus: ⁊ mittere digneris ſanctum angelum tuũ de celis: qui bene ✠ dicat: ⁊ ſancti ✠ ficet hos cineres: vt ſint remedium ſalubre oĩbus nomen ſãctũ tuum humiliter implorantibus: ac ſemetipſos pro cõſcientia delictorũ ſuoruꝫ accuſantibus: atqꝫ ante cõſpectuꝫ diuine clementie tue facinora ſua deplorantibus: vel ſereniſſimã maieſtatem tuam ſuppliciter obnixeqꝫ flagitantibus: ⁊ p̃ſta per inuocationeꝫ ſanctiſſimi noĩs tui: vt quicũqꝫ eos ſup ſe aſperſerint: redemptioneꝫ pctõrũ ſuorũ: corporis ſanitateꝫ: ⁊ anime tutelam percipiant. Per Chriſtum dñm. Oremus.

DEus, qui nõ mortẽ, ſed penitẽtiã deſideras pctõrũ: fragilitatem cõditionis humane benigniſſime reſpice: ⁊ hos cineres, quos cauſa proferende humilitatis, atqꝫ pmerende venie: capitibus nr̃is impõni decernimus, bene ✠ dicere pro tua pietate

dignare: vt qui nos cinerem eſſe: ⁊ ob prauitatis nr̃e meritum: in puluerem reuerſuros cognoſcimus: pctõꝝ oĩum veniã. ⁊ p̃mia penitentibus repromiſſa: miſericorditer cõſeq mereamur. Per Chriſtum dominum. Oremus.

Deus, q̄ humiliatione flecteris: ⁊ ſatiſfactione placaris: aurẽ tue pietatis inclina precibus nr̃is: ⁊ capitibus ſeruorum tuorũ, hoꝝ cinerum aſperſione attactis: effunde propitius grãm tue bene✠dictionis: vt eos ⁊ ſpiritu compunctionis rẽpleas: ⁊ que iuſte poſtulauerint: efficaciter tribuas: ⁊ conceſſa perpetua ſtabilitate, intactos manẽre decernas. Per chriſtũ dominũ. Oremus.

Omnĩps ſempiterne deus: qui niniuitis in cinere ⁊ cilitio penitẽtibus: indulgentie tue remedia p̃ſtitiſti: concede ꝑpitius: vt ſic eos imitemur habitu: quatenus venie proſequamur obtentu. Per. ❡ Cõpleta benedictione: primo imponitur cinis ſacerdoti celebraturo miſſam, ab alio ſacerdote ſi adeſt: alioquin ipſe ſacerdos, genibus flexis coram altari: ſibiipſi cineres imponit, ⁊ cantat̃ ſtatim a choro. Antipho.

Immutemur habitu in cinere ⁊ cilitio, ieiunemus, ⁊ ploremus ante dominũ: quia multum miſericors eſt dimittere peccata noſtra deus noſter. Alia antiphona.

Iuxta veſtibulum ⁊ altare plorabunt ſacerdotes, ⁊ leuitẽ: miniſtri domini dicentes: parce dñe: parce populo tuo: ⁊ ne diſſipes ora canentium ad te dñe. Sequitur ℟. cũ ℣ ⁊. Gloria patri. ℟. Emẽdemus in melius que ignoranter peccauimus: ne ſubito preoccupati die mortis: queramus ſpatiũ penitẽtie: ⁊ inuenire nõ poſſimus. Attẽde domine: ⁊ miſerere. quia peccauimus tibi. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter honorẽ nois tui dñe libera nos. Attende. ℣. Gloria. Attende.

Sacerdos vero dũ cantant̃ añe. ⁊ ℟ium: primo miniſtris ſtantibus, genibus flexis coram altari, imponit cinerẽ dicens. Memento homo, q2 puluis es: ⁊ in puluerem reuertẽris. Poſtea veniũt fratres bini ⁊ bini. ⁊ genibus flexis ante altare: recipiunt cineres a ſacerdote: vt dictum eſt de miniſtris. Completa cinerum datione dicitur. Dominus vobiſcum. Oremus. Oratio.

Concede nobis dñe p̃ſidia militie chriſtiane ſanctis inchoare ieiunijs: vt contra ſpirituales nequitias pugnaturi: cõtinentie muniamur auxilijs. Per chriſtũ dominum noſtrum. ℟. Amen.

❡ Deinde dicitur miſſa Statio ad ſanctam ſabinam. Introitus.

Miſerẽris oĩum dñe: ⁊ nihil odiſti eorum: que feciſti: diſſimulãs peccata hominum ꝑpter penitentiam: ⁊ parcẽs illis: q2 tu es dominus deus noſter. Ps. Miſerere mei de9: miſerere mei: qm̃ in te cõfidit aĩa mea. ℣. Gloria.

Preſta dñe fidelibus Oĩo. tuis: vt ieiuniorum venerãda ſolennia, ⁊ congrua pietate ſuſcipiant: ⁊ ſecura deuotione percurrãt. Per. ❡ Ab hac die vſq3 ad dñicam de paſſione, poſt orationem diei, dicitur ad poſcẽda

ſuffragia

A ſuffragia ſanctorum. Oratio.
Cunctis nos, q̃s dñe, mētis
⁊ corporis defende periculis: ⁊ in
tercedēte glorioſa virgine dei ge
nitrice maria, cū beatis apoſtolis
tuis petro ⁊ paulo atque beato
N. ⁊ oībus ſctis: ſalutē nobis tri
bue benignus ⁊ pacem, vt deſtru-
ctis aduerſitatibus, ⁊ erroribus
vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi
ſeruiat libertate. Per. Et pro vi
uis ⁊ defūctis generaliter, Orō.
Omnipotens ſempiterne deus: qui
viuorum dñaris ſimul ⁊ mor-
tuorum: omniūq; miſereris, quos
tuos fide ⁊ opere futuros eſſe p̄-
noſcis: te ſupplices exoramus:
vt pro qbus effūdere p̄ces decre-
uimus: quoſq; vel p̄ns ſclm ad-
huc in carne retinet: vel futurum
iā exutos corpore ſuſcepit: inter
cedētibus oībus ſcis tuis: pieta
tis tue clementia, oīum delictorum
ſuorum veniam cōſequanť. Per.

ca.2 Lectio Joelis prophete.
Hec dicit dñs: Conuertimini
ad me in toto corde veſtro: in ie-
iunio, ⁊ fletu, ⁊ planctu: ⁊ ſcindite
corda veſtra: ⁊ non veſtimēta ve
ſtra. Et ↄuertimini ad dominum
deum veſtrum: q; benignus, ⁊ mi
ſericors eſt, patiēs, ⁊ multe miſe-
ricordie ⁊ p̄ſtabilis ſuper malitia.
Quis ſcit ſi conuertatur: ⁊ igno-
ſcat deus: ⁊ relinquat poſt ſe be-
nedictionē: Sacrificiū ⁊ libamē
dño deo noſtro. Canite tuba in
ſion: ſanctificate ieiuniū: vocate
cetum: cōgregate populum: ſan-
ctificate eccleſiam: coadunate ſe-
nes: cōgregate paruulos, ⁊ ſugē-
tes ubera. Egrediať ſponſus de
cubili ſuo: ⁊ ſponſa de thalamo
ſuo. Inter veſtibulū ⁊ altare plo-
rabunt ſacerdotes miniſtri dñi,
⁊ dicēt. Parce dñe, parce popu-
lo tuo: ⁊ ne des hereditatem tuā
in opprobrium: vt dominentur
eis nationes. Quare dicunt in po
pulis: vbi eſt deus eorū: Zelatus
eſt dñs terrā ſuā: ⁊ pepercit pplo
ſuo. Et rñdit dñs ⁊ dixit populo
ſuo. Ecce ego mittam vobis fru
mentum ⁊ vinū ⁊ oleum: ⁊ replebi
mini in eis: ⁊ nō dabo vos vltra
opprobriū in gentibus: dicit dñs
ops. Grad. Miſerere mei deus: miſe-
rere mei: qm̄ in te confidit aīa mea. ℣. Miſit
de celo, ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium
cōculcātes me. Trac. Dñe, non ſm pctā
nr̄a, q̄ fecimus nos: neq; ſm iniqtates noſtras
retribuas nobis. ℣. Dñe, ne memineris ini-
quitatū nr̄arum antiquarū: cito anticipent nos
miſericordie tue: quia pauperes facti ſumus ni
mis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ pp
gloriam nois tui dñe libera nos: ⁊ propitius
eſto peccatis noſtris, propter nomen tuum.
Supraſcript⁹ tractus dicitur ab
hac die. ij. ⁊ iiij. ⁊ vj. feria vſq; ad
feriam quartam maioris hebdō:
niſi pprius aſſignetur: etiā ſi plu
ra gradualia cātata fuerint. Se
quē. ſancti euāg. ſm Matthеum. ca6.
In illo tpe: dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Cum ieiunatis:
nolite fieri ſicut hypocrite tri-
ſtes. Exterminant enim facies
ſuas: vt appareāt hoibus ieiunā-
tes. Amē dico vobis: receperūt
mercedē ſuā. Tu autem cum ieiu-
nas: vnge caput tuū: ⁊ faciē tuam
laua: ne videaris hominibus ieiū

nãs: ſed pr̃i tuo, q eſt in abſcondito. Et pr̃ tuus q videt in abſcõdito: reddet tibi. Nolite theſaurizare vobis theſauros i terra: vbi erugo, ⁊ tinea demolitur: ⁊ vbi fures effodiũt, ⁊ furant. Theſaurizate autẽ vobis theſauros in celo vbi neq̃ erugo, neq̃ tinea demolit: ⁊ vbi fures nõ effodiunt, nec furantur. Ubi eſt eni theſaurus tuus: ibi eſt cor tuũ. Offert. Exaltabo te dñe, qm̃ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me: domine clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me. Secreta. Fac nos, q̃s dñe, his muneribus offerendis conuenienter aptari: qbus ipſius venerabilis ſacramenti celebramus exordiũ. p. Exaudi nos Alia ſecreta. deus ſalutaris noſter: vt p huius ſacramenti virtutẽ: a cunctis nos mẽtis ⁊ corporis hoſtibus tuearis: grãm tribuens in p̃ſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per. Deus, cui ſoli Alia ſecreta. cognitus eſt numer⁹ electorũ in ſuperna felicitate locãdus: tribue q̃s: vt intercedẽtibus omnibus ſanctis tuis: vniuerſorum, quos in oratione commendatos ſuſcepimus: ⁊ nomina omniũ fideliũ, beatę p̃deſtinationis liber aſcripta retineat. per. Prefatio. Qui corporali ieiunio. fol. 94. Et dr̃ quotidie vſq̃ ad dominicã palmar: niſi in miſſa de feſto: ſi occurrerit. Cõmunio. Qui meditabitur in lege domini die ac nocte: dabit fructum ſuum in tempore ſuo. Poſtcõio. Percépta nobis domine, p̃beant ſacramenta ſubſidiũ: vt tibi grata ſint noſtra ieiunia: ⁊ nobis proficiant ad medelam. Per dñm noſtrũ. Alia poſtcõio. Mundet ⁊ muniat nos, q̃s domine, diuini ſacramenti munus oblatũ: ⁊ intercedẽte beata virgine dei genitrice maria, cum beatis aplis tuis petro ⁊ paulo: atq̃ btõ N. ⁊ oĩbus ſc̃tis, a cunctis nos reddas, ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per. Alia poſtcõio. Purificent nos, q̃s oĩps ⁊ miſericors deus, ſacrã quę ſumpſimus, ⁊ intercedẽtib⁹ oĩbus ſc̃tis tuis p̃ſta, vt hoc tuum ſacramentũ nõ ſit nobis reatus ad penã, ſed interceſſio ſalutaris ad veniã, ſit ablutio ſcelerũ, ſit fortitudo fragiliũ, ſit cõtra oĩa mũdi pericula firmamẽtũ, ſit viuor atq̃ mortuorũ fideliũ, remiſſio oĩũ delictor. Per. Oro. prima, p̃cedens orones ſuper pplm, ſi dicatur cũ. Per oĩa ſecula ſeculor. R. Amen. Deinde ſacerdos abſolute dicit. Oremus. Poſtea diaconus, ſi in officio diaconatus ſeruiat, dicit. Humilitate capita veſtra deo. Alioquin ipſe ſacerdos. Sequitur oratio ſup populum. Et hic modus ſeruatur tñ modo in miſſa de feria, vſq ad quartam feriam maioris hebdomade. Sup populum, Oratio. Inclinantes ſe dñe maieſtati tuę, ppitiatus intende: vt qui diuino munere ſũt refecti: celeſtibus ſemp nutriãtur auxilijs. Per do. ¶ Feria. v. Statio ad ſanctum Georgium. Introitus.

Cum clamarem ad dominum: exaudiuit vocē meā: ab his qui appropinquant mihi: ꝛ humiliauit eos, qui eſt ante ſecula, ꝛ manet in eternum: iacta cogitatum tuum in dño: ꝛ ipſe te enutriet. Ps. Exaudi deus orationem meam: ꝛ ne deſpexeris deprecationem meā: intende mihi ꝛ exaudi me. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui. Oratio.

Deus, qui culpa offenderis: penitentia placaris: preces populi tui ſupplicātis propitius reſpice: ꝛ flagella tue iracundie: que pro peccatis nr̄is meremur: auerte. per. Orōnes alias dicendas Require i feria. iiij. pterita.

ca. 38 fol. 25. Lectio Eſaie prophete.

In diebus illis: Egrotauit ezechias vſq; ad mortem: ꝛ introiuit ad eū eſaias filius amos ꝓpheta: ꝛ dixit ei. Hec dicit dominus. Diſpōe domui tue: q2 morieris tu, ꝛ nō viues. Et conuertit ezechias faciē ſuā ad parietē: ꝛ orauit ad dñm: ꝛ dixit. Obſecro dñe: memento q̄ſo: quō ambulauerim corā te in veritate, ꝛ in corde pfecto: ꝛ qđ bonū eſt in oculis tuis fecerim. Et fleuit ezechias fletu magno: ꝛ factum eſt verbum dñi ad eſaiā dicens. Uade: ꝛ dic ezechie. Hec dicit dñs deus Dauid patris tui. Audiui orationē tuam: ꝛ vidi lachrymas tuas. Ecce ego adijciam ſup dies tuos quindecim annos: ꝛ de manu regis aſſyrioꝝ eruā te, ꝛ ciuitatē iſtam: ꝛ protegam eam. Ait dñs oīpotens. Grad. Iacta cogitatum tuū in domino: ꝛ ipſe te enutriet. ℣.

M. R.

Dum clamarem ad dominum: exaudiuit vocem meam: ab his qui appropinquant mihi.

Sequen. ſci euāg. ſm Mattheū. ca. 8

In illo tpe: Cum introiſſet ieſus capharnaum: acceſſit ad eum centurio: rogans eum: ꝛ dicēs. Dñe, puer meus iacet in domo paralyticus: ꝛ male torquētur. Et ait illi ieſus. Ego veniam: ꝛ curabo eum. Et rñdens centurio: ait. Dñe non ſum dignus vt intres ſub tectū meū: ſed tm̄ dic verbo: ꝛ ſanabitur puer meus. Nā ꝛ ego hō ſum ſub ptāte conſtitutus: habēs ſub me milites: ꝛ dico huic: vade, ꝛ vadit: ꝛ alio veni, ꝛ venit: ꝛ ſeruo meo: fac hoc, ꝛ facit. Audiens autem ieſus miratus eſt: ꝛ ſequētibꝰ ſe dixit. Amē dico vobis: non inuēni tantam fidem in iſrael. Dico aūt vobis: ꝙ multi ab oriente ꝛ occidente venient: ꝛ recūbēt cum abrahā, iſaac, ꝛ iacob: in regno celoꝝ. Filij autem regni eijcient in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, ꝛ ſtridor dentium. Et dixit ieſus centurioni. Uade: ꝛ ſicut credidiſti: fiat tibi. Et ſanatus eſt puer ex illa hora. Offerto. Ad te dñe leuaui animā meā: deus meꝰ in te cōfido: nō erubeſcā: neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi qui te expectant: nō ꝯfundent. Secreta.

Sacrificijs p̄ntibus, dñe q̄s, intēde placatus: vt deuotiōi nr̄e pficiāt, ꝛ ſaluti. p. Cōiō. Acceptabis ſacrificium iuſtitie, oblationes ꝛ holocauſta ſup altare tuum dñe. Poſtcōio.

Celeſtis doni benedictiōe percepta: ſupplices te deus omīps deprecamur: vt hoc idem

nobis et ſacramenti cauſa ſit et ſalutis. Per. Super populū. Oro.

Parce domine, parce populo tuo: vt dignis flagellationibus caſtigatus: in tua miſeratione reſpiret. Per dñm noſtrū.

¶ Feria. vj. Statio ad ſanctos ioannem et paulum. Introitus.

Adiuuit dñs: et miſertus eſt mihi: dñs factus eſt adiutor meus. Ps. Exaltabo te domine: quoniam ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. V. Gloria patri. Oro.

Inchoata ieiunia, q̄s dñe: benigno fauore proſequere: vt obſeruantiam quam corporaliter exhibemus: mentibus etiam ſyncéris exercere valeamus. Per dominū. Orationes alias dicendas Require in feria. iiij. precedē. fo. 25.

ca. 58 Lectio Eſaie prophete.

Hec dicit dñs deus. Clama, ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocem tuam: et annūcia pplo meo ſcelera eorum: et domui iacob pctā eorum. Me etenim de die in diē q̄runt: et ſcire vias meas volūt: q̄ſi gens, q̄ iuſtitiā fecerit: et q̄ iudiciū dei ſui non dereliquerit. Rogant me iudicia iuſtitie: et appropinq̄re deo volūt. Quare ieiunauimus et nō aſpexiſti? humiliauimus animas noſtras: et neſciſti? Ecce ī die ieiunij vr̄i inuenit volūtas vr̄a: et oēs debitores vr̄os repetitis. Ecce ad lites et cōtentiones ieiunatis. et percutitis pugno impie. Nolite ieiunare ſicut vſq3 ad hāc diē, vt audiat in excelſo clamor vr̄. Nunquid tale eſt ieiuniū, qd̄ elegi: p dies affligere hoiem aiam ſuā? Nunquid cōtorquere q̄ſi circulum caput ſuū: et ſaccū et cinerē ſternere? Nunquid iſtud vocaui ieiuniū: et diē acceptabilem dño? Nonne hoc eſt magis ieiuniū quod elegi? Diſſolue colligationes impietatis: ſolue faſciculos dprimētes. Dimitte eos q confracti ſunt liberos: et omne onus dirūpe. Frange eſurienti panē tuum: et egenos vagoſq3 induc in domum tuā. Cū videris nudū: operi eū: et carnē tuā ne deſpexeris. Tūc erūpet q̄ſi mane lumē tuū: et ſanitas tua citius orietur. Et ibit ante faciem tuā iuſtitia tua: et gloria domini colliget te. Tunc inuocabis: et dñs exaudiet: clamabis: et dicet: ecce adſū: Qr miſericors ſū, dñs deus tuus.

Grad. Unā petij à dño: hāc requirā: vt inhabitē in domo dñi. V. Ut videam voluntatē dñi: et ptegar à tēplo ſancto eius. Tract. Dñe: nō ſm pctā noſtra, q̄ fecimus nos: neq3 ſm iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. V. Dñe, ne memineris iniq̄tatū noſtrarū antiquarum: cito anticipēt nos miſericordie tue: quia pauperes facti ſumus nimis. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et pp gloriam nois tui dñe libera nos: et ppitius eſto peccatis nr̄is: pp nomē tuū.

Seque. ſci euag. ſm Mattheum. ca. 5

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Audiſtis, quia dictū eſt antiquis. Diliges proximum tuū, et odio habebis inimicū tuū. Ego autem dico vobis. Diligite inimicos vr̄os: bñfacite his, qui oderūt vos: et orate pro pſequētibus, et calumniantibus vos: vt ſitis

ſitis filij patris veſtri, qui in celis
eſt: qui ſolē ſuū oriri facit ſup bo-
nos ⁊ malos: ⁊ pluit ſup iuſtos ⁊
iniuſtos. Si enim diligitis eos, q
vos diligūt: quā mercedē habe-
bitis? Nonne ⁊ publicani hoc fa
ciūt? Et ſi ſalutaueritis frēs ve-
ſtros tm̄, quid amplius facietis?
Nōne ⁊ ethnici hoc faciūt? Eſto-
te ergo vos pfecti: ſicut ⁊ pr̄ vr̄ cę
leſtis pfectus eſt. Attēdite ne iu-
ſtitiā vr̄ā faciatis corā hoībus: vt
videamini ab eis. Alioqn merce
dem nō habebitis apud prēm ve
ſtruz: q in cęlis eſt. Cū ergo facis
eleemoſynā: noli tuba canere an-
te te: ſicut hypócritę faciūt in ſy-
nagógis, ⁊ in vicis: vt honorifi-
cent ab hoīb9. Amē dico vobis,
recepērūt mercedē ſuaz. Te au-
tē faciente eleemoſynā neſciat ſi-
niſtra tua: qd faciat dextera tua,
vt ſit eleemoſyna tua in abſcōdi-
to. Et pater tuus, qui videt in ab
ſcondito: reddet tibi. Offertor.
Domine viuifica me ſecundum eloquium
tuum vt ſciam teſtimonia tua. Secreta.
Sacrificium dn̄e obſeruātię
paſchalis offerimus: pręſta
q̄s: vt tibi ⁊ mentes nr̄as reddat
acceptas: ⁊ continentię prōptio-
ris nobis tribuat facultatē. per.
Cōio. Seruite dn̄o in timore: ⁊ exultate
ei cum tremore: apprehēdite diſciplinam ne
pereatis de via iuſta. Poſtcōio.
Spiritū nobis dn̄e tuę cha-
ritatis infunde: vt quos vno pa-
ne cęleſti ſatiaſti: tua facias pieta-
te concordes. Per dn̄m. in vnita
te eiuſ. Sup populū, Orō.
Tuere dn̄e pplm tuum: ⁊ ab

oībus peccatis clementer emun-
da: quia nulla ei nocebit aduerſi-
tas: ſi nulla ei dn̄etur iniqtas. p.
¶ Sabbato. Statio ad ſanctuz
tryphonē. Et reſumitur officiuz
heſternum. ſe.

Adiuit dn̄s: ⁊ miſer-
tus eſt mihi: dn̄s factus
eſt adiutor meus. ps.
Exaltabo te domine:
quoniaz ſuſcepiſti me:
nec delectaſti inimicos
meos ſuper me. V.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio.
Adeſto dn̄e ſupplicationib9
noſtris, ⁊ concede, vt hoc ſolen-
ne ieiunium: qd̄ animis corpori-
buſq; curādis ſalubriter īſtitutū
eſt: deuoto ſeruitio celebremus. p.
Orōnes alias dicendas, Require
in feria. iiij. precedenti. fol. 25.
Lectio Eſaię prophetę. ca. 58
Hec dicit dn̄s deus. Si abſtu
leris de medio tui cathēnaz, ⁊ de
ſieris digituz tuū extēdere: ⁊ loq
qd̄ nō pdeſt: cū effuderis eſuriē-
ti aīam tuā: ⁊ aīam afflictā replē-
ueris: tūc orief ī tenebris lux tua,
⁊ tenebrę tuę erūt ſicut meridies.
Et requiem dabit tibi dn̄s deus
tuus ſemp, ⁊ replebit ſplēdorib9
aīam tuā: ⁊ oſſa tua liberabit. Et
eris quaſi hort9 irriguus: ⁊ ſicut
fōs aquar: cui9 nō deficiēt aquę.
Et ędificabunt in te deſerta ſęcu
lorū: fūdamēta generationis ⁊ ge-
nerationis ſuſcitabis. Et vocā-
beris ędificator ſępiū: auertēs ſe
mitas iniqtatum. Si auērteris a
ſabbato pedē tuū: facere volūta
tē tuā in die ſcō meo: ⁊ vocaueris

ſabbatū delicatū: ⁊ ſctm̄ dn̄i glo-
rioſum. Et glorificaueris eū: dū
nō facis vias tuas: ⁊ non inuenit̃
voluntas tua, vt loquaris ſermo
nem: tūc delectaberis ſup dn̄o: ⁊
ſuſtollā te ſup altitudinē terre: ⁊
cibabo te hereditate iacob pris
tui. Os enī dn̄i locutū eſt. Gra-
dua. V. nam petij a dn̄o: hanc requirā, vt
inhabitem in domo dn̄i. ℣. Ut videam vo-
luntatē dn̄i: ⁊ protegar a templo ſancto eius.

ca6. Sequē. ſci euang. ſm Marcū.

In illo tp̄e: Cū ſero eſſet fa-
ctū: erat nauis i medio ma-
ri: ⁊ ieſus ſolus in terra. Et vidit
diſcipulos ſuos laborantes in re
migando, erat enim vētus cōtra
rius eis. Et circa quartā vigiliā
noctis, venit ad eos ambulās ſu-
pra mare: ⁊ volebat pterire eos.
At illi, vt viderūt eū ambulantē
ſupra mare: putauerunt phanta-
ſma eſſe: ⁊ exclamauerunt. Oēs
enim eū viderūt: ⁊ cōturbati ſūt.
Et ſtatim locutus eſt cū eis: ⁊ di-
xit illis. Cōfidite: ego ſum: noli-
te timere. Et aſcendit ad illos in
nauim: ⁊ ceſſauit vētus. Et plus
magis intra ſe ſtupebant. Non e-
nim intellexerāt de panibus. E-
rat enim cor eorū obcecatū. Et
cū tranſfretaſſent: peruenerunt
in terrā geneſareth: ⁊ applicue-
runt. Cumq3 egreſſi eſſent de na
ui: cōtinuo cognouerūt eū. Et
pcurrētes vniuerſā regionem il-
lā: ceperunt in grabatis eos, qui
ſe male habebant, circūferre: vbi
audiebant eū eſſe. Et quocunq3
introibat in vicos, vel in villas,
aut in ciuitates: in plateis pone-
bant infirmos: ⁊ deprecabantur
eū: vt vel fimbriā veſtimēti eius
tangerent. Et quotquot tange-
bant eum: ſalui fiebāt. Offertor.
D ñe, viuifica me ſecundū eloquiū tuum: vt
ſciam teſtimonia tua. Secreta.

Suſcipe dn̄e ſacrificium, cu-
ius te voluiſti dignanter immola
tione placari, preſta q̄s, vt huius
operatione myſterij mūdati: be-
neplacitum tibi nr̄e mentis affe-
ramus affectū. p. Cōio. S eruite
dn̄o in timore: ⁊ exultate ei cum tremore: ap-
prehendite diſciplinā: ne peatis de via iuſta.

Celeſtis vite mu- Poſtcō.
nere vegetati, q̄s dn̄e: vt qđ
eſt nobis in preſenti vita myſte-
riū: fiat eternitatis auxiliū. Per.

Super populum, Oratio.

Fideles tui deus per tua do
na firmentur: vt eadem ⁊ perci-
piēdo requirant: ⁊ querēdo ſine fi-
ne percipiant. Per dn̄m noſtrū

¶ Dn̄ica. j. in q̄drageſima. Sta-
tio ad ſctm̄ ioā. i laterano. Intr.

Inuocabit me: ⁊ ego
exaudiam eū: eripiam
eum, ⁊ glorificabo eū,
longitudine dierū ad-
implebo eum. Ps.
Qui habitat in adiu-
torio altiſſimi: in pro-
tectione dei celi com-
morabitur. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.

Deus, qui eccleſiā tuā annua
quadrageſimali obſeruatio
ne purificas: preſta familie tue, vt
quod a te obtinere abſtinēdo ni-
tit: hoc bonis operibus exequa-
tur. Per dn̄m noſtrū. Ad poſcē-
da ſuffragia ſanctorum, Oratio.

A cunctis

A Cũctis nos, q̃s dñe, mẽtis ⁊ corporis deſẽde periculis: ⁊ itercedẽte glorioſa virgine dei genitrice maria, cũ beatis aplis tuis petro ⁊ paulo atque beato N. ⁊ oĩbus ſctis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacẽ, vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. per. Et pro viuis ⁊ defũctis generaliter, Orõ.

O Mñps ſempiterne deus: qui viuor: dñaris ſimul ⁊ mortuor: omniũq; miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe p̃noſcis: te ſupplices exoramus: vt pro qbus effũdere pces decreuimus: quoſq; vel pñs ſclm adhuc in carne retinet: vel futurum iá exutos corpore ſuſcepit: intercedẽtibus oĩbus ſcis tuis: pietatis tuę clementia: oĩum delictorum ſuorum veniá cõſequant. p.

ca.6 Lctõ epl̃ę beati pauli apli. ij. ad Corint.

F Rẽs: Hortamur vos ne inacuũ grãm dei recipiatis. (Ait enim. Tpe accepto exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiuui te. Ecce nũc tps acceptabile: ecce nunc dies ſalutis.) Nẽmini dãtes vllá offenſionẽ, vt nõ vituperet miniſteriũ noſtrũ. Sed in oĩbus exhibeámus noſmetipſos ſicut dei miniſtros. In multa patientia, in tribulationib⁹, in neceſſitatibus, in anguſtijs, í plagis, in carcerib⁹, in ſeditionibus, in laboribus, in vigilijs, in ieiunijs, in caſtitate, in ſcientia, in lõganimitate, in ſuauitate, in ſpũ ſcõ. In charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute dei. Per arma iuſtitię: à dextris ⁊ à ſiniſtris: p gloriá ⁊ ignobilitatẽ: p infamiá ⁊ boná famá. Ut ſeductores, ⁊ veraces: ſicut qui ignoti, ⁊ cognití. Quaſi morientes: ⁊ ecce viuimus. Ut caſtigati: ⁊ nõ mortificati. quaſi triſtes: ſemp aũt gaudentes. Sicut egẽtes: multos autẽ locupletantes. Tanq̃ nihil habentes: ⁊ oĩa poſſidentes. Grad. Angelis ſuis deus mãdauit de te: vt cuſtodiant te in omnib⁹ vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te: ne vnquam offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Trac. Qui habitat in adiutorio altiſſimi, in ꝓtectione dei celi cõmorabitur. ℣. Dicet dño, ſuſceptor meus es tu: ⁊ refugiũ meũ: de⁹ me⁹ ſperabo in eũ. ℣. Qm̃ ipſe liberauit me de laqueo venantiũ ⁊ à verbo aſpero. ℣. Scapulis ſuis obũbrabit tibi: ⁊ ſub pẽnis eius ſperabis. ℣. Scuto circũdabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno. ℣. A ſagitta volante p diẽ: à negotio perambulante in tenebris: à ruina ⁊ demonio meridiano. ℣. Cadent à látere tuo mille: ⁊ decem millia à dextris tuis: tibi aũt non appropinquabit. ℣. Qm̃ angelis ſuis mãdauit de te: vt cuſtodiant te in omnib⁹ vijs tuis. ℣. In manibus portabũt te: ne vnquã offendas ad lapidẽ pedem tuũ. ℣. Sup aſpidem ⁊ baſiliſcũ ambulabis: ⁊ conculcabis leonem ⁊ draconẽ. ℣. Qm̃ in me ſperauit: liberabo eũ: protegã eũ: qm̃ cognouit nomen meum. ℣. Inuocabit me: ⁊ ego exaudiã eũ: cum ipſo ſum in tribulatione. ℣. Eripiã eũ: ⁊ glorificabo eum: longitudine dierum adimplebo eum: ⁊ oſtendam illi ſalutare meum.

Sequẽ. ſci euãg. ſm Mattheũ. ca.4

I N illo tẽpore: Ductus eſt ieſus in deſertum a ſpũ: vt tẽtaretur à diabolo: Et cũ ieiunaſſet quadraginta diebus ⁊ q̃dra-

ginta noctib⁹:poſtea eſuriijt. Et accedens tentator,dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiant. Qui reſpõdens dixit. Scriptum eſt. Non in ſolo pane viuit homo:ſed ĩ omni verbo.qđ ꝓcedit de ore dei. Tunc aſſũpſit eũ diabolus in ſanctã ciuitatem: ⁊ ſtatuit eũ ſupra pinnaculum tẽpli:⁊ dixit ei. Si filius dei es: mitte te deorſũ. Scriptũ eſt enim:qꝛ angelis ſuis mandauit de te: ⁊ in manibus tollẽt te:ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Ait illi ieſus rurſuꝫ. Scriptũ eſt. Nõ tẽtabis dñm deum tuum. Iterũ aſſumpſit eũ diabolus in montem excelſuꝫ valde:⁊ oſtẽdit ei oĩa regna mũdi, ⁊ gloriã eoꝝ: ⁊ dixit illi. Hec oĩa tibi dabo: ſi cadens adoraueris me. Tũc dixit ei Ieſus:vade ſatana:ſcriptũ eſt eniꝫ. Dñm deũ tuũ adorabis,⁊ illi ſoli ſeruies. Tũc reliqt eũ diabolus: ⁊ ecce angeli acceſſerunt: ⁊ miniſtrabãt ei. Offer. Scapulis ſuis obumbrabit tibi dñs: ⁊ ſub pẽnis eius ſperabis: ſcuto circũdabit te veritas eius. Secret.

Sacrificiũ quadrageſimalis initij ſolenniter ĩmolamuſ: te dñe deprecãtes, vt cũ epularũ reſtrictiõe carnaliũ:ã noxijs quoque voluptatibuſ tẽperemur. p.

Exaudi nos deus Alia ſec. ſalutaris nř: vt ꝑ huius sacramẽti virtutẽ,a cũctis noſ mẽtis ⁊ corpis hoſtib⁹ tuearis:grãꝫ tribuens in preſenti, ⁊ gloriãꝫ in futuro. Per. Alia ſecreta.

Deus,cui ſoli cognituſ eſt numerus electorũ in ſupna felicitate locãdus:tribue qˢ:vt intercedẽtibus oĩbuſ ſcĩs tuis vniuerſoruꝫ:quos in oꝛone cõmendatos ſuſcepimuſ: ⁊ noĩa oĩum fideliuꝫ btẽ ꝑdeſtinationiſ liber aſcripta retineat. per. Cõio. Scapulis ſuis obũbrabit tibi: ⁊ ſub pẽnis eius ſperabis: ſcuto circũdabit te veritas eius. Poſtcõio.

Tui nos dñe ſacramẽti libatio ſctã reſtáuret: ⁊ ã vetuſtate purgatos: ĩ myſterij ſalutaris faciat trãſire cõſortiuꝫ. Per.

Mundet ⁊ mu- Alia poſtcõ. niat nos,qˢ dñe, diuini ſacramẽti mun⁹ oblatũ: ⁊ itercedẽte beata virgine dei genitrice maria:cũ btĩs aplĩſ tuiſ petro ⁊ paulo,atqꝫ beato N. ⁊ oĩbus ſctĩs:ã cunctis nos reddaſ ⁊ peruerſitatibus expiatos,⁊ aduerſitatibuſ expeditos. Per. Alia poſtcõio.

Purificẽt nos, qˢ ops ⁊ miſericors deus,ſacrã q̃ ſũpſimus: ⁊ intercedẽtibuſ oĩbuſ ſcĩſ tuis pſta: vt hoc tuũ ſacr̃m nõ ſit nobis reatus ad pęnã: ſed interceſſio ſalutaris ad veniã:ſit ablutio ſcelerꝫ: ſit fortitudo fragiliũ: ſit contra omnia mundi pericula firmamentum: ſit viuorum atqꝫ mortuorum fideliũ remiſſio omnium delictorum. Per dñm no.

¶ Feria. ij. Statio ad. ſ. pet. ad vincula. Introitus.

Sicut oculi ſeruoruꝫ in manibus dñoruꝫ ſuorum: ita oculi nři ad dñm deũ noſtrum: donec miſereatur nobis: miſerere nobis dñe: miſerere nobis. Ps. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in cęlis. ℣. Gloria patri. Oratio.

Conuerte

Conuerte nos deus ſaluta-
ris nr̄: τ vt nobis ieiunium
quadrageſimale ꝓficiat: mentes
nr̄as celeſtibꝰ inſtrue diſciplinis.
per. Orōnes alias dicēdas req-
re in dominica preceden. fol. 28.

ca.34 Hꝛ Lectio ezechielis prophe.
Ec dicit dn̄s deꝰ. Ecce ego
ipſe reqrā oues meas: τ viſitaboꝰ
illas: ſicut viſitat paſtor gregem
ſuū: in die qn̄ fuerit ī medio ouiū
ſuarū diſſipatar. Sic viſitabo o-
ues meas: τ liberabo eas de oībꝰ
locis: in qbus diſperſę fuerant: in
die nubis, τ caliginis: Et educā
eas de pplis: τ ɔgregabo eas de
terris: τ iducā eas in terrā ſuā: τ
paſcā eas in montibus iſrael, in ri
uis, τ in cūctis ſedibus terrę. In
paſcuis vberrimis paſcā eas: τ in
montibus excelſis iſrael, erūt pa
ſcua earū. Ibi requieſcēt in herbis
virētibus: τ in paſcuis pinguibꝰ
paſcentur ſup mōtes iſrael. Ego
paſcā oues meas: τ accubare eas
faciā: dicit dn̄s. Qđ perierat req
rā: τ qđ abiectū fuerat reducā, τ
qđ confractū fuerat alligabo: τ
qđ infirmū fuerat cōſolidabo: τ
qđ pingue τ forte cuſtodiā. Et
paſcam illas in iudicio, τ iuſtitia,
dicit dn̄s oīpotens. Grad. Pro
tector noſter aſpice deus: τ reſpice ſuper ſer-
uos tuos. ℣. Dn̄e deus virtutum, exaudi pre
ces ſeruorum tuorum. Tractus. Domi-
ne, nō ſm pctā noſtra, q̄ fecimus nos: neq; ſm
iniquitates nr̄as retribuas nobis. ℣. Dn̄e,
ne memineris iniquitatum nr̄arū antiquarū:
cito anticipent nos miſericordię tuę: quia pau-
peres facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos de-
us ſalutaris noſter: τ propter gloriam nominis
tui dn̄e libera nos, τ propitius eſto peccatis no
ſtris propter nomen tuum. Sequentia ſa
cti euangelii ſecūdū Mattheū. ca.25
In illo tpe: Dixit Jeſus diſci
pulis ſuis. Cū venerit filius
hoīs in maieſtate ſua: τ oēs ange-
li eius cū eo: tūc ſedebit ſup ſedē
maieſtatis ſuę. Et cōgregabunt
ante eū oēs gētes. Et ſeparabit
eos ab inuicē: ſicut paſtor ſegre-
gat oues ab hędis. Et ſtatuet o-
ues quidē a dextris ſuis: hędos
autem a ſiniſtris. Tunc dicet rex
his, q a dextris eius erunt. Veni-
te bn̄dicti pr̄is mei, poſſidēte pa-
ratū vobis regnū a cōſtitutione
mūdi. Eſuriui enim, τ dediſtis mi
hi manducare. Sitiui, τ dediſtis
mihi bibere. Hoſpes erā, τ colle
giſtis me. Nudus eram, τ coope
ruiſtis me. Infirmus eram, τ viſi
taſtis me. In carcere erā, τ veni
ſtis ad me. Tūc rn̄debūt ei iuſti:
dicētes. Dn̄e, qn̄ te vidimus eſu-
rientē, τ pauimus: ſitientē, τ dē-
dimus tibi potū: Qn̄ autē te vi-
dimus hoſpitē, τ collēgimus te:
Aut nudū, τ cooperuimus te:
Aut qn̄ te vidimus infirmū, aut
in carcere: τ vēnimus ad te: Et
rn̄dens rex, dicet illis. Amē dico
vobis: q̄diu feciſtis vni de his
fratribus meis minimis: mihi fe-
ciſtis. Tunc dicet τ his qui a ſini-
ſtris eius erūt: diſcēdite a me ma
ledicti in ignē ęternū: q paratus
eſt diabolo, τ angelis eius. Eſuri
ui enim: τ non dediſtis mihi man
ducare. Sitiui, τ non dediſtis mi-
hi potum. Hoſpes erā, τ nō colle
giſtis me. Nudus, τ nō cooperui-

ſtis me. Infirmus, ⁊ in carcere, ⁊ nõ viſitaſtis me. Tũc rñdebũt ei ⁊ ipſi, dicentes. Dñe: qñ te vidimus eſurientẽ: aut ſitiẽtẽ, aut hoſpitẽ: aut nudũ: aut infirmũ: vel in carcere: ⁊ non miniſtrauimus tibi? Tunc rñdebit illis dicens. Amen dico vobis: q̃diu non feciſtis vni ex minoribus his: nec mihi feciſtis. Et ibunt hi in ſupplicium eternum: iuſti autẽ in vitã eternã. Offerto. Leuabo oculos meos: ⁊ conſiderabo mirabilia tua dñe: vt doceas me iuſtitias tuas: da mihi intellectum vt diſcam mandata tua. Secreta. Munera tibi dñe, oblata ſanctifica: noſq; a peccatorũ nřorũ maculis emũda. Per do. Cõio. Amen dico vobis: quod vni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis: venite benedicti patris mei: poſſidete paratum vobis regnũ ab initio ſeculi. Poſtcommunio. Salutaris tui dñe munere ſatiati: ſupplices exoramus: vt cuius letamur guſtu: renouemur effectu. per. Super populũ, Orõ. Abſolue, q̃s dñe, nřorũ vincula pctõꝝ: ⁊ q̃cquid ꝑ eis meremur, ꝓpitiat⁹ auerte. Per.

¶ Fer.iij. Statio ad ſctã anaſtaſiã. Introi.

Domine, refugiũ factus es nobis a generatione ⁊ progenie: a ſeculo ⁊ in ſeculũ tu es. Ps. Priuſquã montes fierent: aut formaret terra ⁊ orbis: a ſeculo ⁊ vſq; in ſeculũ tu es deus. ℣. Gloria. Orõ. Reſpice dñe familiam tuã, ⁊ preſta: vt apud te mẽs noſtra tuo deſiderio fulgeat: que ſe carnis maceratiõe caſtigat: Per dñm. Orationes alias dicendas Require in dñica preceden. fol.28.

Lectio Eſaie prophete. ca.55

In diebus illis. Locutus eſt Eſaias propheta dicens. Querite dñm dum inueniri põt: inuocate eũ dũ ꝓpe eſt. Derelinquat impius viã ſuã: ⁊ vir iniquus cogitationes ſuas: ⁊ reuertatur ad dñm: ⁊ miſerebiť eius: ⁊ ad deũ nřm: qm̃ multus eſt ad ignoſcendũ. Nõ enĩ cogitationes mee: cogitationes vře: neq; vie mee: vie vře: dicit dñs. Q2 ſicut exaltanť celi a terra: ſic exaltate ſunt vie mee a vijs vřis: ⁊ cogitatiões mee a cogitatiõibus veſtris. Et q̃mõ deſcendit imber ⁊ nix de celo: ⁊ illuc vltra non reuertiť: ſed inebriat terrã: ⁊ infũdit eã: ⁊ germinare eã facit: ⁊ dat ſemẽ ſerenti: ⁊ panẽ comedenti: ſic erit verbũ meũ qđ egredieť de ore meo. Nõ reuerteť ad me vacuum: ſed faciet q̃cunq; volui: ⁊ ꝓſperabiť in his, ad que miſi illud: ait dñs ops. Grad. Dirigať oratio mea, ſicut incenſum in conſpectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinũ. Sequẽ. ſci euãg. ſm Mattheũ. ca.21

In illo tpe. Cũ intraſſet Jeſus hieroſolymã: cõmota eſt vniuerſa ciuitas: dicẽs. Quis eſt hic? Populi autẽ dicebant. Hic eſt ieſus ꝓpheta a nazareth galilee. Et intrauit ieſus in templũ dei: ⁊ eijciebat oẽs vendẽtes ⁊ ementes in tẽplo: ⁊ mẽſas nummulariorũ, ⁊ cathedras vẽdentium

tium columbas, euertit. Et dixit
eis. Scriptū eſt. Domus mea do
mus oꝛonis vocabit: vos aūt fe
ciſtis illā ſpelūcā latronū. Et ac
ceſſerūt ad eū ceci ⁊ claudi in tem
plū: ⁊ ſanauit eos. Uidētes autē
pꝛincipes ſacerdotū ⁊ ſcribe, mi-
rabilia q̄ fecit: ⁊ pueros clamā-
tes in tēplū, ⁊ dicētes. Oſanna fi-
lio dauid: indignati ſūt: ⁊ dixerūt
ei. Audis qd iſti dicūt? Jeſus au-
tē dixit eis. Utiq̄. Nunquā legi-
ſtis: q: ex oꝛe infantiū ⁊ lactētiū
pfeciſti laudē? Et relictis illis: a-
biit foꝛas extra ciuitatē i betha-
niā: ibiq̄ docebat eos de regno
dei. Offer. In te ſperaui domine: dixi,
tu es deus meus: in manibus tuis tēpoꝛa mea.

Oblatis, q̄s dn̄e, pla- Secre.
care muneribus: ⁊ a cūctis
nos defende periculis. p. Cōio.
Cum inuocarem te: exaudiſti me deus iuſti
tie mee: in tribulatione dilataſti me: miſerere
mihi dn̄e: ⁊ exaudi oꝛonem meā. Poſtco.

Preſta, q̄s omp̄s deus: vt il-
lius ſalutaris capiamus effe
ctū: cuius p hec myſteria pignus
accepimus. p. Supplm, Oꝛo.

Aſcendent ad te dn̄e pꝛeces
noſtre: ⁊ ab eccleſia tua cun
ctā repelle nequitiā. Per dn̄m.

¶ Feria.iiij. q̄tuoꝛ tpm. Statio
ad ſanctā mariā maioꝛē. Introi.

Eminiſcere miſeratio
num tuarum dn̄e: ⁊ mi-
ſericoꝛdie tue: que a ſe
culo ſunt: ne vnquā do
minētur nobis inimici
noſtri, libera nos deus
iſrael ex omnib⁹ angu-
ſtiis nr̄is. Ps. Ad te
dn̄e leuaui aiam meā: deus meus in te confido,
non erubeſcam. ℣. Gloria. Oremus.
Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Preces nr̄as, q̄s dn̄e, clemē-
ter exaudi: ⁊ contra cuncta
nobis aduerſantia: dexterā tue
maieſtatis extēde. Per dominū
noſtrū. Lectio libꝛi exodi. ca.24

In diebus illis: Dixit dn̄s ad
moyſen. Aſcēde ad me in mōtē:
⁊ eſto ibi: daboq̄ tibi duas tabu
las lapideas, ⁊ legē, ac mādata: q̄
ſcripſi: vt doceas filios iſrl̄. Sur-
rexerūt aūt moyſes ⁊ ioſue mini-
ſter eius. Aſcendenſq̄ Moyſes
in mōtē dei ſenioꝛibus ait. Expe
ctate hic: donec reuertamur ad
vos. Habetis aarō ⁊ hur vobiſ-
cum. Siqd natū fuerit q̄ſtionis:
referetis ad eos. Cūq̄ aſcēdiſ-
ſet moyſes: operuit nubes mon-
tē: ⁊ habitauit gloꝛia dn̄i ſuper ſy
nai: tegens illū nube ſex diebus.
Septimo aūt die vocauit eū dn̄s
de medio caliginis. Erat autem
ſpēs gloꝛie dn̄i: q̄ſi ignis ardens
ſup verticē mōtis: in cōſpectu fi-
lioꝝ iſrael. Ingreſſuſq̄ moyſes
in mediū nebule: aſcēdit in mon-
tē. Et fuit ibi quadraginta die-
bus, ⁊ q̄draginta noctibus. Gra-
dual. Tribulationes coꝛdis mei dilatate
ſunt: de neceſſitatibus meis erue me domine.
℣. Uide humilitatē meā, ⁊ laboꝛē meū: ⁊ di
mitte omnia pc̄ā mea. Hic dr̄. Dn̄s vobiſ
cum. fine. Flectamus genua. Oratio.

Deuotionem populi tui, q̄s
dn̄e, benignus intende: vt
q p abſtinētiā macerant̄ in coꝛpe:
p fructū boni operis, reficiant̄ in
mēte. per. Oꝛones alias dicen.

Require in dominica preceden.
3.c.19 folio.28. Lectio libri Regum.
In diebus illis: Venit helias
i berſabee iuda: ⁊ dimiſit ibi
puerū ſuū: ⁊ perexit in deſertū viā
vnius diei. Cūqꝫ veniſſet ⁊ ſede-
ret ſubter vnā iuniperuꝫ: petiuit
aie ſue: vt moreretur: ⁊ ait. Suffi
cit mihi dñe: tolle q̄ſo aiam meā.
Neqꝫ eniꝫ melior ſū, q̄ꝫ prēs mei.
Proiecitque ſe: ⁊ obdormiuit in
vmbra iuniperi. Et ecce angelus
dñi tetigit eū: dixitqꝫ illi: ſurge ⁊
comede. Et reſpexit: ⁊ ecce ad ca
put ſuū ſubcineritius panis, ⁊ vas
aq̄. Comedit ergo, ⁊ bibit, ⁊ rur-
ſuꝫ obdormiuit. Reuerſuſqꝫ eſt
angelus dñi ſcdo: ⁊ tetigit eū: di-
xitqꝫ illi. Surge, ⁊ comede: gran-
dis eniꝫ tibi reſtat via. Qui cū ſur
rexiſſet: comedit, ⁊ bibit: ⁊ ambu
lauit i fortitudine cibi illius, q̄dra
ginta diebus, ⁊ q̄draginta nocti-
bus, vſqꝫ ad mōtē dei oreb. Tra-
ctus. De neceſſitatibus meis eripe me do
mine: vide humilitatē meā, ⁊ laborē meū: ⁊ di
mitte oia peccata mea. ℣. Ad te dñe leuaui
aiam meā: de⁹ meus in te cōfido: nō erubeſcā:
neqꝫ irrideant me inimici mei. ℣. Etenim
vniuerſi, q te expectāt, nō cōfundentur: confun-
dant oēs facientes vana. Sequentia ſan
ca.12 cti euangelij ſm Mattheū.
In illo tpe: Acceſſerūt ad ie-
ſum ſcribe ⁊ phariſei: dicentes.
Magiſter: volumus a te ſignū vi
dere. Qui rñdens: ait illis. Ge-
neratio mala ⁊ adultera ſignuꝫ q̄-
rit: ⁊ ſignū nō dabit ei: niſi ſignuꝫ
ione pphete. Sicut enim fuit io-
nas in vētre ceti, tribus diebus, ⁊
tribus noctib⁹: ſic erit filius hoīs
in corde terre, tribus dieb⁹, ⁊ tri-
bus noctibus. Viri niniuite ſur-
gēt in iudicio cuꝫ generatiōe iſta,
⁊ cōdēnabunt eā: q: penitentiam
egerunt in p̄dicatione ione. Et
ecce plus quā ionas hic. Regina
auſtri ſurget in iudicio cum gene
ratione iſta: ⁊ cōdēnabit eam: q:
venit a finibus terre audire ſapiē
tiā ſalomonis. Et ecce plus q̄ꝫ ſa
lomon hic. Cū aūt immundus ſpi-
ritus exierit ab hoīe: ambulat per
loca arida, q̄rens requiē, ⁊ nō in-
uenit. Tunc dicit. Reuertar in
domum meā, vnde exiui. Et ve-
niēs, inuenit eā vacanteꝫ, ſcopis
mūdataꝫ, ⁊ ornatā. Tūc vadit: ⁊
aſſumit ſecū ſeptē alios ſpūs ne-
quiores ſe: ⁊ intrātes habitant ibi.
Et fiunt nouiſſima hois illius pe
iora prioribus. Sic erit ⁊ genera-
tioni huic peſſime. Adhuc eo lo-
quente ad turbas: ecce mater ei⁹,
⁊ fratres, ſtabant foris, queren-
tes loq ei. Dixit autē ei qdā. Ec-
ce mr̄ tua: ⁊ frēs tui foris ſtāt: que
rentes loqui te. At ipſe rñdēs di
cēti ſibi: ait. Que eſt mr̄ mea: ⁊ q
ſūt frēs mei? Et extēdēs manus
in diſcipulos ſuos, dixit. Ecce ma
ter mea ⁊ frēs mei. Quicūqꝫ eniꝫ
fecerit volūtatē pris mei: q in ce-
lis eſt: ipſe meus frater, ſoror, ⁊
mr̄ eſt. Offert. Meditabor in manda-
tis tuis, que dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas
ad mandata tua, q̄ dilexi. Secreta.
Hoſtias tibi dñe placationis
offerimus: vt ⁊ delicta noſtra mi
ſeratus abſoluas: ⁊ nutantia cor
da tu dirigas: Per dñm. Cōio.
Intellige clamorē meum: intēde voci oratio
nis mee.

nis mee: rex meus, ⁊ deus meus: quoniam ad te orabo dñe. Poſtcōmunio.

Q Ui dñe perceptione ſacramenti: ⁊ a nr̄is mundemur occultis: ⁊ ab hoſtium liberemur inſidijs. Per. Super populū. Orō.

M Entes noſtras, q̄s dñe, lumine tue claritatis illuſtra, vt videre poſſimus, que agenda ſunt: ⁊ q̄ recta ſunt: agere valeamus. Per. ¶ Feria. v. Statio ad ſcm̄ laurentiū paulīſpne. Int.

Onfeſſio ⁊ pulchritudo in conſpectu eius: ſanctitas ⁊ magnificētia in ſcīficatione eius. ps. Cantate dño cāticum nouum: cantate dño omnis terra. ℣. Gloria patri. Orō.

D Euotionē populi tui, q̄s domine, benignus intende: vt qui p abſtinētiā macerant in corpore: p fructum boni operis reficiant in mente. Per. Orationes alias dicen. Regre in dñica pce.
ca. 18 fol. 28. Lectō ezechielis pphete.

I N diebus illis: Factus eſt ſermo domini ad me dicēs. Quid eſt ꝙ inter vos parabolā vertitis in pverbiū iſtud: in terra iſrael dicētes: Patres nr̄i comederūt vuā acerbā: ⁊ dētes filioꝝ obſtupeſcūt. viuo ego, dicit dñs deus: ſi erit vobis vltra parabola hec in pverbiū in iſrael. Ecce oēs aīe mee ſunt. Ut aīa pr̄is, ita ⁊ aīa filij mea eſt. Aīa q̄ peccauerit: ipſa morietur. Et vir ſi fuerit iuſtus: ⁊ fecerit iudiciū, ⁊ iuſtitiā, in mōtibus nō cōmederit: ⁊ oculos ſuos non leuauerit ad idola domus iſrael: ⁊ vxorē pximi ſui nō violauerit: ⁊ ad mulierē menſtruatam non acceſſerit: ⁊ hoīem nō cōtriſtauerit: pignus debitori ſuo reddiderit: p vim nihil rapuerit: panē ſuū eſurienti dederit: ⁊ nudū cooperuerit veſtimēto: ad vſuram non commodauerit: ⁊ amplius non acceperit: ab iniquitate auerterit manum ſuā: iudiciū verum fecerit inter virū ⁊ virū: ⁊ in pceptis meis ambulauerit: ⁊ iudicia mea cuſtodierit: vt faciat veritatē: hic iuſtus eſt: vita viuet: ⁊ nō morietur: ait dñs omnipotens. Grad. Cuſtodi me domine vt pupillā oculi: ſub vmbra alarū tuarum protege me. ℣. De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitatem.

Sequē. ſci euāg. ſm Mattheū. ca. 15

I N illo tpe: Egreſſus Jeſus ſeceſſit i partes tyri ⁊ ſidonis. Et ecce mulier Chananea a finibus illis egreſſa clamauit dicens ei. Miſerere mei dñe fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Qui non rn̄dit ei verbū. Et accedētes diſcipuli eius: rogabant eū, dicētes. Dimitte eā: q2 clamat poſt nos. Ipſe aūt rn̄dens, ait. Nō ſū miſſus niſi ad oues: q̄ perierunt domus iſrael. At illa venit: ⁊ adorauit eū: dicens. Dñe, adiuua me. Qui rn̄dens: ait. Nō eſt bonum ſumere panē filioꝝ: ⁊ mittere canibus. At illa dixit. Etiā dñe.

Nã ⁊ catelli edũt de micis, que ca
dunt de mẽſa dñorũ ſuor. Tũc
reſpõdẽs ieſus, ait illi. O mulier,
magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut
vis. Et ſanata eſt filia eius, ex illa
hora. **Offertorium.** Immittit ange
lus dñi in circuitu timẽtiũ eũ: ⁊ eripiet eos: gu
ſtate ⁊ videte: qm̃ ſuauis eſt dñs. **Secreta.**

Sacrificia, dñe q̃s, ꝓpitius
iſta nos ſaluent: q̃ medicina
libus ſunt inſtituta ieiunijs. per.
Cõio. Panis, quẽ ego dedero: caro mea
eſt pro ſeculi vita. **Poſtcommunio.**

Tuorum nos dñe, largitate
donorũ ⁊ tpalibus attolle
preſidijs: ⁊ renoua ſempiternis.
Per do. **Super populum. Orõ.**

Da, q̃s dñe, pplis xp̃ianis, ⁊
q̃ profitentur agnoſcere, ⁊
celeſte munus diligere, quod fre
quentant. per. ¶ **Feria. vj. Sta-
tio ad ſcõs. xij. apl̃os. Introit⁹.**

De neceſſitatibus meis
éripe me domine: vide
humilitatem meã, ⁊ la
borem meum: ⁊ dimit
te oia pctã mea. **Ps.**
Ad te dñe leuaui ani
mam meã: deus meus
in te confido: non eru
beſcam. ℟. Gloria patri. **Oratio.**

Eſto domine ꝓpitius plebi
tue: ⁊ quã tibi facis eſſe deuotã:
benigno refoue miſeratus auxi-
lio. Per. **Orationes alias dicen-
das, Require in dominica prece.**
fol. 28. **Lcõ ezechielis prophete.**

ca. 18 Hec dicit dñs deus: Anima
que peccauerit: ipſa morie-
tur. Filius nõ portabit iniquita-
tem patris: ⁊ pater non portabit
iniquitatẽ filij. Iuſtitia iuſti ſup
eum erit: ⁊ impietas impij erit ſu
per eũ. Si aũt impius egerit pe-
nitentiã ab oibus pctis ſuis que
operatus eſt: ⁊ cuſtodierit vniuer
ſa precepta mea: ⁊ fecerit iudiciũ
⁊ iuſtitiam, vita viuet, ⁊ non mo-
rietur. Omniũ iniquitatũ eius,
quas operatus eſt: non recorda-
bor. In iuſtitia ſua, quam opera-
tus eſt: viuet. Nunquid volunta
tis mee eſt mors impij: dicit dñs
deus, ⁊ nõ vt conuertatur à vijs
ſuis, ⁊ viuat? Si autem auerterit
ſe iuſtus à iuſtitia ſua: ⁊ fecerit ini
quitatẽ: ſm̃ omnes abominatio-
nes: q̃s operari ſolet impius: nũ-
quid viuet? Omnes iuſtitie eius,
quas fecerat: non recordabũtur.
In p̃uaricatiõe ſua qua p̃uarica-
tus eſt, ⁊ in pcõ ſuo, qd̃ peccauit:
in ipſis morieť. Et dixiſtis. Non
eſt equa via dñi. Audite ergo do
mus iſrael. Nũqd via mea nõ eſt
equa? ⁊ non magis vie vr̃e praue
ſunt? Cũ enim auerterit ſe iuſtus
à iuſtitia ſua: ⁊ fecerit iniquitatẽ,
morietur in eis. In iniuſtitia ſua,
quã operatus eſt: morieť. Et cũ
auerterit ſe impius ab impieta-
te ſua, quã operatus eſt: ⁊ fecerit
iudiciũ ⁊ iuſtitiã: ipſe animã ſuã
viuificabit. Cõſiderans enim ⁊
auertẽs ſe ab oibus iniquitatib⁹
ſuis, quas operatus eſt: vita vi-
uet: ⁊ non morietur: ait dñs ops.
Grad. Saluum fac ſeruum tuum, deus
meus ſperantem in te. ℣. Auribus percipe
orationem meã. **Tractus.** Domine nõ
ſm̃ peccata nr̃a, que fecimus nos: neq̃ ſm̃ iniq
tates noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe, ne
memineris

memineris iniquitatū nrar antiquar: cito anti cipent nos misericordie tue: q pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriā nominis tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto pctis nr̄is, ꝑꝑ nomē tuum.

a.5 Sequētia ſcti euāg. ſm Joannē.

In illo tpe: Erat dies feſtus iudeorū: ⁊ aſcēdit ieſus hieroſolymā. Eſt autē hieroſolymis ꝓbatica piſcina: q cognominatur hebraice bethſaida qnq₃ porticꝰ habens. In his iacebat multitudo magna lāguentiū, cecor, claudor, aridorū, expectātiū aq motū. Angelus aūt dñi ſm tēpus deſcendebat in piſcinā, ⁊ mouebat aqua. Et q prior deſcēdiſſet i piſcinā poſt motionē aq: ſanus fiebat à q̄cūq₃ detinebat infirmitate. Erat aūt qdā hō ibi, triginta ⁊ octo annos habēs in īfirmitate ſua. Hunc ergo cū vidiſſet ieſus iacētē: ⁊ cognouiſſet, q iam multū tēpus haberet: dixit ei. Uis ſanus fieri? rñdit ei lāguidus. Dñe, hoiem nō habeo, vt cum turbata fuerit aqua: mittat me in piſcinā. Dū venio eni₃ ego: alius ante me deſcēdit. Dicit ei ieſus. Surge, tolle grabatū tuū: ⁊ ambula. Et ſtatim ſanus factus eſt hō: ⁊ ſuſtulit grabatū ſuū, ⁊ ambulabat. Erat aūt ſabbatu₃ in illa die. Dicebant ergo iudei, illi q ſanus factus fuerat. Sabbatu₃ eſt: non licet tibi tollere grabatū tuū. Rñdit eis. Qui me ſanū fecit, ille mihi dixit. Tolle grabatum tuu₃: ⁊ ambula. Interrogauerunt ergo eu₃. Quis eſt ille hō, q dixit tibi: tolle grabatu₃ tuū ⁊ ambula? Is aūt, qui ſanus fuerat effectus: neſciebat, qs eſſet. Ieſus aūt declinauit à turba conſtituta in loco. Poſtea inuenit eum ieſus in templo: ⁊ dixit illi. Ecce ſanus factus es: iam noli peccare: ne deterius tibi aliquid contingat. Abijt ille homo: ⁊ nūciauit iudeis: q ieſus eſſet, qui fecit eu₃ ſanū. Offerto.

Benedic anima mea domino: ⁊ noli obliuiſci omnes retributiones eius: ⁊ renouabitur, ſicut aquile, iuuentus tua. Secreta.

Suſcipe, qs dñe, munera noſtris oblata ſeruitijs: ⁊ tua propitius dona ſanctifica. Per dñm. Cōio. Erubeſcant, ⁊ conturbentur omnes inimici mei: auertantur retrorſum ⁊ erubeſcāt valde velociter. Poſtcōmunio.

Per huius dñe operatione₃ myſterij: ⁊ vitia noſtra purgētur, ⁊ iuſta deſideria cōpleatur. Per dñm. Super populum, Oratio.

Exaudi nos miſericors deus, ⁊ mentibus noſtris grē tue lumē oſtende. Per. ¶ Sabbato Statio ad ſcm petru. Introitus.

Intret oratio mea in conſpectu tuo: inclina aurem tuam ad preces meam domine. Ps. Dñe deꝰ ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coram te. ℣. Gloria patri. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Populum tuu₃, qs dñe, propitius reſpice: atq₃ ab eo

flagella tuę iracundię clementer
ca.26 auerte. p. Lectio libꝛi deuteron.
IN diebuſ illis: Oꝛauit moy
ſes ad dominū dicens. Re
ſpice dn̄e de ſanctuario tuo: ⁊ de
excelſo cęloꝛum habitaculo. Et
benedic pplo tuo iſrael, ⁊ terrę,
quā dediſti nobiſ: ſicut iuraſti pꝛi
bus nr̄is: dare terrā lacte ⁊ melle
manantē. Audi iſrl. Hodie dn̄s
deus tuus p̄cepit tibi: vt facias
mandata eius, atq; iudicia: ⁊ cu
ſtodias, ⁊ impleas ex toto coꝛde
tuo: ⁊ ex tota aīa tua. Dominū ele
giſti hodie: vt ſit tibi deus: ⁊ am
bules in vijs eius: ⁊ cuſtodias cę
rimonias illiuſ, ⁊ mādata, atq; iu
dicia: ⁊ obēdiaſ eiuſ imperio. Et
dn̄ſ elēgit te hodie: vt ſis ei popu
lus peculiaris, ſicut locutus eſt ti
bi: ⁊ cuſtodias oīa p̄cepta eius: ⁊
faciat te excelſioꝛē cūctis gētibꝰ,
quas creauit in laudez, ⁊ nomē, ⁊
gloꝛiā ſuā: vt ſis pplus ſctūs dn̄i
dei tui: ſicut locutꝰ eſt tibi. Gra.
Pꝛopitius eſto dn̄e pctis nr̄is: neq̄n dicant
gētes: vbi eſt deus eoꝛū? ℣. Adiuua nos deꝰ
ſalutaris nr̄: ⁊ pp honoꝛē noiſ tui dn̄e libera noſ.
Oꝛemuſ. Flectamus genua. ℟. Leuate.
PRotectoꝛ nr̄ aſpice Oꝛo.
deus: vt qui maloꝝ nr̄oꝛum
pōdere p̄mimur, ꝑcepta miſicoꝛ
dia, libera tibi mēte famulemur.
ca.11 per. Lectio libꝛi deuteron.
IN diebus illis: Dixit moy
ſes filijs iſrael. Si cuſtodieritis
mādata, q̄ ego p̄cipio vobis, ⁊ fe
ceritis ea: vt diligatis dn̄m deuz
vr̄m: ⁊ ambulētiſ in oībꝰ vijs eiꝰ:
adherētes ei, diſperdet dn̄s oēs
gētes iſtas ante faciē vr̄az: ⁊ poſ
ſidebitis eas, q̄ maioꝛes ⁊ foꝛtio
res vobis ſunt. Oīs locus, quez
calcauerit pes vr̄: veſter erit. A
deſerto, ⁊ libano, ⁊ flumine ma
gno eufrāte, vſq; ad mare occidē
tale, erūt termini veſtri: nulluſq;
ſtabit cōtra vos. Terroꝛē veſtrū
⁊ foꝛmidinez dabit dn̄s deus ve
ſter ſup oēm terraz, quā calcaturi
eſtis: ſicut locutus eſt vobis dn̄s
deus veſter. Gra. Pꝛotectoꝛ nr̄ aſpi
ce deus: ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Dn̄e
deus virtutuz, exaudi pꝛeces ſeruoꝝ tuoꝝum.
Oꝛemus. Flecta. ge. ℟. Leua. Oꝛo.
ADeſto dn̄e ſupplicationibꝰ
noſtris: vt eſſe, te largiente,
mereamur ⁊ inter pꝛoſpera humi
les: ⁊ inter aduerſa ſecuri. Per.
Lectio libꝛi Machabeoꝝ. 2.ca.
IN diebus illis: Oꝛōnem fa
ciebāt ſacerdoteſ: dum offerrent
ſacrificiuz ꝓ pplo iſrael: ionatha
inchoāre: cęteris autē rn̄dētibuſ
⁊ dicētibuſ. Bn̄ faciat vobiſ deꝰ:
⁊ meminerit teſtamēti ſui: qđ lo
cutus eſt ad abꝛaham, iſaāc, ⁊ ia
cob ſeruos ſuos fideles. Et det
vobis coꝛ oībus, vt colātis eū: ⁊
faciatis eius volūtatē. Adapiat
coꝛ vr̄m in lege ſua: ⁊ in p̄ceptis
ſuis, ⁊ faciat pacē. Exāudiat oꝛa
tiones veſtraſ: ⁊ reconcilietur vo
bis: nec vos deſerat in tp̄e malo,
dominus deuſ veſter. Gradua.
Conuertere domine aliquātulū: ⁊ depꝛecare
ſuper ſeruos tuos. ℣. Dn̄e refugiū factus es
nobis: à generatione ⁊ pꝛogenie. Oꝛemꝰ.
Flectamus genua. ℟. Leuate. Oꝛatio.
PReces ppli tui, q̄s dn̄e, cle
menter exaudi: vt, qui iuſte
pꝛo pctis nr̄is affligimur: pꝛo tui
nominis

noīs gloꝛia, miſericoꝛditer libere
mur. Per. Lectio libꝛi ſapiētie.
Eccle. ca.36 Miſerere nr̄i deus oīum: ⁊
reſpice nos: ⁊ oſtende no-
bis lucē miſerationū tuaꝝ. Im-
mitte timoꝛē tuū ſup gētes: que
nō exquiſierūt te: vt cognoſcāt: qꝛ
nō eſt deus niſi tu, ⁊ enarrent ma-
gnalia tua. Alleua manum tuā
ſup gentes aliēnas: vt videāt po-
tētiā tuā. Sicut enim in cōſpectu
eoꝝ ſctificatus es in nobis: ſic in
conſpectu nr̄o magnificaberis in
illis: vt cognoſcant te: ſicut ⁊ nos
cognouimus: qm̄ nō eſt de⁹ pter
te dn̄e. Innoua ſigna: ⁊ immuta
mirabilia. Glifica manum, ⁊ bꝛa-
chiū dextrum. Excita furoꝛē: ⁊
effunde iram. Extolle aduerſa-
rium, ⁊ afflige inimicum. Feſtina
tēpus: ⁊ memento finis: vt enar-
rent mirabilia tua: dn̄e deus nr̄.
Grad. Dirigatur oꝛo mea: ſicut incenſuꝫ
in conſpectu tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manuum
mearum ſacrificiū veſpertinū. Oremus.
Flecta. genua. ℟. Leuate. Oꝛo.
Actiones nr̄as, q̄s dn̄e, aſpi-
rādo p̄ueni: ⁊ adiuuando proſeq̄
re: vt cūcta nr̄a oꝛo ⁊ operatio a
te ſemp incipiat: ⁊ per te cepta fi
ca.3 niat. Per. Lcō Danielis pphe.
In dieb⁹ illis: Angelus dn̄i
deſcendit cum azaria, ⁊ ſo-
ciis eius in foꝛnacē: ⁊ excuſſit flā-
mam ignis de foꝛnāce: ⁊ fecit me-
diū foꝛnacis quaſi ventum roꝛis
flantē. Flāma aūt diffuſa eſt ſup
foꝛnacē cubitis quadragintano-
uē: ⁊ incēdit, quos rēperit iuxta
foꝛnacem de chaldeis, miniſtros
regis, qui eā incendebant. Illos

autē oīno non tētigit ignis: neq̄
contriſtauit: nec q̄cq̄ moleſtie in-
tulit. Tūc hi tres, q̄ſi ex vno oꝛe,
laudabāt, ⁊ glificabāt, ⁊ benedice-
bant deum in foꝛnace: dicentes.
Benedictus es, dn̄e deus Hymn⁹.
patrū nr̄oꝝ. ℟. Et laudabilis ⁊ glo-
rioſus in ſecula. ℣. Et bn̄dictū nomē gloꝛie
tue quod eſt ſctm̄. ℟. Et laudabile ⁊ gloꝛio
ſum in ſecula. ℣. Benedictus es in tēplo ſcō
gloꝛie tue. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in
ſecula. ℣. Benedictus es ſuper thꝛonū ſctū
regni tui. ℟. Et laudabilis ⁊ gloꝛioſus in
ſecula. ℣. Benedictus es ſup ſceptrū diuini-
tatis tue. ℟. Et laudabilis ⁊ gloꝛioſus in ſe-
cula. ℣. Benedictus es, qui ſedes ſuper che-
rubin intuens abyſſos. ℟. Et laudabilis ⁊
gloꝛioſus in ſecula. ℣. Benedictus es, qui am-
bulas ſup pennas ventoꝝ, ⁊ ſup vndas maris.
℟. Et laudabilis ⁊ gloꝛioſus in ſecula. ℣.
Benedicāt te oēs angeli ⁊ ſancti tui. ℟. Et
laudēt te: ⁊ gloꝛificēt in ſcl'a. ℣. Bn̄dicant te
celi, terra, mare, ⁊ oīa, que in eis ſunt. ℟. Et
laudent te: ⁊ gloꝛificent in ſecula. ℣. Gloꝛia
patri ⁊ filio ⁊ ſpūi ſcō. ℟. Et laudabili ⁊ glo-
rioſo in ſecula. ℣. Sicut erat in pꝛincipio, ⁊
nūc ⁊ ſemper, ⁊ in ſecula ſeculoꝝ amē. ℟. Et
laudabili ⁊ gloꝛioſo in ſecula. ℣. Benedictus
es, domine deus patrum nr̄oꝝ. ℟. Et lau-
dabilis ⁊ gloꝛioſus in ſecula. Hic dicit.
Dn̄s vobiſcū. Sine Flectamus genua. Oꝛo.
Deus, qui tribus pueris miti-
gaſti flāmas igniū: concede
ppitius: vt nos famulos tuos,
nō exurat flāma vitioꝛum. Per.
Orationes alias dicendas, Re-
quire in dominica pꝛecedenti.
fol. 28. Lcō epiſtole beati pau-
li apoſtoli ad Theſſalonicenſes. 1.ca.
Fratres: Rogamus vos: coꝛ- 5
ripite ingētos: conſolamini

puſillánimes: ſuſcipite infirmos: patientes eſtóte ad oés. Uidéte, neqꝫ malū ꝓ malo alicui reddat: ſed ſemꝑ qđ bonū eſt ſectamini in inuicé, ꝛ in oés. Semꝑ gaudéte: ſine intermiſſione orate: in oībus grās ágite. Hec eſt enim volūtas dei: in xp̄o Jeſu in oībus vobis. Spm̄ nolite extinguere: prophetias nolite ſpérnere. Oīa autem ꝓbáte: qđ bonum eſt tenéte. Ab oī ſpecie mali abſtinéte vos. Ipſe aūt deus pacis ſáctificet vos ꝑ oīa: vt integer ſpūs veſter, ꝛ aīa, ꝛ corpus, ſine q̄rela in aduentu dn̄i noſtri ieſu xp̄i ſeruetur. Tractus.

Laudate dn̄m oēs gentes: ꝛ collaudate eum oēs populi. ℣. Qm̄ confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: ꝛ veritas dn̄i manet in ęternū.

ca. 17 Sequē. ſcī euāg. ſm̄ Mattheū.

In illo tp̄e: Aſſumpſit ieſus petrū, ꝛ iacobum, ꝛ ioannē fratrē eius: ꝛ duxit illos in mōtē excelſū ſeorſū: ꝛ tráſfiguratus eſt ante eos. Et reſplenduit facies eius, ſicut ſol: veſtiméta aūt eius facta ſunt alba, ſicut nix. Et ecce apparuerunt illis moyſes ꝛ helias cum eo loquentes. Rn̄dens auté petrus, dixit ad ieſū. Dn̄e, bonū eſt nos hic eſſe. Si vis: faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū: moyſi vnū: ꝛ helię vnū. Adhuc eo loquente, ecce nubes lúcida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic eſt filius meus dilectus: in quo mihi bene complacui: ipſū audite. Et audientes diſcipuli, ceciderunt in faciē ſuā, ꝛ timuerunt valde. Et acceſſit ieſus, ꝛ tetigit eos, dixitqꝫ eis. Súrgite: ꝛ nolite timére. Leuátes autem oculos ſuos: néminem viderunt, niſi ſolum ieſum. Et deſcendentibus illis de monte, pręcepit eis ieſus, dicés. Némini dixeritis viſionem donec filius hominis a mortuis reſurgat. Offertorium.

Domine deus ſalutis meę, in die clamaui ꝛ nocte coram te: intret oratio mea in conſpectu tuo domine. Secreta.

Preſentibus ſacrificijs, q̄s dn̄e, ieiunia nr̄a ſanctifica: vt qđ obſeruantia nr̄a ꝓfitetur extrinſecus: intérius operet̄. Per. Cōio.

Dn̄e deus, in te ſperaui: libera me ab oībus perſequētibus me: ꝛ éripe me. Poſtcōio.

Sanctificationib⁹ tuis, oēs deus, ꝛ vitia noſtra curentur: ꝛ remedia nobis ęterna proueniant. Per. Sup pplm̄. Oṙo.

Fideles tuos, deus, benedictio deſiderata confirmet: quę eos ꝛ á tua voluntate nunquam faciat diſcrepáre: ꝛ tuis ſemper indúlgeat beneficijs gratulari. Per dominū. ¶ Dn̄ica. ij. in xl. Statio ad ſanctam mariá maioré. Introitus.

Reminiſcere miſerationum tuarū, domine, ꝛ miſericordię tuę: quę á ſeculo ſunt: ne únquam dn̄entur nobis inimici nr̄i: libera nos, deus iſrael, ex oībus anguſtijs noſtris. Ps. Ad te dn̄e leuaui animá meá: deus meus, in te confido nō erubeſcā. ℣. Gloria.

Orō.

Deus, qui cóſpicis oī nos virtute deſtitui: interius exteriuſqꝫ cuſtodi: vt ab omnibus aduerſitatibus muniámur in corpore:

corpore: ꝛ q̄ prauis cogitationibus mundemur in mēte. per. Ad poscēda ſuffragia ſctorū, Oro.

A Cūctis nos, q̄s dn̄e, mētis ꝛ corporis defende piculis: ꝛ itercedēte glorioſa virgine dei genitrice maria, cuꝫ beatis aplis tuis petro ꝛ paulo atque beato N. ꝛ oībus ſctis: ſalutē nobis tribue benignus ꝛ paceꝫ, vt deſtructis aduerſitatibus, ꝛ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundeꝫ dominum noſtrum. Et pro viuis ꝛ defunctis generaliter, Oratio.

O Mnipꝰs ſempiterne deuſ: qui viuorꝫ dn̄aris ſimul ꝛ mortuorꝫ: omniūq̄ꝫ miſereris, quos tuos fide ꝛ opere futuros eſſe p̄noſcis: te ſupplices exoramus: vt pro q̄buſ effūdere p̄ces decreuimus: quoſq̄ꝫ vel p̄ns ſclm̄ adhuc in carne retinet: vel futurum iā exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus oībus ſcīs tuis: pietatis tuę clementia, oīum delictorꝫ ſuorum veniam cōſequanť. Per dominū. Lectio ep̄lę beati pau-

I.ca.4 li ap̄li ad Theſſalonicenſes.

F Ratres: Rogamus vos ꝛ obſecramuſ in dn̄o ieſu, vt quemadmodū accepiſtis a nobis: q̄uo vos oporteat ambulare: ꝛ placere deo: ſic ꝛ ambuletis: vt abūdetis magis. Scitis enim quę p̄cepta dederim vobis p dn̄m ieſuꝫ. Hęc eſt enim volūtas dei, ſanctificatio veſtra: vt abſtineatis vos a fornicatiōe: vt ſciat vnuſquiſq̄ꝫ veſtrū. ſuū vas poſſidere: in ſanctificatione, ꝛ honore, nō in paſſione deſiderij: ſicut ꝛ gentes, quę ignorāt deuꝫ. Et neq̄s ſupergrediatur: neq̄ꝫ circūueniat in negotio fratrē ſuū: q̄m vindex eſt dn̄s de his oībus: ſicut p̄dixîmus vobis, ꝛ teſtificati ſumuſ. Non enīꝫ vocauit nos deus in immūditiā, ſed in ſanctificationē. In chřo ieſu dn̄o nr̄o. Grad. T Ribulationes cordis mei dilatatę ſunt: de neceſſitatibus meis eripe me dn̄e. ℣. Uide humilitatem meā, ꝛ laborē meum: ꝛ dimitte omnia peccata mea. Trac. C Ōfitemini dn̄o, q̄m bonus: quoniā in ſeculū miſericordia eius. ℣. Quis loquetur potētias dn̄i: auditas faciet oēs laudes eius: ℣. Beati, qui cuſtodiūt iudicium: ꝛ faciūt iuſtitiā in omni tp̄e. ℣. Memento nr̄i dn̄e in beneplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo. Euangel Aſſumpſit Jeſus petrū, ꝛc̄. Require in ſabbato p̄ce. fol. 34. Offer. M Editabor in mandatis tuis, q̄ dilexi valde: ꝛ leuabo manus meas ad mandata tua, quę dilexi. Secre.

S Acrificijs preſentibus, dn̄e q̄s, intende placatus: vt ꝛ deuotioni noſtrę p̄ficiāt ꝛ ſaluti. Per dominuꝫ no. Alia ſecreta.

E Xaudi nos deus ſalutaris nr̄: vt p huius ſacri virtutē: a cūctiſ noſ mētiſ ꝛ corporiſ hoſtibꝰ tuearis: gr̄aꝫ tribuēs in p̄ſenti: ꝛ gl̄iā in futuro. Per. Alia ſecret.

D Eus, cui ſoli cognitꝰ eſt numerus electorum in ſupna felicitate locandus: tribue q̄s: vt intercedētibuſ oībꝰ ſcīs tuis: vniuerſorꝫ, quos in orōne cōmendatos ſuſcepimus: ꝛ nōia oīum fideliū, beatę p̄deſtinatiōiſ liber aſcripta retineat. p. Cōio. I Ntellige clamorem meum, intende voci orationis meę,

rex meus, ⁊ deus meus: qm̃ ad te oꝛabo dñe.

Poſtcõio. Supplices te rogamus, op̃s deus, vt quos tuis reficis ſacris: tibi etiã placitis moꝛibus, dignãter deſeruire concedas. Per.

Alia poſtcõio. Mundet ⁊ muniat nos, q̃s domine, diuini ſacramenti munus oblatũ: ⁊ intercedẽte beata virgine dei genitrice maria, cum beatis aplis tuis petro ⁊ paulo: atq; btõ N. ⁊ oĩbus ſãctis, à cunctis nos reddas, ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per.

Alia poſtcõio. Purificent nos, q̃s op̃s ⁊ miſericoꝛs deus, ſacr̃a que ſumpſimus, ⁊ intercedẽtib⁹ oĩbus ſãctis tuis p̃ſta, vt hoc tuum ſacramentũ nõ ſit nobis reatus ad penã, ſed interceſſio ſalutaris ad veniã, ſit ablutio ſcelerũ, ſit foꝛtitudo fragiliũ, ſit cõtra oĩa mũdi pericula firmamẽtu;, ſit viuoꝝ atq; moꝛtuoꝛu; fidelium remiſſio omnium delictoꝛum. Per dominũ.

Feria.ij. Statio ad.ſ. clementem. Introitus.

Redime me dñe, ⁊ miſerere mei, pes enim meus ſtetit in via recta, in eccleſijs benedicam dominum. **Ps.** Judica me dñe: quoniã ego in innocentia mea ingreſſus ſum: ⁊ in domino ſperãs non infirmaboꝛ. **℣.** Gloꝛia pa.

Oꝛatio. Preſta, q̃s op̃s deus, vt familia tua, que ſe, affligendo carnem, ab alimentis abſtinet: ſectãdo iuſtitiam, à culpa ieiunet. Per dominum no.

Oꝛõnes alias dicẽdas, Require in dñica preceden. fol.35. **Lectõ danielis prophete.** ca.9

In diebus illis: Oꝛauit daniel ad dñm, dicẽs. Domine deus nr̃: qui eduxiſti pplm̃ tuũ de terra egypti in manu foꝛti: ⁊ feciſti tibi nomẽ ſm̃ diem hanc: peccauimus: iniquitatẽ fecimus dñe in oẽm iuſtitiã tuam. Auertatur obſecro ira tua, ⁊ furoꝛ tuus à ciuitate tua hieruſalem, ⁊ à monte ſacto tuo. Propter peccata enim noſtra, ⁊ iniqtates patrũ noſtrorum: hieruſalẽ ⁊ populus tuus in opprobriũ ſunt oĩbus, per circuitum noſtrum. Nunc ergo exaudi dñe deus noſter oꝛonẽ ſerui tui, ⁊ preces eius: ⁊ oſtende faciem tuam ſup ſanctuariũ tuu;: qd deſertũ eſt. Propter temetipſu; inclina, deus meus, aurẽ tuam, ⁊ audi: aperi oculos tuos: ⁊ vide deſolationem nr̃a;: ⁊ ciuitatem, ſuper quã inuocatu; eſt nomẽ tuũ. Neque enim in iuſtificationibus nr̃is proſternimus p̃ces ante faciẽ tuã: ſed in miſerationib⁹ tuis multis. Exaudi dñe, placare dñe, attende: ⁊ fac. Ne moꝛeris propter temetipſum deus meus: qꝛ nomẽ tuũ inuocatũ eſt ſuper ciuitatẽ hãc: ⁊ ſup populu; tuũ: dñe deus noſter.

Grad. Adiutoꝛ meus ⁊ liberatoꝛ meus eſto dñe: ne tardaueris. **℣.** Confundantur ⁊ reuereantur inimici mei: qui querũt aiam meã.

Trac. Dñe, nõ ſm̃ pctã nr̃a, que fecimus nos: neq; ſm̃ iniquitates nr̃as retribuas nobis. **℣.** Dñe, ne memineris iniquitatum nr̃arum antiquarũ: cito anticipent nos miſericoꝛdie tue: qꝛ pauperes facti ſumus nimis,

nimis. ℣. Adiuua nos, deus ſalutaris nr̄: ⁊ propter gloriam nois tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris, propter nomē tuū.

ca.8 Sequē. ſci euāge. ſm Joannem.

IN illo tpe: Dixit ieſus turbis iudeorū. Ego vado ⁊ queritis me: ⁊ in pctō veſtro moriemini. Et quò ego vado: vos nō poteſtis venire. Dicebant ergo iudei. Nunquid interficiet ſemet ipſum: quia dicit: quò ego vado: vos nō poteſtis venire? Et dicebat eis. Uos de deorſum eſtis: ego de ſupernis ſum. Uos de mūdo hoc eſtis: ego non ſum de hoc mundo. Dixi ergo vobis: q̄r moriemini in pctīs veſtris. Si enim nō credideritis: q̄r ego ſum: moriemini in pctō veſtro. Dicebant ergo ei. Tu quis es? Dixit eis ieſus. Principiū, qui ⁊ loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui, ⁊ iudicare: ſed qui miſit me, verax eſt. Et que audiui ab eo: hec loquor in mundo. Et nō cognouerunt: q̄a patrem eius dicebat deum. Dixit ergo eis ieſus. Cū exaltaueritis filiū hoīs: tunc cognoſcētis: q̄r ego ſum: ⁊ à meipſo facio nihil: ſed ſicut docuit me pater, hec loquor. Et qui me miſit mecum eſt, ⁊ nō reliquit me ſolū: q̄r ego que placita ſunt ei: facio ſemper. Offertoriū. Benedicā dominū, qui tribuit mihi intellectum: prouidebam dñm in conſpectu meo ſemper: qm̄ à dextris eſt mihi, ne commouear. Secreta.

HEc hoſtia dñe placationis ⁊ laudis, tua nos protectione dignos efficiat. Per dñz. Cōio.

Dñe dñs nr̄ q̄z admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra. Poſtcōmunio.

HEc nos cōio dñe purget à crimine: ⁊ celeſtis remedij faciat eſſe cōſortes. p. Sup ppl'm. Orō.

ADeſto ſupplicationibus noſtris oīps deus: ⁊ q̄bus fiduciā ſperādę pietatis indulges: cōſuetę miſericordię tribue benignus effectū. Per.

¶ Feria.iiij. Statio ad ſcām ſabinā. Introit.

Tibi dixit cor meum: queſiui vultum tuum: vultum tuū domine requiram: ne auertas faciem tuam à me. Ps. Dominus illuminatio mea, ⁊ ſalus mea, quem timebo? ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

PErfice, q̄s dñe, benignus in nobis obſeruantię ſanctę ſubſidium: vt, que te authore faciēda cognouimus: te operāte impleamus. Per dominuz. Orationes alias dicēdas Require in dñica p̄ce. fol.35. Lctō libri Regum. 3.c.17

IN diebus illis. Factus eſt ſermo dñi ad heliam theſbitē dicens. Surge, ⁊ vade in ſareptam ſidoniorum, ⁊ manebis ibi: p̄cepi enim ibi mulieri viduę: vt paſcat te. Surrexit, ⁊ abijt in ſareptam. Cumq̄z veniſſet ad portaz ciuitatis: apparuit ei mulier vidua colligēs ligna: ⁊ vocauit eaz: dixitq̄z ei. Da mihi paululum aque in vaſe, vt bibaz. Cumq̄z illa pgeret ut afferret: clamauit poſt tergum eius dicens. Affer mihi, obſecro, ⁊ buccellam panis in manu tua. Que reſpondit. Uiuit dominus deus tuus, q̄r nō habeo panem: niſi quantū pugillus capere

poteſt farine in hydria: ⁊ páulu-
lũ olei i lecytho. En cólligo duo
ligna: vt ingrediar: ⁊ faciam illud
mihi ⁊ filio meo: vt comedámus,
⁊ moriamur. Ad quã helias ait.
Noli timere, ſed vade, ⁊ fac ſicut
dixiſti. Ueruntamen mihi primũ
fac de ipſa farinula ſubcineritiuȝ
panem paruulum: ⁊ áffer ad me:
tibi autem, ⁊ filio tuo facies poſt-
ea. Hec aũt dicit dominus deus
iſrael. Hydria farine non defi-
ciet: nec lecythus olei minuetur,
vſqȝ in diem: in qua daturus eſt
dñs pluuiam ſuper faciem terre.
Que abijt: ⁊ fecit iuxta verbum
helie. Et comédit ipſe, ⁊ illa, ⁊ do-
mus eius tota. Et ex illa die, hy-
dria farine non defécit: ⁊ lecy-
thus olei nõ eſt imminutus iuxta
verbũ dñi: qđ locutus fúerat in
manu helie. Gradua. Iacta cogi-
tatum tuũ in dño: ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dum
clamarem ad dominũ: exaudiuit voceȝ meam:
ab his, que appropinquant mihi. Sequẽ-
ca.23 tia ſancti euange. ſm Matthevm.
In illo tpe: Locutus eſt ieſus
ad turbas: ⁊ ad diſcipulos
ſuos, dicens. Super cáthedram
moyſi, ſedérunt ſcribe ⁊ phariſei.
Oia ergo, quecunqȝ dixerint vo-
bis: ſeruate ⁊ facite: ſcdm vero o-
pera eorum, nolite facere. Dicũt
enim, ⁊ nõ faciũt. Alligant eniȝ o-
nera grauia ⁊ importabilia: ⁊ ipo
nũt in humeros hoiuȝ: digito au
tẽ ſuo, nolũt ea mouere. Oia ve
ro opera ſua faciũt: vt videantur
ab hoibus. Dilatát eniȝ philaté-
ria ſua: ⁊ magnificant fimbrias.
Amát autẽ primos recubitus in
cenis: ⁊ primas cathedras in ſy-
nagógis: ⁊ ſalutationes in foro:
⁊ vocari ab hoibus rabbi. Uos
autẽ nolite vocari rabbi. Un⁹ eſt
enim magiſter vr̃. Oẽs autẽ vos
fr̃es eſtis. Et patrẽ nolite vocá-
re vobis ſup terrã: vnus eſt enim
pr̃ veſter: qui eſt in celis. Nec vo-
cemini magiſtri: quia magiſter vr̃.
vnus eſt chriſtus. Qui maior eſt
veſtrũ: erit miniſter veſter. Qui
autẽ ſe exaltauerit, humiliabit: ⁊
qui ſe humiliauerit, exaltabitur.
Offe. Miſerere mei dñe ſm magnã miſe
ricordiã tuã: dele dñe iniqtatẽ meã. Secre.
Sanctificationẽ tuaȝ nobis
dñe his myſterijs operare
placat⁹: que nos ⁊ a terrenis pur
get vitijs: ⁊ ad celeſtia dona per-
dúcat. per. Cõ. Narrabo omnia mi-
rabilia tua: letabor ⁊ exultabo in te. pſallam no
mini tuo altiſſime. Poſtcommunio.
Ut ſacris dñe reddamur di-
gni muneribus: fac nos tuis
qs ſemper obedire mandatis. p.
Super populum, Oratio.
Propitiare dñe ſupplicatio-
nibus nr̃is, ⁊ aiarũ noſtrarũ me-
dére languoribus, vt remiſſione
pcepta: in tua ſemper benedictio
ne letemur. Per d. ¶ Feria.iiij.
Statio ad ſctãȝ eccleſiã. Introit.

Ne derelinquas me do
mine deus meus: ne di
ſcedas à me: intende in
adiutorium meuȝ: do-
mine vtus ſalutis mee.
ps. Dñe ne in furo-
re tuo arguas me: neqȝ
in ira tua corripias me.
℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
Populum

Populum tuũ dñe propitius reſpice: ⁊ quos ab eſcis carnalibus precipis abſtinére: à noxijs quoqꝫ vitijs ceſſáre côcede. Per. Orationes alias dicendas Require in dominica precedenti. folio.35. Lectio libri Eſther.

ca.13 In diebus illis: Orauit mardocheus ad dominũ dicẽs. Dñe deus rex oĩps: in ditione tua cuncta ſunt poſita: ⁊ nõ eſt q poſſit tuę reſiſtere voluntati. Si decréueris ſaluare nos: continuo liberabimur. Tu enim dñe feciſti cęlum ⁊ terram: ⁊ qcqd celi ámbitu ꝯtinet. Tu es dñs oĩuꝫ: ⁊ nõ eſt q reſiſtat maieſtati tuę. Et nunc dñe rex regũ: deus abrahaꝫ: miſerere populo tuo: qꝛ volũt nos inimici nr̃i pdere, ⁊ hereditatẽ tuaꝫ delére. Ne deſpicias partẽ tuaꝫ: quã redemiſti tibi: ſed exaudi deprecationẽ nr̃aꝫ: ⁊ propitius eſto ſorti ⁊ funiculo hereditatis tuę. Et côuerte luctũ nr̃m in gaudiũ: vt viuẽtes laudẽmus nomẽ tuũ: ⁊ ne cláudas ora canentiuꝫ te: dñe deus nr̃. Gra. Saluũ fac populũ tuũ dñe: ⁊ bñdic hereditati tuę. ℣. Ad te dñe clamaui: deus meus ne ſileas à me: ⁊ ero ſimilis deſcendentibus in lacuꝫ. Trac. Domine, non ſm pctã nr̃a, quę fecimus nos: neqꝫ ſm iniquitates nr̃as retribuas nobis. ℣. Dñe, ne memineris iniquitatum nr̃aꝝ antiquarum: cito anticipent nos miſericordię tuę: qꝛ pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̃: ⁊ ꝓpter gloriã noĩs tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto pctĩs nr̃is propter nomẽ tuum.

ca.20 Sequẽ. ſci euãg. ſm Mattheuꝫ.

In illo tpe: Aſcendens ieſus hieroſolymã, aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecretò, ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolymã: ⁊ filius hoĩs tradet principibus ſacerdotũ, ⁊ ſcribis: ⁊ côdẽnabunt eum morte. Et tradẽt eũ gentibus, ad illudẽdũ, ⁊ flagellãdũ, ⁊ crucifigẽdum: ⁊ die tertia reſurget. Tũc acceſſit ad euꝫ mr̃ filiorũ zebedei cũ filijs ſuis: adorans, ⁊ petens aliqd ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeant hi duo filij mei: vnus ad dexteram tuã: ⁊ alius ad ſiniſtrã, in regno tuo. Rñdens autem ieſus, dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bíbere cálicem queꝫ ego bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſſumus. Ait illis. Cálicem quidem meũ bibẽtis: ſedẽre autem ad dexterã meã: vel ad ſiniſtram nõ eſt meũ dare vobis: ſed quibus paratũ eſt à patre meo. Et audientes decem, indignati ſunt de duobus fratribus. Ieſus aũt vocauit eos ad ſe: ⁊ ait. Scitis quia principes gentiuꝫ dñantur eoꝝ: ⁊ qui maiores ſunt: poteſtatẽ exercent in eos? Non ita erit inter vos. Sed quicunqꝫ volúerit inter vos maior fieri: ſit vr̃ miniſter. Et qui volúerit inter vos primus eſſe: erit veſter ſeruus. Sicut filius hominis nõ venit miniſtrari, ſed miniſtrare: ⁊ dare aĩam ſuaꝫ redemptionem pro multis. Offertoriũ. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido, non erubeſcam: neqꝫ irrideant me inimici mei: étenĩ vniuerſi, q te expectant, non confũdentur. Secreta.

Hoſtias, qs domine: quas tibi offérimus, propitius reſpice:

⁊ p hec ſancta cōmercia: vincula
pctōꝛuꝫ nr̄oꝛū abſolue.p. Cōio.
Iuſtus dn̄s, ⁊ iuſtitiam dilexit: equitatem vi
dit vultus eius. Poſtcōmunio.
Sumptis dn̄e ſacris: ad redē
ptionis eterne q̄s proficiamꝰ aug-
mentum.p. Sup populuꝫ, Oꝛo.
Deus innocentie reſtitutoꝛ ⁊
amatoꝛ: dirige ad te tuoruꝫ
coꝛda ſeruoꝛū: vt ſpiritus tui fer-
uoꝛe concepto, ⁊ in fide inuenian
tur ſtabiles: ⁊ in opere efficaces.
Per dominum noſtrum Ieſum.
¶ Feria.v. Statio ad ſanctā ma
riam trans tyberim. Introitus.

Eus in adiutoꝛiū meū
intēde: dn̄e ad adiuuā-
dum me feſtina: confū
dantur ⁊ reuereanť om
nes inimici mei: q que-
runt aiam meaꝫ. Ps.
Auertantur retroꝛſuꝫ:
⁊ erubeſcant: qui volūt
mihi mala. ℣. Gloria patri, ⁊ ſi. Oꝛatio.
PReſta nobis, q̄s dn̄e, auxi-
liū gr̄e tue, vt ieiunijs ⁊ oꝛo-
nibꝰ cōuenienter itēti, liberemur
ab hoſtibꝰ mentis ⁊ coꝛpoꝛis. p.
Oꝛones alias dicē. Req. in dn̄i-
ca.17 ca p̄ce. fol.35. Lectō hier. pphe.
HEc dicit dn̄s deus. Maledi
dictus hō, q cōfidit in hoīe:
⁊ ponit carneꝫ brachiū ſuum: ⁊ a
dn̄o recedit coꝛ eius. Erit enim
quaſi myrice in deſerto: ⁊ nō vide
bit cū venerit bonuꝫ: ſed habita-
bit in ſiccitate, in deſerto, in terra
ſalſuginis ⁊ inhabitabili. Benedi
ctus vir, q confidit in dn̄o, ⁊ erit
dn̄s fiducia eius. Et erit quaſi li-
gnū qd plantať ſup aquas: qd ad

humoꝛem mittit radices ſuas: ⁊
non timebit cū venerit eſtus. Et
erit foliū eius viride: ⁊ in tpe ſicci-
citatis non erit ſolicitū: nec aliqñ
deſinet facere fructū. Prauuꝫ eſt
coꝛ hoīs ⁊ inſcrutabile: quis co-
gnoſcet illud? Ego dn̄s ſcrutans
coꝛda, ⁊ pꝛobans renes: qui do
vnicuiqꝫ iuxta viaꝫ ſuam: ⁊ iuxta
fructū adinuentionū ſuaruꝫ. Di-
cit dn̄s oꝑs. Grad. Propitius eſto
peccatis nr̄is dn̄e: neqñ dicant gentes: vbi eſt
deus eoꝝ? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris no
ſter: ⁊ propter honoꝛē nōis tui dn̄e libera nos.
Seque. ſancti euāge. ſm Lucaꝫ. ca.16
IN illo tpe: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Homo qdā erat
diues: ⁊ induebať purpura ⁊ byſ-
ſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplēdi-
de. Et erat quidā mendicuſ noīe
lazarus: q iacebat ad ianuā eius:
vlceribus plenus: cupiens ſatu-
rari de micis, q̄ cadebāt de menſa
diuitis: ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊
canes veniebāt, ⁊ lingēbāt vlcera
eius. Factū eſt aūt vt moꝛerētur
mendicus: ⁊ poꝛtaretur ab ange
lis in ſinuꝫ abꝛahe. Moꝛtuus eſt
aūt ⁊ diues: ⁊ ſepultuſ eſt in infer
no. Eleuās aūt oculos ſuos, cuꝫ
eſſet in toꝛmentis: vidit abꝛahā a
lōge, ⁊ lazarū in ſinu eiuſ. Et ipſe
clamās dixit. Pr̄ abꝛahā: miſere-
re mei: ⁊ mitte lazaꝝ: vt intingat
extremū digiti ſui in aquā: vt re-
frigeret linguā meā: qꝛ cruciOꝛ in
hac flāma. Et dixit illi abꝛaham.
Fili: recoꝛdare qꝛ recepiſti bona
in vita tua: ⁊ lazarus ſimiliter ma
la. Nūc aūt hic cōſolať: tu vero
cruciaris: ⁊ in his oībus, inter nos
⁊ vos

⁊ vos chaós magnũ firmatũ eſt: vt hi q volũt hinc trãſire ad vos: non poſſint: neqʒ inde huc tranſmeare. Et ait. Rogo ergo te pater: vt mittas eũ in domũ patris mei. (Habeo.n.quinqʒ frẽs:) vt teſtetur illis: ne ⁊ ipſi veniãt in hũc locũ tormentorum. Et ait illi abraham. Habẽt moyſen ⁊ prophetas, audiãt illos. At ille dixit. Nõ pater abrahã: ſed ſiquis ex mortuis ierit ad eos: penitẽtiã agent. Ait autẽ illi. Si moyſen ⁊ prophetas nõ audiũt: neqʒ ſiqs ex mortuis reſurrexerit: credent. Offerto.

Precatus eſt Moyſes in conſpectu dñi dei ſui: ⁊ dixit: precatus eſt moyſes in cõſpectu dñi dei ſui: ⁊ dixit: quare dñe iráſceris in populo tuo? parce irę animę tuę: memento abraham, iſaac, ⁊ iacob, qbus iuraſti dare terrã fluentem lac ⁊ mel: ⁊ placatus factus eſt dñs de malignitate: quã dixit fácere populo ſuo. Secre.

PReſenti ſacrificio nomini tuo nos dñe ieiunia dicata ſanctificẽt: vt qđ obſeruãtia nr̃a profitetur exterius: interius operetur effectu. per. Cõio. Qui mãducat carnem meam: ⁊ bibit ſanguinem meuʒ: in me manet: ⁊ ego in eo: dicit dñs. Poſtcõ.

GRatia tua nos, q̃s dñe, nõ derelinquat: q̃ ⁊ ſacrę nos deditos faciat ſeruituti: ⁊ tuam nobis opeʒ ſemp acquirat. Per dñm. Super populũ, Oratio.

ADeſto dñe famulis tuis: ⁊ ppetuã benignitatem largire poſcẽtibus: vt his, q te authore ⁊ gubernatore gloriantur: ⁊ congregata reſtáures: ⁊ reſtaurãta cõſerues. per. ¶ Feria.vj. Statio ad ſanctũ vitalẽ. Introitus.

Go autem cuʒ iuſtitia apparebo in cõſpectu tuo: ſatiabor dum manifeſtabitur gloria tua. Ps. Exaudi domine iuſtitiam meam: intende deprecationẽ meã. Gloria patri, ⁊ fi.

DA, q̃s omnipotens deus, vt Orõ. ſacro nos purificante ieiunio: ſyncẽris mẽtibus ad ſcã vẽtura facias pervenire. Per. Orõnes alias dicẽ. Require in dñica precedẽ. fol.35. Lectio libri gene. ca.37

IN diebus illis: Dixit ioſeph fratribus ſuis. Audite ſomniũ meũ qđ vidi. Putabã nos ligáre manípulos in agro: ⁊ quaſi cõſurgere manipulũ meum, ⁊ ſtare: veſtróſqʒ manipulos circunſtantes, adoráre manipulum meum. Rñderũt frẽs eius. Nunqd rex noſter eris: aut ſubijciemur ditioni tuę? Hęc ergo cauſa ſomniorum atqʒ ſermonuʒ: inuidię ⁊ odij fómitẽ miniſtrauit. Aliud quoqʒ ſõniuʒ vidit: qđ nárrãs fribus, ait. Vidi p ſõniũ, q̃ſi ſolẽ ⁊ lunã, ⁊ ſtellas vndecim adoráre me. Qđ cũ pr̃i ſuo ⁊ frib9 retuliſſet, increpauit eũ pr̃, ⁊ dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniũ qđ vidiſti? Nũquid ego, ⁊ mr̃ tua, ⁊ frẽs tui, adorabimus te ſup terrã? Inuidẽbãt igitur ei frẽs ſui: pr̃ vero reʒ tácitus conſiderabat. Cũqʒ frẽs illíus in paſcendis gregibus pr̃is morarentur in ſichem: dixit ad eũ iſrael. Frẽs tui paſcũt oues in ſichimis: veni, mittã te ad eos. Quo rñdẽte: pręſto ſũ: Ait. Vade: ⁊ vide ſi cũcta

proſpera ſint erga fratres tuos, ⁊ pecora: ⁊ renuncia mihi qd agat̃. Miſſus de valle ebrõ: venit in ſichẽ. Inuenitq; eũ vir errãtẽ in agro: ⁊ interrogauit, qd q̃reret. At ille rñdit. Frẽs meos q̃ro: indica mihi, vbi paſcũt greges. Dixitq; ei vir. Receſſerunt de loco iſto. Audiui autẽ eos dicentes. Eamus in dothaim. Perrexit ergo ioſeph poſt frẽs ſuos, ⁊ inuenit eos in dothaim. Qui cũ vidiſſet eũ ꝓcul: anteq̃ accederet ad eos: cogitauerũt illũ occidere: ⁊ mutuo loq̃bant̃. Ecce ſomniator venit: venite occidamus eũ: ⁊ mittamus eũ in ciſternã veterẽ: dicemuſq;: fera peſſima deuorauit eũ. Et tunc apparebit: quid illi proſint ſomnia ſua. Audiẽs aũt hec ruben: nitebat̃ liberare eũ de manibus eorũ: ⁊ dicebat. Nõ interficiamus aiam eius: nec effũdamus ſanguinẽ: ſed ꝓijcite eũ i ciſternã hanc: q̃ eſt in ſolitudine manuſq; vr̃as ſeruate innoxias. Hec aũt dicebat: volẽs eripe eũ de manibus eorũ: ⁊ reddert p̃ri ſuo. Gra. Ad dñm, cum tribularer, clamaui: ⁊ exaudiuit me. ℣. Dñe, libera aiam meã a labijs iniquis, ⁊ a lingua doloſa. Tract. Domine, non ſm. Regre ſupra in.iiij.feria. fol.37.

ca.21 Sequẽ. ſci euãg. ſm Mattheũ.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis, ⁊ turbis iudeorũ, parabolã hanc. Homo q̃dã erat paterfamilias: q plãtauit vineã: ⁊ ſepẽ circũdedit ei: ⁊ fodit in ea torcular: ⁊ edificauit turrĩ: ⁊ locauit eã agricolis, ⁊ peregre ꝓfectus eſt. Cũ aũt tẽpus fructuũ appropinquaſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas: vt acciperẽt fruct⁹ eius. Et agricole apprehẽſis ſeruis eius, aliũ ceciderunt: aliũ occiderũt: aliũ vero lapidauerunt. Iterũ miſit alios ſeruos plures prioribus: ⁊ fecerũt illis ſilr̃. Nouiſſime aũt miſit ad eos filiũ ſuũ, dicẽs. Verebunt̃ forte filiũ meũ. Agricole aũt videntes filiũ, dixerũt intra ſe. Hic eſt heres. Venite occidamus eũ: ⁊ habebim⁹ hereditatẽ eius. Et apprehẽſũ eũ eiecerunt extra vineam, ⁊ occiderũt. Cũ ergo venerit dñs vinee, qd faciet agricolis illis? Aiũt illi. Malos male pdet: ⁊ vineã ſuã locabit alijs agricolis: q reddent ei fructũ tpibus ſuis. Dicit illis ieſus. Nũq̃ legiſtis in ſcripturis, lapidẽ, quẽ reprobauerũt edificãtes: hic factus eſt in caput anguli? a dño factũ eſt iſtud, ⁊ eſt mirabile i oculis nr̃is? Ideo dico vobis, q: auferet̃ a vobis regnum dei: ⁊ dabit̃ genti facienti fructus eius. Et q ceciderit ſup lapidẽ iſtũ: cõfringet̃. Sup quẽ vero ceciderit: cõteret eũ. Et cũ audiſſent principes ſacerdotũ, ⁊ phariſei parabolas eius: cognouerũt q de ipſis diceret. Et q̃rẽtes eũ tenere, timuerũt turbas: qm̃ ſicut prophetã eũ habebãt. Offert. Dñe, in auxiliũ meũ reſpice: cõfundant̃, ⁊ reuereantur, q querunt aiam meã: vt auferãt eam: dñe in auxilium meum reſpice. Secreta.

Hec in nobis ſacrificia deus, ⁊ actione permaneant: ⁊ operatione firmẽtur. Per dñm. Cõio. Tu domine ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos a

generatione

generatione hac in eternum. Poſtcõio.

Hac nos, q̃s dñe, accepto pignore ſalutis eterne: ſic tendere congruenter: vt ad eam peruenire poſſimus. Per dñ. Sup populum, Orõ.

Da, q̃s dñe, populo tuo ſalutẽ mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo: tue ſemper virtutis mereatur protectione defẽdi. Per.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctum marcellinũ ⁊ petrum. Introitus.

Ex dñi irreprehenſibilis, conuertẽs animas, teſtimonium dñi fidele, ſapientiam preſtans paruulis. Ps. Celi enarrant gloriam dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum. ℣. Gloria patri, ⁊. Oratio:

Da, q̃s dñe, noſtris effectum ieiunijs ſalutarem: vt caſtigatio carnis aſſumpta: ad noſtrarũ vegetationẽ tranſeat aiarum. Per. Orõnes alias dicendas Req. in

ca. 27 dñica pce. fol. 35. Lcõ libri geñ.

In diebus illis. Dixit rebecca filio ſuo Jacob. Audiui prẽm tuũ loquẽtem cũ eſau fratre tuo, ⁊ dicentem ei. Affer mihi de venatione tua: ⁊ fac cibos, vt comedã, ⁊ bñdicã tibi corã dño: anteq̃ moriar. Nũc ergo fili mi: acquieſce conſilijs meis, ⁊ pgẽs ad gregẽ, affer mihi duos hedos optimos: vt faciam ex eis eſcas pñi tuo: qbus libẽter veſcit. Quas cũ attuleris: ⁊ comederit: benedicat tibi priuſquã moriat. Cui ille rñdit. Noſti q eſau frater meus hõ piloſus ſit: ⁊ ego lenis: ſi attrectauerit me pater meus, ⁊ ſẽnſerit: timeo ne putet me voluiſſe ſibi illudere, ⁊ inducat ſuper me maledictionem pro bñdictione. Ad quem mr. In me ſit, ait, iſta maledictio, fili mi: tm̃ audi vocem meã: ⁊ pgens affer q̃ dixi. Abijt, ⁊ attulit: deditq; matri ſue. Parauit illa cibos: ſicut nouerat velle patrem illius, ⁊ veſtibus eſau valde bonis: quas apud ſe habebat domi, induit eũ: pelliculaſq; hedorũ circũdedit manibus: ⁊ colli nuda ptexit. Deditq; pulmentum: ⁊ panes, quos coxerat, tradidit. Quibus illatis: dixit. Pr̃ mi? At ille rñdit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq; iacob. Ego ſum eſau primogenitus tuus: feci ſicut pcepiſti mihi. Surge, ſede: ⁊ comede de venatione mea: vt bñdicat mihi aĩa tua. Rurſum iſaac ad filium ſuũ: quõ, inqt, tã cito inuenire potuiſti fili mi? Qui rñdit. Voluntas dei fuit: vt cito mihi occurreret qđ volebã. Dixitq; iſaac. Accede huc: vt tangã te fili mi: ⁊ probem vtrũ tu ſis filius meus eſau, an nõ. Acceſſit ille ad prẽm: ⁊ palpato eo: dixit iſaac. Vox quidem: vox iacob eſt, ſed manus, manus ſunt eſau. Et nõ cognouit eũ, qr piloſe manus, ſimilitudinẽ maioris expreſſerãt: Bñdicẽs ergo illi: ait. Tu es filius me⁹ eſau? Reſpondit. Ego ſum. At ille. Affer inqt, mihi cibos de venatiõe tua, fili mi, vt benedicat tibi aĩa mea. Quos cum oblatos comediſſet: obtulit ei etiã vinũ. Quo hauſto:

dixit ad eũ. Accéde ad me: ⁊ da mihi oſculũ, fili mi. Acceſſit, ⁊ oſculatus eſt eum. Statimq; vt ſenſit veſtimentorũ illi⁹ fragrãtiã: bñdicens ait. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni: cui benedixit dñs. Det tibi deus de rore celi, ⁊ de pinguedine terre abũdãtiã frumẽti, vini, ⁊ olei, ⁊ ſeruiãt tibi ppli: ⁊ adorẽt te trib⁹. Eſto dñs frũm tuorũ: ⁊ incuruẽt̃ ante te filij mr̃is tue. Qui maledixerit tibi: ſit ille maledictus: ⁊ q benedixerit tibi: benedictionibus repleat̃. Uix iſaac ſermonẽ impleuerat: ⁊ egreſſo iacob foras: venit eſau: coctóſq; de venatione cibos intulit pr̃i dicẽs. Surge pr̃ mi: ⁊ cómede de venatione filij tui: vt benedicat mihi aĩa tua. Dixitq; illi iſaac. Quis enim es tu? Qui rñdit. Ego ſum filius tuus primogẽnitus eſau. Expauit iſaac ſtupore vehementi: ⁊ vltra q̃ credi pót admirãs: ait. Quis ergo ille eſt: q dudum captã venationẽ attulit mihi? Et comédi ex oĩb⁹ priuſq̃ tu venires? Benedixiq; ei: ⁊ erit bñdictus. Auditis eſau ſermonibus pr̃is, irrugijt clamore magno, ⁊ cõſternat⁹ ait. Bñdic etiã ⁊ mihi pr̃ mi. Qui ait. Uénit germanus tuus fraudulenter: ⁊ accépit bñdictionẽ tuã. At ille ſubiũxit. Iuſte vocatũ eſt nomen eius iacob. Supplãtauit enim me en altera vice. Primogénita mea ante tulit: ⁊ nũc ſecũdo ſurripuit bñdictionẽ meã. Rurſumq; ad prẽ. Nũqd non ſeruaſti, ait, ⁊ mihi bñdictionẽ? Rñdit iſaac. Dñm tuũ illũ cõſtitui, ⁊ oẽs frẽs ſuos ſeruituti illius ſubiugaui. Frumento ⁊ vino ⁊ oleo ſtabiliui eum: ⁊ tibi poſt hec fili mi, vltra quid faciam? Cui eſau ait. Num vnam, inqt, tm̃ bñdictionem hẽs pr̃? Mihi quoque, obſecro, vt bñdicas. Cũq; eiulatu magno fléret: mot⁹ iſaac dixit ad eum. In pinguedine terre, ⁊ in rore celi deſuper erit bñdictio tua. Grad. Bonum eſt confiteri dño ⁊ pſállere noi tuo altiſſime. ℣. Ad annũciandum mane miſericordiã tuam: ⁊ veritatem tuã p noctẽ. Seq. ſcti euã. ſm Lucã. ca. 15

In illo tpe: dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo qdã hábuit duos filios: ⁊ dixit adoleſcẽtior ex illis patri. Pr̃, da mihi portionẽ ſubſtantie, que me contingit. Et diuiſit illis ſubſtantiam. Et non poſt multos dies: cõgregatis oĩbus, adoleſcẽtior filius pegre pfectus eſt in regionem lõginquã: ⁊ ibi diſſipauit ſubſtãtiã ſuã, viuendo luxurioſe. Et poſtq̃ conſũpſiſſet oĩa: facta eſt fames valida in regione illa: ⁊ ipſe cepit egére. Et abijt, ⁊ adheſit vni ciuium regionis illius: ⁊ miſit illũ in villã ſuã: vt páſceret porcos. Et cupiebat implére vẽtrem ſuũ de ſiliqs: quas porci mãducabãt: ⁊ nemo illi dabat. In ſe autẽ reuerſus: dixit. Quãti mercenarij in domo pr̃is mei abũdant panibus: ego autẽ hic fame pereo? Surgã ⁊ ibo ad prẽm meũ: ⁊ dicã ei. Pr̃, peccaui in celum ⁊ coram te: iam non ſum dignus vocari filius tuus: fac me ſicut vnũ ex mercenarijs tuis. Et ſurgens, venit ad patrem

patrē ſuū. Cū aūt adhuc longe eſſet: vidit illū pr̄ ipſius, ⁊ miſericoꝛdia motus eſt. Et accurens, cécidit ſup collū eius: ⁊ oſculatus eſt eū. Dixitq; ei filius. Pr̄, peccaui in celū ⁊ corā te: iā nō ſum dignus vocari filius tuus. Dixit autē pr̄ ad ſeruos ſuos. Cito ꝓferte ſtolā primā: ⁊ induite illū: ⁊ date ánulū in manū eius: ⁊ calciamenta in pedes eius. Et adducite vitulū ſaginātū: ⁊ occidite: vt manducemus, ⁊ epulemur: qꝛ hic filius meus moꝛtuus erat, ⁊ reuixit: pierat, ⁊ iuētus eſt. Et cepērūt epulari. Erat aūt filius eius ſenioꝛ in agro. Et cū veniret, ⁊ appꝛopinquaret domui: audiuit ſymphóniam ⁊ choꝛ. Et vocauit vnū de ſeruis: ⁊ interrogauit, q̄ hec eſſēt. Iſq; dixit illi. Frater tuus venit: ⁊ occidit pr̄ tuus vitulum ſaginátū: qꝛ ſaluū illū recēpit. Indignatus eſt autem, ⁊ nolebat introire. Pr̄ ergo illius egreſſus, cepit rogare eū. At ille rn̄dens: dixit pr̄i ſuo. Ecce tot annis ſeruio tibi: ⁊ mandatū tuū nunq̄ p̄teriui: ⁊ nunq̄ dediſti mi hedū: vt cū amicis meis epularer. Sed poſtq̄ filius tuus hic: qui deuoꝛauit ſubſtantiā ſuā cū meretricibus, venit: occidiſti vitulū ſaginātū. At ipſe dixit illi. Fili, tu ſemper mecū es: ⁊ oīa mea, tua ſunt. Epulari aūt ⁊ gaudēre opoꝛtebat: qꝛ frater tuus hic moꝛtuus erat: ⁊ reuixit: pierat, ⁊ inuētus eſt. Offert.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdoꝛmiam in moꝛte: nequando dicat inimicus meus, ꝓeualui aduerſus eum. Secreta.

His ſacrificiis dn̄e concede placatus: vt qui, ꝓpꝛiis oꝛamus abſolui delictis: non grauemur externis. per. Cō. Opoꝛtet te fili gaudére: qꝛ frater tuus moꝛtuus fuerat, ⁊ reuixit: pierat, ⁊ inuentus eſt. Poſtcōio.

Sacramēti tui dn̄e diuina libatio, penetralia noſtri coꝛdis infundat: ⁊ ſui nos participes potenter efficiat. Per dn̄m.

Super populum, Oratio.

Familiā tuā, q̄s dn̄e, continua pietate cuſtodi: vt que in ſola ſpe gratie celeſtis innitit̄: celeſti etiā pꝛotectione muniātur. Per.

¶ Dn̄ica. iij. in. xl. Statio ad ſanctū laurē. Extra muros. Introitus.

Culi mei ſemp ad dominū: qꝛ ipſe euellet de láqueo pedes meos: réſpice in me: ⁊ miſerere mei: qm̄ vnicus ⁊ pauper ſum ego. Ps. Ad te domine leuaui animam meā: deus meus in te confido, non erubeſcam. ℣. Gloꝛia pa.

Quęſumus oṗs deus, Oꝛō. vota humiliū réſpice: atq; ad defenſionem noſtram, dexteram tue maieſtatis extende. per.

Ad poſceda ſuffra. ſctoꝝ, Oꝛo.

A cunctis nos, q̄s dn̄e, mentis ⁊ coꝛpoꝛis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria, cū beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo atque beato N. ⁊ oībus ſctīs: ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacem, vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat liber-

tate. Per eundem. Et pro viuis ⁊ defunctis generaliter, Oratio.

O Mnipotens ſempiterne deus: qui viuorum dñaris ſimul ⁊ mortuorum: omniūq; miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe p̄noſcis: te ſupplices exoramus: vt pro q̄bus effūdere p̄ces decreuimus: quoſq; vel p̄ns ſcl'm adhuc in carne retinet: vel futurum iā exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus oībus ſcīs tuis: pietatis tuę clementia, oīum delictorum ſuorum veniam cōſequant̄. Per dominū noſtrū. Lectio epiſtolę

ca.5 beati Pauli apl'i ad Epheſios.

F Ratres: Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi: ⁊ ambulate in dilectione, ſicut ⁊ chr̄s dilexit nos: ⁊ tradidit ſemetipſū pro nobis oblationem ⁊ hoſtiã deo, in odorem ſuauitatis. Fornicatio aūt, ⁊ oīs imunditia, aut auaritia, nec noīetur in vobis: ſicut decet ſāctos: aut turpitudo, aut ſtultiloquiū, aut ſcurrilitas, q̄ ad rē nō p̄tinet: ſed magis grārū actio. Hoc aūt ſcitote intelligētes: q̄ oīs fornicator, aut immūdus, aut auarus: qđ eſt idolorum ſeruitus: non habet hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei. Nemo vos ſeducat inanib⁹ verbis. Propter hec enim venit ira dei in filios diffidētię. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliq̄n tenebrę: nūc autem lux in dño: vt filij lucis ambulate. Fructus .n. lucis, eſt in oī bonitate, ⁊ iuſtitia, ⁊ veritate.

Gra. E xurge dñe, non p̄ualeat hō: iudicētur gētes in cōſpectu tuo. ℣. In cōuertendo inimicū meum retrorſū, infirmabunt: ⁊ p̄ibunt à facie tua. Tract. A d te leuaui oculos meos: qui habitas in cęlis. ℣. Ecce ſicut oculi ſeruorum in manibus dñorum ſuorum. ℣. Et ſicut oculi ancillę in manibus dñe ſuę: ita oculi noſtri ad dñm deū nr̄m: donec miſereat̄ noſtri. ℣. Miſerere nobis domine: miſerere nobis.

Sequē. ſcti euāgelij ſm Lucam. ca.11

I N illo tempore: Erat Jeſus eijciens demoniū: ⁊ illud erat mutū. Et cum eieciſſet demoniū: locutus eſt mut⁹: ⁊ admirate ſunt turbę. Quidam autē ex eis dixerūt. In beelzebub principe demoniorum, eijcit demonia. Et alij tētātes ſignū de cęlo q̄rebant ab eo. Ipſe autē, vt vidit cogitationes eorū: dixit eis. Oē regnum in ſeipſū diuiſum deſolabit̄, ⁊ dom⁹ ſupra domū cadet. Si autem ⁊ ſatanas in ſeipſum diuiſus eſt: quō ſtabit regnū ipſi⁹: q2 dicitis ī beelzebub eijcere me demōia? Si autē ego in beelzebub eijcio demonia: filij vr̄i in quo eijciunt? Ideo ipſi iudices vr̄i erunt. Porro ſi in digito dei eijcio demōia: p̄fecto p̄uenit in vos regnū dei. Cū fortis armatus cuſtodit atriū ſuū: in pace ſunt oīa q̄ poſſidet. Si autē fortior illo ſup̄ueniēs vicerit eum: vniuerſa arma eius auferet: in q̄bus confidebat: ⁊ ſpolia ei⁹ diſtribuet. Qui non eſt mecū: aduerſū me eſt: ⁊ q nō colligit mecū: diſp̄git. Cum immundus ſpūs exierit ab hoīe: ambulat per loca arida ⁊

inaquoſa

inaquoſa: q̄rēs reqē ⁊ non inuē-
niēs, dicit. Reuertar in domum
meā vn̄ exiui. Et cū vēnerit: inue
nit eā vacātē ſcopis mundatā ⁊
ornatā. Et tūc vadit ⁊ aſſumit ſe-
cū ſeptē alios ſpūs neqores ſe: ⁊
igreſſi habitāt ibi. Et fiūt nouiſ-
ſima hoīs illius, peiora priorib⁹.
Factum eſt aūt cū hec diceret: ex
tollēs vocē q̄dā mulier de turba
dixit illi. Btūs vēter qui te porta
uit, ⁊ vbera que ſuxiſti. At ille di-
xit. Quinimo, btī q audiūt vbū
dei: ⁊ cuſtodiūt illud. Offer. Iu
ſtitie dn̄i recte, letificātes corda: ⁊ dulciora ſu
p mel fauū: nā ⁊ ſeruus tuus cuſtodit ea. Se
HEc hoſtia, q̄s dn̄e, creta.
mundet nr̄a delicta: ⁊ ad ſa-
crificiū celebrādū, ſubditorū tibi
corpora menteſq; ſctificet. Per.
EXaudi nos deus Alia ſecr.
ſalutaris nr̄: vt per huius ſa
cramēti virtutē: a cūctis nos mē
tis ⁊ corporis hoſtibus tuearis,
grām tribuēs in p̄nti, ⁊ gloriā in
futuro. Per. Alia ſecreta.
DEus cui ſoli cognitus eſt nu
merus electorū, in ſupna felicita-
te locādus: tribue q̄s: vt interce-
dētib⁹ oīb⁹ ſcīs tuis: vniuerſorū,
quos in orone cōmēdatos ſuſce
pimus: ⁊ noīa oīum fideliū btē p̄-
deſtinationis liber aſcripta reti-
neat. per. Cōio. Paſſer inuenit ſibi
domum, ⁊ turtur nidum, vbi reponat pullos
ſuos: altaria tua dn̄e virtutum: rex meus ⁊ de⁹
meus: beati qui habitant in domo tua: in ſecu
lum ſeculi laudabunt te. Poſtcōi.
ACuntis nos, q̄s dn̄e, reati-
bus ⁊ piculis ꝓpitiatus abſolue:
quos tanti myſterij tribuis eſſe

participes. Per. Alia poſtcōio.
MUndet ⁊ muniat nos, q̄s do
mine, diuini ſacri mun⁹ obla
tum, ⁊ intercedente beata virgi-
ne dei genitrice maria, cū beatis
aplīs tuis petro ⁊ paulo: atque
btō N. ⁊ oībus ſcīs: a cūctis nos
reddas ⁊ peruerſitatibus expia-
tos: ⁊ aduerſitatibus expeditos.
Per eūdē. Alia poſtcōio.
PUrificent nos, q̄s oṗs ⁊ mi
ſericors deus, ſacra q̄ ſumpſimus:
⁊ intercedentibus oībus ſanctis
tuis, p̄ſta: vt hoc tuū ſacramētū
non ſit nobis reatus ad penā: ſed
interceſſio ſalutaris ad veniā: ſit
ablutio ſcelerū: ſit fortitudo fra-
giliū: ſit contra oīa mundi pericu
la firmamentum: ſit viuorū atq;
mortuorū fideliū, remiſſio oīum
delictorū. Per. ¶ Feria. iij. Sta-
tio ad ſcām Marcū. Introitus.

IN deo laudabo ver
bum: in domino lau-
dabo ſermonem: in deo ſpe
rabo: non timebo quid fa-
ciat mihi homo. Ps. Mi
ſerere mei deus: quoniam
conculcauit me homo: tota
die bellans tribulauit me.
℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui. Oratio.
COrdibus noſtris, q̄s dn̄e,
gratiam tuā benignus infū-
de: vt ſicut ab eſcis carnalibus ab
ſtinemus, ita ſenſus quoq; nr̄os
a noxijs retrahāmus exceſſibus.
Per do. Orōnes alias dicendas,
Require in dominica p̄cedenti.
fol. 40. Lectio libri regum. 4.c.5
IN diebus illis. Naaman
princeps militie regis ſyrie: erat

vir magnus apud dñm ſuū ꝛ ho-
noratus. Per illū eniʒ dedit dñs
ſaluteʒ ſyriȩ. Erat aūt vir fortis
ꝛ diues ſed leproſus. Porrò de
ſyria egreſſi fuerāt latrūculi, ꝛ ca-
ptiuā duxerāt de terra iſrael puel
lā paruulaʒ: q̄ erat in obſequio v-
xoris naáman. Que ait ad dñam
ſuā. Utinam fuiſſet dñs meus ad
ꝓphetaʒ: q̄ eſt in ſamaria: ꝓfectò
curaſſet eū à lepra, quā habet. In
greſſus eſt itaqʒ naáman ad dñm
ſuuʒ: ꝛ nūciauit ei, dicēs. Sic ꝛ ſic
locuta eſt puella de terra iſrael.
Dixitqʒ ei rex ſyriȩ. Uade ꝛ mit-
tā literas ad regē iſrael. Qui cuʒ
ꝓfectus eſſet: ꝛ tuliſſet ſecū decē
talēta argēti, ꝛ ſex millia aureos,
ꝛ decē mutatoria veſtimētoꝝ: de
tulit lr̄as ad regē iſrl̄ in hȩc v̄ba.
Cū acceperis epl̄am hāc: ſcito ꝙ
miſerim ad te naámā ſeruū meū:
vt cures euʒ à lepra ſua. Cūqʒ le-
giſſet rex iſrl̄ lr̄as: ſcidit veſtimen
ta ſua: ꝛ ait. Nūqd deus ſū ego: vt
occidere poſſim ꝛ viuificáre: quia
iſte miſit ad me: vt cureʒ hoīem à
lepra ſua? Animaduértite ꝛ vidéte,
ꝙ occaſiones q̄rat aduerſuʒ me.
Qd cuʒ audiſſet heliſeus vir dei:
ſcidiſſe videlicet regē iſrael veſti-
mēta ſua: miſit ad euʒ dicēs. Cur
ſcidiſti veſtimēta tua? Ueniat ad
me: ꝛ ſciat ꝓphetam eſſe in iſrael.
Uenit ergo naámā cuʒ eq̄s, ꝛ cur-
ribus: ꝛ ſtetit ad oſtiuʒ domus he
liſei. Miſitqʒ ad eū heliſeus nun-
ciuʒ, dicēs. Uade ꝛ lauare ſeptieſ
in iordane: ꝛ recipiet ſanitatē ca-
ro tua: atqʒ mundáberis. Iratus
naámā, recedēbat, dicēs. Puta-
bā ꝙ egrederet̄ ad me: ꝛ ſtans in-
uocaret nomē dñi dei ſui: ꝛ tange
ret manu ſua locuʒ leprȩ: ꝛ cura-
ret me. Nūqd non meliores ſunt
ábana: ꝛ pharphar fluuij dama-
ſci, oībus aq̄s iſrael: vt lauer in eis
ꝛ mūder? Cuʒ ergo vertiſſet ſe, ꝛ
abiret idignās: acceſſerunt ad eū
ſerui ſui: ꝛ locuti ſūt ei. Pr̄, ꝛ ſi reʒ
grandem dixiſſet tibi ꝓpheta, cer
te facer̄ debueras: quāto magis,
q: nūc dixit tibi, lauare, ꝛ mundá-
beris? Deſcēdit, ꝛ lauit in iorda-
ne ſepties, iuxta ſermonē viri dī,
ꝛ reſtituta eſt caro eiuſ: ſicut caro
pueri paruuli: ꝛ mūdatus eſt. Re
uerſuſqʒ ad viꝝ dei: cuʒ vniuerſo
comitatu ſuo, venit, ꝛ ſtetit coraʒ
eo: ꝛ ait. Uere ſcio ꝙ non ſit deuſ
ali⁹ in vniuerſa terra: niſi tm̄ dñs
deus iſrael. Grad. Deus vitā meaʒ
nūciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas in con-
ſpectu tuo. ℣. Miſerere mei dñe: qm̄ con-
culcauit me hō: tota die bellans tribulauit me.
Tra. Dñe, nō ſm pcā nr̄a, quȩ fecim⁹ noſ:
neqʒ ſm iniq̄tates nr̄as, retribuas nobis. ℣.
Dñe, ne memineris iniquitatū nr̄aꝝ antiqua-
rū: cito anticipēt nos miſericordiȩ tuȩ: q̄a pau
peres facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos de⁹
ſalutaris nr̄: ꝛ ꝑp gloriaʒ nōis tui dñe libera noſ
ꝛ ꝓpitius eſto pctis nr̄is: propter nomen tuū.
Sequē. ſcti euange. ſm Lucam. ca.4
IN illo tpe: dixerunt phari-
ſȩi ad ieſum. Quanta audi-
uimus facta in capharnauʒ: fac ꝛ
hic in pr̄ia tua. Ait autem. Amen
dico vobis: q: nemo ꝓpheta ac-
ceptuſ eſt in pr̄ia ſua. In v̄itate di
co vobis, multȩ viduȩ erāt in die
bus heliȩ in iſrl̄: qn̄ clauſum eſt cȩ
lū annis tribus, ꝛ mēſib⁹ ſex: cū fa
cta

cta eſſet fames magna in oī terra: ⁊ ad nullam illaruꝫ miſſus eſt heliās: niſi ī ſareptā ſydonię, ad mulierē viduā. Et multi lepꝛoſi erāt in iſrael ſub heliſeo ꝓpheta, ⁊ nemo eoꝝ mūdatus eſt: niſi naamā ſyrus. Et repleti ſūt oēs, in ſynagōga, ira, hec audiētes. Et ſurrexerūt: ⁊ eiecerūt euꝫ extra ciuitatē: ⁊ duxerūt illū vſqꝫ ad ſupercilīuꝫ mōtis: ſup quē ciuitas eoꝛuꝫ erat ędificata: vt p̄cipitārēt eum. Ipſe aūt trāſiens, ꝑ mediū illoꝛū ibat. **Offerto.** Exaudi deus orationē meā: ⁊ ne deſpexeris depꝛecationē meā: intende in me: ⁊ exaudi me. **Secreta.**

Munus qđ tibi dn̄e nr̄ę ſeruitutis offerimus: tu ſalutare nobis ꝑfice ſacramentum. Per do. **Coīo.** Quis dabit ex ſion ſalutare iſrael: cum auerterit dominus captiuitateꝫ plebis ſuę exultabit iacob: ⁊ lętabit iſrael. **Poſtcōio.**

Preſta, q̄s oṗs ⁊ miſericoꝛs deus: vt quod oꝛe contingimus: pura mēte capiamus. Per do. **Super populum, Orō.**

Subueniat nobis dn̄e miſericoꝛdia tua: vt ab imminentibus peccatoꝛum noſtroꝛuꝫ periculis: te mereamur pꝛotegente, eripi: te liberante, ſaluari. Per dn̄m no.

¶ Feria.iiij. Statio ad ſctām potētianā. Intro.

Ego clamaui, quoniam exaudiſti me deus, inclina aurem tuā: ⁊ exaudi verba mea: cuſtodi me domine, vt pupillam oculi, ſub vmbꝛa alarum tuarum pꝛotege me. **Ps.** Exaudi domine iuſtitiam meā: intēde depꝛecationē meā. **V.** Gloria. **Orō.**

Exaudi nos, omṗs ⁊ miſericoꝛs deus: ⁊ ꝯtinētię ſalutaris ꝓpiti⁹ nobis dona cōcede. p. **Orationes alias dicē. Require ī dn̄ica. p̄c.** fo. 40. **Lcō libꝛi regū.** 4.c.4

In diebus illis: Mulier qdā clamabat ad heliſeuꝫ ꝓphetā, dicēs. Seruus tuus vir meus moꝛtuus eſt: ⁊ tu noſti: qꝛ ſeruus tuus fuit timēs deū. Et ecce creditoꝛ venit: vt tollat duos filios meos, ad ſeruiēdū ſibi. Cui dixit heliſeus. Quid vis vt faciā tibi? Dic mihi, qd habes in domo tua? At illa rn̄dit. Non habeo ancilla tua qcq̄ꝫ in domo mea: niſi paruꝫ olei quo vngar. Cui ait. Uade, ⁊ pete mutuo ab omnib⁹ vicinis tuis vaſa vacua non pauca: ⁊ ingredere: ⁊ claude oſtiū tuum. Et cū intrinſecus fueris tu ⁊ filij tui: mitte inde in oīa vaſa hec: ⁊ cum plena fuerint, tolles. Iuit itaque mulier: ⁊ clauſit oſtiū ſup ſe, ⁊ ſuper filios ſuos. Illi offerēbant vaſa, ⁊ illa infūdebat. Cumqꝫ plena fuiſſent vaſa: dixit ad filium ſuū. Affer mihi adhuc vas. Et ille reſpondit: non habeo. Stetitqꝫ oleum. Uenit autē illa: ⁊ indicauit hoī dei. Et ille. Uade, inquit, vende oleum: ⁊ redde creditoꝛi tuo. Tu autem ⁊ filij tui viuite de reliquo. **Grad.** Ab occultis meis munda me domine: ⁊ ab aliēnis parce ſeruo tuo. **V.** Si mei non fuerint dn̄ati: tunc immaculatus ero: ⁊ emūdaboꝛ à delicto maximo. **Sequē. ſancti euangelii ſcd̄m Mattheū.** ca. 15

In illo tpe: Reſpiciēs ieſus in diſcipulos ſuos: dixit

ſimoni petro. Si peccáuerit in te
frater tuus, vade ⁊ corripe euꝫ in
ter te a ipſũ ſoluꝫ. Si te audierit:
lucratus eris fratrẽ tuũ. Si autẽ
te nõ audierit: ádhibe tecum ad
huc vnũ vel duos: vt in ore duoꝝ
vel triũ, ſtet oẽ verbum. Qđ ſi nõ
audierit eos: dic eccleſię. Si autẽ
eccleſiá non audierit: ſit tibi ſicut
ethnicus, ⁊ publicanus. Amẽ di
co vobis: q̃cũqꝫ alligauéritis ſu
ꝑ terrá: erũt ligata ⁊ in cęlo: ⁊ quę
cũqꝫ ſoluéritis ſuꝑ terrá: erũt ſo
luta ⁊ in cęlo. Iteruꝫ dico vobis:
q: ſi duo ex vobis cõſenſerint ſu
per terrá: de oĩ re quácũqꝫ petie
rint: fiet illis à patre meo: qui ĩ cę
lis eſt. Ubi enim ſunt duo vel tres
congregati in nomine meo: ibi ſũ
in medio eorum. Tunc accedens
ad euꝫ petrus dixit. Dñe quoties
peccabit in me frater meus: ⁊ di
mittaꝫ ei? Uſqꝫ ſépties? Dixit illi
ieſus. Non dico tibi vſqꝫ ſépties:
ſed vſqꝫ ſeptuagies ſépties. Of
fer. Dextera domini fecit virtutem: dexte
ra dñi exaltauit me: non moriar, ſed viuam: ⁊
narrabo opera domini. Secreta.
PEr hęc veniat, q̃s dñe, ſacra
menta noſtrę redemptionis effe
ctus: qui nos ⁊ ab humanis retra
hat ſẽper exceſſibus: ⁊ ad ſaluta
ria dona perducat. Per. Cõio.
Dñe, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut
quis requieſcet in monte ſancto tuo? q ingredit
ſine macula, ⁊ operat iuſtitiam. Poſtcõio.
SAcris dñe myſterijs expia
ti: ⁊ veniá q̃s cõſequamur,
⁊ grãꝫ. ꝑ. Super populum, Orõ.
TUa nos, dñe, ꝓtectione de
fende: ⁊ ab oĩ ſemper iniqui
tate cuſtodi. Per. ¶ Feria. iiij.
Statio ad ſctũ ſixtum. Introit.

EGo autem in domino
ſperabo: exultabo, ⁊ lę
tabor in tua miſericor
dia: quia reſpexiſti hu
militatem meaꝫ. Ps.
In te dñe, ſperaui, non
confundar in ęternum:
i iuſtitia tua libera me,
⁊ éripe me. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.
PRęſta nobis, q̃s dñe: vt ſa
lutaribus ieiunijs eruditi: á
noxijs quoqꝫ vitijs abſtinentes,
propitiationem tuá faciliꝰ impe
tremus. Per. Orationes alias
dicẽdas Require in dñica prec.
fol. 40. Lectio libri exodi. ca. 20
HEc dicit dñs deus. Hono
ra prẽꝫ tuũ, ⁊ matrẽ tuá: vt ſis lõ
gęuus ſuꝑ terrá, quá dñs deus tuꝰ
dabit tibi. Nõ occides. Non mę
chaberis. Nõ furtũ facies. Non
loq̃ris ꝯtra ꝓximũ tuũ falſum te
ſtimoniũ. Nõ cõcupiſces domuꝫ
ꝓximi tui: nec deſiderabis vxorẽ
eius: nõ ſeruũ: non ancillá: nõ bo
uẽ: nõ aſinũ: nec oĩa, q̃ illius ſunt.
Cũctus aũt pplꝰs audiebat vo
ces: ⁊ videbat lápades: ⁊ ſonituꝫ
buccinę, mõtẽqꝫ fumigantẽ. Et
ꝑterriti, ac pauore concuſſi: ſtete
rũt ꝓcul, dicentes moyſi. Loq̃re
tu nobis, ⁊ audiemus. Nõ loquat
nobis dñs: ne forte moriamur.
Et ait moyſes ad populũ. Noli
te timere. Ut eniꝫ probáret vos:
venit deus: ⁊ vt terror illius eſſet
in vobis: ⁊ non peccaretis. Ste
titqꝫ pplꝰs de lõge: moyſes auteꝫ
acceſſit ad caliginem: in qua erat
deus.

deus. Dixitque pretérea dñs ad moyſen. Hec dices filijs iſrael. Uos audiſtis quod de celo locutus ſũ vobis. Nõ facietis deos argenteos: nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis mihi: ⁊ offeretis ſuper illud holocauſta, ⁊ pacifica veſtra: oues veſtras, ⁊ boues, in oĩ loco, in quo memoria fuerit noĩs mei. Grad. Miſerere mei dñe: qm̃ infirmus ſum: ſana me dñe. ℣. Conturbata ſunt oĩa oſſa mea: ⁊ aĩa mea turbata eſt valde. Tract. Dñe, nõ ſm̃ pcã nr̃a, que fecimus nos: neq3 ſm̃ iniquitates nr̃as, retribuas nobis. ℣. Dñe, ne memineris iniquitatũ nr̃ar antiquar: cito anticipẽt nos miſericordie tue: quia pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̃: ⁊ pp gloriã nominis tui dñe libera nos ⁊ ppitius eſto pctĩs nr̃is: propter nomen tuũ.

ca. 5 Sequẽ. ſcti euãg. ſm̃ Mattheũ.

In illo tẽpore: Acceſſerũt ad ieſũ ab hieroſolymis ſcribe ⁊ phariſei, dicentes. Quare diſcipuli tui trãſgrediunt traditiones ſeniorũ? Nõ eni3 lauãt man9 ſuas: cũ panẽ mãducãt. Ipſe autẽ rñdens: ait illis: Quare ⁊ vos trãſgredimini mandatu3 dei: pp traditionẽ vr̃am? Nã deus dixit. Honora prẽ tuũ, ⁊ matrẽ tuã, ⁊ q maledixerit pr̃i vel mr̃i: morte moriat. Uos aute3 dicitis. Quicunq3 dixerit pr̃i vel mr̃i: munus qdcũq3 eſt ex me: tibi proderit: ⁊ nõ honorificabit prẽm ſuum, aut mr̃e3 ſuã, ⁊ irritũ feciſtis mãdatũ dei, ppter traditionẽ vr̃a3. Hypocrite: bene pphetauit de vobis eſaias, dicẽs. Ppl's hic labijs me honorat: cor aute3 eor longe eſt a me. Sine cã autẽ colunt me: docẽtes doctrinas ⁊ mandata hominũ. Et conuocatis ad ſe turbis: dixit eis. Audite ⁊ itelligite. Nõ qd intrat in os coinqnat hoiem: ſed qd pcedit ex ore: hoc coinquinat hoie3. Tũc accedentes diſcipuli eius, dixerũt ei. Scis, q phariſei: audito hoc vbo: ſcadalizati ſunt? At ille rñdẽs: ait. Ois plãtatio, quã nõ plãtauit pr̃ meus celeſtis: eradicabitur. Sinite illos. Ceci ſũt: ⁊ duces cecorũ. Cecus aũt ſi ceco ducatũ pſtet: ambo in foueã cadũt. Rñdẽs aũt petrus: dixit ei. Ediſſere nobis parabolã iſtã. At ille dixit. Adhuc ⁊ vos ſine itellectu eſtis? Nõ itelligitis: q oẽ qd in os intrat: in vẽtrẽ vadit: ⁊ in ſeceſſum emittitur? Que aũt pcedunt de ore: de corde exeunt: ⁊ ea coinquinant hoiem. De corde enim exeunt cogitationes male, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falſa teſtimonia, blaſphemie. Hec ſunt que coinquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare: nõ coinquinat hoiem. Offerto. Dñe, fac mecum ſm̃ miſericordiã tuã: propter nomẽ tuũ: q ſuauis eſt miſericordia tua. Secret.

Suſcipe, qs dñe, preces ppli tui: cu3 oblatiõib9 hoſtiar, ⁊ tua myſteria celebrantes ab oĩbus nos defende piculis. p. Cõ. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me letitia cum vultu tuo dñe. Poſtcõio.

Sanctificet nos, dñe, qua paſti ſumus, menſa celeſtis: ⁊ a cunctis erroribus expiatos, ſupnis promiſſionibus reddat acce-

C ptos.p. Supplin. Oro. Concede, q̄s omnips deus: vt q ꝓtectionis tue grāʒ q̄rimus: liberati a malis oībus: ſecura tibi mēte ſeruiam⁹. per. ¶ Feria.v. Statio ad ſanctos coſmum ⁊ damianū. Introitus.

Salus populi ego ſum, dicit dn̄s, de quacumq̄ȝ tribulatione clamauerint ad me: exaudiam eos: ⁊ ero illoꝝ dn̄s in perpetuuȝ. Ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aureȝ veſtrā in verbo oris mei. ℣. Gloria pa. Oro.

Magnificet te, dn̄e, ſanctorū tuorū coſme ⁊ damiani beata ſolennitas: qua ⁊ illis gloriam ſempiternā: ⁊ opē nobis ineffabili ꝓuidētia contuliſti. p. Orones alias dicen. Req. in dn̄ica prece. fol.40. Lcō hiere. prophe. ca.7

In diebus illis: Factū eſt verbū dn̄i ad me dicens. Sta in porta domus dn̄i: ⁊ predica ibi verbuȝ iſtud: ⁊ dic. Audite verbum dn̄i oīs iuda: qui ingredimini per portas has: vt adoretis dominū. Hec dicit dn̄s exercituum deus iſrael. Bonas facite vias vr̄as: ⁊ ſtudia vr̄a: ⁊ habitabo vobiſcū in loco iſto. Nolite ɔfidere in verbis mēdacij, dicētes. Tēplū dn̄i: tēplū dn̄i: templū dn̄i eſt. Qm̄ ſi bene direxeritis vias vr̄as, ⁊ ſtudia vr̄a: ſi feceritis iudiciū inter viruȝ ⁊ proximū eius: aduene, ⁊ pupillo, ⁊ vidue nō feceritis calūniam: nec ſanguinem innocentem effuderitis in loco iſto: ⁊ poſt deos alienos non ambulaueritis in malū vobiſmetipſis: habitabo vobiſcum in loco iſto: in terra quam dedi patribus veſtris, a ſeculo, ⁊ vſque in ſeculum. Ait dominus ops. Grad. Oculi omnium in te ſperant domine: ⁊ tu das illis eſcam in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manum tuam: ⁊ imples omne animal benedictione. Sequentia ſancti euāgelij ſcd̄m Lucam. ca.4

In illo tēpore: Surgens Jeſus de ſynagoga: introiuit in domuȝ ſimonis. Socrus autē ſimonis tenebatur magnis febribus. Et rogauerūt illū pro ea. Et ſtās ſuper illam: imperauit febri: ⁊ dimiſit illam. Et continuo ſurgens miniſtrabat illis. Cum ſol autem occidiſſet: omnes qui habebant infirmos varijs languoribus: ducebant illos ad ieſum. At ille ſingulis manus imponens: curabat eos. Exibant autem demonia a multis, clamātia, ⁊ dicentia: quia tu es filius dei. Et increpans: nō ſinebat ea loqui: quia ſciebant ipſum eſſe chriſtum. Facta aūt die, egreſſus, ibat in deſertum locuȝ: ⁊ turbe requirebant eum. Et venerunt vſq̄ȝ ad ipſum: ⁊ detinebant illum: ne diſcēderet ab eis. Quibus ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei: quia ad hoc miſſus ſum. Et erat predicans in ſynagogis galilee. Offerto. Si ambulauero in medio tribulationis: viuificabis me, dn̄e: ſuper irā inimicorum meoruȝ extēdes manum tuam: ⁊ ſaluum me fecit dextera tua.

Secreta.

In tuorũ dñe ꝑtio- Secre. ſa morte iuſtorũ, ſacrificium illud offerimus: de quo martyrij ſumpſit oẽ principium. p. Cõio.
Tu mandaſti, mandata tua cuſtodiri nimis: vtinam dirigãtur vię meę ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. Poſtcommunio.
Sit nobis dñe ſacri tui cer- ta ſaluatio: quę cum btõꝛuꝫ martyꝝ tuoꝛuꝫ coſmę ⁊ damiani meritis iploꝛat. per. Suppplm,
Subiectuꝫ tibi pplm, Oio. qs dñe, ꝓpitiatio cęleſtis amplificet: ⁊ tuis ſẽper faciat ſeruire mandatiſ. Per dñm noſtrũ.
¶ Feria.vj. Statio ad ſanctum laurentiuꝫ in lucina. Inrroitus.

Fac mecum dñe ſignũ in bonum: vt videant qui me oderũt: ⁊ cõfũdantur: qm̃ tu dñe adiuuiſti me: ⁊ conſolatus es me. Ps. Inclina domine aurẽ tuam ad me: ⁊ exaudi me: qm̃ inops ⁊ pauper ſum ego. ℣. Gloria patri.
Ieiunia nr̃a, qs do- Oratio. mine, benigno fauoꝛe proſequere, vt ſicut ab alimẽtis abſtinemus in coꝛpoꝛe: ita à vitijs ieiunem⁹ in mente. Per. Orationes alias dicẽdas, Require in dñica ꝓcedẽ. fol. 40. Lcõ libꝛi numeri.
ca. 20 In diebus illis. Conuenerunt filij iſrael ad moyſen ⁊ aaron: ⁊ verſi in ſeditionem, dixerunt. Date nobis aquam, vt bibamus. Ingreſſiq; moyſeſ ⁊ aaron, dimiſſa multitudine ante tabernaculũ fęderis, coꝛruerũt pꝛoni in terram: clamaueruntque ad dñm: atq; dixerunt. Dñe deus exaudi clamoꝛem populi huius: ⁊ aperi eis theſaurũ tuum fonteꝫ aquę viuę: vt ſatiati, ceſſet murmuratio eoꝛuꝫ. Et apparuit gloria dñi ſuper eos. Locutuſq; eſt dñs ad moyſẽ, dicens. Tolle virgam, ⁊ cõgrega populum, tu ⁊ aaron frater tuus: ⁊ loquimini ad petram coꝛam eis: ⁊ illa dabit aquas. Cumq; eduxeris aquam de petra: bibet oĩs multitudo, ⁊ iumenta eius. Tulit igitur moyſeſ virgaꝫ, q̃ erat in cõſpectu dñi: ſicut ꝑceperat ei: cõgregata multitudine ante petraꝫ: dixitq; eis. Audite rebelleſ ⁊ increduli. Nuꝫ de petra hac vobis aquam poterim⁹ eijcere? Cũq; eleuaſſet moyſes manum: ꝑcutiens virga bis ſilicem, egreſſę ſunt aquę largiſſime: ita vt populus biberet ⁊ iumenta. Dixitq; dñs ad moyſen ⁊ aaron. Quia nõ crediſtis mihi: vt ſanctificaretis me coꝛam filijs iſrael: non introducẽtis hos populos in terrã: quã dabo eis. Hęc eſt aqua contradictionis: vbi iurgati ſunt filij iſrael contra dominũ: ⁊ ſanctificatuſ eſt in eis.
Grad. In deo ſperauit coꝛ meum, ⁊ adiutus ſum: ⁊ refloꝛuit caro mea: ⁊ ex voluntate mea confiteboꝛ illi. ℣. Ad te domine clamaui: deus meus ne ſileas: ne diſcedas à me.
Trac. Dñe, non ſm̃ pctã nr̃a, quę fecimus nos: neq; ſm̃ iniquitates nr̃as retribuas nobis. ℣. Dñe, ne memineris iniquitatũ nr̃arũ antiquarũ: cito anticipent nos miſericoꝛdię tuę: qꝛ pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ ꝓp gloꝛiã nois tui dñe libera nos, ⁊ ꝓpitius eſto pctis nr̃is, ꝓp nomẽ tuũ.

ca.4 Sequentia ſci euãg. ſm Joannez

In illo tpe: Venit ieſus in ciuitatez ſamarię: quę dicit̃ ſychar: iuxta p̄diuz qđ dedit iacob ioſeph filio ſuo. Erat autem ibi fons iacob. Jeſus ergo fatigatus ex itinere: ſedebat ſic ſupra fontem. Hora autẽ erat quaſi ſexta. Venit mulier de ſamaria, haurire aquam. Dicit ei ieſus. Da mihi bibere (Diſcipuli enim eius abierãt in ciuitatem, vt cibos emerent) Dixit ergo ei mulier illa ſamaritana. Q̃uo tu, cum iudęus ſis, bibere a me poſcis: q̃ ſum mulier ſamaritana? Non enim coutunt̃ iudęi ſamaritanis. R̃ndit ieſus: ⁊ dixit ei. Si ſcires donũ dei: ⁊ qs eſt q dicit tibi: da mihi bibere: tu forſitan petiſſes ab eo: ⁊ dediſſet tibi aquam viuam. Dicit ei mulier. Dñe: neqꝫ in quo haurias habes: ⁊ puteus altus eſt: vnde ergo habes aquaꝫ viuã? Nũqd tu maior es p̄re nr̃o iacob: qui dedit nobis puteuꝫ iſtũ: ⁊ ipſe ex eo bibit, ⁊ filij eius, ⁊ pecora eius? R̃ndit Jeſus: ⁊ dixit ei. Oĩs q bibit ex aqua hac, ſitiet iterũ. Qui autẽ biberit ex aqua, quam ego dabo ei: nõ ſitiet in ęternũ. Sed aq̃, quam ego dabo ei: fiet ĩ eo fõs aquę ſaliẽtis in vitã ęternã. Dicit ad eum mulier. Dñe, da mihi hanc aquaꝫ: vt nõ ſitiaꝫ: neqꝫ veniã huc haurire. Dicit ei ieſus. Vade: voca virum tuuꝫ: ⁊ veni huc. R̃ndit mulier ⁊ dixit. Nõ habeo virũ. Dixit ei ieſus. Bene dixiſti: q: non habeo virũ. Quinqꝫ enim viros habuiſti: ⁊ nunc quẽ habes: nõ eſt tuus vir. Hoc vere dixiſti. Dicit ei mulier. Dñe, vt video, propheta es tu. P̃res nr̃i in monte hoc adorauerũt: ⁊ vos dicitis: q: hieroſolymis eſt locus, vbi adorare oportet. Dicit ei ieſus. Mulier: crede mihi: quia venit hora: qñ neqꝫ in mõte hoc: neqꝫ in hieroſolymis, adorabitis p̃rem. Vos adoratis qđ neſcitis: nos adoramus quod ſcimus: quia ſalus ex iudęis eſt. Sed venit hora: ⁊ nũc eſt: qñ veri adoratores adorabunt patreꝫ in ſpiritu ⁊ veritate. Naꝫ ⁊ pater tales q̃rit: qui adorent euꝫ. Spiritus eſt deus: ⁊ eos q adorãt euꝫ: in ſpũ ⁊ veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio, q: meſſias venit: q dicit̃ chr̃s. Cũ ergo venerit ille: annunciabit nobis omnia. Dicit ei ieſus. Ego ſũ: q loquor tecũ. Et cõtinuo venerunt diſcipuli eius: ⁊ mirabant̃: q: cuꝫ muliere loquebat̃. Nemo tamen dixit: quid queris: aut qd loq̃ris cũ ea? Reliquit ergo hydriã ſuaꝫ mulier: ⁊ abijt in ciuitatem: ⁊ dixit illis hominibus. Venite ⁊ videte hoiem: q dixit mihi oĩa quęcunqꝫ feci. Nũquid ipſe eſt chr̃s? Exierunt ergo de ciuitate: ⁊ veniebant ad eum. Interea rogabant eum diſcipuli eius: dicẽtes. Rabbi manduca. Jlle autẽ dixit eis. Ego cibuꝫ habeo manducare: quem vos neſcitis. Dicebant ergo diſcipuli eius ad inuicẽ. Nũ qd aliquis attulit ei manducare? Dicit eis ieſus. Meus cibus eſt vt faciam volũtatẽ eius qui miſit me: vt ꝑficiam opus eius. Nõne

vos dicitis: ꝙ adhuc q̄tuoꝛ men-
ſes ſunt: ⁊ meſſis venit? Ecce di-
co vobiſ: leuate oculoſ veſtroſ: ⁊
videte regiones: q2 albę ſunt iam
ad meſſem. Et q metit. mercedez
accipit: ⁊ congregat fructuz in vi
taz ęternā: vt ⁊ qui ſeminat ſimul
gaudeat, ⁊ q metit. In hoc enim
eſt verbū verū: q2 alius eſt qui ſe-
minat: ⁊ aliuſ eſt q metit. Ego mi
ſi vos metere: qđ voſ non laboꝛa
ſtis. Alij aūt laboꝛauerunt, ⁊ vos
in laboꝛes coꝝ introiſtis. Ex ci-
uitate autē illā multi crediderunt
in eā ſamaritanoꝛuz ꝓpter verbū
mulieris teſtimoniuz ꝑhibentis,
q2 dixit mihi oīa q̄cūq3 feci. Cuz
veniſſēt ergo ad illuz ſamaritani:
rogauerunt euz: vt ibi maneret.
Et māſit ibi duos dies. Et mul-
to plures crediderūt pꝛopter ſer
monez eius. Et mulieri dicebāt,
q2 nō iā ꝑꝑ tuā loq̄lam credimuſ.
Ipſi eniz audiuimus, ⁊ ſcimuſ, q2
hic eſt vere ſaluatoꝛ mundi. Of-
fer. Intende voci oꝛōnis meę: rex meus ⁊
deus meus: qm̄ ad te oꝛabo dn̄e. Secreta.

Eſpice dn̄e ꝓpitiuſ ad mu-
nera quę ſacramuſ: vt ⁊ tibi
grata ſint: ⁊ nobis ſalutaria ſem-
per exiſtāt. per. Cōio. Qui biberit
aquam, quam ego dabo ei dicit dn̄s: fiet in eo
fons aquę ſalientis in vitā ęternā. Poſtcō.

Huius nos, dn̄e, perceptio ſa
cramenti mūdet a crimine:
⁊ ad celeſtia regna ꝑducat. Per.
Super populum, Oꝛatio.
Reſta, q̄s op̄s deus: vt qui
in tua pꝛotectione confidimus,
cuncta nobis aduerſantia: te ad-
iuuante, vincamus. Per dn̄m n.

Sabbato. Statio ad ſanctam
ſuſannam. Introit9.
Erba mea auribus percipe
dn̄e: intellige clamoꝛē meum.
intende voci oꝛationis meę.
ps. Rex meus ⁊ deus me9.
℣. Gloꝛia patri, ⁊. Orō.

Reſta, q̄s op̄s deus: vt qui
ſe, affligēdo carnē, ab alimē
tis abſtinēt: ſectando iuſtitiam, a
culpa ieiūnent. Per. Orationes
alias dicē. Require in dn̄ica pꝛęce.
fol. 40. Lectio Danielis ꝓphetę. ca. 13

In diebus illis: Erat vir in
babylone: ⁊ nomen eius ioa
chim. Et accepit vxoꝛez nomine
ſuſannā, filiā helchię, pulchꝛaz ni-
mis, ⁊ timētē deū. Parētes eniz
illiuſ, cū eſſent iuſti, erudierūt filiā
ſuā ſm̄ legez moyſi. Erat aūt ioa
chiz diues valde: ⁊ erat ei pome-
riū vicinum domui ſuę. Et ad ip-
ſum cōfluebant iudęi: eo qđ eſſet
honoꝛabilioꝛ oīum. Et conſtitu-
ti ſunt duo ſenes iudices in anno
illo: de quibuſ locutuſ eſt dn̄s: q2
egreſſa eſt iniq̄tas de babylone a
ſenioꝛibus iudicibus: q videban
tur regere ppl̄m. Iſti frequenta-
bant domū ioachim: ⁊ veniebāt
ad eos oēs q habebant iudicia.
Cū aūt ppl̄s reuertiſſet poſt me-
ridiē, ingrediebaꝛ ſuſanna, ⁊ de-
ambulabat in pomerio viri ſui.
Et videbant eam ſeneſ quotidie
ingrediētē, ⁊ deābulātem: ⁊ exar-
ſerūt in ꝯcupiſcētiā eiuſ. Et auer
terūt ſenſum ſuū: ⁊ declinauerūt
oculos ſuos: vt non viderent cę-
lū, neq3 recoꝛdarenꝛ iudicioꝝ iu-
ſtoꝛum. Factū eſt aūt, cū obſerua

rẽt diẽ aptum: qñ eã poſſẽt inuenire ſolam: ingreſſa eſt aliqñ ſicut heri, ⁊ nudiuſtertius: cũ duabus ſolis puellis: voluitqꝫ lauari in pomerio. Eſtus quippe erat. Et nõ erat ibi qſq̃ʒ, p̃ter duos ſenes abſcõditos, ⁊ cõtẽplãtes eã. Dixit ergo puellis. Afferte mihi oleum ⁊ ſmigmata: ⁊ oſtia pomerij claudite, vt lauer. Cum autem egreſſe eſſent puelle: ſurrexerunt duo ſenes: ⁊ accurrerũt ad eaʒ: ⁊ dixerũt. Ecce oſtia pomerij clauſa ſũt: ⁊ nemo nos videt: in concupiſcẽtia tui ſumus. Quãobꝛeʒ aſſentire nobis: ⁊ cõmiſcere nobiſcũ. Quod ſi nolueris: dicemus teſtimoniũ contra te: ꝙ fuerit tecũ iuuenis: ⁊ ob hãc cauſaʒ emiſeris puellas à te. Ingemuit ſuſanna, ⁊ ait. Anguſtie mihi ſunt vndiqꝫ. Si. n. hoc egero, moꝛs mihi eſt. Si autẽ nõ egero: non effugiaʒ manus vr̃as. Sed melius eſt mihi abſqꝫ ope icidere in manus vr̃as, q̃ʒ peccare in cõſpectu dñi. Et exclamauit voce magna ſuſãna. Exclamauerunt autẽ ⁊ ſenes aduerſus eaʒ. Et cucurrit vnus: ⁊ aperuit oſtia pomerij. Cuʒ aũt audiſſẽt clamoꝛeʒ in pomerio famuli domus: irruerũt p poſticuʒ, vt viderẽt quidnaʒ eſſet. Poſtq̃ʒ aũt ſenes locuti ſunt: erubuerunt ſerui vehemẽter: qꝛ nũq̃ʒ dictus fuerat ſermo huiuſcemodi de ſuſanna. Et facta eſt dies craſtina. Cũqꝫ veniſſet pplus ad virũ eius ioachiʒ: venerũt ⁊ duo p̄ſbr̃i pleni iniqua cogitatiõe aduerſus ſuſannã, vt interficerent eaʒ. Et dixerunt coꝛã pplo. Mittite ad ſuſannã filiã helchie vxoꝛẽ ioachiʒ. Et ſtatim miſerũt. Et venit cum parẽtibus, ⁊ filijs, ⁊ vniuerſis cognatis ſuis. Flebãt igit̃ ſui, ⁊ oẽs qui nouerãt eã. Cõſurgẽtes autẽ duo p̄ſbi in medio populi: poſuerunt manus ſuas ſuper caput eius. Que flẽs ſuſpexit ad celuʒ. Erat enim coꝛ eius fiduciaʒ hñs in dño. Et dixerũt p̄ſbi. Cum deambularemus in pomerio ſoli: ingreſſa eſt hec, cum duabus ſolis puellis: ⁊ clauſit oſtia pomerij: ⁊ dimiſit à ſe puellas: venitqꝫ adoleſcens ad eam: qui erat abſconditus, ⁊ cõcubuit cum ea. Poꝛrò nos cuʒ eſſemus in angulo pomerij: vidẽtes iniqtatẽ: cucurrimus ad eos: ⁊ vidimus eos pariter cõmiſceri. Et illũ qdẽ nequiuimus cõpꝛehendere: qꝛ foꝛtioꝛ nobis erat, ⁊ aperto oſtio exiliuit. Hãc aũt cũ appꝛehẽdiſſemus: interrogauimus, qſnã eſſet adoleſcẽs: ⁊ noluit indicare nobis. Huiuſ rei teſtes ſumus. Credidit eis oĩs multitudo, q̃ſi ſenioꝛibus ppli, ⁊ iudicibus: ⁊ cõdẽnauerũt eaʒ ad moꝛtẽ. Exclamauit aũt voce magna ſuſanna: ⁊ dixit. Deus eterne, q abſcõditoꝛũ es cognitoꝛ: q noſti oĩa anteq̃ʒ fiant: tu ſcis qm̃ falſum teſtimoniũ tulerũt contra me, ⁊ ecce moꝛioꝛ, cum nihil hoꝛũ fecerim: q̃ iſti malitioſe cõpoſuerũt aduerſũ me. Exaudiuit autez dñs vocem eius. Cumqꝫ ducerẽtur ad moꝛtẽ, ſuſcitauit dñs ſpm̃ pueri iunioꝛis: cui nomen daniel: ⁊ clamauit voce magna: ⁊ dixit.

Mundus

Mūdus ego ſū à ſāguine huius.
Et cōuerſus oīs ppl'sad eum:di
xit. Quid eſt ſermo iſte queꝫ tu lo
cut⁹ es? Qui cuꝫ ſtaret in medio
coꝛū, ait. Sic fátui filij iſrael:non
iudicātes, neqꝫ quod verū eſt co
gnoſcentes:condēnátis filiā iſrl'?
Reuertimini ad iudicium:qꝛ fal-
ſum teſtimoniuꝫ locuti ſūt aduer-
ſus eaꝫ. Reuerſus eſt ergo ppl's
cuꝫ feſtinatione. Et dixit ad eos
daniel. Separáte eos abinuicem
pꝛocul: ⁊ dijudicábo eos. Cū er-
go diuiſi eſſēt alter ab áltero:vo-
cauit vnum ex eis: ⁊ dixit ad euꝫ.
Inueteráte dierum maloꝛū: nūc
venerunt peccata tua, quę pꝛius
opabáris: iudicans iudicia iniu-
ſta,innocentes oppꝛimēs, ⁊ dimit
tēs noxios:dicēte dn̄o. Innocē-
tē ⁊ iuſtū non interficies. Nūc er
go ſi vidíſti eaꝫ:dic ſub qua arbo-
re víderis eos colloquentes ſibi.
Qui ait. Sub cyno. Dixit aūt da
niel. Recte mentitus es in caput
tuū. Ecce enim angelus dn̄i:acce
pta ſn̄ia ab eo: ſcindet te mediū.
Et amoto eo:iuſſit venire aliuꝫ:
⁊ dixit ei. Semē chanaā: ⁊ nō iu-
da: ſpecies decépit te:⁊ ↄcupiſcē
tia ſubuértit coꝛ tuū. Sic faciebā
tis filiabus iſrael:⁊ illę timētes lo-
quebātur vobiſcū. Sed filia iuda
nō ſuſtínuit iniquitateꝫ veſtram.
Nūc ergo ſi vidíſti eam: dic mihi
ſub qua arboꝛe compꝛehénderis
eos loquētes ſibi. Qui ait. Sub
pino. Dixit autē ei daniel. Recte
mentitus es ⁊ tu in caput tuum.
Manet eniꝫ angelus dn̄i gladiuꝫ
habēs: vt ſecet te mediū:⁊ inter-
ficiat vos. Exclamauit itaqꝫ oīs
cętus voce magna:⁊ benedixerūt
deum: qui ſaluat ſperantes in ſe.
Et cōſurrexerūt aduerſus duos
pſbyteros. Cōuícerat enim eos
daniel ex oꝛe ſuo:falſum dixiſſe te
ſtimonium. Fecerūtqꝫ eis ſicuti
male égerāt aduerſus pꝛoximuꝫ:
⁊ interfecerunt eos. Et ſaluatus
eſt ſanguis innoxius in die illa.

Gra. Si ambulem in medio vmbꝛę mor-
tis: non timebo mala: quoniam tu mecum es
domine. ℣. Uirga tua ⁊ baculus tuus, ipſa
me conſolata ſunt. Sequentia ſancti
euangelij ſecundum Ioannem. ca.8

In illo tēpoꝛe: Peꝛrēxit ie-
ſus in montē oliueti: ⁊ dilú-
culo iterū venit in tēpluꝫ. Et oīs
ppl's venit ad eū: ⁊ ſedens doce-
bat eos. Adducunt autē ſcribę ⁊
phariſęi mulierē depꝛehenſam in
adulterio: ⁊ ſtatuérūt eam in me-
dio:⁊ dixerunt ei. Magiſter:hęc
mulier modo depꝛehenſa eſt in
adulterio. In lege auteꝫ,moyſes
mandauit nobis hm̄ōi lapidare.
Tu ergo qd dicis? Hoc auteꝫ di
cebāt tētātes eum,vt poſſēt accu
ſare eū. Ieſus aūt inclinās ſe de-
oꝛſū: digito ſcribebat in terram.
Cuꝫ autē perſeuerarent interro-
gantes eum:erēxit ſe: ⁊ dixit eis.
Qui ſine peccato eſt vr̄m:pꝛimus
in illam lapidē mittat. Et iterum
inclinans ſe: ſcribebat in terra.
Audientes auteꝫ hęc: vnus poſt
vnū exibant: incipientes à ſenio-
ribus. Et remanſit ſolus Ieſus:
⁊ mulier in medio ſtans. Erigens
autem ſe Ieſus: dixit ei. Mu-
lier, vbi ſunt qui te accuſabant?

ꝓmiſſionis filij ſumus. Sed quõ tũc is, q̄ ſm carnẽ natus fuerat: pſeq̄bať eũ, q̄ ſm ſpũ: ita ⁊ nunc. Sed quid dicit ſcriptura? Eijce ancillã ⁊ filiũ eius. Nõ enim erit heres filius ancille, cũ filio libere. Itaqz fratres non ſumus ancille filij, ſed libere: qua libertate, chriſtus nos liberauit. Grad. L etatus ſum in his, que dicta ſunt mihi: in domum dñi ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abũdãtia in turribus tuis. Trac. Q ui cõfidũt in dño ſicut mons ſion: non commouebitur in eternum: qui habitat in hieruſalẽ. ℣. Montes in circuitu eius: ⁊ dominus in circuitu populi ſui: ex hoc nunc ⁊ vſqz in ſeculum. Sequẽ-
ca. 6 tia ſancti euangelij ſm Joannẽ.

I N illo tempe: Abijt Jeſus trãs mare galilee: qđ eſt tyberiadis. ⁊ ſequebať eũ multitudo magna: qa videbãt ſigna, q̃ faciebat ſup his, q infirmabanť. Subijt ergo in mõtẽ ieſus: ⁊ ibi ſedebat cũ diſcipulis ſuis. Erat aũt primũ paſcha, dies feſtus iudeoꝝ. Cũ ſubleuaſſet ergo oculos ieſus: ⁊ vidiſſet, q multitudo magna venit ad eum: dicit ad philippũ. Unde emẽmus panes: vt mãducent hi? Hoc autẽ dicebat tẽtans eũ. Ipſe enim ſciebat: qđ eſſet facturus. Rñdit ei philippꝰ. Ducẽtoꝝ denarioꝝ panes, non ſufficiũt eis: vt vnuſquiſqz modicũ qđ accipiat. Dicit ei vnus ex diſcipulis eius, andreas frater ſimõnis petri. Eſt puer vnus hic: qui habet qnqz panes hordeaceos, ⁊ duos piſces. Sed hec quid ſũt inter tãtos? Dicit ergo ieſus. Facite hoies diſcũbere. Erat aũt fenũ multum in loco. Diſcubuerũt ergo viri, numero quaſi qnqz millia. Accepit ergo ieſus panes: ⁊ cũ gr̃as egiſſet: diſtribuit diſcũbẽtibus. Silr̃ ⁊ ex piſcibꝰ, quãtũ volebãt. Ut aũt ipleti ſunt: dixit diſcipulis ſuis. Colligite que ſuperauerũt fragmẽta: ne peant. Collegẽrunt ergo, ⁊ impleuẽrũt duodecim cophinos fragmẽtoꝝ: ex qnqz panibꝰ hordeaceis: q̃ ſuperfuerũt his, qui mãducauerãt. Illi ergo hoies cum vidiſſẽt, quod fecerat ieſus ſignum, dicebant. Quia hic eſt vere ꝓpheta, qui vẽturus eſt in mundum. Offerto. L audate dñm, q benignus eſt: pſallite nomini eius, qm̃ ſuauis eſt: omnia quecũqz voluit feci, in celo ⁊ in terra. Secreta.

S Acrificijs p̃ntibus, dñe q̃s, intẽde placatꝰ: vt ⁊ deuotiõi nr̃e ꝓficiant ⁊ ſaluti. p. Alia ſecreta.

E Xaudi nos deus ſalutaris nr̃: vt p huius ſacri virtutẽ: a cũctis nos mẽtis ⁊ corpis hoſtibus tuearis: gr̃as tribuẽs in p̃nti, ⁊ gloriã i futuro. p. Alia ſecreta.

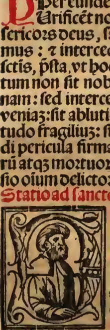
D Eus, cui ſoli cognitus eſt numerus electoꝝ, in ſuperna felicitate locandus: tribue q̃s: vt intercedentibus oibus ſcis tuis: vniuerſoꝝ, quos in oõne cõmendatos ſuſcepimus: ⁊ noia oium fideliũ, bte p̃deſtinationis liber aſcripta retineat. p. Cõ. H ieruſalẽ edificať vt ciuitas: cuius participatio eius in idipſum: illuc enim aſcenderunt tribus tribus

dñi: ad cõfitẽdum nõi tuo dñe. Poſtcõio.

Da nobis, q̃s miſericors de⁹: vt ſctã tua, quibus inceſſanter explemur: ſynceris tractemus obſequijs: ⁊ fideli ſemper mente ſumamus. Per. Alia poſtcõio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̃s domine, diuini ſacri mun⁹ oblatũ: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice, maria cũ beatis aplis tuis petro ⁊ paulo: atque btõ N. ⁊ oib⁹ ſctis, a cunctis nos reddas ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundẽ. Alia poſtcõio.

Purificẽt nos, q̃s ops ⁊ miſericors deus, ſacra que ſumpſimus: ⁊ intercedentibus oibus ſctis, p̃ſta, vt hoc tuum ſacramentum non ſit nobis reatus ad penam: ſed interceſſio ſalutaris ad veniã: ſit ablutio ſcelerũ: ſit fortitudo fragiliũ: ſit cõtra oia mundi pericula firmamentũ: ſit viuorũ atq̃ mortuorũ fidelium remiſſio oium delictorũ. p. ¶ Feria. ij. Statio ad ſanctos quatuor coronatos. Introi.

Deus in nomine tuo ſaluum me fac: ⁊ in virtute tua libera me: deus exaudi orationem meam. Ps. Auribus pcipe verba oris mei. ℣. Gloria. Orõ.

Preſta, q̃s ops deus, vt obſeruationes ſacras annua d︤uotione recolentes: ⁊ corpore tibi placeamus ⁊ mente. Per do. Orones alias dicẽ. Req. in dñica pce. fol. 46. Lcõ. libri regum.

In diebus illis: Venerunt 3. ca. 3
duę mulieres meretrices ad regem ſalomonẽ, ſteteruntq̃ coram eo. Quarũ vna ait. Obſecro mi dñe: ego ⁊ mulier hęc habitabam⁹ in domo vna: ⁊ peperi apud eam in cubiculo: tertia vero die poſtq̃ ego peperi: peperit ⁊ hęc. Et eramus ſimul: nulluſq̃ alius in domo nobiſcũ: exceptis nobis duabus. Mortuus eſt autẽ filius mulieris huius nocte: dormiens qppe oppſſit eũ. Et cõſurgẽs in tẽpeſtę noctis ſilẽtio: tulit filium meũ de latere meo ancillę tuę dormientis: ⁊ collocauit in ſinu ſuo. Suũ aũt filiũ qui erat mortuus: poſuit in ſinu meo. Cũ autem ſurrexiſſem mane: vt darem lac filio meo: apparuit mortuus. Quẽ diligẽtius intuẽs clara luce, deprehẽdi non eſſe meũ, quẽ genuerã. Rñditq̃ altera mulier. Non eſt ita. Sed filius tuus mortuus eſt: meus autẽ viuit. E cõtrario illa dicebat. Mentiris. Filius qppe meus viuit: ⁊ filius tuus mortuus eſt. Atq̃ in hũc modũ cõtendebãt corã rege. Tũc rex ait. Hęc dicit, filius meus viuit: ⁊ fili⁹ tuus mortuus eſt: ⁊ iſta rñdit, non, ſed filius tuus mortuus eſt: ⁊ filius me⁹ viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiũ. Cũq̃ attuliſſent gladiũ corã rege, diuidite, inqt, infantẽ viuũ in duas partes: ⁊ date dimidiã partẽ vni, ⁊ dimidiã partem alteri. Dixit autẽ mulier, cuius filius erat viuus: ad regẽ. (Cõmota ſunt qppe viſcera eius ſup filio ſuo.) Obſecro dñe, date illi

te illi infātē viuū: ⁊ nolite interficere eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi: ſed diuidatur. Rñdit rex: ⁊ ait. Date huic infātē viuū. ⁊ non occidat̄, hec eſt eniʒ mr̄ eius. Audiuit itaqʒ oīs iſrl̄ iudiciuʒ, qđ iudicaſſet rex: ⁊ timuerūt regē, vidētes ſapiētiā dei eſſe in eo ad faciēdū iudiciuʒ. **Grad.** Eſto mihi in deuʒ ꝓtectorē: ⁊ in locum refugij: vt saluū me facias. ℣. Deus in te ſperaui: dñe nō cōfūdar in ęternū. **Trac.** Dñe, non ſm̄ pctā nr̄a, quę fecimus nos: neqʒ ſm̄ iniquitates nr̄as retribuas nobis. ℣. Dñe, ne memineris iniquitatum nr̄aꝝ antiquarum: cito anticipent nos miſericordię tuę: qꝛ pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gloriā noīs tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto pctīs nr̄is propter nomē tuum.

ca.2 **Sequē. ſcti euāg. ſm̄ Joannem.**

In illo tempore: Prope erat paſcha iudeorū: ⁊ aſcēdit ieſus hieroſolymā. Et īuēnit in tēplo vēdētes oues, ⁊ boues, ⁊ colūbas: ⁊ numularios ſedentes. Et cū feciſſet q̄ſi flagelluʒ de funiculis: oēs eiecit de templo: oues quoqʒ ⁊ boues, ⁊ numulariorūʒ fudit ęs, ⁊ menſas ſubuērtit. Et his, qui colūbas vendebāt: dixit. Auferte iſta hinc, ⁊ nolite facere domum pr̄is mei, domū negotiationis. Recordati vero ſūt diſcipuli eius: qꝛ ſcriptū eſt: ʒelus domus tuę comēdit me. Rñderunt ergo iudei, ⁊ dixerūt ei. Quod ſignū oſtēdis nobis: qꝛ hęc facis? Rñdit ieſus: ⁊ dixit eis. Soluite tēplū hoc, ⁊ in tribus diebus excitabo illud. Dixerūt ergo iudei. Quadraginta ⁊ ſex annis edificatuʒ eſt tēplū hoc: ⁊ tu in tribus diebus excitabis illud? Ille autē dicebat de templo corporis ſui. Cum ergo ſurrexiſſet a mortuis; recordati ſunt diſcipuli eius: quia hoc dicebat de corpore ſuo. Et crediderunt ſcripturę, ⁊ ſermoni, quē dixit ieſus. Cū autē eſſet hieroſolymis in paſcha in die feſto: multi crediderūt in noīe eius, videntes eius ſigna q̄ faciebat. Ipſe aūt ieſus non credebat ſemetipſum eis: eo ꝙ ipſe noſſet oēs: ⁊ qꝛ opus ei non erat vt q̄s teſtimonium ꝑhiberet de hoīe. Ipſe enim ſciebat: quid eſſet in hoīe.

Offerto. Iubilate deo omnis terra: iubilate deo omnis terra: ſeruite domino in lętitia: intrate in cōſpectu eius in exultatione: quia dominus ipſe eſt deus. **Secreta.** Oblatum tibi dñe ſacrificiuʒ viuificet nos ſemꝑ ⁊ muniat. per. **Cō.** Ab occultis meis mūda me domine: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo. **Poſtcōio.** Sumptis dñe ſalutaribus ſacramētis: ad redemptionis eterne q̄s ꝓficiamus augmētū. Per. **Sup populum. Orō.** Deprecationem noſtram, q̄s dñe, benignus exaudi: ⁊ quibus ſupplicādi p̄ſtas affectuʒ: tribue defenſionis auxiliū. Per dominuʒ.

¶ Feria. iij. Statio ad ſanctum laurentiū in damaſo. Introitus.

EXaudi deus orōnem meam: ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intende in me ⁊ exaudi me. **Ps.** Contriſtatus ſū in exercitatione mea: ⁊ conturbatus ſū à voce inimici: ⁊ à tribulatione peccatoris. ℣. Gloria.

SAcre nobis, q̃s Oratio. dñe, obſeruationis ieiunia: ⁊ pie cõſeruationis augmentũ, ⁊ tue propitiationis ↄtinuũ p̄ſtent auxilium. Per. Orõnes alias dicendas, Reqre in dñica p̄cedẽti.

ca.32 I fol.46. Lectio libri exodi.

N diebus illis. Locutus eſt dñs ad moyſen dicens. Deſcende de mõte: q: peccauit populus tuus: quez eduxiſti de terra egypti. Receſſerũt cito de via, quam oſtẽdiſti eis. Fecerũtq3 ſibi vitulũ cõflatilez: ⁊ adorauerunt: atq3 ĩmolãtes ei hoſtias, dixerũt. Iſti ſũt dij tui iſrael, q te eduxerũt de terra egypti. Rurſumq3 ait dñs ad moyſẽ. Cerno, q populuſ iſte dure ceruicis ſit, dimitte me vt iraſcatur furor meus contra eos: ⁊ deleam eos, faciamq3 te in gentẽ magnaz. Moyſes aũt orabat ad dñm deũ ſuũ: dicẽs. Cur dñe irã ſcit furor tuus contra pplm tuuz quem eduxiſti de terra egypti, in fortitudine magna ⁊ in manu robuſta: Ne q̃ſo dicant egyptij: callide eduxit eos: vt interficeret in mõtibus: ⁊ delẽret eos de terra. Quieſcat ira tua: ⁊ eſto placabiliſ ſuper nequitia populi tui. Recordare abrahaz, iſaac, ⁊ iſrael ſeruorũ tuorũ: qbus iuraſti per temetipſum: dicens. Multiplicabo ſemen veſtruz ſicut ſtellaſ celi: ⁊ vniuerſã terram hãc, de qua locutuſ ſum: dabo ſemini vr̃o: ⁊ poſſidebitis eaz ſemper. Placatuſq3 eſt dñs, ne faceret malum: qd locutus fuerat aduerſuſ populũ ſuũ. Et miſertus eſt populo ſuo dñs deꝰ noſter. Grad. Exurge dominẽ: fer opem nobis: ⁊ libera nos propter nomen tuũ. ℣. Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerũt nobis opus: qd operatus es in diebus eorum: ⁊ in diebus antiquis.

Sequẽ. ſcti euãg. ſm Ioannem. ca.7

I N illo tpe: Iaz die feſto mediãte: aſcẽdit ieſus in tẽplũ: ⁊ docebat. Et mirabantur iudei, dicẽtes. Q̃uo hic lr̃as ſcit: cũ nõ didicerit: Rñdit eis ieſus: ⁊ dixit. Mea doctrina nõ eſt mea: ſed eius qui miſit me. Siquis voluerit voluntatẽ eius facere: cognoſcet de doctrina mea, vtrũ ex deo ſit: an ego a meipſo loquar. Qui ẽ ſemetipſo loqtur: gliaz propriã querit. Qui aũt q̃rit gloriaz eius, qui miſit illũ: hic verax eſt: ⁊ iniuſtitia in illo nõ eſt. Nõne moyſes dedit vobis legẽ: ⁊ nemo ex vobis facit legẽ: Quid me q̃ritis ĩterficere: Rñdit turba, ⁊ dixit. Demõniuz habes: quis te q̃rit interficere: Rñdit ieſus, ⁊ dixit eis. Vnuz opus feci: ⁊ oẽs miramini. Propterea moyſes dedit vobis circuncıſionem nõ quia ex moyſe eſt, ſed ex prĩbuſ. Et in ſabbato circũciditis hominẽ. Si circũciſiõnẽ accipit hõ in ſabbato: vt nõ ſoluatur lex moyſi: mihi indignamini: q: totum hominez ſanum feci in ſabbato: Nolite iudicare ſm faciem: ſed iuſtũ iudiciuz iudicate. Dicebãt ergo quidam ex hieroſolymis. Nonne hic eſt: quem q̃runt iudei interficere: Ecce palam lõquitur: ⁊ nihil ei dicunt. Nunqd vere cognouẽrunt principes: q: hic eſt chr̃us: Sed

hunc

hũc ſcimus vñ ſit: xp̄s aũt cũ venerit: nemo ſcit vnde ſit. Clamabat ergo ieſus in templo docens: ⁊ dicens. Et me ſcitis: ⁊ vnde ſim ſcitis: ⁊ à meipſo nõ veni: ſed eſt verus q̄ miſit me: quem vos neſcitis. Ego ſcio eum: ⁊ ſi dixero, qꝛ neſcio eũ: ero ſimilis vobis mendax. Sed ſcio eũ: qꝛ ab ipſo ſum, ⁊ ipſe me miſit. Querebant ergo eũ apprehẽdere, ⁊ nemo miſit in illũ manus: qꝛ nõdũ venerat hora eius. De turba autẽ multi crediderũt in eũ. **Offert.** Expectans expectaui dñm, ⁊ reſpexit me: ⁊ exaudiuit deprecationẽ meã: ⁊ immiſit in os meũ canticũ nouum: hymnum deo nr̃o. **Secreta.**

Hec hoſtia, q̄s dñe, emundet nr̃a delicta: ⁊ ad ſacrificium celebrandũ, ſubditorum tibi corpora menteſq3 ſãctificet. Per. **Cõio.** Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ i nomine dei noſtri magnificabimur. **Poſtcõio.**

Huius nos dñe perceptio ſacramẽti mũdet à crimine, ⁊ ad celeſtia regna pducat. P. **Suppplʒ, Oõ.**

Miſerere dñe pplo tuo, ⁊ continuis tribulationibus laborãtem, ppitius reſpirare concede. Per. ¶ **Feria.iiij.**

Statio ad ſctm paulum. Introi.

Dum ſanctificatus fuero in vobis: congregabo vos de vniuerſis terris: ⁊ effundã ſuper vos aquam mundam: ⁊ mundabimini ab omnibus inquinamentis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritum nouum. **Ps.** Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. **V.** Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiri. **Oremus.** Flectamus ge. **R.** Leuate. **Oõ.**

Deus, qui ⁊ iuſtis p̄mia meritorũ, ⁊ pctõribus p ieiuniũ veniã pbes: miſerere ſupplicibus tuis: vt reatus nr̃i cõfeſſio, indulgentiã valeat pcipere delictorũ. Per. **Lctõ ezechielis prophete.**

Hec dicit dñs deus: Sanctificabo nomẽ meũ magnũ: ca.36
vt ſciant gẽtes: qꝛ ego dñs. Cũ ſcificatus fuero in vobis corã eis: tollã q̄ppe vos de gentibus: ⁊ cõgregabo vos de vniuerſis terris. ⁊ adducã vos in terrã vr̃am. Et effundã ſup vos aquã mũdam: ⁊ mũdabimini ab oĩb⁹ inquinamẽtis veſtris, ab vniuerſis idolis veſtris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouũ: ⁊ ſpũ nouũ ponã in medio vr̃i. Et auferã cor lapideũ de carne vr̃a: ⁊ dabo vobis cor carneũ: ⁊ ſpũ meũ ponam in medio vr̃i. Et faciã, vt in p̄ceptis meis ambuletis, ⁊ iudicia mea cuſtodiatis, ⁊ opemini. Et habitabitis i terra, quã dedi pr̃ib⁹ vr̃is: ⁊ eritis mihi in pplm: ⁊ ego ero vobis in deũ: dicit dñs ops. **Gra.** Venite filij, audite me: timorẽ domini docebo vos. **V.** Accedite ad eũ, ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre non confundent. **Hic dicit.** Dñs vobiſ. **ſine.** Flectamus gen. **Oõ.**

Preſta, q̄ſumus omp̄s deus, vt quos ieiunia votiua caſtigant: ipſa quoq3 deuotio ſancta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis: facilius celeſtia capiamus. Per dominum nr̃m. **Orationes alias dicẽdas, Require in dñica p̄ce. fol. 46. Lctõ eſaie pphete.** ca.1

Hec dicit dominus: Lauamini: mundi eſtote: auferte

malū cogitationū vr̃arum ab ocu-
lis meis. Quieſcite agere puerſe:
diſcite benefacere. Querite iudi-
ciū: ſubuenite oppꝛeſſo: iudica-
te pupillo: defendite viduā: ꝛ ve-
nite, ꝛ arguite me: dicit dn̄s. Si
fuerint peccata vr̄a vt coccinum:
quaſi nix dealbabuntur. Et ſi fue-
rint rubꝛa quaſi vermiculus, ve-
lut lana alba erūt. Si volueritis:
ꝛ audieritis me: bona terre come-
detis. Dicit dn̄s omnip̄s. Gradu.
Beata gens cuius dn̄s eſt deus eorū: popu-
lus, quē elegit dn̄s in hereditatē ſibi. ℣. Uer
bo dn̄o celi firmati ſunt: ꝛ ſpiritu oris eius oīs
virtus eoꝝ. Trac. Dn̄e, non ſm̄ pctā nr̄a,
que fecimus nos: neqꝫ ſm̄ iniqtates nr̄as retri-
buas nobis. ℣. Dn̄e, ne memineris iniquita
tū noſtraꝝ antiquaꝝ: cito anticipēt nos miſeri-
cordie tue: quia pauperes facti ſumus nimis.
℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ꝛ ꝓpter
gloriā nois tui dn̄e libera nos: ꝛ propitius eſto
peccatis noſtris propter nomē tuū. Sequē
ca.9 tia ſancti euangelij ſm̄ Joannē.
In illo tp̄e: Pꝛeteriens ieſus
vidit hoīem cecum a natiui-
tate. Et interrogauerūt eum di-
ſcipuli eius. Rabbi. Quis pecca-
uit, hic: aut parētes eius, vt cecꝰ
naſceretur? Rn̄dit ieſus. Neqꝫ
hic peccauit, neqꝫ parētes eius:
ſed vt manifeſtent̄ opera dei in il-
lo. Me opoꝛtet operari opa eius,
q miſit me: donec dies eſt. Uenit
nox, qn̄ nemo pōt operari. Quā-
diu in mundo ſum: lux ſū mundi.
Hec cū dixiſſet: expuit in terram:
ꝛ fecit lutū ex ſputo: ꝛ liniuit lu-
tū ſup oculos eius: ꝛ dixit ei. Ua-
de ꝛ laua re in natatoꝛia ſyloe: qd̄
interpꝛetat̄ miſſus. Abijt ergo:
ꝛ lauit: ꝛ venit videns. Itaqꝫ vi-
cini ꝛ q viderāt eū pꝛius: qꝛ men-
dicus erat: dicebant. Nonne hic
eſt, q ſedebat, ꝛ mendicabat? Alij
dicebāt: quia hic eſt: alij autē ne-
quaqꝫ: ſed ſimilis eius eſt. Ille ve
ro dicebat: qꝛ ego ſū. Dicebant
ergo ei. Quō aperti ſūt tibi ocu-
li? Rn̄dit. Ille hō, qui dr̄ ieſus: lu
tū fecit: ꝛ vnxit oculos meos: ꝛ
dixit mihi. Uade ad natatoꝛia ſy-
loe, ꝛ laua. Et abij: ꝛ laui: ꝛ video.
Dixerūt ergo ei. Ubi eſt ille? Ait.
Neſcio. Adducunt eū ad phari
ſeos, qui cecus fuerat. Erat autē
ſabbatum, qn̄ lutum fecit ieſus:
ꝛ aperuit oculos eius. Iterum er
go interrogabāt eū phariſei, quō
vidiſſet. Ille aūt dixit eis. Lutū
poſuit mihi ſuper oculos: ꝛ laui,
ꝛ video. Dicebant ergo ex phari-
ſeis qdā. Non eſt hic hō a deo: q
ſabbatū nō cuſtodit. Alij autem
dicebāt. Quō pōt hō pctōꝛ hec
ſigna facere? Et ſchiſma erat in
ter eos. Dicūt ergo ceco iterum.
Tu qd dicis de eo, q aperuit ocu-
los tuos? Ille autē dixit, qꝛ pꝛo-
pheta eſt. Nō crediderunt ergo
iudei de illo: quia cecus fuiſſet: ꝛ
vidiſſet: donec vocauerunt pa-
rentes eius, qui viderat: ꝛ inter-
rogauerunt eos, dicētes. Hic eſt
filius vr̄, quē vos dicitis: quia ce-
cus natus eſt? Quō ergo nunc vi
det? Rn̄derunt ergo parentes
eius, ꝛ dixerunt. Scimus, qꝛ hic
eſt filius nr̄: ꝛ qꝛ cecus natus eſt:
quō autē nunc videat: neſcimus:
aut qs eius aperuit oculos: nos
neſcimus. Ipſū interrogate. Eta
tem

tem hẽt: ipſe de ſe loquat. Hec dixerũt parẽtes eius: qꝛ timebãt iudeos. Jam enim cõſpirauerãt iudei: vt ſiqs eũ cõfiteret chꝛiſtũ: extra ſynagógam fieret. Propterea parẽtes eius dixerunt: qꝛ etatẽ hẽt: ipſum interrogáte. Uocauerũt ergo rurſũ hominẽ, qui fuerat cecus: ⁊ dixerũt ei. Da gloꝛiã deo. Nos ſcimus qꝛ hic hõ pctoꝛ eſt. Dixit ergo ille. Si pctoꝛ eſt nẽ ſcio: vnũ ſcio: qꝛ cuꝫ cecus eſſem: modo video. Dixerunt ergo illi. Quid fecit tibi? Quõ apéruit tibi oculos? Rñdit eis. Dixi vobis iam, ⁊ audiſtis: quid iterum vultis audire? Nunqd ⁊ vos vultis diſcipuli eius fieri? Maledixérũt ergo ei, ⁊ dixerũt: Tu diſcipulus eius ſis: nos autem moyſi diſcipuli ſumus. Nos ſcimus: qꝛ moyſi locutus eſt deus. Hũc aũt neſcimus vnde ſit. Rñdit ille hõ: ⁊ dixit eis. Jn hoc enim mirábile eſt: qꝛ vos neſcitis vnde ſit: ⁊ apéruit oculos meos. Scimus autẽ, quia peccatoꝛes deus nõ audit: ſed ſiqs cultoꝛ dei eſt: ⁊ volũtatẽ eius facit: hũc exáudit. A ſcl'o non eſt audituꝫ: qꝛ apéruit qs oculos ceci nati. Niſi eſſet hic a deo: nõ poterat fácere quicq̃ꝫ. Rñderunt: ⁊ dixerunt ei: Jn pctis natus es totus: ⁊ tu doces nos? Et eiecérũt eũ foꝛas. Audiuit autẽ ieſus: qꝛ eiecérũt eũ foꝛas: ⁊ cuꝫ inueniſſet eũ: dixit ei. Tu credis in filiuꝫ dei? Rñdit ille: ⁊ dixit. Quis eſt dñe: vt credã in eum? Dixit ei ieſus. Et vidiſti eũ: ⁊ q loquit tecũ, ipſe eſt. At ille ait. Credo dñe. Et pcidens adoꝛauit eũ. Offer. Benedicite gentes dñm deum nrm: ⁊ obaudite vocem laudis eius: qui poſuit aiaꝫ meã ad vitã: ⁊ non dedit cõmouẽri pedes meos: benedictus dominus, qui non amóuit depꝛecationẽ meam, ⁊ miſericoꝛdiam ſuam à me. Secre. Supplices te rogamus oĩps deus: vt his ſacrificijs pctã nra mundentur: qꝛ tunc tribuis nobis veraꝫ ⁊ mentis ⁊ coꝛpoꝛis ſanitatem. p. Cõio. Lutum fecit ex ſputo dominus: ⁊ liniuit oculos meos: ⁊ abij: ⁊ laui: ⁊ vidi: ⁊ credidi deo. Poſtcõio. Sacra, que ſumpſimus, dñe deus nr: ⁊ ſpũalibus nos répleãt alimẽtis: ⁊ coꝛpalibus tueãtur auxilijs. p. Sup populũ. Oꝛo. Pateant aures miſericoꝛdie tue dñe pcibus ſupplicãtiũ: ⁊ vt petẽtib⁹ deſiderata ꝯcedas, fac eos q̃ tibi ſũt placita poſtulare. p. ¶ Feria.v. Statio ad ſctm̃ ſyluestrũ. Jntr.

Letetur coꝛ querentiũ dñm: q̃rite dñm, ⁊ confirmamini: querite faciem eius ſemper. ps. Confitemini domino, ⁊ inuocate nomẽ eius: annunciate inter gentes opera eius. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio. Pꝛeſta, q̃s oĩps de⁹, vt quos ieiunia votiua caſtigant: ipſa quoqꝫ deuotio ſácta letificet: vt terrenis affectibus mitigátis: facilius celeſtia capiamus. Per. Oꝛõnes alias dicẽ. Req. in dñica p̃ce. fol. 46. Lectõ libꝛi Regũ.

Jn diebus illis: Uenit mu- 4.c.4
lier ſunamitis ad heliſéum in monteꝫ carmeli. Cũqꝫ vidiſſet

cam vir dei de contra: ait ad giezi puerū ſuū. Ecce ſunamitis illa. Vade ergo in occurſū eius: ⁊ dic ei. Rectene agit̃ circa te: ⁊ circa virū tuū: ⁊ circa filiū tuum? Que rñdit. Recte. Cūq₃ veniſſet ad virū dei in mōtē: apprehēdit pedes eius: ⁊ acceſſit giezi vt amoueret eā. Et ait hō dei. Dimitte illá: aīa eni₃ ei⁹ in amaritudine eſt: ⁊ dñs celauit a me: ⁊ non indicauit mihi. Que dixit illi. Nunqd petiui filiū a dño meo? Nūqd nō dixi tibi ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Accinge lūbos tuos: ⁊ tolle baculum meum in manu tua: ⁊ vade. Si occurrerit tibi hō: non ſalutes eū: ⁊ ſi ſalutauerit te quiſpiā: nō rñdeas illi. Et pones baculū meū ſup faciē pueri. Porro mr̃ pueri ait. Viuit dñs: ⁊ viuit aīa tua non dimittā te. Surrexit ergo, ⁊ ſecutus eſt eā. Giezi autē preceſſerat ante eos, ⁊ poſuerat baculū ſup faciē pueri: ⁊ non erat vox neq₃ ſenſus. Reuerſuſq₃ eſt giezi in occurſum eius: ⁊ nūciauit ei, dicēs. Non ſurrexit puer. Ingreſſus eſt ergo heliſeus domū. Et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingreſſuſq₃ clauſit oſtiū ſup ſe, ⁊ ſup puerū, ⁊ orauit ad dñm. Et aſcēdit, ⁊ incubuit ſuper puerū: poſuitq₃ os ſuū, ſup os eius: ⁊ oculos ſuos, ſuper oculos eius: ⁊ manus ſuas, ſup man⁹ eius: ⁊ incuruauit ſe ſup eū: ⁊ calefacta eſt caro pueri. At ille reuerſus deambulauit in domo ſemel huc atq₃ illuc: ⁊ aſcendit, ⁊ incubuit ſup eū. Et oſcitauit puer ſepties: aperuitque oculos ſuos. At ille vocauit giezi, ⁊ dixit ei. Voca ſunamitē hanc. Que vocata ingreſſa eſt ad eum. Cui ait. Tolle filiū tuum. Venit autē illa, ⁊ corruit ad pedes eius: ⁊ adorauit ſuper terram. Tulitq₃ filium ſuū, ⁊ egreſſa eſt. Heliſeus vero reuerſus eſt in galgala. Gradua.

R eſpice dñe in teſtamentum tuum: ⁊ aīas pauperum tuorū ne obliuiſcaris in finem. ℣. Exurge domine, ⁊ iudica cauſam meam: memor eſto opprobrij ſeruorum tuorum. Sequētia ſancti euange. ſm Lucam. ca.7

In illo tēpore: Ibat ieſus in ciuitatē, que vocatur naym: ⁊ ibant cum illo diſcipuli eius, ⁊ turba copioſa. Cū autē appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebat̃ filius unicus mr̃is ſue. Et hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cum illa. Quā cū vidiſſet dñs: miſericordia motus ſup eā: dixit illi. Noli flere. Et acceſſit, ⁊ tetigit loculum. Hi aūt q portabāt, ſteterūt. Et ait. Adoleſcens, tibi dico: ſurge. Et reſedit, q erat mortuus: ⁊ cepit loqui. Et dedit illū mr̃i ſue. Accepit autem oēs timor: ⁊ magnificabant deū dicētes. Qr ppheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ quia deus viſitauit plebē ſuam. Offerto. D ñe, ad adiuuādū me feſtina: confundantur oēs aduerſū me: qui cogitāt ſeruis tuis mala. Secr.

P urifica nos miſericors deus, vt eccleſie tue pces: que tibi grate

gratę ſũt: pia munera deferẽtes, fiãt expiatis mẽtib⁹ gratiores. p.
Cõio. Domine, memorabor iuſtitię tuę ſolius: deus docuiſti me a iuuentute mea: ⁊ vſque in ſenectã ⁊ ſenium deus ne derelinquas me.

Poſtcõio. Celeſtia dona capiẽtibus, q̃s dñe, non ad iudiciũ ꝑuenire patiaris: quę fidelibus tuis ad remediũ ꝓuidiſti. Per dñm.

Super populũ, Oĩo. Populi tui deus inſtitutor ⁊ rector: peccata, quibus impugnatur, expelle: vt ſemper tibi placitus: ⁊ tuo munimine ſit ſecurus. Per.

¶ **Feria. vj. Statio ad ſanctum euſebium: Introitus.**

Editatio cordis mei in conſpectu tuo ſemꝑ: dñe adiutor meus ⁊ redemptor meus. **Ps.** Celi enarrant gloriã dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamẽtũ. **℣.** Gloria pa.

Oĩo. Deus, q ineffabilibus mũdum rẽnouas ſacramentis, p̃ſta q̃s: vt eccleſia tua ⁊ ęternis ꝑficiat inſtitutis. ⁊ tpalib⁹ nõ deſtituat auxilijs. p. do. **Oĩones alias dicẽdas, Require in dñica pcedẽ.** fol. 46.

3. c. 17 **Lectio libri regũ.** In diebus illis: Aegrotauit filius mulieris matriſfamilias: ⁊ erat languor fortiſſimus: ita vt non remanẽret in eo halitus. Dixit ergo ad heliam. Quid mihi ⁊ tibi vir dei? Ingreſſus es ad me vt rememorarẽt iniq̃tates meę: ⁊ interficeres filium meũ? Et ait ad eam helias. Da mihi filiũ tuũ. Tulitq̃ eũ de ſinu illius, ⁊ portauit in cęnaculum: vbi ipſe manebat: ⁊ poſuit ſuꝑ lectulum ſuũ: ⁊ clamauit ad dñm: ⁊ dixit. Dñe deus meus etiã ne viduam, apud quã ego vtcunq̃ ſuſtẽtor, afflixiſti: vt interficeres filiũ eius? Et expãdit ſe: atq̃ menſus eſt ſuꝑ puerũ trib⁹ vicib⁹: clamauitq̃ ad dñm: ⁊ dixit. Dñe deus meus reuertatur, obſecro, anima pueri huius in viſcera eius. Exaudiuit autẽ dñs vocẽ helię: ⁊ reuerſa eſt aĩa pueri intra eum: ⁊ reuixit. Tulitq̃ helias puerum: ⁊ depoſuit eũ de cęnaculo in inferiorem domũ: ⁊ tradidit matri ſuę. Et ait illi. En viuit filius tuus. Dixitq̃ mulier ad heliam. Nũc in iſto cognoui: q̃m vir dei es tu, ⁊ verbum dñi in ore tuo verum eſt.

Grad. Bonũ eſt confidẽre in dño: q̃ confidere in hoĩe. **℣.** Bonũ eſt ſperare in dño: q̃ ſperare in principibus.

Tractus. Dñe, nõ ſm pcã nr̃a, q̃ fecimus nos: neq̃ ſm iniquitates nr̃as retribuas nobis. **℣.** Dñe, ne memineris iniquitatũ nr̃arũ antiquar̃: cito anticipent nos miſericordię tuę: q: pauperes facti ſumus nimis. **℣.** Adiuua nos deus ſalutaris nr̃: ⁊ ꝑꝑ gl̃iam nois tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto pctis noſtris ꝓpter nomẽn tuũ.

Sequẽ. ſcĩ euãge. ſm Joannem. ca. 11

In illo tpe: Erat quidã languẽns lazar⁹ à bethania: de caſtello marię ⁊ marthę ſororum eius. Maria autem erat, quę vnxit dñm vnguento: ⁊ exterſit pedes eius capillis ſuis: cuius frater lazarus infirmabatur. Miſerũt ergo ſorores eius ad eum dicentes. Dñe, ecce quẽ amas infirmatur. Audiẽs autẽ ieſus dixit

tis infirmitas hec non eſt ad mortem: ſed pro glīa dei, vt glorificet filius dei per eā. Diligebat autē ieſus marthā, ⁊ ſororē eius mariam, ⁊ lazarū. Ut ergo audiuit quia infirmabat: tūc qdē manſit in eodē loco duob9 diebus. Deinde poſt hec: dixit diſcipulis ſuis. Eamus in iudeā iterū. Dicūt ei diſcipuli: Rabbi, nūc qrebant te iudei lapidare: ⁊ iterum vadis illuc? Rn̄dit ieſus. Nōne duodecim hore ſunt diei? Si quis ambulauerit in die, non offēdit, qꝛ lucē huius mundi videt. Si aūt ambulauerit in nocte, offendit, qꝛ lux non eſt in eo. Hec ait: ⁊ poſt hec dicit eis. Lazarus amicus noſter dormit: ſed vado: vt a ſōno excitem eū. Dixerūt ergo diſcipuli eius. Domine, ſi dormit: ſaluus erit. Dixerat autē ieſus de morte eius: illi aūt putauerunt: qꝛ de dormitione ſōni diceret. Tunc ergo dixit eis ieſus manifeſte. Lazarus mortuus eſt: ⁊ gaudeo ꝓpter vos vt credatis: qm̄ nō erā ibi. Sed eamus ad eū. Dixit ergo thomas, qui dicitur didymus: ad cōdiſcipulos. Eamus ⁊ nos: ⁊ moriamur cum eo. Uenit itaqz ieſus: ⁊ inuenit eū quatuor dies iā in monumēto hn̄tē. Erat aūt bethania iuxta hieroſolymā: quaſi ſtadijs qndecim. Multi aūt ex iudeis venerant ad marthā ⁊ mariā: vt cōſolarent eas de fratre ſuo. Martha ergo vt audiuit: qꝛ ieſus venit: occurrit illi, maria autem domi ſedebat. Dixit ergo martha ad ieſum. Dn̄e, ſi fuiſſes hic: frater me9 non fuiſſet mortuus: ſed ⁊ nūc ſcio: qꝛ quecūqz popoſceris a deo: dabit tibi deus. Dicit ei Jeſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio, quia reſurget in reſurrectione, in nouiſſimo die. Dicit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita: q credit in me: etiā ſi mortuus fuerit, viuet. Et oīs q viuit, ⁊ credit in me: nō morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi. Utiqz domine. Ego credidi: qꝛ tu es xp̄s filius dei viui: q i hūc mūdū veniſti. Et cū hec dixiſſet, abijt, ⁊ vocauit mariā ſororē ſuā ſilētio, dicēs. Magr̄ adeſt, ⁊ vocat te. Illa autē vt audiuit: ſurrexit cito, ⁊ venit ad eū. Nondū enim venerat ieſus in caſtellū: ſed erat adhuc in loco illo, vbi occurrerat ei martha. Judei ergo q erant cū ea in domo: ⁊ cōſolabātur eā: cū vidiſſēt mariā: qꝛ cito ſurrexit, ⁊ exijt: ſecuti ſunt eā: dicētes. Qꝛ vadit ad monumētū, vt ploret ibi. Maria ergo cū veniſſet, vbi erat ieſus: vidēs eū, cecidit ad pedes eius, ⁊ dixit ei. Dn̄e ſi fuiſſes hic: nō eſſet mortuus frater meus. Jeſus ergo vt vidit eā plorātē: ⁊ iudeos qui venerāt cū ea plorātes: infremuit ſpū, ⁊ turbauit ſemetipſū: ⁊ dixit. Ubi poſuiſtis eū? Dicūt ei. Dn̄e, veni: ⁊ vide. Et lachrymatus eſt ieſus. Dixerunt ergo iudei. Ecce quō amabat eū. Quidā autē ex ipſis dixerūt. Nō poterat hic, q apuit oculos ceci nati facere: vt ⁊ hic nō moreretur? Jeſus ergo rurſū fremens in ſemetipſo, venit ad monumentū. Erat autē ſpelūca: ⁊ la-

pis ſuppoſitus erat ei. Ait ieſus. Tollite lapidez. Dicit ei martha, ſoror eius, qui mortuus fuerat. Dñe, iaz fetet, quatriduanus eniz eſt. Dicit ei ieſus. Nonne dixi tibi: qm̄ ſi credideris: videbis gloriā dei? Tulerunt ergo lapidem. Jeſus aūt eleuatis oculis ſurſuz, dixit. Pr̄, grās ago tibi, qm̄ audiſti me. Ego autē ſciebaz: q̄r ſemꝑ me audis: ſed ꝓpter pplm̄ qui circunſtat dixi: vt credant: q̄r tu me miſiſti. Hec cū dixiſſet: voce magna clamauit. Lazare, veni foras. Et ſtatim prodijt, qui fuerat mortuus: ligatus manus ⁊ pedes inſtitis: ⁊ facies illius ſudario erat ligata. Dicit eis Jeſus. Soluite euz, ⁊ ſinite abire. Multi ergo ex iudeis: qui venerant ad mariam ⁊ martham: ⁊ viderant que fecit ieſus, crediderunt in eum. Offer.

Populum humilem ſaluum facies dn̄e: ⁊ oculos ſuperborum humiliabis: quoniam quis deus preter te dn̄e? Secreta.

Munera nos, dn̄e q̄s, oblata purificent: ⁊ te nobis iugiter faciant eſſe placatum. Per. Cōio.

Videns dn̄s flētes ſorores lazari ad monumentum lachrymatus eſt corā iudeis: ⁊ clamabat, lazare, veni foras: ⁊ prodijt ligatis manibus ⁊ pedibus: q fuerat quadriduanus mortuꝰ.

Hec nos, q̄s dn̄e, Poſtcōio. participatio ſacramenti: ⁊ a proprijs reatibus indeſinēter expediat: ⁊ ab omnibus tueatur aduerſis. Per. Super populū, Oro.

Da nobis, q̄s omps deus, vt qui infirmitatis nr̄e conſcij de tua virtute cōfidimus: ſub tua ſemꝑ pietate gaudeamus. Per.

¶ Sabbato. Statio ad ſanctum nicolaum in carcere. Introitus.

Sitientes venite ad aquas: dicit dominus: ⁊ qui nō habētis pretium: venite ⁊ bibite cum letitia. Ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Gloria patri ⁊ fi. Oratio.

Fiat, q̄s dn̄e, per grām tuam fructuoſus nr̄e deuotionis affectus: quia tunc nobis proderūt ſuſcepta ieiunia: ſi tue ſint placita pietati. Per. Orationes alias dicendas, Require in dominica p̄ce. fol. 46. Lectio Eſaie ꝓphe. ca.49

Hec dicit dn̄s. In tpe placito exaudiui te: ⁊ in die ſalutis auxiliatus ſum tibi. Et ſeruaui te: ⁊ dedi te in fedus populi: vt ſuſcitares terrā: ⁊ poſſideres hereditates diſſipatas: vt diceres his, q vincti ſūt, exite, ⁊ his, qui in tenebris ſūt, reuelamini. Super vias paſcentur: ⁊ in oībus planis paſcua eorū. Nō eſuriēt, neq̄z ſitiēt: ⁊ non percutiet eos eſtus ⁊ ſol: q̄r miſerator eoruz reget eos: ⁊ ad fontes aquarū potabit eos. Et ponam oēs montes meos in viaz: ⁊ ſemite mee exaltabuntur. Ecce iſti dē lōge veniēt, ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari, ⁊ iſti de terra auſtrali. Laudate celi, ⁊ exultet terra: iubilate montes laudez: q̄r conſolatus eſt dn̄s pplm̄ ſuum, ⁊ pauperuz ſuorū miſerebitur. Et dixit ſion. Dereliquit me dn̄s: ⁊ dn̄s oblitus eſt mei. Nūqd obliuiſci poteſt mulier infantem ſuū: vt non miſereatur filio uteri ſui?

Et ſi illa oblita fuerit: ego tñ non
obliuiſcar tui: dicit dñs oĩpotẽs.
Grad. Tibi dñe derelictus eſt paup: pu
pillo tu eris adiutor. ℣. Ut qd dñe receſſiſti
lõge? deſpicis in opportunitatibus in tribula
tione: dum ſuperbit impius, inceditur paup.
ca.8 Sequẽ. ſcti euãg. ſm Joannem.
In illo tẽpore: Dicebat ieſus
turbis iudeorum. Ego ſuz lux
mundi. Qui ſequit̃ me: nõ ambu
lat ĩ tenebris: ſed habebit lumẽ vi
te. Dixerũt ergo ei phariſei. Tu
de teipſo teſtimonium perhibes:
teſtimoniũ tuuz nõ eſt verũ. Re
ſpõdit ieſus, ⁊ dixit eis. Et ſi ego
teſtimoniũ phibeo de meipſo, ve
rũ eſt teſtimoniũ meũ: qꝛ ſcio vn
de veni: ⁊ quò vado. Uos autem
neſcitis vnde venio: aut quò va
do. Uos ſm carnẽ iudicatis: ego
non iudico quenquam. Et ſi iudi
co ego, iudiciũ meum verũ eſt: qꝛ
ſolus nõ ſum: ſed ego, ⁊ qui miſit
me pater. Et in lege veſtra ſcri
ptum eſt: qꝛ duorũ hoium teſti
moniũ verum eſt. Ego ſuz qui te
ſtimonium perhibeo de meipſo,
⁊ teſtimonium perhibet de me q
miſit me pater. Dicebãt ergo ei.
Ubi eſt pater tuus? Rñdit ieſus.
Neqz me ſcitis: neqz patrẽ meũ.
Si me ſciretis: forſitan ⁊ patrem
meum ſciretis. Hec verba locu
tus eſt ieſus in gazophylatio do
cens in templo. Et nemo appre
hendit eũ: qꝛ nondũ venerat ho
ra eius. Offertor. Factus eſt domi
nus firmamentum meum: ⁊ refugium meum: ⁊
liberator meus: ſperabo in eum. Secreta.
Oblationibus nr̃is, q̃s dñe,
placare ſuſceptis: ⁊ ad te no
ſtras etiaz rebelles cõpelle propi
tius voluntates. Per do. Coio.
Dñs regit me, ⁊ nihil mihi deerit: in loco pa
ſcue ibi me collocauit: ſuper aquam refectionis
educauit me. Poſtcommunio.
Ua nos, q̃s dñe, ſancta puri
ficẽt: ⁊ operationis ſue remedio
tibi faciãt eſſe placatos. Per do.
Super populum, Oratio.
Deus, q ſperantibus in te mi
ſereri potius eligis quã iraſci: da
nobis digne flere mala q̃ fecim⁹,
vt tue conſolationis gratiam in
uenire valeamus. Per dominuz.
¶ Dominica de paſſiõe. Statio
ad ſanctum petrum. Introitus.

Iudica me deus, ⁊ di
ſcerne cauſam meam
de gente nõ ſancta: ab
hoie iniquo ⁊ doloſo
eripe me: quia tu es
deus meus, ⁊ fortitu
do mea. Ps. Emit
te lucem tuam, ⁊ veri
tatem tuam: ipſe me deduxerunt ⁊ adduxerunt
in montem ſanctũ tuum, ⁊ in tabernacula tua.
Non dicitur ℣. Gloria. ad introi.
vſqz paſcha, niſi in miſſa de feſto
ſi occurrerit: ſed finito pſalmo,
abſolute reincipit̃ introi. Oratio.
Queſumus oĩps deus: fami
liam tuaz propitius reſpice:
vt te largiẽte regat̃ in corpore: ⁊
te ſeruãte cuſtodiat̃ in mente. P.
Ab hac die vſqz ad feriam. v. ce
ne dñi: poſt orationẽ dici dicitur
ↄtra pſecutores eccleſie, Oratio.
Eccleſie tue, q̃s dñe, preces
placatus admitte: vt de
ſtructis aduerſitatibus ⁊ erro
ribus vniuerſis: ſecura tibi ſer
uiat

uiat libertate. per. Vel pro papa.
Deus oium ſi. Require in feria .ij.
proxime ſequēti. fol. 53. Lectio
ca.9 epiſto. beati pauli apli ad Hebre.
Fratres: Chriſtus aſſiſtens ponti
fex futurorum bonorū: p am
plius ⁊ pfectius tabernaculū, nō
manu factū, id eſt nō huius crea
tionis: neqʒ per ſāguinē hircorū,
aut vitulorum: ſed per proprium
ſanguinem introiuit ſemel in ſan
cta, eterna redemptione inuēta.
Si enim ſanguis hircorum, ⁊ tau
rorum, ⁊ cinis vitule aſperſus, in
quinatos ſanctificat ad emunda
tionem carnis, quanto magis ſan
guis chriſti, qui per ſpiritum ſan
ctū ſemetipſum obtulit immacula
tū deo: emūdabit cōſciētiā nrām
ab operibus mortuis: ad ſeruien
dū deo viuenti? Et ideo noui te
ſtamenti mediator eſt: vt morte i
tercedēte, in redēptionē earum pua
ricationum, q erāt ſub priori teſta
mēto: repromiſſionē accipiant: q
vocati ſūt eterne hereditatis. In
xpo ieſu dño nro. Grad. Eripe
me dñe de inimicis meis: doce me facere vo
luntatē tuā. V. Liberator meus domine de gēti
bus iracundis: ⁊ ab inſurgentibus in me exal
tabis me: a viro iniquo eripies me. Tract.
Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea.
V. (Dicat nūc iſrael) ſepe expugnauerūt me
a iuuentute mea. V. Etenim non potuerunt
mihi: ſupra dorſum meum fabricauerunt pec
catores. V. Prolōgauerunt iniqtates ſuas:
dñs iuſtus concidet ceruices pctōrum. Se
ca.8 quē. ſcti euāg. ſm Joannem.
In illo tpe: dicebat ieſus tur
bis iudeorum ⁊ principib' ſacerdo
tū. Quis ex vobis arguet me de
pctō? Si veritatē dico vobis, qua
re non creditis mihi? Qui ex deo
eſt: verba dei audit. Propterea
vos nō auditis: qꝫ ex deo nō eſtis.
Rñderūt igitur iudei: ⁊ dixerunt
ei. Nōne bene dicimus nos: qꝫ ſa
maritanus es tu: ⁊ demonium ha
bes? Rñdit ieſus. Ego demoniū
nō habeo: ſed honorifico patreʒ
meum: ⁊ vos inhonoraſtis me.
Ego autē nō quero gloriaʒ meā:
eſt qui qrat. ⁊ iudicet. Amen amē
dico vobis: ſiqs ſermonem meū
ſeruauerit: mortem nō videbit in
eternum. Dixerunt ergo iudei.
Nūc cognouimus qa demonium
habes. Abraham mortuus eſt, ⁊
prophete: ⁊ tu dicis: ſiquis ſermo
nē meū ſeruauerit: morteʒ nō gu
ſtabit in eternum. Nunqd tu ma
ior es patre nro abraham, q mor
tuus eſt? Et pphete mortui ſūt.
Quē teipſum facis? Reſpondit
ieſus. Si ego glorifico meipſum:
gloria mea nihil eſt. Eſt pater me
us, qui glorificat me: quem vos
dicitis: quia deus veſter eſt: ⁊ nō
cognouiſtis eum. Ego auteʒ no
ui eum. Et ſi dixero: quia non ſcio
eum: ero ſimilis vobis mendax.
Sed ſcio eum: ⁊ ſermonem eius
ſeruo. Abrahā pater veſter exul
tauit, vt videret diem meum: vi
dit, ⁊ gauiſus eſt. Dixerunt ergo
iudei ad eum. Quinquaginta an
nos nondum habes: ⁊ abraham
vidiſti? Dixit eis ieſus. Amen
amen dico vobis: antequaʒ abra
ham fieret, ego ſum. Tulerunt
ergo lapides, vt iacerent in eum.
Jeſus autem abſcondit ſe: ⁊ exi

uit de templo. Offertorium. Confitebor tibi domine in toto corde meo: retribue ſeruo tuo: vt viuam, ⁊ cuſtodiam ſermones tuos: viuifica me ſecundum verbum tuum domine. Secreta.

Hec munera, queſumus domine, ⁊ vincula noſtre prauitatis abſoluant: ⁊ tue nobis miſericordie dona concilient. Per dominum noſtrū Jeſuz. Alia ſecreta.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherentes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. Per dominum. Cōio. Hoc corpus, quod pro vobis tradetur: hic calix noui teſtamenti eſt in meo ſanguine, dicit dominus: hoc facite quotieſcunqꝫ ſūmitis, in meam commemorationem. Poſtcommunio.

Adeſto nobis domine deus noſter: ⁊ quos tuis myſterijs recreaſti: perpetuis defende ſubſidijs. Per do. Alia poſtcō.

Queſumus dn̄e deus noſter, vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per do.

¶ Feria.iij. Statio ad ſctm̄ gryſogonū. Intro.

iſerere mihi domine: quoniā conculcauit me homo: tota die bellās tribulauit me. ps. Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduerſum me. Oratio.

Sanctifica, q̄s dn̄e, nr̄a ieiunia: ⁊ cunctarum nobis indulgētiam propitius largire culparuz. Per dominū. Pro papa, Oro.

Deus, omniū fideliuz paſtor ⁊ rector: famuluz tuum N. quem paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti: propitius reſpice: da ei, q̄s, verbo ⁊ exemplo: quibus preeſt proficere: vt ad vitaz, vnā cuz grege ſibi credito: perueniat ſempiternam. Per. vel Eccleſie tue. Require in dominica precedē. fol.52. Lcō ione prophete. ca.3

In diebus illis. Factum eſt verbum domini ad ionam ꝓphetam ſcd̄o, dicens. Surge ⁊ vade in niniuē ciuitatē magnam: ⁊ predica in ea ꝑdicationem, quā ego loquar ad te. Et ſurrexit ionas: ⁊ abijt in niniuem: iuxta verbū domini. Et niniue erat ciuitas magna, itinere dierū triuz. Et cepit ionas introire in ciuitatez itinere diei vnius. Et clamauit: ⁊ dixit. Adhuc quadraginta dies, ⁊ niniue ſubuertetur. Et crediderunt viri niniuite in dn̄o: ⁊ ꝑdicauerunt ieiuniuz: ⁊ veſtiti ſunt ſaccis, à maiore vſque ad minorem. Et peruēnit verbuz ad régem niniue. Et ſurrexit de ſolio ſuo: ⁊ abiēcit veſtimentum ſuum à ſe: ⁊ indutus eſt ſacco: ⁊ ſedit in cinere, ⁊ clamauit, ⁊ dixit. In niniue ex ore regis, ⁊ principuz eius: dicens. Homines, ⁊ iumenta, ⁊ boues, ⁊ pecora: nō guſtent quicq̄, nec paſcantur: ⁊ aquam non bibant. Et operiantur ſaccis homines, ⁊ iumenta: ⁊ clament ad dominuz in fortitudine. Et conuertatur vir à via ſua mala, ⁊ ab iniquitate, que eſt in manibus corz. Quis ſcit ſi conuertatur, ⁊ igno-

ſcat

ſcat deus: ⁊ reuertatur á furoꝛe
irę ſuę: ⁊ non pſibimus? Et vidit
deus opera eoꝛū: qꝛ cōuerſi ſunt
de via ſua mala: ⁊ miſertus eſt po
pulo ſuo: dñs deus noſter. Gra-
dual. D eus exaudi oꝛationem meam, au-
ribus pércipe verba oꝛis mei. ℣. Deus in
noĩe tuo ſaluum me fac: ⁊ in virtute tua libera
me. Tract. D ñe, non ſm̃ peccata noſtra,
quę fecimus nos: neq; ſecũdum iniquitates no
ſtras retribuas nobis. ℣. Domine, ne memi
neris iniquitatum noſtrarum antiquarum: cito
anticipent nos miſericoꝛdię tuę: quia paupe-
res facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus
ſalutaris noſter: ⁊ pꝛopter gloꝛiam nominis tui
domine libera nos: ⁊ pꝛopitius eſto peccatis
noſtris pꝛopter nomen tuum. Sequentia
ca.7 ſancti euangelij ſcdm̃ Joannem.
I N illo tp̃e: Miſerunt pꝛinci-
pes ⁊ phariſęi miniſtros: vt
appꝛehenderent ieſum. Dixit er-
go eis ieſus. Adhuc módicu; tē
pus vobiſcu; ſum: ⁊ vado ad eū
qui miſit me. Quęrétis me: ⁊ non
inueniétis: ⁊ vbi ſum ego: vos nō
poteſtis venire. Dixerunt ergo
iudęi ad ſemetipſos. Quò hic itu
rus eſt: quia non inueniémus eū?
Nunquid in diſperſionem gen-
tium iturus eſt: ⁊ docturus gen-
tes? Quis eſt hic ſermo, quem di
xit: quęretis me, ⁊ non inueniétis:
⁊ vbi ego ſum: vos non poteſtis
venire? In nouiſſimo autem die
magno feſtiuitatis, ſtabat ieſus, ⁊
clamabat, dicens. Siquis ſitit: vé
niat ad me: ⁊ bibat. Qui credit in
me, ſicut dicit ſcriptura: flumina
de ventre eius fluent aquę viuę.
Hoc autem dixit de ſpiritu: que;
accepturi erant: credentes in eū.

Offertoꝛium. D omine, conuértere, ⁊
éripe animam meam: ſaluum me fac pꝛopter
miſericoꝛdiam tuam. Secreta.
C Oncede nobis dñe deus no
ſter, vt hęc hoſtia ſalutaris, ⁊ no-
ſtroꝛu; fiat purgatio delictoꝛu;:
⁊ tuę pꝓpitiatio maieſtatis. Per
dominum noſtru;. Alia ſecreta.
O Blatis, q̃s domine, placare
muneribus: ⁊ famulum tuū
N. quem paſtoꝛem eccleſię tuę p̄-
eſſe voluiſti: aſſidua pꝛotectione
guberna. Per dominum noſtrū.
Communio. D ominus virtutum ipſe
eſt rex gloꝛię. Poſtcommunio.
S Acramenti tui, quęſumus
domine, participatio ſalutaris, ⁊
purificationem nobis tribuat, ⁊
medelam. Per dominum noſtrū
Jeſum chꝛiſtum. Alia poſtcōio.
H Ec nos: quęſumus dñe, di-
uini ſacramēti perceptio pꝛo-
tegat: ⁊ famulum tuum N. que;
paſtoꝛem eccleſię tuę pꝛęeſſe vo-
luiſti: vnà cum commiſſo ſibi gre-
ge ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per
dñm. Super populum, Oꝛatio.
D A, quęſumus dñe, populo
tuo ſalutem mentis ⁊ coꝛpo
ris: vt bonis operibus inhęren-
do: tua ſemper mereatur pꝛote-
ctione defēdi. Per do. ¶ Feria
tertia. Statio ad ſanctum Cyria
cum. Introitus.
E Xpecta dominum, viriliter
age: ⁊ confoꝛtetur coꝛ tuum:
⁊ ſuſtine dominū. Pſ. Do-
minus illuminatio mea, ⁊ ſa-
lus mea: quem timebo?
N Oſtra tibi, Oꝛatio.
quęſumus domine, ſint ac-

cepta ieiunia: que nos ⁊ expian-
do gratia tua dignos efficiant: ⁊
ad remedia pducant eterna. Per
dominum noſtrum. Contra per
ſecutores eccleſie. Oratio.
Eccleſie tue, q̄s dn̄e, preces
placatus admitte: vt deſtructis
aduerſitatibus, ⁊ erroribus vni-
uerſis: ſecura tibi ſeruiat liberta-
te. Per do. Uel pro papa. Deus
omniū fi. Require in feria. ij. pce.
ca.14 fol.52. Lectō danielis prophete.
In diebus illis: Congrega-
ti ſunt babylonij ad regem:
⁊ dixerūt ei. Trade nobis danie-
lem: qui bel deſtruxit: ⁊ draconē
interfecit: alioquin interficiemus
te, ⁊ domū tuā. Uidit ergo rex: q
irruerent in eum vehementer: ⁊
neceſſitate compulſus, tradidit
eis danielem. Qui miſerunt eum
in lacū leonum: ⁊ erat ibi ſex die-
bus. Porro in lacu erant leones
ſeptem, ⁊ dabantur eis quotidie
duo corpora, ⁊ due oues. Et tūc
non data ſunt eis: vt deuorarent
danielem. Erat autē abachuch
propheta in iudea: ⁊ ipſe coxerat
pulmentum: ⁊ intriuerat panes
in alueolo: ⁊ ibat in campum: vt
ferret meſſoribus. Dixitq; ange
lus domini ad Abachuch. Fer
prandiū qđ habes danieli in ba-
bylonē: qui eſt in lacu leonū. Et
dixit abachuch. Dn̄e, babylonē
non vidi: ⁊ lacū neſcio. Et appre-
hendit eū angelus dn̄i in vertice
eius: ⁊ portauit eum capillo capi
tis ſui. Poſuitq; eum in babylo-
nem ſup lacū in impetu ſpūs ſui.
Et clamauit abachuch, dicens.
Daniel ſerue dei. Tolle prandiū
qđ miſit tibi deus. Et ait daniel.
Recordatus enim es mei domine
deus meus: ⁊ nō dereliquiſti dili-
gētes te. Surgēſq; daniel, comē
dit. Porro angelus dn̄i reſtituit
abachuch confeſtim in locū ſuū.
Uenit ergo rex die ſeptimo, vt lu
geret danielē: ⁊ venit ad locum:
⁊ introſpexit. Et ecce daniel ſe-
dēs in medio leonū. Et clamauit
rex voce magna, dicens. Magn⁹
es domine deus danielis. Et ex-
traxit eū de lacu. Illos autē qui
perditionis eius cauſa fuerant:
intromiſit in lacum: ⁊ deuorati
ſunt in momento coram eo. Tūc
rex ait. Paueant omnes habitan
tes in vniuerſa terra deum da-
nielis: quia ipſe eſt liberator ⁊ ſal-
uator, faciens ſigna ⁊ mirabilia in
celo, ⁊ ī terra: qui liberauit danie-
lem de lacu leonum. Graduale.
Diſcerne cauſam meam dn̄e: ab homine ini
quo ⁊ doloſo eripe me. ℣. Emitte lucem tuā
⁊ veritatem tuā: ipſe me deduxerunt, ⁊ addu-
xerunt in montem ſanctū tuum. Sequen-
tia ſancti euange. ſm Joannem. ca.7
In illo tēpore: Ambulabat
ieſus in galileā. Non enim
volebat in iudeam ambulare: q
querebant eū iudei interficere.
Erat enim in pximo dies feſtus
iudeorum ſcenophegia. Dixerūt
autē ad eum fratres eius. Tranſi
hinc, ⁊ vade in iudeam, vt ⁊ diſci-
puli tui videant opera tua que fa
cis. Nemo quippe in occulto q̄c-
quam facit: ⁊ querit ipſe in palā
eſſe. Si hec facis: manifeſta te ip-
ſum mundo. Neque enim fra-
tres

tres eius credebant in eũ. Dixit ergo eis ieſus. Tẽpus meũ nondũ aduenit: tẽpus aũt vr̃m ſemp eſt paratũ. Nõ põt mũdus odiſſe vos: me autẽ odit: q2 ego teſtimoniũ phibeo de illo: q̃a opera eius mala ſunt. Uos aſcẽdite ad diẽ feſtũ hũc: ego aũt nõ aſcendã ad diez feſtũ iſtũ: q2 tẽpus meum nõdũ impletũ eſt. Hec cũ dixiſſet ipſe manſit in galilea. Ut aũt aſcẽderũt frẽs eius: tũc ⁊ ipſe aſcẽdit ad diem feſtũ, non manifeſte: ſed quaſi in occulto. Iudei ergo querebant eũ in die feſto, ⁊ dicebãt. Ubi eſt ille? Et murmur multus erat de eo in turba. Quidaz eniz dicebant: quia bonus eſt. Alij autez dicebant, non: ſed ſeducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo: propter metum iudeorum. Offertorium. Sperent in te omnes, qui nouerunt nomen tuum domine: quoniaz non derelinquis querentes te: pſallite domino, qui habitat in ſion: qm̃ non eſt oblitus orationem pauperum. Secreta. Hoſtias tibi domine deferimus immolãdas: que tẽporalem conſolationez ſignificent: vt promiſſa certius nõ deſperẽmus eterna. Per dominum. Alia ſecreta. Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherẽtes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mẽte. Per do. Communio. Redime me deus iſrael: ex omnibus anguſtijs meis. Poſtcõio. Da, queſumus omnipotens deus: vt que diuina ſunt iugiter exequentes donis mereamur celeſtibus ppinquare. Per dominum. Alia poſtcommunio. Queſumus dñe deus noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis nõ ſinas ſubiacere periculis. Per dominum. Super populum, Orõ. Da nobis, q̃s dñe, perſeuerãtem in tua voluntate famulatum: vt in diebus noſtris, ⁊ merito ⁊ numero populus tibi ſeruiens augeatur. Per dñm nr̃m.

¶ Feria. iiij. Statio ad ſanctum Marcellũ. Inf.

Liberator me⁹ de gẽtibus iracundis: ab inſurgentib⁹ in me exaltabis me: à viro iniquo eripies me domine. Ps. Diligaz te domine fortitudo mea: dominus firmamentum meum: ⁊ refugium meum, ⁊ liberator meus. Oratio. Sanctificato hoc ieiunio deus tuorum corda fidelium miserator illuſtra: ⁊ quibus deuotionis preſtas affectum: prebe ſupplicantibus piũ benignus auditum. Per. Pro papa, Orõ. Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector, famulum tuuz N. quem paſtorẽ eccleſie tue preeſſe voluiſti propitius reſpice: da ei q̃s verbo ⁊ exemplo, quibus preeſt proficere: vt ad vitam, vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominuz no. Uel cõtra perſe. eccleſie, Oratio. Eccleſie tue. Reqre in fer. iij. pc. fol. 54. Lectio libri leuitici. ca. 19

In diebus illis: Locutus eſt domin⁹ ad moyſen, dicens. Lo-

quere ad vniuerſum cętũ filioꝝ iſrael: ⁊ dices ad eos. Ego dñs deus vr̃. Non facietis furtũ: non mentiemini: nec decipiat vnuſquiſq; ꝓximũ ſuũ: nõ piurabis in noĩe meo: nec polluces nomen dei tui, ego dñs. Nõ facies calumniã ꝓximo tuo, nec vi opprimes eũ. Non morabit̃ opus mercenarij tui apud te vſq; ad mane. Non maledices ſurdo: nec coram ceco pones offendiculũ: ſed timebis dñm deum tuũ: q2 ego ſum dñs. Nõ facies qđ iniquũ eſt: nec iniuſte iudicabis. Nõ cõſideres perſonã pauperis, nec honores vultũ potẽtis. Juſte iudica ꝓximo tuo. Non eris criminator, nec ſuſurro in populo. Non ſtabis contra ſanguinẽ proximi tui: ego dominus. Nõ oderis fratrẽ tuũ in corde tuo: ſed publice argue eũ: ne habeas ſuper illo peccatum. Nõ queres vltionẽ: nec memor eris iniurię ciuium tuorum. Diliges amicum tuum ſicut teipſum. Ego dñs: leges meas cuſtodite. Ego enĩ ſum dominus deus veſter. Grad. Exaltabo te dñe, quoniã ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. ℣. Domine deus meus clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me: dñe abſtraxiſti ab inferis aiã meã: ſaluaſti me à deſcendentibus in lacum. Tractus. Dñe, non ſm peccata nr̃a, quę fecimus nos: neq; ſm iniquitates nr̃as retribuas nobis. ℣. Dñe, ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum: cito anticipent nos miſericordię tuę: quia pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem. ca. 7

In illo tempore: Facta ſunt encenia in hieroſolymis: ⁊ hyems erat. Et ambulabat ieſus in templo, in porticu ſalomonis. Circundederunt ergo eum iudei: ⁊ dicebant ei. Quouſq; animã noſtram tollis? Si tu es chriſtus: dic nobis palam. Reſpondit eis Jeſus. Loquor vobis: ⁊ non creditis. Opera quę ego facio in nomine patris mei: hec teſtimonium perhibent de me. Sed vos non creditis: quia non eſtis ex ouibus meis. Oues meę vocem meam audiunt: ⁊ ego cognoſco eas, ⁊ ſequũtur me: ⁊ ego vitam ęternam do eis: ⁊ non peribunt in ęternũ: ⁊ nõ rapiet eas quiſquam de manu mea. Pater meus quod dedit mihi, maius omnibus eſt. Et nemo poteſt rapere de manu patris mei. Ego, ⁊ pater, vnum ſumus. Suſtulerunt ergo lapides iudei: vt lapidarent eũ. Reſpondit eis ieſus. Multa bona opera oſtendi vobis ex patre meo: propter quod eorum opus me lapidatis? Reſponderunt ei iudei. De bono opere non lapidamus te: ſed de blaſphemia: ⁊ quia tu, homo cum ſis: facis teipſum deum. Reſpondit eis Jeſus. Non ne ſcriptum eſt in lege veſtra: quia ego dixi dij eſtis? Et ſi illos dixit deos: ad quos ſermo dei factus eſt: ⁊ non poteſt ſolui ſcriptura: quem pater ſanctificauit, ⁊ miſit in mundum: vos dicitis quia blaſphemas: quia dixi filius

lius dei ſum? Si non facio opera patris mei: nolite credere mihi. Si autem facio: ⁊ ſi mihi non vultis credere: operibus credite: vt cognoſcatis, ⁊ credatis: quia in me eſt pater: ⁊ ego in patre. Offertorium. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab inſurgentibus in me libera me domine. Secreta.

Annue nobis miſericors deus: vt hoſtias placationis ⁊ laudis ſyncero tibi deferamus obſequio. Per dominū. Alia ſecreta.

Oblatis, quęſumus domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per dominum nrm. Coio. Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circūdabo altare tuum domine: vt audiam vocem laudis tuę: ⁊ enarrem vniuerſa mirabilia tua. Poſtcōio.

Celeſtis doni benedictione percepta: ſupplices te deus omnīps deprecamur: vt hoc idem nobis ⁊ ſacramenti cauſa ſit, ⁊ ſalutis. Per dñm. Alia poſtcōio.

Hec nos, quęſumus dñe, diuini ſacramēti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: vnà cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per.

Super populum, Oratio. Adeſto ſupplicationibus noſtris omnipotens deus: ⁊ quibus fiduciā ſperandę pietatis indulges, conſuetę miſericordię tribue benignus effectū. Per dominū.

¶ Feria quinta. Statio ad ſanctum apollinarem. Introitus.

Omnia quę feciſti nobis dñe: in vero iudicio feciſti: q2 peccauimus tibi: ⁊ mandatis tuis non obediuimus: ſed da gloriā nomini tuo: ⁊ fac nobiſcum ſecundum multitudinem miſericordię tuę. Ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. Oratio.

Pręſta, quęſumus omnipotens deus, vt dignitas conditionis humanę per immoderantiā ſauciata: medicinalis parſimonię ſtudio reformetur. Per dominum noſtrum ieſū chriſtū. Contra perſecut. eccleſię, Oro.

Eccleſię tuę, quęſumus domine preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrum. Vel pro papa. Deus oīum fideliū. Require feria. iii. pce. fol. 55. Lcō danielis pphe. ca. 3

In diebus illis: Orauit daniel dñm, dicens. Dñe deus noſter ne deſpicias populū tuū propter nomē tuū: ⁊ ne diſſipes teſtamētū tuū: neq3 auferas miſericordiā tuā a nobis: ppter Abraham dilectum tuū: ⁊ iſaac ſeruum tuum: ⁊ iſrael ſanctū tuū: quibus locutus es pollicens, q multiplicares ſemen eorum, ſicut ſtellas celi: ⁊ ſicut arenam, quę eſt in littore maris. Quia dñe imminuti ſumus plusq̄ omnes gentes: ſumuſq3 humiles in vniuerſa terra hodie, propter peccata noſtra. Et non eſt in tempore hoc prin-

ceps,⁊ pꝛopheta,⁊ dux: neqꝫ ho-
locauſtū,neqꝫ ſacrificiū,neqꝫ ob-
latio, neqꝫ incenſum: neqꝫ locus
pꝛimitiaꝝ corā te, vt poſſimus in
uenire miſericoꝛdiam: ſed in aio
contrito, ⁊ ſpiritu humilitatis,ſu
ſcipiamur. Sicut in holocauſto
arietum,⁊ tauroꝛū,⁊ ſicut in milli
bus agnoꝝ pinguiū,ſic fiat ſacri-
ficiū noſtrum in cōſpectu tuo ho-
die,vt placeat tibi: quoniā nō eſt
cōfuſio cōfidētibus in te. Et nūc
ſequimur in toto coꝛde:⁊ timemus
te: ⁊ q̄rimus faciē tuā. Ne confū-
das nos: ſed fac nobiſcum iuxta
manſuetudinē tuam:⁊ ſm multi
tudinem miſericoꝛdie tue. Erue
nos in mirabilibus tuis:⁊ da glo-
riā nomini tuo dn̄e. Et ꝯfundan-
tur oēs, q oſtēdūt ſeruis tuis ma
la. Confundantur in oīpotentia
tua:⁊ robur eoꝝ conteratur. Et
ſciant q: tu es dn̄s deus ſolus:⁊
glorioſus ſup omnem terrā: dn̄e
deus noſter. Grad. Tollite hoſtias:
⁊ introite in atria eius: adorate dominum in au
la ſancta eius. ℣. Reuelabit dominus cōden-
ſa:⁊ in templo eius omnes dicent gloriā. Se
quen. ſancti euange. ſm Lucam.

ca.7

In illo tempore Rogabat ie-
ſus qdā phariſeus,
vt māducaret cū il-
lo. Et ingreſſus do-
mū phariſei diſcu-
buit. Et ecce mu-
lier,que erat in ciui
tate peccatrix: vt
cognouit,q: ieſus accubuit in do-
mo phariſei: attulit alabaſtrum
vnguenti: ⁊ ſtans retro ſecus pe-
des eius,lachꝛymis cepit rigare
pedes eius:⁊ capillis capitis ſui
tergebat:⁊ oſculabat pedes eius
⁊ vnguēto vngebat. Uidens au-
tem phariſeus,q vocauerat eum:
ait intra ſe,dicens. Hic ſi eſſet ꝓ-
pheta: ſciret vtiqꝫ,que,⁊ q̄lis eſt
mulier,q̄ tangit eū: quia pecca-
trix eſt. Et rn̄dens ieſus dixit ad
illum. Simon,habeo tibi aliquid
dicere. At ille ait. Magiſter dic.
Et reſpondens ieſus dixit. Duo
debitores erant cuidam ſenera-
toꝛi: vnus debebat denarios qn-
gētos,⁊ alius q̄nquaginta. Nō
habentibus illis vnde redderēt:
donauit vtriſqꝫ. Quis ergo eum
plus diligit? Reſpondens ſimon
dixit. Eſtimo,quia is cui plus do
nauit. At ille dixit ei. Recte iudi-
caſti. Et conuerſus ad mulierē:
dixit ſimoni. Uides hanc mulierē?
Intraui in domum tuam: aquā
pedibus meis non dediſti: hec au
tem lachꝛymis rigauit pedes me-
os,⁊ capillis ſuis terſit. Oſculum
mihi non dediſti: hec autem,ex
quo intrauit: non ceſſauit oſcula-
ri pedes meos. Oleo caput meū
non vnxiſti: hec autem vnguen-
to vnxit pedes meos. Propter
quod,dico tibi. Remittuntur ei
peccata multa: quoniam dilexit
multū. Cui aūt minus dimittit:
minus diligit. Dixit autem ieſus
ad illā. Remittunt tibi pctā tua.
Et ceperunt qui ſimul diſcumbe
bāt,dicere intra ſe. Quis eſt hic,
qui etiā pctā dimittit? Dixit autē
ad mulierē. Fides tua te ſaluam
fecit: vade in pace. Offer. Super
flumina

fluminа babylonis illic ſédimus, ⁊ fleuimus:
dum recordaremur tui ſion. **Secreta.**

DOmine deus noſter: qui in
his potius creaturis, quas
ad fragilitatis noſtrę ſubſidium
cōdidiſti: tuo quoqȝ nomini mu-
nera iuſſiſti dicanda cōſtitui: tri-
bue q̄ſumus: vt ⁊ vitę nobis prę-
ſentis auxilium, ⁊ ęternitatis effi
ciant ſacr̄m. Per. **Alia ſecreta.**

PRótege nos domine tuis
myſterijs ſeruientes: vt di-
uinis rebus inhęrentes: ⁊ corpo-
re tibi famulemur ⁊ mēte. Per.

Cōi. Memento verbi tui ſeruo tuo. dn̄e:
in quo mihi ſpem dediſti: hęc me conſolata eſt
in humilitate mea. **Poſtcōio.**

QUod ore ſūpſimus domine
pura mēte capiamus, ⁊ de mune-
re tēporali: fiat nobis remedium
ſempiternū. Per. **Alia poſtcōi.**

QUęſumus dn̄e deuſ noſter,
vt quos diuina tribuis par
ticipatione gaudére: humanis
non ſinas ſubiacére periculis.
Per do. **Super populum, Orō.**

ESto, quęſumus domine,
propitius plebi tuę, vt quę
tibi non placent reſpuentes tuo-
rum pótius repleantur delecta-
tionibus mandatorūȝ. Per do.

¶ **Feria. vj. Statio ad ſanctum ſtephanuȝ in cęlio mōte. Introi.**

MIſerere mihi
dn̄e: quoniam
tribulor: libera me, ⁊ éri
pe me de manibus ini-
micorum meorum, ⁊ à
perſequentibus me: do-
mine, nō cōfundar: qm̄
inuocaui te. **Pſ.** In te
domine ſperaui: non confundar in ęternum: in
iuſtitia tua libera me. **Oratio.**

COrdibus noſtris, q̄s dn̄e,
gratiaȝ tuam benignus infunde,
vt peccata noſtra caſtigatiōe vo-
luntaria cohibentes: temporali-
ter potius maceremur, q̄ȝ suppli-
cijs deputemur ęternis. Per do
minū nr̄m. **Pro papa, Oratio.**

DEus, omniū fideliū paſtor
⁊ rector: famulū tuum, N.
quem paſtorem eccleſię tuę prę-
eſſe voluiſti: propitius reſpice: da
ei quęſumus verbo ⁊ exemplo:
quibus prę eſt, proficere, vt ad vi-
tam, vnà cum grege ſibi credito,
perueniat ſempiternaȝ. Per do-
minum nr̄m. **Uel** Eccleſię tuę.
Require feria. v. p̄cedē. fol. 56.

LEctō hieremię prophetę. ca. 17
IN diebus illis: Dixit hiere-
mias. Domine, omnes qui te de-
relinquunt, confundentur: rece-
dentes à te, in terra ſcribentur:
quoniam dereliquérunt vénam
aquarū viuentium dominū. Sa-
na me domine, ⁊ ſanabor: ſaluuȝ
me fac, ⁊ ſaluus ero: quoniam ſa-
lus mea tu es. Ecce ipſi dicūt ad
me. Ubi eſt verbuȝ domini? Ue-
niat. Et ego non ſum turbatus:
te paſtorē ſequens: ⁊ diem homi
nis nō deſideraui. Tu ſcis: quod
egreſſum eſt de labijs meis: re-
ctum in conſpectu tuo fuit. Non
ſis mihi tu formidini: ſpes mea
tu in die afflictionis. Cōfundan-
tur qui me pſequuntur, ⁊ non cō-
fundar ego: páueant illi, ⁊ nō pá-
ueā ego. Induc ſup eoſ dieȝ affli-
ctionis, ⁊ duplici cōtritione cōte-

re eos: dñe deus noſter. Grad. Pacifice loquebantur mihi inimici mei: ⁊ in ira moleſti erant mihi. ℣. Uidiſti domine ne ſileas: ne diſcedas a me. Tractus. Domine, non ſcd'm peccata noſtra, que fecimus nos: neqꝫ ſm iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe, ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum: cito anticipent nos miſericordie tue: qꝛ pauperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriam nominis tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris: ꝑpter nomen tuū.

ca.11 Sequētia ſci euāg. ſm Joānem.

In illo tpe: Collegerunt pōtifices ⁊ phariſei cōciliū aduerſus ieſuꝫ, ⁊ dicebāt. Quid facimus: qa hic homo multa ſigna facit? Si dimittimus euꝫ ſic: oēs credēt in euꝫ. Et veniēt romani: ⁊ tollēt noſtrū locū, ⁊ genteꝫ. Unus autē ex ipſis, cayphas noīe: cū eſſet pontifex annillius: dixit eis. Uos neſcitis quicq̄ꝫ: nec cogitatis: quia expedit vobis: vt vnus moriatur homo pro populo, ⁊ non tota gens pereat. Hoc autem a ſemetipſo nō dixit: ſed cuꝫ eſſet pōtifex anni illius: prophetauit, quia Jeſus moriturus erat pro gente, ⁊ nō tm̄ pro gente: ſed vt filios dei, q erāt diſperſi: cōgregaret in vnum. Ab illo ergo die, cogitauerunt vt interficerēt eū. Jeſus ergo iam non in palaꝫ ambulabat apud iudeos, ſed abijt iuxta deſertum: in ciuitateꝫ que dicitur ephreꝫ: ⁊ ibi morabatur cū diſcipulis ſuis. Offerto. Benedictus es domine: doce me iuſtificationes tuas: ⁊ nō tradas calumniātibus me ſuperbis: ⁊ reſpō debo exprobrantibus mihi verbū. Secre.

Preſta nobis miſericors deus: vt digne tuis ſeruire ſemper altaribus mereamur: ⁊ eorū perpetua participatione ſaluari. Per dñm no. Alia ſecreta.

Oblatis, queſumus domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum, N. quem paſtoreꝫ eccleſie tue p̄eſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per do. Cōio.

Ne tradideris me dñe in animas perſequentium me: qm̄ inſurrexerunt in me teſtes iniqui: ⁊ mentita eſt iniquitas ſibi. Poſtcōio.

Sumpti ſacri dñe perpetua nos tuitio nō derelinquat: ⁊ noxia ſemper a nobis cūcta depellat. Per dñꝫ. Alia poſtcōio.

Hec nos, q̄s dñe, diuini ſacramenti perceptio protegat, ⁊ famulum tuum, N. quem paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti: vna cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dñm. Super populum, Oratio.

Concede, queſumus omnipotens deus, vt qui protectionis tue gratiam querimus: liberati a malis omnibus: ſecura tibi mente ſeruiamus. Per dñꝫ.

¶ Sabbato, Statio ad ſanctuꝫ Joannem ante portam latinam. Reſumitur officium heſternuꝫ: ſcilicet. Introi.

Miſerere mihi domine: quoniam tribulor: libera me: ⁊ eripe me de manibus inimicorum meorum, ⁊ a perſequentibus me: domine non confundar: quoniam inuocaui te. Pſalꝫ. In te domine ſperaui:

ſperaui: non confundar in eternum: in iuſti-
tia tua libera me. **Oratio.**
Proficiat, queſumus dñe,
plebs tibi dicata pie deuotionis
affectu: vt ſacris actionibus eru-
dita: quãto maieſtati tue ſit gra-
tior: tanto donis potioribus au-
geatur. Per dñm nrm. **Contra
perſecutores eccleſie. Oratio.**
Eccleſie tue, queſumus do-
mine, preces placatus ad-
mitte: vt deſtructis aduerſitati-
bus ⁊ erroribus vniuerſis: ſecu-
ra tibi ſeruiat libertate. Per do-
minum noſtrum. **Vel pro papa.**
Deus omnium fidelium. **Requi-
re feria. vj. precedenti. fol. 57.**
ca.18 **Lectõ Hieremie prophete.**
In diebus illis: Dixerũt im-
pij iudei adinuicem. Venite, cogi-
tẽmus contra iuſtum cogitatio-
nes. Nõ enim peribit lex à ſacer-
dote: nec cõſilium à ſapiente: nec
ſermo à propheta. Venite, percu-
tiamus eum lingua: ⁊ non atten-
dãmus ad vniuerſos ſermones
eius. Attẽnde dñe ad me, ⁊ audi
vocem aduerſariorum meorum.
Nũquid rẽdditur pro bono ma-
lum: quia foderunt foueam anime
mee? Recordare ꝙ ſtẽterim in
cõſpectu tuo: vt loquerer pro eis
bonum, ⁊ auẽrterem indignatio-
nem tuam ab eis. Propterea da
filios eorum in famem, ⁊ deduc eos
in manus gladij. Fiant vxores
eorum abſq; liberis, ⁊ vidue, ⁊ vi
ri earum interficiãtur morte. Iu-
uenes eorum confodiantur gla-
dio in prelio: audiatur clamor de
domibus eorum. Adduces enim
ſup eos latrones repente: qa fo-
derunt foueam, vt caperent me:
⁊ laqueos abſcõderunt pedibus
meis. Tu autem domine ſcis om
ne conſilium eorum aduerſum me
in mortem. Ne propitieris iniqui-
tati eorum, ⁊ peccatum eorum à
facie tua nõ deleatur. Fiant cor-
ruentes in conſpectu tuo in tem-
pore furoris tui: domine Deus
noſter. **Grad.** Pacifice loquebantur
mihi inimici mei: ⁊ in ira moleſti erant mihi.
℣. Vidiſti dñe, ne ſileas: ne diſcedas à me.
Sequẽ. ſcti euãge. ſm Ioãnem. ca.12
In illo tempore: Cogitaue-
rũt principes ſacerdotum,
vt ⁊ lazarũ interficerent: qa mul-
ti propter illũ abibant ex iudeis:
⁊ credebant in Ieſum. In craſti-
num autem, turba multa, que cõ-
uẽnerat ad diem feſtum: cum au-
diſſent, quia venit ieſus hieroſo-
lymam: acceperunt ramos palma-
rũ, ⁊ proceſſerunt obuiã ei, ⁊ cla-
mabant. Oſanna, benedictus q
venit in nomine domini: rex Iſ-
rael. Et inuẽnit ieſus aſellum: ⁊
ſedit ſuper eũ: ſicut ſcriptum eſt.
Noli timere filia ſiõ: ecce rex tuus
venit: ſedens ſuper pullum aſine.
Hec non cognouerunt diſcipuli
eius primum. Sed quando glo-
rificatus eſt ieſus: tunc recorda-
ti ſunt: quia hec ſcripta erant de
eo, ⁊ hec fecerunt ei. Teſtimoniũ
ergo perhibebat turba: que erat
cum eo: quando lazarum voca-
uit de monumento: ⁊ ſuſcitauit
eum à mortuis. Propterea ⁊ ob-
uiam venit ei turba: qa audierunt
eum feciſſe hoc ſignum. Phariſei

ergo dixerũt ad ſemetipſos. Vi-
detis, quia nihil proficimus? Ec-
ce mundus totus poſt eũ abijt.
Erãt aũt qdã gentiles, ex his qui
aſcenderant: vt adorarent in die
feſto. Hi ergo acceſſerũt ad phi-
lippum, qui erat à bethſaida gali-
leę: ⁊ rogabãt eũ dicentes. Dñe,
volumus ieſũ vidére. Venit phi-
lippus: ⁊ dicit andreę. Andreas
rurſum ⁊ philippus, dixerunt Je-
ſu. Jeſus autẽ rñdit eis, dicens.
Venit hora, vt clarificetur filius
hominis. Amen amẽ dico vobis,
niſi granum frumenti cadens in
terram mortuũ fuerit: ipſũ ſolũ
manet. Si autem mortuũ fuerit:
multum fructũ affert. Qui amat
animam ſuã: pérdet eam. Et qui
odit aiam ſuã in hoc mundo: in
vitã ęternã cuſtodit eã. Siqs mi-
hi miniſtrat: me ſequatur. Et vbi
ego ſũ: illic ⁊ miniſter meus erit.
Siqs mihi miniſtrauerit: hono-
rificabit eum pater meus. Nunc
anima mea turbata eſt. Et quid
dicam? Pater ſaluifica me ex hac
hora. Sed propterea veni in ho-
rã hanc. Pater clarifica nomen
tuũ. Venit ergo vox de cęlo, di-
cẽs. Et clarificaui, ⁊ iterũ clarifi-
cabo. Turba ergo q̃ ſtabat: ⁊ au-
dierat, dicebat, tonitruũ factum
eſſe. Alij dicebant: angelus ei lo-
cutus eſt. Reſpondit ieſus ⁊ di-
xit. Nõ ꝓpter me venit hęc vox:
ſed propter vos. Nunc iudiciũ
eſt mundi: nunc princeps huius
mundi eijcietur foras. Et ego ſi
exaltatus fuero à terra: oĩa trahã
ad meipſum. Hoc autẽ dicebat,
ſignificans qua morte eſſet mori-
turus. Reſpondit ei turba. Nos
audiuimus ex lege: quia chriſtus
manet in ęternũ. Et quomodo
tu dicis: oportet exaltari filium
hominis? Quis eſt iſte filius ho-
minis? Dixit ergo eis Jeſus.
Adhuc modicum in vobis eſt lu-
men. Ambulate dum lucem ha-
betis: ne vos ténebrę comprehẽ-
dant. Et qui ambulat in téne-
bris: neſcit quò vadat. Dum lu-
cem habetis: crédite in lucem: vt
filij lucis ſitis. Hęc locutus eſt ie-
ſus, ⁊ abijt, ⁊ abſcondit ſe ab eis.
Offertorium. Benedictus es domi-
ne: doce me iuſtificationes tuas, ⁊ non tradas
calumniantibus me ſuperbis: ⁊ reſpondebo
exprobrantibus mihi verbum. Secreta.

A Cunctis nos, q̃ſumus do-
mine, reatibus ⁊ periculis
propitiatus abſolue: quos tanti
myſterij tribuis eſſe conſortes.
Per dominum noſtrum Jeſum
Chriſtum filium. Alia ſecreta.

PRótege nos domine tuis
myſterijs ſeruientes: vt di-
uinis rebus inhęrentes: ⁊ corpo-
re tibi famulemur ⁊ mente. Per
dñm no. Cõmunio. Ne tradideris
me domine in animas perſequentiũ me: quo-
niam inſurrexerunt in me teſtes iniqui: ⁊ men-
tita eſt iniquitas ſibi. Poſtcõmunio.

DJuini muneris largitate ſa-
tiati: q̃ſumus domine deus
noſter: vt huius ſemper partici-
patione viuamus. Per dominũ
noſtrum Jeſum. Alia poſtcõio.

QVęſumus domine Deus
noſter: vt quos diuina tri-
buis participatione gaudére: hu-
manis

manis non ſinas ſubiacére periculis. Per dominũ noſtrũ ieſũ.

Super populum, Oratio.

Tueatur, qs domine, dextera tua populum deprecantem: ⁊ purificatum dignanter erudiat: vt conſolatione preſenti, ad futura bona proficiat. Per dominum noſtrum ieſum chriſtũ filium tuũ.

¶ In die palmarum completa tertia, ⁊ aſperſione aque more ſolito facta: ſacerdos procedit indutus ſine caſula, cum miniſtris indutis, ⁊ ramis in medio ante altare poſitis, à choro cantatur aña.

Oſanna filio Dauid: benedictus qui venit in nomine dñi. O rex Iſrael: oſanna in excelſis.

Deinde dicit ſacerdos. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

In tono orationis miſſe, Oratio.

Deus, quem diligere ⁊ amare iuſtitia eſt: ineffabilis gratie tue in nobis dona multiplica: ⁊ qui feciſti nos in morte filij tui ſperare, quem credimus: fac nos eodem reſurgente, peruenire quò tendimus. Qui tecũ.

Subſcripta lectio legitur in tono

ca. 15 epiſtole. Lectio libri Exodi.

et 16 In diebus illis: Venerunt filij iſrael in helim, vbi erant duodecim fontes aquarum, ⁊ ſeptuaginta palme: ⁊ caſtrametáti ſunt iuxta aquas. Profectiq; ſunt de helim: ⁊ venit omnis multitudo filiorum iſrael in deſertũ ſyna: quod eſt inter helim ⁊ ſynai: quintodecimo die menſis ſecundi: poſtquam egreſſi ſunt de terra egypti. Et murmurauit omnis congregatio filiorum iſrael cõtra Moyſen ⁊ aaron in ſolitudine. Dixeruntq; ad eos filij iſrael. Utinam mortui eſſemus per manum dñi in terra egypti: quando ſedebámus ſuper ollas carnium, ⁊ comedebámus panem in ſaturitate. Cur induxiſtis nos in deſertum iſtud: vt occiderétis omnem multitudinem fame? Dixit autem dñs ad moyſen. Ecce ego pluam vobis panem de celo. Egrediatur populus, ⁊ colligat que ſufficiunt per ſingulos dies: vt tentem eum: vtrum ámbulet in lege mea: an non. Die autem ſexto parent, quod inferant: ⁊ fit duplum q̃ʒ habere ſolebant per ſingulos dies. Dixeruntq; moyſes ⁊ aaron ad oẽs filios iſrael. Veſpere ſciétis: q̧ dominus eduxerit vos de terra egypti: ⁊ mane videbitis gloriam eius.

Deinde cantatur pro graduale, ℟.

Collegerunt pontifices ⁊ phariſei concilium: ⁊ dixerunt: quid facimus: quia hic homo multa ſigna facit? ſi dimittimus eum ſic, omnes credent in eum. Ne forte veniant romani, ⁊ tollant noſtrum locum ⁊ gentem. ℣. Unus autem ex illis caypbas nomine: cũ eſſet pontifex anni illius: prophetauit dicens. Expedit vobis: vt vnus moriatur pro populo: ⁊ non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitauerunt interficere eum dicentes. Ne forte.

Vel aliud ℟ium pro graduale.

In monte oliueti oraui ad patrem: pater ſi fieri poteſt: tranſeat à me calix iſte. Spiritus quidem promptus eſt: caro autem infirma: fiat voluntas tua. ℣. Vigilate ⁊ orate: vt non intretis in tentationem. Spiritus.

Poſtea legitur euangelium. Se-
ca. 21 quētia ſancti euā. ſm̄ Mattheū.

In illo tēpoꝛe: Cum appꝛopinquaſſet Ieſus hieroſolymis: ⁊ veniſſet bethphage ad mōtē oliueti: tunc miſit duos diſcipulos ſuos, dicens eis. Ite in caſtellum qđ cōtra vos eſt, ⁊ ſtatim inuenietis aſinā alligatā, ⁊ pullū cū ea. Soluite, ⁊ adducite mihi. Et ſi qs vobis aliquid dixerit, dicite: quia dn̄s his opus habet, ⁊ confeſtim dimittet eos. Hoc autem totum factū eſt: vt adimpleretur quod dictum eſt ꝑ pꝛophetam dicentē. Dicite filię ſion: ecce rex tuus venit tibi manſuetus: ſedens ſuper aſinam ⁊ pullum filium ſubiugalis. Euntes autem diſcipuli: fecerunt ſicut p̄cēperat illis Ieſus: ⁊ adduxerunt aſinam ⁊ pullū, ⁊ impoſuerūt ſuper eos veſtimēta ſua, ⁊ eū deſuper ſedēre fecerunt. Plurima autem turba ſtrauerunt veſtimenta ſua in via. Alij aūt cędebant ramos de arboꝛibus, ⁊ ſternebant in via. Turbę autē quę pꝛecedebant, ⁊ quę ſequebantur, clamabant, dicentes. Oſanna filio dauid: benedictus qui venit in nomine dn̄i.

Poſt hec benedicuntur rami, ⁊ tunc dicit ſacerdos. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Auge fidem in te ſperantiū deus, ⁊ ſupplicum pꝛeces clementer exaudi, ⁊ veniat ſuper nos multiplex miſericoꝛdia tua: benedicantur hi palmites oliuarū: ⁊ ſicut in figura eccleſię multiplicaſti noe egredientē de arca: ⁊ Moyſen exeuntem de egypto cū filijs iſrael: ita nos poꝛtantes palmas ⁊ ramos oliuarū: bonis actibus occurramus obuiā chꝛiſto, ⁊ per ipſum in gaudium introeamus ęternum. Qui tecum.

Per omnia ſecula ſeculoꝛum.

℟. Amē. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟.

Et cum ſpiritu tuo. ℣. Surſum

coꝛda. ℟. Habemus ad do-

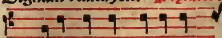
minum. ℣. Gratias agamus

domino deo noſtro. ℟.

Dignum ⁊ iuſtū eſt. Pꝛefatio.

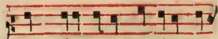

Vere dignum ⁊ iuſtum

eſt, ęquum ⁊ ſalutare: nos
tibi

tibi ſemper ⁊ v bi qꝫ gra-
tias agere domine ſancte
pater omnipotens: eternę
deus. Qui gloriaris in con-
ſilio ſanctorum tuorum: ti-
bi enim ſeruiunt creaturę
tuę: quia te ſolum authorem
⁊ deum cognoſcunt: ⁊
omnis factura tua te
collaudat: ⁊ benedicunt
te ſancti tui. Quia illud
magnuꝫ vnigeniti tui nomen:
℣. ℞.
coram regibus ⁊ poteſtati-
bus huius ſeculi libera voce
cõfitent. Cui aſſiſtunt ange-
li ⁊ archangeli: throni ⁊ do-
minationes: cumqꝫ omni mili-
tia cęleſtis exercitus: hymnuꝫ
glorię tuę concinunt ſine fine
dicentes.
Hic cantatur in tono feriali à choro.
Sanctus, Sanctus, Sãctus
dominus deus ſabaoth. Ple-
ni ſunt celi ⁊ terra gloria tua:
oſanna in excelſis. Benedi-

ctus qui venit in nomine do-

mini: oſanna in excelſis.

Sequitur. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Petimus domine ſancte: pater omnipotẽs: eterne deus: vt hanc creaturam oliue: quam ex ligni materia prodire iuſſiſti: quamq; columba rediens ad arcam proprio pertulit ore: bene✠dicere, et ſancti✠ficare digneris: vt quicũq; ex ea acceperint: accipiant ſibi ad protectionẽ anime et corporis: fiatq; dñe noſtre ſalutis remedium: tueq; gratie ſacramentum. Per chriſtũ dñm noſtrum. ℟. Amen. Oremus.

Deus, q diſperſa cõgregas: et cõgregata cõſeruas: qui populis obuiã ieſu ramos portantibus benedixiſti: bene✠dic etiam et hos ramos palme et oliue: quos tui famuli ad honorem nominis tui fideliter ſuſcipiunt: vt in quemcunq; locum introducti fuerint: tuam benedictionem habitatores loci illius conſequantur: et omni aduerſitate effugata: dextera tua protegat: quos redemit ieſus Chriſtus filius tuus dominus noſter. Qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. Oremus.

Deus, qui miro diſpoſitionis ordine: ex rebus etiam inſenſibilibus diſpenſationẽ noſtre ſalutis oſtendere voluiſti, da queſumus: vt deuota tuorũ turba fidelium ſalubriter intelligat: quicquid myſtice deſignatur in facto: que hodie celeſti lumine afflata: redemptori obuiam procedens: palmarum atq; oliuarũ ramos veſtigiis eius ſubſtrauit. Palmarum igitur rami de mortis principe triumphos expectant: ſurculi vero oliuarum ſpiritualẽ vnctionẽ aduenisse quodammodo clamant. Intellexit enim iam tunc illa beata hominum multitudo prefigurari: quia redemptor noſter humanis condolens miſeriis, pro totius mundi vita cum mortis principe eſſet pugnaturus: ac moriendo triumphaturus. Et ideo talia obſequens adminiſtrauit: que in illo et triũphos victorie, et miſericordie pinguedinem declararent. Quod nos quoq; plena fide et factum et ſignificatũ retinentes: te domine ſancte: pater omnipotens: eterne deus, per eundẽ dominum noſtrum ieſum chriſtum ſuppliciter exoramus: vt in ipſo, atq; per ipſum: cuius nos membra fieri voluiſti: de mortis imperio victoriam reportãtes: ipſius glorioſe reſurrectionis participes eſſe mereamur. Qui tecũ viuit et regnat in vnitate ſpũs ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. Oremus.

Deus, qui per oliue ramum pacem terris colũbam nunciare iuſſiſti: preſta queſumus: vt hos

vt hos oliuę cęterarumq; arborum ramos: cęleſti bene ✠ dictione ſanctifices: vt cuncto populo tuo proficiant ad ſalutem. Per chriſtum dominum noſtrũ. ℟. Amen. Oremus.

Bene ✠ dic, quęſumus domine, hos palmarum ſeu oliuarum ramos, ⁊ preſta, vt quod populus tuus tua veneratione hodierna die corporaliter agit: hoc ſpiritualiter ſumma deuotione perficiat: de hoſte victoriam reportando, ⁊ opus miſericordię ſummopere diligendo. Per dominum noſtrum. ℟. Amen. Hic rami aſperguntur aqua benedicta, dicendo antiphonam. Aſperges me. ſine cātu, ⁊ ſine pſalmos, ⁊ incenſantur oliue. Deinde dicit ſacerdos. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio. Oremus.

Deus, qui filium tuum dñm noſtrũ ieſum Chriſtum: pro ſalute noſtra, in hunc mũdũ miſiſti: vt ſe humiliaret ad nos, ⁊ nos reuocaret ad te: cui etiā dum hieruſalem veniret: vt adimpleret ſcripturas: credentiũ populorũ turba, fideliſſima deuotione veſtiméta ſua cũ ramis palmarum, in via ſternebát: preſta q̄ſumus: vt illi fidei viam preparémus: de qua remoto lapide offenſionis: ⁊ petra ſcandali: fróndeát apud te opera noſtra iuſtitię ramis: vt eius veſtigia ſequi mereamur. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti, ⁊c. Poſtea duo fratres ramos diſtribuunt: fratribus in locis ſuis manentibus. Et interim á choro cantantur añę. Pueri hebreorum, portantes ramos oliuarum obuiauerunt dño, clamantes ⁊ dicentes: oſanna in excelſis. Alia antiphona. Pueri hebreorum, veſtimenta proſternebāt in via: ⁊ clamabant dicentes: oſanna filio dauid: benedictus q venit in noie dñi. Quę ſi nō ſufficiant, repetátur: quouſq; ramorum diſtributio finiatur. Deinde dicit ſacerdos. ℣. Dominus vobiſcum. Oremus.

Omnipotés ſempiterne deus, qui dñm noſtrum ieſum chriſtum: die azymorum, ſuper pullum aſinę ſedére feciſti: ⁊ turbas populorum veſtimenta vel ramos arborũ in via ſternere: ⁊ oſanna decātare: in laudé ipſius docuiſti, da q̄s, vt illorum innocentiam imitari poſſimus, ⁊ eorum méritum cóſequi mereamur. Per eũdem Chriſtum do. ℟. Amen. Poſtea fit proceſſio: ⁊ cātantur añę ſubſcriptę, vel oés, vel aliq̄: pro diſpoſitione cātorum. Aña.

Cum appropinquaret dñs hieroſolymam: miſit duos ex diſcipulis ſuis dicens. Ite in caſtellum, qđ eſt cōtra vos, ⁊ inuenietis pullum aſinę alligatũ: ſup quem nullus hominũ ſedit: ſoluite: ⁊ addúcite mihi. Si quis vos interrogauerit, dícite, opus dñi eſt, ſoluentes adduxerunt ad ieſum: ⁊ impoſuerunt illi veſtimēta: ſua ⁊ ſedit ſuper eũ: alij expandebant veſtiméta ſua in via: alij ramos de arboribus ſternebant, ⁊ qui ſequebantur clamabant, oſanna, benedictus qui venit in nomine domini: benedictum regnum patris noſtri dauid: oſanna in excelſis: miſerere nobis fili Dauid. Alia aña. Cum audiſſet populus, quia ieſus venit hieroſolymā: accepérunt ramos palmarum: ⁊ exiérunt ei obuiam: ⁊ clamabant púeri,

dicentes. Hic eſt, qui venturus eſt in ſalutem populi. Hic eſt ſalus noſtra, ⁊ redẽptio iſrael. Quãtus eſt iſte cui throni ⁊ dominationes occurrũt? Noli timere filia ſiõ: ecce rex tuus venit tibi ſedens ſup pullũ aſinę: ſicut ſcriptũ eſt. Salue rex fabricator mũdi, qui veniſti redímere nos. **Alia aña.** Ante ſex dies ſolẽnis paſchę: qñ venit dñs in ciuitatem hieruſalem: occurrerunt ei pueri: ⁊ in manibus portabant ramos palmarũ: ⁊ clamabant voce magna, dicentes, oſanna in excelſis: benedictus qui veniſti in multitudine miſericordię tuę: oſanna in excelſis. **Alia aña.** Occurrunt turbę cum floribus ⁊ palmis redemptori óbuiam: ⁊ victori triũphanti digna dant obſequia. Filium dei ore gentes prędicant: ⁊ in laudem Chriſti voces tonant per nubila: oſanna in excelſis. **Alia aña.** Cum angelis ⁊ pueris fideles inueniamur: triumphatori mortis clamãtes: oſanna in excelſis. **Alia aña.** Turba multa, quę conuenerat ad diem feſtũ, clamabat dño: benedictus qui venit in nomine domini: oſanna in excelſis.

¶ **In reuerſione pceſſionis ad eccleſiam: aliqui fratres intrant: duo ad minus, vel quatuor ad plus, ⁊ clauſo oſtio: ſtantes verſa facie ad pceſſionem incipiunt ℣.** Gloria laus. **Et totũ decantãt vſq̃.** Iſrael es tu rex. **Sacerdos vero cũ reliquis ſtátibus extra: repetit illud idem. Deinde ſtantes intus cantant verſus ſequentes, vel omnes, vel partem: pro diſpoſitione cantoris. Et ſtantes extra: reſpondent ad quoſlibet duos verſus.** Gloria laus. **Si-**

Gloria laus **cut à principio ℣.** ⁊ honor tibi ſit rex chriſte redẽptor. ℣. Cui puerile decus prõpſit oſanna pium. ℣. Iſrael es tu rex dauídis: ⁊ inclyta proles. ℣. Nóie qui in dñi rex benedicte venis. ℟. Gloria. ℣. Cętus in excelſis te laudat cęlitus omnis. ℣. Et mortalis homo cuncta creata ſimul. ℟. Gloria. ℣. Plebs hebrea tibi cum palmis óbuia venit. ℣. Cum prece, voto, hymnis ádſumus ecce tibi. ℟. Gloria. ℣. Hi tibi paſſuro ſoluebant múnia laudis. ℣. Nos tibi regnãti pángimus ecce melos. ℟. Gloria. ℣. Hi placuére tibi: placeat deuotio nr̃a. ℣. Rex bone: rex clemẽs: cui bona cuncta placent. ℟. Gloria. ℣. Fécerat hebręos hos gloria ſanguinis almi. ℣. Nos facit hebręos tranſitus ecce pius. ℟. Gloria. ℣. Sis pius aſſeſſor tu: nos ⁊ ſimus aſellus. ℣. Tecũ nos capiat vrbs veneranda dei. ℟. Gloria. ℣. Veſtis apoſtolicę rutilo fulgore tegamur. ℣. Te bene docta vt eam nr̃a caterua vehat. ℟. Gloria. ℣. Tegmine ſic animę ſternamus corpora nr̃a. ℣. Quo per nos ſemp ſit via tuta tibi. ℟. Gloria. ℣. Sit pia pro palmę nobis victoria ramis. ℣. Et tibi victríci forte canamus ita. ℟. Gloria laus. **Poſtea intrat pceſſio eccleſiã cãtãdo ℟.** Ingrediente dño in ſanctã ciuitatem: hebręorum púeri reſurrectionẽ vitę pronunciantes, Cum ramis palmarũ oſanna clamabant in excelſis. ℣. Cum audiſſet populus q̧ ieſus veniret hieroſolymam: exierunt óbuiam ei. Cum ramis. **Et nõ dicit.** Gloria pũ.

¶ **Dñica in palmis. Statio ad ſctm̃ ioánem in laterano. Introit⁹.**

Domine ne lõge facias auxiliũ tuũ à me: ad defenſionem meã áſpice: líbera me de ore leonis: ⁊ à cornib⁹ vnicórniũ humilitatẽ meã. **Ps.** Deus deus meus reſpice in me: quare me dereliqſti? lõge à ſalute mea verba

verba delictorum meorum. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne de-
us qui humano generi ad
imitandū humilitatis exemplū,
ſaluatorem noſtrū carnem ſume-
re, ⁊ crucem ſubire feciſti: cōcede
ꝓpitius: vt ⁊ patiētię ipſius habe
re documenta, ⁊ reſurrectionis
cōſortia mereamur. Per eundē.
Et hęc orō tn̄ dicit. Lectio ep̄lę
bt̄i pauli ap̄li, Ad philippenſes.
ca.2 Fratres: Hoc enim ſentite
in vobis, qđ ⁊ in xp̄o Jeſu.
Qui cū in forma dei eſſet: non ra-
pinam arbitratus eſt: eſſe ſe ęqua
lē deo. Sed ſemetipſū exinani-
uit, formā ſerui accipiens: in ſimi-
litudinē hoīum factus: ⁊ habitu
iuētus vt hō. Humiliauit ſemet-
ipſum: factus obediens vſq₃ ad
mortē: mortē autē crucis. Pro-
pter qđ ⁊ deus exaltauit illū, ⁊ do-
nauit illi nomen, qđ eſt ſup oē no-
mē: vt in noīe ieſu omne genu fle-
ctat, cęleſtiū, terreſtrium, ⁊ infer-
norū. Et oīs lingua confiteatur:
q̄ dn̄s ieſus chriſtus in gloria eſt
dei patris. Grad. Tenuiſti manum
dexterā meam: ⁊ in volūtate tua deduxiſti me:
⁊ cum gloria aſſumpſiſti me. ℣. Quā bonus
iſrael deus rectis corde: mei aūt penè moti ſūt
pedes: penè effuſi ſunt greſſus mei: quia zelaui
in peccātoribus pacem, pacē peccatorum videns.
Tract. Deus deus meus reſpice in me:
quare me dereliq̄ſti? ℣. Longe à ſalute mea:
verba delictorū meorū. ℣. Deus meus cla-
mabo ꝑ diē, nec exaudies in nocte, ⁊ nō ad in-
ſipientiā mihi. ℣. Tu aūt in ſancto habitas,
laus iſrael. ℣. In te ſperauerunt patres no-
ſtri, ſperauerunt, ⁊ liberaſti eos. ℣. Ad te
clamauerunt: ⁊ ſalui facti ſunt, in te ſperaue-
runt, ⁊ nō ſunt confuſi. ℣. Ego aūt ſum ver-
mis, ⁊ nō homo, opprobrium hominū, ⁊ abie-
ctio plebis. ℣. Oēs qui videbant me, aſper-
nabantur me: locuti ſunt labijs, ⁊ mouerunt ca-
put. ℣. Sperauit in dn̄o, eripiat eū, ſaluum
faciat eum, q̄ñ vult eum. ℣. Ipſi vero conſi-
derauerunt ⁊ cōſpexerunt me: diuiſerūt ſibi ve-
ſtimēta mea, ⁊ ſuper veſtem meā miſerunt ſor-
tē. ℣. Libera me de ore leonis, ⁊ à cornibus
vnicornium humilitatem meā. ℣. Qui time-
tis dn̄m, laudate eum, vniuerſum ſemen iacob,
magnificate eum. ℣. Annunciabitur dn̄o ge-
neratio ventura, ⁊ annunciabunt cęli iuſtitiam
eius. ℣. Populo qui naſcet, quem fecit dn̄s.
¶ Paſſio domini abſq₃ benedi-
ctione dicitur, ⁊ ſine Dn̄s vobiſcum.
⁊ luminaribus, ⁊ incenſo, ſed ab-
ſolute incipitur: nec reſpōdetur.
Gloria tibi dn̄e. Peruēnto tamen ad
partē illam, quę in tono euange-
lij legitur: benedictio petitur, ⁊
incenſum portatur: ſcđm ꝙ con-
ſuetum eſt fieri ad euangelium.
¶ Similiter fit alijs diebus: q̄ñ
legitur paſſio. ¶ Paſſio dn̄i no-
ſtri Jeſu Chriſti ſcđm Mattheum. ca.26

In illo tēpore:
Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. ✠
Scitis quia poſt bi-
duum paſcha fiet: ⁊
filius hominis tra-
detur vt crucifigat.
Tunc congrega-
ti ſunt principes ſacerdotum, ⁊
ſcribę, ⁊ ſeniores populi, in atriū
principis ſacerdotum, qui dice-
batur cayphas, ⁊ conſilium fece-
runt: vt Jeſum dolo tenerent, ⁊
occiderent. Dicebant autem. S
Non in die feſto: ne forte tumul-

tus fiat in populo. C. Cum au-
tem eſſet ieſus in bethania, in do-
mo Simonis leproſi, acceſſit ad
eum mulier habēs alabaſtrū vn-
guenti ꝑtioſi, ⁊ effudit ſup caput
ipſius recūbentis. Uidētes autē
diſcipuli, indignati ſunt, dicētes.
S. Ut quid ꝑditio hec? Potuit
enim vnguentū iſtud venundari
multo, ⁊ dari pauperibus. C.
Sciens autem Jeſus: ait illis. ✠
Quid moleſti eſtis huic mulieri?
Opus enim bonū operata eſt in
me. Naz ſemp pauperes habebi-
tis vobiſcuz: me autē nō ſemp ha
bebitis. Mittēſ enim hec vnguē
tū hoc in corpuſ meū, ad ſepelien
duz me fecit. Amen dico vobis:
vbicūqz ꝑdicatū fuerit hoc euā-
geliuz in toto mūdo: dicetur, ⁊ ꝙ
hec fecit in memoriam eius. C.
Tunc abijt vnus de duodecim:
qui dicit iudas ſcarioth: ad prin-
cipes ſacerdotum, ⁊ ait illis. S.
Quid vultiſ mihi dare, ⁊ ego euz
vobis tradā? C. At illi conſtitue
rūt ei triginta argenteos. Et ex-
inde querebat opportunitatem:
vt euz traderet. Prima autē die
azymorū acceſſerunt diſcipuli ad
ieſum, dicentes. S. Ubi vis pare
mus tibi comedere paſcha? C.
At ieſus dixit. ✠ Ite in ciuitate
ad quendā, ⁊ dicite ei. Magiſter
dicit. Tempus meum prope eſt:
apud te facio paſcha, cū diſcipu-
lis meis. C. Et fecerunt diſcipu
li ſicut conſtituit illis Jeſus, ⁊ pa-
rauerūt paſcha. Ueſpere autem
facto, diſcūbebat cuz duodecim
diſcipulis ſuis. Et edentibus il-
lis, dixit. ✠ Amen dico vobis:
qa vnus vrm̄ me traditurus eſt.
Et cōtriſtati valde, ceperunt ſin-
guli dicere. S. Nūquid ego ſum
dn̄e? C. At ille reſpōdēs, ait. ✠
Qui intingit mecū manum in pa-
rapſide: hic me tradet. Filiuſ qui
dem hoīs vadit: ſicut ſcriptuz eſt
de illo. Ue autem homini illi: per
quem filius hoīs tradet. Bonuz
erat ei: ſi natus non fuiſſet homo
ille. C. Reſpondens autem iu-
das: q tradidit eū, dixit. S. Nū-
quid ego ſum rabbi? C. Ait illi.
✠ Tu dixiſti. C. Cenatibus au-
tem eis, accepit Jeſus panem: ⁊
benedixit, ac fregit: deditqz di-
ſcipulis ſuis: ⁊ ait. ✠ Accipite ⁊
comedite. Hoc eſt corpus meū.
C. Et accipiens calicez, gratias
egit, ⁊ dedit illis, dicens. ✠ Bi-
bite ex hoc omnes. Hic eſt enim
ſanguis meus, noui teſtamenti:
qui pro multis effundetur in re-
miſſionem peccatorum. Dico au
tē vobis, nō bibā amodo de hoc
genimine vitis: vſqz in diem illū:
cū illud bibā vobiſcum nouuz in
regno patris mei. C. Et hym-
no dicto: exierunt in mōtem oli-
ueti. Tunc dicit illis ieſus. ✠ O-
mnes vos ſcandalum patiemini
in me in iſta nocte. Scriptum eſt
enim. Percutiam paſtorem, ⁊ di-
ſpergentur oues gregis. Poſtqz
autem reſurrexero: ꝑcedam vos
in galileā. C. Reſpōdens autez
petrus, ait illi. S. Et ſi oēs ſcan-
dalizati fuerint in te: ego nunquā
ſcandalizabor. C. Ait illi ieſus.
✠ Amen dico tibi: quia in hac
nocte:

nocte, antequā gallus cantet: ter
me negabis. C Ait illi petrus.
S Etiam ſi oportuerit me mori
tecū: non te negabo. C Simili-
ter ⁊ oēs diſcipuli dixerunt. Tūc
venit ieſus cuꝫ illis in villam: que
dicitur Gethſemani, ⁊ dixit diſci-
pulis ſuis. ✠ Sedete hic, donec
vadaꝫ illuc: ⁊ orem. C Et aſſum
pto petro, ⁊ duob⁹ filijs zebedei,
cepit cōtriſtari, ⁊ meſt⁹ eſſe. Tūc
ait illis. ✠ Triſtis eſt anima mea
vſqꝫ ad morteꝫ. Suſtinete hic: ⁊
vigilate mecū. C Et progreſſus
puſillū, pcidit in faciem ſuā, orās,
⁊ dicēs. ✠ Pater mi: ſi poſſibile
eſt: trāſeat a me calix iſte. Verun-
tamē nō ſicut ego volo: ſed ſicut
tu. C Et venit ad diſcipulos ſu-
os: ⁊ inuenit eos dormientes: ⁊
dixit petro. ✠ Sic non potuiſti
vna hora vigilare mecū? Vigila-
te ⁊ orate: vt nō intretis in tenta-
tioneꝫ. Spūs qdē prōptus eſt, ca-
ro autē infirma. C Iterum ſcđo
abijt, ⁊ orauit, dicens. ✠ Pr̄ mi,
ſi nō pōt hic calix tranſire: niſi bi-
bā illuꝫ: fiat volūtas tua. C Et
venit iterū: ⁊ inuenit eos dormiē-
tes. Erant aūt oculi eorū graua-
ti. Et relictis illis, iterum abijt: ⁊
orauit tertio, eundē ſermoneꝫ di-
cens. Tunc venit ad diſcipulos
ſuos, ⁊ dixit illis. ✠ Dormite iā,
⁊ reqeſcite. Ecce appropinqua-
uit hora: ⁊ filius hoīs tradetur in
manus pctōrū. Surgite eāmus:
ecce appropinquauit qui me tra-
det. C Adhuc eo loquēte: ecce
iudas vnus de duodecim venit,
⁊ cū eo turba multa, cuꝫ gladijs,
⁊ fuſtibus, miſſi a principib⁹ ſacer
dotuꝫ, ⁊ ſenioribus populi. Qui
aūt tradidit eū: dedit illis ſignuꝫ,
dicēs. S Quemcūqꝫ oſculatus
fuero: ipſe eſt: tenete euꝫ. C Et
cōfeſtim accedens ad Ieſum di-
xit. S Aue rabbi. C Et oſcula-
tus eſt eum. Dixitqꝫ illi ieſus. ✠
Amice: ad quid veniſti? C Tūc
acceſſerūt: ⁊ manus iniecerūt in
ieſuꝫ, ⁊ tenuerūt eū: Et ecce vnus
ex his: q erāt cū ieſu: extēdēs ma-
nū, exemit gladiuꝫ ſuū, ⁊ pcutiēs
ſeruum principis ſacerdotū: am-
putauit auriculā eius. Tūc ait il-
li ieſus. ✠ Cōuerte gladiuꝫ tuū
in locū ſuū. Oēs eniꝫ qui accepe-
rint gladiū: gladio peribūt. An
putas: qr nō poſſuꝫ rogare patrē
meū, ⁊ exhibebit mihi modo plus
q̄ꝫ duodecim legiones angelorū?
Quō ergo implebunt ſcripture?
Quia ſic oportet fieri. C In illa
hora dixit ieſus turbis. ✠ Tāq̄ꝫ
ad latronē exiſtis cū gladijs, ⁊ fu-
ſtibus cōprehendere me? Quo-
tidie apud vos ſedebam docens
in templo ⁊ non me tenuiſtis. C
Hoc aūt totū factū eſt: vt adim-
plerent ſcripture prophetarum.
Tūc diſcipuli omnes, relicto eo,
fugerunt. At illi tenentes ieſum:
duxerūt eum ad caypham princi-
pem ſacerdotum: vbi ſcribe ⁊ ſe-
niores cōuenerāt. Petrus aūt ſe-
quebat eum a lōge: vſqꝫ in atriū
principis ſacerdotum. Et ingreſ-
ſus intro, ſedebat cum miniſtris:
vt videret finē. Princeps aūt ſa-
cerdotū, ⁊ ſeniores, ⁊ oē cōciliuꝫ
q̄rebant falſum teſtimoniū cōtra

Jeſum: vt eum morti traderent.
Et nõ inueniebãt, cũ ẽt multi fal
ſi teſtes acceſſiſſẽt. Nouiſſime au
tem venerũt duo falſi teſtes, ⁊ di
xerũt. S Hic dixit. Poſſum de
ſtruere tẽplũ dei, ⁊ poſt triduũ re
edificarẽ illud. C Et ſurgẽs prin
ceps ſacerdotũ, ait illi. S Nihil
reſpõdes ad ea q̃ iſti aduerſuz te
teſtificant? C Jeſus autez tace
bat. Et princeps ſacerdotũ ait il
li. S Adiuro te p deũ viuum: vt
dicas nobis: ſi tu es xp̃s filius dei.
C Dixit illi ieſus. ✠ Tu dixiſti.
Veruntñ dico vobis. Amodo vi
debitis filiũ hois ſedentez a dex
tris virtutis dei: ⁊ venientẽ in nu
bibus celi. C Tunc princeps ſa
cerdotũ ſcidit veſtimenta ſua, di
cens. S Blaſphemauit. qd ad
huc egemus teſtibus? Ecce nũc
audiſtis blaſphemiaz. Quid vo
bis videt? C At illi reſpõdẽtes,
dixerũt. S Reus eſt mortis. C
Tũc expuerũt in faciez eius ⁊ co
laphis eũ ceciderunt. Alij aũt pal
mas in faciez eius dederũt: dicen
tes. S Prophetiza nobis xp̃e.
Quis eſt q te pcuſſit? C Petrus
vero ſedebat foris in atrio. Et ac
ceſſit ad eũ vna ancilla, dicẽs. S
Et tu cũ ieſu galileo eras. C At
ille negauit coram oibus, dicens.
S Neſcio qd dicis. C Exeũte
aũt illo ianuã: vidit euz alia ancil
la, ⁊ ait his q erant ibi. S Et hic
erat cũ ieſu nazareno. C Et ite
rũ negauit cũ iuramẽto: quia nõ
noui hoiem. Et poſt puſillus ac
ceſſerunt q ſtabãt: ⁊ dixerunt pe
tro. S Uere tu ex illis es, nã ⁊ lo
quela tua manifeſtuz te facit. C
Tũc cepit deteſtari, ⁊ iurare, quia
nõ nouiſſet hoiem. Et continuo
gallus cãtauit. Et recordatus eſt
petrus verbi ieſu, qđ dixerat: pri
uſq̃ gallus cãtet: ter me negabis.
Et egreſſus foras, fleuit amare.
Mane aũt facto, cõſiliũ inierunt
oẽs principes ſacerdotuz ⁊ ſenio
res populi aduerſus ieſuz: vt euz
morti traderẽt. Et vinctũ addu
xerunt euz ⁊ tradiderũt põtio pi
lato p̃ſidi. Tũc vidẽs iudas, qui
tradidit euz: ꝙ dãnatus eſſet: pe
nitẽtia ductus, retulit triginta ar
gẽteos principibus ſacerdotuz ⁊
ſenioribus, dicens. S Peccaui
tradẽs ſanguinẽ iuſtũ. C At illi
dixerunt. S Quid ad nos? Tu
videris. C Et proiectis argen
teis in tẽplo, receſſit, ⁊ abiens, la
queo ſe ſuſpẽdit. Principes aũt
ſacerdotuz acceptis argẽteis, di
xerunt. S Nõ licet eos mittere
in corbonã: q2 p̃tiuz ſaguinis eſt.
C Conſilio aũt inito, emerũt ex
illis agrũ figuli in ſepulturã pere
grinoruz. Propter hoc vocatus
eſt ager ille acheldemach, hoc eſt
ager ſanguinis: vſq3 in hodiernũ
diez. Tũc impletum eſt qđ dictũ
eſt p hieremiã pphetaz, dicẽtem.
Et accepẽrũt triginta argẽteos
p̃tiũ appretiati: quẽ appretiaue
runt a filijs iſrael, ⁊ dederunt eos
in agruz figuli: ſicut cõſtituit mi
hi dñs. Jeſus aũt ſtetit ante pre
ſidẽ. Et interrogauit eum p̃ſes,
dicẽs. S Tu es rex iudeorum?
C Dixit ei Jeſus. ✠ Tu dicis.
C Et cum accuſaret a principi
bus

bus ſacerdotum ⁊ ſeniorib⁹, ni
hil rñdit. Tunc dicit illi pilatus.
S Nõ audis quãta aduerſum te
dicunt teſtimonia? C Et nõ rñ-
dit ei ad vllũ verbũ: ita vt mira-
ret̃ p̃ſes vehemẽter. Per diẽ au
tẽ ſolẽnẽ cõſueuerat p̃ſes dimit-
tere pplõ vnum vinctũ: quẽ vo-
luiſſet. Habebat aũt tũc vnũ vin
ctũ inſignẽ: q̃ dicebat̃ barrabas:
qui ꝓpter homicidiũ miſſus fue-
rat in carcerẽ. Cõgregatis aũt il-
lis, dixit pilatus. S Quẽ vultis
dimittã vobis, barrabã, an ieſũ,
q̃ dr̃ xp̃s? C Sciebat enĩ, ꝙ per
inuidiã tradidiſſent eũ. Sedẽte
autẽ illo pro tribunali: miſit ad il-
lũ vxor eius, dicẽs. S Nihil tibi
⁊ iuſto illi: Multa enim paſſa ſũ
ꝑ viſũ hodie ꝓpter eũ. C Prin
cipes autẽ ſacerdotũ ⁊ ſeniores
ꝑſuaſerũt pplis: vt peterent bar-
rabã: Ieſum vero perderẽt. Rñ-
dẽs aũt p̃ſes, ait illis. S Quem
vultis vobis de duob⁹ dimitti?
C At illi dixerũt. S Barrabã.
C Dixit illis Pilatus. S Quid
igit̃ faciã de ieſu, q̃ dicit̃ xp̃s? C
Dicũt oẽs. S Crucifigatur. C
Ait illis p̃ſes. S Quid enĩ ma-
li fecit? C At illi magis clama-
bãt, dicẽtes. S Crucifigat̃. C
Videns aũt pilatus q: nihil profi-
ceret: ſed magis tumultus fieret,
accepta aqua, lauit manus corã
pplo, dicẽs. S Innocẽs ego ſũ
a ſanguine iuſti huius: vos videri
tis. C Et reſpõdens vniuerſus
pplꝰs, dixit. S Sanguis eius ſup
nos ⁊ ſup filios nr̃os. C Tunc
dimiſit illis barrabã. Ieſũ autẽ
flagellatũ tradidit eis: vt crucifi-
geret̃. Tũc milites p̄ſidis ſuſci-
piẽtes ieſũ in p̃torio, cõgregaue
rũt ad eũ vniuerſã cohortẽ. Et
exuẽtes eũ chlamydẽ coccineam
circũdederũt ei. Et plectẽtes co
ronam de ſpinis, impoſuerũt ſup
caput eius: ⁊ arũdinẽ in dextera
eius. Et genu flexo ante eũ, illu-
debãt ei, dicẽtes. S Aue rex iu-
deorum. C Et exſpuẽtes in eũ:
acceperũt arũdinem: ⁊ percutiebãt
caput eius. Et poſtq̃ illuſerunt
ei: exuerũt eũ chlamyde, ⁊ induerũt
eũ veſtimẽtis eius, ⁊ duxerũt
eũ vt crucifigerẽt. Exeuntes aũt
inuenerũt hoiẽ cyreneũ, venien-
tẽ de villa obuiã ſibi: noie ſimo-
nẽ. Hũc angariauerũt: vt tolle-
ret crucẽ eius. Et venerũt in lo-
cũ, q̃ dicit̃ golgotha qđ eſt calua-
riẽ locus. Et dederũt ei vinũ bi-
bere cũ felle mixtũ. Et cũ guſtaſ-
ſet: noluit bibere. Poſtq̃ autem
crucifixerũt eũ: diuiſerunt veſti-
mẽta eius, ſortẽ mittẽtes: vt ad-
impleret̃ qđ dictũ eſt ꝑ prophetã,
dicẽtẽ. Diuiſerũt ſibi veſtimẽta
mea: ⁊ ſup veſtẽ meã miſerũt ſor-
tẽ. Et ſedẽtes ſeruabãt eum. Et
impoſuerũt ſup caput eius cãm ip-
ſius ſcriptã. Hic eſt ieſus nazare-
nus, rex iudeorũ. Tunc crucifixi
ſunt cũ eo duo latrones: vnus a
dextris ⁊ vnus a ſiniſtris. Prete-
reũtes autẽ blaſphemabãt eum,
mouentes capita ſua ⁊ dicentes.
S Vah, q̃ deſtruis tẽplũ dei ⁊ in
triduo reedificas illud. Salua te-
metipſũ. Si filius dei es: deſcen-
de de cruce. C Similiter ⁊ prin-

cipes ſacerdotũ illudẽtes cũ ſcribis ꝛ ſenioribus, dicebãt. S Alios ſaluos fecit: ſeipſum nõ põt ſaluũ facere. Si rex iſrael eſt: deſcendat nũc de cruce ꝛ credimus ei: cõfidit in deo: liberet eũ nunc, ſi vult, dixit enim: q꞉ filius dei ſũ. C Idipſũ aũt ꝛ latrones, q crucifixi erãt cum eo, iproperabãt ei. A ſexta autẽ hora tenebrę factę ſunt ſup vniuerſã terrã, vſq; ad horã nonã. Et circa horã nonam clamauit Jeſus voce magna: dicẽs. ✠ Heli, heli, lamaçabathani? C Hoc eſt. ✠ Deus meus: deus meus: vt qd dereliqſti me? C Quidã aũt illic ſtãtes ꝛ audiẽtes, dicebant. S Heliam vocat iſte. C Et cõtinuo currens vnus ex eis acceptã ſpongiã ipleuit aceto, ꝛ ipoſuit arũdini ꝛ dabat ei bibere. Ceteri vero dicebãt. S Sine videamus an veniat helias liberans eũ. C Jeſus autẽ iterũ clamans voce magna, emiſit ſpũm. Et ecce velũ tẽpli ſciſſum eſt in duas partes à ſũmo vſq; deorſum. Et terra mota eſt, ꝛ petrę ſciſſę ſunt: ꝛ monumenta aperta ſunt: ꝛ multa corpa ſctõꝝ, q dormierãt: ſurrexerũt. Et exeuntes de monumentis poſt reſurrectionẽ eius: venerũt in ſctãm ciuitatẽ: ꝛ apparuerũt multis. Centurio aũt ꝛ qui cũ eo erãt, cuſtodientes Jeſum, viſo terręmotu, ꝛ his quę fiebant: timuerunt valde, dicentes. S Uere filius Dei erat iſte. C Erant autem ibi mulieres multę à longe: quę ſecutę erãt Jeſum à galilea, miniſtrantes ei: inter quas erant maria magdalene: ꝛ Maria iacobi: ꝛ ioſeph mr̃: ꝛ mr̃ filioꝝ zebedęi. Cũ ſero aũt factũ eſſet, venit quidã homo diues, ab arimathia: noĩe Joſeph: q ꝛ ipſe diſcipulus erat ieſu. Hic acceſſit ad pilatũ ꝛ petijt corpus ieſu. Tũc pilatus iuſſit reddi corpus. Et accepto corpore, ioſeph inuoluit illud in ſindone mũda: ꝛ poſuit illud in monumẽto ſuo nouo, qđ exciderat in petra. Et aduoluit ſaxũ magnum ad oſtiũ monumẽti, ꝛ abijt. Erant aũt ibi maria magdalene: ꝛ altera Maria ſedentes contra ſepulchꝝ.

Hic bñdictio petit, ꝛ incẽſũ portatur: ꝛ legitur in tono euãgelij.

Altera autem die: q̃ eſt poſt paraſceuẽ: cõuenerũt principes ſacerdotũ ꝛ phariſęi ad pilatũ, dicẽtes. Dñe: recordati ſumus: q꞉ ſeductor ille dixit adhuc viuens: poſt tre dies reſurgam. Jube ergo cuſtodiri ſepulchꝝ, vſq; in diem tertium: ne forte veniãt diſcipuli eius ꝛ furẽtur eum ꝛ dicãt plebi: ſurrexit à mortuis: ꝛ erit nouiſſimus error peior priore. Ait illis pilatus. Habẽtis cuſtodiam: ite cuſtodite ſicut ſcitis. Illi autem abeuntes, munierunt ſepulchrum: ſignantes lapidem cum cuſtodibus. Offertorium.

Improperium expectauit cor meum ꝛ miſeriam, ꝛ ſuſtinui qui ſimul mecum contriſtaretur ꝛ non fuit: conſolantem me quęſiui, ꝛ non inueni, ꝛ dederunt in eſcam meam fel, ꝛ in ſiti mea potauerunt me aceto. Secreta.

Concede, q̃s domine: vt oculis tuę maieſtatis munus oblatum:

oblatū, ⁊ gratiaꝫ nobis deuotionis obtineat, ⁊ effectuꝫ beatę perennitatis acquirat. per. Pręfa. Eterne deus q ſalutem humani generis. fol. 96. ⁊ 98. Et dī quotidie vſqꝫ ad feriaꝫ ſextam: niſi in miſſa de feſto, ſi occurrerit. Cōi. Pater, ſi non poteſt hic calix tranſire, niſi bibam illum, fiat voluntas tua. Poſtcōio.

PEr huius dñe operationeꝫ myſterij ⁊ vitia noſtra purgentur, ⁊ iuſta deſideria cōpleantur. Per dñm. ¶ Feria.ij. maioris hebdomadę. Statio ad ſctāꝫ praxedē. Intro.

Iudica dñe nocētes me, expugna impugnantes me, apprehende arma et ſcutum, et exurge in adiutorium meum, dñe virtus ſalutis meę. Ps. Effunde frameaꝫ ⁊ cōclude aduerſus eos qui perſequuntur me, dic animę meę, ſalus tua ego ſum. Oratio.

DA, q̄s oṗs deus: vt q in tot aduerſis ex noſtra īfirmitate deficimus: intercedente vnigeniti filij tui paſſione, reſpiremus. Per eundē do. Pro papa, Oīo.

DEus oīum fidelium paſtor ⁊ rector, famuluꝫ tuuꝫ, N. queꝫ paſtorē eccleſię tuę p̄eſſe voluiſti: propitius reſpice: da ei q̄s verbo ⁊ exēplo: qbꝰ p̄eſt ꝓficere, vt ad vitā vnā cum grege ſibi credito: ꝑueniat ſempiternā. p. Uel cōtra pſecuto. eccleſię, Oīo. Eccleſię tuę. Require in ſabbato pce. fol. 58. Lctō eſaię ꝓphetę.

.50 IN diebus illis. Dixit Eſaias. Dñs deus aperuit mihi aurez: ego aūt nō cōtradico: retrorſum nō abij. Corpus meuꝫ dedi ꝑcutiētibus, ⁊ genas meas vellētibuſ. Facieꝫ meam nō auerti ab increpantibus ⁊ cōſpuētibus in me. Dñe deus auxiliator meus, ⁊ ideo nō ſum cōfuſus. Ideo poſui faciē meā vt petrā duriſſimaꝫ, ⁊ ſcio, qm̄ nō confundar. Iuxta eſt qui iuſtificat me: qs contradicet mihi? Stemus ſimul: quis eſt aduerſarius meus? Accedat ad me. Ecce dñs Deus auxiliator meus: quis eſt qui cōdēnet me? Ecce oēs, quaſi veſtimentum cōterent, tinea comedet eoſ. Quis ex vobis timens deum, audiens voceꝫ ſerui eius? Quis ambulauit in tenebris: ⁊ nō eſt lumen ei? Speret in nomine dñi ⁊ initatur ſuper dñm deum ſuum. Grad.

Exurge dñe, et inde iudicium meum, Deus meus, ⁊ dñs meus in cauſam meā. V. Effunde frameam ⁊ conclude aduerſus eos qui me perſequuntur. Tractus. Dñe non ſcđm peccata noſtra quę fecimus nos: neqꝫ ſm iniquitates noſtras retribuas nobis. V. Dñe, ne memineris iniquitatum noſtraruꝫ antiquarum: cito anticipent nos miſericordię tuę, quia pauperes facti ſumus nimis. V. Adiuua noſ deus ſalutaris noſter ⁊ propter gloriam nominis tui dñe libera nos, ⁊ propitius eſto peccatiſ noſtris ꝓpter nomen tuū.

Sequē. ſancti euāge. ſm Ioannem. ca.12

IN illo tēpore. Añ ſex dies paſchę venit ieſuſ bethaniaꝫ: vbi lazarꝰ fuerat mortuus: quem ſuſci-

tauit ieſus. Fecerunt autez ei cę-
nā ibi, ⁊ martha miniſtrabat. La-
zarus vero vnus erat ex diſcūbē-
tibuſ cuz eo. Maria ergo accepit
librā vnguenti nardi piſtici ꝑtio-
ſi, ⁊ vnxit pedes ieſu, ⁊ extersit ca-
pillis ſuis pedes eius, ⁊ domus
īpleta eſt ex odore vnguenti. Di-
cit ergo vnuſ ex diſcipuliſ eiuſ iu-
das iſcariothis: qui erat eum tra
diturus. Quare hoc vnguentuz
nō venijt trecentis denarijs ⁊ da-
tuz eſt egenis? Dixit aūt hoc: nō
ꝙ de egenis ꝑtinebat ad euz: ſed
qa fur erat, ⁊ lóculos habens, ea
q̄ mittebanꝫ: portabat. Dicit er-
go ieſus. Sinite illā: vt in diez ſe-
pulturę meę ſeruet illud. Paupe-
reſ enim ſemper habebitiſ vobiſ-
cum: me autē nō ſemꝑ habebitiſ.
Cognouit ergo turba multa ex
iudęiſ: quia illic eſſet, ⁊ venerunt:
nō ꝑꝑ ieſuz tm̄: ſed vt lazaruz vi-
derent: quē ſuſcitauit à mortuis.
Offerto. Eripe me de inimicis meis: dn̄e ad te confugi: doce me facere voluntatez tuam: qꝛ deus meus es tu. **Secre.**
Haec ſacrificia nos oīpotēs
deus potēti virtute mundatos,
ad ſuum faciant puriores venire
principiū. Per do. **Alia ſecreta.**
Oblatis, q̄s domine, placare
muneribus, ⁊ famuluz tuū
N. quem paſtorez eccleſię tuę pręeſſe voluiſti aſſidua protectione
guberna. Per dn̄m nr̄m. **Cōio.**
Erubeſcant ⁊ reuereantur ſimul: qui gratulantur malis meis: induantur pudóre ⁊ reuerentia: qui maligna loquuntur aduerſum me.
Prębeant nobis **Poſtcōi.**
dn̄e diuinum tua ſancta feruórem: quo corꝫ pariter ⁊ actu
delectemur ⁊ fructu. Per dominum noſtrum ic. **Alia poſtcōio.**
Haec nos, q̄s dn̄e, diuini ſa-
cramenti perceptio prote-
gat: ⁊ famulum tuum, N. quem
paſtorem eccleſię tuę preeſſe vo-
luiſti: vnà cuz cōmiſſo ſibi grege,
ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per do-
minū no. **Super populuz, Oro.**
Adiuua nos deus ſalutaris
noſter: ⁊ ad beneficia reco-
lenda: quibus nos inſtaurare di-
gnatus es: tribue venire gaudē-
tes. Per dn̄m. ¶ **Feria.iij. Sta-
tio ad ſanctaz priſca. Introitus.**

Nos autem gloriari oportet in cruce dn̄i noſtri ieſu Chriſti in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio noſtra, per quem ſaluati ⁊ liberati ſumuſ. **Pſalmus.** Deus miſereatur noſtri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos, ⁊ miſereatur noſtri. **Oratio**
Omnipotēs ſempiterne de-
us, da nobis ita dn̄icę paſſionis
ſacramenta perágere: vt indulgē-
tiā ꝑcipere mereamur. Per eun.
Cōtra perſecuto. eccleſię, Oro.
Eccleſię tuę, q̄s dn̄e, preces
placatuſ admitte, vt deſtru
ctis aduerſitatibus ⁊ erroribus
vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat li-
bertate. Per do. **Uel pro papa.**
Deus omniuz fi. **Require feria,
ij. ꝑce.** fol. 65. **Lcō hiere. ꝑphe.**
In diebus illis. Dixit hiere-
mias. Dn̄e demōſtraſti mi-
hi, ⁊ cognoui: tu oſtendiſti mihi
ſtudia

ſtudia co2ũ. Et ego quaſi agnus
mãſuetus: q portaẽ ad victimã, ⁊
nõ cognoui: q2 cogitauerunt ſup
me cõſilia, dicentes. Uenite, mit-
tamus lignuȝ in paneȝ eius, ⁊ era
damus eũ de terra viuẽtiuȝ ⁊ no-
men eius nõ memoreẽ amplius.
Tu autem dñe ſabaoth, qui iudi-
caſ iuſte, ⁊ probas renes ⁊ corda,
videã vltionẽ tuã ex eis. Tibi. n.
reuelaui cauſam meam dñe deus
meus. Grad. Ego autem dum mihi
moleſti eſſent: induebã me cilicio, ⁊ humiliabã
in ieiunio aĩam meaȝ, ⁊ oratio mea in ſinu meo
cõuertetur. ℣. Iudica dñe nocentes me: ex-
pugna ĩpugnantes me: apprehẽde arma ⁊ ſcu
tum, ⁊ exurge in adiutoriũ mihi. ¶ Paſſio
dñi noſtri ieſu xp̃i ſm Marcum.
a.14 In illo tẽpore.

C. Erat pa-
ſcha ⁊ azyma poſt
biduũ. Et q̃rebant
ſummi ſacerdotes
⁊ ſcribę quomodo
ieſuȝ dolo tenerẽt,
⁊ occiderent. Dice-
bãt enim. S. Nõ in die feſto. Ne
forte tumultus fieret in populo.
C. Et cuȝ eſſet ieſus bethanię in
domo ſimonis leproſi, ⁊ recum-
beret: venit mulier habenſ alaba
ſtrum vnguenti nardi ſpicati pre-
tioſi. Et fracto alabaſtro, effudit
ſuper caput eius. Erãt autẽ qui-
dã indigne ferentes intra ſemet-
ipſos, ⁊ dicẽteſ. S. Ut qd ꝑditio
iſta vnguenti facta eſt? Poterat
enim vnguentũ iſtud venũdari
plus q̃ȝ trecentis denarijs ⁊ dari
pauperibus. C. Et fremebãt in
eã. Ieſus aũt dixit. ✠ Sinite eã.
Quid illi moleſti eſtis? Bonũ o-
puſ operata eſt in me. Semꝑ eniȝ
pauperes habetis vobiſcũ, ⁊ cuȝ
volueritis: poteſtis illiſ beneface
re: me auteȝ nõ ſemꝑ habebitis.
Qđ habuit hęc, fecit: ꝑuenit eniȝ
vngere corpus meuȝ in ſepultu-
ram. Amẽ dico vobis: vbicunqȝ
ꝑdicatũ fuerit euangeliũ iſtud in
vniuerſo mundo: ⁊ qđ hęc fecit:
narrabitur in memoriã eius. C.
Et Iudas iſcariothis vnus de
duodecim abijt ad ſũmos ſacer-
dotes: vt proderet euȝ illis. Qui
audiẽtes, gauiſi ſunt, ⁊ ꝓmiſerũt
ei pecuniã ſe daturos. Et quęre-
bãt quõ illum opportune trade-
ret. Et primo die azymorum, qñ
paſcha imolabant: dicũt ei diſci-
puli. S. Quo vis eamus, ⁊ parẽ-
mus tibi, vt manduces paſcha?
C. Et mittit duos ex diſcipulis
ſuiſ, ⁊ dicit eiſ. ✠ Ite in ciuitatẽ,
⁊ occurret vobis homo lagenaȝ
aq̃ baiulãs. Seq̃mini eũ. Et quo
cunqȝ introierit, dicite dño do-
mus: quia magiſter dicit. Ubi eſt
refectio mea: vbi paſcha cuȝ diſci
pulis meis manducem? Et ipſe
vobis demonſtrabit cęnaculum
grande ſtratum: ⁊ illic parate no-
bis. C. Et abierũt diſcipuli eiuſ,
⁊ venerunt in ciuitatem, ⁊ inue-
nerunt ſicut dixerat illis, ⁊ para-
uerũt paſcha. Ueſpere aũt facto,
venit cuȝ duodecim. Et diſcum-
bentibus illis, ⁊ mãducantibus:
ait ieſus. ✠ Amen dico vobis:
q̃a vnus ex vobis tradet me, qui
manducat mecuȝ. C. At illi cępe-
runt cõtriſtari, ⁊ dicere ei ſingil-

latim. S. Nūquid ego? C. Qui
ait illis. ✠ Unus ex duodecim:
q̄ intingit mecū manū in catino.
Et filius quidē hoīs vadit, ſicut
ſcriptū eſt de eo. Ve autē hoī il-
li: p quē filius hoīs tradet̄. Bo-
nū erat ei: ſi nō eſſet natus hō ille.
C. Et māducantibus illis, accē-
pit ieſus panē ꝛ benedicens: fre-
git, ꝛ dedit eis, ꝛ ait. ✠ Sumite.
Hoc eſt corpus meū. C. Et ac-
cepto calice, gratias agēs: dedit
eis. Et biberunt ex illo oēs. Et
ait illis. ✠ Hic eſt ſanguis meus
noui teſtamēti: q p multis effū-
det̄. Amen dico vobis: ꝙ iā nō
bibam de genimine vitis: vſqꝫ in
diem illū, cū illud bibā nouū in re-
gno dei. C. Et hymno dicto, exie-
runt in mōtē oliuarū. Et ait illis
ieſus. ✠ Oēs vos ſcandalizabi-
mini in me in nocte iſta: quia ſcri-
ptū eſt. Percutiam paſtorē: ꝛ di-
ſpergent̄ oues. Sed poſtq̄ reſur
rexero: p̄cedā vos in galileā. C.
Petrꝰ aūt ait illi. S. Et ſi oēs ſcā-
dalizati fuerint: ſed non ego. C.
Et ait illi ieſus. ✠ Amen dico ti-
bi: q̄ tu hodie in nocte hac, priuſ-
q̄ gallus bis vocem dederit: ter
me es negaturus. C. At ille am-
plius loquebatur. S. Et ſi opor-
tuerit me ſimul cōmori tibi: non
te negabo. C. Similiter autē ꝛ
oēs dicebāt. Et veniūt in p̄diū,
cui nomen Gethſemani: ꝛ ait di-
ſcipulis ſuis. ✠ Sedete hic, do-
nec orem. C. Et aſſumit petrū ꝛ
iacobū ꝛ ioannē ſecū, ꝛ cepit pa-
uere ꝛ tedere. Et ait illis. ✠ Tri-
ſtis eſt aīa mea vſqꝫ ad mortem.

Suſtinete hic, ꝛ vigilate. C. Et
cū proceſſiſſet paululū: p̄cidit ſu-
per terrā, ꝛ orabat: vt ſi fieri poſ-
ſet, trāſiret ab eo hora. Et dixit.
✠ Abba pater: oīa tibi poſſibilia
ſunt: trāffer calicē hūc a me. Sed
nō qđ ego volo, ſed quod tu. C.
Et venit ꝛ inuenit eos dormien-
tes. Et ait petro. ✠ Simon dor-
mis? Nō potuiſti vna hora vigi-
lare mecum? Uigilate ꝛ orate: vt
nō intretis in tētationem. Spūs
q̄dem p̄ptus eſt: caro aūt infir-
ma. C. Et iterū abiēs orauit, eū-
dē ſermonē dicēs. Et reuerſus
denuo: inuenit eos dormientes.
Erant enim oculi eorū grauati: ꝛ
ignorabant qđ reſpōderēt ei. Et
venit tertio, ꝛ ait illis. ✠ Dormi-
te iam, ꝛ requieſcite. Sufficit. Ue-
nit hora: ecce tradetur filius ho-
minis in manus pctōrū. Surgite
eamus: ecce qui me tradet: p̄o-
pe eſt. C. Et adhuc eo loquēte,
venit Judas ſcarioth vnus de
duodecim: ꝛ cū illo turba multa
cum gladijs ꝛ lignis: miſſi a ſum-
mis ſacerdotibus ꝛ ſcribis ꝛ ſe-
nioribus ppli. Dederat autē trā-
ditor eis ſignū, dicens. S. Quē-
cūqꝫ oſculatus fuero: ipſe eſt: te-
nēte eum ꝛ ducite caute. C. Et
cum veniſſet: ſtatim accedens ad
eū: ait. S. Aue rabbi. C. Et o-
ſculatus eſt eū. At illi manus inie-
cerunt in eū, ꝛ tenuerunt. Unus
autem de circūſtātibus educens
gladium, percuſſit ſeruū ſummi
ſacerdotis, ꝛ amputauit illi auri-
culā. Et reſpōdens ieſus, ait il-
lis. ✠ Tanq̄ ad latronē exiſtis:
cum

cuȝ gladiis, ⁊ lignis, cópꝛehéde-
re me? Quotidie apud vos eraȝ
in templo docens, ⁊ nõ me tenui-
ſtis. Sed vt impleant̄ ſcripturę.
C. Tunc diſcipuli eiuſ relinquen
tes eū: oēs fugérunt. Adoléſcẽs
aūt qdā ſeqbat̄ eū: amictus ſin-
done ſup nudo: ⁊ tenuerunt euȝ.
At ille reiecta ſindõe, nudus pꝛó-
fugit ab eiſ. Et adduxérūt ieſum
ad ſummū ſacerdotem. Et cõue-
nerunt oēs ſacerdotes, ⁊ ſcribę,
⁊ ſenioꝛes. Petrus aūt á lõge ſe-
cutus eſt eū: vſq; intro in atrium
ſūmi ſacerdotis: ⁊ ſedébat cū mi-
niſtriſ: ⁊ calefaciébat ſe ad igneȝ.
Sūmi vero ſacerdotes ⁊ oē cõn-
ciliuȝ q̄rebāt aduerſuſ ieſum teſti
moniuȝ: vt euȝ moꝛti traderent:
nec inueniebāt. Multi eniȝ teſti-
moniuȝ falſum dicebāt aduerſuſ
euȝ, ⁊ cõuenientia teſtimonia nõ
erãt. Et qdā ſurgẽtes, falſuȝ teſti
moniū ferebāt aduerſus eum di-
cẽtes. S. Qm̄ noſ audiuimuſ eū
dicẽtẽ. Ego diſſóluā tẽpluȝ hoc
manufactuȝ, ⁊ poſt triduū, aliud
non manufactū reędificabo. C.
Et nõ erat cõueniẽſ teſtimoniuȝ
eoꝝ. Exurgẽs aūt ſūmus ſacer-
doſ in mediū: interrogauit ieſuȝ,
dicẽs. S. Nõ rñdes qcq̄ʒ ad ea,
q̄ tibi obijciunt̄ ab hiſ? C. Ieſuſ
autẽ tacebat: ⁊ nihil rñdit. Rur-
ſuȝ ſummuſ ſacerdos interroga-
bat euȝ, ⁊ dixit ei. S. Tu eſ xp̄ſ fi-
lius dei bñdicti? C. Ieſuſ aūt di-
xit illi. ✠ Ego ſum. Et vidébitiſ
filium hominis ſedẽteȝ á dextris
virtutis dei, ⁊ venientẽ cuȝ nubi-
bus celi. C. Summuſ autẽ ſacer
dos ſcindẽs veſtimenta ſua, ait.
S. Quid adhuc deſideramuſ te-
ſteſ? Audiſtiſ blaſphemiā. Quid
vobis videt̄? C. Qui oēs cõdẽ-
nauerūt euȝ eſſe reuȝ moꝛtis. Et
cęperūt qdā cõſpuere in eū, ⁊ ve-
lare faciẽ eius, ⁊ colaphis euȝ cę-
dere, ⁊ dicere ei. S. Pꝛophetiza.
C. Et miniſtri alapis eum cęde-
bāt. Et cum eſſet petrus in atrio
deoꝛſuȝ: venit vna ex ancilliſ ſum
mi ſacerdotis, ⁊ cum vidiſſet pe-
trū calefaciẽtẽ ſe: aſpiciẽſ illū, ait.
S. Et tu cū ieſu nazareno eras.
C. At ille negauit, dicẽſ. S. Ne-
que ſcio: neq; noui qd dicas. C.
Et exijt foꝛas ante atriū, ⁊ gallus
cãtauit. Rurſuſ autẽ euȝ vidiſſet
illum alia ancilla: cępit dicere cir-
cūſtãtibus. S. Qꝛ hic ex illis eſt.
C. At ille iterū negauit. Et poſt
puſillū: rurſus qui aſtabãt: dice-
bāt petro. S. Uere ex illis es: nã
⁊ galileus es. C. Ille autẽ cępit
anathematizare, ⁊ iurare, qa ne-
ſcio hoiem iſtum, quẽ dicitis. Et
ſtatim iterū galluſ cãtauit. Et re-
coꝛdatus eſt petrus verbi: qđ di-
xerat ei ieſus: pꝛiuſq̄ʒ gallus can-
tet bis: ter me negabis. Et cępit
flere. Et cõfeſtim mane cõciliuȝ
faciẽtes ſummi ſacerdotes: cum
ſenioꝛibus, ⁊ ſcribis, ⁊ vniuerſo
concilio, vincientes ieſum, duxẽ-
runt, ⁊ tradiderunt Pilato. Et
interrogauit eum Pilatus. S.
Tu es rex iudeoꝝ? C. At ille
reſpondens, ait illi. ✠ Tu dicis.
C. Et accuſabant eum ſummi
ſacerdotes in multis. Pilatus
auteȝ rurſum interrogauit eum:

dicens. S Non rn̄des quicq̄?
Uide in quantis te accuſant. C
Jeſus aūt amplius nihil reſpōdit,
ita vt miraref pilatus. Per diem
aūt feſtū, ſolebat illis dimittere
vnū ex vinctis: quemcūq̄ petiſ-
ſent. Erat aūt qui dicebaf barra
bas: q cū ſeditioſis erat vinctus,
q in ſeditione fecerat homicidiū.
Et cū aſcendiſſet turba: cepit ro-
gare, ſicut ſemꝑ faciebat illis. Pi
latus autē rn̄dens eis, dixit. S
Uultis dimittam vobis regē iu-
deoꝝ? C Sciebat enī, ꝙ per in-
uidiā tradidiſſēt eū ſummi ſacer-
dotes. Pontifices aūt cōcitaue-
rūt turbā: vt magis barrabā di-
mitteret eis. Pilatus autē iterū
rn̄dens, ait illis. S Quid ergo
vultis faciā regi iudeoꝝ? C At
illi iterū clamauerūt. S Crucifi-
ge eū. C Pilatus vero dicebat
eis. S Quid enī mali fecit? C
At illi magis clamabāt. S Cru-
cifige eū. C Pilatus aūt volens
ꝑplo ſatiſfacere: dimiſit illis bar-
rabā: ⁊ tradidit ieſū flagellis ce-
ſum: vt crucifigeref. Milites aūt
duxerūt eū intro in atriū p̄toꝛij:
⁊ cōuocāt totā cohoꝛtem. Et in-
duūt eū purpura: ⁊ iponūt ei ple-
ctētes ſpineā coꝛonā: ⁊ ceperūt
ſalutare eū. S Aue rex iudeoꝝ.
C Et ꝑcutiebāt caput eius arū-
dine: ⁊ cōſpuebāt in eū: ⁊ ponen-
tes genua, adoꝛabāt eū. Et poſt
q̄ illuſerūt ei: exuerūt illū purpu-
ra, ⁊ induerūt eū veſtimētis ſuis,
⁊ educūt illū: vt crucifigerent eū.
Et angariauerūt p̄terīte quem-
piā ſimonē cyreneū venientē de
villa: patrē alexādri, ⁊ rufi: vt tol-
leret crucē eius. Et ꝑducūt eū in
golgotha locū, qđ eſt interpꝛeta-
tū caluarie locus. Et dabāt ei bi-
bere myrrhatū vinum. Et nō ac-
cepit. Et crucifigētes eū diuiſe-
rūt veſtimēta eius: mittētes ſoꝛ-
tem ſuꝑ eis: vt qs qd tolleret. E-
rat autē hoꝛa tertia, ⁊ crucifixē-
rūt eū. Et erat titulus cauſe eius
inſcriptus. Rex iudeoꝝ. Et cū
eo crucifixerunt duos latrones:
vnū a dextris, ⁊ alium a ſiniſtris.
Et adimpleta eſt ſcriptura, q̄ di-
cit. Et cū iniqs reputatus eſt. Et
p̄tereūtes blaſphemabāt eū, mo-
uētes capita ſua: ⁊ dicentes. S
Uah q deſtruis tēplū dei: ⁊ in tri-
bus diebus reedificas, ſaluū fac
temetipſū, deſcēdens de cruce.
C Similiter ⁊ ſūmi ſacerdotes
illudētes ad altērutrū cū ſcribis,
dicebant. S Alios ſaluos fecit:
ſeipſum nō poteſt ſaluum facere:
xp̄s rex iſrael deſcendat nunc de
cruce: vt videamus, ⁊ credamus.
C Et qui cū eo crucifixi erāt, cō-
uitiabantur ei. Et facta hoꝛa ſe-
xta, tenebꝛe facte ſunt ſuꝑ totam
terrā: vſq̄ in hoꝛā nonā. Et ho-
ra nona, exclamauit Jeſus voce
magna, dicēs. ✠ Heloi heloi: la-
maçabathani? C Qđ eſt inter-
pꝛetatum. ✠ Deus meus: deus
meus: vt quid dereliquiſti me?
C Et quidā de circunſtantibus
audientes, dicebāt. S Ecce he-
liā vocat. C Currēs aūt vnus,
⁊ implens ſpōgiā aceto, circūpo-
nenſq̄ calamo: potum dabat ei,
dicens. S Sinite. Videamus

ſi veniat helias ad deponendum
cū. C Jeſus aūt emiſſa voce ma
gna,expirauit. Et velū tēpli ſciſ-
ſuz eſt in duo: a ſummo vſqꝫ deoꝛ
ſum. Uidens aūt centurio, qui ex
aduerſo ſtabat: quia ſic, clamans
expiraſſet: ait. S Uere hic homo
filius dei erat. C Erant autem
ibi mulieres de longe aſpiciētes:
inter quas erat Maria magdale-
na: ⁊ maria iacobi minoꝛis: ⁊ io-
ſeph mr̄, ⁊ ſalome. Et cuz eſſēt in
galilea: ſequebant̄ eū: ⁊ miniſtra-
bant ei. Et alie multe que ſimul
cū eo aſcenderat hieroſolymam.
Hic legitur in tono euangelij.
ca.15 ET cū iam ſero eſſet factuz:
quia erat paraſceue: qđ eſt
ante ſabbatum: venit ioſeph ab
arimathia, nobilis decurio: qui ⁊
ipſe erat expectans regnum dei.
Et audacter introiuit ad pilatuz
⁊ petijt coꝛpus ieſu. Pilatus au-
tem mirabat̄, ſi iaz obijſſet. Et ac-
cerſito centurione, interrogauit
eū, ſi iam moꝛtuus eſſet. Et cū cō-
gnouiſſet a centurione: donauit
coꝛpus ioſeph. Joſeph aūt mer-
catus eſt ſindonē, ⁊ deponēs eū:
inuoluit in ſindone, ⁊ poſuit eum
in monumento, qđ exciſum erat
de petra. Et aduoluit lapidez ad
oſtiuz monumenti. Offertoꝛiū.
Cuſtodi me dn̄e de manu pctōꝛis ⁊ ab ho-
minibus iniquis eripe me dn̄e. Secreta.
SAcrificia nos, q̄s dn̄e, pꝛo-
penſius iſta reſtaurent: que
medicinalibus ſunt inſtituta ieiu-
nijs. Per dn̄m no. Alia ſecreta.
PRotege nos domine tuis
myſterijs ſeruientes: vt di-
uinis rebus inherentes ⁊ coꝛpo-
re tibi famulemur ⁊ mēte. Per.
Cōio. Aduerſum me exercebantur: qui
ſedebant in poꝛta: ⁊ in me pſallebant, qui bi-
bebant vinum: ego vero oꝛationem meam ad
te domine, tempus beneplaciti deus: in multi-
tudine miſericoꝛdie tue. Poſtcōi.
SAnctificationibus tuis om
nipotens deus: ⁊ vitia nr̄a curen
tur, ⁊ remedia nobis ſempiterna
pꝛoueniant. Per. Alia poſtcōi.
QUeſumus dn̄e deus noſter:
vt quos diuina tribuis par
ticipatiōe gaudere: humanis nō
ſinas ſubiacere periculis. Per d.
T Super populum, Oꝛatio.
Ua nos miſericoꝛdia deus
⁊ ab omni ſurreptione vetuſtatis
expurget: ⁊ capaces ſancte noui-
tatis efficiat. Per dominum no.
C Feria.iiij. Statio ad ſanctaz
Mariam maioꝛem. Introitus.

IN nomine dn̄i omne
genu flectatur: celeſtiū,
terreſtrium, ⁊ inferno-
ruz: quia dn̄s factus eſt
obediens vſqꝫ ad moꝛ-
tem: moꝛtem autez cru-
cis: ideo dominus ieſus
Chꝛiſtus in gloꝛia eſt
dei patris. Ps. Dn̄e exaudi oꝛationez meā:
⁊ clamoꝛ meus ad te veniat. Oremus.
Flectamus genua. R. Leuate. Oꝛatio.
PReſta, q̄s op̄s deus: vt qui
nr̄is exceſſibus inceſſanter
affligimur: per vnigeniti tui paſ-
ſionem liberemur. Qui tecuz vi.
H. Lectio Eſaie pꝛophete. ca.62
Aec dicit dn̄s deus. Dicite
filie ſion. Ecce ſaluatoꝛ tuus ve-
nit. Ecce merces eius cum eo.

Quis eſt iſte q venit de edō: tin-
ctis veſtibus de boſrá? Iſte for-
móſus in ſtola ſua: gradiens in
multitudine fortitudinis ſuę. E-
go qui loquor iuſtitiá ⁊ ꝓpugna-
tor ſuꝫ ad ſaluandū. Quare ergo
rubrū eſt indumētū tuum, ⁊ veſti-
menta tua ſicut calcātiū in torcu-
lari? Torcular calcáui ſolus, ⁊ de
gētibuſ nō eſt vir mecū. Calcáui
coſ in furore meo ⁊ cōculcáui coſ
in ira mea. Et aſperſus eſt ſáguiſ
corū ſup veſtimēta mea: ⁊ oīa in-
dumēta mea inqnáui. Dies eniꝫ
vltionis in corde meo: annus re-
tributioniſ meę venit. Circūſpe
xi, ⁊ nō erat auxiliator: q̄ſiui, ⁊ nō
fuit, q adiuuáret. Et ſaluauit mi-
hi brachiuꝫ meū, ⁊ idignatio mea
ipſa auxiliata eſt mihi. Et cōcul-
cáui populoſ in furore meo, ⁊ ine-
briáui eos in indignatione mea:
⁊ detraxi in terra virtutē eorum.
Miſerationū dñi recordabor, lau-
deꝫ dñi ſup oībus q̄ réddidit no-
bis dñs deuſ nr̄. Grad. Ne auer
tas faciem tuaꝫ à puero tuo: qm̄ tribulor, velo-
citer exaudi me. ℣. Saluū me fac deus: qm̄
intrauerūt aq̄ vſqꝫ ad animā meā: infixus ſum
in limo ꝓfundi ⁊ nō eſt ſubſtātia. Hic dicit
Dn̄s vobiſcū. ſine Flectamus gen. Oro.

DEus, qui pro nobis filium
tuum crucis patibulum ſu-
bire voluiſti: vt inimici à nobis
expelleres poteſtatem: concede
nobis famulis tuis: vt reſurre-
ctionis gratiam conſequamur.
Per eundē. Pro papa, Oratio.

DEus, oīum fidelium paſtor
⁊ rector, famuluꝫ tuum, N.
quē paſtoré eccleſię tuę pěſſe vo-
luiſti: propitius reſpice: da ei q̄s
verbo ⁊ exēplo: qb⁹ pēſt ꝓficere:
vt ad vitá, vnà cum grege ſibi cre
dito: ꝑueniat ſempiternaꝫ. ꝑ do.
Vel cōtra pſecuto. eccleſię, Oro.
Eccleſię tuę. Require i fer̄. iij. pce.
fol. 65. Lectio Eſaie prophetę.

IN dieb⁹ illis: Dixit eſaias. ca. 53
Domine, qs crédidit audi-
tui nr̄o? ⁊ brachiū dñi cui reuela-
tū eſt? Et aſcēdet ſicut virgultuꝫ
coram eo, ⁊ ſicut radix de terra ſi-
tiēti. Nō eſt ſpēs ei, neqꝫ decor.
Et vidim⁹ eū, ⁊ nō erat aſpectuſ,
⁊ deſiderauimus eū deſpectuꝫ, ⁊
nouiſſimū virorū: virū doloruꝫ ⁊
ſciētē infirmitatē. Et q̄ſi abſcōdi
tus vultus eius, ⁊ deſpectus: vn-
de nec reputáuimus eū. Vere lā-
guores nr̄os ipſe tulit, ⁊ dolores
nr̄os ipſe portauit. Et nos putá-
uimus eū q̄ſi leproſum, ⁊ ꝑcuſſuꝫ
à deo, ⁊ humiliatuꝫ. Ipſe aūt vul-
neratuſ eſt ꝓpter iniqtateſ nr̄as:
attritus eſt propter ſcélera nr̄a.
Diſciplina pacis nr̄ę ſup euꝫ, ⁊ li-
uore eius ſanati ſumuſ. Oēſ nos
q̄ſi oues erráuimus: vnuſqſqꝫ in
viá ſuam declinauit: ⁊ dn̄s poſuit
in eo iniqtateꝫ oīum nr̄m. Obla-
tus eſt: qa ipſe voluit, ⁊ non apé-
ruit os ſuuꝫ. Sicut ouis ad occi-
ſioné ducet̄: ⁊ quaſi agnus coraꝫ
tondente ſe obmuteſcet: ⁊ non
aperiet os ſuū. De anguſtia ⁊ de
iudicio ſublatus eſt. Generatio-
né eiuſ qs ennarrabit? Q2 abſciſ
ſus eſt de terra viuentium. Pro-
pter ſcelus populi mei ꝑcuſſi euꝫ:
⁊ dabit impios pro ſepultura: ⁊
diuites pro morte ſua: eo ꝙ iniq-
tatem

tatē nō fécerit: nec dolus inuentus fuerit in ore eius. Et dñs voluit cōtérere eū in infirmitate. Si poſuerit ꝓ pctō aīaꝫ ſuā: videbit ſemē lōgeuū: ⁊ volūtas dñi in manu eius dirigēt: pro eo ꝙ trádidit in mortē aīam ſuā: ⁊ cū ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe pcā multorum tulit, ⁊ pro trangreſſoribus orauit: vt nō perirent. **Tractus.**

Dñe exaudi orationē meā, ⁊ clamor meus ad te veniat. ℣. Ne auertas faciem tuam à me: in quacunqꝫ die tribulor: inclina ad me aurem tuam. ℣. In quacunqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me. ℣. Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut in frixorio cōfrixa ſunt. ℣. Percuſſus ſum ſicut fenum: ⁊ aruit cor meū: qꝛ oblitus ſum mādūcare panē meū. ℣. Tu exurgens dñe miſereberis ſion: qꝛ venit tempus miſerēdi eius. ¶ **Paſſio dñi noſtri ieſu chriſti ſm̃ Lucam.**

a.22

In illo tempore. C. Appropinquabat autem dies feſtus azymorum, qui dicitur paſcha. Et querebāt principes ſacerdotum, ⁊ ſcribe: quomodo ieſuꝫ interficerent. Timebāt vero plebē. Intrauit aūt ſatanas in iudā: qui cognominabať ſcarioth: vnum de duodecim, ⁊ abijt ⁊ locutus eſt cū principibus ſacerdotum ⁊ magiſtratibus: quemadmodū illū traderet eis, ⁊ gauiſi ſūt ⁊ pacti ſunt pecuniam illi dare. Et ſpopōdit. Et querebat opportunitateꝫ: vt tráderet illum ſine turbis. Venit aūt dies azymorū: in qua neceſſe erat occidi paſcha. Et miſit Petrū ⁊ ioānē, dicēs. + Euntes paráte nobis paſcha, vt manducēmus. C. At illi dixerunt. S. Vbi vis paremus? C. Et dixit ad eos. + Ecce introeuntibus vobis in ciuitatem occurret vobis homo ámphorā aque portās. Sequimini eū in domuꝫ in quā intrat, ⁊ dicétis patrifamilias domus. Dicit tibi magiſter. Vbi eſt diuerſoriū: vbi paſcha cum diſcipulis meis māducē? Et ipſe vobis oſtēdet cenáculū magnuꝫ ſtratū, ⁊ ibi paráte. C. Eūtes aūt inuenerūt ſicut dixit illis Ieſus. Et parauērūt paſcha. Et cū facta eſſet hora diſcubuit, ⁊ duodecim apli cuꝫ eo. Et ait illis. + Deſiderio deſideraui hoc paſcha māducare vobiſcum: anteq̄ꝫ patiar. Dico eniꝫ vobis: quia ex hoc nō māducabo illud: donec impleať ī regno dei. C. Et accepto calice: grās egit: ⁊ dixit. + Accipite, ⁊ diuidite inter vos. Dico enim vobis: qꝛ nō bibā de generatione vitis: donec regnum dei veniat. C. Et accepto pane: gratias egit, ⁊ fregit, ⁊ dédit eis, dicēs. + Hoc eſt corpus meū, qd̕ pro vobis dať. Hoc facite in meā cōmemorationem. C. Similiter ⁊ calicem, poſtq̄ꝫ cenauit, dicēs. + Hic calix nouuꝫ teſtamentuꝫ eſt in ſanguine meo: qui pro vobis effundetur. Verūtamen, ecce manus tradētis me: mecū eſt in menſa. Et qdeꝫ filius hois, ſm̃ ꝙ diffinitum eſt: vadit. Veruntamen ve homini illi: per queꝫ tradeť. C. Et ipſi ceperunt

querere inter ſe: quis eſſet ex eis:
q hoc facturus eſſet. Facta eſt au
tē ⁊ cōtētio inter eos: qs eoꝛū vi
deret eſſe maioꝛ. Dixit autē eis.
✠ Reges gentiū dñant eis, ⁊ q
poteſtatē habēt ſup eos: benefi
ci vocātur. Vos aūt non ſic. Sed
q maioꝛ eſt in vobis: fiat ſicut mi
noꝛ: ⁊ qui pꝛeceſſoꝛ eſt: ſicut mini
ſtratoꝛ. Nā quis maioꝛ eſt, qui re
cūbit: an qui miniſtrat? Nōne q
recūbit? Ego autē in medio ve
ſtrū ſum: ſicut qui miniſtrat. Vos
autē eſtis q pmāſiſtis mecū in tē
tationibus meis. Et ego diſpo
no vobis ſicut diſpoſuit mihi pa
ter meus regnū: vt edātis, ⁊ bi
bātis ſup menſā meam in regno
meo: ⁊ ſedeatis ſup thꝛonos iudi
cātes duodecī tribus iſrael. C
Ait aūt dñs ſimōni. ✠ Simon,
ecce ſātanas expetiuit vos: vt cri
bꝛāret ſicut triticum. Ego autē
rogaui pꝛo te: vt non deficiat fi
des tua: ⁊ tu aliqñ cōuerſus con
firma frēs tuos. C At ille dixit
ei. S Dñe, tecū paratus ſū ⁊ in
carcerē ⁊ in moꝛtē ire. C Et il
le dixit. ✠ Dico tibi petre, nō cā
tabit hodie gallus: donec ter ab
neges, noſſe me. C Et dixit eis.
✠ Quādo miſi vos ſine ſācculo
⁊ pera ⁊ calciamētis: nūquid ali
qd defuit vobis? C At illi dixe
rūt. S Nihil. C Dixit ergo eis.
✠ Sed nunc qui habet ſācculū,
tollat ſimiliter ⁊ perā: ⁊ q nō ha
bet: vēdat tunicā ſuā ⁊ emat gla
diū. Dico enī vobis: qm adhuc
hoc qd ſcriptum eſt: opoꝛtet im
pleri in me. Et cū iniquis deputa
tus eſt. Etenī ea, q ſunt de me fi
nē habēt. C At illi dixerūt. S
Dñe, ecce gladij duo hic. C At
ille dixit eis. ✠ Satis eſt. C Et
egreſſus ibat ſm cōſuetudinē in
montē oliuarū. Secuti ſunt aūt
illum ⁊ diſcipuli eius. Et cū pue
niſſent ad locū: dixit illis. ✠ Oꝛa
te, ne intrētis in tentationē. C
Et ipſe auulſus eſt ab eis quātū
iactus eſt lapidis. Et poſitis ge
nibus oꝛabat, dicēs. ✠ Pr, ſi vis
transfer calicē iſtū a me. Verūta
mē nō mea volūtas: ſed tua fiat.
C Apparuit aūt illi angelus de
celo, cōfoꝛtās eum. Et factus in
agonia, plixius oꝛabat. Et factꝰ
eſt ſudoꝛ eius ſicut gutte ſangui
nis decurrētis in terrā. Et cū ſur
rexiſſet ab oꝛatione: ⁊ veniſſet ad
diſcipulos ſuos: inuenit eos doꝛ
mientes pꝛe triſtitia: ⁊ ait illis. ✠
Quid doꝛmitis? Surgite, ⁊ oꝛa
te: ne intretis in tentationē. C
Adhuc eo loquente: ecce turba,
⁊ q vocabat iudas, vnus de duo
decim, antecedebat eos. Et ap
pꝛopinquauit Ieſu: vt oſcularet
eū. Ieſus autē dixit illi. ✠ Iu
da: oſculo filiū hoīs tradis? C
Vidētes aūt hi, q circa ipſū erāt:
qd futurum erat: dixerunt ei. S
Dñe: ſi percutimus in gladio? C
Et pcuſſit vnus ex illis ſeruū pꝛin
cipis ſacerdotū: ⁊ amputauit au
riculā eius dexterā. Rñdens aūt
Ieſus, ait. ✠ Sinite vſq huc.
C Et cū tetigiſſet auriculā eius,
ſanauit eū. Dixit autem ieſus ad
eos, q venerant ad ſe: pꝛincipes
ſacerdotū, ⁊ magiſtratus tēpli,
⁊ ſenioꝛes.

⁊ ſeniores. ✠ Quaſi ad latronez
exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus: cum
quotidie vobiſcū fuerim ī tēplo:
⁊ non extendiſtis manus in me.
Sed hec eſt hora vr̄a: ⁊ poteſtas
tenebrarū. C Cōprehēdētes au
tē eū: duxerūt ad domum princi-
pis ſacerdotuz. Petrus vero ſe-
quebat̄ eū á lōge. Accenſo autez
igne in medio atrij, ⁊ circūſedēti-
bus illis: erat petrus in medio eo
rum. Quem cū vidiſſet ancilla q̄-
dā ſedentē ad lumen, ⁊ euz fuiſſet
intuita, dixit. S Et hic cum illo
erat. C At ille negauit eū, dicēs
S Mulier, nō noui illum. C Et
poſt puſillū alius vidēs eū, dixit.
S Et tu ex illis es. C Petrus ve
ro ait. S O hō: nō ſuz. C Et in
teruallo facto q̄ſi hore vnius: a-
lius quidā affirmabat, dicēs. S
Vere ⁊ hic cuz illo erat: nā ⁊ gali-
leus eſt. C Et ait petrus. S Hō
néſcio q̄d dicis. C Et continuo
adhuc illo loquēte, cātauit gall⁹.
Et cōuerſus dn̄s reſpéxit petrū.
Et recordatus eſt petrus verbi
dn̄i: ſicut dixerat: q̄a prius q̄z gal-
lus cantet: ter me negabis. Et e-
greſſus foras petrus fleuit ama-
re. Et viri q̄ tenebāt ieſuz, illudē-
bāt ei: cedētes euz. Et velauérūt
eū: ⁊ pcutiēbāt faciē eius, ⁊ iterro
gabāt eū, dicētes. S Propheti-
za. Quis eſt q̄ te pcuſſit? C Et
alia multa blaſphemantes, dice-
bāt in euz. Et vt factus eſt dies,
cōuenerūt ſeniores plebis, ⁊ prin-
cipes ſacerdotū, ⁊ ſcribe, ⁊ duxe-
rūt illū in cōciliū ſuū, dicētes. S
Si tu es xp̄s, dic nobis. C Et ait
illis. ✠ Si vobis dixero: nō cre-
détis mihi: ſi aūt interrogáuero:
nō rn̄debitis mihi: neq̄z dimittē-
tis. Ex hoc autē erit filius hoīs:
ſedens á dextris virtutis dei. C
Dixerūt aūt oēs. S Tu ergo es
filius dei? C Qui ait. ✠ Vos di
citis: q2 ego ſum. C At illi dixē-
runt. S Quid adhuc deſiderá-
mus teſtimoniū? Ipſi enim audi-
uimus de ore eius. C Et ſurgēs
oīs multitudo eorū duxerūt illuz
ad pilatū. Ceperūt aūt accuſare
illū, dicētes. S Hūc inuénimus
ſubuertentez gentē nr̄am, ⁊ phi-
bentē tributa dari ceſari, ⁊ dicen-
tem ſe xp̄m regem eſſe. C Pila-
tus aūt interrogauit eū, dicens.
S Tu es rex iudeorū? C At il-
le reſpōdēs, ait. ✠ Tu dicis. C
Ait autē pilatus ad principem ſa-
cerdotum ⁊ turbas. S Nihil in-
uénio cauſe in hoc hoīe. C At il
li inualeſcebant dicentes. S Cō
mouit pplm̄ docens p vniuerſaz
iudeam, incipiens á galilea vſq̄z
huc. C Pilatus aūt audiens ga
lileaz: interrogauit ſi hō galileus
eſſet. Et vt cognouit q̄ de hero-
dis ptāte eſſet remiſit eum ad he-
rodez: q̄ ⁊ ipſe hieroſolymis erat
illis diebus. Herodes autē viſo
ieſu: gauiſus eſt valde. Erat eniz
cupiēs ex multo tp̄e vidēre illuz:
eo q̄ audierat multa de illo, ⁊ ſpe
rabat ſignum aliquod vidēre ab
eo fieri. Interrogabat autē illuz
multis ſermonibus. Et ipſe nihil
illi reſpōdebat. Stabāt aūt prin-
cipes ſacerdotū ⁊ ſcribe conſtan-
ter accuſantes eū. Spreuit autez

illũ herodes cũ exercitu ſuo: ⁊ illuſit indutū veſte alba, ⁊ remiſit ad pilatū. Et facti ſunt amici herodes ⁊ pilatus in ipſa die: nã ãntea inimici erãt ad inuicem. Pilatus aũt cõuocatis principibus ſacerdotū, ⁊ magiſtratibus, ⁊ plebe, dixit ad illos. S Obtuliſtis mihi hunc hoĩez q̃ſi auertẽtẽ populũ: ⁊ ecce ego corã vobis interrogãs, nullã cãm inuenio in hoĩe iſto ex his, in qbus eũ accuſatis. Sed neq̃ herodes. Nam remiſit illũ ad nos, ⁊ ecce nihil dignũ morte actũ eſt ei. Emẽdatum ergo illũ dimittã. C Neceſſe autẽ habebat dimittere eis p diem feſtũ vnũ. Exclamauit autẽ ſimul vniuerſa turba, dicẽs. S Tolle hũc, ⁊ dimitte nobis barrabam. C Qui erat pp ſeditiõnẽ quãdã factã in ciuitate ⁊ homicidiũ miſſus in carcerẽ. Iterũ aũt pilatus locutus eſt ad illos: volẽs dimittere ieſum. At illi ſucclamabãt, dicentes. S Crucifige. Crucifige eũ. C Ille autẽ tertio dixit ad illos. S Quid enĩ mali fecit iſte? Nullã cauſam mortis inuẽnio in eo. Corripiã ergo illũ, ⁊ dimittã. C At illi inſtabãt vocib⁹ magnis poſtulantes, vt crucifigeret̃. Et inualeſcebãt voces eorũ. Et pilatus adiudicauit fieri petitionem eorū. Dimiſit aũt illis eũ, qui pp homicidium ⁊ ſeditionē miſſus fuerat ĩ carcerẽ, quẽ petebãt: Ieſum vero trãdidit volũtati eorũ. Et cũ ducerẽt eũ, apprehẽderũt ſimõnẽ quẽdã cyrenẽſem venientẽ de villa, ⁊ impoſuerũt illi crucẽ portare poſt ieſũ. Sequebat̃ aũt illũ multa turba ppl'i ⁊ mulierũ, q̃ plãgebãt ⁊ lamentabant̃ eũ. Cõuerſus autẽ ieſus ad illas dixit. ✠ Filie hieruſalē, nolite flere ſup me, ſed ſup vos ipſas flete, ⁊ ſuper filios v̄ros. Qm̃ ecce veniẽt dies in qbus dicent. Btẽ ſteriles ⁊ ventres q nõ genuerũt, ⁊ ubera q̃ nõ lactauerũt. Tũc incipiẽt dicere montibus, cãdite ſup nos: ⁊ collibus, operite nos. Q: ſi in viridi ligno hoc faciũt: in arido qd fiet? C Ducebant̃ aũt ⁊ alij duo neq̃ cũ eo: vt interficerent̃. Et poſtq̃ venerũt in locū: q dr̃ caluarie, ibi crucifixerũt eũ: ⁊ latrones: vnũ a dextris, ⁊ alterũ a ſiniſtris. Ieſus aũt dicebat. ✠ Pr̃, dimitte illis: nõ enim ſciũt qd faciũt. C Diuidẽtes vero veſtimẽta eius, miſerũt ſortes. Et ſtabat ppl's expectãs. Et deridebãt eũ principes cũ eis, dicentes. S Alios ſaluos fecit: ſeipſū ſaluũ faciat: ſi hic eſt xp̄s dei electus. C Illudebãt aũt ⁊ milites accedentes, ⁊ acetũ offerẽtes illi: ⁊ dicentes. S Si tu es rex iudeorũ ſaluũ te fac. C Erat aũt ⁊ ſuperſcriptio ſcripta ſup illũ literis grecis, latinis, ⁊ hebraicis. Hic eſt rex iudeorum. Unus autẽ de his qui pẽdebãt latronib⁹ blaſphemabat eũ, dicẽs. S Si tu es xp̄s: ſaluū fac temetipſū ⁊ nos. C Reſpõdẽs aũt alter increpabat eū, dicens. S Neq̃ tu times deum: q in eadem dãnatione es. Et nos qdem iuſte: nã digna factis recipimus: hic vero nihil mali geſſit. C Et dicebat

dicebat ad Jeſum. S Dñe memento mei cũ veneris in regnum tuũ. C Et dixit illi ieſus. ✠ Amen dico tibi: hodie mecũ eris in paradiſo. C Erat aũt fere hora ſexta, ⁊ tenebre facte ſunt in vniuerſaȝ terrã vſqȝ in horã nonam. Et obſcuratus eſt ſol, ⁊ velũ templi ſciſſuȝ eſt medium. Et clamãs ieſus voce magna, ait. ✠ Pr̃, in manus tuas cõmẽdo ſpũm meũ. C Et hec dicens expirauit. Uidens aũt centurio qd̄ factuȝ fuerat: glificauit deũ dicẽs. S Uere hic hõ iuſtus erat. C Et oĩs turba eorũ q ſimul aderãt ad ſpectaculuȝ iſtud, ⁊ videbãt q̃ fiebãt: ꝑcutiẽtes pectora ſua, reuertebãtur. Stabant autẽ oẽs noti eius ã longe, ⁊ mulieres que ſecute erant euȝ ã galilea, hec videntes.

Hic legitur in tono euangelij.

ca. 23 Et ecce vir, noĩe Joſeph, decurio, qui erat vir bonus ⁊ iuſtus, hic nõ cõſenſerat cõſilio ⁊ actibus eoruȝ, ab arimathia ciuitate iudee: qui expectabat ⁊ ipſe regnum dei. Hic acceſſit ad pilatum: ⁊ petijt corpus ieſu. Et depoſituȝ inuoluit in ſindone, ⁊ poſuit illud in monumẽto exciſo: in quo nõdum qſq̃ poſitus fuerat.

Offer. Domine exaudi orationem meã, ⁊ clamor meus ad te perueniat. **Secreta.**

Purifica nos miſericors deus, vt eccleſie tue p̃ces que tibi grate ſunt: pia munera deferentes: fiant expiatis mentibus gratiores. Per dñm. **Alia ſecre.**

Oblatis, q̃ſumus dñe, placare muneribus: ⁊ famulum tuum, N. quem paſtorem eccleſie tue pꝛeꝯſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per dñm nr̃m.

Cõio. Potum meum cuȝ fletu temperabam: qa eleuans alliſiſti me: ⁊ ego ſicut fenum arui: tu autem domine in eternum permanes: tu exurgens miſereberis ſion: quia venit tempus miſerendi eius. **Poſtcõmunio.**

Largire ſenſibus nr̃is omnipotẽs deus: vt per temporalem filij tui mortẽ: quam myſteria veneranda teſtantur: vitaȝ te nobis dediſſe perpetuaȝ cõfidamus. Per eundẽ. **Alia poſtcõio.**

Hec nos, q̃s dñe, diuini ſacramẽti ꝑceptio protegat: ⁊ famulũ tuum, N. queȝ paſtoreȝ eccleſie tue eſſe voluiſti: vnã cum cõmiſſo ſibi grege: ſaluet ſemp ⁊ muniat. Per. **Supplm, Oro.**

Reſpice, q̃s dñe, ſup hanc familiã tuaȝ: ꝓ qua dñs noſter ieſus Chriſtus nõ dubitauit manibus tradi nocentiuȝ, ⁊ crucis ſubire tormẽtum. Qui tecuȝ.

C **Feria. v. in cena dñi. Statio ad ſanctũ ioãneȝ lateran̄. Intro.**

Nos autem gloriari oportet in cruce domini noſtri Jeſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio noſtra: per quem ſaluati ⁊ liberati ſumus. **pſal'.** Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos, ⁊ miſereatur noſtri. **dicitur** Gloria in excelſis Deo. **Oratio.**

Deus ã quo ⁊ iudas proditor reatus ſui penaȝ, ⁊ confeſſionis ſue latro premium ſum-

pſit: concede nobis tuę propitiationis effectuȝ: vt ſicut in paſſione ſua ieſus Chriſtus dñs noſter diuerſa vtriſqȝ intulit ſtipendia meritorum: ita nobis, ablato vetuſtatis errore, reſurrectionis ſuę gratiam largiatur. Qui tecuȝ vi. Et hec oro tm̄ dr̄. Lctō epiſtolę beati pauli apli ad Corinthios.j.

ca.11 Fratres: Conuenientibus vobis in vnum iam nō eſt dñicaȝ cęnam mãducare. Unuſqſqȝ enim cenã ſuã p̄ſumit ad manducãdũ. Et alius qdem eſurit: alius autē ebrius eſt. Nunqd domos nō habētis ad manducãduȝ ⁊ bibenduȝ? Aut eccleſiã dei cōtēnitis, ⁊ cōfūditis eos q nō habēt? Quid dicaȝ vobis? Laudo vos? In hoc nō laudo. Ego.n. accepi ã dño quod ⁊ trãdidi vobis: qm̄ dñs ieſus in qua nocte tradebatur, accēpit panē, ⁊ gratias agēs, fregit, ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate. Hoc eſt corpus meum: qd̄ pro vobis tradet. Hoc facite in meã cōmemorationeȝ. Silr̄ ⁊ calicē, poſtq̄ȝ cęnauit, dicēs. Hic calix nouũ teſtamētũ eſt in meo ſanguine. Hoc facite, quotieſcunqȝ bibetis, in meam cōmemorationeȝ. Quotieſcũqȝ enim mãducabitis panē hunc, ⁊ calicē bibetis, morteȝ dñi annunciabitis: donec veniat. Itaqȝ quicũqȝ mãducauerit panem, vel biberit calicem dñi indigne, reus erit corporis ⁊ ſanguinis dñi. Probet autē ſeipſum homo, ⁊ ſic de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium ſibi mãducat ⁊ bibit: non diiudicãs corpus dñi. Ideo inter vos multi infirmi, ⁊ imbecilles, ⁊ dormiunt multi. Quod ſi noſmetipſos diiudicaremus: non vtiqȝ iudicaremur. Dum iudicamur autēȝ: ã dño corripimur: vt nō cum hoc mundo dãnemur. Gradua.

Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem: mortem autem crucis. V. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum, ⁊ dedit illi nomen: qd̄ eſt ſup omne nomē. Sequentia ſancti euangelij ſm ioannem.

Ante dieȝ feſtũ paſchę: ſciēs ieſus: q2 venit hora eius, vt trãſeat ex hoc mũdo ad p̄rem: cũ dilexiſſet ſuos q erãt in mũdo: in finem dilexit eos. Et cęna facta: cuȝ diabolus iaȝ miſiſſet in cor iudę ſimonis ſcariothis vt traderet euȝ: ſciēs ieſus, q2 oĩa dedit ei p̄r in man⁹, ⁊ q2 ã deo exiuit, ⁊ ad deuȝ vadit: ſurgit ã cęna, ⁊ ponit veſtimēta ſua. Et cum accepiſſet linteũ, p̄cinxit ſe. Deinde miſit aquã in peluim: ⁊ cępit lauare pedes diſcipulorũ ſuoruȝ, ⁊ tergere linteo, quo erat p̄cinctus. Uenit ergo ad ſimonē petrum, ⁊ dicit ei Petrus. Dñe, tu mihi lauas pedes? Rñdit ieſus, ⁊ dixit ei. Qd̄ ego facio tu neſcis modo: ſcies autēȝ poſtea. Dicit ei petrus. Nō lauabis mihi pedes in ęternum. Rñdit ei ieſus. Si nō lauero te: nō habebis partē mecum. Dicit ei ſimon petrus. Dñe, non tm̄ pedes meos, ſed ⁊ manus ⁊ caput. Dicit ei ieſus. Qui lotus eſt, non indiget niſi vt pedes lauet, ſed eſt mundus totus. Et vos mundi eſtis: ca.13

eſtis:ſed non oẽs. Sciebat enim
qſnã eſſet: qui trãderet euꝫ: ꝑpte
rea dixit: non eſtis mundi oẽs.
Poſtq̃ ergo lauit pedes eorum,
accẽpit veſtimẽta ſua. Et cuꝫ re-
cubuiſſet iteruꝫ, dixit eis. Scitis
qd fẽcerim vobis? Uos vocatis
me magiſter ⁊ dñe, ⁊ bene dicitis.
Suꝫ ẽtenim. Si ergo ego laui pe-
des veſtros dñs ⁊ magiſter, ⁊ vos
debẽtis alter altẽrius lauare pe-
des. Exẽplũ enim dedi vobis, vt
quẽadmoduꝫ ego feci vobis: ita
⁊ vos faciatis. Et dicit̃, Credo.
Offer. Dextera dñi fecit virtuteꝫ:
dextera domini exaltauit me: non moꝛiar: ſed
viuaꝫ, ⁊ narrabo opera domini. Secreta.
Ipſe tibi, q̃s dñe, ſãcte pater
opẽs: ęterne deus: ſacrificiũ
nr̃m reddat acceptum, q diſcipu-
lis ſuis in ſui cõmemoꝛatione hoc
fieri hodierna traditione mõſtra
uit, ieſus chꝛiſtus, filius tuus dñs
noſter. Qui tecũ. Infra actionẽ.
Communicantes ⁊ diem ſa-
cratiſſimum celebꝛantes:
quo dñs noſter ieſus chꝛũs, pꝛo
nobis eſt trãditurus. Sed ⁊ me-
moꝛiaꝫ ⁊c̃. Alia infra actionem.
Hanc igitur oblationem ſer-
uitutis nr̃ę, ſed ⁊ cunctę fa-
milię tuę, quaꝫ tibi offerimus ob
dieꝫ, in qua dñs noſter ieſus chꝛi-
ſtus trãdidit diſcipulis ſuis coꝛ-
poꝛis ⁊ ſanguinis ſui myſteria ce-
lebꝛanda: queſumus dñe, vt pla-
catus accipias, dieſq̃ꝫ noſtros in
tua, ⁊c̃. Alia infra actionem.
Qui pꝛidie q̃̃ pꝛo noſtra om-
niumq̃ꝫ ſalute patereť, hoc
eſt hodie: accẽpit panẽ in ſanctas

ac venerabiles manus ſuas, ⁊ ele-
uatis oculis in cęlum ad te. ⁊c̃.
Agnus dei, dicitur: ſed pax nõ
datť. Hodie reſeruat ſacerdos in
loco honeſto ⁊ cõuenienti vnã ho-
ſtiaꝫ cõſecratã, pꝛo die ſequẽti: in
quo nõ cõficiť: vel etiã plures: ſi
neceſſe fuerit pꝛo infirmis: ſan-
guinẽ vero totuꝫ ſumit. Deinde
fratres imediate cõicat, ⁊ poſtea
cõpleť miſſa. Cõi. Dñs ieſus poſtq̃
cęnauit cũ diſcipulis ſuis: lauit pedes eoꝛum:
⁊ ait illis: ſcitis qd fẽcerim vobis? Ego dñs ⁊
magr̃ exẽplũ dedi vobis: vt ⁊ vos ita faciatis.
Refecti vitalib⁹ ali- Poſtcõ.
mentis, q̃s dñe deus nr̃: vt
qd tpe noſtrę moꝛtalitatis cultu
exeq̃mur, tuę imoꝛtalitatis mune
re cõſeq̃mur. Et dr̃. Ite miſſa ẽ.
¶ Poſt refectionem ſacerdos
cum accolito denudat altaria, le-
gendo añam. Diuiſerunt ſibi veſtimen
ta mea, ⁊ ſup veſtem meam miſerunt ſoꝛtem.
Cum toto pſalmo. Deus deus meus
reſpice. Poſt nudationẽ altarium,
hoꝛa cõpetenti, facto ſigno cum
tabula, cõueniunt frẽs ad facien-
duꝫ mandatũ. Maioꝛes abluunt
pedes minoꝛibus, tergunt, ⁊ oſcu
lãtur. Et interim hęc ſubſcripta
cantãtur, vel omnia, vel in parte:
pꝛo diſpoſitione cantoꝛis. Aña.
Mandatũ nouuꝫ do vobis: vt diligãtis inui
ceꝫ ſicut dilexi vos, dicit dñs. Ps. Beati im-
maculati in via, qui ambulant in lege dñi. Et
repetiť imediate aña. Mandatum
nouuꝫ. Et ſic alię añę, q̃ habẽt pſal-
mos, vel ℣. repetunť. Et nota q̄
de q̊libꝫ ps. nõ dr̃ niſi vn⁹ ℣. aña.
Poſtq̃ ſurrexit dñs à cęna miſit aquã in pel
uim, ⁊ cępit lauare pedes diſcipuloꝛum ſuoꝛũ:

hoc exemplū reliquit eis. ps. Magnus dñs
⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei noſtri in mōte
ſctō eius. Añ. Dñs ieſus poſtq̄ȝ cenauit cū
diſcipulis ſuis,lauit pedes eorū,⁊ ait illis,ſcitis
qd fecerim vobis? Ego dñs ⁊ magiſter exem-
pluȝ dedi vobis, vt ⁊ vos ita faciatis. Aña.
In diebus illis mulier q̄ erat in ciuitatē pecca
trix: vt cognouit q̄ ieſus recubuit i domo ſimō
nis leproſi: attulit alabaſtrū vnguēti,⁊ ſtās retro
ſecus pedes dñi ieſu,lacrymis cępit rigare pe
des eius,⁊ capillis capitis ſui tergebat,⁊ oſcula
bat̄ pedes eius,⁊ vnguēto vngebat. ps. De
nedixiſti dñe terrā tuā:auertiſti captiuitateȝ ia
cob. Añ. Maria ergo vnxit pedes ieſu,⁊ ex
terſit capillis ſuis,⁊ domus ipleta eſt ex odore
vnguēti. ps. Dñe ne in furo: tuo arguas me,
neqȝ in ira tua corripias me. Añ. Vos voca
tis me magr̄ ⁊ dñe,⁊ bñ dicitis:ſū etenīȝ:ſi ego
laui pedes vr̄os dñs ⁊ magr̄, ⁊ vos debetis al
ter alterius lauare pedes. ℣. Exēplū.n.dedi
vobis,vt ⁊ vos ita faciatis. añ. Diligamus
nos inuicē:q: charitas ex deo eſt, ⁊ q diligit fra
trē ſuū:ex deo natus eſt,⁊ vidit deū. ps. Quā
dilecta tabernacula tua dñe virtutū:cōcupiſcit
⁊ deficit aīa mea in atria dñi. Añ. Vbi chari
tas ⁊ dilectio:ibi ſctōꝝ eſt cōgregatio:ibi nec
ira eſt,nec idignatio:ſed firma charitas in ppe
tuū: xp̄s deſcēdit,mūdū redimere: vt liberaret
a morte hoieȝ. Et exēplū dedit ſuis diſcipulis:
vt ſibi inuicē pedes ablueret. ps. Deus mi-
ſereat̄ nr̄i ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultū ſuū
ſup nos,⁊ miſereat̄ nr̄i. añ. Cōgregauit nos
xp̄s ad glorificandū ſeipſuȝ: reple dñe aīas no
ſtras ſctō ſpū. ℣. A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab a-
quilone ⁊ mari. Añ. Mulier,q̄ erat in ciui-
tate peccatrix: attulit alabaſtrū vnguēti,⁊ ſtans
retro ſecus pedes dñi ieſu:lacrymis cępit riga
re pedes eius, ⁊ capillis capitis ſui tergebat.
℣. Dū eſſet rex in accubitu ſuo : nardus mea
dedit odorē ſuauitatis. Añ. Dñe tu mihi la
uas pedes? rn̄dit ieſus,⁊ dixit ei: ſi nō lauero tibi
pedes: nō habebis partē mecū. ℣. Venit er-
go ad ſimonē petrū,⁊ dixit ei petrus. Et re-
petit̄ añ. Dñe tu mihi lauas pedes? rn̄dit
ieſus,⁊ dixit ei: ſi nō lauero tibi pedes: nō habe
bis partē mecū. ℣. Quod ego facio tu neſcis mo
do: ſcies aūt poſtea. Et repetit̄ añ. Dñe
tu mihi lauas pedes? rn̄dit ieſus,⁊ dixit ei: ſi nō
lauero tibi pedes, nō habebis partē mecū. ℣.
Nō tantū pedes meos,ſed ⁊ manus ⁊ caput.
et repetit̄ añ. Dñe tu mihi lauas pedes?
rn̄dit ieſus,⁊ dixit ei, ſi nō lauero tibi pedes,nō
habebis partē mecū. ℣. Si ego dñs et magr̄
vr̄ laui vobis pedes,quāto magis debetis vos
alter alteri⁹ lauare pedes? ps. Audite hęc oēs
gētes,et aurib⁹ pcipite q habitatis orbē. añ.
In hoc cognoſcēt hoies,q: mei eſtis diſcipuli,
ſi dilectionē habueritis adinuicē. Añ. Ma
neāt in vobis,fides,ſpes,charitas,tria hęc: ma
ior aūt horū eſt charitas. ℣. Nūc aūt manēt
fides,ſpes,charitas,tria hęc. Añ. Benedi-
cta ſit ſcā trinitas,atqȝ indiuiſa vnitas,cōfitebi-
mur ei,q: fecit nobiſcuȝ miſericordiā ſuā. ℣.
Bn̄dicamus p̄rem et filiū cuȝ ſctō ſpū. Añ.
Vbi charitas et amor,deus ibi eſt. ℣. Cōgre
gauit nos in vnū xp̄i amor. ℣. Exultemus et
in ipſo iucūdemur. ℣. Timeamus et amem⁹
deū viuū. ℣. Et ex corde diligam⁹ nos ſyncē
ro. Et repetit̄ añ. Vbi charitas et amor,
deus ibi eſt. ℣. Qui nō habet charitatē,nihil
habet. ℣. Et in tenebris ⁊ vmbra mortis ma
net. ℣. Nos alterutrū amemus et in die. ℣.
Sicut decet ambulemus lucis ples. Et re-
petit̄ añ. Vbi charitas et amor,deus ibi eſt.
℣. Clamat dñs et dicit clara voce. ℣. Vbi
fuerint in vnū cōgregati. ℣. Meū pp nomē
ſimul tres vel duo. ℣. Et in medio eorū ego
ero. et repetit̄ añ. Vbi charitas et amor,
deus ibi eſt. ℣. Simul ergo,cū in vnū cōgre-
gamur. ℣. Ne nos mēte diuidamur,caueam⁹.
℣. Ceſſēt iurgia maligna,ceſſēt lites. ℣. Et
in medio nr̄i ſit xp̄s deus. Et repetit̄ añ.

Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Charitas eſt ſummum bonū: amplū donum. ℣. In qua pendet totus ordo pręceptorū. ℣. Per quā vetus atq; noua lex implet. ℣. Quę ad celſa cęli mittit ſe repletos. Et repetitur aña. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Nā vt charitas cōiungit ⁊ abſentes. ℣. Sic diſcordia diſiungit ⁊ pſentes. ℣. Quia charitas pręceptis in duobus. ℣. Cōſtat, quibus deus atq; oīs homo. Et repetit aña. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Et per crocū priſca lege figurat. ℣. Qui colore tingi rubro bis iubet. ℣. Uere memor dat fraternus amor vitā. ℣. Et ppetuam malignis dabit penas. Et repetit aña. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Unanimiter excelſum imploremus. ℣. Ut det paces clemēs noſtris in diebus. ℣. Iūgat fidei ſpeiq; opus bonum. ℣. Et cōſortiū captemus ſupernorum. Et repetit aña. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Similes quoq; cū beatis videamus. ℣. Glorianter vultū tuū chriſte deus. ℣. Gaudiū qđ eſt immenſum atq; pbū. ℣. Secula p infinita ſeculorū. Amen.

¶ Feria. vj. i paraſceue hora. vj. fratres cōuenientes ad eccleſiā dicūt nonā. Et interim ſacerdotes ⁊ miniſtri induti miſſalibus indumētis: cōpleta nona, ſine luminaribus, ⁊ inceſo, pcedūt, ⁊ ante altarē pſtrati, aliquādiu orēt. Accoliti vero interim vnā trī tobaleā extēdūt ſup altarē, ⁊ ſacerdos finita orōne ſua: deoſculat altare, ⁊ i loco ſuo cū miniſtris ſedet. Unus vero ſubdiaconus procedit ad legendum, ⁊ ſine titulo incipit prophetiā. ¶ Prophetia. j. Oſee.

ca. 5 Hec dicit dñs. In tribulatione ſua mane ſurgent ad me. Uenite reuertamur ad dñm, qa ipſe cępit ⁊ ſanabit nos: percutiet ⁊ curabit nos. Uiuificabit nos poſt duos dies, ⁊ in die tertio ſuſcitabit nos, ⁊ viuemus in cōſpectu eius, ſciemus, ſeqmurq;, vt cognoſcamus dñm. Quaſi diluculū pparatus eſt egreſſus eius ⁊ veniet q̄ſi imber nobis tēporaneus ⁊ ſerotinus terrę. Quid faciā tibi effraim? Quid faciā tibi iuda? Miſericordia vr̄a q̄ſi nubes matutina, ⁊ q̄ſi ros manē ptrāſiēs. Propter hoc dolaui i pphetis, ⁊ occidi eos i verbis oris mei, ⁊ iudicia mea quaſi lux egrediet. Quia miſericordiā volui, ⁊ nō ſacrificium, ⁊ ſcientiā dei pluſq; holocauſtum.

Tractus. Domine, audiui auditū tuū ⁊ timui: cōſideraui opera tua: ⁊ expaui. ℣. In medio duorū animaliū innoteſceris: dum appropinquauerint anni, cognoſceris: dū aduenerit tpš, oſtenderis. ℣. In eo dū cōturbata fuerit aīa mea: in ira miſericordię memor eris. ℣. Deus à libano veniet: ⁊ ſctūs de mōte vmbroſo ⁊ cōdēſo. ℣. Operuit celos maieſtas eius, ⁊ laudis eius plena eſt terra. Finito tractu dicit ſacerdos, Oremus. Et diacon⁹ dicit. Flectamus genua. Leua. Oratio.

Deus à quo ⁊ iudas proditor reatus ſui pęnā, ⁊ cōfeſſionis ſuę latro pmiū ſumpſit, cōcede nobis tuę propitiationis effectum: vt ſicut in paſſione ſua ieſus chriſtus dñs nr̄, diuerſa vtriſq; intulit ſtipendia meritorum: ita nobis ablato vetuſtatis errore: reſurrectionis ſuę gratia largiatur. Qui tecū vi. Prophetia. ij.

Et legitur ſine titulo exodi. ca. 12

In diebus illis: Dixit dñs ad moyſen ⁊ aaron in terra egy-

pti. Mēſis iſte vobis principiū
mēſiū: prim⁹ erit in mēſib⁹ anni.
Loquimini ad vniuerſū cętū fi-
liorū iſrael, ⁊ dicite ei. Decima die
menſis huius tollat vnuſquiſq̄
agnū, p familias ⁊ domos ſuas.
Sin aūt minor eſt numer⁹, vt ſuf-
ficere poſſit ad veſcēdū agnū, aſ-
ſumat vicinū ſuum, qui iūctus eſt
domui ſuę, iuxta numerū aīarū, q̄
ſufficere poſſint ad eſū agni. E-
rit aūt agnus abſq̄ macula, ma-
ſculus, anniculus. Juxta quē ritū
tollētis ⁊ hędū: ⁊ ſeruabitis eum
vſq̄ ad quartādecimā diē mēſis
huius. Immolabitq̄ eū vniuer-
ſa multitudo filiorū iſrael ad ve-
ſperā, ⁊ ſument de ſanguine eius:
ac ponent ſup vtrūq̄ poſtē: ⁊ in
ſupliminaribus domorū: in q̄bus
cōmedēt illū. Et edēt carnes no-
cte illa aſſas igni, ⁊ azymos panes,
cū lactucis agreſtibus. Nō come-
dētis ex eo crudum quid: nec co-
ctū aqua: ſed aſſum tm̄ igni. Ca-
put cū pedibus eius ⁊ inteſtinis
vorabitis: ⁊ os eius nō cōfringe-
tis: nec remanebit ex eo quicquā
vſq̄ mane. Siq̄d reſiduū fuerit:
igni cōburētis. Sic aūt comedē-
tis illū. Renes vr̄os accingētis:
⁊ calciamenta habebitis in pedi-
bus: tenentes baculos in mani-
bus, ⁊ comedētis feſtināter. Eſt
enim phaſe: id eſt tranſitus dn̄i.

Tract. Eripe me dn̄e ab hoīe malo: a vi-
ro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerūt ma-
licias in corde: tota die cōſtituebāt ꝑlia. ℣. A-
cuerūt linguas ſuas ſicut ſerpētes: venenū aſpi-
dū ſub labijs eorū. ℣. Cuſtodi me dn̄e de ma-
nu pctōris, ⁊ ab hoībus iniquis libera me. ℣.
Qui cogitauerūt ſupplātare greſſus meos: ab-
ſcōderūt ſupbi laqueū mihi. ℣. Et funes extē-
derūt in laqueū pedibus meis: iuxta iter ſcāda-
lū poſuerūt mihi. ℣. Dixi dn̄o: deus meus es
tu: exaudi dn̄e vocē orōnis meę. ℣. Dn̄e dn̄e,
virtus ſalutis meę, obūbra caput meū in die bel-
li. ℣. Ne tradas me a deſiderio meo pctōri:
cogitauerūt aduerſū me: ne derelinquas me:
ne vnq̄ exaltent. ℣. Caput circuitus eorū: la-
bor labiorū ipſorū operiet eos. ℣. Uerūtn̄ iu-
ſti cōfitebunt nōi tuo: ⁊ habitabūt recti cū vul-
tu tuo.

Finito tractu paſſio ſup nudum pulpitū dicit. Paſſio dn̄i noſtri ieſu chriſti ſm̄ Joānē.

In illo tpe: E-
greſſus eſt Je-
ſus cū diſcipulis ſuis
trās torrētē cedrō,
vbi erat hortus: in
quē introiuit ipſe ⁊
diſcipuli eius. Scie-
bat autē ⁊ iudas, q̄
tradebat eū, locū:
q̄a frequenter ieſus cōuenerat il-
luc cū diſcipulis ſuis. Judas er-
go cū accepiſſet cohortē: ⁊ a pon-
tificibus ⁊ phariſeis miniſtros: ve-
nit illuc cū laternis, ⁊ facibus ⁊ ar-
mis. Jeſus itaq̄ ſciēs oīa, q̄ ven-
tura erāt ſup eum, proceſſit, ⁊ di-
xit eis. ✠ Quē q̄ritis? C. Re-
ſpōderunt ei. S. Jeſum nazare-
nū. C. Dicit eis Jeſus. ✠ Ego
ſum. C. Stabat autem ⁊ iudas:
qui tradebat eū, cū ipſis. Ut er-
go dixit eis: ego ſū: abierunt re-
trorſū, ⁊ ceciderūt in terrā. Ite-
rum ergo eos interrogauit. ✠
Quē queritis? C. Illi aūt dixe-
rūt. S. Jeſum nazarenū. C. Re-
ſpōdit ieſus. ✠ Dixi vobis: quia
ego

ego ſum. Si ergo me queritis: ſinite hos abire. ℭ Ut impleretur ſermo, quē dixit: qa quos dediſti mihi: nō pdidi ex eis quenq̄. Simon ergo Petrus habēs gladiū, eduxit eū, ⁊ percuſſit ſeruum pōtificis, ⁊ abſcidit auriculam eius dexterā. Erat autē nomen ſeruo Malchus. Dixit ergo Jeſus petro. ✠ Mitte gladiū tuū in vaginā. Calicē quē dedit mihi pr: nō vis vt bibā illū? ℭ Cohors ergo ⁊ tribunus ⁊ miniſtri iudeorum cōprehenderūt ieſum, ⁊ ligauerunt, ⁊ adduxerūt eū ad annā primū. Erat aūt anna ſocer cayphe, qui erat pontifex anni illius. Erat aūt cayphas, q cōſilium dederat iudeis: qa expedit vnū hominē mori pro populo. Seq̄bat aūt ieſū ſimon petrus ⁊ alius diſcipulus. Diſcipulus aūt ille erat notus pontifici, ⁊ introiuit cū ieſu in atriū pōtificis. Petrus aūt ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ergo diſcipulus alius: qui erat notus pontifici, ⁊ dixit oſtiarie, ⁊ introduxit petrum. Dixit ergo petro ancilla oſtiaria. S Nunqd ⁊ tu ex diſcipulis es hominis iſtius? ℭ Dixit ille. S Nō ſū. ℭ Stabāt autē ſerui ⁊ miniſtri ad prunas, q: frigus erat, ⁊ calefaciebāt ſe. Erat aūt cū eis ⁊ petrus ſtās: ⁊ calefaciēs ſe. Pōtifex ergo interrogauit ieſū de diſcipulis ſuis ⁊ de doctrina eius. Rndit ei Jeſus. ✠ Ego palā locutus ſū mūdo. Ego ſemp docui in ſynagoga ⁊ in tēplo: quo oēs iudei cōueniunt: ⁊ in occulto locutus ſum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos, qui audierūt, qd locutus ſum eis. Ecce hi ſciūt, que dixerim ego. ℭ Hec aūt cū dixiſſet, vnus aſſiſtens miniſtrorū, dedit alapā ieſu, dicens. S Sic reſpōdes pontifici? ℭ Rndit ei ieſus. ✠ Si male locutus ſū, teſtimoniū perhibe de malo: ſi aūt bene: qd me cedis? ℭ Et miſit eum annas ligatū ad caypham pōtificē. Erat autem ſimon petrus ſtans, ⁊ calefaciēs ſe. Dixerūt ergo ei. S Nunqd ⁊ tu ex diſcipulis eius es? ℭ Negauit ille, ⁊ dixit. S Nō ſum. ℭ Dixit vnus ex ſeruis pōtificis: cognatus eius cuius abſcidit Petrus auriculā. S Nōnne ego vidi te in horto cum illo? ℭ Iterum ergo negauit petrus. Et ſtatim gallus cantauit. Adducūt ergo ieſum a caypha in pretorium. Erat autē mane. Et ipſi nō introierunt in pretorium: vt nō cōtaminarent: ſed māducarēt paſcha. Exiuit ergo Pilatus ad eos foras, ⁊ dixit. S Quā accuſationē affertis aduerſus hominē hūc? ℭ Rnderunt, ⁊ dixerunt ei. S Si nō eſſet hic malefactor: nō tibi tradidiſſemus eum. ℭ Dixit ergo eis pilatus. S Accipite eum vos, ⁊ ſm legē veſtrā iudicate eū. ℭ Dixerunt ergo ei iudei. S Nobis nō licet interficere quenq̄. ℭ Ut ſermo ieſu impleret: quem dixit, ſignificans qua morte eſſet moriturus. Introiuit ergo iterum pilatus in pretoriū, ⁊ vocauit ieſum, ⁊ dixit. S Tu es rex iudeorum? ℭ Re-

ſpondit Jeſus. ✠ A temetipſo hoc dicis: an alij tibi dixerunt de me? C Rñdit pilatus. S Numqd ego iudeus ſuz? Gens tua ⁊ pōtifices tui tradiderūt te mihi. Quid feciſti? C Rñdit Jeſus. ✠ Regnum meum nō eſt de hoc mūdo. Si ex hoc mundo eſſet regnuz meū: miniſtri mei vtiqz decertarent: vt nō traderer iudeis. Nūc aūt regnū meū nō eſt hinc. C Dixit itaqz ei pilatus. S Ergo rex es tu? C Rñdit ieſus. ✠ Tu dicis: q rex ſuz ego. Ego in hoc natus ſum, ⁊ ad hoc veni in mūduz: vt teſtimoniū phibeā veritati. Oīs enim q eſt ex veritate: audit vocē meā. C Dicit ei pilatus. S Quid eſt veritas? C Et cuz hoc dixiſſet: iterū exiuit ad iudeos ⁊ dicit eis. S Ego nullā inuenio in eo cauſaz. Eſt autez cōſuetudo vobis: vt vnum dimittā vobis in paſcha. Vultis ergo dimittā vobis regē iudeorum? C Clamauerūt rurſuz oēs, dicētes. S Nō hūc: ſed barrabā. C Erat aūt barrabas latro. Tunc ergo apprehēdit pilatus ieſuz, ⁊ flagellauit. Et milites plectētes coronā de ſpinis: impoſuerūt capiti eius, ⁊ veſte purpurea circundederunt eū. Et veniebāt ad euz, ⁊ dicebāt. S Aue rex iudeoꝝ. C Et dabāt ei alapas. Exiuit iterū pilatus, ⁊ dicit eis. S Ecce adduco eū vobis foras, vt cognoſcatis, qa in eo nullā cauſaz inuenio. C Exiuit ergo ieſus, portās ſpineā coronā, ⁊ purpureū veſtimētuz. Et dicit eis pilatus. S Ecce hō.

C Cū ergo vidiſſent euz pōtifices, ⁊ miniſtri, clamabant, dicentes. S Crucifige, crucifige euz. C Dicit eis pilatus. S Accipite euz vos, ⁊ crucifigite. Ego enim nō inuenio in eo cām. C Rñderunt ei iudei. S Nos legē habemus, ⁊ ſm legez debet mori: q filiū dei ſe fecit. C Cū ergo audiſſet pilatus hūc ſermonē magis timuit, ⁊ ingreſſus eſt ptoriū iterū, ⁊ dicit ad ieſum. S Unde es tu? C Jeſus aūt rñſum nō dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus. S Mihi nō loq̄ris? Neſcis, q ptātem habeo crucifigere te, ⁊ ptātē habeo dimittere te? C Rndit ieſus. ✠ Nō haberes ptātez aduerſuz me vllam: niſi tibi datuz eſſet deſup. Propterea qui me tradidit tibi, maius pctm̄ habet. C Et exinde q̄rebat pilatus dimittere eū. Judei aūt clamabāt, dicētes. S Si hunc dimittis, non es amicus ceſaris. Omnis enim qui ſe regem facit, contradicit ceſari. C Pilatus autē cuz audiſſet hos ſermones: adduxit foras ieſum, ⁊ ſedit pro tribunali in loco, qui dicit lithoſtratos, hebraice autem gabatha. Erat autez paraſceue paſche, hora quaſi ſexta. Et dicit Judeis. S Ecce rex veſter. C Jlli autē clamabāt. S Tolle, tolle, crucifige euz. C Dicit illis pilatus. S Regem veſtrū crucifigā? C Rñderunt pōtifices. S Nō habemus regez niſi ceſarez. C Tūc ergo tradidit euz illis, vt crucifigeret. Suſceperunt aūt ieſum, ⁊ eduxerūt. Et baiulās ſibi crucem,

cruceꝫ,exiuit in eum,qui dicit᷑ cal-
uarie locū:hebꝛaice autēꝫ golgo-
tha:vbi eū crucifixerunt,⁊ cuꝫ eo
alios duos hinc ⁊ hinc: medium
autem ieſuꝫ.Scripſit aūt ⁊ titulū
pilatus,⁊ poſuit ſup crucē. Erat
aūt ſcriptuꝫ:ieſus nazarenus rex
iudeoꝛū. Hūc ergo tituluꝫ multi
legerunt iudeoꝛū: q̄a ꝓpe ciuita-
tem erat locus: vbi crucifixus eſt
ieſus.Erat autēꝫ ſcriptū hebꝛai-
ce,grece,⁊ latine. Dicebant ergo
pilato pontifices iudeoꝛum. S
Noli ſcribere rex iudeoꝛum: ſed
q̄a ipſe dixit rex ſuꝫ iudeoꝛuꝫ. C
Rn̄dit pilatus. S Quod ſcripſi:
ſcripſi. C Milites ergo cuꝫ cru-
cifixiſſent eum: acceperunt veſti-
mēta eius:⁊ fecerūt quatuoꝛ par
tes:vnicuiqꝫ militi partē,⁊ tuni-
cā. Erat autē tunica incōſutilis:
deſup cōtexta ꝑ totuꝫ. Dixerunt
ergo adinuicē. S Nō ſcindamꝰ
eā:ſed ſoꝛtiámur de illa cuius ſit.
C Ut ſcriptura impleret᷑ dicēs.
Partiti ſunt veſtimēta mea ſibi,
⁊ ſup veſtē meā miſerunt ſoꝛtem.
Et milites q̄dē hec fecerūt. Sta-
bāt aūt iuxta cruceꝫ ieſu mr̄ eius
⁊ ſoꝛoꝛ mr̄is eius maria cleophe
⁊ maria magdalene. Cū vidiſſet
ergo ieſus matrē,⁊ diſcipulū ſtan
tem,quē diligebat: dicit mr̄i ſue.
✠ Mulier.Ecce filius tuus. C
Deinde dicit diſcipulo. ✠ Ecce
mater tua. C Et ex illa hoꝛa ac-
cépit eā diſcipulus in ſuá. Poſtea
ſciēs ieſus q̄ꝛ iā oīa cōſūmata ſūt:
vt cōſūmaret᷑ ſcriptura,dicit. ✠
Sitio. C Uas ergo poſitū erat
acéto plenū. Illi autē ſpōgiā ple-
nā aceto,hyſſopo circūponētes,
obtulerūt oꝛi eius. Cū ergo acce-
piſſet ieſus acetuꝫ,dixit. ✠ Cō-
ſūmatū eſt. C Et inclinato capi-
te,trádidit ſpm̄. Judei ergo (q̄m̄
paraſceue erat) vt nō remanerēt
in cruce coꝛpoꝛa ſabbato. (Erat
enim magnus dies ille ſabbati:)
rogauerūt pilatuꝫ:vt frāgerētur
coꝛū crura,⁊ tollerent᷑. Uenerūt
ergo milites,⁊ pꝛimi q̄deꝫ fregē-
rūt crura: ⁊ alterius q̄ crucifixus
eſt cū eo. Ad ieſuꝫ aūt cū veniſſēt,
vt vidērūt eū iaꝫ moꝛtuū: nō fre-
gērūt eius crura:ſed vnus militū
lācea latus eius apēruit,⁊ ꝯtinuo
exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et qui vi-
dit teſtimoniū perhibuit: ⁊ verū
eſt teſtimoniū eius. Et ille ſcit:q̄a
vera dicit:vt ⁊ vos credatis. Fa-
cta ſunt enim hec,vt ſcriptura im
pleretur. Os non cōminuetis ex
eo. Et iteruꝫ alia ſcriptura dicit,
videbunt,in queꝫ tranſfixerunt.

Hic legit in tono euāgelij.

Poſt hec aūt rogauit pilatuꝫ
ioſeph ab arimathia. (eo q̄ eſſet
diſcipulus ieſu:occultus autē ꝑꝑ
metu iudeoꝝ,) vt tolleret coꝛpus
ieſu. Et ꝑmiſit pilatus. Uenit er-
go ⁊ tulit coꝛpus ieſu. Uenit autē
⁊ nicodēmus: q̄ venerat ad ieſuꝫ
nocte pꝛimū,ferens miſturā myr-
rhe ⁊ aloes,q̄ſi libꝛas cētū. Acce-
perūt ergo coꝛpus ieſu,⁊ ligaue-
rūt illud linteis cū aromatibꝰ: ſi-
cut mos eſt iudeis ſepelire. Erat
aūt in loco,vbi crucifixus eſt,hoꝛ
tus,⁊ in hoꝛto monumētū nouū,
in quo nōdū q̄ſq̄ꝫ poſitus fuerat.
Ibi ergo pꝛopter paraſceuen iu-

deoꝛũ (q: iuxta erat monumẽtũ) poſuerunt ieſum. Deinde sacerdos dicit infraſcriptas ſolennes orationes: incipiens abſolute.

O remus dilectiſſimi nobis pro eccleſia ſancta dei: vt eam deus ꝛ dominus noſter: pacificare, adunare, ꝛ cuſtodire dignetur: toto oꝛbe terraꝝ: ſubijciens ei pꝛincipatus ꝛ poteſtates: detq; nobis quietam ꝛ tranquillã vitã degentibus, gloꝛificare deũ patrẽ omnipotẽtẽ. Oꝛemus. Diaconus. Flectamus genua. ℟. Leuate.

Oꝛo. O mnipotens ſempiterne deus: qui gloꝛiam tuam omnibus in chꝛiſto gentibus reuelaſti: cuſtodi opera miſericoꝛdię tuę: vt eccleſia tua toto oꝛbe diffuſa: ſtabili fide in confeſſione tui nominis perſeueret. Per eũdẽ. ℟. Amen.

O Remus ꝛ pro btiſſimo papa nr̃o, N. vt Deus ꝛ dñs nr̃, qui elégit eũ in oꝛdine ep̃atus, ſaluũ atq; incolumẽ cuſtodiat eccleſię tuę ſãctę: ad regendum populum ſanctum Dei. O remus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

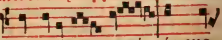
O Mñps ſempiterne deus, cuius iudicio vniuerſa fundãtur, reſpice ꝓpitius ad p̃ces nr̃as, ꝛ electũ nobis antiſtitẽ tua pietate cõſerua: vt chꝛiſtiana plebs, q̃ tali gubernat̃ authoꝛe: ſub tanto põtifice credulitatis ſuę meritis augeatur.

augeatur. Per dñm. R. Amen.
Oremus ꝛ pro oĩbus epiſcopis, ꝛ pſbyteris, diaconib⁹, ꝛ ſubdiaconibus, acolythis, exorciſtis, lectoribus, oſtiarijs, cõfeſſoribus, virginib⁹, viduis, ꝛ pro oĩ populo ſctõ dei. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.
Omnipotẽs ſempiterne deus: cu⁹ ius ſpiritu totum corpus eccleſię ſãctificatur ꝛ regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicãtes: vt gratię tuę munere: ab omnibus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per dñz no. R. Amen.
Oremus ꝛ pro chriſtianiſſimo imperatore nr̃o, N. vt deus ꝛ dñs noſter ſubditas illi faciat oẽs barbaras nationes: ad nr̃am perpetuã pacẽ. Oremus. Flectams genua. R. Leuate. Oratio.
Omnipotẽs ſempiterne deus: in cuius manu ſunt omniũ poteſtates, ꝛ oĩum iura regnorũ: reſpice ad romanũ benignus imperiũ: vt gentes q̃ in ſua feritate cõfidunt, potẽtię tuę dextera cõprimãtur. Per dñm no. R. Amen.
Oremus ꝛ pro cathecuminis nr̃is, vt Deus ꝛ dñs nr̃ adaperiat aures p̃cordiorũ ipſorum, ianuãq̃z miſericordię ſuę: vt per lauacrum regenerationis, accepta remiſſione omnium peccatorum, ꝛ ipſi inueniãtur in Chriſto Ieſu dño noſtro. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.
Omnipotẽs ſempiterne deus: q eccleſiã tuã, noua ſemp ꝓle fecũdas: auge fidem, ꝛ intellectũ cathecuminis nr̃is: vt renati fõte baptiſmatis, adoptionis tuę filijs aggregent. Per do. R. Amen.
Oremus, dilectiſſimi nobis deũ patrẽ oĩpotentẽ: vt cũctis mũdũ purget erroib⁹: morbos auferat: famẽz depellat: apẽriat carceres: vincula diſſoluat: peregrinantibus reditũ: infirmãtibus ſanitatẽ: nauigãtibus portuz ſalutis indulgeat. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.
Omnipotẽs ſempiterne deus, mœſtorum cõſolatio: laborantiũ fortitudo: ꝑueniant ad te p̃ces de quacũq̃z tribulatione clamãtiũ: vt oẽs ſibi in neceſſitatibus ſuis, miſericordiã tuã gaudeãt affuiſſe. Per do. R. Amẽ.
Oremus ꝛ pro hereticis, ꝛ ſchiſmaticis: vt deus ꝛ dominus noſter eruat eos ab erroribus vniuerſis, ꝛ ad ſanctã matrẽ eccleſiã catholicã atq̃z apoſtolicã reuocare dignetur. Oremus. Flectamus genua. R. Leuate. Oratio.
Omnipotẽs ſempiterne deus, qui ſaluas omnes, ꝛ neminẽz vis perire: reſpice ad animas diabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate depoſita: errantium corda reſipiſcant: ꝛ ad veritatis tuę redeant vnitatem. Per dñz. R. Amen.
Oremus ꝛ pro ꝑfidis iudeis, vt deus ꝛ dñs noſter auferat velamẽ de cordibus eorũ: vt ꝛ ipſi agnoſcãt ieſuz chriſtũ dñm nr̃m. Et nõ reſpõdet. Amen. nec dicitur, Flectamus genua. Oratio.
Omnipotens ſempiterne deus: qui etiam iudaicam perfi

diam à tua miſericordia nõ repel-
lis: exaudi preces nr̃as, quas pro
illius populi obcecatione deferi-
mus: vt agnita veritatis tue luce,
que xp̃s eſt: à ſuis tenebris eruan-
tur. Per eũ. do. ℞. Amẽ.

O Remus ⁊ pro paganis: vt
deus op̃s auferat iniq̃tatẽ à cor-
dibus eorũ: vt relictis idolis ſuis,
cõuertant ad deũ viuũ ⁊ verũ: ⁊
vnicũ filiũ ei⁹ ieſũ xp̃m deũ ⁊ dñz
nr̃z: cũ quo viuit ⁊ regnat cũ ſpũ
ſcõ deus. per oĩa ſecula ſeculorũ.
Et nõ rñdet. Amen. Oremus.
Flectamus genua. ℞. Leuate. Oratio.

O Mñps ſempiterne deus: q
nõ vis mortẽ pctõrũ: ſed vi-
tã ſemp inquiris, ſuſcipe ꝓpitius
orõnez nr̃am, ⁊ libera eos ab ido-
lorum cultura: ⁊ aggrega eccleſie
tue ſancte ad laudẽ ⁊ gloriã nõis
tui. Per. ℞. Amen. Cõpletis
orõnibus, ſacerdos depoſita tñ
caſula, ꝓcedit ad poſterius cornu
altaris dextrum, ⁊ ibi accipit cru-
cez à miniſtris ſibi ꝑparatã: quaz
verſa facie ad chorũ à ſummita-
te paruz diſcooperit: incipiẽs ſo-
lus añam. Ecce lignuz crucis. Ab illo
loco in antea iuuat in cãtu à mini-
ſtris vſq;. Venite adoremus. Choro
vero cãtãte. Venite adoremus. Oẽs
ſe ꝓſternunt. Poſtea procedit ſa-
cerdos ad reliquũ dextruz cornu
altaris, ⁊ diſcooperiens amplius
crucẽ, eleuãs eã paulisp altius q̃z
primo incipit. Ecce lignũ. Alijs cã-
tãtib⁹ ⁊ adorãtibus vt ſupra. De-
inde ſacerdos procedit ad mediũ
altaris: ⁊ diſcooperiens crucem
totaliter: ac eleuando eam tertio
altius incipit. Ecce lignũ. Alijs can-
tantibus ⁊ adorãtibus, vt ſupra.
Poſtea ſacerdos deponit crucez
in loco ad hoc ꝑparato añ altare.

Ecce lignum crucis: in quo

ſalus mun di pe pen dit.

Ve nite a do re mus.

Deinde deponit calciamẽta, ⁊ ac-
cedit ad adorandũ: ter genua fle-
ctens ante deoſculationẽ crucis.
Hoc facto reuertit ad ſedẽ ſuã, ⁊
ibi recipit depoſita calciamẽta ⁊
caſulã. Poſtmoduz miniſtri alta-
ris: deinde alij, ter genibus flexis,
vt dictũ eſt: crucẽ adorãt. Et ite-
rim cantant improperia, ⁊ alia q̃
ſequuntur totaliter, vel in parte:
prout multitudo adorantiuz, vel
paucitas req̃rit hoc modo. Duo
fratres ex pte hebdomadarij cã-
tãt in medio chori, ℣. Popule meus.
vſq; Hagios o theos. ℣. Popule meus
q̃d feci tibi? aut in quo cõtriſtaui te? reſpõde mi-
hi. ℣. Quia eduxi te de terra egypti: paraſti
crucem ſaluatori tuo. Chorus ex parte
hebdõarij cãtat. Hagios o theos. A-
lius chorus reſpõdet. Sctũs deus.
Primus chorus. Hagios iſchyros.
Scđs chorus. Sanctus fortis. Pri-
mus chorus. Hagios athanatos eleiſon
hymas. Scđs chorus. Sãctus imorta-
lis miſerere nobis. Poſtea duo fra-
tres de ſecũdo choro cantant ℣.
Quia eduxi te per deſertũ quadraginta annis,
⁊ mãna

⁊ māna cibaui te, ⁊ introduxi te in terram ſatis optimā. Et choꝛi reſpōdēt alternatim. Hagios o theos. ⁊c. Sanctus ⁊ immoꝛtalis. ⁊c. Ita tñ ꝙ pꝛimus choꝛus ſemꝑ reincipit. Hagios. Deinde duo fratres de pꝛimo choꝛo cantant ℣. Quid vltra debui facere tibi: ⁊ ⁊ non feci? Ego qͥdez plantaui te vineā meā ſpecioſiſſimā: ⁊ tu facta es mihi nimis amara. aceto nanqꝫ ſitim meā potaſti: ⁊ lācea pfoꝛaſti latus ſaluatoꝛi tuo. Item choꝛi alternatim reſpōdēt. Hagios o theos. Sctūs. Ut dictuꝫ eſt. Uerſus ſequentis impꝛoperij a binis fratribus alternatim cantantur, vtroqꝫ choꝛo ſimul repetente poſt quēlibet verſum. Populc meus. vſq; e. Quia eduxi te de terra egypti. Incipiunt impꝛoperia. Duo de ſcd̄o choꝛo cātant ℣. Ego pꝛopter te flagellaui egyptū cū pꝛimogenitis ſuis, ⁊ tu me flagellatū tradidiſti. Choꝛus repetit. Populc meus. Duo de pꝛimo choꝛo ℣. Ego eduxi te de egypto: demerſo pharaone in mare rubꝛū, ⁊ tu me tradidiſti pꝛincipibus ſacerdotū. Choꝛus. Populc meus. Duo de ſecūdo choꝛo ℣. Ego ante te aperui mare, ⁊ tu aperuiſti lācea latus meū. Choꝛus. Populc meus. Duo de pꝛimo choꝛo ℣. Ego ante te pꝛeiui in columna nubis, ⁊ tu me duxiſti ad pꝛetoꝛiū pilati. Choꝛus. Populc meus. Duo de ſecūdo choꝛo ℣. Ego te paui manna per deſertuꝫ, ⁊ tu me cecidiſti alapis ⁊ flagellis. Choꝛus. Populc meus. Duo de pꝛimo choꝛo ℣. Ego te potaui aqua ſalutis de petra: ⁊ tu me potaſti felle ⁊ aceto. Choꝛus. Populc meus. Duo de ſecūdo choꝛo ℣. Ego ꝑpter te chananeoꝛū reges percuſſi, ⁊ tu pcuſſiſti arundine caput meum. Choꝛus. Populc meus. Duo de pꝛimo choꝛo ℣. Ego dedi tibi ſceptꝛuꝫ regale, ⁊ tu dediſti capiti meo ſpineā coꝛonaꝫ. Choꝛus. Populc meus. Duo de ſcd̄o choꝛo ℣. Ego te exaltaui magna virtute, ⁊ tu me ſuſpēdiſti in patibulo crucis. Choꝛus. Populc meus. Hec aña. Crucem tuaꝫ adoꝛamus. Cū pſalmo. Deus miſereat nr̄i. Cātat cōmuniter, ⁊ repetitur immediate aña. poſt ℣. Aña. Cruceꝫ tuam adoꝛamus dñe, ⁊ ſanctā reſurrectionē tuā laudamus, ⁊ gloꝛificamus: ecce enim ꝑpter lignū venit gaudium in vniuerſo mundo. Pſ. Deus miſereat nr̄i, ⁊ benedicat nobis, illuminet vultū ſuū ſup nos: ⁊ miſereat nr̄i. Deinde hym. Crux fidelis. Cū verſibus hymnoꝛū ſequentiū. Pange lingua. Luſtris ſex qui iam. Et cū repetitionibus ſm ꝙ inferius determinatū eſt, cōiter cantat, vel ſicut cantoꝛ diſpoſuerit, hym. Crux fidelis inter oēs: arboꝛ vna nobilis: nulla ſylua talē pꝛofert, frōde, floꝛe, germine, dulce lignū, dulces clauos, dulce pondus ſuſtinet. Hym. Pange lingua glorioſi ꝑlium certaminis, ⁊ ſup crucis tropheū, dic triūphuꝫ nobilē: qualiter redemptoꝛ oꝛbis imolatus vicerit. Repetit. Crux fidelis. vſqꝫ Dulce lignū. Et ſic fit quoties repetit. Crux fidelis. ℣. De parentis pꝛotoplaſti fraude facta condolens: qñ pomi noxialis moꝛte moꝛſu coꝛruit: ipſe lignuꝫ tunc notauit dāna ligni vt ſolueret. Repetitur. Dulce lignū. ℣. Hoc opus nr̄e ſalutis oꝛdo depopoſcerat: multifoꝛmis ꝑditoꝛis ars vt artem falleret, ⁊ medelaꝫ ferret inde: hoſtis vnde leſerat. Repetit. Crux fidelis. ℣. Qñ venit ergo ſacri plenitudo tp̄is: miſſus eſt ab arce patris natus oꝛbis cōditoꝛ: atqꝫ vētre virginali, caro factus ꝑdijt. Repetitur. Dulce lignū. ℣. Uagit infans inter arcta cōditus ꝑſepia: mēbꝛa pānis inuoluta virgo mr̄ alligat, ⁊ manus pedeſq; crura ſtricta cingit

faſcia. Repetit. Crux fidelis. Alius hym. Luſtris ſex qui iam peractis: tẽpus implẽs corporis: ſe volente natus ad hoc: paſſioni dẽditus: agnus in cruce leuat: imolandus ſtipite. Repetit. Dulce lignũ. ℣. Hic acetũ, fel, arundo, ſputa, claui, lancea, mite corpus pforatur: ſanguis vnda pfluit, terra, põtus, aſtra, mũdus, quo lauant flumine. repetit. Crux fidelis. ℣. Flecte ramos arbor alta: tẽſa laxa viſcera, ⁊ rigor lenteſcat ille, quez dedit natiuitas, vt ſupni mẽbra regis miti tẽdas ſtipite. Repetit. Dulce lignũ. ℣. Queſumus ſalua dãnatos agmina lugẽtiũ, te pphete cecinerũt redẽptorẽ omniũ: trophęũq; mortis geſtãs das vexillũ oibus. Repetit. Crux fidelis. ℣. Quẽ totus mũdus nõ capit vno ſaxo claudit, atq; morte iam perẽmpta, inferni clauſtra aperit, ſic deus trinus ⁊ vnus die ſurgit tertia. Repetit. Dulce lignum. ℣. Gloriã deo canamus hymnicis concentibus, quez ſimul magna nobiſcũ tota mundi machina voce cõſona celebret ſempiterna in ſecula.

¶ Dum ſupradicta cãtant: palla ſup tobaleaz extẽdit, ⁊ corporale à diacono ſup pallã ponitur. Sacerdos vero corpus dñi: qd pridie fuerat reſeruatũ in loco conuenienti, reuerẽter ponit ſup patenã, ⁊ corporali paruo plicato cooperit. Finita aũt crucis adoratione, ſacriſta vel alius ad hoc aſſignatus reponit crucẽ in loco ſuo ſup altare, ⁊ accẽdit luminaria circa altare. Poſtea omiſſa cõfeſſione conſueta: ſacerdos cũ miniſtris ad altare accedit. Deinde diaconus abiẽs cũ miniſtris ad locũ dñici corporis: ibidẽ pparat calicẽ cũ vino puro: cui totaliter pparato patenã cũ corpore dñi cooperto diligenter ſuperponit. Tunc ad altare hoc ordine pceditur. Primo pcedit vnus cũ thuribulo fumigãte: quẽ ſequunt duo portãtes luminaria: deinde ſubdiaconus portãs ampullã aquę. Poſt hos venit diaconus dẽferens calicez cũ corpore dñi. Cũ aũt ad altare ventũ fuerit: diaconus tradit calicẽ ſubdiacono: accipiẽſq; patenã cũ corpore dñi: offert ſacerdoti: qui ipſum nihil dicẽdo, collocat ſup corporale. Cumq; diaconus reſumpſerit calicẽ, ſacerdos accepta ampulla de manu ſubdiaconi aquam vino puro cõmiſceat in calice, nihil dicens. Deinde diaconus calicez collocat in altari; ⁊ corporali cooperit: neutro eorũ aliqd dicente. Quo cõpleto more cõſueto fit incẽſatio à ſacerdote, dicẽte. Incenſum iſtud ⁊c. Poſtea lotis manibus: inclinat ſe ante altare dicens. In ſpiritu humilitatis, ⁊ in animo cõtrito, ſuſcipiamur dñe à te, ⁊ ſic fiat ſacrificium nrm in cõſpectu tuo hodie, vt placeat tibi dñe deus. Deinde erectus vertit ſe ad pplm dicens. Orate fratres. Cõſequenter dicit in nota cõſueta abſolute, orõ.

OREmus, preceptis ſalutaribus moniti, ⁊ diuina inſtitutione formati: audemus dicere. Pater noſter, q ⁊c. Quo finito chorus rndet. Sed libera nos. Sacerdos vero ſub ſilẽtio dicto. Amen. In cadez voce qua dixit Pr nr q ⁊c. Abſolute ſine Oremus, In tono orõnis miſſę dicẽs.

LIbera nos, qs dñe, ab omnibus malis, pteritis, pſentibus,

bus, ꝛ futuris, intercedente bea-
ta ꝛ glorioſa ſemper virgine dei
genitrice maria, ꝛ btīs apoſtolis
tuis petro ꝛ paulo, atq; andrea:
ꝛ omnibus ſctīs, da pꝛopitius pa
cē in diebus noſtris: vt ope miſe
ricoꝛdie tue adiuti, ꝛ à peccato ſi-
mus ſemꝑ liberi, ꝛ ab omni ꝑtur-
batione ſecuri. Per eundē. Et
rn̄ſo à choꝛo. Amen. Frāgit ho-
ſtiā moꝛe cōſueto in tres partes.
Pax dn̄i. Nō dicit. Agnus dei.
Nō cātat: neq; pacis oſculū da-
tur: ſed īmediate poſt fractionē,
vnā partē hoſtie mittit in calicē
nihil dicēs. Poſtmodū vero an
teq̄ā reliquas duas partes reci-
piat, dicit oīa q̄ dicere diebus a-
liis cōſueuit ꝑtermiſſa oꝛatione.
Dn̄e Jeſu chꝛiſte fili dei viui, q ex
volūtate patris. Quia facit de ſā
guine mētione. Quib⁹ receptis,
ꝛ omiſſis oībus q̄ dici ſolēt ante
ſumptionē calicis: īmediate parti
culā hoſtie cū vino ꝛ aqua de cali-
ce recipit reuerēter. Facta cōio-
ne vt dictū eſt: poſtcōio nō dicit:
ſed ſacerdos moꝛe ſolito, ablutis
manibus: reuertit ad mediū alta
ris, ꝛ coꝛā ipſo inclinatus, dicit.
Quod oꝛe ſumpſimus, dn̄e, pura
mente capiamus. Pꝛetermiſſis.
Coꝛpus tuum domine. ꝛ Pla-
ceat tibi ſancta, ꝛc̄. Ac deinde ip-
ſo cū miniſtris in veſtiariū reuer
tentibus: dicuntur veſpere ſine
cantu. Poſtea crux deponitur,
ꝛ denudantur altaria.

Sabbato ſancto hoꝛa cō
petenti cooperiūtur al-
taria: dicta vero ſexta,
ignis excutitur de lapide, ꝛ accē-
ditur in clauſtro: poſtea fratres
in eccleſia dicunt nonā, ꝛ interim
ſacerdos indutus ſine caſula, di-
cta nona, ſtat in medio ante alta-
re, ꝛ aſtantibus ſibi miniſtris cū
cruce, ꝛ aqua benedicta, ꝛ incen-
ſo, carbonibuſq; accēſis: igne ex-
cuſſo de lapide in aliquo vaſe: à ſa
criſta eiſdem pꝛeparato: benedi-
cit nouum ignem, dicendo. Do-
minus vobiſcum. ℟. Et cum
ſpiritu tuo. Oratio.

Deus, qui per filiū tuum: an-
gularē ſcilicet lapidem: claritatis
tue fidelibus ignem cōtuliſti pꝛo-
ductū ex ſilice: noſtris pꝛofuturū
vſibus: nouū hūc ignē ſan ✠ cti-
fica, ꝛ cōcede nobis ita per hec fe-
ſta paſchalia celeſtibus deſideriis
inflāmari: vt ad ꝑpetue claritatis
puris mentibus valeamus feſta
pertingere. Per eundem chꝛiſtū
dn̄m noſtrum. ℟. Amen. Oꝛo.

Domine deus pater omp̄s:
lumē indeficiēs, ꝛ ſancte cō
ditoꝛ omniū luminū: bene ✠ dic
hoc lumē: qđ à te ſāctificatū atq;
benedictū eſt, qui illuminaſti oēs
mūdum: vt ab eo lumine accēda
mur atq; illuminemur igne clari-
tatis tue: vt ſicut illuminaſti moy
ſen exeuntē de egypto: ita illumi-
nes coꝛda ꝛ ſenſus nr̄os, vt ad vi
tā eternā mereamur ꝑuenire. per
xp̄m dn̄m nr̄m. ℟. Amē. Oꝛo.

Domine ſancte: pater oīpo-
tens: eterne deus: benedi-
centibus nobis hūc ignē in noīe
tuo, ꝛ vnigeniti filii tui dei ac dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i, ꝛ ſpū ſcī, cooperar̄ di-

gneris, ⁊ adiuua nos. Qui viuis ⁊ regnas cū eodeꝫ vnigenito tuo, ⁊ ſpū ſctō deus. Per oīa ſecula ſeculorū. ℟. Amen. Deinde benedicit incēſuꝫ, ponēdū in cereo, abſolute dicens hác oratioē, Orō.

Veniat, q̄s oīpotēs deus, ſuꝑ hoc incenſuꝫ larga tuę bene✝dictionis infuſio, ⁊ hūc nocturnū ſplēdoreꝫ inuiſibilis regenerator accende: vt nō ſolū ſacrificiū, qđ hac nocte litatuꝫ eſt: arcana luminis tui admiſtione refulgeat, ſed in quocunqꝫ loco ex huius ſanctificationis myſterio fuerit deportatuꝫ, expulſa diabolicę fraudis nequitia: virtus tuę maieſtatis aſſiſtat. Per chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

¶ Et dū benedicit incēſuꝫ: acolytus aſſumens de carbonibus prędictis ponit in thuribulo. Finita vero benedictione incenſi, ſacerdos ignem benedictū aſpergit aqua benedicta, ⁊ poſito incēſo in thuribulo, inde adolet dictū ignem. Interim omnia luminaria eccleſię extinguūtur: vt de igne benedicto poſtmodum accendātur. Deinde diaconus dalmatica indutus: recepta benedictione à ſacerdote cuꝫ ſubdiacono portāte in arūdine vel baculo triū cubitorū ⁊ dimidij triplicem candelam: nouo igne illuminatā, vnà cum quinque granis incenſi benedicti: vadit ad ornatum pulpituꝫ, ⁊ incenſato libro: abſolute incipiat. Exultet iam angelica. Aſtante ad dexteram eius dicto ſubdiacono. Perueniento auteꝫ ad In huius igitur noctis gratia ſuſcipe ſancte pater incenſi huius, quinqꝫ grana incenſi benedicti à diacono infigantur in cereo; in modum crucis. In loco autem Qui licet ſit diuiſus in partes. accēditur cereus à prędicto ſubdiacono. Et cuꝫ dicitur. O vere beata nox. Accēdūtur lápades.

¶ Incipit benedictio cerei.

Exultet iam angélica tur-

ba celorum: exultent diui-

na myſteria, ⁊ pro tanti re-

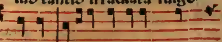
gis victoria: tuba intonet

ſalutaris. Gaudeat ⁊ tel-

lus tantis irradiata fulgo-

ribus: ⁊ ęterni regis ſplen-
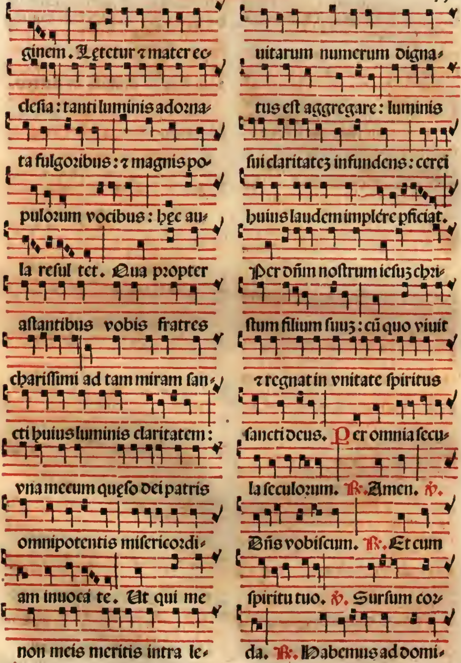

dore illuſtrata, to tius or-

bis ſe ſentiat amiſiſſe caliginem.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ginem. Lętetur ⁊ mater ec-
cleſia: tanti luminis adorna-
ta fulgoribus: ⁊ magnis po-
pulorum vocibus: hęc au-
la reſul tet. Qua propter
aſtantibus vobis fratres
chariſſimi ad tam miram ſan-
cti huius luminis claritatem:
vna mecum quęſo dei patris
omnipotentis miſericordi-
am inuoca te. Ut qui me
non meis meritis intra le-
uitarum numerum digna-
tus eſt aggregare: luminis
ſui claritateꝫ infundens: cerei
huius laudem implére ꝑficiat.
Per dñm noſtrum ieſuꝫ chri-
ſtum filium ſuuꝫ: cū quo viuit
⁊ regnat in vnitate ſpiritus
ſancti deus. Per omnia ſecu-
la ſeculorum. ℟. Amen. ℣.
Dñs vobiſcum. ℟. Et cum
ſpiritu tuo. ℣. Surſum cor-
da. ℟. Habemus ad domi-

gneris, ⁊ adiuua nos. Qui viuis ⁊ regnas cū eodē vnigenito tuo, ⁊ ſpū ſctō deus. Per oīa ſecula ſeculorū. ℟. Amen. Deinde benedicit incēſuz, ponēdū in cereo, abſolute dicens hāc orationē, Orō.

VEniat, qs oīpotēs deus, ſuper hoc incenſuz larga tuę benedictionis infuſio, ⁊ hūc nocturnū ſplēdorē inuiſibilis regenerator accende: vt nō ſolū ſacrificiū, qđ hac nocte litatuz eſt: arcana luminis tui admiſtione refulgeat, ſed in quocunq; loco ex huius ſanctificationis myſterio fuerit deportatuz, expulſa diabolicę fraudis nequitia: virtus tuę maieſtatis aſſiſtat. Per chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

¶ Et dū benedicit incēſuz: acolytus aſſumens de carbonibus prędictis ponit in thuribulo. Finita vero benedictione incenſi, ſacerdos ignem benedictū aſpergit aqua benedicta, ⁊ poſito incēſo in thuribulo, inde adolet dictū ignem. Interim omnia luminaria eccleſię extinguūtur: vt de igne benedicto poſtmodum accendātur. Deinde diaconus dalmatica indutus: recepta benedictione à ſacerdote cuz ſubdiacono portāte in arūdine vel baculo triū cubitorū ⁊ dimidij triplicem candelam: nouo igne illuminatā, vnà cum quinque granis incenſi benedicti: vadit ad ornatum pulpituz, ⁊ incenſato libro: abſolute incipiat. Exultet iam angelica. Aſtante ad dexteram eius dicto ſubdiacono. Peruento autez ad In huius igitur noctis gratia ſuſcipe ſancte pater incenſi huius, quinq; grana incenſi benedicti à diacono infigantur in cereo; in modum crucis. In loco autem Qui licet ſit diuiſus in partes. accēditur cereus à prędicto ſubdiacono. Et cuz dicitur. O vere beata nox. Accēdūtur lāpades.

¶ Incipit benedictio cerei.

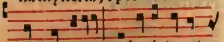
Exultet iam angelica tur-

ba celorum: exultent diui-

na myſteria, ⁊ pro tanti re-

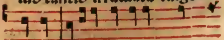
gis victoria: tuba intonet

ſalutaris. Gaudeat ⁊ tel-

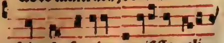
lus tantis irradiata fulgo-

ribus: ⁊ ęterni regis ſplen-
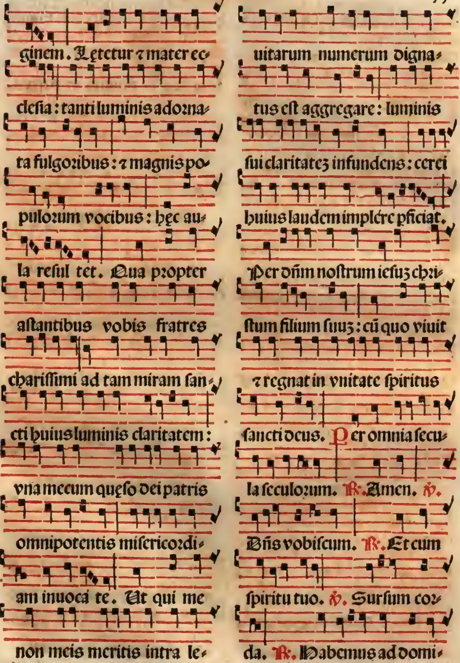

dore illuſtrata, totius or-
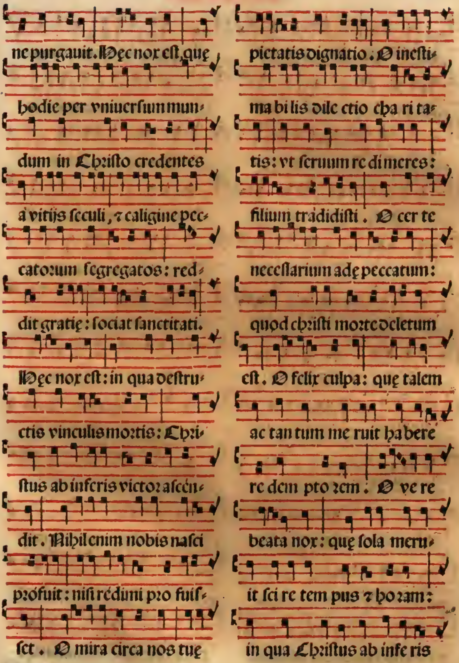

bis ſe ſentiat amiſiſſe caliginem.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ginem. Lętetur ⁊ mater ec-
cleſia: tanti luminis adorna-
ta fulgoribus: ⁊ magnis po-
pulorum vocibus: hęc au-
la reſul tet. Qua propter
aſtantibus vobis fratres
chariſſimi ad tam miram ſan-
cti huius luminis claritatem:
vna mecum quęſo dei patris
omnipotentis miſericordi-
am inuoca te. Ut qui me
non meis meritis intra le-
uitarum numerum digna-
tus eſt aggregare: luminis
ſui claritateȝ infundens: cerei
huius laudem implére ꝑficiat.
Per dñm noſtrum ieſuȝ chri-
ſtum filium ſuuȝ: cũ quo viuit
⁊ regnat in vnitate ſpiritus
ſancti deus. Per omnia ſecu-
la ſeculorum. ℟. Amen. ℣.
Dñs vobiſcum. ℟. Et cum
ſpiritu tuo. ℣. Surſum cor-
da. ℟. Habemus ad domi-

num. ℣. Gratias agamus
domino deo noſtro. ℟.
Dignum ꝛ iuſtum eſt. Vere
quia dignum ꝛ iuſtuꝫ eſt: inui-
ſibilem deum patreꝫ omnipo-
tentem: filiumq; eius vnigeni-
tum dominum noſtrum ieſum
chꝛiſtum: toto coꝛdis ac mētis
affectu: ꝛ vocis miniſterio
pſonare. Qui pꝛo nobis ęter-
no patri adę debitum ſoluit:
ꝛ veteris piaculi cau tionem:

pio cruoꝛe deterſit. Hęc
ſunt enim feſta paſchalia: in
quibus verus ille agnus oc-
ciditur: cuius ſanguine po-
ſtes fidelium conſecrantur.
Hęc nox eſt: in qua pꝛimum
patris noſtros filios Iſra-
el eductos de egypto: ru-
bꝛum ma re ſic co veſti gio
tranſire feciſti. Hęc igitur
nox eſt, quę peccatoꝛum tene-
bꝛas columne illuminatio-
ne pur-

ne purgauit. Hęc nox eſt, quę
hodie per vniuerſum mun-
dum in Chriſto credentes
a vitijs ſeculi, ⁊ caligine pec-
catorum ſegregatos: red-
dit gratię: ſociat ſanctitati.
Hęc nox eſt: in qua deſtru-
ctis vinculis mortis: Chri-
ſtus ab inferis victor aſcen-
dit. Nihil enim nobis naſci
profuit: niſi redimi pro fuiſ-
ſet. O mira circa nos tuę
pietatis dignatio: O ineſti-
ma bi lis dilc ctio cha ri ta-
tis: vt ſeruum re di meres:
filium tradidiſti. O cer te
neceſſarium adę peccatum:
quod chriſti morte deletum
eſt. O felix culpa: quę talem
ac tan tum me ruit ha bere
re dem pto rem: O ve re
beata nox: quę ſola meru-
it ſci re tem pus ⁊ ho ram:
in qua Chriſtus ab infe ris
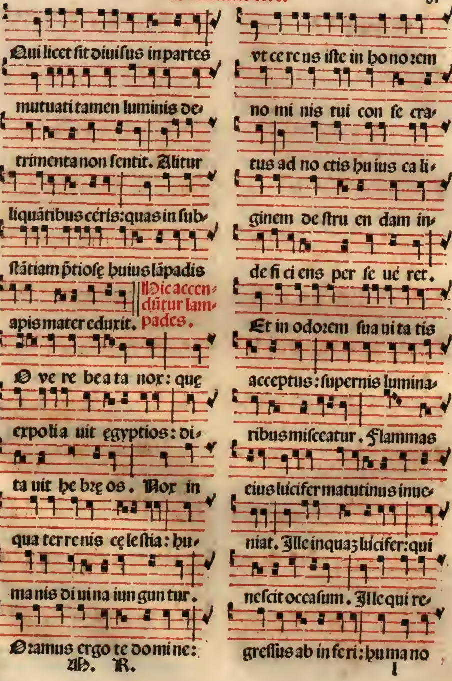
re ſur re rit. Hęc nox eſt:
de qua ſcriptum eſt: ⁊ nox
ſicut dies illuminabi tur, ⁊
nox illumi na tio mea in de-
li tijs meis. Huius igi tur
ſan cti fi catio noctis: fugat
ſce le ra: cul pas la uat: ⁊
reddit innocentiam lapſis:
⁊ męſtis lę ti tiam. Fu gat
odia: concordiam parat: ⁊
cúruat imperia.

Hic infiguntur quinqꝫ grana incenſi predicto cereo, á diacono, in modum crucis.

In huius igitur noctis gra-
tia: ſuſcipe ſancte pater in-
cenſi huius ſacri fi cium ve-
ſpertinum: quod tibi in
hac ce rei obla tio ne ſo len-
ni: per mi ni ſtro rum ma-
nus de operibus apum ſa-
cro ſancta red dit ec cle ſia.
Sed iam in columne hu-
ius prę cónia no ui mus:
quá in honoreꝫ dei rutilans
ignis accendit.

Hic cereus accenditur.

Qui

Qui licet ſit diuiſus in partes
mutuati tamen luminis de-
trimenta non ſentit. Alitur
liquātibus cēris: quas in ſub-
ſtātiam p̄tioſę huius lāpadis
apis mater eduxit.
Hic accen-
dūtur lam-
pades.
O ve re bea ta nox: quę
expolia uit ęgyptios: di-
ta uit he brę os. Nox in
qua ter re nis cę le ſtia: hu-
ma nis di ui na iun gun tur.
Oramus ergo te do mi ne:
℣. ℟.
vt ce re us iſte in ho no rem
no mi nis tui con ſe cra-
tus ad no ctis hu ius ca li-
ginem de ſtru en dam in-
de fi ci ens per ſe ue ret.
Et in odo rem ſua ui ta tis
acceptus: ſupernis lumina-
ribus miſceatur. Flammas
eius lúcifer matutinus inue-
niat. Ille in quaꝫ lúcifer: qui
neſcit occaſum. Ille qui re-
greſſus ab in fe ri: huma no

generi ſerénus illuxit. Prę-
camur ergo te domine: vt
nos famulos tuos: omnem
clerum ⁊ deuotiſſimum po-
pu lum: vna cum be a tiſſi-
mo papa nr̄o, N. tempoꝛuʒ
quiete conceſſa: in his pa-
ſchalibus gaudijs: aſſi dua
pꝛo te ctio ne re ge re: gu-
bernare ⁊ conſeruare di-
gneris. Reſpice etiam ad de-
uo tiſſi mum impe ra to ꝛem
noſtrum, N. cu ius tu de-
us de ſi de rij vo ta pꝛę no-
ſcens: ineffabili pietatis ⁊ mi-
ſericoꝛdię tuę munere: tran-
quillum perpetuę pacis ac-
commoda, ⁊ cęleſtem victo-
riam cum omni populo ſuo.
Per dominuʒ noſtrum ieſum
Chꝛiſtum fi li um tuum qui
tecum viuit ⁊ regnat in vni ta-
te ſpūs ſancti deus. Per om-
nia ſecula ſeculoꝛum. Amen.

℄ Completa benedictione cerei: ſacerdos ⁊ miniſtri induti: more ſolito ante altare ꝓcedunt, ⁊ facta reuerentia in locis ſuis ſedent. Poſtea legūtur prophetię ſine titulo, ⁊ in fine prophetiarū dñr orationes modo ſubſcripto.

ca.1 ℄ Prophetia prima. Geneſis.

In principio creauit deus celū ⁊ terrā. Terra aūt erat inanis ⁊ vacua, ⁊ tenebrę erant ſuper facieꝫ abyſſi, ⁊ ſpiritus domini ferebat ſup aquas. Dixitqꝫ deus. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deus lucem ꝙ eſſet bona, ⁊ diuiſit lucem a tenebris. Appellauitqꝫ lucem diem: ⁊ tenebras noctem. Factūqꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies vnus. Dixit quoqꝫ Deus. Fiat firmamentū in medio aquaruꝫ, ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuiſitqꝫ aquas, quę erāt ſub firmamēto, ab his, quę erant ſup firmamentū. Et factum eſt ita. Vocauitqꝫ deus firmamentum celuꝫ. Et factum eſt veſpere ⁊ mane dies ſecūdus. Dixit vero deus. Cōgregentur aquę, quę ſub celo ſunt, in locuꝫ vnum: ⁊ appareat arida. Factūqꝫ eſt ita. Et vocauit deus aridā, terraꝫ. Congregationeſqꝫ aquarū appellauit maria. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū, ⁊ ait. Germinet terra herbā virenteꝫ, ⁊ facientē ſemen: ⁊ lignū pomiferuꝫ faciēs fructum iuxta genus ſuuꝫ, cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſup terrā. Et factū eſt ita. Et protulit terra herbā virentē, ⁊ afferentem ſemen iuxta genus ſuum: lignūqꝫ faciēs fructū, ⁊ habens vnūqdqꝫ ſemen iuxta ſpecieꝫ ſuā. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū. Factūqꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies tertius. Dixit autē deus. Fiāt luminaria in firmamento celi, ⁊ diuidant dieꝫ ac noctē, ⁊ ſint in ſigna, ⁊ tempora, ⁊ dies ⁊ annos: vt luceant in firmamento celi: ⁊ illuminent terram. Et factū eſt ita. Fecitque deus duo luminaria magna: luminare maius: vt preeſſet diei, ⁊ luminare minus: vt p̄eſſet nocti, ⁊ ſtellas. Et poſuit eas in firmamento celi: vt lucerent ſup terram, ⁊ p̄eſſent diei ac nocti: ⁊ diuiderēt lucē ac tenebras. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū. Et factuꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies quartus. Dixit etiam deus. Producant aq̄ reptile animę viuentis, ⁊ volatile ſup terraꝫ, ſub firmamēto celi. Creauitqꝫ deus cete grandia, ⁊ omnem animā viuentē, atqꝫ motabilem: quaꝫ produxerant aquę in ſpecies ſuas, ⁊ omne volatile ſm genus ſuuꝫ. Et vidit deus ꝙ eſſet bonuꝫ: bñdixitqꝫ eis, dicēs. Creſcite, ⁊ multiplicamini, ⁊ replete aquas maris: aueſqꝫ multiplicentur ſup terram. Et factum eſt veſpere ⁊ mane dies quintus. Dixit quoque deus. Producat terra animā viuentem in genere ſuo, iumenta, ⁊ reptilia, ⁊ beſtias terrę ſm ſpecies ſuas. Factūqꝫ eſt ita. Et fecit deus beſtias terrę

iuxta ſpecies ſuas, ⁊ iumēta, ⁊ oē reptile in genere ſuo. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū, ⁊ ait. Faciamus hoīem ad imaginē ⁊ ſimilitudinē nr̄am: ⁊ p̄ſit piſcibus maris, ⁊ volatilibus celi, ⁊ beſtijs vniuerſę terrę, oīqꝫ reptili, quod mouet in terra. Et creauit deus hominē ad imaginē ⁊ ſimilitudinē ſuā. Ad imaginē dei creauit illū, maſculum ⁊ feminā creauit eos. Bn̄dixitqꝫ illis deus, ⁊ ait. Creſcite, ⁊ multiplicamini, ⁊ replete terrā, ⁊ ſubijcite eam, ⁊ dn̄amini piſcibus maris, ⁊ volatilibus cęli, ⁊ vniuerſis aīantibus, quę mouentur ſup terrā. Dixitqꝫ deus. Ecce dedi vobis oēm herbā afferentē ſemē ſup terrā, ⁊ vniuerſa ligna, q̄ habēt in ſemetipſis ſementē generis ſui, vt ſint vobis in eſcā, ⁊ cunctis animātibus terrę: omniqꝫ volucri celi, ⁊ vniuerſis q̄ mouentur in terra: in qbus eſt aīa viuens: vt habeant ad veſcēdū. Et factū eſt ita. Viditqꝫ deus cuncta quę fecerat, ⁊ erant valde bona. Et factum eſt veſpere ⁊ mane dies ſextus. Igitur perfecti ſunt cęli ⁊ terra, ⁊ oīs ornatus eorum. Cōpleuitqꝫ deus die ſeptimo opus ſuum, quod fecerat, ⁊ requieuit die ſeptimo, ab vniuerſo opere quod patrarat.

Qua completa ſacerdos dicat.

Oremus. ⁊ diaconus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, qui mirabiliter creaſti hominem, ⁊ mirabilius redemiſti: da nobis q̄ſumus contra oblectamenta peccati, mentis rōne pſiſtere: vt mereamur ad ęterna gaudia peruenire. Per dn̄m no.

Prophetia ſecunda Geneſis. ca.5

Noe vero cū quingētoꝝ eſ- 6
ſet annoꝝ: genuit ſem, chā, ⁊ iaphet. Cumqꝫ cepiſſent hoīes multiplicari ſup terrā, ⁊ filias procreaſſent: videntes filij dei filias hominū, ꝙ eſſent pulchrę: acceperūt ſibi vxores ex oībus, quas elegerant. Dixit quoque deus. Nō permanebit ſpiritus meus in hoīe in ęternū: qa caro eſt. Erūtque dies illius centū viginti annoꝝ. Gigātes autē erāt ſup terrā in diebus illis. Poſtq̄ aūt ingreſſi ſūt filij dei ad filias hoīum: illęqꝫ genuerunt: iſti ſunt potentes a ſeculo viri famoſi. Videns aūt deus ꝙ multa malitia hoīum eſſet in terra, ⁊ cuncta cogitatio cordis humani intēta eſſet ad malū omni tpe: penituit eū, ꝙ hoīem feciſſet in terra. Et precauens in futurū ⁊ tactus dolore cordis intrinſecus, delebo, inquit, hoīem, quē creaui, a facie terrę: ab hoīe vſqꝫ ad animantia, ⁊ reptili vſqꝫ ad volucres celi. Penitet enim me, feciſſe eos. Dixitqꝫ deus ad noe. Finis vniuerſe carnis venit corā me: repleta eſt terra iniqtate a facie eoꝝ, ⁊ ego diſperdā eos cū terra. Fac tibi arcam de lignis leuigatis: manſiunculas in arca facies ⁊ bitumine linies intrinſecus ⁊ extrinſecus: ⁊ ſic facies eā. Trecentoꝝ cubitoꝝ erit lōgitudo arcę, qnquaginta cubitoꝝ latitudo, ⁊ triginta cubitoꝝ altitudo eius. Feneſtrā in arca facies ⁊ in cubito

in cubito cōſūmabis ſummitaté
eius. Oſtium autē arcę pones ex
latere deorſū. Cenacula ⁊ triſte-
ga facies in ea. Ecce ego adducā
diluuij aquas ſup terrā: vt interfi
ciam oēm carnē: in qua ſpūs vitę
eſt ſubter celū, ⁊ vniuerſa, q̄ in ter-
ra ſunt, cōſumenť. Ponamq̄ꝫ fę-
dus meū tecuꝫ: ⁊ ingredieris ar-
cā tu ⁊ filij tui: vxor tua ⁊ vxores
filiorū tuorū tecum. Et ex cūctis
animātibus vniuerſę carniſ bina
⁊ bina induces in arcaꝫ: vt viuāt
tecū: maſculini ſexus ⁊ feminini.
De volucribus iuxta genus ſuuꝫ
⁊ de iumētis in genere ſuo, ⁊ ex o-
mni reptili terrę ſm genus ſuuꝫ:
bina de oībus ingrediētur tecū:
vt poſſint viuere. Tolles igiť te-
cum ex oībus eſcis, q̄ mandi poſ-
ſūt, ⁊ cōportabiſ apud te, ⁊ erunt
tā tibi, q̄ꝫ illis in cibum. Fecit er-
go noe oīa, q̄ pceperat illi deus.
Eratq̄ꝫ ſexcētorū annorū, qn̄ di-
luuij aq̄ inundauerunt ſup terrā.
Rupti ſunt aūt oēs fontes abyſ-
ſi magnę ⁊ cataractę celi apertę
ſunt: ⁊ facta eſt pluuia ſup terraꝫ
quadraginta diebuſ ⁊ q̄draginta
noctibus. In articulo diei illius
ingreſſus eſt noe, ſem, cham, ⁊ ia-
phet, filij eius: vxor illius ⁊ vxo-
res filiorū eius cū eo in arcaꝫ: ipſi
⁊ oē aīal ſm genus ſuum: vniuer-
ſaq̄ꝫ iumenta in genere ſuo, ⁊ oē
qđ mouetur ſup terraꝫ in genere
ſuo: cūctūq̄ꝫ volatile ſm genus
ſuū. Porrō arca ferebať ſup aq̄s
⁊ aquę pualuerunt nimis ſup ter-
rā. Opertiq̄ꝫ ſunt oēs mōtes ex-
celſi ſub vniuerſo celo. Quinde-
cim cubitis fuit altior aqua ſuper
mōtes: quas operuerat. Cōſum-
ptaq̄ꝫ eſt oīs caro, q̄ mouebať ſu-
per terrā, volucrū, animātiū, beſtia-
rū, oīumq̄ꝫ reptiliū, q̄ reptant ſu-
per terrā. Remāſit autēꝫ ſolus noe
⁊ qui cū eo erāt in arca. Obtinue
runtq̄ꝫ aquę terrā centuꝫ qnqua-
ginta diebus. Recordatus autē
dn̄s noe, cūctorūq̄ꝫ animantiū ⁊
omniū iumētorū, q̄ erant cū eo in
arca: adduxit ſpūm ſup terrā ⁊ i-
minutę ſunt aq̄, ⁊ clauſi ſunt fon-
tes abyſſi ⁊ cataractę celi, ⁊ prohi
bitę ſunt pluuię de celo. Reuer-
ſeq̄ꝫ ſunt aq̄ de terra euntes ⁊ re-
deūtes ⁊ cęperūt minui poſt cen-
tū quadraginta dies. Cūq̄ꝫ tran
ſiſſent quadraginta dies: aperieſ
noe feneſtrā arcę, quā fecerat: di-
miſit coruuꝫ. Qui egrediebať: ⁊
nō reuertebať donec ſiccarētur
aq̄ ſup terram. Emiſit quoq̄ꝫ co-
lūbā poſt eū: vt vidēret ſi iaꝫ ceſ-
ſaſſent aquę ſup faciē terrę. Que
cū nō inueniret, vbi requieſceret
pes eiuſ: reuerſa eſt ad eū in arcā.
Aquę enim erant ſup vniuerſam
terrā. Extēditq̄ꝫ manuꝫ, ⁊ appre
henſā intulit in arcā. Expectatis
autē vltra ſeptē diebus alijs: rur-
ſuꝫ dimiſit colūbā ex arca. At illa
venit ad eū ad veſperaꝫ: portanſ
ramum oliuę virētibus folijs, in
ore ſuo. Intellexit ergo noe: qđ
ceſſaſſent aquę ſuper terraꝫ. Ex-
pectauitq̄ꝫ nihilominus ſeptem
diebus alijs, ⁊ emiſit columbā: q̄
non eſt vltra reuerſa ad eum. Lo
cutus eſt autem dn̄s ad noe, di-
cens. Egrēdere de arca tu ⁊ vxor

tua, filij tui, ⁊ vxoꝛes filioꝝ tuoꝝ. Cūcta aīantia: q̄ ſunt apud te: ex omni carne: tam in volatilibus, q̄ in beſtijs ⁊ vniuerſis reptilibus q̄ rēptant ſup terrā educ tecū: ⁊ ingredimini ſup terram. Creſcite ⁊ multiplicamini ſuper eaꝫ. Egreſſus eſt ergo noe ⁊ filij eius: vxoꝛ illius ⁊ vxoꝛes filioꝝ eius cūꝫ eo. Sed ⁊ oīa aīantia, iumenta ⁊ reptilia, q̄ rēptant ſup terrā ſm̄ genus ſuū, de arca egreſſa ſunt. Aedificauit aūt noe altare dn̄o, ⁊ tollens de cunctis pecoꝛib⁹ ⁊ volucribus mundis, obtulit holocauſta ſup altare dn̄o. Odoꝛatuſqꝫ eſt dn̄s odoꝛeꝫ ſuauitatis. Oremus. Flecta. genua. R̷. Leuate. Oꝛo.

DEus incommutabilis virtus ⁊ lumē eternū: reſpice ꝓpitius ad totius eccleſie tue mirabile ſacrm̄, ⁊ opus ſalutis humane, ꝑpetue diſpoſitionis effectu, trāquillius operare: totuſqꝫ mundus experiat ⁊ videat, deiecta erigi, inueterata renouari, ⁊ ꝑ ipſum redire omnia in integruꝫ: a quo ſumpſere principium. per.

¶ Pꝛophetia tertia Geneſis.

ca. 22 IN diebus illis: Tentauit deus abꝛahā ⁊ dixit ad eū. Abꝛahā, abꝛahā. Et ille reſpondit. Adſuꝫ. Ait ille. Tolle filium tuū vnigenitū, quē diligis, iſaac, ⁊ vade in terram viſionis ⁊ offeres eū ibi in holocauſtū ſup vnuꝫ mōtiū, quē monſtrauero tibi. Igitur abꝛahā de nocte cōſurgēs: ſtrauit aſinū ſuuꝫ ducens ſecum duos iuuenes ⁊ iſaac filiū ſuum. Cūqꝫ cōcidiſſet ligna in holocauſtuꝫ: abijt ad locū, queꝫ ꝑceperat ei deus. Die auteꝫ tertio, eleuatis oculis vidit locū procul. Dixitqꝫ ad pueros ſuos. Expectate hic cū aſino: ego ⁊ puer illuc vſqꝫ ꝓperātes, poſtq̄ȝ adoꝛauerimus, reuertemur ad vos. Tulit q̄qꝫ ligna holocauſti, ⁊ impoſuit ſup iſaac filiū ſuū. Ipſe vero poꝛtabat in manibus ſuis ignē ⁊ gladiū. Cūqꝫ duo pgerēt ſimul: Dixit iſaac pr̄i ſuo. Pr̄ mi. At ille reſpōdit. Quid vis fili? Ecce, inqt, ignis ⁊ ligna: vbi eſt victima holocauſti? Dixit Abꝛahā. Deus ꝓuidebit ſibi victimā holocauſti, fili mi. Pergebāt ergo pariter: venerūtqꝫ ad locū, quem oſtenderat ei deus: in quo edificauit altare ⁊ deſup ligna cōpoſuit. Cūqꝫ colligaſſet iſaac filiū ſuū, poſuit eū i altari ſup ſtruē lignoꝝ. Extēditqꝫ manū ⁊ arripuit gladiū: vt imolaret filiū ſuū. Et ecce angelus dn̄i de celo clamauit, dicens. Abꝛahā, abꝛahaꝫ. Qui reſpōdit. Adſuꝫ. Dixitqꝫ ei. Ne extēdas manū tuā ſup pueꝝ: neqꝫ facias illi q̄cq̄. Nūc cognoui q̄ timeas deū, ⁊ non pepercíſti filio tuo vnigenito propter me. Leuauit abꝛahā oculos: viditqꝫ poſt tergū arietē inter vepꝛes herētē coꝛnibus. Quē aſſumēs obtulit holocauſtū pꝛo filio. Appellauitqꝫ nomen loci illius. Dn̄s videt. Unde vſqꝫ hodie dicit. In monte dominus videbit. Uocauit autem angelus dn̄i, abꝛaham ſcd̄o de celo, dicēs. Per memetipſum iuraui, dicit dn̄s: q̄a feciſti reꝫ hanc: ⁊ nō pepercíſti vnigenito filio

to filio tuo ꝓpter me, benedicēs benedicā tibi, ⁊ multiplicabo ſemen tuū ſicut ſtellas celi ⁊ velut arenā, q̄ eſt in littore maris. Poſſidebit ſemen tuū portas inimicorū ſuorū, ⁊ bn̄dicent̄ i ſemine tuo oēs gētes terre, q̄a obediſti voci mee. Reuerſuſq̄ eſt abraham ad pueros ſuos: abieruntq̄ berſabee ſimul, ⁊ habitauit ibi. Oremus. Flectamus gen. R̸. Leua. Orō.

Deus, fideliū pater ſumme, qui in toto orbe terrarū ꝓmiſſionis tue filios, diffuſa adoptionis gratia, multiplicas, ⁊ per paſchale ſacramētū abrahā puerū tuū, vniuerſarum, ſicut iuraſti, gentiū efficis patrem: da populis tuis, digne ad grām tue vocationis introire. Per. ¶ Prophetia

ca. 14 In diebus illis: iiij. exodi.

Factum eſt in vigilia matutina: ⁊ ecce reſpiciēs dn̄s ſuper caſtra egyptiorum per columnam ignis ⁊ nubis: interfecit exercitum eorum, ⁊ ſubuertit rotas curruum: ferebanturq̄ in ꝓfundū. Dixerūt ergo egyptij. Fugiam⁹ iſraelem: dn̄s enim pugnat pro eis contra nos. Et ait dn̄s ad moyſen. Extende manum tuā ſup mare: vt reuertantur aque ad egyptios ſup currus ⁊ equites eorū. Cūq̄ extēdiſſet moyſes manum cōtra mare: reuerſum eſt primo diluculo ad priorem locū. Fugientibuſq̄ egyptijs occurrerūt aq̄: ⁊ inuoluit eos dn̄s in medijs fluctibus. Reuerſeq̄ ſunt aque: ⁊ cooperuerūt currus ⁊ equites cūcti exercitus pharaonis: q ſequētes ingreſſi fuerāt mare: nec vnus q̄dem ſuperfuit ex eis. Filij autē iſrael perrexerunt p medium ſicci maris, ⁊ aque eis erant quaſi pro muro, a dextris, ⁊ a ſiniſtris. Liberauitq̄ dominus in die illo iſrael de manu egyptiorum. Et vidērūt egyptios mortuos ſup littus maris: ⁊ manum magnā, quā exercuerat dn̄s contra eos. Timuitq̄ ppl̄s dn̄m, ⁊ crediderunt dn̄o, ⁊ moyſi ſeruo eius. Tūc cecinit moyſes ⁊ filij iſrael carmen hoc dn̄o, ⁊ dixerunt. Tractus.

Cantemus dn̄o: glorioſe enim honorificatus eſt: equū ⁊ aſſeſſorē proiecit in mare: adiutor ⁊ ꝓtector factus eſt mihi in ſalutē. V. Hic deus meus, ⁊ honorificabo eū: deus pr̄is mei, ⁊ exaltabo eū. V. Dn̄s cōterens bella: dn̄s nomen eſt illi. Oremus. Flectamus ge. R̸. Le.

Deus, cuius antiqua Orō. mirabilia etiam nr̄is ſeculis coruſcar̄ ſentimus: dū, qđ vni populo a pſecutione egyptiaca liberando, dextere tue potentia contuliſti: id in ſalutem gentium per aquam regenerationis operaris, preſta, vt in abrahe filios ⁊ in iſraeliticam dignitatem, totius mundi tranſeat plenitudo. Per dn̄m.

Prophetia quinta Eſaie. ca. 54

Hec eſt hereditas ſeruorum ⁊ 55
dn̄i ⁊ iuſtitia eorum apud me: dicit dn̄s. Omnes ſitientes venite ad aquas, ⁊ qui non habetis argentum, properate, emite ⁊ comedite. Venite, emite abſq̄ argento, ⁊ abſq̄ vlla commutatione vinum ⁊ lac. Quare appēditis argentū nō in panibus, ⁊ laborē veſtrum nō in ſaturitate? Audite

audientes me: comédite bonū ⁊ delectabit̃ in craſſitudine anima veſtra. Inclináte aurē veſtram, ⁊ venite ad me: audite, ⁊ viuet aīa veſtra. Et feriá vobiſcum pactū ſempiternū: miſericordias dauid fidelis. Ecce teſtez populis dedi eū: ducē ac p̄ceptorem gentibus. Ecce gentes, quas neſciebas, vocabis, ⁊ gentes, que nō cognouerunt te, ad te current, ꝓpter dn̄m deū tuū, ⁊ ſanctū iſrael, qui glorificauit te. Querite dn̄m, dū inueniri pōt, inuocáte eū: dū ꝓpe eſt. Derelinquat impius viā ſuá, ⁊ vir iniquus cogitationes ſuas, ⁊ reuertat̃ ad dn̄m, ⁊ miſerebit̃ eius: ⁊ ad deū noſtruz, quoniā multus eſt ad ignoſcendū. Nō enim cogitationes mee, cogitationes veſtre, neqz vie mee, vie veſtre: dicit dn̄s. Quia ſicut exaltantur celi à terra: ſic exaltáte ſunt vie mee à vijs veſtris, ⁊ cogitationes mee à cogitationib⁹ veſtris. Et quō deſcendit imber, ⁊ nix de celo, ⁊ illuc vltra nō reuertitur: ſed inébriat terrá ⁊ infúndit eaz, ⁊ germináre eā facit, ⁊ dat ſemen ſerenti, ⁊ panez comedēti: ſic erit verbū meū, quod egredietur de ore meo: dicit dn̄s omnipotens. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, multiplica in honorem nominis tui quod patruz fidei ſpopōdiſti: ⁊ promiſſionis filios ſacra adoptione diláta, vt qđ priores ſancti non dubitauerunt futuruz: eccleſia tua iam ex parte cognoſcat impletum. Per dn̄m.

Prophetia. vj. Baruch. ca. 3

Audi iſrael mandata vite, auribus pércipe: vt ſcias prudētiaz. Quid eſt iſrael: ꝙ in terra inimicorū es? Inueteraſti in terra aliena: coinquinatus es cū mortuis: deputátus es cū deſcēdētibus in infernū. Dereliqſti fōtē ſapiētie. Nā ſi in via dei ambulaſſes: habitaſſes vtiqz in pace ſup terrá. Diſce vbi ſit ſapiētia, vbi ſit virtus, vbi ſit prudētia, vbi ſit itellectus: vt ſcias ſimul, vbi ſit lōgiturnitas vite, ⁊ victus, vbi ſit lumen oculorū ⁊ pax. Quis inuénit locū eius? Et qs intrauit in theſauros eius? Ubi ſunt principes gētium ⁊ qui dn̄ant̃ ſup beſtias: que ſunt ſuper terrā? Qui in auibus celi ludūt: qui argéntū theſaurizāt: ⁊ auruz in quo cōfidunt hoies, ⁊ nō eſt finis poſſeſſionis eorū? Qui argētū fabricát ⁊ ſoliciti ſūt, nec eſt inuentio operū illorū? Et tñ exterminati ſunt, ⁊ ad inferos deſcenderunt, ⁊ alij in locum eorum ſurrexerunt. Iuuenes viderunt lumen ⁊ habitauerunt ſup terram. Viā autem diſcipline neſciérunt: neqz intellexerunt ſémitas eius, neqz ſuſceperunt eam filij eoruz. A facie eorū longe facta eſt. Nō eſt audita in terra chanaam, neqz viſa eſt i themā. Filij quoqz agar, qui exquiſierūt prudentiaz: q̄ de terra eſt: negotiatóres terre, ⁊ theman, ⁊ cōfabulatóres, ⁊ exquiſitóres prudentie ⁊ intelligentie, viā autez ſapiētie neſciérūt: neqz meminérunt ſemitárum eius. O Iſrael, q̄z magna eſt domus Dei,

⁊ ingens

⁊ ingens locus poſſeſſionis eius. Magnus, ⁊ nõ habet cõſummationem: excelſus ⁊ imenſus. Ibi fuerunt gigãtes noīati: illi qui ab initio fuerũt ſtatura magna, ſciẽtes bellũ. Nõ hos elegit dñs: neq̃ viã diſciplinę inuenerũt: ꝓpterea perierũt. Et qm̃ nõ habuerũt ſapiẽtiã: interierũt ꝓpter ſuã iſipiẽtiã. Quis aſcẽdit in cęlũ, ⁊ accepit eã, ⁊ eduxit eã de nubib⁹? Quis trãſfretauit mare ⁊ iuenit eã; ⁊ attulit eã ſup aurũ electũ? Nõ eſt q̃ ſciat viã eius, neq̃ qui excogitet ſemitas eius. Sed q̃ ſcit vniuerſa, nouit illã, ⁊ adinuenit eam prudẽtia ſua. Qui pfecit terrã in ſempiterno tẽpore, ⁊ adimpleuit eã pecudibus. Vocauitq̃ eã, ⁊ obaudiuit eũ in tremore. Stellę autem dederũt lumẽ in cuſtodijs ſuis ⁊ letatę ſunt. Vocatę ſũt ⁊ dixerũt. Adſumus. Et luxerunt ei cũ iocũditate, q̃ fecit illas. Hic eſt deus noſter, ⁊ nõ eſtimabitur alius ad eum. Hic adinuenit omnem viã diſciplinę, ⁊ dedit illã iacob puero ſuo, ⁊ Iſrael dilecto ſuo. Poſt hęc in terris viſus eſt, ⁊ cũ hominibus cõuerſatus eſt. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus, qui eccleſiã tuã ſemper gentiũ vocatione multiplicas: concede propitius: vt quos aqua baptiſmatis abluis, cõtinua ꝓtectione tuearis. Per.

ca.37 ¶ Prophetia. vij. Ezechielis.

In diebus illis: Facta eſt ſuper me manus dñi ⁊ eduxit me in ſpũ dñi, ⁊ dimiſit me in medio cãpi, q̃ erat plenus oſſibus, ⁊ circũduxit me p ea in gyro. Erãt aũt multa valde ſup faciem cãpi, ſiccaq̃ vehementer. Et dixit ad me. Fili hoĩs: putãſne viuẽt oſſa iſta? Et dixi. Dñe deus, tu noſti. Et dixit ad me. Vaticinare de oſſibus iſtis, ⁊ dices eis. Oſſa arida, audite verbũ dñi. Hęc dicit dñs deus oſſibus his. Ecce ego intromittã in vos ſpũm ⁊ viuetis: ⁊ dabo ſup vos neruos, ⁊ ſuccreſcere faciã ſup vos carnes, ⁊ ſuperextendam in vobis cutem, ⁊ dabo vobis ſpũm ⁊ viuetis: ⁊ ſcietis quia ego dñs. Et prophetaui ſicut pceperat mihi. Factus eſt autẽ ſonitus, ꝓphetãte me, ⁊ ecce cõmotio. Et acceſſerunt oſſa ad oſſa: vnumquodq̃ ad iuncturã ſuã. Et vidi: ⁊ ecce ſuper ea nerui ⁊ carnes aſcenderũt, ⁊ extenſa eſt in eis cutis deſuper, ⁊ ſpũm nõ habebãt. Et dixit ad me. Vaticinare ad ſpiritũ: vaticinare fili hoĩs ⁊ dices ad ſpiritũ. Hęc dicit dñs deus. A quatuor vẽtis veni ſpiritus, ⁊ inſuffla ſup interfectos iſtos ⁊ reuiuiſcãt. Et prophetaui ſicut pręceperat mihi. Et ingreſſus eſt in ea ſpiritus ⁊ reuixerũt, ⁊ ſteterũt ſuper pedes ſuos: exercitus grãdis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hominis, oſſa hęc vniuerſa, domus iſrael eſt. Ipſi dicunt. Aruerunt oſſa nr̃a: periit ſpes nr̃a, ⁊ abſciſſi ſumus: ꝓpterea vaticinare, ⁊ dices ad eos. Hęc dicit dñs deus. Ecce ego aperiã tumulos veſtros, ⁊ educã vos de ſepulchris veſtris: pp̃ls meus, ⁊ inducã vos in terrã iſrael. Et ſcietis,

qa ego dñs: cum aperuero ſepul-
chra veſtra, ⁊ eduxero vos de tu-
mulis veſtris, ppl's meus, ⁊ dede
ro ſpūm meū in vobis, ⁊ vixeri-
tis, ⁊ requieſcere vos faciam ſup
humū vrã, dicit dñs ops. Ore-
mus. Flectamus gen. ℟. Leua. Oro.

DEus, qui nos ad celebran-
dum paſchale ſacramentū
vtriuſqꝫ teſtamenti paginis in-
ſtruis: da nobis intelligere miſe-
ricordiã tuam: vt ex perceptione
preſentium munerum: firma ſit
expectatio futurorum. Per do.

Prophetia. viij. Eſaie.

ca.4 APprehendent ſeptem mu-
lieres virū vnū in die illa, dicētes.
Panē noſtrū comedēmus: ⁊ ve-
ſtimētis nřis operiēmur: tãtum-
modo inuocētur nomen tuū ſup
nos: aufer opprobriū noſtrū. In
die illa erit germē dñi in magnifi-
cētia, ⁊ gloria, ⁊ fructus terre ſub
limis, ⁊ exultatio his, qui ſaluati
fuerint de iſrael. Et erit oīs q re-
lictus fuerit in ſion, ⁊ reſiduus in
hieruſalem, ſanctus vocabit oīs,
qui ſcriptus eſt in vita in hieruſa-
lem. Si abluerit dñs ſordes filia-
rū ſion, ⁊ ſanguinem hieruſalē la-
uerit de medio eius: in ſpiritu iu-
dicij ⁊ ſpiritu ardoris. Et creabit
dñs deus ſup oēm locū montis
ſion, ⁊ vbi inuocatus eſt, nubē p
diē ⁊ fumū, ⁊ ſplendorē ignis flã
mantis in nocte. Super omnem
enim gloriã protectio: ⁊ taberna-
culum erit in vmbraculū diei ab
eſtu, ⁊ in ſecuritatem, ⁊ abſconſio
nē a turbine, ⁊ a pluuia. Tractus.

Vinea facta eſt dilecto meo: in cornu, in loco
vberi. ℣. Et maceriam circumdedit, ⁊ circum-
fodit, ⁊ plãtauit vineã ſoreth: ⁊ edificauit turriꝫ
in medio eius. ℣. Et torcular fodit in ea: vi-
nea enim dñi ſabaoth: domus iſrael eſt. Ore-
mus. Flectamus gen. ℟. Leua. Oro.

DEus, qui in oībus eccleſie
tue filijs, ſanctorū prophe-
tarū voce, manifeſtaſti in omni lo
co dominationis tue: ſatorē te bo
norū ſeminū, ⁊ electorū palmituꝫ
eſſe cultorem: tribue qs populis
tuis: qui ⁊ vinearuꝫ apud te noīe
cenſentur, ⁊ ſegetuꝫ, vt ſpinarū ⁊
tribulorꝫ ſqualorē reſecato: digna
efficiãtur fruge fecundi. Per do-
minū. Prophetia nona Exodi.

IN diebus illis: Dixit dñs c.12
ad moyſen ⁊ aaron in terra
egypti. Mēſis iſte vobis princi-
piū menſiū primus erit in mēſib9
anni. Loquimini ad vniuerſum
cetū filiorū iſrael: ⁊ dicite eis. De-
cima die menſis huius tollat vnuſ
quiſqꝫ agnum per familias ⁊ do-
mos ſuas. Sin autem minor eſt
numerus vt ſufficere poſſit ad ve
ſcendum agnū: aſſumat vicinum
ſuum, qui iunctus eſt domui ſue:
iuxta numerum animarū, que ſuf
ficere poſſint ad eſum agni. Erit
autē agnus abſqꝫ macula, maſcu-
lus, anniculus. Iuxta quem ritū
tollētis ⁊ hedum ⁊ ſeruabitis euꝫ
vſqꝫ ad quartamdecimam diem
menſis huius. Immolabitqꝫ euꝫ
vniuerſa multitudo filiorū iſrael
ad veſperam, ⁊ ſument de ſangui-
ne eius ac ponent ſuper vtrūqꝫ
poſteꝫ ⁊ in ſuperliminaribus do-
morum: in quibus comedent il-
lum. Et edēt carnes nocte illas
aſſas

aſſas igni ⁊ azymos panes cuꝫ lactucis agreſtibus. Nõ comedetis ex eo cruduꝫ qd: nec coctũ aqua: ſed aſſuꝫ tantũ igni. Caput cũ pedibus eius ⁊ inteſtinis vorabitis ⁊ os eius non cõfringetis: nec remanebit ex eo quicq̃ vſqꝫ mane. Siquid reſiduũ fuerit, igni cõburetis. Sic autem comedetis illũ. Renes veſtros accingetis ⁊ calciamẽta habebitis in pedibus tenentes baculos in manibus: ⁊ comedetis feſtinãter. Eſt enim phaſe: id eſt tranſitus dñi. Oremus. Flectamus genua. ℞. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui in omnium operum tuorum diſpenſatione mirabilis es: intelligant redempti tui, non fuiſſe excellentius, ꝙ ab initio factus ſit mũdus: q̃ ꝙ in fine ſeculorum, paſcha noſtrum immolatus ſit Chriſtus. Qui tecũ.

ca. 3 Prophetia. x. Ione prophete.

In diebus illis: Factum eſt verbum domini ad Jonam prophetã, ſecundo, dicens. Surge, ⁊ vade in niniuem ciuitatem magnaꝫ, ⁊ predica in ea ꝑdicationem, quam ego loquar ad te. Et ſurrexit Jonas ⁊ abijt in Niniuẽ iuxta verbũ dñi. Et niniue erat ciuitas magna: itinere dieruꝫ triũ. Et cepit ionas introire ciuitateꝫ itinere diei vnius. Et clamauit ⁊ dixit. Adhuc quadraginta dies ⁊ niniue ſubuertetur. Et crediderunt viri niniuitę domino, ⁊ predicauerunt ieiuniuꝫ, ⁊ veſtiti ſunt ſaccis a maiore vſqꝫ ad minoreꝫ. Et ꝑuenit verbũ ad regẽ niniue.

Et ſurrexit de ſolio ſuo, ⁊ abiecit veſtimentũ ſuum a ſe, ⁊ indutus eſt ſacco, ⁊ ſedit in cinere ⁊ clamauit, ⁊ dixit. In niniue ex ore regis ⁊ principũ eius, dicẽs. Homines ⁊ iumenta ⁊ boues ⁊ pecora non guſtent quicq̃: nec paſcantur, ⁊ aquam nõ bibãt. Et operiantur ſaccis homines ⁊ iumenta, ⁊ clamẽt ad dñm ĩ fortitudine. Et cõuertať vir a via ſua mala, ⁊ ab iniquitate, q̃ eſt in manib⁹ eorũ. Quis ſcit ſi conuertatur ⁊ ignoſcat deus, ⁊ reuertatur a furore irę ſuę, ⁊ nõ peribimus? Et vidit deus opera eorum: quia conuerſi ſunt de via ſua mala, ⁊ miſertus eſt populo ſuo dñs deus noſter. Oremus. Flectamus genua. ℞. Leuate. Oratio.

Deus, qui diuerſitateꝫ gentium in confeſſione tui nominis adunaſti: da nobis ⁊ velle ⁊ poſſe quę ꝑcipis: vt populo ad ęternitatem vocato vna fides ſit mentiũ ⁊ pietas actionuꝫ. Per.

Prophetia. xi. Deutero.

In dieb⁹ illis: Scripſit moyſes canticũ ⁊ docuit filios iſrael. ca. 31 Pręcepitqꝫ dñs ioſue filio nun, ⁊ ait. Cõfortare ⁊ eſto robuſtus: Tu enim introduces filios iſrael in terrã quã pollicitus ſum eis, ⁊ ego ero tecum. Poſtq̃ ergo ſcripſit moyſes verba legis huius in volumine atqꝫ cõpleuit: ꝑcepit leuitis, qui portabant arcaꝫ federis dñi, dicens. Tollite librũ iſtum ⁊ ponite illuꝫ in latere arcę federis dñi dei veſtri: vt ſit tibi ꝯtra te in teſtimoniũ. Ego enim ſcio cõtentionẽ tuã, ⁊ ceruicem tuã duriſſi-

mā. Adhuc viuēte me ⁊ ingrediē
te vobiſcū: ſemp cōtētioſe egiſtiſ
cōtra dn̄m: quāto magis cū mor-
tuus fuero? Congregate ad me
oēs maiores natu p trib⁹ vr̄as at-
que doctoreſ, ⁊ loquar audiētib⁹
illis ſermones iſtos: ⁊ inuocabo
cōtra eos celū ⁊ terrā. Noui eniꝫ
ꝙ poſt mortē meā inique agētis,
⁊ declinabitis cito de via, quā p̄-
cēpi vobis. Et occurrent vobis
mala in extremo tēpore: quando
fecēritis malum in cōſpectu dn̄i:
vt irritētis euꝫ per opera manuū
veſtrarū. Locutus eſt ergo moy
ſes, audiente vniuerſo cetu filioꝝ
iſrael, verba carminiſ huiuſ: ⁊ ad
finem vſqꝫ compleuit. Tractuſ.
Attende celum, ⁊ loquar: ⁊ audiat terra ver
ba ex ore meo. ℣. Expectet ſicut pluuia elo
quiū meū, ⁊ deſcēdāt ſicut roſ verba mea. ℣.
Sicut imber ſuper gramē, ⁊ ſicut nix ſuper fe-
nū: qa nomen dn̄i inuocabo. ℣. Date magni
tudineꝫ deo nr̄o: deus verax, opera eius, ⁊ oēs
vie eiuſ iudicia. ℣. Deuſ fidelis: in quo nō eſt
iniquitas: iuſtus ⁊ ſanctus dn̄s. Oremus.
Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.
Deus, celſitudo humilium ⁊
fortitudo rectoruꝫ: qui per
ſanctū moyſen puerū tuū ita eru-
diſ populū tuū ſacri cārminis tui
decātatione voluiſti: vt illa legis
iteratio, fieret etiaꝫ nr̄a directio:
ēxcita in oēm iuſtificatarū gentiū
plenitudinem potentiam tuaꝫ, ⁊
da letitiam, mitigādo terrorē, vt
omniuꝫ peccatis tua remiſſione
deletis: qđ denūciatū eſt in vltio-
nē: trāſeat in ſalutem. Per dn̄m.
ca.3 Prophetia .xij. Danielis.
In diebus illis: Nabucho-
dōnoſor rex fecit ſtatuā aureā: al-
titudine cubitorū ſexaginta: lati-
tudine cubitorum ſex. Et ſtatuit
eam in cāpo duran prouincie ba-
bylonis. Itaqꝫ nabuchodōno-
ſor rex miſit ad congregādos ſa-
trapas, magiſtratus ⁊ iudiceſ, du
ces, ⁊ tyrannos ⁊ p̄fectos: oēſqꝫ
principes regionuꝫ: vt cōueniret
ad dedicationē ſtatue, quā erexe-
rat nabuchodōnoſor rex. Tunc
cōgregati ſunt ſātrape, magiſtra-
tuſ ⁊ iudices, duces ⁊ tyrāni, ⁊ o-
ptimātes: qui erāt in poteſtatib⁹
conſtituti, ⁊ vniuerſi principes re
gionuꝫ: vt cōuenirent ad dedica-
tionem ſtatue, quam rexerat na-
buchodōnoſor rex. Stabant au-
teꝫ in cōſpectu ſtatue, quā poſue-
rat nabuchodōnoſor rex, ⁊ pre-
co clamabat valēter. Vobis dici-
tur populis, tribubus ⁊ linguis.
In hora qua audiēritis ſonitum
tube, ⁊ fiſtule, ⁊ cithare, ⁊ ſābuce,
⁊ pſalterij, ⁊ ſymphonie, ⁊ vni-
uerſi generis muſicorū, cadenteſ
adorate ſtatuā aureā quā ꝯſtituit
nabuchodōnoſor rex. Siqs au-
teꝫ nō proſtratus adorāuerit: ea-
dem hora mittet in fornācē igniſ
ardentis. Poſt hec igitur ſtatim
vt audiērunt oēs populi ſonituꝫ
tube, fiſtule, ⁊ cithare, ſambuce, ⁊
pſalterij, ⁊ ſymphonie, ⁊ oiſ gene
ris muſicorū, cadētes omnes po
puli, tribus ⁊ lingue, adorauērūt
ſtatuam aurcam, quā cōſtituerat
nabuchodōnoſor rex. Statimqꝫ
in ipſo tēpore accedēteſ viri chal
dei accuſauērunt iudeos: dixe-
runtqꝫ Nabuchodōnoſor regi.
Rex

Rex in eternũ viue. Tu rex poſui
ſti decretum, vt omnis homo qui
audierit ſonitũ tube, fiſtule, ⁊ ci-
thare, ſambuce, ⁊ pſalterij, ⁊ ſym-
phonie, ⁊ omnis generis muſico-
rũ: proſternat ſe, ⁊ adoret ſtatuã
aureã. Siquis autẽ nõ procidens
adorauerit, mittatur in fornacẽ
ignis ardẽtẽ. Sũt ergo viri iudei,
quos cõſtituiſti ſup opera regio-
nis babylonis: ſydrach, miſach,
⁊ abdenago. Viri iſti cõtẽpſerũt
rex decretũ tuũ. Deos tuos non
colũt, ⁊ ſtatuã aureã, quã erexiſti,
nõ adorãt. Tunc nabuchodono
ſor in furore ⁊ in ira pcepit: vt ad-
ducerẽt Sydrach, miſach, ⁊ ab-
denago. Qui confeſtim adducti
ſunt in cõſpectu regis. Pronun-
ciãſq; Nabuchodonoſor rex, ait
eis. Verene Sydrach, miſach, ⁊
Abdenago, deos meos nõ coli-
tis, ⁊ ſtatuam auream quam cõſti
tui, non adoratis? Nunc ergo, ſi
eſtis parati, quacũq; hora audie-
ritis ſonitũ tube, fiſtule ⁊ cithare,
ſãbuce, ⁊ pſalterij, ⁊ ſymphonie:
omniſq; generis muſicorũ, pſter-
nite vos ⁊ adorate: ſtatuã, quã fe-
ci. Quod ſi non adorauẽritis: ea-
dem hora mittemini in fornacem
ignis ardentis. Et qs eſt deus,
qui eripiat vos de manu mea?
Reſpõdentes ſydrach, miſach,
⁊ abdenago: dixerunt nabucho-
donoſor regi. Non oportet nos
de hac re rñdere tibi. Ecce enim
deus noſter quem colimus: po-
teſt nos eripere de camino ignis
ardẽtis, ⁊ de manibus tuis o rex
liberare. Quod ſi noluerit: notũ
ſit tibi rex: quia deos tuos nõ cõ-
limus, ⁊ ſtatuã aureã, quã erexi-
ſti, non adoramus. Tunc nabu-
chodonoſor repletus eſt furore:
⁊ aſpectus faciei illius immutatus
eſt ſuper ſydrach, miſach ⁊ abde-
nago: ⁊ pcepit: vt ſuccenderẽtur
fornax ſeptuplum q̃ ſuccendi cõ-
ſueuerat. Et viris fortiſſimis de
exercitu ſuo iuſſit: vt ligatis pedi
bus ⁊ manibus ſydrach, miſach,
⁊ abdenago, mitterent eos in for
nacem ignis ardentis. Et confe-
ſtim viri illi vincti cũ brachijs ſuis
⁊ thiaris ⁊ calciamentis ⁊ veſti-
bus: miſſi ſunt in mediũ fornacis
ignis ardentis. Nam iuſſio regis
vrgebat. Fornax autẽ ſuccenſa
erat nimis. Porro viros illos, q
miſerant Sydrach, miſach, ⁊ ab-
denago: interfecit flamma ignis.
Viri autẽ hi tres: id eſt ſydrach,
miſach, ⁊ abdenago: cecinerũt in
medio camini ignis ardentis col-
ligati. Et ambulabant in medio
flamme, laudantes deum ⁊ bene-
dicentes dño. Hic non dicitur.
Flectamus genua. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: ſpes
vnica mũdi: qui prophetarũ tuo-
rũ pconio: preſentiũ tempor deo-
claraſti myſteria: auge populi tui
vota placatus: q; in nullo fideliũ:
niſi ex tua inſpiratione, pueniunt
quarumlibet incremẽta virtutũ.
Per do. His finitis deſcenden-
do ad fontes cantatur Tractus.
Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarũ: ita
deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit
anima mea ad te deũ fontẽ viuũ: qñ veniã, ⁊
apparebo ante faciẽm dei mei. ℣. Fuerunt

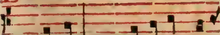
mihi lachrymę meę panes die ac nocte: duꝫ dicitur mihi p ſingulos dies: vbi eſt deus tuus?
Deinde ſacerdos anteq̄ȝ itret ad benedictioné fontiuȝ, dicat hanc orationé ibi iuxta fontes, ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cuȝ ſpū tuo. Oremus.

Omnipotēs ſempiterne deus: reſpice propitius ad deuotionem populi tui renaſcétis: qui, ſicut ceruus, aquarū expetit fontem, ⁊ concede propitius: vt fidei ipſius ſitis, baptiſmatis miniſterio, animam corpuſq; ſanctificet. Per dñm no. ℟. Amé.
Poſtea procedit ad benedictionem fontium dicendo, ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cuȝ ſpiritu tuo. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: adeſto magnis pietatis tuę myſterijs: adeſto ſacramentis ⁊ ad creandos nouos populos, quos tibi fōs baptiſmatis parturit: ſpiritū adoptionis emitte: vt quod noſtrę humilitatis gerēdū eſt miniſterio: tuę virtutis impleatur effectu. Per dñm. Hic exaltet vocem in moduȝ prefationis.

Per omnia ſecula ſeculorum.

℟. Amen. ℣. Dominus vo-

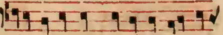
biſcuȝ. ℟. Et cū ſpiritu tuo.

℣. Surſuȝ corda. ℟. Habe-

mus ad dominum. ℣. Gra-

tias agamus domino deo no-

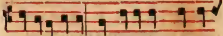

ſtro. ℟. Dignuȝ ⁊ iuſtuȝ eſt.

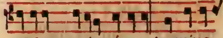
¶ Sequens p̄fatio cū ſuo cantu dicit ad benedictioné fontiū die ſabbati ſc̄ti, ⁊ ī vigilia pétecoſtes.

Vere dignuȝ ⁊ iuſtū eſt: ęquuȝ

⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊

vbiq; gratias ágere: domine

ſancte: pater oīpotens: ęter-

nę deus. Qui inuiſibili poten-

tia ſacramentorum tuorū mi-
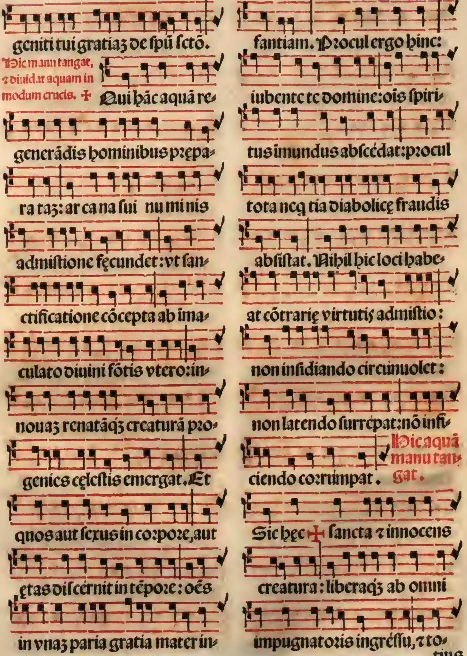

rabiliter operaris effectum.
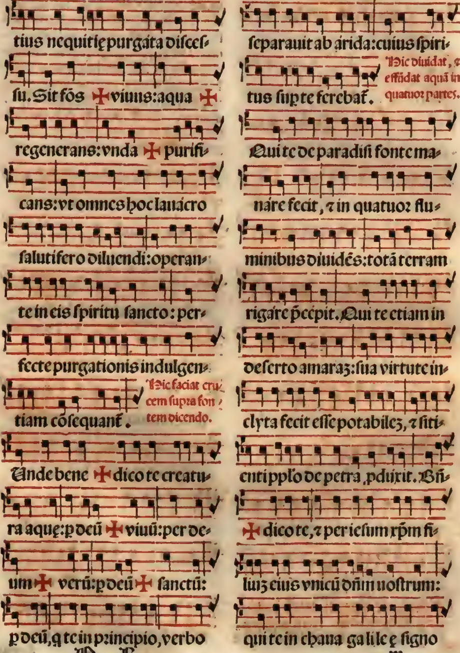

Et licet nos tantis myſterijs
exequendis

exequendis ſimus indigni: tu
tamen gratię tuę dona nō de-
ſerens: etiam ad preces no-
ſtras aures tuę pietatis incli-
na. Deus cuius ſpiritus ſup
aquas: inter ipſa mundi pri-
mordia ferebatur: vt iam tunc
virtutem ſanctificationis a-
quarum natura conciperet.
Deus, qui nocentis mundi cri-
mina: per aquas abluens: re-
generationis ſpeciem in ipſa
diluuij effuſione ſignaſti: vt
vnius eiuſdemq; elemēti my-
ſterio: & finis eſſet vitio, & ori-
go virtutibus. Reſpice domi-
ne in faciem eccleſię tuę, &
multiplica in ea regeneratio-
nes tuas: q̄ gratię tuę afflu-
entis īpetu lętificas ciuitatē
tuā: fontemq; baptiſmatis
aperis toto orbe terrarum
gentibus innouandis: vt tuę
maieſtatis imperio: ſumat vni-

geniti tui gratiaꝫ de ſpū ſctō.
Hic manu tangat, ⁊ diuidat aquam in modum crucis. ✠
Qui hãc aquã re-
generãdis hominibus pꝛepa-
ra taꝫ: ar ca na ſui nu mi nis
admiſtione fecundet: vt ſan-
ctificatione cõcepta ab ima-
culato diuini fõtis vtero: in-
nouaꝫ renatãqꝫ creaturã pro-
genies celeſtis emergat. Et
quos aut ſexus in coꝛpoꝛe, aut
etas diſcernit in tẽpoꝛe: oẽs
in vnaꝫ paria gratia mater in-
fantiam. Pꝛocul ergo hinc:
iubente te domine: oĩs ſpiri-
tus imundus abſcẽdat: pꝛocul
tota neq tia diabolice fraudis
abſiſtat. Nihil hic loci habe-
at cõtrarie virtutiſ admiſtio:
non inſidiando circũuolet:
non latendo ſurrẽpat: nõ inſi-
ciendo coꝛrũpat.
Hic aquã manu tangat.
Sic hec ✠ ſancta ⁊ innocens
creatura: liberaqꝫ ab omni
impugnatoꝛis ingreſſu, ⁊ to-

tius

tius nequitię purgata diſceſ-
ſu. Sit fōs ✠ viuus: aqua ✠
regenerans: vnda ✠ purifi-
cans: vt omnes hoc lauacro
ſalutifero diluendi: operan-
te in eis ſpiritu ſancto: per-
fecte purgationis indulgen-
tiam cōſequanť.
Hic faciat crucem ſupra fontem dicendo.
Unde bene ✠ dico te creatu-
ra aquę: ꝑ deū ✠ viuū: per de-
um ✠ verū: ꝑ deū ✠ ſanctū:
ꝑ deū, q̄ te in principio, verbo
ſeparauit ab arida: cuius ſpiri-
tus ſup te ferebať.
Hic diuidat, ⁊ effūdat aquā in quatuor partes.
Qui te de paradiſi fonte ma-
nare fecit, ⁊ in quatuor flu-
minibus diuidēs: totā terram
rigare p̄cepit. Qui te etiam in
deſerto amaram: ſua virtute in-
clyta fecit eſſe potabilem, ⁊ ſiti-
enti pplo de petra ꝓduxit. Bñ-
✠ dico te, ⁊ per ieſum xp̄m fi-
lium eius vnicū dñm noſtrum:
qui te in chana galilee ſigno

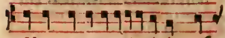
admirabili: ſua potentia cō-
uertit in vinū. Qui pedibus
ſuis ſuper te ambulauit, ⁊ a io-
anne in iordane in te baptiza-
tus eſt. Qui te vna cū ſangui-
ne de latere ſuo produxit, ⁊ di-
ſcipulis ſuis iuſſit: vt creden-
tes baptizarentur in te, dicēs.
Ite docete oēs gentes: ba-
ptizantes eos in nomine pa-
tris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti.

Hic mutat vocem quaſi lectionem legens.

Haec nobis pręcepta ſeruantibus, tu deus omnipotens, clemens adeſto: tu benignus aſpira: tu has ſimplices aquas tuo ore benedicito, vt pręter naturalem emundationem, quam lauandis poſſunt adhibere corporibus: ſint ⁊ purificandis mentibus efficaces. Hic ponat cereum in aquam: ⁊ in tono pręfationis ter eleuando vocem dicat.

Deſcendat in hanc plenitudi-
nē fōtis virtus ſpūs ſcti: totā-
q; huius aquę ſubſtātiā rege-
nerādi fęcūdet effectu. Hic tollatur cereus de aqua.
Hic omnium peccatorū ma-
culę deleantur: hic natura
ad imaginem tuam condi-
ta, ⁊ ad honorem ſui refor-
mata principij: cunctis vetu-
ſtatis

ſtatis ſqualoribus emunde-

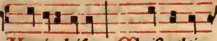
tur: vt oīs homo ſacramen-

tū hoc regenerationis ingreſ-

ſus: in verę innocentię noua

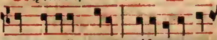
infantia renaſcatur.

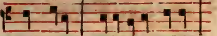
Per dn̄m nr̄m Jeſum chriſtū filiū tuū: q̄ vēturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſeculū per ignē. ¶ Hic aſpergat de ipſa aq̄ bn̄dicta ſup pplin, ⁊ interiꝫ q̄ſpiā clericus hauriat de aq̄ illa bn̄dicta ex fōte: ad aſpergēdū domos, ⁊ q̄libet alia loca. ¶ Poſtea infūdat chriſma in modū crucis in fonte: ſup ipſā aquā dicēs legēdo. Sctificet ⁊ fecūdet fōs iſte, hoc ſalutifero chriſmate. Jn noīe pr̄is ✠ ⁊ filij ✠ ⁊ ſpiritus ſancti. ✠ Amē. Tūc miſceat chriſma antedictuꝫ cū eadem aqua: ⁊ aſpergat cum manu p totū fontem. ¶ Cōpleta fontis bn̄dictione redeūtibus oībus clericis, a duobus corū letanię cantant. ¶ Ubi vero non fuerint fontes: tractus. Sicut ceruus. Et oīo imediate ſequens tractū, ⁊ fontiuꝫ benedictio pter mittuntur. Sed finita oratione. Oēs ſempiterne deus ſpes vni. ℣. ℟.

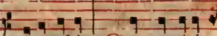
Sacerdos, caſula depoſita, cum miniſtris, ante altare procumbit, ⁊ alij fratres ſtant erecti: ⁊ cātant letanię in medio chori a duobus fratribus vtroq; choro idē ſimul reſpōdente. Peruento auteꝫ ad Peccatores, te roga. audi nos. Sacerdos ⁊ miniſtri ad veſtiariū reuertentes: ſolenniter induuntur, ⁊ luminaria accendūtur circa altare de igne benedicto, ⁊ peruento ad Kyrie ele. Jn fine letaniarum Kyrie ele. Pro miſſa ſolenniter a cantoribus incipitur.

Kyrie eleiſon. Chriſte elei-

ſon. Chriſte audi nos.

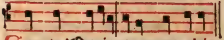
Chriſte exaudi nos. Pa-

ter de cęlis, deus, miſerere no-

bis. Fili redemptor mun-

di, deus: miſerere nobis.

Spiritus ſancte, deus: miſe-

rere nobis. Sancta trini-

tas, vnus de⁹: miſerere nobis.

Sancta Maria: oꝛa pꝛo nobis.
Sancta dei genitrix oꝛa.
Sancta virgo virginum oꝛa.
Sancte Michael oꝛa.
Sancte Gabꝛiel oꝛa.
Sancte Raphael oꝛa.
Omnes ſancti beatoꝝ ſpirituū oꝛdines: oꝛate pꝛo nobis.
Sancte ioannes baptiſta oꝛa.
Oēs ſcī pꝛiarche ⁊ ꝓphete oꝛat.
Sancte Petre oꝛa.
Sancte Paule oꝛa.
Sancte Andrea oꝛa.
Sancte Joannes oꝛa.
Sancte Jacobe oꝛa.
Sancte Thoma oꝛa.
Sancte Luca oꝛa.
Sancte Marce oꝛa.
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euangeliſte: oꝛate pꝛo nobis.
Sancte Stephane oꝛa.
Sancte Laurenti oꝛa.
Sancte Uincenti oꝛa.
Sancte Fabiane oꝛa.
Sancte Sebaſtiane oꝛa.
Omnes ſancti Martyres: oꝛate pꝛo nobis.
Sancte Sylueſter oꝛa.
Sancte Gregoꝛi oꝛa.
Sancte Martine oꝛa.
Sancte Auguſtine oꝛa.
Sancte Hieronyme oꝛa.
Sancte Ambꝛoſi oꝛa.
Omnes ſancti pontifices ⁊ confeſſoꝛes: oꝛate pꝛo nobis.
Sancte Benedicte oꝛa.
Sancte Franciſce oꝛa.
Sancte Antoni oꝛa.
Sancte Nicolae oꝛa.
Sancte Dominice oꝛa.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite: oꝛate pꝛo nobis.
Sancta Maria magdalena oꝛa.
Sancta Agnes oꝛa.
Sancta Clara oꝛa.
Sancta Agatha oꝛa.
Sancta Monica oꝛa.
Omnes ſancte virgines ⁊ vidue: oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti ⁊ ſancte dei: intercedite pꝛo nobis.

Pꝛopitius eſto: parce nobis dn̄e.
Pꝛopitius eſto: exaudi nos dn̄e.
Ab omni malo: libera nos dn̄e.
Ab omni pctō: libera nos dn̄e.
A moꝛte ꝑpetua: lib. nos dn̄e.
Per myſterium ſancte incarnationis tue: libera nos domine.
Per aduentū tuū: lib. nos dn̄e.
Per natiuitatē tuā: lib. nos do.
Per baptiſmū ⁊ ſanctum ieiunium tuum: libera nos dn̄e.
Per crucem ⁊ paſſionem tuam: libera nos domine.
Per moꝛtem ⁊ ſepulturam tuā: libera nos domine.
Per ſanctam reſurrectionem tuam: libera nos domine.
Per admirabilem aſcenſionem tuam: libera nos domine.
Per aduentum ſpiritus ſancti paracleti: libera nos domine.
In die iudicij: libera nos dn̄e.

Peccatoꝛes

P ccõres, te rogamus, audi nos.

Ut nobis pcas, te ro. au. nos.
Ut nobis indulgeas, te rogamus, audi nos.
Ut eccleſiã tuã ſctã regere, ⁊ cõſeruarẽ digneris, te ro. au. nos.
Ut domnum apoſtolicũ ⁊ omnes eccleſiaſticos ordines, in ſancta religione conſeruare digneris, te rogamus audi nos.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſeruitio cõfortare, ⁊ conſeruare digneris, te roga. audi nos.
Ut omnibus benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas, te rogamus audi nos.
Ut fructus terrę dare, ⁊ conſeruare digneris, te ro. audi nos.
Ut oĩbus fidelibus defunctis requiem ęternam donare digneris, te rogamus audi nos.
Ut nos exaudire digneris, te ro.

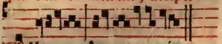
Agnus Dei, qui tollis pecca-

ta mundi: parce nobis dñe.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nobis.
C hriſte audi nos. C hriſte exaudi nos. K yrie. C hriſte. K yrie.
Quo incepto, ſacerdos de veſtiario cum miniſtris rediens facit cõfeſſionẽ debitã in loco cõſueto, ⁊ aſcendens poſtmodum ad altare finito Kyrie eleiſõ. Sacerdos incipit ſolenniter Gloria in excelſis. Et campana pulſatur. Finito Gloria in excelſis Deo, dicit Dominus vobiſcum. Oratio.

D Eus, qui hãc ſacratiſſimã noctem gloria dñicę reſurrectionis illuſtras: cõſerua in noua familię tuę progẽnie adoptionis ſpiritum, quẽ dediſti: vt corpore ⁊ mente renouati, puram tibi exhibeant ſeruitutem. Per eundem do. in vnitate eiuſdem. Hec oõ tm̃ dicit. Lctõ epiſtolę beati pauli aplĩ ad Coloſſenſes.

F Ratres: Si conſurrexiſtis cum Chriſto, quę ſurſum ſunt quęrite: vbi Chriſtus eſt in dextera dei ſedens: quę ſurſum ſunt ſapite: non quę ſuper terram. Mortui enim eſtis, ⁊ vita veſtra abſcondita eſt cum Chriſto in deo. Cum autem chriſtus apparuerit vita veſtra: tunc ⁊ vos apparebitis cum ipſo in gloria. Finita epiſtola: ſacerdos, qui cantat miſſam, incipit.

A lle lu ia.
Et totũ decãtat ter: exaltando vocem gradatim, ⁊ chorus poſt quamlibet vicem, in eadẽ voce: repetit illud idẽ. Poſtea, ℣. Cõfitemini domino qm̃ bonus: quoniã in ſeculum miſericordia eius. Cantatur communiter vel ſicut cantor diſpoſuerit: deinde tractus. L audate dominum omnes gentes, ⁊ collaudate eum oẽs populi.

℣. Qm̃ confirmata eſt ſuper nos miſericoꝛdia eius, ⁊ veritas domini manet in eternum. Ad euangelium non poꝛtantur luminaria: ſed incenſum tantum.

ca.28 Sequen. ſci euãg. ſm Mattheũ.

Veſpere autem ſabbati, que luceſcit in pꝛima ſabbati: venit Maria magdalene, ⁊ altera maria, videre ſepulchꝛum. Et ecce terremotus factus eſt magnus. Angelus enim dñi deſcendit de celo, ⁊ accedẽs reuoluit lapidem, ⁊ ſedebat ſup eum. Erat autẽ aſpectus eius ſicut fulgur, ⁊ veſtimentũ eius ſicut nix. Pꝛe timoꝛe autem eius exterriti ſunt cuſtodes, ⁊ facti ſunt velut moꝛtui. Reſpõdens autem angelus dixit mulieribus. Nolite timere vos. Scio enim, ꝙ ieſum, q crucifixus eſt, queritis. Non eſt hic. Surrexit enim, ſicut dixit. Venite, videte locũ: vbi poſitus erat dñs. Et cito euntes dicite diſcipulis eius: ꝙ ſurrexit a moꝛtuis, ⁊ ecce pcedet vos in galileã. Ibi eum videbitis: ecce pdixi vobis. Finito euãgelio, dicit ſacerdos. Dominus vobiſcum. ⁊ Oremus. Et non dicitur. Credo. Nec offertoꝛium. Secreta.

Suſcipe dñe, q̃s, pꝛeces populi tui, cũ oblationibus hoſtiarum: vt paſchalibus initiata myſterijs: ad eternitatis nobis medelã te operãte pꝛoficiat. Per. Pꝛefatio. Et quũ ⁊ ſalutare te q dẽ dñe oĩni tpe. fol. 95. Et dicitur quotidie vſq ad aſcenſionem: niſi alia aſſignetur. in hac tñ miſſa tñ dicitur nocte. Et poſt octauam non dicit die ſed in hoc potiſſimum glorioſius pꝛedicare, ⁊c. Infra actionẽ. Communicantes, ⁊ nocte ſacratiſſimam celebꝛantes reſurrectionis dñi noſtri Ieſu Chꝛi. Sicut in paſcha: ſed dicitur hodie tñ. noctem. Alijs autem diebus dicit diem. ¶ Alia infra actionem. Hanc igitur oblationẽ ſeruitutis nr̃e. Et dñr tñ vſq ad ſabbatum incluſiue Pax dñi. dr̃ Agnus dei. nõ dicit: pacis oſculũ nõ datur: nec poſtcõio cantat, ſed ſumpto ſacramento a ſacerdote: ſtatim pꝛo veſperis incipitur a choꝛo. Añã. Alleluia, alleluia, alleluia. Qua cantata, cantatur ps. Laudate dñm oẽs gentes, ⁊ collaudate eum omnes populi. totum cum, Gloꝛia patri, ⁊ ſi. ⁊ Sicut erat in pꝛin. Et iteratur añã. Alleluia. Capitulum, hymni, ⁊ ℣. non dicuntur. Ad magnificat antiphon.

Veſpere autem ſabbati: que

lu ceſcit in pꝛima ſabbati:

venit Maria magdalene, ⁊

altera Maria, videre ſepul-

chꝛum: alleluia. E v o v a e.

ps. Magnificat. cum Gloꝛia patri.

patri, ⁊. ⁊ Sicut erat. Et repetitur antiphona. Veſpere autem ſabbati. Poſt hec ſacerdos dicit. Dominus vobiſcum. Oratio.

Spiritum nobis, domine, tuę charitatis infunde, vt, quos ſacramentis paſchalibus ſatiaſti: tua facias pietate cõcordes. Per dominum. in vnitate eiuſdez. Deinde. Dominus vobiſcum. Poſtea diaconus dicit.

℟. Deo gratias. Cum duplici Alleluia. Et ſic dicitur vſqz ad ſabbatum in albis incluſiue. Sed nullo alio tempore iũgitur. Alleluia. cum Item miſſa eſt.

Aduentus domini celebratur, vbicunqz dominicus dies venerit inter quintum calẽdas decembris: ⁊ tertiũ nonas eiuſdem menſis. Notandum eſt, ꝙ feria. iiij. proxima poſt dies ſanctę lucię, cinerum, dici penteco. ⁊ exaltationis ſanctę crucis: ſemper quatuor tẽpora celebrantur.

¶ Quandocunque feſto deeſt aliquid proprium: pro illo recurratur ad commune ſanctorum.

¶ Si feſtum habens vigiliam veniat die lunę: officium vigilię fiat ſabbato precedenti.

¶ In vigiliis in quibus ieiunium celebramus: miſſa fit de vigilia. Et ſi feſtum ſit: fit commemoratio de feſto: niſi eſſet feſtum ſolenne: tunc enim dicitur prima miſſa de feſto, ſcḋa de vigi.

¶ Notandũ, ꝙ qñcunqz in matutinis fit de aliquo feſto aliqua commemoratio ſpecialis: de eodez fit cõmemo. in miſſa: niſi pro ipſa ſpecialis miſſa celebretur.

¶ Quandocunqz. Te deũ laudamus. dicitur in matutinis. Gloria in excelſis. ⁊ Ite miſſa eſt. Dicuntur ad miſſaz illius officij tantum, vnde factę ſunt matutinę, ⁊ nõ alias, niſi in cena domini, ⁊ ſabbato ſancto. Tres orationes tantum dicũtur in miſſa conuentuali, niſi aliqua die occurrerent plures neceſſario dicendę. In duplici vero feſto dicitur vna oratio tantum: niſi vbi vitari nõ poteſt: quando occurrunt proprię dicendę. ¶ Oratio. A cũctis nos, q̃ſumus dñe, mentis ⁊ corporis. Dicit̃ in miſſa cõuẽtuali: taz in ferialibus diebus, q̃z dñicis ⁊ feſtiuis: a feſto purificationis vſqz ad dominicam de paſſione, ⁊ ab octaua penteco. vſqz ad aduentuz: exceptis feſtis duplicibus: in quibus non dicitur: nec per aliquas octauas, nec in vigilijs, quę ieiunantur: nec in diebus, in qbus ſufficiunt proprię commemorationes: nec in feſtis beati petri apoſtoli: nec in miſſis beatę Marię virginis.

¶ Alleluia. Nõ dicit̃ ad miſſaz a ſeptuageſima vſqz ad ſabbatũ ſanctum: nec in vigilijs preter vi-

gilias paſchę ⁊ pente. ⁊ natiuitatis dñi: ſi venerit in dñica. Nec cantatur in feſto innocentuȝ: niſi venerit in dñica: nec in quatuor tēporibus aduentus, ⁊ mēſis ſeptembris. Alijs autem temporibus ſemper cantatur. **Alleluia.**

¶ **Credo in vnū deum.** dicitur oībus diebus dñicis totius anni: etiam ſi de feſto fiat miſſa. Ad primaȝ miſſaȝ de nocte natiuitatis dñi, ⁊ ad oēs alias miſſas illius dici, ⁊ deinceps per totam octauam. Et in octa. beati Ioanis euangeliſtę. In epiphania, ⁊ per totam octauam. In conuerſione ſancti pauli. In purificatione beatę marię. In annunciatione eiuſdem. In cathedra ſancti petri. Feria. v. in cęna domini. In reſurrectione domini, ⁊ per octa. In feſto aſcenſionis, ⁊ per octa. In feſto penteco. ⁊ per octa. In feſto corporis Chriſti, ⁊ per octa. In feſto ſancti ioannis ante portam latinam. In feſto apoſtolorum Petri ⁊ pauli, ⁊ per octa. In octaua beati ioānis baptiſtę: pro eo ꝙ eſt infra octauaȝ apoſtolorum. In feſto viſitationis beatę Marię, ⁊ per octa. In feſto ſancti petri ad vincula. In aſſumptione beatę virginis, ⁊ p octauam. In octa. ſancti laurentij: pro eo ꝙ venit infra octauam beatę virginis. In feſtiuitatibus ſanctę crucis. In feſtiuitatibus angelorum. In feſto omnium ſanctorum. In omnibus ſolennitatibus duodecim apoſtolorum ⁊ euangeliſtarum. Sancti barnabę. Et quatuor doctoruȝ. In omnibus conſecrationibus eccleſiarum, ⁊ altarium. Et in feſto illius ſancti vel ſanctę: cui ſpecialiter dedicata eſt eccleſia: communiter dici conſueuit.

Paratus ſacerdos cum intrat ad altare dicat ℣. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deum, qui lętificat iuuentutem meam. ps. Iudica me deus ⁊. totum cum. Gloria patri, ⁊. ⁊ Sicut erat. Deinde repetitur ℣. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deum, qui lętificat iuuentutem meam. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. Deinde facit confeſſionem ⁊ abſolutionem. Ex hinc dicit ℣. Deus tu conuerſus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua lętabitur in te. ℣. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Dum aſcendit ad altare: dicit hanc orationem.

Aufer à nobis, quęſumus domine, cunctas iniquitates noſtras: vt ad ſancta ſanctorum puris mereamur mentibus introire. Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen.

Poſtea inclinatus dicit ſecreto hanc orationem.

Oramus te domine, per merita ſanctorum tuorum, quorum reliquię hic ſunt: ⁊ omnium ſanctorum: vt indulgēre digneris omnia peccata mea. Amen.

Qua completa, aſcendit ad altare, ⁊ deoſculans illud, accipienſqȝ thuribulum à diacono: incenſat altare:

altare: ⁊ reddito thuribulo dia-
cono, perlegit introitum cum mi-
niſtris: deinde dicit. Kyrie elei-
ſon. Et poſtea dicit. Gloria
in excelſis deo. ſi dicendum eſt.

Gloria in excelſis Deo. Et
in terra pax hominibus bo
nę voluntatis. Laudamus te.
Benedicimus te. Adoramus
te. Glorificamus te. Gratias a-
gimus tibi, propter magnam glo
riam tuam. Domine deus rex cę-
leſtis: deus pater ops. Domine,
fili vnigenite ieſu Chriſte. Spiri-
tus ⁊ alme orphanorum paracle-
te. Domine deus agnus dei, fi-
lius patris. Primogenitus Ma
rię virginis matris. Qui tollis
peccata mundi: miſerere nobis.
Qui tollis peccata mũdi: ſuſcipe
deprecationem noſtraꝫ. Ad ma-
rię gloriam. Qui ſedes ad dexte-
raꝫ patris: miſerere nobis. Quo
niam tu ſolus ſanctus. Mariam
ſanctificans. Tu ſolus domi-
nus. Mariam gubernans. Tu
ſolus altiſſimus. Mariam coro-
nans. ¶ In feſto vero conce-
ptionis virginis Marię dicitur.
Quoniam tu ſolus dominus.
Mariam preſeruaſti. Tu ſolus
dominus. Mariam fabricaſti.
Tu ſolus altiſſimus. Mariam
ſublimaſti. Jeſu Chriſte: cum
ſancto ſpiritu in gloria dei patris
amen. Quo finito, anteqꝫ dicat.
Dominus vobiſcum. Oſcula-
tur altare in medio. In fine gra-
dualis, aut. Alleluia. Aut tra-
ctus: inclinat ſe diaconus ante
altare, ⁊ dicit hanc orationem.

Munda cor meum ac labia
mea omnipotẽs deus: qui
labia Eſaię ꝓphetę calculo mun-
daſti ignito: ita me tua grata mi-
ſeratione dignare mundare: vt
ſanctum euangelium tuum di-
gne valeam nunciare. Per Chri-
ſtum dominum noſtruꝫ. Amen.
Dicta oratione, ⁊ accepto textu
euangelij: inclinat ſe ſacerdoti
celebraturo, ⁊ petit benedictio-
nem, dicendo. Jube domne be-
nedicere. Tunc dicit ſacerdos.

Dominus ſit in corde tuo ⁊
in labijs tuis: vt digne ⁊
competenter annuncies euange-
lium ſuum. Completo euange-
lio, ſacerdos dicit. Credo in
vnum deum, Si dicendum eſt.

Credo in vnum Deum,
patrem omnipotentem: fa-
ctorem cęli ⁊ terrę, ⁊ viſibilium o-
mnium, ⁊ inuiſibiliuꝫ. Et in vnũ
dominum Jeſum Chriſtum filiũ
Dei vnigenitum. Et ex patre na-
tum ante omnia ſecula. Deuꝫ de
deo: lumen de lumine, deuꝫ verũ
de Deo vero. Genitum, non fa-
ctum, cõſubſtantialem patri: per
queꝫ omnia facta ſunt. Qui pro-
pter nos homines, ⁊ propter no-
ſtram ſalutem, deſcẽdit de cęlis.
Et incarnatus eſt de ſpiritu ſan-
cto ex maria virgine: ⁊ homo fa-
ctus eſt. Crucifixus etiam pro
nobis ſub pontio pilato, paſſus
⁊ ſepultus eſt. Et reſurrexit ter-
tia die, ſecundum ſcripturas. Et

aſcendit in celum: ſedet ad dexte
ram patris. Et iterum venturus
eſt cum gloria iudicare viuos ⁊
mortuos: cuius regni non erit fi-
nis. Et in ſpiritum ſanctum do-
minum ⁊ viuificantem: qui ex pa-
tre filioqꝫ procedit. Qui cuꝫ pa-
tre ⁊ filio ſimul adoratur, ⁊ con-
glorificatur: qui locutus eſt per
prophetas. Et vnam ſanctam
catholicam ⁊ apoſtolicam eccle-
ſiam. Confiteor vnum bapti-
ſma in remiſſionem peccatorum.
Et expecto reſurrectioneꝫ mor-
tuorum. Et vitam venturi ſe-
culi. Amen. Quando ſacer-
dos offert hoſtiam ſuper altare:
dicat hanc orationem.

Suſcipe ſancte pater, omni-
potens ęterne deus hanc imma-
culatam hoſtiam: quam ego in-
dignus famulus tuus offero ti-
bi deo meo viuo ⁊ vero, pro in-
numerabilibus peccatis ⁊ offen-
ſionibus ⁊ negligentijs meis: ⁊
pro omnibus circunſtātibus, ſed
⁊ pro omnibus fidelibus chri-
ſtianis viuis atqꝫ defunctis: vt
mihi ⁊ illis proficiat ad ſalutem,
in vitam ęternam. Amen.
Quando mittit aquam in cali-
cem, dicit hanc orationem.

Deus, qui humanę ſubſtan-
tię dignitatem mirabiliter con-
didiſti, ⁊ mirabilius reformaſti:
da nobis per huius aquę ⁊ vini
myſterium, eius diuinitatis eſſe
conſortes: qui humanitatis no-
ſtrę fieri dignatus eſt particeps ie
ſus Chriſtus filius tuus, domi-
nus noſter. Qui tecum viuit ⁊ re-
gnat in vnitate ſpūs ſancti deus:
p omnia ſecula ſeculorū. Amen.
Quando offert calicem ſuper al-
tare, dicit hanc orationem.

Offerimus tibi domine ca-
licem ſalutaris, tuam deprecan-
tes clementiam: vt in conſpectu
diuinę maieſtatis tuę, pro noſtra
⁊ pro totius mundi ſalute cum
odore ſuauitatis aſcendat.

Deinde dicit orationem.
In ſpiritu humilitatis, ⁊ in
animo contrito ſuſcipiamur a te
domine, ⁊ ſic fiat ſacrificium no-
ſtrum in conſpectu tuo hodie:
vt placeat tibi domine deus.
Sequitur oratio ſuper hoſtiam
⁊ calicem cum ſigno Crucis.

Veni ſanctificator omnipo-
tens, ęterne deus, ⁊ bene-
✠ dic hoc ſacrificium tuo ſan-
cto nomini pręparatum. Cum
ponit incenſum in thuribulum,
dicit hanc orationem.

Per interceſſionem beati
Michaelis Archangeli ſtantis
a dextris altaris incenſi, ⁊ om-
nium electorum ſuorum incen-
ſum iſtud dignetur dominus be-
ne✠dicere, ⁊ in odorem ſuaui-
tatis accipere. Per Chriſtum
dominum noſtrum. Amen.

Cum incenſat oblata dicit.
Incenſum iſtud a te bene-
✠dictum aſcendat ad te domi-
ne: ⁊ deſcendat ſuper nos miſe-
ricordia tua. Cum incenſat al-
tare, dicit orationem.

Dirigatur domine oratio
mea, ſicut incenſum in conſpe-
ctu tuo: eleuatio manuum mea-
rum

rum ſacrificium veſpertinum.
Pone dñe cuſtodiam ori meo: ⁊ oſtium circunſtantię labijs meis: vt non declinet os meum in verba malitię, ad excuſandas excuſationes in peccatis. Quando reddit thuribulum diacono, dicit hanc orationem.

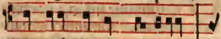
Accendat in nobis dominus, ignem ſui amoris, ⁊ flammam eternę charitatis. Amen. Deinde ſacerdos lauet manus dicens. Lauabo inter innocentes manus meas, ⁊c. vſq; in finem cum Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in. Tunc inclinat ſe ante ſe altare; ⁊ dicit hanc orationem.

Suſcipe ſancta trinitas hãc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam paſſionis, ⁊ reſurrectionis, ⁊ aſcenſionis Ieſu Chriſti domini noſtri: ⁊ in honore beatę Marię ſemper virginis, ⁊ beati Ioannis baptiſtę: ⁊ ſanctorum apoſtolorum petri ⁊ pauli, ⁊ iſtorum, ⁊ omnium ſanctorum: vt illis proficiat ad honorem: nobis autem ad ſalutem: ⁊ illi pro nobis intercedere dignentur in cęlis: quorum memoriam facimus in terris. Per chriſtum dominum noſtrũ. Amen. Et erigens ſe doſculatur altare: vertenſq; ſe ad populum dicat.

Orate fratres, vt meum ac veſtrum ſacrificium acceptabile fiat apud Deum patrem omnipotentem. Circumſtãtes vero reſpondeant.

Suſcipiat dominus ſacrificium de manibus tuis ad laudẽ ⁊ gloriam nominis ſui: ad vtilitatem quoque noſtram, totiuſque eccleſię ſuę ſanctę. Amen.

¶ Sequens prefatio cum ſuo cantu dicitur quotidie à vigilia natiuitatis domini: vſq; ad epiphaniam. Et in purificatione virginis Marię: ⁊ in miſſa de corpore Chriſti.

Eterne deus. Quia per in-

carnati verbi myſterium:

noua mentis noſtrę ocu-

lis lux tuę claritatis inful-

ſit: vt dum viſibiliter de-

um cognoſcimus: per hunc

in inuiſibilium amorem ra-

piamur. Et ideo cum ange-

lis ⁊ archangelis: cum thro-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

nis ⁊ dominationibus: cumqꝫ

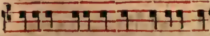
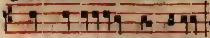
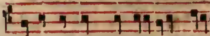
omni militia cęleſtis exerci-

tus: hymnum glorię tuę cani-

mus ſine fine dicentes. San-
ctus. Infra canonem.

Communicantes, ⁊ noctem vel diem ſacratiſſimum celebrantes: qua vel quo beatę Marię intemerata virginitas huic mūdo édidit ſaluatorem, Sed ⁊ memoriam venerantes, In primis eiuſdem glorioſę ſempérqꝫ virginis Marię genitricis eiuſdem Dei ⁊ domini noſtri Jeſu Chriſti. Sed ⁊ beatorum apoſtolorum, ⁊c.

¶ Sequens pręfatio cum ſuo cantu dicitur in epiphania domini, ⁊ per totam octauam.

Eterne deus. Quia cum vni-

genitus tuus in ſubſtantia no-

ſtrę mortalitatis apparuit:

noua nos immortalitatis ſuę

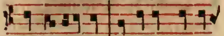
luce reparauit. Et ideo cum.

Infra canonem.

Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes: quo vnigenitus tuus in tua tecum gloria coeternus in veritate carnis noſtrę viſibiliter corporalis apparuit, Sed ⁊ memoriam venerantes, In primis glorioſę ſempérqꝫ virginis Marię genitricis eiuſdem dei, ⁊ domini noſtri Jeſu chriſti: ſed ⁊ beatorum apoſtolorum ⁊c.

¶ Sequens pręfatio cum ſuo cantu dicitur à dominica prima in quadrageſima, vſqꝫ ad dn̄icam in ramis palmarum.

Eterne deus. Qui corpora-

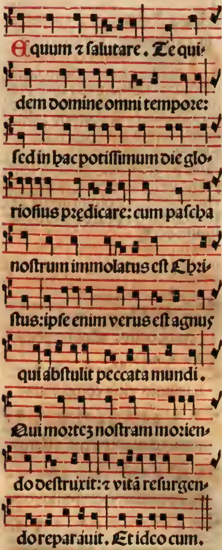
li ieiunio vitia cōprimis:

mentē éleuas: virtutem largi-

ris ⁊ pręmia. Per chriſtū do-

minum noſtrum. Per quem.

¶ Sequens pręfatio cum ſuo cantu dicitur quotidie, à vigilia paſchę vſqꝫ ad octauam, ⁊ in ſolennibus feſtis: ⁊ per dominicas vſqꝫ ad aſcenſionem vbi non aſſignatur alia pręfatio.

Equum
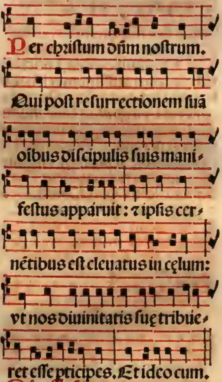

Infra canonem.

Communicantes, ꝛ diem ſacratiſſimum celebꝛantes reſurrectionis domini noſtri Jeſu Chꝛiſti ſcdm carnem, Sed ꝛ memoꝛiam venerantes, In pꝛimis glorioſe ꝛc. Infra canonem.

Hanc igit̄ oblationē ſeruitutis nr̄e, ſed ꝛ cunctę familię tuę, q̄s tibi offerimus: pꝛo his q̄qz quos regenerare dignatus es ex aqua ꝛ ſpū ſctō: tribuēs eis remiſſionez omniū peccatoꝛū, q̄ſumus domine: vt placatus accipias, ꝛc.

¶ Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur in die aſcenſio. ꝛ deinceps vſqz ad vigil. penteco.

Infra canonem.

Communicantes ꝛ diem ſacratiſſimum celebꝛantes, quo dominus noſter vnigenitus filius tuus, vnitam ſibi fragilitatis noſtrę ſubſtantiam, in glorię tuę dextera collocauit. Sed

⁊ memoꝛiam venerantes. In pꝛimis, ⁊c. ❡ Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur a vigilia pentecoſtes vſq; ad octauaʒ.

Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Qui aſcendens ſuper omnes celos, ſedenſq; ad dexteram tuaʒ, pꝛomiſſum ſpiritum ſanctuʒ hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapꝛopter, pꝛofuſis gaudijs totus in oꝛbe terraruʒ mūdus exultat. Sed ⁊ ſuperne virtutes atq; angelice poteſtates: hymnum glorię tuę concinunt ſine fine dicentes. Sanctus.

Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum pentecoſtes celebꝛantes: quo ſpiritus ſanctus apoſtolis in innumeris linguis apparuit, ſed ⁊ memoꝛiaʒ ⁊c. Infra canonem, Infra canoneʒ.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtrę: ſed ⁊ cunctę familię tuę, quaʒ tibi offerimus: pꝛo his quoq; quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto: tribuens eis remiſſionem omnium peccatoꝛum: queſumus domine, vt placatus accipias ⁊c. Et dñr vſq; ad ſabbm incluſiue.

❡ Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur in omnibus feſtis apoſtoloꝛum ⁊ euangeliſtarum, ⁊ per octa. eoꝛum: etiaʒ ſi de alio feſto infra illas octauas agatur, ⁊ hoc vbi alia non aſſignatur.

Equum ⁊ ſalutare. Te domine ſuppliciter exoꝛare: vt gregem tuuʒ paſtoꝛ eterne nō deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos continua pꝛotectione

ne cuſtodias: vt iiſdem rectoribus gubernet: quos operis tui vicario eiſdem cõtuliſti pꝛeeſſe paſtores. Et ideo.

Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur in omnibus ſolennitatibus beate Marie, ⁊ infra octauas earum: excepto in feſto purificationis: etiam ſi de alio feſto infra octauas agatur: mutando commemorationem in conceptione: vel aſſumptione, vel natiuitate, ⁊c.

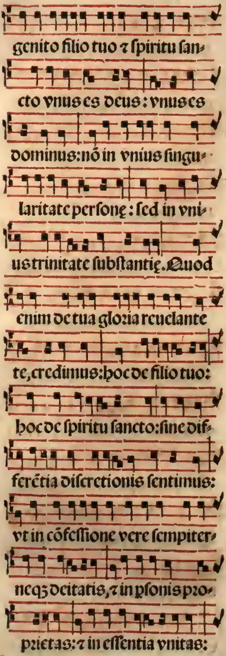
Eterne deus. Et te in cõmemoratione beate Marie ſemper virginis collaudare, benedicere, ⁊ pꝛedicare. Que ⁊ vnigenitũ tuũ ſancti ſpũs obumbratione concepit, ⁊ virginitatis gloꝛia pmanẽte, lumen eternũ mũdo effudit ieſum xp̄m dñm nr̃m. Per quẽ.

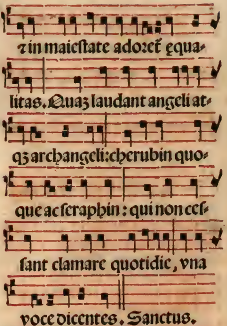
Sequẽs pꝛefatio cũ ſuo cãtu dicit in ſolennitatib⁹ ſancte crucis.

Eterne deus. Qui ſalutẽ humani generis in ligno crucis cõſtituiſti: vt vnde moꝛs oꝛiebat: inde vita reſurgeret. Et qui in ligno vincebat: in ligno quoqꝫ vinceret. p xp̄m dñꝫ nr̃ꝫ. Per q̃m.
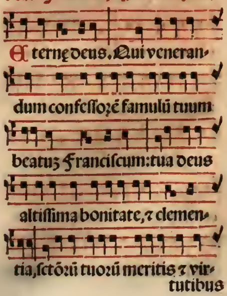
Pꝛefatio in feſto ſctẽ trinitatis, ⁊ in miſſis votiuis eiuſ.

Eterne deus. Qui cum vni-

¶ Sequẽs pręfatio cũ ſuo cantu dicit in omnib⁹ feſtiuitatibus beati Franciſci, ⁊ p octauaʒ eius.

tutibus ſublimaſti: mentéq̃z

ipſius ſancti ſpūs operatione:

amoꝛ ille ſeraphicus ardētiſſi-

me incēdit intérius: ſuūq̃z coꝛ-

pus ſacris ſtigmatibꝰ inſigni-

uit extérius: ſigno crucifixi ie-

ſu chꝛiſti dñi noſtri. Per quez.

Sequens prefatio cum ſuo cantu dicit in feſtis duplicibus ⁊ per octauas eorũ: etiam ſi de alio feſto infra illas agitur. Et in omnibus ſemiduplicibus ⁊ dñicis: niſi propria aſſignetur.

Per omnia ſecula ſeculoꝛum.

℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcũ.
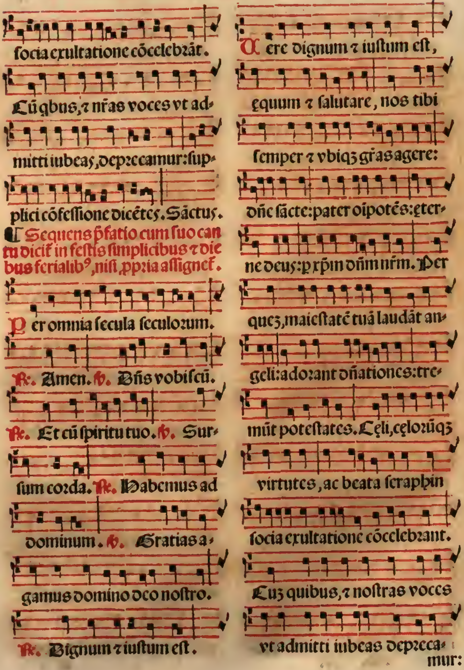
℟. Et cũ ſpiritu tuo. ℣. Surſum coꝛda. ℟. Habemus ad
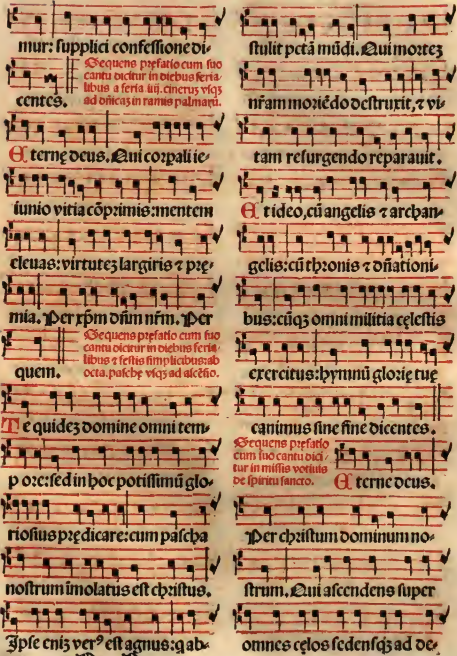
M. R.

dominum. ℣. Gratias agamus domino deo noſtro.

℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.

Uere dignum ⁊ iuſtum eſt, equum ⁊ ſalutare, nos tibi ſemper ⁊ vbiq̃z grãs agere: dñe ſãcte: pater oĩpotēs: eterne deus: p xp̃m dñm nrm̃. Per quez, maieſtaté tuã laudãt angeli: adoꝛant dñationes: tremũt poteſtates. Celi, celoꝛũq̃z virtutes, ac beata ſeraphin

ſocia exultatione cōcelebꝛāt.
Cū qbus, ⁊ nr̃as voces vt ad-
mitti iubeas, depꝛecamur: ſup-
plici cōfeſſione dicētes. Sāctus.
¶ Sequens pꝛ̄fatio cum ſuo can
tu dicit̃ in feſtis ſimplicibus ⁊ die
bus ferialib⁹, niſi ꝓpꝛia aſſignet̃.
Per omnia ſecula ſeculoꝛum.
℟. Amen. ℣. Dñs vobiſcū.
℟. Et cū ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum coꝛda. ℟. Habemus ad
dominum. ℣. Gratias a-
gamus domino deo noſtro.
℟. Dignum ⁊ iuſtum eſt.
Vere dignum ⁊ iuſtum eſt,
ęquum ⁊ ſalutare, nos tibi
ſemper ⁊ vbiqꝫ gr̃as agere:
dñe ſācte: pater oīpotēs: ęter-
ne deus: p xp̄m dñm nr̃m. Per
queꝫ, maieſtatē tuā laudāt an-
geli: adoꝛant dñationes: tre-
mūt poteſtates. Cęli, cęloꝛūqꝫ
virtutes, ac beata ſeraphin
ſocia exultatione cōcelebꝛant.
Cuꝫ quibus, ⁊ noſtras voces
vt admitti iubeas depꝛeca-
mur:

mur: ſupplici confeſſione di-
centes.
Sequens pręfatio cum ſuo cantu dicitur in diebus ferialibus a feria .iiij. cinerũ vſq ad dñicã in ramis palmarũ.
Eterne deus. Qui corporali ie-
iunio vitia cõprimis: mentem
eleuas: virtutẽ largiris ⁊ prę-
mia. Per xp̃m dñm nr̃m. Per
quem.
Sequens pręfatio cum ſuo cantu dicitur in diebus ferialibus ⁊ feſtis ſimplicibus: ab octa. paſchę vſq ad aſcẽſio.
Te quidem domine omni tem-
pore: ſed in hoc potiſſimũ glo-
rioſius prędicare: cum paſcha
noſtrum imolatus eſt chriſtus.
Ipſe enim ver⁹ eſt agnus: q ab-
ſtulit pctã mũdi. Qui mortem
nr̃am moriẽdo deſtruxit, ⁊ vi-
tam reſurgendo reparauit.
Et ideo, cũ angelis ⁊ archan-
gelis: cũ thronis ⁊ dñationi-
bus: cũq omni militia cęleſtis
exercitus: hymnũ glorię tuę
canimus ſine fine dicentes.
Sequens pręfatio cum ſuo cantu dicitur in miſſis votiuis de ſpiritu ſancto.
Eterne deus.
Per chriſtum dominum no-
ſtrum. Qui aſcendens ſuper
omnes cęlos ſedenſq ad de-

Prefatio in miſſis votiuis de cruce

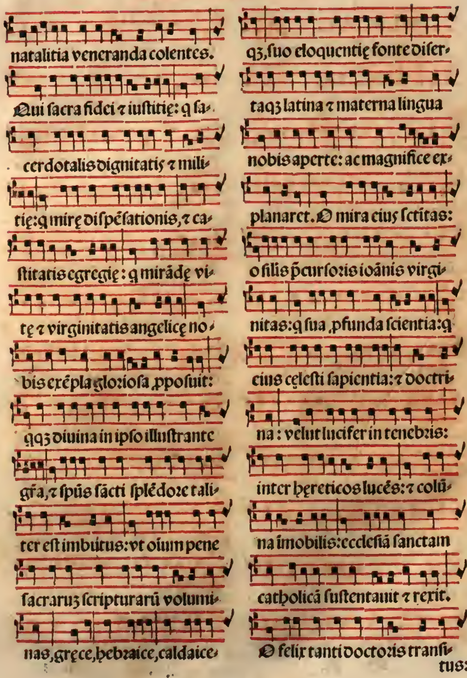
Auguſtinus moribus decora-
uit: clericos docuit: laicos
monuit: deuios in viaꝫ verita-
tis reduxit: cũctorũqꝫ cõditio-
nibꝰ ſalubriter ꝓuidẽdo, tuã in
hoc mari nauiculã Auguſtinus
ꝓuide gubnauit. Et iõ.

Pro ſctõ Rocho pfatio.

Eterne deus. Qui iminẽtẽ ni-
niuitis intéritum, ſola miſeri-
cordia tua reuocaſti. Quibus
etiã propitiator exiſtẽs: erro-
ris cõmiſſi penitentiã preſtiti-
ſti. Huic etiã qſumus populo
tuo: ante cõſpectũ maieſtatis
tue proſtrato ⁊ orãti: tribue ſa-
nitatẽ. Et quẽ deſiderat: pſta
liberationis effectũ. Et quos
vnigeniti tui ptioſo ſanguine
redemiſti: dire mortalitatiſ fla-
gello: nõ patiariſ interire. Per
eũdẽ xp̄m dñm nr̄ꝫ. Per quẽ.

Sequens pfatio cũ ſuo cãtu dicit in feſtiuitate ſcti hieronymi.

Eterne deus.
Bti cõfeſſoris doctoriſqꝫ ma-
gnifici ⁊ eximij Hieronymi:

natalitia veneranda colentes.
Qui ſacra fidei ⁊ iuſtitię: q ſa-
cerdotalis dignitatis ⁊ mili-
tię: q mirę diſpēſationis, ⁊ ca-
ſtitatis egregię: q mirādę vi-
tę ⁊ virginitatis angelicę no-
bis exēpla glorioſa ꝓpoſuit:
qqꝫ diuina in ipſo illuſtrante
grā, ⁊ ſpūs ſācti ſplēdore tali-
ter eſt imbutus: vt oīum pene
ſacraruꝫ ſcripturarū volumi-
nas, grece, hebraice, caldaice-
qꝫ, ſuo eloquentię fonte diſer-
taqꝫ latina ⁊ materna lingua
nobis aperte: ac magnifice ex-
planaret. O mira eius ſctītas:
o filiis ꝑcurſoris ioānis virgi-
nitas: q ſua ꝓfunda ſcientia: q
eius celeſti ſapientia: ⁊ doctri-
na: velut lucifer in tenebris:
inter hereticos lucēs: ⁊ colū-
na imobilis: eccleſiā ſanctam
catholicā ſuſtentauit ⁊ rexit.
O felix tanti doctoris tranſi-
tus:

tus: cui totius cęleſtis curię
exercitus obuiauit. Et ideo
gaudet eleuatus cū angelis:
lętať cum archangelis, cheru-
bin quoq; ac ſeraphin, qui nō
ceſſant clamare quotidie vna
voce dicentes. Sanctus.

In feſtis maioribus duplicibus. Gloria in excelſis deo.
I te miſ ſa eſt.

In minoribus duplicibus. Gloria in excelſis Deo.
I te miſſa eſt.

In maioribus ſemiduplicibus. Gloria in excelſis

M. R.

deo. I te miſſa eſt.

In minoribus ſemiduplicib⁹ ⁊ dn̄icis dieb⁹. Gloria in excelſis
deo. I te miſſa eſt.

Diebus dominicis. I te miſſa eſt.

In diebus dn̄icis aduētus ⁊ xl. Be ne di ca mus
do mino.

In feſtis ſimplicibus ſolennibus. Gloria in excel ſis
deo I te miſ ſa eſt.

In ſimplicibus minoribus. Gloria in excel ſis
deo. I te miſſa eſt.

In feſtiuitatibus beatę Marię vgi. Gloria in excel ſis
deo. I te miſſa eſt.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Inclinatus ſacerdos corã altari iunctis manibuſ ſequẽtẽ dicit canonẽ.

TE igitur clemẽtiſſime pr̃, p ieſum chriſtũ filiũ tuũ dñm nr̃m ſupplices rogamus, ac petimus. Hic oſculet altare: ⁊ deinde erectis manibꝰ dicit. Uti accepta habeas, ⁊ benedicas. Hic ter ſignet taꝫ ſuper hoſtiam, q̃ſ ſup calicem. Hec ✠ dona: hec ✠ munera: hec ſancta ✠ ſacrificia illibata. In primis que tibi offerimus pro eccleſia tua ſcta catholica: quam pacificare, cuſtodire, adunare ⁊ regere digneris toto orbe terrarum: vnã cum famulo tuo papa noſtro, N. ⁊ antiſtite nr̃o, N. ⁊ omnibus orthodoxis, atq; catholice ⁊ apoſtolice fidei cultoribus. Commemoratio pro viuis.

Memento dñe famulorũ famularũq; tuarum, N. ⁊ oĩum circunſtantiũ, quorũ tibi fides cognita eſt ⁊ nota deuotio: pro qbus tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc ſacrificium laudis: pro ſe, ſuiſq; oĩbꝰ: pro redẽptione aĩarũ ſuarũ: ⁊ pro ſpe ſalutis ⁊ incolumitatis ſue tibi reddũt vota ſua eterno deo viuo ⁊ vero. Actio.

Communicantes ⁊ memoriã venerãtes. In primis glorioſe ſemperq; virginis marie genitricis dei ⁊ dñi nr̃i Jeſu Chriſti. Sed ⁊ beatorũ apoſtolorũ ac martyrũ tuorũ Petri ⁊

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Pauli, Andreę, Jacobi, Joannis, Thomę, Jacobi, Philippi, Bartholomei, Matthei, Simonis, ⁊ Thadei, Lini, Cleti, Clementis, Sixti, Cornelij, Cypriani, Laurentij, Crisogoni, Joannis ⁊ Pauli, Cosmę ⁊ Damiani, ⁊ omnium sanctorū tuorū: quorū meritis precibusqꝫ concedas: vt in omnib⁹ protectionis tuę muniamur auxilio. Per eundē christum dominum nostrum. Amen.

Hanc igitur Infra actionem.

Hanc igitur oblationem seruitutis nostrę: sed ⁊ cunctę familię tuę, q̄s dñe, vt placatus accipias: diesqꝫ nostros in tua pace disponas: atqꝫ ab ęterna damnatione nos eripi, ⁊ in electorū tuorum iubeas grege numerari. Per Christum dñm nostrum. Amen. Oratio.

Quam oblationem tu deus in omnibus q̄sumus. Hic signet ter: tam sup hostiā, q̄ sup calicē, dicens. Bene ✠ dictam, ascri ✠ ptam, ra ✠ tam, rationabilem, acceptabilemqꝫ facere digneris, vt nobis. Hic super hostiam semel signet, ⁊ sup calicem semel, dicens. Cor ✠ pus ⁊ san ✠ guis fiat dilectissimi filij tui domini nostri iesu christi. Hic accipit hostiā in manibus dicendo.

Qui pridie q̄ pateret̄, accepit panem in sanctas ac venerabiles manus suas: ⁊ eleuatis oculis in cęlum ad te deum patrem suū omnipotentē: tibi gr̄as agens: bene ✠ dixit, fregit, deditqꝫ discipulis suis, dicens. Accipite ⁊ manducate ex hoc oēs.

Hoc est enim corpus meum.

Hic corpus christi leuat: adeo, vt a circūstātibus possit videri, ⁊ deposita hostia: calicē manibus accipit, dicens.

Simili modo postq̄ cęnatū est: accipiens ⁊ hunc pręclarum calicem in sanctas ac venerabiles manus suas, Item tibi gratias agens, bene ✠ dixit, deditqꝫ discipulis suis, dicēs: Accipite ⁊ bibite ex eo oēs.

Hic est enim calix sanguinis mei: noui ⁊ ęterni testamēti: mysteriū fidei: q̄ pro vobis ⁊ pro multis effundet̄ in remissionē peccatorū.

Hęc quotiescunqꝫ feceritis: in mei memoriam facietis. Hic deponit calicē, deinde dicit.

Unde memores dñe nos serui tui sed ⁊ plebs tua sancta, christi filij tui dñi nr̄i tā beatę passionis: necnō ⁊ ab inferis resurrectionis, sed ⁊ in cęlos gloriosę ascēsionis, offerimus p̄clarę maiestati tuę de tuis donis ac datis. Hic ter signet sup corpus ⁊ sanguinē, ⁊ deinde sup corpus semel, ⁊ itidē sup sanguinē, dicēs. Hostiā ✠ purā, hostiā ✠ sanctā, hostiā ✠ immaculatam: panem ✠ sanctum vitę ęternę, ⁊ calicem ✠ salutis perpetuę.

Supra quę, propitio ac sereno vultu, respicere digneris ⁊ accepta habere: sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti abel, ⁊ sacrificium patriarchę nostri abrahę, ⁊ quod tibi obtulit summus sacerdos tuus

Melchiſedech ſanctum ſacrificium, immaculatam hoſtiam. Hic inclinet ſe, ⁊ dicat.

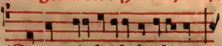
Supplices te rogamus omnipotens deus: iube hec perferri p manus ſctī angeli tui in ſublime altare tuū, in cōſpectu diuine maieſtatis tue. Hic erigit ſe, ⁊ oſculato altari dicit. Ut q̄tquot ex hac altaris ꝑticipatione ſacroſctū filij tui. Hic ſup hoſtiā, ⁊ deinde ſup calicē ſignet, dicēs. Cor ✠ pus, ⁊ ſan ✠ guinem ſumpſerimus. Hic ſeipſuʒ ſignet, dicēs. Omni bene ✠ dictione celeſti ⁊ gratia repleamur. Per eundem Chriſtum dn̄m noſtruʒ. Amen.

Commemoratio pro defunctis.

Memento etiaʒ dn̄e famulorum famularūq̄ʒ tuarū, N. qui nos p̄ceſſerūt cuʒ ſigno fidei, ⁊ dormiunt in ſomno pacis: ipſis dn̄e ⁊ oībus in chriſto quieſcētibus locum refrigerij, lucis ⁊ pacis vt indulgeas deprecamur. Per eundem chriſtuʒ dominū noſtrū. Amen. Hic percutiat pectus ſuū, aliquantulum altius dicens.

Nobis quoq̄ʒ pctōribus famulis tuis de multitudine miſerationū tuarū ſperantibus, partē aliquā ⁊ ſocietateʒ donare digneris, cum tuis ſanctis apoſtolis ⁊ martyribus: cū Joanne, Stephano, Mathia, Barnaba, Ignatio, Alexandro, Marcellino, petro, Felicitate, Perpetua, Agatha, Lucia, agnete, Cecilia, Anaſtaſia ⁊ omnibus ſctis tuis, intra quorū nos cōſortiū, nō eſtimatores meriti ſed venie, q̄s largitor admitte: p xp̄m dn̄m noſtrū.

Per quem hec oīa dn̄e ſemp bona creas. Hic ſignet ter: tam ſup hoſtiā q̄ʒ ſup calicem dicens. Sancti ✠ ficas, viui ✠ ficas, bene ✠ dicis, ⁊ preſtas nobis. Hic diſcooperiat caliceʒ, ⁊ accepta hoſtia ter cum ea ſignet ſuper ſanguineʒ, dicens. Per ip ✠ ſum, ⁊ cum ip ✠ ſo, ⁊ in ip ✠ ſo. Hic cum ipſa hoſtia bis inter ſe ⁊ calicem ſignet, dicens. Eſt tibi deo patri ✠ oīpotenti: in vnitate ſpiritus ✠ ſancti omnis honor ⁊ gloria. Hic cum dextera manu hoſtiā tenens: caliceʒ deinde erigat cū vtraq̄ʒ manu, dicēs.

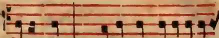

Per omnia ſecula ſeculorum.

℟. Amen.

Hic reponit hoſtiam, ⁊ calicem ipſuʒ cooperit, dicens.

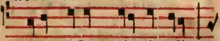
Oremus. Preceptis ſalutari-

bus moniti, ⁊ diuina inſtitutio-
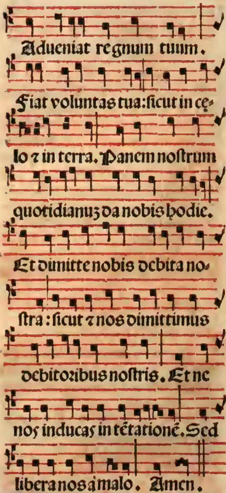

ne formati audemus dicere.

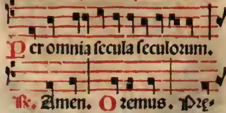
Pater noſter, qui es in celis.

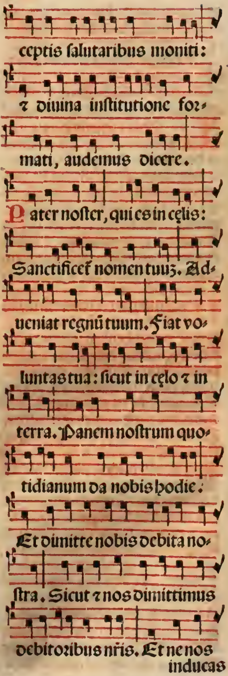

Sanctificetur nomen tuum.

Supradictus cãtus dicit in feſtis duplicibus ꝛ in octauis ſuis: in ſemiduplicibus ꝛ dominicis diebus. In ferialibus vero diebus ꝛ feſtis ſimplicibus ſequens cantus dicit.

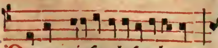
inducas in tentationem. ℟.

Sed libera nos a malo. Amen.

Sub ſilentio dicitur.

Libera nos, qs dñe, ab omnibus malis, pteritis, pſentibus ꝛ futuris, ꝛ intercedente beata ꝛ glorioſa ſemper virgine dei genitrice Maria, ꝛ btis apoſtolis tuis, petro, ꝛ paulo: atq; andrea ꝛ oībus ſctis: da ppitius pacē in diebus nr̄is: vt ope miſericordię tuę adiuti, ꝛ a pctō ſimus ſemp liberi, ꝛ ab omni perturbatione ſecuri. Hic accipit patenā dextera manu, ꝛ cū ea ſe ſignat, ꝛ eādē ſubmittēs hoſtię, ponit hoſtiā i patena, ꝛ diſcoopto calice, reuerēter hoſtiã p mediū ſup calicē frāgit, dicens. Per eundē dñm nr̄m ieſum xp̄m filiū tuum. Et mediā partē quā dextera tenet: deponit i patena. Et de illa, quam tenet in ſiniſtra: frangit particulã, ꝛ medię parti quę eſt in patena adiūgit, dicens. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Reliquam vero partem dextera ſuper calicem tenens ſacerdos, calice deinde parum eleuato, dicit.

Per omnia ſecula ſeculorum.

℟. Amen. Hic calice depoſito ter cū particula illa ſignat ſuper calicem tantum dicens.

Pax ✠ dñi ſit ✠ ſemper vo-

bi ✠ ſcū. ℟. Et cū ſpū tuo.

Hic ponit particulam hoſtię in ſanguine, dicens.

Fiat cōmiſtio, ꝛ conſecratio corporis ꝛ ſanguinis dñi noſtri Jeſu chriſti, accipientibus nobis in vitā ęternam. Amen. Agnus Dei, qui tollis peccata mūdi: miſerere nobis. Et ter dicitur: ſed tertio addit dona nobis pacē. ¶ In miſſis vero pro defunctis bis dicitur dona eis requiem. Tertio autē additur ſempiternã. Hic inclinat ſe ante corpus dñi dicēs.

Domine ieſu xp̄e: qui dixiſti aplis tuis, pacē meā do vobis: pacē relinquo vobis: ne reſpicias pctā mea, ſed fidē eccleſię tuę, eāq; ſm volūtatē tuā pacificare ꝛ coadunare dignare. Qui viuis ꝛ regnas deus p oīa ſecula ſeculorū. Amē. Hic erectus ſacerdos oſculatur altare, ꝛ dans pacem miniſtro dicit. Pax tecū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Deinde inclinatus ſacerdos iterum dicit has orationes.

Domine Jeſu chriſte fili dei viui, q ex voluntate patris cooperante ſpiritu ſancto: per mortē tuam mundū viuificaſti: libera me per hoc ſacrum corpus ꝛ ſanguinem tuū ab omnibus iniquitatibus meis ꝛ vniuerſis malis, ꝛ fac me tuis ſemper inhęrere

mandatis ⁊ a te nunquā ſeparari pmittas. Qui cū eodē deo patre ⁊ ſpiritu ſācto viuis ⁊ regnas in ſecula ſeculoꝝ. Amen. Oratio.

PErceptio corporis tui dñe ieſu Chriſte: quod ego indignus ſumere preſumo: non mihi proueniat ad iudiciū ⁊ cōdemnationē: ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamentū mētis ⁊ corporis ⁊ ad medelā pcipiendam. Qui viuis ⁊ regnas cum deo prē in vnitate ſpūs ſcti deus per oīa ſecula ſclorū. Amen. Hic accipit patenā cū corpore xp̄i ⁊ cū maxima humilitate ⁊ reuerētia dicit.

PAnem celeſtē accipiā ⁊ nomen dñi inuocabo. Hic pcutiat pectus ſuum ter, dicens.

DOmine, non ſum dignus: vt intres ſub tectū meum: ſed tantū dic verbo, ⁊ ſanabitur aīa mea. Hic ſumat corpus reuerenter ſignans ſe illo, dicens.

COrpus dñi nrī Jeſu chriſti cuſtodiat aīam meā ad vitā eternā. Amen. Hic poſtea ſi qd remāſerit in patena, cum digito reponit in calicē cū reuerētia: deinde accipit calicem, dicens.

QUid retribuā dño pro oībus que retribuit mihi? Calicem ſalutaris accipiā ⁊ nomen domini inuocabo. Laudās inuocabo dominum ⁊ ab inimicis meis ſaluus ero. Hic ſumit ſanguinē: ſignans ſe ipſo, dicens.

SAnguis domini noſtri ieſu chriſti cuſtodiat animam meam ad vitam eternā. Amen. Sumpto ſanguine poſtea digitos perfundit, dicens.

QUod ore ſumpſimus dñe pura mente capiamus, ⁊ de munere temporali fiat nobis remedium ſempiternū. Alia oratio.

COrpus tuū dñe quod ſumpſi ⁊ ſanguis, quē potaui: adhereat viſceribus meis, ⁊ preſta: vt in me nō remaneat ſcelerū macula: quem pura ⁊ ſctā refecerunt ſacramenta. Qui viuis ⁊ regnas in ſecula ſeculorū. Amen. Hic anteq̄ dicat Dñs vobiſcū, Oſculatur altare: ⁊ iunctis manibus vertit ſe ad populū dicens. Dñs vobiſcum. Deinde verſus ad altare dicit: Oremus, ⁊c. Cantato Jte miſſa eſt. vel Benedicamus dño. ⁊ ℟. Deo gratias. Poſtea ſacerdos inclinat ſe ante medium altaris, ⁊ dicit.

PLaceat tibi, ſancta trinitas, obſequium ſeruitutis mee, ⁊ preſta: vt ſacrificiū qd oculis tue maieſtatis indignus obtuli: tibi ſit acceptabile, mihiq; ⁊ oībus, pro quibus illud obtuli: ſit te miſerante propitiabile. Qui viuis ⁊ regnas in ſecula ſeculoꝝ. Amē. Deinde ſacerdos bndicit pplm dicēs. Jn vnitate ſcti ſpūs: bndicat vos pater ⁊ filius. ℟. Amē.

¶ Jn miſſa pro defunctis dicit. Requieſcāt in pace. ℟. Amen. Deinde benedicit pplm dicens. Deus vita viuorum, ⁊ reſurrectio mortuorum: benedicat vos in ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

¶ Reuerſus in ſacrarium ſacerdos exuens ſe veſtibus ſacerdotalibus dicit hanc antiphonam.

Trium puerorum cantemus hymnũ: quem cantabãt in camino ignis benedicentes dominum. ℣s. Benedicite omnia opera domini domino. totum dicitur cum pſalmo. Laudate dñm in ſanctis eius. ¶ Et nota ꝙ qñ fit officiuꝫ duplex, hec aña duplicatur in principio, vt ſolet fieri in duplici officio. Deinde repetitur aña. Trium puerorum cantemus hymnum. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſõ. Pater noſter. ℣. Et ne nos inducas in tentationẽ. ℞. Sed libera nos à malo. ℣. Cõfiteãtur tibi dñe omnia opera tua. ℞. Et ſancti tui benedicãt tibi. ℣. Exultabũt ſancti in gloria. ℞. Letabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Non nobis domine, non nobis. ℞. Sed nomini tuo da gloriam. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℞. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium: concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per Chriſtum dominum noſtrum. Amen. Alia oratio.

Actiones noſtras, queſumus domine, aſpirando preueni, & adiuuando proſequere: vt cuncta noſtra oratio & operatio à te ſemp incipiat, & per te cepta finiatur. Per chriſtum dominuꝫ noſtrum. Amen. Alia oratio.

Da nobis, q̃ſumus domine, vitiorum noſtrorum flammas extinguere, qui beato laurẽtio martyri tuo tribuiſti tormentoruꝫ ſuorum incendia ſuperare. Per chriſtũ dñm noſtrũ. Amen.

¶ Dominica reſurrectionis domini. Statio ad ſanctã Mariam maiorẽ. Introit⁹.

Reſurrexi: & adhuc tecum ſuꝫ, alleluia: poſuiſti ſuper me manum tuã all'a: mirabilis facta eſt ſcientia tua. All'a, alleluia. ℣s. Dñe probaſti me, & cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meaꝫ & reſurrectionem meã. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui hodierna die, per vnigenitum tuuꝫ, eternitatis nobis aditum deuicta morte reſeraſti: vota noſtra, que preueniendo aſpiras: etiam adiuuãdo proſequere. Per eũdeꝫ. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Corithios .i. ca. 5

Fratres: Expurgate vetus fermentuꝫ: vt ſitis noua cõſperſio, ſicut eſtis azymi. Etenim paſcha noſtrũ immolatus eſt chriſtus. Itaqꝫ epulemur, non in fermento veteri, neqꝫ in fermẽto malitie & nequitie: Sed in azymis ſynceritatis, & veritatis. Grad. Hec dies, quam fecit dñs: exultemus & letemur in ea. ℣. Cõfitemini dño, qm̃ bonus: qm̃ in ſeculum miſericordia eius. Alle'a. ℣. Paſcha nrm̃ immolatus eſt chriſtus. Sequẽtia.

Victime paſchali laudes imolent xp̃iani. Agnus redẽmit oues: Chriſtus innocens patri reconciliauit pctõres. Mors & vita duello conflixẽre mirando: dux vite mortuus, regnat viuus. Dic nobis Maria, quid vidiſti in via? Sepulchrum chriſti viuentis: & gloriã vidi reſurgentis. Dic nobis maria, quid vidiſti in via? Angelicos teſtes, ſudarium, & veſtes. Dic nobis Marie, quid vi-

diſti in via? Surrexit Chriſtus ſpes mea: precedet vos in galileam. Credendū eſt magis ſoli Marię veraci, q̄ iudęorum turbę fallaci. Scimus Chriſtum ſurrexiſſe à mortuis vere: tu nobis victor rex miſerere. Amen.

Sequen. ſcti euāg. ſm Marcum.

In illo tēpore: Maria magdalene, ⁊ Maria iacobi, ⁊ ſalome emerūt aromata vt venientes vngerēt ieſum. Et valde mane, vna ſabbatorū, veniunt ad monumentū, orto iam ſole. Et dicebant ad inuicem. Quis reuoluet nobis lapidem ab oſtio monumēti? Et reſpicientes: viderunt reuolutū lapidem. Erat quippe magnus valde. Et introeuntes in monumentum: viderunt iuuenem in dextris ſedentem, coopertum ſtola candida, ⁊ obſtupuerunt. At ille dixit eis. Nolite expaueſcere. Ieſum queritis nazarenū crucifixum, ſurrexit, non eſt hic. Ecce locus, vbi poſuerunt eum. Sed ite, dicite diſcipulis eius ⁊ petro: quia precedet vos in galileam. Ibi eum videbitis ſicut dixit vobis. Offerto.

Terra tremuit, ⁊ quieuit, dum reſurgeret in iudicio deus, alleluia. Secreta.

Suſcipe, q̄s dñe, preces ppli tui cum oblationibus hoſtiarum: vt paſchalibus initiata myſterijs ad ęternitatis nobis medelam, te operante proficiāt. Per. Coio.

Paſcha noſtrum immolatus eſt chriſtus, alleluia: itaq; epulemur in azymis ſynceritatis ⁊ veritatis, alleluia, alla, alla. Poſtcōio.

Spiritū nobis dñe tuę charitatis infunde: vt quos ſacramētis paſchalibus ſatiaſti: tua facias pietate cōcordes. Per do. in vnitate eiuſdē. Infra octauam paſche non fit de aliquo feſto, ſed poſt octauam celebrātur.

Feria. ij. Statio ad ſanctum petrum. Introi.

Introduxit vos dñs in terrā fluentem lac ⁊ mel: alla, ⁊ vt lex dñi ſemper ſit in ore veſtro, alla, alla. Ps. Confitemini dño, ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius. V. Gloria pa. Orō.

Deus, qui ſolennitate paſchali mundo remedia contuliſti: populum tuum quęſumus celeſti dono proſequere, vt ⁊ perfectam libertatem conſequi mereatur, ⁊ ad vitam proficiat ſempiternam. Per dominū noſtrū.

Lectio actuum apoſtolorum.

In diebus illis: Stans petrus in medio plebis dixit. Viri fratres: vos ſcitis qđ factū eſt verbū per vniuerſam iudeam. Incipiens enim à galilea poſt baptiſmum: quod predicauit ioannes ieſum à nazareth: quō vnxit eū deus ſpū ſctō ⁊ virtute, qui pertrāſiuit benefaciendo ⁊ ſanando omnes oppreſſos à diabolo: quō deus erat cum illo. Et nos teſtes ſumus omniū, quę fecit in regione iudęorū ⁊ hieruſalē: quē occiderunt, ſuſpendentes in ligno. Hunc deus ſuſcitauit tertia die, ⁊ dedit eum manifeſtū fieri non omni populo

pplo: ſed teſtibus preordinatis a deo: nobis qdē qui manducauimus ⁊ bibimus cū illo poſtq̄ ſurrexit a mortuis. Et p̄cepit nobis predicare populo ⁊ teſtificari: qr ipſe eſt, qui conſtitutus eſt a deo iudex viuorū ⁊ mortuoruʒ. Huic omnes prophete teſtimoniū perhibent: remiſſioneʒ peccatorum accipere per nomen eius omnes, qui credunt in eum. Graduale.

Hec dies, quam fecit dominus: exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Dicat nunc iſrael qm̄ bonus: qm̄ in ſclm̄ miſericordia eius. Alleluia. ℣. Angelus dn̄i deſcendit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidem: ⁊ ſedebat ſuper eum. Se-

ca.24 quentia ſācti euāge. ſm Lucam.

In illo tēpe: Duo ex diſcipulis ieſu ibant ipſa die i caſtellū: qd erat in ſpatio ſtadiorū ſexagita ab hieruſaleʒ: noīe emaus. Et ipſi loquebanť adinuicē de his oībus q̄ acciderāt. Et factū eſt dū fabularenť, ⁊ ſecū quererēt: ⁊ ipſe ieſus appropinquans ibat cū illis. Oculi aūt eorū tenebantur ne eū agnoſcerent. Et ait ad illos. Qui ſunt hi ſermones, quos cōfertis adinuicē ambulantes, ⁊ eſtis triſtes? Et reſpondēs vnus, cui nomen cleophas, dixit ei. Tu ſolus pegrinus es in hieruſalē, ⁊ nō cognouiſti que facta ſūt in illa his diebus? Quibus ille dixit. Que? Et dixerunt. De ieſu nazareno, qui fuit vir ꝓpheta: potēs in opere ⁊ ſermone corā deo ⁊ omni populo. Et quō tradiderūt eū ſummi ſacerdotes ⁊ principes nr̄i in dānationē mortis, ⁊ crucifixerūt eum. Nos autē ſperabamus: qr ipſe eſſet redempturus iſrael. Et nūc ſuper hec oīa, tertia dies eſt hodie, q̄ hec facta ſūt. Sed ⁊ mulieres quedā ex noſtris terruerūt nos: que ante lucē fuerūt ad monumentū: ⁊ nō inuēto corpore eius: venerunt dicentes: ſe etiā viſionē angelorū vidiſſe: q dicunt eū viuere. Et abierūt quidā ex noſtris ad monumētuʒ, ⁊ ita inuenerūt ſicut mulieres dixerunt: ipſum vero non inuenerūt. Et ipſe dixit ad eos. O ſtulti ⁊ tardi corde ad credendum in oībus que locuti ſunt prophete. Nonne hec oportuit pati xp̄m: ⁊ ita intrare in gloriaʒ ſuam? Et incipiens a moyſe, ⁊ oībus prophetis, interpretabatur illis in oībus ſcripturis, q̄ de ipſo erant. Et appropinquauerunt caſtello quo ibant. Et ipſe finxit ſe lōgius ire. Et coegerunt illum: dicentes. Mane nobiſcum: quoniaʒ aduesperaſcit: ⁊ inclinata eſt iaʒ dies. Et intrauit cū illis. Et factū eſt, dum recūberet cum illis: accēpit panē, ⁊ benedixit, ac fregit, ⁊ porrigebat illis. Et ſtatim aperti ſūt oculi eorū: ⁊ cognouerunt eum. Et ipſe euanuit ab oculis eoruʒ. Et dixerūt ad inuicē. Nonne cor nr̄m ardēs erat in nobis: dum loq̄renť in via, ⁊ aperiret nobis ſcripturas? Et ſurgentes eadem hora: regreſſi ſūt in hierl'm: ⁊ inuenerūt cōgregatos vndecim, ⁊ eos q

cū ipſis erāt: dicentes. Qꝫ ſurrexit dñs vere: ⁊ apparuit ſimoni. Et ipſi narrabāt q̄ geſta erant in via: ⁊ quō cognouerūt eū in fractione panis. Offerto. Angelus dñi deſcēdit de celo: ⁊ dixit mulieribus: quem queritis: ſurrexit ſicut dixit, allā. Secreta.

SUſcipe, q̄s dñe, preces populi tui cum oblationibus hoſtiaꝝ: vt paſchalibus initiata myſterijs: ad eternitatis nobis medelā, te operāte ꝑficiāt. p. Cōio. Surrexit dñs, ⁊ apparuit petro. Alleluia.

SPiritū nobis dñe Poſtcō. tue charitatis infunde: vt quos ſacris paſchalibus ſatiaſti, tua facias pietate cōcordes. per dñm. in vnitate eiu. ¶ Feria.iii. Statio ad ſcm̄ paulū. Introitus.

Qua ſapientie potauit eos: alleluia, firmabitur in illis ⁊ non flectetur: alleluia, ⁊ exaltauit eos in eternum: alleluia, allā. ps. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomē eius: annunciate inter gentes opa eius. ℣. Gloria. Orō.

DEus, qui eccleſiā tuā nouo ſemp fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt ſacramentū viuēdo teneāt: qđ fide perceperunt. Per. Lectio actuū aploꝝ.

ca. 13 IN diebus illis: Surgēs paulus: ⁊ manu ſilentium indicens, ait. Uiri frēs, filij generis abrahā, ⁊ q in vobis timēt deum: vobis verbū ſalutis huius miſſū eſt. Qui enim habitāt hieruſalē, ⁊ principes eorum. ignorantes ieſum, ⁊ voces ꝓphetaꝝ: q̄ p omne ſabbatū legunt: iudicātes impleuerūt. Et nullā cauſā mortis inuenientes, petierunt à pilato: vt interficerent eū. Cūqꝫ ↄſūmaſſent oīa, q̄ de illo ſcripta erāt: deponētes eū de ligno: poſuerūt eum in monumento. Deus vero ſuſcitauit eū à mortuis tertia die: qui viſus eſt p dies multos his, q aſcenderant ſimul cum eo de galilea in hierlm: q vſqꝫ nūc, ſūt teſtes eius ad plebem. Et nos vobis annunciamus eam, q̄ ad p̄res noſtros repromiſſio facta eſt: qm̄ hanc deus adimpleuit filijs nr̄is, reſuſcitans ieſum chriſtū dñm nr̄m. Gradu.

Hec dies, quam fecit dñs: exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Dicant nūc qui redempti ſunt à domino: quos redēmit de manu inimici: ⁊ de regionibus congregauit eos. Alleluia. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro: qui pro nobis pepēndit in ligno. Sequentia ſancti euangelij ſcđm Lucam. ca. 24

IN illo tēpore: Stetit ieſus in medio diſcipulorū ſuorum ⁊ dixit eis. Pax vobis. Ego ſū. Nolite timēre. Conturbati vero ⁊ cōterriti: exiſtimabāt ſe ſpiritum vidēre. Et dixit eis. Quid turbati eſtis, ⁊ cogitationes aſcēdūt in corda veſtra? Uidēte manus meas ⁊ pedes meos, quia ego ipſe ſum. Palpāte ⁊ vidēte: quia ſpiritus carnem ⁊ oſſa non habet: ſicut me videtis habere. Et cum hoc dixiſſet: oſtendit eis manus ⁊ pedes. Adhuc autem illis non credētibus, ⁊ mirātibus p̄ gaudio: dixit. Habetis hic aliquid quod manducetur? At illi obtulerunt ei partē piſcis aſſi: ⁊ fauū mellis.

mellis. Et cũ manducaſſet coraꝫ eis: ſumens reliquias: dedit eis, ⁊ dixit ad eos. Hec ſunt verba, que locutus ſum ad vos, cum adhuc eſſem vobiſcum: quõ neceſſe eſt impleri oĩa, que ſcripta ſunt in lege moyſi, ⁊ prophetis, ⁊ pſalmis de me. Tunc aperuit illis ſenſuꝫ: vt intelligerent ſcripturas. Et dixit eis. Quoniam ſic ſcriptuꝫ eſt. Et ſic oportebat pati chriſtum: ⁊ reſurgere à mortuis die tertia, ⁊ predicari in nomine eius penitẽtiam in remiſſionem peccatorum in omnes gentes. **Offert.** Intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus dedit voceꝫ ſuaꝫ: ⁊ apparuerũt fontes aquaꝝ: all'a. **Secreta.**

Suſcipe dñe fidelium preces cum oblationibus hoſtiaꝝ: vt per hec pie deuotionis officia ad celeſtem gloriaꝫ tranſeamus. Per dominum. **Cõio.** Si conſurrexiſtis cum chriſto: que ſurſum ſunt querite, alleluia, vbi chriſtus eſt in dextera dei ſedens: que ſurſum ſunt ſapite, alleluia. **Poſtcõio.**

Concede, queſumus omñps deꝰ: vt paſchalis perceptio ſacracramenti: continua in nr̃is mentibus pſeueueret. Per dñm.

¶ **Feria.iiij. Statio ad ſanctum laurentiũ extra muros. Introit.**

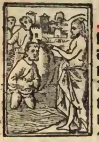
Venite benedicti patris mei, percipite regnum, alleluia, quod vobis paratum eſt ab origine mundi, alleluia, alleluia, alleluia. **Ps.** Cantate dño canticum nouum: cantate dño omnis terra. **℣.** Gloria. **Oratio.**

Deus, qui nos reſurrectionis dñice annua ſolennitate letificas: concede propitius: vt per temporalia feſta que agimus: peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per eundem dominuꝫ. **Ab hac die vſqꝫ ad octauaꝫ: poſt orationem diei dicitur. Contra perſecutores eccleſie. Oratio.**

Eccleſie tue, q̃s dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrum ie. **Vel pro papa.** Deus omnium fidelium. **Require feria.v.ſequenti.** fol. 107. **Lectio actuum apoſtolorum.** ca. 2

In diebus illis: Aperiens petrus os ſuum dixit. Viri iſraelite, ⁊ qui timetis deum: audite. Deus abraham, ⁊ deus iſaac, ⁊ deus iacob: Deus patrum noſtrorum glorificauit filium ſuum ieſuꝫ: quem vos quidem tradidiſtis ⁊ negaſtis ante faciem pilati, iudicante illo dimitti. Vos autem ſanctum ⁊ iuſtum negaſtis, ⁊ petiſtis virum homicidaꝫ donari vobis: authorem vero vite interfeciſtis: quem deus ſuſcitauit à mortuis: cuius nos teſtes ſumus. Et nunc fratres ſcio: quia per ignorantiaꝫ feciſtis, ſicut ⁊ principes veſtri. Deus autem, qui prenunciauit per os omnium prophetarum pati Chriſtum ſuum: impleuit ſic. Penitemini igitur ⁊ conuertimini: vt deleantur peccata veſtra. **Graduale.** Hec dies, quam fecit dominus: exultemus ⁊ letemur in ea. **℣.** Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me. Alleluia. **℣.** Surrexit dominus vere: ⁊ apparuit petro. **Sequentia ſancti**

evangelij ſecundum Joannem.

ca.21

IN illo tempore: Manifeſtauit ſe iterũ ieſus diſcipulis ſuis, ad mare tyberiadis. Manifeſtauit autem ſic. Erant ſimul Simõ petrus ⁊ thomas, qui dicit didymus: ⁊ nathanael, q erat à chana galileę: ⁊ filij zebedei: ⁊ alij ex diſcipulis eius duo. Dicit eis ſimon petrus. Vado piſcari. Dicunt ei. Venimus ⁊ nos tecum. Et exiérunt ⁊ aſcenderunt in nauim: ⁊ illa nocte nihil prẽdiderũt. Mane autem facto, ſtetit ieſus in littore: nõ tamẽ cognouerunt diſcipuli q: ieſus eſt. Dicit ergo eis ieſus. Pueri, nunquid pulmentariũ habétis? Rñderunt ei. Non. Dicit eis. Mittite in dexterã nauigij rete: ⁊ inuenietis. Miſerũt ergo: ⁊ iã nõ valebant illud trahere prę multitudine piſcium. Dicit ergo diſcipulus ille, quem diligebat ieſus, petro. Dñs eſt. Simon ergo petrus cum audiſſet: q: dñs eſt: tunica ſuccinxit ſe. (erat enim nudus) ⁊ miſit ſe in mare. Alij autem diſcipuli nauigio venerunt. Non enim lõge erant à terra, ſed quaſi cúbitis ducentis: trahẽtes rete piſcium. Vt ergo deſcenderũt in terrã: viderũt prunas poſitas, ⁊ piſcẽ ſuppóſitũ, ⁊ panẽ. Dixit eis ieſus. Afférte de piſcibus: quos prehendidiſtis nũc. Aſcendit aũt ſimon petrus: ⁊ traxit rete in terrã, plenum magnis piſcibus centũ quinquaginta tribus. Et cũ tãti eſſent: nõ eſt ſciſſuz rete. Dicit eis ieſus. Venite, prandéte. Et nemo audebat diſcũbẽtiũ interrogare eũ: tu qs es? Sciẽtes: q: dñs eſt. Et venit ieſus: ⁊ accépit panẽ, ⁊ dedit eis, ⁊ piſcez ſilr. Hoc iaz tertio manifeſtatus eſt ieſus diſcipulis ſuis: cũz reſurrexiſſet à mortuis. Offertorium.

POrtas cęli apéruit dñs: ⁊ pluit illis manna vt éderent: panem cęli dedit eis: panem angelorum manducauit homo: alleluia. Secre.

SAcrificia dñe paſchalibus gaudijs immolamus: quibus eccleſia tua mirabiliter paſcitur ⁊ nutritur. Per. Alia ſecreta.

PRótege nos dñe tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inhęrentes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mẽte. Per do. Cõio.

Chriſtus reſurgens ex mortuis iam non moritur, alleluia, mors illi vltra non dominabitur, alleluia, alleluia. Poſtcõmunio.

AB omni nos, quęſumus domine: vetuſtate purgatos: ſacramenti tui venerãda perceptio in nouam tránſferat creaturã. Qui viuis ⁊ re. Alia poſtcommunio.

QVęſumus domine deus noſter: vt quos diuina tribuis participatiõe gaudére: humanis nõ ſinas ſubiacére periculis. Per dominum noſtrum ieſum. ¶ Feria.v. Statio ad ſanctos.xij.apoſtolos. Introitus.

Victricem manum tuam dñe laudauerunt pariter, alleluia. quia ſapientia apéruit os mutum: ⁊ linguas infantium fecit diſértas, alleluia, alleluia. Ps.

Ps. Cantate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi.

Oratio. Deus, qui diuerſitatem gentium in confeſſione tui nominis adunaſti: da, vt renatis fonte baptiſmatis: vna ſit fides mentium, ⁊ pietas actionũ. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum fi. Pro papa, Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector: famulum tuũ N. quem paſtorem eccleſię tuę ꝑeſſe voluiſti: propitius reſpice: da ei quęſumus: verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt, proficere, vt ad vitam vna cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominum noſtrum Jeſum. Vel contra perſecutores eccleſię. Oratio. Eccleſię tuę. Require feria quarta pręcedẽti. folio. 106. Lectio actuum apoſtolorum.

ca. 8. In diebus illis: Angelus domini locutus eſt ad philippum dicens. Surge: ⁊ vade contra meridianum ad viam, quę deſcendit ab hieruſalem in gazam: hęc eſt deſerta. Et ſurgens abiit. Et ecce vir ęthiops, eunuchus, pręfectus candacis reginę ęthiopum: qui erat ſup omnes gazas eius: venerat adorare in hieruſalem: ⁊ reuertebatur, ſedens ſuper currum ſuum: legenſq̨ʒ eſaiam prophetam. Dixit autem ſpiritus philippo. Accede: ⁊ adiunge te ad currum iſtum. Accurrens autem philippus audiuit illum legentem eſaiam prophetam. Et dixit: Putáſne intelligis quę legis? Qui ait. Et quomodo poſſum: ſi non aliquis oſtenderit mihi? Rogauitque philippum: vt aſcẽderet, ⁊ ſedẽret ſecũ. Locus autem ſcripturę quam legebat: hic erat. Tanquã ouis ad occiſionem ductus eſt: ⁊ ſicut agnus coram tondente ſe, ſine voce: ſic nõ aperuit os ſuum. In humilitate iudicium eius ſublatum eſt. Generationẽ eius quis enarrabit? Qm̃ tolletur de terra vita eius. Reſpondens autem eunuchus philippo: dixit. Obſecro te: de quo propheta dicit hoc? De ſe: an de alio aliquo? Aperiens autem philippus os ſuum: ⁊ incipiens à ſcriptura iſta: euangelizauit illi ieſum. Et dum irent per viam, venerunt ad quãdã aquã: Et ait eunuchus. Ecce aqua. Quis prohibet me baptizari? Dixit autẽ philippus. Si credis ex toto corde: licet. Et reſpondens, ait. Credo filiũ dei eſſe ieſũ xp̃m. Et iuſſit ſtare currum: ⁊ deſcenderunt vterq̨ʒ in aquam, philippus ⁊ eunuchus: ⁊ baptizauit eũ. Cũ aũt aſcendiſſent de aqua: ſpiritus dñi rapuit philippũ: ⁊ amplius non vidit eum eunuchus. Jbat aũt per viã ſuam gaudens. Philippus autẽ inuentus eſt in azoto. Et pertranſiens euãgelizabat ciuitatibus cunctis: donec veniret cęſaream. Gradu. Hec dies, quam fecit dominus: exultemus ⁊ lętemur in ea. ℣. Lapidem quem reprobauerũt ędificantes: hic factus eſt in caput anguli: à domino factum eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Alleluia. ℣. Surrexit chrſus: qui creauit omnia: ⁊ miſertus eſt humano generi.

ca. 20 **Sequẽ. ſcti euange. ſm Joannẽ.**

In illo tempore: Maria ſtabat ad monumentum foris plorans. Dũ ergo fleret, inclinauit ſe, ⁊ ꝓſpexit in monumẽtũ. Et vidit duos angelos in albis ſedẽtes: vnum ad caput, ⁊ vnũ ad pedes: vbi poſitum fuerat corpus ieſu. Dicũt ei illi. Mulier qd ploras? Dicit eis. Quia tulerunt dominũ meũ, ⁊ neſcio vbi poſuerunt eũ. Hec cũ dixiſſet: conuerſa eſt retrorſũ: ⁊ vidit ieſum ſtãtẽ, ⁊ neſciebat, quia ieſus eſt. Dicit ei ieſus. Mulier quid ploras? Quem queris? Illa exiſtimãs qꝛ hortulanus eſſet, dicit ei. Dñe, ſi tu ſuſtuliſti eum, dicito mihi vbi poſuiſti eũ: ⁊ ego eũ tollã. Dicit ei ieſus. Maria. Conuerſa illa: dicit ei. Rabboni: quod dicit̃ magiſter. Dicit ei ieſus, Noli me tãgere. Nõdũ enĩ aſcẽdi ad prẽ meũ. vade autẽ ad fratres meos, ⁊ dic eis. Aſcẽdo ad patrẽ meum ⁊ patrem veſtrũ: deũ meum ⁊ deũ veſtrũ. Uenit ergo maria magdalene annuncians diſcipulis: qꝛ vidi dñm: ⁊ hec dixit mihi. **Offerto.**

In die ſolennitatis veſtre, dicit dñs, inducam vos in terrã fluentẽ lac ⁊ mel, allꝫa. **Secre.**

Suſcipe, queſumus domine, munera populorum tuorũ propitius, vt confeſſione tui nominis, ⁊ baptiſmate renouati: ſẽpiternam beatitudinẽ conſequãtur. Per dominũ. **Alia ſecreta.**

Oblatis, qꝫ dñe, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorẽ eccleſie tue preeſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per dominum. **Cõio.**

Populus acquiſitionis annunciate virtutes eius, alleluia: qui vos de tenebris vocauit in admirabile lumen ſuum, alleluia. **Poſtcõio.**

Exaudi dñe preces noſtras, vt redemptionis noſtre ſacroſancta cõmercia, ⁊ vite nobis conferant preſentis auxilium: ⁊ gaudia ſempiterna cõciliẽt. Per dominum. **Alia poſtcommunio.**

Hec nos, queſumus dñe, diuini ſacramẽti perceptio ꝓtegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti: vnã cum commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per.

¶ **Feria. vj. Statio ad ſanctam Mariam rotundam. Introitus.**

Duxit eos dominus in ſpe, alleluia, ⁊ inimicos eorum operuit mare, alleluia, alleluia, alleluia. **ps.** Attẽdite popule meus legem meam, inclinate aurem veſtrã in verba oris mei. **℣.** Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. **Oratio.**

Omnipotens ſempiterne deus: qui paſchale ſacramentum in recõciliationis humane federe contuliſti: da mentibus noſtris: vt quod profeſſione celebramus, imitemur effectu. Per do.

Cõtra pſecuto. eccleſie Oratio.

Eccleſie tue, qꝫ domine, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus

ribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dñm no. Ad pro papa. Deus omniũ fidelium. Require feria. v. pcedẽ. fol. 107.

ca. 3 Lectõ epiſtole beati Petri apl'i. j.

Charissimi: Chriſtus ſemel pro pctis noſtris mortuus eſt: iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret deo mortificatos qdẽ carne: viuificatos autem ſpiritu. In quo, ⁊ his, q in carcere erãt, ſpũaliter veniens pdicauit: q increduli fuerant aliqñ: qñ expectabant dei patiẽtiã: in diebus noe: cuz fabricaretur arca in qua pauci. id eſt octo anime ſalue facte ſunt per aquaz. Qd ⁊ vos nunc ſimilis forme ſaluos facit baptiſma non carnis depoſitio ſordium: ſed ⁊ conſciẽtie bone interrogatio in deũ: p reſurrectionez ieſu xpi dñi nr̃i: qui eſt in dextera dei. Graduale.

Hec dies, quã fecit dominus: exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Benedictus, qui venit in noie dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Alleluia. ℣. Dicite in gentibus: quia dñs regnauit à ligno.

c. vlti. Sequẽ. ſci euãg. ſm Mattheuz.

In illo tpe: Undeciz diſcipuli abierunt in galileaz, in mõtem, vbi cõſtituerat illis ieſus. Et videntes eum, adorauerunt: quidam autẽ dubitauerunt. Et accedens ieſus locutus eſt eis, dicens. Data eſt mihi omnis poteſtas, in celo, ⁊ in terra. Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti: docentes eos ſeruare omnia quecunq3 mandaui vobis. Et ecce ego vobiſcum ſum omnibus diebus vſque ad conſummationem ſeculi. Offertorium. Erit vobis hec dies memorialis, alleluia, ⁊ diem feſtum celebrabitis ſolennem domino in pgenies veſtras, legitimum ſempiternũ diez, alleluia, alleluia, alleluia. Secreta.

Hoſtias, q̃s dñe, placatus aſſume: quas pro renatorũ expiatione peccati deferimus, ⁊ pro acceleratione celeſtis auxilij. Per dominum no. Alia ſecreta.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes, vt diuinis rebus inherentes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. Per.

Cõio. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo, ⁊ in terra, alleluia, eũtes docete omnes gẽtes, baptizantes eos in nomine patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſancti, alleluia. Poſtcõmunio.

Reſpice, q̃s dñe, populũ tuũ, ⁊ quem eternis dignatus es renouare myſterijs: à temporalibus culpis dignanter abſolue. Per dñm. Alia poſtcommunio.

Quaeſumus domine deus noſter, vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominuz noſtrũ. ¶ Sabbato in albis. Statio ad ſanctum ioannem in laterano. Introitus.

Duxit dominus populum ſuum in exultatione: all'a, ⁊ electos ſuos in letitia, alleluia, alleluia. Ps. Confitemini domino, ⁊ inuocate nomen eius, annunciate inter gentes opera eius. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Concede, q̃s omnipotens deus: vt qui feſta paſchalia

venerando égimus: p hec contin
gere ad gaudia eterna merea-
mur. Per. Pro papa. Oro.

O Eus omnium fideliũ paſtor
⁊ rector: famulum tuum N. quez
paſtoré eccleſie tue preeſſe volui-
ſti: propitius reſpice, da ei q̃s, ver
bo ⁊ exemplo: qbus preeſt, profi-
cere: vt ad vitam vnà cum grege
ſibi credito: perueniat ſempiter-
nam. Per dominuz. Vel contra
perſecutores eccleſie, Oratio.
Eccleſie tue. Require feria. vj.
p̃ceden. fol. 107. Lectio epiſto-
le beati Petri apoſtoli.

1. ca. 2 C Hariſſimi: deponétes om-
né malitiá, ⁊ oém dolum, ⁊ ſimula
tiones, ⁊ inuidias, ⁊ oés detractio
nes: ſicut modo geniti infantes,
rõnabiles, ſine dolo, lac concupi-
ſcite: vt in eo creſcatis in ſalutez:
ſi tñ guſtaſtis q̃m dulcis eſt dñs.
Ad qué accedétes lapidé viuum
ab hominibus quidé reprobatũ:
à deo autez electum ⁊ honorifica
tũ: ⁊ ipſi tanq̃ lapides viui ſuper-
edificamini, domos ſpũales, ſa-
cerdotiũ ſanctũ, offerétes ſpũa-
les hoſtias, acceptabiles deo, per
ieſum chriſtũ. Propter qđ, conti
net ſcriptura. Ecce ponaz in ſion
lapidem ſummum, angularez, ele
ctum, pretioſum, ⁊ qui crediderit
in illum, nõ ↄfundet. Vobis igit
honor credétibus. Non credéti
bus auté, lapis, quem reprobaue
rũt edificátes: hic factus eſt in ca-
put anguli: ⁊ lapis offenſionis: ⁊
petra ſcandali: his qui offendunt
verbo: nec credunt in quo ⁊ po-
ſiti ſunt. Vos aũt genus electuz,
regale ſacerdotium, gens ſancta,
populus acquiſitionis, vt virtu-
tes annuncietis illius: qui de té-
nebris vos vocauit in admirabi-
le lumen ſuum. Qui aliqñ erátis
non populus: nunc aũt pópulus
dei. Qui non conſecuti miſericor
diaz: nunc autem miſericordiam
cõſecuti. ¶ Ab hac die vſq; ad
octa. pẽte. dicunt quotidie duo
Alla. In miſſa, preterq̃ in vigilia
penteco. ⁊ in officio letaniarum:
in qbus nõ dicit niſi vnum. Alla.
Et p̃terq̃ in ſabbato infra octa.
penteco. in quo dicũtur quinq;.
¶ Alijs vero temporibus, quã-
do dicitur Alleluia. In miſſa, dici-
tur vnũ tantum. Alleluia. ℣. Hec
dies, quam fecit dominus: exultemus ⁊ lete-
mur in ea. Alleluia. ℣. Laudate pueri do-
minum: laudate nomen domini. Sequẽtia
ſancti euangelij ſcdm̃ Joannem. ca. 20

I N illo tépore: vna ſabbato-
rũ, maria magdalene venit
mane, cum adhuc ténebre eſſent,
ad monumentum: ⁊ vidit lapi-
dem ſublatum à monumento.
Cucúrrit ergo ⁊ venit ad ſimó-
nem petrum ⁊ ad aliũ diſcipuluz,
quem diligebat ieſus: ⁊ dicit eis.
Tulerunt dñm de monumento:
⁊ neſcimus vbi poſuerunt eum.
Exijt ergo petr⁹ ⁊ ille alius diſci-
pulus, ⁊ venerunt ad monumen-
tum. Currebát auté duo ſimul.
Et ille alius diſcipulus precu-
cúrrit citius petro, ⁊ venit pri-
mus ad monumentum. Et cum
ſe inclinaſſet: vidit linteamina
poſita: non tamen introiuit. Ve-
nit ergo ſimon petrus ſequens
cum

eum, ⁊ introiuit in monumentũ. Et vidit linteamina poſita, ⁊ ſudarium, quod fuerat ſuper caput eius: non cum linteaminibus poſitum: ſed ſeparatim inuolutum in vnum locum. Tunc ergo introiuit ⁊ ille diſcipulus, qui venerat prioꝛ ad monumentum: ⁊ vidit: ⁊ credidit. Nondum enim ſciebant ſcripturas: quia opoꝛtebat eum à moꝛtuis reſurgere.

Offertoꝛium. Benedictus, qui venit in nomine domini: benediximus vobis de domo domini: deus dominus ⁊ illuxit nobis: alleluia: alleluia.

Secreta.

Concede, quęſumus domine, ſemper nos per hęc ſacra myſteria paſchalia gratulari, vt continua noſtrę reparationis operatio: perpetuę nobis fiat cauſa lętitię. Per dominum.

Alia ſecreta.

Oblatis, q̃s domine, placare muneribuſ: ⁊ famulum tuũ N. quem paſtoꝛem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: aſſidua pꝛotectione guberna. Per dominuz nr̃m.

Coio. Omnes, q in chꝛiſto baptizati eſtis: chꝛiſtum induiſtis: alleluia.

Poſtcõio.

Redemptionis noſtrę munere vegetati: quęſumuſ domine: vt hoc perpetuę ſalutis auxilio fides ſemper vera pꝛoficiat. Per dominum.

Alia poſtcõio.

Hec nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti pceptio pꝛotegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtoré eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, vnà cũ cõmiſſo ſibi grege: ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dominuz no.

¶ Dñica in octaua paſchę. Statio ad ſctm̃ pancratiuz. Introit.

Quaſi modo geniti infantes: alleluia, rationabiles, ſine dolo, lac concupiſcite: alleluia, alla. Ps. Exultate deo adiutoꝛi noſtro: iubilate Deo iacob. V. Gloꝛia patri. Oꝛo.

Preſta, q̃s oĩpotens deus, vt qui paſchalia feſta peregimus: hęc, te largiente, moꝛibus ⁊ vita teneamuſ. Per dominuz.

Ab hac die vſq; ad aſcenſionem poſt oꝛationem diei dicũtur oꝛationes de beata virgine.

Concede, nos famulos tuos, q̃s dñe deus, perpetua mẽtis ⁊ coꝛpoꝛiſ ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beatę marię ſemper virginis interceſſione, à pręſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui lętitia. Per dñz.

Pro papa, Oꝛatio.

Deus, oĩum fidelium paſtoꝛ ⁊ rectoꝛ: famuluz tuum N. quem paſtoꝛé eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: pꝛopitius reſpice: da ei q̃s, verbo ⁊ exemplo, quibuſ pręeſt pꝛoficere: vt ad vitam, vnà cũ grege ſibi credito, pueniat ſempiternam. Per dominum noſtruz.

Lctõ epiſtolę beati ioannis apſi. 1. ca. 5

Chariſſimi: Omne, quod natum eſt ex deo: vincit mundum. Et hęc eſt victoꝛia, quę vincit mundum: fides noſtra. Quis eſt autem, qui vincit munduz niſi qui credit: qm̃ ieſuſ eſt filius dei? Hic eſt qui venit per aquaz ⁊ ſanguinẽ ieſus chꝛiſtus: non in aqua ſoluz, ſed in aqua ⁊ ſanguine. Et ſpũs eſt qui teſtificať: qm̃ ſpũſ eſt

veritas. Quõ tres ſunt, qui teſti-
monium dant in celo: pater, ver-
bũ, ſpũs ſanctus: ⁊ hi tres vnum
ſunt. Et tres ſunt, qui teſtimoniũ
dát in terra: ſpiritus, aqua, ⁊ ſan-
guis: ⁊ hi tres vnum ſunt. Si te
ſtimoniũ hominũ accipimus: te
ſtimoniũ dei maius eſt. Quoniã
hoc eſt teſtimoniũ dei: quod ma
ius eſt: q2 teſtificatus eſt de filio
ſuo. Qui credit in filiũ dei: habet
teſtimoniũ dei in ſeipſo. Alleluia.
℣. In die reſurrectionis mee, dicit dñs, pre-
cedã vos in galileam. Alleluia. ℣. Poſt
dies octo, ianuis clauſis ſtetit Jeſus in medio
diſcipulorum ſuorum, ⁊ dixit: pax vobis. Se-
que. ſancti euange. ſm Joannẽ.

ca.20

In illo tempo-
re. Cũ eſſet ſe
ro die illa vna ſab-
batorũ, ⁊ fores eſ
ſẽt clauſe: vbi erát
diſcipuli cógrega-
ti propter metum
iudeorum, venit ie
ſus, ⁊ ſtetit in me-
dio eorũ: ⁊ dixit eis: Pax vobis.
Et cum hoc dixiſſet: oſtendit eis
manus ⁊ latus. Gauiſi ſunt ergo
diſcipuli, viſo domino. Dixit er-
go eis iterum. Pax vobis. Sicut
miſit me pater, ⁊ ego mitto vos.
Hec cum dixiſſet: inſufflauit ⁊ di
xit eis. accipite ſpiritum ſanctũ:
quorum remiſeritis peccata: re-
mittuntur eis, ⁊ quorum retinue
ritis: retenta ſunt. Thomas au-
tem vnus de duodecim, q dicitur
didymus: non erat cum eis: quá-
do venit ieſus. Dixerunt ergo ei
alij diſcipuli. Vidimus dominũ.
Ille autẽ dixit eis. Niſi videro in
manibus eius fixurá clauorum: ⁊
mittam digitũ meũ in locũ clauo
rum: ⁊ mittá manũ meam in latus
eius: nó credam. Et poſt dies o-
cto iterum erant diſcipuli eius in-
tus ⁊ thomas cum eis. Venit ie-
ſus ianuis clauſis, ⁊ ſtetit in me-
dio: ⁊ dixit eis. Pax vobis. Dein
de dicit thome. Infer digitum
tuum huc: ⁊ vide manus meas: ⁊
affer manum tuá, ⁊ mitte in latus
meum: ⁊ noli eſſe incredulus: ſed
fidelis. Reſpódit Thomas ⁊ di-
xit ei. Dominꝰ meꝰ ⁊ deus meus.
Dixit ei Jeſus. Quia vidiſti me
thoma, credidiſti: beati qui nó vi
derunt, ⁊ crediderunt. Multa q-
dem ⁊ alia ſigna fecit ieſus in con
ſpectu diſcipulorũ ſuorum, que
nó ſunt ſcripta in libro hoc. Hec
autem ſcripta ſunt, vt credatis:
quia ieſus Chriſtus eſt filius dei.
Et vt credentes: vitam habeatis
in nomine eius. Offertorium.
Angelus domini deſcendit de celo: ⁊ dixit
mulieribus: quem queritis? ſurrexit ſicut dixit:
alleluia. Secreta.
Suſcipe munera, queſumus
domine, exultantis eccleſie: ⁊ cui
cauſã tanti gaudij preſtitiſti: per
petuum fructum concede letitie.
Per dominum. Alia ſecre.
TUa dñe ꝓpitiatione, ⁊ btẽ
marie ſemꝑ virginis interceſſio-
ne: ad ꝑpetuá atq3 ꝓ̃ſentem, hec
oblatio nobis ꝓficiat proſperita
tẽ ⁊ pacẽ. Per do. Alia ſecreta.
OBlatis, q̃s dñe, placare mu-
neribus, ⁊ famulum tuum
N. quem paſtorem eccleſie tue
preeſſe

pꝛeeſſe voluiſti: aſſidua pꝛotectio
ne guberna. Per dñ̄z no. Cōio.
Mitte manum tuam: ⁊ cognoſce loca clauo-
rum, alleluia, ⁊ noli eſſe incredulus: ſed fidelis,
alleluia, alleluia. Poſtcommunio.
QUeſumus dñe deus nr̄: vt
ſacroſancta myſteria, q̄ pꝛo
reparationis nr̄e munimine con-
tuliſti: ⁊ pn̄s nobis remediuz eſſe
facias, ⁊ futuꝝ. p. Alia poſtcoīo.
SUmptis dñe ſalutis noſtre
ſubſidijs: da q̄s beate ma-
rie ſemper virginis patrocinijs
nos vbiq̄ꝫ pꝛotegi: in cuius vene
ratione hec tue obtulimus maie
ſtati. Per dñm. Alia poſtcōio.
HEc nos, q̄s dñe, diuini ſa-
cramenti perceptio pꝛote-
gat: ⁊ famulum tuum N. queꝫ pa
ſtoꝛē eccleſie tue eſſe voluiſti: vnà
cum commiſſo ſibi grege: ſaluet
ſemper ⁊ muniat. Per dominū.
Dñica.ij.poſt paſcha. Introi.

Miſericoꝛdia dñi plena
eſt terra, alleluia, verbo
domini celi firmati ſūt,
alleluia, alleluia. ps.
Exultate iuſti in domi
no: rectos decet collau
datio. ℣. Gloꝛia pa
tri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Orō.
DEus, qui in filij tui humili-
tate iacētem mundum ere-
xiſti: fidelibus tuis ꝑpetuam cōce
de letitiā: vt quos perpetue moꝛ-
tis eripuiſti caſibus: gaudijs fa-
cias ſempiternis ꝑfrui. Per eun.
De beata virgine, Oꝛatio.
COncede nos famulos tuos,
q̄s domine deus, perpetua men-
tis ⁊ coꝛpoꝛis ſanitate gaudere: ⁊
glorioſa beate marie ſēper virgi-
nis interceſſione, à pꝛeſenti libera
ri triſtitia: ⁊ eterna perfrui letitia.
Per dñm. Pꝛo papa Orō.
DEus oīum fidelium paſtoꝛ
⁊ rectoꝛ: famuluꝫ tuū N. queꝫ pa
ſtoꝛem eccleſie tue p̄eſſe voluiſti:
ꝓpitius reſpice: da ei q̄s verbo ⁊
exēplo, q̄bus p̄eſt pꝛoficere: vt ad
vitā, vnà cum grege ſibi credito,
perueniat ſempiternaꝫ. Per do.
Lctō ep̄le beati petri apoſtoli. j. ca.2
CHariſſimi. Chꝛiſtus paſſus
eſt pꝛo nobis vobis relin-
quens exemplum, vt ſequamini
veſtigia eius. Qui peccatum non
fecit: nec inuētus eſt dolus in oꝛe
eius. Qui cum malediceretur: nō
maledicebat. Cuꝫ pateretur: nō
comminabatur. Tradebat auteꝫ
iudicanti ſe iniuſte: qui peccata
noſtra ipſe pertulit ī coꝛpoꝛe ſuo
ſuper lignum: vt peccatis moꝛtui,
iuſtitie viuamus: cuius liuoꝛe ſa-
nati ſumus. Erátis enim ſicut o-
ues errantes: ſed conuerſi eſtis
nunc ad paſtoꝛem ⁊ epiſcopum
animarum veſtrarum. Alleluia.
℣. Cognouerunt diſcipuli dominum ieſum
in fractione panis. Alleluia. ℣. Ego ſum
paſtoꝛ bonus, ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cogno-
ſcunt me mee. Sequentia ſancti euan
gelij ſecundum Joannem. c.10
IN illo tēpoꝛe: dixit ieſus di-
ſcipulis ſuis. Ego ſum paſtoꝛ bo
nus. Bonus paſtoꝛ animam ſuā
dat pꝛo ouibus ſuis. Mercena-
rius autem, ⁊ qui non eſt paſtoꝛ:
cuius non ſunt oues pꝛopꝛie: vi-
det lupū veniētē ⁊ dimittit oues
⁊ fugit: ⁊ lupus rapit ⁊ diſpergit

oues, Mercenarius autez fugit: q2 mercenarius eſt: ⁊ non ptinet ad eũ de ouibus. Ego ſuȝ paſtoꝛ bonus: ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me meę. Sicut nouit me pater: ⁊ ego agnoſco patrem: ⁊ animã meã pono pꝛo ouibus meis. Et alias oues habeo: quę non ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas opoꝛtet me adducere: ⁊ vocem meam audient. Et fiet vnum ouile ⁊ vnus paſtoꝛ. Offertoꝛium.

Deus deus meus ad te de luce vigilo: ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas, alleluia.

Benedictionem nobis domine cõferat ſalutarẽ ſacra ſemper oblatio: vt quod agit myſterio, virtute perficiat. Per dominũ nr̃m. Secre. Alia ſecreta.

Ista domine pꝛopitiatione, ⁊ beatę marię ſemper virginis interceſſione, ad perpetuam atq3 pꝛęſentez, hec oblatio nobis pꝛoficiat pꝛoſperitatem ⁊ pacez. Per dominum no. Alia ſecreta.

Oblatis, quęſumus dñe, placare muneribus: ⁊ famuluȝ tuum N. quem paſtoꝛem eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti: aſſidua pꝛotectione guberna. Per. Cõio.

Ego ſum paſtoꝛ bonus, alleluia, ⁊ cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me meę: alleluia, alleluia. Poſtcommunio.

Pꝛęſta nobis, q̃ſumus omnipotens deus, vt viuificationis tuę gratiam cõſequentes: in tuo ſemper munere gloꝛiemur. Per.

Sumptis dñe ſalutis noſtrę ſubſidijs: da q̃s beatę marię ſemper virginis patrocinijs nos vbiq3 ꝑtegi: in cuius veneratione hęc tuę obtulimus maieſtati. p. Alia poſtcõio. Alia poſtcõio.

Hec nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti perceptio pꝛotegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę eſſe voluiſti: vnã cuȝ commiſſo ſibi grège ſaluet ſẽper ⁊ muniat. Per dominuȝ no.

¶ Dñica.iij. poſt paſcha. Intro.

Iubilate deo omnis terra, alleluia: pſalmum dicite nomini eius, alleluia: date gloꝛiam laudi eiꝰ: alleluia, alleluia. Ps. Dicite deo, quaȝ terribilia ſũt opera tua domine: in multitudine virtutis tuę mẽtientur tibi inimici tui. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Deus, qui errantibus, vt in viam poſſint redire iuſtitię, veritatis tuę lumen oſtendis: da cũctis, qui chꝛiſtiana ꝓfeſſione cẽſentur, ⁊ illa reſpuere, quę huic inimica ſunt nomini, ⁊ ea quę ſunt apta ſectari. Per dominum noſtruȝ. De ſancta Maria, Oꝛatio.

Concede nos famulos tuos, quęſumus domine deus, ꝑpetua mentis ⁊ coꝛpoꝛis ſanitate gaudẽre: ⁊ glorioſa beatę marię ſemper virginis interceſſione: a pꝛęſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui letitia. Per dominum noſtrum. Pꝛo papa Oꝛatio.

Deus oĩum fideliuȝ paſtoꝛ ⁊ rectoꝛ: famulum tuum N. quem paſtoꝛem eccleſię tuę pꝛęeſſe voluiſti: pꝛopitius reſpice: da ei q̃s verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt, pꝛoficere: vt ad vitam, vnã cum

cũ grege ſibi credito: perueniat ſempiternam. Per dñm. Lectio
ca.2 epiſtole beati Petri apoſtoli. j.

Chariſſimi: Obſecro vos tã quam aduenas ⁊ peregrinos: abſtinere vos a carnalibus deſiderijs: que militãt aduerſus aĩam. Conuerſationẽ veſtrã inter gentes habẽtes bonam: vt in eo qđ detrectant de vobis, tanq̃ malefactoribus: ex bonis operibus vos cõſiderãtes: glorificent deum in die viſitationis. Subiecti eſtote omni humane creature: propter deũ. Siue regi, quaſi precellenti: ſiue ducibus, tanquã ab eo miſſis, ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum. Quia ſic eſt volũtas dei: vt benefacientes obmutẽſcere faciatis imprudẽtiũ hoĩuʒ ignorãtiã. Quaſi liberi: ⁊ nõ quaſi velamẽ habentes malitie, libertatem: ſed ſicut ſerui dei. Oẽs honorate, fraternitatem diligite. Deum timete: regem honorificate. Serui, ſubditi eſtote in oĩ timore dominis, non tantuʒ bonis ⁊ modeſtis, ſed etiam diſcolis. Hec eſt enim gratia in chriſto ieſu domino noſtro. Alleluia. ℣. Redemptionem miſit dominus populo ſuo. Alleluia. ℣. Oportebat pati chriſtum: ⁊ reſurgere a mortuis, ⁊ ita intrare in gloriam ſuam. Sequentia ſancti
ca.16 euangelij ſecundum Joannem.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Modicum, ⁊ iaʒ nõ videbitis me: ⁊ iterũ modicuʒ, ⁊ videbitis me: quia vado ad patrem. Dixerũt ergo ex diſcipulis eius ad inuicẽ. Quid eſt hoc, qđ dicit nobis, modicũ, ⁊ nõ videbitis me: ⁊ iterũ: modicũ, ⁊ videbitis me, ⁊ q̄ vado ad patrẽ? Dicebãt ergo. Quid eſt hoc, quod dicit nobis, modicum? Neſcimus qđ loquit. Cognouit autẽ ieſus: q̄ volebant eũ interrogare: ⁊ dixit eis. De hoc queritis inter vos, q̄ dixi: modicũ, ⁊ non videbitis me: ⁊ iterum, modicum, ⁊ videbitis me. Amen amen dico vobis: q̄ plorabitis ⁊ flebitis vos: mundus aũt gaudebit. Vos autẽ cõtriſtabimini: ſed triſtitia vr̃a conuertetur in gaudiũ. Mulier cum parit: triſtitiam habet: quia venit hora eius. Cum autem pẽperit puerum: iam nõ meminit preſſure, ppter gaudiuʒ: quia natus eſt homo in mundo. Et vos igitur, nunc quidem triſtitiam habetis. Iteruʒ autem videbo vos, ⁊ gaudebit cor veſtrum, ⁊ gaudium veſtrum nemo tollet a vobis. Offertoriũ. Lauda anima mea dominum: laudabo dominũ in vita mea: pſallaʒ deo meo quandiu ero, alleluia. Secreta.

His nobis dñe myſterijs cõferatur: quo terrena deſideria mitigantes, diſcamus amare celeſtia. Per do. Alia ſecreta.

Ua dñe propitiatione, ⁊ btẽ marie ſemper virginis interceſſione: ad perpetuã atq̄ pñtem hec oblatio nobis pficiat proſperitatem ⁊ pacem. Per. Alia ſecreta.

Oblatis, q̄s domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuũ N. quem paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per dñm. Cõio.

Modicum, ⁊ non videbitis me: alleluia: iterū modicum, ⁊ videbitis me: quia vado ad patrem, alleluia, alleluia. **Poſtcōio.**

Sacramenta, q̄ ſumpſimus, queſumus dn̄e, ⁊ ſpiritualibus nos inſtruant alimentis, ⁊ coꝛporalibus tueántur auxilijs. Per dominum noſtrum. **Alia poſtcōio.**

Sumptis dn̄e ſalutis noſtre ſubſidijs: da q̄ſumus, beate marie ſemper virginis patrocinijs nos vbiq̧ pꝛotegi: in cuius veneratione, hec tue obtulimus maieſtati. Per do. **Alia poſtcō.**

Hec nos, q̄s dn̄e, diuini ſacramenti perceptio pꝛotegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſie tue eſſe voluiſti: vnà cum commiſſo ſibi grege: ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dn̄m no.

¶ **Dn̄ica.iiij.poſt paſcha. Intr̄.**

Cantate dn̄o canticum nouū, all'a: quia mirabilia fecit dn̄s: alleluia, ante cōſpectum gentiū reuelauit iuſtitiam ſuā: alleluia, alleluia, all'a. **Ps.** Saluauit ſibi dexteram eius ⁊ brachiū ſanctum eius. **℣.** Gloria patri. **Oꝛatio.**

Deus, qui fidelium mentes vnius efficis volūtatis: da populis tuis, id amare, quod pꝛecipis: id deſiderare, quod promittis: vt inter mundanas varietates: ibi noſtra fixa ſint coꝛda: vbi vera ſunt gaudia. Per dn̄m no.

De beata virgine, Oꝛatio.

Concede, nos famulos tuos, q̄s dn̄e deus, perpetua mentis ⁊ coꝛpoꝛis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beate marie ſemper virginis interceſſione: à pꝛeſēti liberari triſtitia ⁊ eterna pfrui letitia. Per dn̄m. **Pꝛo papa, Oꝛatio.**

Deus oīum fidelium paſtoꝛ ⁊ rectoꝛ: famulum tuū N. quem paſtoꝛem eccleſie tue p̄eſſe voluiſti: pꝛopitius reſpice: da ei q̄s, verbo ⁊ exemplo, quibus pꝛeeſt, pꝛoficere: vt ad vitam, vnà cū grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominū noſtrū.

Lectio ep̄le b̄ti Jacobi apoſtoli. ca.1

Chariſſimi: Omne datum optimū, ⁊ omne donū perfectū, deſurſum eſt, deſcendēs à patre luminū: apud quē nō eſt trāſmutatio, nec viciſſitudinis obumbꝛatio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, vt ſimus initiū aliquod creature eius. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit autē oīs homo velox ad audiendum: tardus autē ad loquendum, ⁊ tardus ad iram. Ira enim viri iuſtitiam dei non operatur. Pꝛopter qd̄, abijciens oēm immūditiam, ⁊ abundantiā malitie: in manſuetudine ſuſcipite inſitum verbū: qd̄ pōt ſaluare animas veſtras. Alleluia. **℣.** Dextera dn̄i fecit virtutem: dextera domini exaltauit me. Alleluia. **℣.** Chꝛiſtus reſurgens ex moꝛtuis, iam non moritur: moꝛs illi vltra non dominabitur. **Sequen. ſancti euāge. ſm Joannē.** ca.16

In illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vado ad eū qui miſit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me: quò vadis? Sed quia hec locutus ſum vobis: triſtitia impleuit coꝛ veſtrum. Sed ego

ego veritatem dico vobis: expe-
dit vobis: vt ego vadã. Si enim
non abiero: paracletus non ve-
niet ad vos. Si autez abiero, mit-
tam eum ad vos. Et cũ venerit:
ille arguet munduz de peccato, ⁊
de iuſtitia, ⁊ de iudicio. De pec-
cato qdem: quia non crediderũt
in me. De iuſtitia vero, qꝛ ad pa-
trem meũ vado: ⁊ iam nõ videbi-
tis me. De iudicio autẽ: quia pꝛin
ceps huius mundi iam iudicatuſ
eſt. Adhuc habeo multa vobis
dicere: ſed non poteſtis poꝛtare
modo. Cum autẽ venerit ille ſpi-
ritus veritatis, docebit vos oẽz
veritatẽ. Nõ enim loquetur à ſe-
metipſo: ſed quecunqz audiet, lo-
quetur: ⁊ q̃ ventura ſunt, annun-
ciabit vobiſ. Ille me clarificabit:
qꝛ de meo accipiet: ⁊ annunciabit
vobis. Offertoꝛium. Iubilate deo
vniuerſa terra: iubilate deo vniuerſa terra: pſal
mum dicite nomini eius: venite ⁊ audite: ⁊ nar
rabo vobis oẽs qui timetis deum: quanta fecit
dñs anime mee: alleluia. Secre.

DEus, qui nos ꝑ huius ſacri
veneranda comercia vnius ſum-
meqz diuinitatis participes eſſe
feciſti: pꝛeſta q̃s: vt ſicut tuam co-
gnouimus veritatem: ſic eam di-
gnis moꝛibus aſſequamur. Per
dominũ nr̃m. Alia ſecreta.

TUa dñe ꝓpitiatione, ⁊ beate
marie ſemper virginis interceſſio
ne: ad ꝑpetuã atqz p̃ſentem, hec
oblatio nobis ꝓficiat pꝛoſperita
tem ⁊ pacem. Per. Alia ſecreta.

OBlatis q̃s domine, placare
muneribus: ⁊ famulum tuũ
N. quem paſtoꝛem eccleſie tue p̃-
eſſe voluiſti: aſſidua pꝛotectione
guberna. Per dominum. Cõio.
Cum venerit paracletus ſpiritus veritatis:
ille arguet mundum de peccato, ⁊ de iuſtitia, ⁊
de iudicio, alleluia, alleluia. Poſtcõio.

ADeſto nobis dñe deus no-
ſter: vt per hec, que fideliter
ſumpſimus, ⁊ purgemur à vitijs:
⁊ à periculis omnibus eruamur.
Per dñm. Alia poſtcommunio.

SUmptis dñe ſalutis noſtre
ſubſidijs: da q̃s beate ma-
rie ſemper virginis patrocinijs
nos vbiqz pꝛotegi: in cuius vene
ratione hec tue obtulimus maie-
ſtati. Per dñm. Alia poſtcõio.

HEc noſ, q̃s dñe, diuini ſacra
menti perceptio pꝛotegat:
⁊ famulum tuum N. quem paſto
rem eccleſie tue eſſe voluiſti: vnà
cum commiſſo ſibi grege: ſaluet
ſemper ⁊ muniat. Per dominuz.

¶ Dñica.v.poſt paſcha. Introi.

Vocem iocunditatis annuncia
te: ⁊ audiatur, alleluia, nuncia
te vſqz ad extremum terre:
liberauit dominus populum
ſuum, alleluia, alleluia. Ps.
Iubilate deo omnis terra:
pſalmum dicite nomini eius: date gloꝛiam lau
di eius. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

DEus, à quo bona cũcta pꝛo-
cedunt: largire ſupplicibus tuis:
vt cogitemus, te inſpirante, que
recta ſunt: ⁊ te gubernante, eãdẽ
faciamus. Per dominuz noſtrũ.

De beata virgine Oꝛatio.
COncede, noſ famuloſ tuoſ,
q̃s domine deus, perpetua men-
tis ⁊ coꝛporiſ ſanitate gaudere: ⁊
glorioſa beate marie ſemper vir-

ginis interceſſione: a pręſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna perfrui lętitia. Per d. Pro papa, Oratio.

DEus om̄ium fidelium paſtor ⁊ rector: famulum tuū N. quem paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: propitius reſpice: da ei q̄s: verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt, proficere, vt ad vitam vnà cū grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dn̄m. Lectio epiſtolę beati Jacobi Apoſtoli.

ca.1 CHariſſimi: Eſtote factores verbi: ⁊ non auditores tantum, fallentes voſmetipſos. Quia ſi q̄s auditor eſt verbi, ⁊ nō factor: hic cōparabit viro conſideranti vultū natiuitatis ſuę in ſpeculo. Cōſiderauit enim ſe ⁊ abijt: ⁊ ſtatim oblitus eſt, qualis fuerit. Qui autē ꝓſpexerit in lege perfectę libertatis: ⁊ permanſerit in ea: non auditor obliuioſus factus, ſed factor operis: hic beatꝰ in facto ſuo erit. Siquis autē putat ſe religioſum eſſe non refrenās linguā ſuā: ſed ſeducens cor ſuum: huius vana eſt religio. Religio munda ⁊ imaculata apud deū ⁊ prēm hęc eſt: viſitare pupillos, ⁊ viduas in tribulatione eorum: ⁊ immaculatum ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. Alleluia. ℣. Surrexit chriſtus: ⁊ illuxit nobis: quos redēmit ſanguine ſuo. Alleluia. ℣. Exiui à patre: ⁊ veni in mundum: iterum relinquo mundum: ⁊ vado ad patrem. Se-

ca.16 quen. ſancti euāg. ſm̄ Joannem.

IN illo tēpe: dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: ſiquid petiēritis patrē in nomine meo: dabit vobis. Uſque modo non petiſtis quicq̄ in noīe meo. Petite, ⁊ accipiētis: vt gaudiū veſtrū ſit plenum. Hęc in ꝓuerbijs locutus ſum vobis. Uenit hora: cū iā nō in prouerbijs loquar vobis: ſed palā d̄ patre meo annunciabo vobis. In illo die in nomine meo petētis. Et nunc dico vobis q̄ ego rogabo patrē ꝓ vobis. Ipſe enim pr̄ amat vos: quia vos me amaſtis ⁊ credidiſtis quia à deo exiui. Exiui à patre, ⁊ veni in mundum: iterū relinquo mundum, ⁊ vado ad patrem. Dicunt ei diſcipuli eius. Ecce nunc palam lòqueris: ⁊ prouerbiū nullū dicis. Nunc ſcimus quòd ſcis omnia: ⁊ nō eſt opus tibi, vt quis te interroget. In hoc crēdimus quia à deo exiſti. Offerto. Benedicite gentes dn̄m deum nr̄m: ⁊ obaudite vocem laudis eius: qui poſuit animam meam ad vitā: ⁊ nō dedit commoueri pedes meos: benedictus dn̄s, q non amouit deprecationem meā: ⁊ miſericordiam ſuā à me. Alleluia. Secre.

SUſcipe dn̄e fidelium preces cum oblationibus hoſtiarū: vt per hęc pię deuotionis officia: ad cęleſtem gloriam tranſeamus. Per dominū. Alia ſecreta.

TUa dn̄e ꝓpitiatione, ⁊ btē marię ſemꝑ virginis interceſſione, ad ꝑpetuā atq̄ pręſentē, hęc oblatio nobis ꝓficiat ꝓſperitatē ⁊ pacē. Per dn̄m. Alia ſecreta.

OBlatis, quęſumus dn̄e, placare muneribus: ⁊ famulū tuum N. quē paſtorē eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per. Communio.

Cantate dn̄o alleluia: cantate dn̄o, ⁊ benedicite nomini

te nomini eius bene nunciate de die in diē ſalutare eius. Alleluia, alleluia. Poſtcōio.

Tribue nobis dñe, cęleſtis menſę virtute ſatiatis, ⁊ deſiderare, quę recta ſūt, ⁊ deſiderata pcipere. Per. Alia poſtcōio.

Sumptis dñe ſalutis noſtrę ſubſidijs, da q̄s, beatę marię ſemper virginis patrocinijs nos vbiq3 ꝓtegi: in cuius veneratione hęc tuę obtulimus maieſtati. Per dominū. Alia poſtcōi.

Hęc nos, q̄s dñe, diuini ſacramenti perceptio ꝓtegat: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę eſſe voluiſti: vnà cum commiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dñ3 nr̄m.

¶ In lętanijs maioribus. Statio ad ſanctū petru3. Introitus.

Exaudiuit dñs de templo ſancto ſuo vocem meā: alleluia, ⁊ clamor meus in cōſpectu eius introiuit in aures eius: alleluia, alleluia. ps. Diligam te dñe fortitudo mea: dominus firmamentum meum, ⁊ refugium meum, ⁊ liberator meus. ℣. Gloria patri ⁊. In hoc officio non dicitur. Gloria in excelſis deo: neq3 Credo. Oratio.

Preſta, q̄s oīps deus: vt q in afflictione nr̄a de tua pietate confidimus: cōtra aduerſa oīa tua ſemp ꝓtectione muniamur. Per. De beata virgine Oratio.

Concede, nos famulos tuos, q̄s domine deus, perpetua mētis ⁊ corporis ſanitate gaudēre: ⁊ glorioſa beatę marię ſemper virginis interceſſione: à pręſēti liberari triſtitia: ⁊ ęterna pfrui lętitia. Per dñm. Pro papa, Orō.

Deus, oīum fidelium paſtor ⁊ rector: famulum tuu3 N. quem paſtorē eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: propitius reſpice: da ei q̄s, verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt proficere, vt ad vitam vnà cu3 grege ſibi credito, perueniat ſempiterna3. Per dominū nr̄m. Lectio epiſtolę btī iacobi apoſtoli.

Chariſſimi: Cōfitemini altē ca. vlt.
rutrum peccata veſtra ⁊ orate pro inuicē: vt ſaluemini. Multū eni3 valet deprecatio iuſti aſſidua. Helias hō erat ſimilis nobis paſſibilis: ⁊ oratione orauit, vt nō plueret ſuper terram: ⁊ non pluit annos tres ⁊ menſes ſex. Et rurſum orauit: ⁊ cęlum dedit pluuiā: ⁊ terra dedit fructum ſuum. Si quis autem ex vobis errauerit à veritate: ⁊ conuerterit quis eu3: ſcire debet: qm̄ qui conuerti fecerit peccatorem ab errore vię ſuę, ſaluabit animam eius à morte: ⁊ operiet multitudine3 peccatorū.

Alleluia. ℣. Confitemini domino qm̄ bonus: quoniam in ſeculu3 miſericordia eius. Sequentia ſcti euange. ſm Lucam. ca. xi

In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Quis veſtrum habebit amicum: ⁊ ibit ad illu3 media nocte, ⁊ dicet illi: Amice, accōmmoda mihi tres panes: quoniā amicus meus venit de via ad me: ⁊ non habeo quod pona3 ante illu3. Et ille deīntus reſpondēs dicat: noli mihi moleſtus eſſe: iam oſtium clauſum eſt: ⁊ pueri

mei mecum ſunt in cubili: nō poſ-
ſum ſurgere, ⁊ dare tibi. Et ille ſi
perſeuerauerit pulſans: dico vo-
bis, ⁊ ſi non dabit illi ſurgens, eo
ꝙ amicus eius ſit: propter impro
bitatem tamen eius ſurget, ⁊ da-
bit illi quotquot habet neceſſa-
rios. Et ego dico vobis. Peti-
te, ⁊ dabitur vobis: querite, ⁊ in-
uenietis: pulſate, ⁊ aperietur vo-
bis. Omnis enim qui petit, acci-
pit: ⁊ q querit, inuenit: ⁊ pulſanti
aperietur. Quis autem ex vobis
patrem petit panem: nunquid la-
pidem dabit illi? Aut piſcē: nun-
quid pro piſce ſerpentem dabit
illi? Aut ſi petierit ouū: nunquid
porriget ei ſcorpionem? Si ergo
vos, cum ſitis mali, noſtis bona
data dare filijs veſtris: quanto ma
gis pater veſter de cęlo dabit ſpi-
ritum bonum petentibus ſe. Of
ferto. Confitebor dn̄e nimis in ore meo: ⁊
in medio multorum laudabo eum: qui aſſiſtit à
dextris patris: vt ſaluam faceret à perſequen
tibus animam meam, alleluia. Secreta.

HEc munera, q̄s dn̄e: ⁊ vin-
cula noſtrę prauitatis abſol
uant: ⁊ tuę nobis miſericordię do
na concilient. Per. Alia ſecreta.

TUa domine propitiatione,
⁊ beatę marię ſemper vir-
ginis interceſſione ad perpetuā
atq̄ preſentē hęc oblatio nobis
proficiat proſperitatem ⁊ pacē
Per dominū. Alia ſecreta.

OBlatis, q̄s domine, placare
muneribus: ⁊ famulum tuū N.
quem paſtorem eccleſię tuę preeſ
ſe voluiſti: aſſidua protectione gu
berna. Per dominū. Comunio.

Petite, ⁊ accipietis: querite, ⁊ inuenietis: pul
ſate, ⁊ aperietur vobis: omnis enim qui pé-
tit, accipit: ⁊ qui querit, inuenit: ⁊ pulſanti ape-
rietur, alleluia. Poſtcommunio.

TOta noſtra, quęſumus dn̄e,
pio fauore proſequere: vt
dū dona tua in tribulatione per
cipimus: de conſolatione noſtra,
in tuo amore creſcamus. Per dn̄
minū. Alia poſtcōmunio.

SUmptis domine ſalutis no
ſtrę ſubſidijs: da quęſumus bea-
tę marię ſemper virginis patroci
nijs nos vbiq̄ protegi, in cuius
veneratione, hęc tuę obtulimus
maieſtati. Per dominum noſtrū
Jeſum. Alia poſtcommunio.

HEc nos, q̄s dn̄e, diuini ſacra
menti pceptio protegat: ⁊
famulum tuum N. quem paſtorē
eccleſię tuę eſſe voluiſti: vnà cum
commiſſo ſibi grege, ſaluet ſēper
⁊ muniat. Per dominū noſtrū.

¶ In vigilia aſcenſionis officiū
miſſę, ⁊ orationes dicūtur de do-
minica pręterita. Introitus.

VOcem iocunditatis annun-
ciate, ⁊ audiatur alleluia, nun
ciate vſque ad extremum ter
rę: liberauit dominus populū
ſuum: alleluia, alleluia. Ps.
Jubilate deo omnis terra:
pſalmum dicite nomini eius: date gloriam lau
di eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio ⁊. Oratio.

DEus, à quo bona cuncta p-
cedunt: largire ſupplicibus
tuis: vt cogitemus, te inſpirante,
quę recta ſunt: ⁊ te gubernante,
eadem faciamus. Per dominū.
De beata virgine Oratio.

COncede, nos famulos tu-
os,

os, q̄s dn̄e deus: perpetua mētis
ꝛ corporis ſanitate gaudere. ꝛ glo
rioſa beatę marię ſemper virgi-
nis intercesſione, a p̄ſenti libera-
ri triſtitia, ꝛ ęterna perfrui letitia.
Per dominū. Pro papa, Oro.
Deus, omniū fideliū paſtor
ꝛ rector: famulum tuum N.
quem paſtorem eccleſię tuę p̄eſſe
voluiſti: propitius reſpice: da ei
q̄s verbo ꝛ exemplo, quibus pre-
eſt proficere: vt ad vitam vnā cū
grege ſibi credito: perueniat ſem
piternā. Per dn̄m. Lctō epiſto-
ca.4 lę beati pauli apoſtoli ad Epheſi.
Fratres: Vnicuiq; noſtrum
data eſt gratia, ſm̄ menſurā
donationis chriſti propter quod
dicit. Aſcendens in altum capti-
uam duxit captiuitatē, dedit do
na hominibus. (Quod autem
aſcendit: quid eſt, niſi quod etiā
deſcendit primum in inferiores
partes terrę? Qui deſcendit: ip-
ſe eſt, qui ꝛ aſcendit ſuper oēs cę-
los: vt adimpleret oīa.) Et ipſe
dedit quoſdā quidem apoſtolos,
quoſdā autē prophetas, alios ve
ro euangeliſtas, alios autē paſto
res ꝛ doctores, ad conſummatio
nem ſanctorum, in opus miniſte-
rij, in ędificationem corporis chri
ſti, donec occurramus omnes in
vnitatem fidei, ꝛ agnitionis filij
dei in vnitate p̄fectum, in menſu-
ram ętatis plenitudinis chriſti.
Alleluia. ℣. Surrexit chriſtus ꝛ illuxit no
bis: quos redemit ſanguine ſuo. Alleluia.
℣. Exiui a patre ꝛ veni in mundum: iterum
relinquo mundum ꝛ vado ad patrem. Se-
quē. ſancti euang. ſm̄ Joannem.
M. R.

In illo tp̄e: ca.17
Subleua-
tis ieſus oculis in
cęlum: dixit. Pr̄,
venit hora, clari-
fica filiū tuū: vt
filius tuus clarifi
cet te. Sicut de-
diſti ei poteſtatē
oīs carnis, vt omne qđ dediſti ei,
det eis vitā ęternā. Hęc eſt autē
vita ęterna: vt cognoſcant te ſo-
lum deum verū: ꝛ quem miſiſti ie
ſū chriſtum. Ego te clarificaui ſu
p terrā: opus cōſummaui, qđ de
diſti mihi, vt faciā. Et nūc clarifi-
ca me tu pater apud temetipſū:
claritate quā habui: prius q̄ hic
mundus eſſet apud te. Manife-
ſtaui nomen tuum hominibus:
quos dediſti mihi de mūdo. Tui
erāt: ꝛ mihi eos dediſti: ꝛ ſermo-
nem tuum ſeruauerunt. Et nunc
cognouerunt: ꝙ omnia quę dedi
ſti mihi, abs te ſunt. Quia uerba,
quę dediſti mihi: dedi eis, ꝛ ipſi ac
ceperunt, ꝛ cognouerūt uere qđ
a te exiui: ꝛ crediderunt quia tu
me miſiſti. Ego pro eis rogo. Nō
pro mundo rogo, ſed pro his,
quos dediſti mihi, quia tui ſunt.
Et mea omnia tua ſūt: ꝛ tua mea
ſunt: ꝛ clarificatus ſum in eis. Et
iam non ſum in mundo. Et hi in
mundo ſunt. Et ego ad te uenio.
Offertorium. Benedicite gentes do-
minum deum noſtrum: ꝛ obaudite vocem lau-
dis eius: qui poſuit animam meam ad vitam.
ꝛ non dedit commoueri pedes meos: benedi-
ctus dominus, qui non amouit deprecatio-
nem meā, ꝛ miſericordiam ſuā a me. Alleluia.

SUſcipe domine Secreta.
fidelium preces, cum obla-
tionibus hoſtiarum: vt per hec
pię deuotionis officia: ad cęleſteꝫ
gloriam tranſeamus. Per domi-
num noſtrum ieſuꝫ. Alia ſecreta.
TUa domine propitiatione,
⁊ beatę marię ſemper virgi-
nis interceſſione: ad perpetuam
atqꝫ pręſentem, hęc oblatio no-
bis proficiat proſperitatem ⁊ pa
cem. Per dn̄m no. Alia ſecreta.
OBlatis, quęſumus domine,
placare muneribus: ⁊ famu
lum tuum N. quem paſtorem
eccleſię tuę p̃eſſe voluiſti: aſſidua
protectione guberna. Per domi
num. Cōio. Cantate domino alleluia:
cantate domino, ⁊ benedicite nomini eius: be-
ne nunciate de die in diem ſalutare eius. Al-
leluia, alleluia. Poſtcōmunio.
TRibue nobis domine cęle-
ſtis menſę virtute ſatiatis: ⁊ deſi-
derare quę recta ſunt: ⁊ deſidera-
ta percipere. Per dn̄m noſtrum.
SUmptis do- Alia poſtcōio.
mine ſalutis nr̄ę ſubſidijs:
da quęſumus beatę marię ſemp
virginis patrocinijs nos vbique
protegi in cuius veneratione: hęc
tuę obtulimus maieſtati. Per do
minum noſtrum. Alia poſtcōio.
HEc nos, q̄s dn̄e, diuini ſa-
cramenti perceptio prote-
gat: ⁊ famulum tuum N. quem
paſtoré eccleſię tuę eſſe voluiſti:
vnà cuꝫ cōmiſſo ſibi grege: ſaluet
ſemper ⁊ muniat. Per dominū.
Si vero in dicta vigilia fuerit
aliquod feſtum ſimplex: fit de ip-
ſo feſto tantū commemoratio in
miſſa. Qd̄ ſi fuerit feſtum ſolen-
ne: miſſa dicitur de feſto cū cōme
moratione vigilię. Si autem fue-
rit feſtum duplex: de eo fit miſſa:
⁊ nulla commemorati. de vigilia.
In die aſcenſionis. Statio ad
ſanctum petrum. Introitus.
VIri galilęi, quid admiramí-
ni aſpicientes in cęlum? al-
leluia. quemadmodum vidi-
ſtis eum aſcendentem in cę-
lum: ita veniet. Alleluia, al-
leluia, alleluia. Ps. Cum-
que intuerentur in cęlum euntem illum: ecce
duo viri aſtiterunt iuxta illos in veſtibus albis:
qui ⁊ dixerunt. V. Gloria patri, ⁊ fi. Oro.
COncede, q̄s oīpotens de-
us: vt qui hodierna die vni-
genitum tuuꝫ redemptorem no
ſtrum ad cęlos aſcendiſſe credi-
mus: ipſi quoque mente in cęleſti
bus habitemus. Per eundem.
Lcō actuum apoſtolorum. ca. 1
PRimum quidem ſermoneꝫ
feci, de oībus, o theophile: quę cę
pit ieſus facere ⁊ docere vſqꝫ in
diem: qua, pręcipiens apoſto-
lis per ſpiritum ſanctū, quos ele-
git, aſſumptus eſt: quibus ⁊ prę-
buit ſeipſum viuum, poſt paſſio-
nem ſuā, in multis argumentis:
per dies quadraginta apparens
eis ⁊ loquens de regno dei. Et
conueſcens, pręcepit eis: ab hie-
roſolymis ne diſcederēt: ſed ex-
pectarent promiſſionem patris:
quā audiſtis, inquit, per os meū:
quia ioannes quidem baptizauit
aqua: vos autem baptizabimini
ſpiritu ſancto non poſt multos
hos dies. Igitur q conuenerant:
interrogabant

interrogabant eum, dicẽtes. Do-
mine: ſi in tempoꝛe hoc reſtitues
regnum iſrael? Dixit autem eis.
Non eſt veſtrum noſſe tempoꝛa
vel momenta, quę pater poſuit
in ſua poteſtate: ſed accipietis
virtutem ſuperuenientis ſpiri-
tus ſancti in vos: ⁊ eritis mihi
teſtes in hieruſalem, ⁊ in omni
Judęa, ⁊ Samaria, ⁊ vſqꝫ ad vl-
timum terrę. Et cum hoc dixiſ-
ſet, videntibus illis, eleuatus eſt:
⁊ nubes ſuſcepit eum ab oculis
eoꝛum. Cumque intuerentur in
cęlum euntem illum: ecce duo vi-
ri aſtiterunt iuxta illos in veſti-
bus albis: qui ⁊ dixerunt. Vi-
ri galilei: quid ſtatis aſpicien-
tes in cęlum? Hic Jeſus, qui aſ-
ſumptus eſt à vobis in cęlum: ſic
veniet, quemadmodum vidiſtis
eum euntem in cęlum. Alleluia.
℣. Aſcendit deus in iubilatione: ⁊ dominus
in voce tubę. Alleluia. ℣. Dominus in
ſyna in ſancto: aſcendens in altum captiuã du-
xit captiuitatem. Sequentia ſancti
ca. vlt. euangelij ſecundum Marcum.
In illo tempoꝛe: Recumbẽ-
tibus vndecim diſcipulis,
apparuit illis Jeſus: ⁊ expꝛobra-
uit incredulitatem eoꝛum: ⁊ du-
ritiam coꝛdis: q2 his, qui viderant
eum reſurrexiſſe à moꝛtuis: non
crediderant. Et dixit eis. Eun-
tes in mundum vniuerſum, pꝛę-
dicate euangelium omni creatu-
rę. Qui crediderit, ⁊ baptizatus
fuerit, ſaluus erit. Qui vero non
crediderit, condemnabitur. Si-
gna autem eos, qui crediderint,
hęc ſequentur. In nomine meo
dęmonia eijcient: linguis loquen-
tur nouis: ſerpentes tollent: ⁊ ſi
moꝛtiferum quid biberint, non
eis nocebit. Super ęgros ma-
nus imponent: ⁊ bene habebunt.
Et dominus quidem ieſus poſt
q̄ꝫ locutus eſt eis: aſſumptus eſt
in cęlum: ⁊ ſedet à dextris dei. Il-
li autem pꝛofecti, pꝛędicauerunt
vbiqꝫ, domino cooperãte, ⁊ ſer-
moneꝫ confirmante ſequentibus
ſignis. Offertoꝛium. Viri ga-
lilei: quid admiramini, aſpicientes in cęlum?
hic ieſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cęlum:
ſic veniet quemadmodum vidiſtis eum aſcen-
dentem in cęlũ. Alleluia. Secreta.
Suſcipe domine munera: q̄
pꝛo filij tui glorioſa aſcenſione de-
ferimus: ⁊ concede pꝛopitius:
vt à pꝛęſentibus periculis libere-
mur: ⁊ ad vitam perueniamus
ęternam. Per eundem dominuꝫ
noſtrum ieſuꝫ chꝛiſtũ. Pꝛęfatio.
Per chꝛiſtum dominum noſtrũ.
Qui poſt reſurrectionem ſuam.
Et dicitur vſqꝫ ad vigilia pente.
excluſiue. folio. 95. Infra actio-
nem. Communicantes, ⁊ diem
ſacratiſſimum celebrantes. Et di-
citur per octauam tantuꝫ. Com-
munio. Pſallite domino, qui aſcendit
ſuper cęlos cęloꝛum, ad oꝛientem: alleluia.
Preſta nobis, Poſtcõio.
quęſumus omnipotens ⁊
miſericoꝛs deus: vt quę viſibili-
bus myſterijs ſumenda percepi-
mus: inuiſibili cõſequamur effe-
ctu. Per dominum nr̃m. Infra
octauam aſcenſionis quotidie di-
citur miſſa de aſcenſione, niſi fe-
ſtum occurrat, pꝛeterq̃ꝫ die dñica.

Dominica infra octaua aſcen-
ſionis. Introit.

Xaudi domine vocem
meam: qua clamaui ad
te alleluia. tibi dixit coꝛ
meum, quęſiui vultum
tuum: vultum tuum do
mine requiraz: ne auer
tas faciem tuam à me.
Alleluia, alleluia. Pſ. Dñs illuminatio mea,
⁊ ſalus mea: quē timebo? ℣. Gloꝛia. Oīo.
Omnipotens ſempiterne de
us: fac nos tibi ſemper ⁊ de
uotam gérere voluntatez: ⁊ maie
ſtáti tuę ſyncéro coꝛde ſeruire.
Per dominum noſtrum. Lectio
ca.4 epiſtolę beati Petri apoſtoli. j.
Chariſſimi: Eſtóte pꝛuden-
tes ⁊ vigilate in oꝛationibꝰ:
ante omnia autem mutuam in vo
biſmetipſis charitatem continuā
habentes: quia charitas óperit
multitudinem peccatoꝛum. Ho-
ſpitales inuicē: ſine murmuratio
ne. Unuſquiſq; ſicut accépit gra-
tiam: in altérutrum illam admini-
ſtrantes: ſicut boni diſpenſatoꝛes
multifoꝛmis gratię dei. Siquis
loquitur: quaſi ſermones dei. Si
quis miniſtrat: tanquam ex virtu
te, quam adminiſtrat deus: vt in
omnibus honoꝛificetur deus per
ieſum chꝛiſtum dominū noſtruz.
Alleluia. ℣. Regnauit dominus ſuper om-
nes gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctam
ſuam. Alleluia. ℣. Non vos relinquam
oꝛphanos, vado, ⁊ venio ad vos: ⁊ gaudebit
coꝛ veſtrum. Sequentia ſancti
ca.15 euangelij ſecundum Joannem.
v.16 In illo tempoꝛe: Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis. Cum
venerit paraclétus, quem ego
mittam vobis à patre, ſpiritum
veritatis, qui à patre pꝛocédit, il-
le teſtimoniuz perhibébit de me.
Et vos teſtimonium perhibébi-
tis: quia ab initio mecum eſtis.
Hęc locutus ſum vobis: vt non
ſcandalizemini. Abſque ſynagó
gis facient vos. Sed venit ho-
ra: vt omnis qui intérficit vos:
arbitrétur, obſequium ſe pꝛęſtare
deo: Et hęc facient vobis: quia
non nouerunt patrem, neq; me.
Sed hęc locutus ſum vobis: vt
cum venerit hoꝛa eoꝛum, remi-
niſcamini, quia ego dixi vobis.
Offerto. Aſcendit deus in iubilatione:
⁊ dominus in voce tubę. Alleluia. Secre.
Sacrificia nos dñe immacu-
lata purificent: ⁊ mentibus
noſtris ſupernę gratię dent vigo
rez. Per dominū. Cōio. Pater,
cū eſſem cum eis, ego ſeruabam eos: quos de
diſti mihi, alleluia. nunc autem ad te venio: nō
rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos
à malo. Alleluia, alleluia. Poſtcōio.
Repleti dñe muneribus ſa-
cris: da q̄s: vt in gratiarum
ſemper actione maneamus. Per.
Die veneris poſt octauam a-
ſcenſionis, ſi feſtū non fuerit: miſ-
ſa dicitur de dominica pręterita.
In vigilia pente. poſt tertiaz,
hoꝛa cōpetēti: fratres conuenien
tes ad eccleſiam dicunt ſextam.
Qua finita: ſacerdos ⁊ miniſtri
induti moꝛe ſolito: facta reueren-
tia ante altare: in locis ſuis ſedēt:
poſtea leguntur ꝓphetię ſine titu
lo. In fine pꝛophetiarum dicun-
tur oꝛationes ſine Flectamus genua.
Pꝛophetia

¶ *Prophetia prima Geneſis.*

ca.22 In diebus illis: Tentauit deus abrahã, ⁊ dixit ad eũ. Abrahã, abraham, Et ille reſpondit. Adſum. At ille. Tolle filium tuũ vnigenitũ, quē diligis, iſaac, ⁊ vade in terram viſionis: ⁊ offeres eũ ibi in holocauſtũ ſup vnū montiũ, quem monſtrauero tibi. Igit abrahã de nocte conſurgēs, ſtrauit aſinum ſuum, ducens ſecū duos iuuenes, ⁊ iſaac filium ſuū. Cūq3 cōcidiſſet ligna in holocauſtum, abijt ad locū quē pceperat ei deus. Die autem tertio, eleuatis oculis, vidit locum procul. Dixitq3 ad pueros ſuos. Expectate hic cū aſino: ego ⁊ puer illuc vſq3 properantes, poſtquā adorauerimus: reuertēmur ad vos. Tulit quoq3 ligna holocauſti: ⁊ impoſuit ſup iſaac filium ſuū. Ipſe vero portabat in manibus ſuis ignē ⁊ gladiū. Cūq3 duo pergerent ſimul, dixit iſaac patri ſuo. Pater mi? At ille rñdit. Quid vis fili? Ecce, inqt, ignis ⁊ ligna, vbi eſt victima holocauſti? Dixit abraham. Deus prouidebit ſibi victimam holocauſti, fili mi. Pergebant ergo pariter: venerūtq3 ad locū: quē oſtenderat ei deus: in quo ędificauit altare: ⁊ deſuper ligna cōpoſuit. Cumq3 religaſſet iſaac filiū ſuum: poſuit eū in altari ſup ſtruē lignorū. Extenditq3 manum, ⁊ arripuit gladium: vt imolaret filiū ſuum. Et ecce angelus dñi de cęlo clamauit, dicens. Abraham, abraham. Qui reſpōdit. Adſū. Dixitq3 ei. Ne extēdas manum tuam ſuper puerum: neq3 facias illi quicquā. Nunc cognoui, q̄ timeas deum, ⁊ nō pepercisti filio tuo vnigenito propter me. Leuauit abrahā oculos: viditq3 poſt tergum arietē inter vepres, hęrentem cornibus. Quem aſſumens obtulit holocauſtū pro filio. Appellauitq3 nomen loci illius, dñs videt. Unde vſq3 hodie dicitur. In monte dñs videbit. Uocauit autem angelus dñi abraham ſecundo, de celo, dicens. Per memetipſum iuraui: dicit dñs: quia feciſti rem hanc: ⁊ nō pepercisti vnigenito filio tuo, ppter me: bñdicens benedicam tibi: ⁊ multiplicabo ſemen tuum ſicut ſtellas celi: ⁊ velut arenā, q̄ eſt in littore maris. Poſſidebit ſemē tuū portas inimicorū ſuorū, ⁊ bñdicent in ſemine tuo oēs gētes terrę: quia obediſti voci meę. Reuerſuſq3 eſt abraham ad pueros ſuos: abierūtq3 berſabeę ſimul: ⁊ habitauit ibi. *Qua finita ſacerdos dicat.* Oremus.

Deus, qui in habrahę famuli tui opere, humano generi obediētię exempla prębuiſti: concede nobis: ⁊ noſtrę voluntatis prauitatē frangere: ⁊ tuorū pręceptorū rectitudinē in omnibus adimplere. Per dominum nrm.

¶ *Prophetia ſecunda. Exodi.*

In diebus illis: Factum eſt in vigilia matutina: ⁊ ecce reſpiciens dñs ſuper caſtra ęgyptiorū per columnam ignis ⁊ nubis: interfecit exercitum eorum: ⁊ ſubuertit rotas curruum: fere ca.14

bāturq3 in profundū. Dixerunt ergo egyptij. Fugiamus iſraelē, dn̄s enim pugnat pro eis contra nos. Et ait dn̄s ad moyſen. Extende manum tuā ſuper mare: vt reuertantur aquę ad egyptios: ſuꝑ currus ⁊ equites eorum. Cūq3 extendiſſet moyſes manū contra mare, reuerſum eſt primo diluculo ad priorē locū. Fugientibuſq3 egyptijs, occurrerūt aquę: ⁊ inuoluit eos dn̄s in medijs fluctibus. Reuerſeq3 ſunt aquę: ⁊ cooperuerūt currus ⁊ equites cuncti exercitus pharaonis: qui ſequentes ingreſſi fuerāt mare: nec vnus quidē ſupfuit ex eis. Filij autē iſrael pexerūt ꝑ medium ſicci maris: ⁊ aquę eis erāt, quaſi pro muro, a dextris, ⁊ a ſiniſtris. Liberauitq3 dn̄s in die illo iſrael de manu egyptiorū. Et viderunt egyptios mortuos ſup littus maris: ⁊ manum magnā, quā exercuerat dn̄s cōtra eos. Timuitq3 populus dn̄m, ⁊ crediderūt domino ⁊ moyſi ſeruo eius. Tunc cecinit moyſes ⁊ filij iſrael carmen hoc, dn̄o: ⁊ dixerunt: Tractus. Cantemus dn̄o: glorioſe enim honorificatus eſt: equū ⁊ aſcenſorem proiecit in mare: adiutor, ⁊ protector factus eſt mihi in ſalutē. ℣. Hic deus meus: ⁊ honorificabo eum: deus patris mei: ⁊ exaltabo eum. ℣. Dominus conterens bella: dominus nomen eſt illi. Oremus.

Deus, qui in primis temporibus impleta miracula, noui teſtamenti luce reſeraſti: vt, ⁊ mare rubrum forma ſacri fontis exiſteret: ⁊ liberata plebs ab egyptiaca ſeruitute, chriſtiani populi ſacramenta proferret, da, vt omnes gentes, iſraelis priuilegium merito fidei conſecutę: ſpiritus tui perceptione regenerentur. Per dominū. in vnitate eiuſdem.

Prophetia. iij. Deuterono. ca. 31

In diebus illis: Scripſit moyſes canticum: ⁊ docuit filios iſrael. Precepitq3 dn̄s ioſue filio nū: ⁊ ait. Cōfortare, ⁊ eſto robuſtus. Tu. n. introduces filios iſrael in terrā, quā pollicitus ſum eis: ⁊ ego ero tecū. Poſtq3 ergo ſcripſit moyſes verba legis huius in volumine, atq3 cōpleuit: precepit leuitis, qui portabant arcā federis dn̄i: dicēs. Tollite librum iſtū: ⁊ ponite illū in latere arcę federis dn̄i dei noſtri: vt ſit ibi contra te in teſtimonium. Ego enim ſcio cōtētionē tuā, ⁊ ceruicē tuā duriſſimam. Adhuc viuēte me, ⁊ ingrediēte vobiſcū: ſemp cōtentioſe egiſtis contra dn̄m: quanto magis cū mortuus fuero? Congregate ad me oēs maiores natu ꝑ tribus vr̄as, atq3 doctores: ⁊ loquar audiētibus illis ſermones iſtos: ⁊ inuocabo cōtra eos celū ⁊ terram. Noui enim ꝙ poſt mortem meā inique agētis: ⁊ declinabitis cito de via, quam precepi vobis. Et occurrent vobis mala in extremo tempore: quando feceritis malum in conſpectu dn̄i: vt irritētis eum ꝑ opera manuū veſtrarū. Locutus eſt ergo moyſes, audiente vniuerſo cętu filiorum iſrael, verba carminis huius: ⁊ ad finem vſque compleuit. Tractus. Attende celum, ⁊ loquar:

quar: ⁊ audiat terra verba ex oꝛe meo. ℣.
Expectetur ſicut pluuia eloquium meum:
⁊ deſcendant ſicut ros verba mea. ℣. Si-
cut imber ſuper gramen: ⁊ ſicut nix ſuper fe-
num: quia nomen domini inuocabo. ℣. Da-
te magnitudinem deo noſtro: deus, vera o-
pera eius: ⁊ omnes vię eius, iudicia. ℣. Deus
fidelis: in quo non eſt iniquitas: iuſtus ⁊ ſan-
ctus dominus. Oꝛemus.
DEus, gloꝛificatio fidelium
⁊ vita iuſtoꝛum: qui per moyſen
famulum tuum nos quoqꝫ mo-
dulatione ſacri carminis erudi-
ſti: in vniuerſis gentibus miſeri-
coꝛdię tuę munus operare: tri-
buendo beatitudinē: auferendo
terroꝛem: vt quod pꝛonūciatum
eſt ad ſupplicium, in remediū trāſ-
feratur eternum. Per dñm nr̄m.

ca.4 ¶ Pꝛophetia.iiij. Eſaie.
APpꝛehendent ſeptē mulie-
res virū vnū in die illa dicentes.
Panē noſtrū comedēmus, ⁊ ve-
ſtimētis noſtris operiēmur: tantū
modo inuocetur nomē tuū ſuper
nos. aufer oppꝛobꝛium noſtruꝫ.
In die illa erit germen dñi in ma-
gnificentia, ⁊ gloꝛia, ⁊ fructus ter
rę ſublimis: ⁊ exultatio his q ſal-
uati fuerint de iſrael. Et erit oīs,
qui relictus fuerit in ſion: ⁊ reſi-
duus in hieruſalē, ſanctus voca-
bit oīs, qui ſcriptus eſt in vita in
hieruſalem. Si abluerit dñs ſoꝛ-
des filiarum ſion: ⁊ ſanguinē hie-
ruſalem lauerit de medio eius in
ſpiritu iudicij, ⁊ ſpiritu ardoꝛis.
Et creabit dñs deus ſuper om-
nem locum montis ſion: vbi inuo
catus eſt: nubem per diem ⁊ fu-
muꝫ ⁊ ſplendoꝛem ignis flammā
tis in nocte. Super omnem enim
gloꝛiā pꝛotectio: ⁊ tabernaculum
erit in vmbꝛaculum diei ab ęſtu:
⁊ in ſecuritatem ⁊ abſconſioneꝫ à
turbine ⁊ à pluuia. Tractus. Ui-
nea facta eſt dilecto meo: in coꝛnu in loco vbe-
ri. ℣. Et maceriam circumdedit: ⁊ circumfo-
dit ⁊ plantauit vineam ſoꝛech, ⁊ ędificauit tur-
rim in medio eius. ℣. Et toꝛcular fodit in ea:
vinea enim domini ſabaoth: domus iſrael
eſt. Oꝛemus. Oꝛatio.
OMnĩps ſempiterne deus: qui
per vnicū filiuꝫ tuum, eccleſię tuę
demonſtraſti te eſſe cultoꝛem: vt
oēm palmitem fructum in eodeꝫ
filio tuo, qui vera vitis eſt, afferen
tem, clementer excolens, fructus
afferat amplioꝛes fidelibus tuis,
quos, velut vineam ex egypto,
per fontem baptiſmi tranſtuliſti:
nullę peccatoꝛuꝫ ſpinę p̄ualeant:
vt ſpiritus tui ſanctificatione mu
niti: perpetua fruge ditent. Per
dominum. in vnitate eiuſdem.

¶ Pꝛophetia.v. baruch. ca.3
AUdi iſrael mandata vitę: au
ribus p̄cipe: vt ſcias pꝛudentiaꝫ.
Quid eſt iſrael, ꝙ in terra inimi-
coꝛum es? Inueteraſti in terra a-
liena: coinquinatus es cum moꝛ-
tuis: deputatus es cū deſcenden
tibus in infernū. Dereliquiſti fon
tem ſapiētię. Nam ſi in via dei am
bulaſſes: habitaſſes vtiqꝫ in pa-
ce ſuper terrā. Diſce, vbi ſit ſapien-
tia: vbi ſit virtus: vbi ſit pꝛuden-
tia: vbi ſit intellectus: vt ſcias ſi-
mul vbi ſit longiturnitas vitę ⁊ vi
ctus: vbi ſit lumen oculoꝛū ⁊ pax.
Quis inuenit locum eius? Et qs
introiuit in theſauros eius? Ubi

ſunt principes gentiū ⁊ qui dn̄an
tur ſuꝑ beſtias: que ſunt ſuper ter
ram? Qui in auibus celi ludunt: q
argentum theſaurizant: ⁊ aurū in
quo cōfidūt hoies: ⁊ nō eſt finis
poſſeſſionis eorū? Qui argentū
fabricant: ⁊ ſoliciti ſunt: nec eſt in
uentio operum illorū? Et tamen
exterminati ſunt: ⁊ ad inferos de
ſcenderunt: ⁊ alij in locū eorū ſur
rexerūt. Iuuenes uiderūt lumē:
⁊ habitauerunt ſuper terrā. Uiā
autem diſcipline neſcierunt, neqꝫ
intellexerunt ſemitas eius: neqꝫ
ſuſceperunt eā filij eorū. A facie
ipſorum lōge facta eſt. Nō eſt au-
dita in terra chanaam: neqꝫ uiſa
eſt in themam. Filij quoqꝫ agar:
qui exquiſierūt prudētiā, que de
terra eſt: negotiatores terre, ⁊ the
mam: ⁊ cōfabulatores ⁊ exquiſi-
tores prudentie, ⁊ intelligentie:
viā autem ſapientie neſcierunt:
neqꝫ meminerūt ſemitarū eius.
O iſrael: quā magna eſt domus
dei, ⁊ ingens locus poſſeſſionis
eius magnus, ⁊ nō habet conſū-
mationē: excelſus ⁊ immenſus.
Ibi fuerunt gigantes noiati: illi
qui ab initio fuerunt ſtatura ma-
gna, ſcientes bellū. Non hos ele-
git dn̄s: neqꝫ viā diſcipline inue-
nerūt: ꝓpterea perierūt. Et qm̄
nō habuerūt ſapientiam: interie-
rūt ꝓpter ſuā inſipientiā. Quis
aſcendit in celū, ⁊ accepit eam: ⁊
eduxit eam de nubibus? Quis
tranſfretauit mare, ⁊ inuenit eā:
⁊ attulit eā ſuꝑ aurum electum?
Nō eſt q ſciat viam eius: neqꝫ qui
excogitet ſemitas eius. Sed qui
ſcit vniuerſa, nouit illam, ⁊ adin-
uenit eā prudentia ſua. Qui per-
fecit terram in ſempiterno tem-
pore: ⁊ adimpleuit eam pecudi-
bus. Uocauitqꝫ eam: ⁊ obaudi-
uit eū in timore. Stelle autē dede
runt lumen in cuſtodijs ſuis: ⁊ le-
tate ſunt. Uocate ſunt, ⁊ dixerūt
adſumus. Et luxerunt ei cum io-
cunditate, qui fecit illas. Hic eſt
deus noſter: ⁊ non eſtimabitur
alius ad eū. Hic adinuenit omnē
viam diſcipline, ⁊ dedit illam ia-
cob puero ſuo, ⁊ iſrael dilecto
ſuo. Poſt hec in terris viſus eſt,
⁊ cum hominibus conuerſatus
eſt. Oremus. Oratio.
DEus, qui nobis ꝑ prophetarum
ora precepiſti tēporalia relin
quere: atqꝫ ad eterna feſtinare:
da famulis tuis, vt que a te iuſſa
cognouimus: implere celeſti in-
ſpiratione valeamus. Per dn̄m.
Prophetia. vj. Ezechie.
IN diebus illis: Facta eſt ſu- ca. 37
per me manus dn̄i: ⁊ eduxit me
in ſpiritu dn̄i: ⁊ dimiſit me in me-
dio campi: qui erat plenus oſſi-
bus: ⁊ circunduxit me ꝑ ea in gy-
rum. Erant aūt multa valde, ſuꝑ
faciem cāpi, ſiccaqꝫ vehementer.
Et dixit ad me. Fili hominis: pu
taſne viuent oſſa iſta? Et dixi.
Dn̄e deus tu noſti. Et dixit ad
me. Uaticinare de oſſibus iſtis: ⁊
dices eis. Oſſa arida, audite ver-
bum dn̄i. Hec dicit dn̄s deus oſ-
ſibus his. Ecce ego intromittā
in vos ſpiritū, ⁊ viuetis: ⁊ dabo
ſuper vos neruos: ⁊ ſuccreſcere
faciam ſuper vos carnem: ⁊ ſuper

extēdam in vobis cutem, ⁊ dabo vobis ſpirituꝫ ⁊ viuētis ⁊ ſciētis quia ego dñs. Et ꝓphetaui ſicut ꝑceperat mihi. Factuſ eſt autē ſonitus: ꝓphetāte me, ⁊ ecce cōmotio. Et acceſſerunt oſſa ad oſſa: vnūq̄dqꝫ ad iuncturā ſuā. Et vidi: ⁊ ecce ſuper ea nerui ⁊ carnes aſcēderūt: ⁊ extenſa eſt in eis cutis deſuꝑ ⁊ ſpm̄ nō habebāt. Et dixit ad me. Vaticinare ad ſpūm: vaticinare fili hominis: ⁊ dices ad ſpūm. Hec dicit dñs deus. A quatuor vētis veni ſpiritus: ⁊ inſuffla ſuꝑ interfectos iſtos: ⁊ reuiuiſcant. Et ꝓphetaui ſicut pręceperat mihi. Et ingreſſus eſt in ea ſpiritus: ⁊ reuixerunt: ⁊ ſteterunt ſuper pedeſ ſuos: exercitus grandis nimiſ valde. Et dixit ad me. Fili hois: oſſa hec vniuerſa domus iſrael eſt. Ipſi dicunt. Aruerunt oſſa noſtra: perijt ſpes nr̄a: ⁊ abſciſſi ſumus: propterea vaticinare, ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deuſ. Ecce ego aperiaꝫ tumulos veſtros: ⁊ educā voſ de ſepulchris vr̄is: populus meus: ⁊ inducam vos in terram iſrael. Et ſcietis, quia ego dñs cum aperuero ſepulchra veſtra, ⁊ eduxero vos de tumulis veſtris populus meus: ⁊ dedero ſpiritum meū in vobis: ⁊ vixeritis: ⁊ requieſcere vos faciā ſuꝑ humū veſtraꝫ: dicit dñs omps. Oremus. Oratio.

Domine deus virtutū: q collapſa reparas: ⁊ reparata conſeruas: auge populos, in tui nois ſctificatione renouādos: vt oēs qui ſacro baptiſmate diluuntur: tua ſemꝑ inſpiratione dirigātur. per. His finitis deſcendendo ad fontes cantatur Tractus.

Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad te deū viuū: qn̄ veniam ⁊ apparebo ante faciem dei mei? ℣. Fuerunt mihi lachrymę meę panes die ac nocte: dum dicitur mihi ꝑ ſingulos dies: vbi eſt deus tuus?

Deinde ad fontes antequā ſacerdos intret ad benedictionem fōtium dicitur Dñs vobiſcum. Orō.

Concede, q̄s omnp̄s deus: vt qui ſolēnitatē doni ſpiritus ſancti colimus: cęleſtibus deſiderijs accenſi: fontē vitę ſitiamus. Per dominū. in vnitate eiuſdeꝫ.

¶ Deinde ꝓceditur ad benedictionem fontium: quā require ſupra in ſabbato ſancto. folio. 87.

¶ Ubi vero nō fuerint fontes. Tractus. Sicut ceruus. Et oratio ſequens tractū: ⁊ fontiū benedictio prętermittuntur: ſed finita orone. Dñe deuſ virtutum. Sacerdos caſula depoſita; cum miniſtris ante altare procumbit: ⁊ fratres alij ſtant erecti: ⁊ cantantur lętanię a duobus fratribus in medio chori: vtroque choro ideꝫ ſimul reſpondente. Peruento autem ad Peccatores te rogamus audi nos. Sacerdos ⁊ miniſtri ad veſtiarium reuertentes, ſolenniter induuntur: ⁊ accenduntur luminaria circa altare.

¶ Peruēto aūt ad kyrie eleiſō. Lętaniarū. kyrie eleiſon. Pro miſſa cantatoribus ſolenniter incipitur. Quo incepto, ſacerdos de veſtiario cū miniſtris rediēs:

facit cõfeſſionem debitã: in loco cõſueto, ⁊ aſcẽdẽs poſtmodũ ad altare. Finito. kyrie eleiſõ icipit ſolẽniter. Gloria i excelſis deo. Et campane pulſantur Oratio.

Preſta, q̃s oĩps deus: vt claritatis tue ſuper nos ſplendor effulgeat: ⁊ lux tue lucis corda eorũ, qui p gratiam tuã renati ſunt, ſancti ſpũs illuſtratione confirmet. Per dñm. in vnitate eiuſ-

ca.19 dem. Lectio actuũ apoſtolorũ.

In diebus illis: Factũ eſt aũt cum Apollo eſſet corinthi: ⁊ paulus peragratis ſuperioribus partibus: veniret epheſũ, ⁊ inueniret quoſdam de diſcipulis: dixit ad eos. Si ſpiritum ſanctũ accepiſtis credẽtes? At illi dixerũt ad eum. Sed neq̃ ſi ſpiritus ſanctus eſt, audiuim⁹. Ille vero ait. In quo ergo baptizati eſtis? Qui dixerũt. In ioannis baptiſmate. Dixit autem paulus. Joannes q̃dem baptizauit baptiſmo penitẽtie populũ: dicens, in eũ qui venturus eſſet poſt ipſum, vt crederent: hoc eſt ieſum. His auditis: baptizati ſunt in noĩe dñi Jeſu. Et cum impoſuiſſet illis manus paulus: venit ſpiritus ſanctus ſuper eos: ⁊ loquebantur linguis: ⁊ pphetabãt. Erant autẽ oẽs viri ferẽ duodecim. Introgreſſus autẽ paulus in ſynagogã cũ fiducia loquebat̃ per tres menſes: diſputans ⁊ ſuadens de regno dei. Deinde a duobus fratribus dicitur.

Alleluia. Et chorus repetit. Alleluia. Poſtea ſequit̃. ℣. Confitemini dño qm̃ bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. Quo a predictis duobus fratribus decantato: nõ repetit̃. Alleluia. Sed immediate ſequitur. Tractus. Laudate dominum oẽs gentes: ⁊ collaudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: ⁊ veritas dñi manet in eternum. Ad euangelium non portantur luminaria: ſed incenſum tantum. Sequentia ſancti euan. ſm̃ Joãnẽ. ca.14

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Si diligitis me: mãdata mea ſeruate: ⁊ ego rogabo patrem: ⁊ alium paraclẽtũ dabit vobis: vt maneat vobiſcum in eternum: ſpiritum veritatis: quem mundus non poteſt accipere: quia non videt eũ: nec ſcit eum. Vos autem cognoſcẽtis eum: quia apud vos manebit: ⁊ in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum, ⁊ mundus me iam non videt. Vos autem videtis me: quia ego viuo: ⁊ vos viuetis. In illo die: vos cognoſcẽtis: quia ego in patre meo: ⁊ vos in me: ⁊ ego in vobis. Qui habet mandata mea, ⁊ ſeruat ea: ille eſt, qui diligit me. Qui autem diligit me: diligetur a patre meo: ⁊ ego diligam eum: ⁊ manifeſtabo ei meipſum. Offertorium.

Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terre: ſit gloria domini in ſecula. Alleluia. Secreta.

Munera, q̃s dñe, oblata ſanctifica:

ctifica: ⁊ coꝛda nr̃a ſancti ſpũſ illu
ſtratione emũda. Per dñm nr̃m.
in vnitate eiuſdẽ. Prefatio. Per
chriſtum dominum noſtrũ. Qui
aſcendẽs ſuper omnes cęlos. ⁊c.
Infra actionem. Communicã
tes, ⁊ diem ſacratiſſimum cele
brantes. Alia infra actionem.
Hanc igitur oblationem ſeruitu
tis noſtrę. Et dicuntur vſqꝫ ad
ſequenſ ſabbatum, incluſiue. Cõ
munio. Ultimo feſtiuitatis die: dicebat
Ieſus: qui in me credit: flumina de ventre eius
fluent aquę viuę: hoc autem dixit de ſpiritu,
quem accepturi erant credentes in eum. alle
luia, alleluia, alleluia. Poſtcommunio.
Sancti ſpiritus, dñe, coꝛda
nr̃a mundet infuſio: ⁊ ſui ro
ris intima aſperſione fęcundet.
Per dominuꝫ. in vnitate eiuſdẽ.
Et dicitur nona poſt miſſam.
¶ In die ſãcto pẽtecoſtes. Sta
tio ad ſanctũ petruꝫ. Introitus.
Spiritus domini repleuit or
bem terraruꝫ, alleluia, ⁊ hoc,
quod continet omnia: ſcien
tiam habet vocis. Alleluia,
alleluia, alleluia. Ps. Om
nium eſt enim artifex: omneꝫ
habens virtutem: omnia proſpiciẽs. ℣. Glo
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.
Deus, qui hodierna die coꝛ
da fidelium, ſancti ſpiritus
illuſtratione docuiſti: da nobis,
in eodẽ ſpiritu recta ſapere, ⁊ de
eius ſemp̃ cõſolatione gaudere.
Per dominũ. in vnitate eiuſdeꝫ.
ca. 2 Lectio actuuꝫ apoſtoloꝛum.
In diebus illis: Dum com
plerentur dies pentecoſtes: erãt
omnes diſcipuli pariter in eodeꝫ
loco. Et factus eſt repente de cę
lo ſonus, tanq̃ꝫ aduenientis ſpi
ritus vehementis: ⁊ repleuit to
tam domum, vbi erant ſedentes.
Et apparuerunt illis diſpartitę
linguę, tanq̃ꝫ ignis: ſeditqꝫ ſupꝛa
ſingulos eoꝛum. Et repleti ſunt
oẽs ſpiritu ſancto, ⁊ cęperunt lo
qui varijs linguis, pꝛout ſpiritus
ſanctus dabat eloqui illis. Erant
autẽ in hieruſalẽ habitãtes iudęi
viri religioſi ex omni natiõe, quę
ſub cęlo eſt. Facta autẽ hac voce:
cõuenit multitudo: ⁊ mente con
fuſa eſt: q̃m audiebat vnuſquiſqꝫ,
lingua ſua illos loquentes. Stu
pebant autẽ oẽs, ⁊ mirabantur,
dicẽtes. Nõne ecce oẽs iſti qui lo
quunt̃, galilęi ſunt? Et q̃uo nos
audiuimus vnuſquiſqꝫ linguam
nr̃am, in qua nati ſumus? Par
thi, ⁊ medi, ⁊ elamitę, ⁊ qui habi
tant meſopotamiã, iudęaꝫ, ⁊ cap
padociã, pontũ ⁊ aſiã, phꝛygiam
⁊ pãphilia, egyptum ⁊ partes li
byę: quę eſt circa cirenem: ⁊ adue
nę romani. Iudęi quoqꝫ, ⁊ pꝛo
ſelyti: cretes, ⁊ arabeſ audiuimuſ
eos loquentes noſtriſ linguiſ ma
gnalia dei. Alleluia. ℣. Emitte ſpiri
tum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabiſ faciem ter
rę. Alleluia. ℣. Ueni ſancte ſpiritus: reple
tuoꝛum coꝛda fidelium: ⁊ tui amoꝛis in eis ignẽ
accende. Sequentia.
Sancti ſpiritus adſit nobis gratia.
Quę coꝛda noſtra, ſibi faciat habitacula.
Expulſis inde cunctis vitijs ſpiritalibus.
Spiritus alme: illuſtratoꝛ omnium. Hoꝛ
ridas noſtrę mentis purga tenebras. Ama
toꝛ ſancte ſenſatoꝛum ſemper cogitatuũ. In
funde vnctionem tuã clemẽs noſtris ſenſibus.

Tu purificator omnium flagitiorum ſpiritus. Purifica noſtri oculum interioris hominis. Ut videri ſupremus genitor poſſit à nobis. Mundi cordis quem ſoli cernere poſſunt oculi. Prophetas tu inſpiraſti: vt preconia chriſti precinuiſſent inclyta. Apoſtolos confortaſti: vti trophęum chriſti per totum mundum veherent. Quando machinam p̄ verbũ ſuum fecit deus, cęli, terrę, mariũ. Tu ſuper aquas foturus eos: nomen tuum expandiſti ſpiritus. Tu animabus viuificãdis aquas fecũdas. Tu aſpirando, das ſpiritales eſſe homines. Tu diuiſum per linguas mundum ⁊ ritus adunaſti domine. Idololatras ad cultum dei réuocas magiſtrorum optime. Ergo nos ſupplicantes tibi exaudi propitius ſancte ſpiritus. Sine quo p̃ces omnes caſſę creduntur ⁊ indignę dei auribus. Tu, qui omnium ſeculorum ſanctos tui numinis docuiſti inſtinctu amplectendo ſpiritus. Ipſe hodie apoſtolos chriſti donans munere inſolito ⁊ cunctis inaudito ſeculis. Hunc diem glorioſum feciſti. Amẽ. Sequen. ſci euã. ſm̃ Ioã.

ca.14 In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Siquis diligit me, ſermonem meum ſeruabit: ⁊ pater meus diliget eum, ⁊ ad eum veniemus, ⁊ manſionem apud eũ faciemus. Qui non diligit me, ſermones meos non ſeruat. ⁊ ſermonem, quem audiſtis, non eſt meus, ſed eius qui miſit me patris. Hęc locutus ſum vobis apud vos manens. Paraclétus autem ſpiritus ſanctus, quem mittet pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, ⁊ ſuggeret vobis omnia: quęcunq̃ dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meã do vobis. Non quomodo mundus dat, ego do vobis. Nõ turbetur cor veſtrũ neq̃ formidet. Audiſtis quia ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis vtiq̃: quia vado ad patrẽ, q2 pater maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſquã fiat: vt cum factum fuerit: credatis. Iam non multa loquar vobiſcum. Venit enim princeps mundi huius, ⁊ in me non habet quicq̃. Sed vt cognoſcat mundus: quia diligo patrem: ⁊ ſicut mandatum dedit mihi pater, ſic facio. Offertoriũ. Cõfirma hoc deus, quod operatus es in nobis: à templo ſancto tuo, quod eſt in hieruſalẽ: tibi offerẽt reges munera, alleluia. Secre. Munera, q̃s dñe, oblata ſanctifica, ⁊ corda nr̃a ſancti ſpũs illuſtratione emunda. Per dñm. in vnitate eiuſdem. Cõio. Factus eſt repẽte de cęlo ſonus aduenientis ſpũs vehementis: vbi erant ſedentes. Allã. ⁊ repleti ſunt oẽs ſpiritu ſancto: loquentes magnalia dei. Alleluia, allã. Poſtcõi. Sancti ſpirit⁹ dñe corda noſtra mũdet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fecũdet. Per do. in vni. eiuſ. Infra octa. pẽte. non fit de aliquo alio feſto: ſed poſt octa. celebrant. ¶ Feria.ij. Statio ad ſcm̃ petrũ ad vinc. Intro.

Cibauit eos ex adipe frumenti alleluia: ⁊ de petra, melle ſaturauit eos, alleluia, allã, allã. Ps. Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. V. Gloria patri. Oratio. Deus, q apl̃is tuis ſcm̃ dediſti ſpũm: concede plebi tuę: pię

pię petitionis effectũ: vt quibus dediſti fidem: largiaris ⁊ pacem. Per dñm ñ. in vnitate eiuſdem.

ca.10 Lectõ actuũ apoſtolorum.

In diebus illis: Aperiens petrus os ſuũ, dixit. Uiri fratres ⁊ patres: nobis pcepit dñs pdica re populo, ⁊ teſtificari: quia ipſe eſt, q conſtitutus eſt a deo iudex viuorũ ⁊ mortuorum. Huic oẽs prophetę teſtimoniũ perhibẽt, re miſſionẽ peccatorũ accipere p nomẽ eius oẽs, q credunt in eũ. Ad huc loquente petro verba hęc: cę cidit ſpũs ſctus ſup oẽs, qui audiebãt verbũ. Et obſtupuerunt ex circunciſione fideles: qui venerant cũ petro: quia ⁊ in nationes gr̃a ſpũs ſcti effuſa eſt. Audiebãt enim illos loquentes linguis, ⁊ magnificantes deum. Tũc rñdit petrus. Nunquid aquam qs phibere põt, vt nõ baptizent hi, qui ſpiritũ ſanctum acceperunt ſicut ⁊ nos? Et iuſſit eos baptizari in nomine dñi noſtri Jeſu Chriſti. Alla. ℣. Loquebantur varijs linguis apoſtoli, magnalia dei. Alleluia. ℣. Ueni ſãcte ſpũs: reple tuorũ corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Infra octa. dicit quotidie ſequentia. Sancti ſpiritus. Vel Ueni ſancte ſpiritus. Sequẽ.

Ueni ſancte ſpiritus: ⁊ emitte celitus: lucis tuę radium. Ueni pater pauperum: veni dator munerum: veni lumen cordium. Conſolator optime: dulcis hoſpes animę: dulce refrigerium. In labore requies: in ęſtu temperies: in fletu ſolatium. O lux beatiſſima reple cordis intima tuorum fidelium. Sine tuo numine nihil eſt in homine, nihil eſt innoxium. Laua, quod eſt ſordidum: riga, quod eſt aridum: ſana, qđ eſt ſaucium. Flecte, qđ eſt rigidũ: foue, quod eſt frigidum: rege, qđ eſt deuiũ: Da tuis fidelibus, in te confidentibus ſacrũ ſeptenarium. Da virtutis meritum: da ſalutis exitum: da perenne gaudium. Amen. Sequen. ſcti euang. ſm. Joannem. ca.3

In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sic deus dilexit mundum: vt filium ſuum vnigenitum daret: vt omnis, qui credit in ipſum, non pereat, ſed habeat vitam ęternam. Non enim miſit deus filium ſuum in mundum, vt iudicet mundum: ſed vt ſaluetur mundus per ipſũ. Qui credit in eũ, non iudicatur. Qui autem non credit, iam iudicatus eſt: q2 nõ credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc eſt autem iudiciũ: q2 lux venit in mundum: ⁊ dilexerunt hoĩes magis tenebras q̃ lucem. Erant enim eorũ mala opa. Oĩs enĩ, qui male agit, odit lucem: ⁊ nõ venit ad lucem: vt nõ arguantur opera eius. Qui autẽ facit veritatem: venit ad lucẽ: vt manifeſtentur opera eius: quia in deo ſunt facta. Offertorium.

Intonuit de cęlo dominus: ⁊ altiſſimus dedit vocem ſuam: ⁊ apparuerunt fontes aquarum. Alleluia. Secreta.

Propitius dñe q̃s hęc dona ſanctifica: ⁊ hoſtię ſpiritalis oblatione ſuſcepta: noſmetipſos tibi pfice munus ęternũ. Per. Cõio.

Spiritus ſanctus docebit vos: alleluia. quęcũq3 dixero vobis, alleluia, alla. Poſtcõi.

Adeſto, q̃s dñe, pplo tuo: ⁊ quem myſterijs cęleſtibus imbuiſti: ab hoſtium furore defẽde. Per do. ¶ Feria.iij. Statio

ad ſanctā anaſtaſiā. Introitus.

Ccipite iocunditatem glorię veſtrę, all'a: gratias agentes deo: all'a, qui vos ad celeſtia regna vocauit: alleluia: all'a, all'a. Ps. Attendite popule meus legem meā: inclinate aurē veſtram in verba oris mei. V. Gloria pa.

Adſit nobis, q̄s dñe, Oratio. virtus ſpūs ſancti: quę ⁊ corda noſtra clementer expurget: ⁊ ab omnibus tueatur aduerſis. Per dominū. in vnitate eiuſdē.

ca. 8 Lctō actuum apoſtolorum. In diebus illis. Cum audiſſent apli, qui erant hieroſolymis: quia recepiſſet ſamaria verbum dei: miſerunt ad eos petrū ⁊ ioannem. Qui cū veniſſent, orauerūt pro ipſis: vt acciperent ſpiritum ſcm̄. Nondum enim in quenq̄ illorum venerat: ſed baptizati tm̄ erant in noīe dñi ieſu. Tunc imponebant manus ſuper illos: ⁊ accipiebant ſpiritū ſanctum. Alleluia. V. Spiritus ſanctus docebit vos quęcunq̄ dixero vobis. Alleluia. V. Veni ſancte ſpiritus: reple tuorum corda fidelium, ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia ſancti euāge. ſecundum Joannē.

ca. 10 In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico uobis: qui non intrat p oſtiū in ouile ouiū: ſed aſcendit aliūde: ille fur eſt ⁊ latro. Qui autē intrat per oſtium: paſtor eſt ouiū. Huic oſtiarius aperit: ⁊ oues uocē eius audiunt. Et ꝓprias oues uocat noīatim: ⁊ educit eas. Et cum ꝓprias oues emiſerit: ante eas uadit: ⁊ oues illū ſequūtur: q: ſciūt vocē eius. Alienū aūt nō ſequūtur: ſed fugiūt ab eo: q: nō nouerunt vocē alienorū. Hoc prouerbium dixit eis ieſus. Illi aūt non cognouerunt qd loqueretur eis. Dixit ergo eis iterū ieſus. Amē amen dico vobis: quia ego ſum oſtiū ouiū. Oēs quotquot ante me venerunt: fures fuerunt ⁊ latrones: ſed non audierunt eos oues. Ego ſum oſtiū: p me ſiquis introierit, ſaluabitur: ⁊ ingredietur ⁊ egredietur: ⁊ paſcua inueniet. Fur non venit, niſi vt furetur ⁊ mactet ⁊ perdat. Ego veni vt vitam habeant, ⁊ abundantius habeant. Offertorium. Portas celi aperuit dominus, ⁊ pluit illis manna, vt ederent: panem celi dedit eis: panē angelorum mā ducauit homo: alleluia. Secreta. Purificet nos, q̄s dñe, muneris pſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra pticipatione efficiat. Per. Cōio. Spiritus, q a patre ꝓcedit: all'a, ille me clarificabit: alleluia, alleluia. Poſtcōi. Mentes nr̄as, q̄s dñe, ſpūs ſctūs diuinis reparet ſacramentis: q: ipſe eſt remiſſio oīum pctōꝝ. Per. in vnitate eiuſdem.

¶ Feria. iiij. Statio ad ſanctam mariam maiorem. Introitus.

Eus: dum egrederēris coram populo tuo alleluia: iter faciens eis: alleluia: habitās in illis alleluia, all'a. Ps. Exurgat deus ⁊ diſſipentur inimici eius, ⁊ fugiant qui oderunt eū a facię

facie eius. ℣. Gloria. Oremus. Et nõ dicit. Flectamus genua. Oratio.

Mentes nr̃as, q̃s dñe, paracletus, q̃ a te procedit, illuminet: ⁊ inducat in oẽm, ſicut tu⁹ ꝓmiſit filius, veritatẽ. Qui te. in
ca. 2 vnita. eiuſ. Lcõ actuũ aploꝝ.

In diebus illis: Stãs petrus cum vndecim leuauit vocẽ ſuam, ⁊ locutus eſt eis. Viri iudei ⁊ qui habitatis hieruſalem vniuerſi: hoc vobis notum ſit: ⁊ auribus percipite verba mea. Non enim (ſicut vos exiſtimatis) hi ebrij ſunt: cum ſit hora diei tertia. Sed hoc eſt, qđ dictũ eſt per prophetam iohel. Et erit in nouiſſimis diebus, dixit dñs: effundam de ſpiritu meo ſup oẽm carnẽ: ⁊ ꝓphetabũt filij vr̃i, ⁊ filię veſtrę. Iuuenes veſtri viſiones videbunt: ⁊ ſeniores veſtri ſomnia ſomniabũt. Et q̃dẽ ſuper ſeruos meos, ⁊ ſuper ancillas meas, in diebus illis, effundã de ſpiritu meo, ⁊ prophetabunt. Et dabo prodigia in cęlo ſurſum: ⁊ ſigna in terra deorſum, ⁊ ſanguinem ⁊ ignem ⁊ vaporem fumi. Sol conuertetur in tenebras: ⁊ luna in ſanguinẽ: antequã veniat dies dñi magnus ⁊ manifeſtus. Et erit, oĩs q̃cunq̃ inuocauerit nomen dñi: ſaluus erit. Alleluia. ℣. Verbo dñi cęli firmati ſunt: ⁊ ſpũ oris eius omnis virtus eoꝝ. Hic dr̃. Gloria in excelſis. Poſtea. dicitur. Dominus vobiſcum. Oratio.

Preſta, q̃s oĩps ⁊ miſericors deus, vt ſpiritus tuus adueniens: templum nos glorię ſuę dignãter inhabitãdo pficiat. Per. ℣. ℟.

in vnita. eiuſ. Ab hac die vſq; ad dominicam ſequentẽ: poſt orõnẽ dici dꝫ contra pſec. eccleſię. Orõ.

Eccleſię tuę, q̃s dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominũ. Vel pro papa Deus oĩum fi. Lcõ actuũ aploꝝ. ca. 5

In diebus illis: Per manus autem apoſtolorũ fiebant ſigna ⁊ prodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter oẽs in porticu ſalomonis. Ceterorũ aũt nemo audebat ſe cõiungere illis: ſed magnificabat eos populus. Magis aũt augebatur credentiũ in dño multitudo virorũ ac mulierum: ita vt in plateis eijcerẽt infirmos: ⁊ ponerent in lectulis ⁊ grabatis: vt veniente petro: ſaltem vmbra illius obumbraret quenq̃; illorũ, ⁊ liberarentur ab infirmitatibus ſuis. Concurrebat autẽ ⁊ multitudo vicinarũ ciuitatũ hieruſalẽ: afferẽtes egros ⁊ vexatos a ſpiritibus immũdis: q curabant oẽs. Alleluia. ℣. Veni ſcte ſpiritus: reple tuoꝝ corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignẽ accẽde. Sequẽ. ſcti euãge. ſm Ioãnẽ. ca. 6

In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo poteſt venire ad me: niſi pater qui miſit me, traxerit eum. Et ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die. Eſt ſcriptum in prophetis. Et erunt oẽs docibiles dei. Omnis qui audiuit a patre ⁊ didicit: venit ad me. Non quia patrẽ vidit q̃ſq̃: niſi is qui eſt a deo: hic vidit prẽ. Amen amen dico vobis: qui cre-

dit in me: habet vitam ęternam. Ego ſum panis vitę. Pres veſtri manducauerunt manna in deſerto: ⁊ mortui ſunt. Hic eſt panis de cęlo deſcendens: vt ſiquis ex ipſo manducauerit nõ moriatur. Ego ſum panis viuus: qui de cęlo deſcendi. Siquis manducauerit ex hoc pane: viuet in ęternuz. Et panis, quem ego dabo, caro mea eſt, pro mundi vita. Offertorium. Meditabor in mandatis tuis: quę dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mandata tua, quę dilexi: alleluia. Secreta.

Accipe, q̃s dñe, munus oblatum: ⁊ dignãter operare, vt qđ myſterijs agimus: pijs effectibus cęlebremus. p. Alia ſecreta.

Protege nos domine tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherẽtes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. p. Cõi.

Pacem meã do vobis: alleluia, pacẽ meam relinquo vobis: alleluia, alleluia. Poſtcõ.

Sumptis dñe, cęleſtibus ſacramentis: quęſumus clementiam tuã: vt qđ temporaliter gerimus: ęternis gaudijs conſequamur. Per do. Alia poſtcõio.

Quęſumus domine deus noſter: vt quos diuina tribuis participatiõe gaudere: humanis nõ ſinas ſubiacẽre periculis. Per dominuz no. ¶ Feria.v. Statio ad ſanctum laurentium. Introi.

Spiritus domini repleuit orbem terrarum: alleluia, ⁊ hoc, quod continet omnia, ſcientiã habet vocis: alleluia, alleluia, alleluia. Ps. Omnium eſt enim artifex: omnem habens virtutem: omnia proſpiciens. V. Gloria patri, ⁊ ſi. Oratio.

Deus, qui hodierna die corda fideliũ ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodez ſpiritu recta ſapere: ⁊ de eius ſemp ɔſolatione gaudere. Per. in vnita. eiuſ. Pro papa Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector: famulum tuuz N. quem paſtorem eccleſię tuę pꝛeeſſe voluiſti: propitius reſpice: da ei: q̃s, verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt proficere: vt ad vitam vnã cuz grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominũ no. Uel contra perſecutores eccleſię Oratio. Eccleſię tuę. Require. in feria. iiij. pręcedenti. fol. 121.

Lectio actuũ apoſtolorũ. ca. 8

In diebus illis: Philippus deſcendens in ciuitatẽ ſamarię, pręedicabat illis chriſtum. Intendebant autez turbę his, quę dicebãtur ã philippo: vnanimiter audientes: ⁊ videntes ſigna quę faciebat. Multi enim eorum, q̃ habebãt ſpiritus immũdos, clamãtes voce magna exibant. Multi autem paralytici, ⁊ claudi curati ſunt. Factum eſt ergo gaudium magnum in illa ciuitate. Alleluia. V. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terrę. Alleluia. V. Ueni ſancte ſpiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia ſancti euangelij ſcđm Lucaz. ca. 9

In illo tẽpore: Cõuocatis ieſus duodecim apoſtolis: dedit illis virtutem ⁊ poteſtatem ſuper omnia demonia: ⁊ vt languores curarent. Et miſit illos pręedicare

prędicare regnuz dei: ⁊ ſanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via, neqȝ virgã, neqȝ péram, neqȝ panez, neqȝ pecuniam, neqȝ duas tunicas habeatis. Et in quácunqȝ domuz intraueritis, ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et quicunque non receperint vos: exeuntes de ciuitate illa etiaz puluerem pedum veſtrorum excutite, in teſtimonium ſupra illos. Egreſſi autem circuibant per caſtella, euãgelizantes, ⁊ curantes vbique. Offer. Cõfirma hoc deꝰ, quod operatus es in nobis: à templo ſancto tuo, quod eſt in hieruſalem, tibi offerent reges munera, alleluia. Secreta.

Munera, q̃s domine, oblata ſãctifica: ⁊ corda nr̃a ſancti ſpiritꝰ illuſtratione emũda. Per. in vnitate eiuſdem. Alia ſecreta.

Oblatis, q̃s domine, placare muneribus: ⁊ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę prę eſſe voluiſti, aſſidua protectione guberna. Per do. Cõio.

Factus eſt repẽte de cęlo ſonꝰ aduenientis ſpiritus vehemẽtis: vbi erãt ſedẽtes, alleluia: ⁊ repleti ſũt oẽs ſpiritu ſctõ, loquẽtes magnalia dei: alľa allľa. Poſtcõi.

Sancti ſpiritus dñe corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſiõe fecũdet. Per. in vnitate eiuſ. Alia poſtcõio.

Haec nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuum, N. quem paſtorem eccleſię tuę eſſe voluiſti, vnà cuz commiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper ⁊muniat. Per dominum no.

¶ Feria. vj. Statio ad ſanctos duodecim apoſtolos. Introitus.

Epleatur os meum laude tua, alleluia: vt poſſim cantare, alleluia: gaudebũt labia mea, duz cantauero tibi: alleluia, allľa. Ps. In te dñe ſperaui, nõ cõfundar in ęternum: in iuſtitia tua libera me, ⁊ eripe me. ℣. Gloria patri, ⁊ filio ⁊c. Oratio.

Da q̃s eccleſię tuę miſericors deus: vt ſpiritu ſãcto cõgregata, hoſtili nullatenꝰ incurſione turbetur. Per. in vnitate eiuſdẽ.

Cõtra perſecu. eccleſię Oratio.

Eccleſię tuę, q̃s dñe, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. P. Uel pro papa. Deus oium fi. Require feria. v. prece. fol. 122. Lectõ Iohelis prophetę.

Haec dicit dñs deus: Exultate filię ſion, ⁊ lętamini in domino deo veſtro, quia dedit vobis doctorem iuſtitię: ⁊ deſcendere faciet ad vos imbrem matutinum, ⁊ ſerótinum, ſicut à principio. Et implebuntur hórrea veſtra frumẽto: ⁊ redundabunt torcularia vino ⁊ oleo. Et comedetis veſcentes ⁊ ſaturabimini: ⁊ laudabitis nomen domini dei veſtri, quia fecit vobiſcuz mirabilia. Et non confundet ppl̃s meus in ſempiternum: ⁊ ſcietis, q: in medio iſrael ego ſuz. Ego dominus deus veſter: ⁊ non eſt amplius. Et nõ confundet populus meus in ęternum. Ait dñs oipotens.

ca. 2

Alleluia. ℣. O quā bonus ⁊ ſuauis eſt do
mine ſpūs tuus in nobis. Alleluia. ℣.
Ueni ſancte ſpūs reple tuorū corda fide
lium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende.
Sequē. ſcti euange. ſēm Lucam.

ca. 5 In illo tempo
re: Factū eſt
in vna dierū: ⁊ Je
ſus ſedebat docēs.
Et erant phariſei
ſedentes ⁊ legiſdo
ctores, qui vene
rant ex omni caſtel
lo galileę, ⁊ iudeę, ⁊
hieruſalem: ⁊ virtus dñi erat ad
ſanādum eos. Et ecce viri portā
tes in lecto hominem, qui erat pa
ralyticus: ⁊ querebant eū inferre,
⁊ ponere ante illum. Et non inue
niētes, qua parte illum inferrent
prę turba, aſcenderunt ſupra te
ctū: ⁊ per tegulas ſubmiſerunt il
lum cū lecto in mediū ante Jeſū.
Quorū fidē vt vidit, dixit. Ho
mo: remittūtur tibi peccata tua.
Et ceperūt cogitare ſcribę ⁊ pha
riſei, dicentes. Quis eſt hic, q̄ loq
tur blaſphemias? Quis poteſt di
mittere peccata niſi ſolus deus?
Ut cognouit autem ieſus cogita
tiones eorū reſpondens dixit ad
illos. Quid cogitatis mala in cor
dibus veſtris? Quid eſt facilius
dicere, remittuntur tibi peccata
tua, an dicere, ſurge, ⁊ ambula?
Ut autē ſciatis, q2 filius hoīs ha
bet poteſtatē in terra dimittēdi
peccata, ait paralytico. Tibi dico,
ſurge: tolle lectū tuū, ⁊ vade in do
mū tuā. Et cōfeſtim ſurgēs corā
illis, tulit lectū ī quo iacebat: ⁊ abijt
i domū ſuā magnificās deū. Et ſtu
por apprehendit oēs, ⁊ magnifica
bant deū. Et repleti ſunt timore,
dicētes: q2 vidimus mirabilia ho
die. Offer. Lauda anima mea dñm:
laudabo dñm in vita mea: pſallam deo
meo quandiu ero. Alleluia. Secreta.

Sacrificia dñe tuis oblata
conſpectibus, ignis ille di
uinus aſſumat: qui diſcipulorū
chriſti filij tui per ſpūm ſanctum
corda ſuccēdit. Per eundem. in
vnitate eiuſdem. Alia ſecreta.

Protege nos domine tuis
myſterijs ſeruientes: vt di
uinis rebus inherentes, ⁊ corpo
re tibi famulemur ⁊ mente. Per
do. Cōio. Non vos relinquā orpha
nos: veniā ad vos iterū, alleluia: ⁊ gaude
bit cor veſtrum, alleluia. Poſtcōio.

Sumpſimus dñe ſacri dona
myſterij humiliter deprecā
tes: vt quę in tui cōmemoratione
nos facere pręcepiſti: i noſtrę pro
ficiant in fir mitatis auxiliū. Qui
viuis ⁊ regn. Alia poſtcōmunio.

Quęſumus domine deus no
ſter, vt quos diuina tribuis
participatione gaudere: huma
nis non ſinas ſubiacere periculis
Per dominū. ¶ Sabbato. Sta
tio ad ſanctū petrū. Introitus.

Charitas dei diffuſa
eſt in cordibus ve
ſtris: alleluia: p inha
bitantē ſpiritū eius
in vobis, alleluia, al
leluia. Ps. Bene
dic anima mea do
mino ⁊ omnia, quę
intra me ſunt, nomini ſancto eius. ℣.
Gloria.

Gloria pa. Orōnes ſubſcripte dñr fine Flectamus genua. Oremus.

Mentibus nr̃is, qs dñe, ſpiritū ſctm̄ benignus infūde: cuius ⁊ ſapientia cōditi ſumus: ⁊ prudentia gubernamur. Per do. in vnitate eiuſdē. ¶ Prophe
ca. 2 tia. j. Lectio Johelis prophete.

Hec dicit dñs deus: Effundā de ſpiritu meo ſup oēm carnē: ⁊ pphetabūt filij veſtri: ⁊ filie v̄re. Senes v̄ri ſomnia ſomniabūt: ⁊ iuuenes veſtri viſiones videbunt. Sed ⁊ ſuper ſeruos meos, ⁊ ancillas meas, in diebus illis, effundam de ſpū meo: ⁊ prophetabūt: ⁊ dabo prodigia in celo ſurſum: ⁊ ſigna in terra deorſū: ſanguinē, ⁊ ignez, ⁊ vaporem fumi. Sol cōuertet in tenebras: ⁊ luna in ſanguinem, antequā veniat dies dñi magnus ⁊ horribilis. Et erit: omnis, quicunqz inuocauerit nomē dñi, ſaluus erit. Alleluia. ℣. Spiritus eſt, qui viuificat: caro autem non prodeſt quicquam. Orō.

Illo nos igne, qs dñe, ſpiritus ſanctus inflāmet, quem dñs nr̄ ieſus xp̄s miſit in terram: ⁊ voluit vehementer accendi. Qui tecum. in vnitate eiuſdem.
ca. 23 ¶ Prophetia. ij. Lcō libri leuit.

In diebus illis: Locutus eſt dominus ad moyſen: dicēs. Loquere filijs iſrael: ⁊ dices ad eos. Cum ingreſſi fueritis terrā: quam ego dabo vobis: ⁊ meſſuēritis ſegetem: ferētis manipulos ſpicaruz primitias meſſis v̄re ad ſacerdotē: qui eleuabit faſciculuz coraz domino: vt acceptabilis ſit pro vobis altera die ſabbati: ⁊ ſanctificabit illum. Numerabitis ergo ab altero die ſabbati: in quo obtuliſtis manipulos primitiarū: ſeptē hebdomadas plenas, vſqz ad alteram diem expletionis hebdomade ſeptime. Et ſic offerētis ſacrificium nouum domino: et omnibus habitaculis veſtris. Panes primitiaruz duos de duabus decimis ſimile: quos eleuabit ſacerdos coram dño. Cumqz eleuauerit eos ſacerdos cum panibus primitiarum coram domino: cedent in vſum eius. Et vocabitis hunc diem celeberrimuz, atque ſanctiſſimuz. Omne opus ſeruile non facietis in eo. Legitimum ſempiternum erit in cūctis habitaculis ⁊ generationibus veſtris: dicit dominus omnipotens. Alleluia. ℣. Spiritus eius ornauit celos. Oratio.

Deus, qui ad animarū medelā ieiunij deuotione caſtigari corpora precepiſti: cōcede nobis ꝓpitius ⁊ mente ⁊ corpore ſemper tibi eſſe deuotos. Per dominuz.
¶ Prophetia. iij. Lcō li. Deute. ca. 26

In diebus illis: Dixit moyſes filijs iſrl̄. Audi iſrael, que ego ꝓcipio tibi hodie. Cū intraueris terraz: quā dñs deus tuus daturus eſt tibi poſſidendā: ⁊ obtinueris eam: atque habitaueris in ea: tolles de cunctis frugibus tuis primitias: ⁊ pones in cartallo pergeſqz ad locum, quem dñs deus tuus elegerit: vt ibi inuocetur nomen eius. Acccedeſqz ad ſacerdotem qui fuerit in diebus

illis: ⁊ dices ad illum. Pꝛofiteoꝛ
hodie coꝛam dño deo tuo, qui ex
audiuit nos: ⁊ reſpexit humilita-
tem noſtraꝫ, ⁊ laboꝛē atqꝫ angu-
ſtias: ⁊ eduxit nos de egypto in
manu foꝛti ⁊ bꝛachio extento, in
ingentique pauoꝛe, ⁊ in ſignis at
que poꝛtentis: ⁊ introduxit ad lo
cum iſtū: ⁊ tradidit nobis terraꝫ
lacte ⁊ melle manantem. Et idcir
co nunc offero pꝛimitias fruguꝫ
terre: quam dñs deus dedit mi
hi. Et dimittes eas in conſpectu
domini dei tui. Et adoꝛato dño
deo tuo, epuláberis in oībus bo-
nis, q̄ dñs deus tuus déderit tibi.
Alleluia. ℣. Dum complerentur dies pē-
tecoſtes: erant oēs pariter dicentes. Oꝛo.
Pꝛeſta, q̄s omps deus, vt ſa-
lutaribus ieiunijs eruditi:
ab oībus etiā vitijs abſtinentes:
ꝓpitiationē tuam facilius impe-
tremus. Per dñm. ¶ Pꝛophe-
tia quarta. Lectio libꝛi Leuitici.
ca.26 In diebus illis: Dixit dñs
ad moyſen. Lóquere filijs
iſrael: ⁊ dices ad eos. Si in pꝛecc-
ptis meis ambulauéritis, ⁊ man-
data mea cuſtodiéritis: ⁊ fecéri-
tis ea: dabo vobis pluuias tem-
poꝛibus ſuis: ⁊ terra gignet ger-
men ſuū: ⁊ pomis árboꝛes reple-
buntur. Appꝛehendet meſſiū tri
tura vindemiam: ⁊ vindemia oc-
cupabit ſementeꝫ. Et comedétis
panem vrm in ſaturitate: ⁊ abſqꝫ
pauóꝛe habitabitis in terra vrã.
Dabo paceꝫ in finibus vris. Doꝛ
miétis: ⁊ non erit qui extérreat.
Auferam malas beſtias á vobis:
⁊ gladius non tranſibit terminos
vros. Perſequemini inimicos ve
ſtros: ⁊ coꝛruent coꝛam vobis.
Perſequētur quinqꝫ de vris, cen-
tum alienos: ⁊ cētū ex vobis de-
cem millia. Cadent inimici vri in
conſpectu veſtro, gladio. Reſpi-
ciam vos, ac creſcere faciā. Mul-
tiplicabimini: ⁊ firmabo pactum
meum vobiſcum. Et comedétis
vetuſtiſſima véteruꝫ: ⁊ nouis ſu-
peruenientibus, vétera ꝓijciétis.
Ponā tabernaculū meum in me-
dio vri: ⁊ non abijciet vos vltra
anima mea. Ambulabo iter vos:
⁊ ero veſter deus, voſqꝫ eritis po
pulus meus. Dicit dñs oīpotēs.
Alleluia. ℣. Ueni ſancte ſpiritus: reple tuo
rum coꝛda fidelium: ⁊ tui amoꝛis in eis ignem
accende. Oꝛemus. Oꝛatio.
Pꝛeſta, q̄ſumus omps deus:
ſic nos ab épulis carnalibus abſti
nére: vt á vitijs irruentibus pari-
ter ieiunemus. Per dominum.
Lectio danielis pꝛophete. ca.3
In diebus illis: Angelus do
mini deſcēdit cum azaria, ⁊ ſocijs
eius, in foꝛnacem: ⁊ excuſſit flam
mam ignis de foꝛnace: ⁊ fecit me-
diū foꝛnacis, quaſi ventū roꝛis flā
tem. Flāma aūt diffuſa eſt ſuper
foꝛnacē cúbitis quadraginta no-
uē, ⁊ incéndit quos réperit iuxta
foꝛnacem de chaldeis miniſtros
regis, q ea incendebant. Illos aūt
oīno nō tétigit ignis: neqꝫ contri
ſtauit: nec quicqꝫ moleſtie intulit.
Tunc hi tres, quaſi ex vno oꝛe, lau
dabant ⁊ gloꝛificabāt, ⁊ benedi-
cebāt deum in foꝛnace, dicentes.
Alleluia. ℣. Benedictus es dñe deus pa-
trum nroꝝ: ⁊ laudabilis in ſecula. Finito
℣. dicitur.

℣. dicitur. Gloꝛia in excelſis.
Sequitur Dñs vobiſcum. Oꝛatio.
DEus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium, concede pꝛopitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitioꝛum. Per dñm no. Pꝛo papa, Oꝛatio.
DEus, oīum fidelium paſtoꝛ ⁊ rectoꝛ: famulum tuum N. quem paſtoꝛem eccleſie tue p̄eſſe voluiſti: pꝛopitius reſpice: da ei queſumus verbo ⁊ exemplo, quibus pꝛeeſt pꝛoficere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dñm.
Uel cōtra pſecuto. eccleſie Oꝛo.
Eccleſie tue. Require feria. vj. p̄ceden. fol. 122. Lectio epiſtole
ca. 5 bti pauli apoſtoli ad Romanos.
FRatres: Juſtificati igitur ex fide pacem habeamus ad deū, per ieſuȝ xp̄m dñm noſtruȝ: per quem ⁊ acceſſum habemus per fidem in gratiā iſtam: in qua ſtamus, ⁊ gloꝛiamur in ſpe gloꝛie filioꝛū dei. Non ſolū autem hoc: ſed ⁊ gloꝛiamur in tribulationibus, ſcientes ꝙ tribulatio patientiam operatur: patientia autem pꝛobationeȝ, pꝛobatio vero ſpē. Spes autem non cōfundit: quia charitas dei diffuſa eſt in coꝛdibus noſtris: per ſpiritum ſanctū: qui datus eſt nobis. Tractus.
Laudate dominum omnes gentes: ⁊ collaudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericoꝛdia eius: ⁊ veritas domini manet in eternum. Poſtea
fol. dicitur ſequentia. Sancti ſpiritus.
119 Require ſupꝛa in die pētecoſtes.
Sequētia ſancti euāg. ſm Lucā.

IN illo tempoꝛe: Surgens ieſus de ſynagóga, introiuit in domuȝ ſimónis: Socrus autē ſimónis tenebat magnis febꝛibus. Et rogauerūt illū pꝛo ea. Et ſtās ſuper illam imperauit febꝛi: ⁊ dimiſit illam. Et continuo ſurgens miniſtrabat illis. Cum autem ſol occidiſſet: omnes qui habebant infirmos varijs languoꝛibus, ducebant illos ad ieſum. At ille ſingulis manus imponens, curabat eos. Exibant autem demonia à multis clamātia, ⁊ dicentia, quia tu es filius dei. Et increpans, nō ſinébat ea loqui: quia ſciebant ipſum eſſe chꝛiſtum. Facta autem die, egreſſus ibat in deſertum locum: ⁊ turbe requirebant eū. Et venerunt vſque ad ipſum: ⁊ detinebant illū: ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibus opoꝛtet me euangeliȝare regnū dei: quia ad hoc miſſus ſū. Et erat pꝛedicans in ſynagogis galilee. Offertoꝛium. Domine deus ſalutis, mee in die clamaui, ⁊ nocte coram te: intret oꝛatio mea in conſpectu tuo domine. Alleluia. Secreta.
UT accepta tibi ſint domine noſtra ieiunia: pꝛeſta nobis queſumus: huius munere ſacramenti purificatum tibi pectus offerre. Per dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum filium. Alia ſecreta.
OBlatis, queſumus dñe, placare muneribus: ⁊ famu-

lū tuū N. quem paſtoꝛem eccleſię
tuę pręeſſe voluiſti: aſſidua pꝛote
ctione guberna. Per do. Cōio.
Spiritus vbi vult ſpirat: ⁊ vocem eius au
dis, all'a, all'a: ſed neſcis vnde veniat: aut quo
vadat, alleluia, all'a, alleluia. Poſtcōio.
PRębeant nobis domine di
uinum tua ſancta feruoꝛeꝫ:
quo coꝛum pariter ⁊ actu delecte
mur, ⁊ fructu. Per dominum no
ſtrum ieſum. Alia poſtcōmunio.
HEc nos, q̄s dn̄e, diuini ſa
cramenti perceptio pꝛote
gat: ⁊ famulum tuum N. quem
paſtoꝛē eccleſię tuę eſſe voluiſti:
vnà cuꝫ cōmiſſo ſibi grege: ſaluet
ſemper ⁊ muniat. Per dominū.
In feſto ſāctę trinitatis. Intr.

Enedicta ſit ſancta tri
nitas: atqꝫ indiuiſa vni
tas: confitebimur ei: q̄
fecit nobiſcum miſeri
coꝛdiam ſuam. Ps.
Benedicamus patreꝫ,
⁊ filium, cum ſancto ſpi
ritu. V. Gloꝛia patri,
⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oꝛatio.
OMnipotens ſempiterne de
us, qui dediſti famulis tuis in con
feſſione verę fidei: ęternę trinita
tis gloꝛiam agnoſcere: ⁊ in poten
tia maieſtatis adoꝛare vnitatem:
quęſumus, vt eiuſdem fidei firmi
tate: ab oībus ſemper muniamur
aduerſis. per do. Lectio epiſtolę
ca.13 beati Pauli apli ad Coꝛinthi. ij.
FRatres: Gaudete, perfecti
eſtote: exhoꝛtamini: id ipſū
ſapite: pacem habete: ⁊ deus pa
cis erit vobiſcū. Gratia domini
noſtri ieſu chꝛiſti, ⁊ charitas dei, ⁊
cōmunicatio ſancti ſpūs, ſit cum
oībus vobis. Amen. Gradua.
Benedictus es domine, qui intueris abyſſos:
⁊ ſedes ſuper cherubin. V. Benedictus es
dn̄e in firmamento cęli: ⁊ laudabilis in ſecula.
Alleluia. V. Benedictus es domine deus
patrum noſtroꝛum: ⁊ laudabilis in ſecula. Se
quentia ſci euāng. ſm Joannem. ca.15
IN illo tp̄e: dixit ieſus diſci c.16
pulis ſuis. Cum venerit pa
racletus, queꝫ ego mittam vobis
à patre ſpūm veritatis, q̄ à patre
pꝛocedit: ille teſtimoniū perhibe
bit de me. Et vos teſtimonium
perhibebitis: q2 ab initio mecum
eſtis. Hęc locutus ſum vobis, vt
non ſcandalizemini. Abſqꝫ ſyna
gogis faciēt vos. Sed venit ho
ra: vt omnis qui interficit vos:
arbitretur obſequium ſe pręſtare
deo. Et hęc facient vobis, q2 nō
nouerunt patrem, neqꝫ me. Sed
hęc locutus ſum vobis: vt cuꝫ ve
nerit hoꝛa coꝛuꝫ, reminiſcamini:
q2 ego dixerim vobis. Offerto.
Benedictus ſit deus pater, vnigenituſque
dei filius: ſanctus quoqꝫ ſpiritus: quia fecit no
biſcum miſericoꝛdiam ſuam. Secreta.
SAnctifica, q̄s dn̄e deus nr̄,
ꝑ tui ſcti noīs inuocationeꝫ,
huius oblationis hoſtiam: ⁊ per
eam noſmetipſos tibi perfice mu
nus ęternū. Per do. Pręfatio.
Qui cum vnige. fol. 96. Cōio.
Benedicimus deum cęli: ⁊ coꝛam omnibus
viuentibus confitebimur ei: quia fecit nobiſcū
miſericoꝛdiam ſuam. Poſtcōio.
PRoficiat nobis ad ſalutem
coꝛpoꝛis ⁊ aīę, dn̄e deus nr̄, hu
ius ſacri ſuſceptio: ⁊ ſempiternę
ſanctę trinitatis, eiuſdemqꝫ indi
uiduę

uidue vnitatis ꝯfeſſio. Per dñꝫ.

¶ Dñica.j. poſt pẽteco. Intro.

Domine in tua miſericordia ſperaui: exultauit cor meum in ſalutari tuo: cantabo domino, qui bona tribuit mihi. Ps. Uſquequò domine obliuiſceris me in finem? vſquequò auertis faciem tuam à me? V. Gloria.

Deus in te ſperantiũ Oro. fortitudo: adeſto propitius inuocationibus nr̃is: ꝛ q꞉ ſine te nihil põt mortalis infirmitas: pſta auxiliũ grẽ tue: vt in exequendis mandatis tuis: ꝛ voluntate tibi, ꝛ actione placeamus. Per.

Ad poſcẽda ſuffra. ſactor. Oro.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedẽte glorioſa virgine dei genitrice maria: cũ btis aplis tuis petro ꝛ paulo: atque btõ N. ꝛ oibus ſcis ſalutẽ nobis tribue benignus ꝛ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ꝛ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eũdẽ.

Tertia oro dicatur ad libitum ſa-
ca.4 cer. Lcõ eplẽ btĩ ioannis apli.j.

Chariſſimi: Deus charitas eſt. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm̃ filiũ ſuũ vnigenitũ miſit deus in mundũ: vt viuamus per eũ. In hoc eſt enim charitas: nõ q꞉ nos dilexerimus deũ: ſed quoniã ipſe prior dilexit nos: ꝛ miſit filiũ ſuũ propitiationẽ pro peccatis noſtris. Chariſſimi: ſi ſic deus dilexit nos: ꝛ nos debemus inuicẽ diligere. Deum nemo vidit vnq̃. Si diligamus inuicem: deus in nobis manet: charitas eius in nobis perfecta eſt. In hoc cognoſcimus: qm̃ in eo manemus: ꝛ ipſe in nobis: qm̃ de ſpiritu ſuo dedit nobis. Et nos vidimus ꝛ teſtificamur: qm̃ pater miſit filiũ ſuum ſaluatorem mundi. Quiſquis confeſſus fuerit: qm̃ ieſus eſt filius dei: deus in eo manet: ꝛ ipſe in deo. Et nos cognouimus: ꝛ credidimus charitati: quam habet deus in nobis. Deus charitas eſt: ꝛ qui manet in charitate, in deo manet, ꝛ deus in eo. In hoc pfecta eſt charitas dei nobiſcuꝫ: vt fiduciam habeamus in die iudicij, q꞉ ſicut ille eſt: ꝛ nos ſumus in hoc mundo. Timor nõ eſt in charitate: ſed perfecta charitas foras mittit timorem: qm̃ timor pẽnã habet. Qui aũt timet: nõ eſt pfectus in charitate. Nos ergo diligamus deuꝫ: qm̃ deus prior dilexit nos. Siqs dixerit: qm̃ diligo deũ: ꝛ fratrem ſuũ oderit, mendax eſt. Qui eniꝫ non diligit fratrem ſuũ, quem videt: deum, quem non videt: quõ põt diligere? Et hoc mandatum habemus à deo: vt q diligit deuꝫ, diligat ꝛ fratrem ſuum. Gradu.

Ego dixi, dñe miſerere mei: ſana animam meã, q꞉ peccaui tibi. V. Beatus vir qui intelligit ſuper egenũ ꝛ pauperem, in die mala liberabit eam dñs. Alleluia. V. Uerba mea auribus percipe dñe, intellige clamorẽ meum.

Sequẽtia ſancti euãg. ſm Lucã. ca.6

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Eſtote miſericordes: ſicut ꝛ pater veſter miſericors eſt. Nolite iudicare, ꝛ non

iudicabimini. Nolite condemnáre: ⁊ nõ cõdemnabimini. Dimittite, ⁊ dimitteť vobis. Date, ⁊ dábitur vobis. Menſuram bonã, ⁊ confertam, ⁊ coagitatã, ⁊ ſupereffluẽtẽ dabũt in ſinũ veſtruʒ. Eãdem qppe menſura qua mẽſi fueritis: remetietur ⁊ vobis. Dicebat autẽ illis hanc ſimilitudineʒ. Nunquid põt cecus cecum ducere? Nõnne ambo in foueam cadunt? Non eſt diſcipulus ſupra magiſtrum. Perfectus auteʒ oĩs erit: ſi ſit, ſicut magr̃ eius. Quid autẽ vides feſtucam in oculo fratris tui: trabem autem q̃ in oculo tuo eſt, non cõſideras? Aut quõ poteris dicere fratri tuo: frater ſine eijciaʒ feſtúcaʒ de oculo tuo, ipſe trabem in oculo tuo non vidẽs? Hypocrita: éijce primum trabem de oculo tuo: ⁊ tunc perſpicies, vt edúcas feſtúcaʒ de oculo fratris tui. **Offertorium.** Intende voci orõnis mee rex meus, ⁊ deus meus: quoniam ad te orabo domine. **Secreta.**

Hoſtias nr̃as, q̃s dñe, tibi dicatas placatus aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per. **Alia ſecre.**

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem: á cunctiſ noſ mẽtis ⁊ corporis hoſtibus tuearis: gratiam tribuens in p̃ſenti: ⁊ gloriam in futuro. Per. **Cõio.** Narrabo oĩa mirabilia tua: letabor, ⁊ exultabo in te, pſallam nõi tuo altiſſime. **Poſtcõio.**

Tantis dñe repleti muneribus: preſta q̃ſumus: vt ⁊ ſalutaria dona capiamus: ⁊ á tua laude nunquam ceſſemus. Per dñm nr̃m. **Alia poſtcommunio.**

Mundet ⁊ muniat nos, queſumus dñe, diuini ſacri mun⁹ oblatũ: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice maria: cuʒ btĩs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atqʒ btõ N. ⁊ oĩbus ſcĩs, á cũctis nos reddas ⁊ puerſitatibus expiatos: ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eũ.

¶ **In ſolẽnitate ſacratiſſimi corporis Chriſti. Introitus.**

Ibauit eos ex ádipe frumenti alleluia: ⁊ de petra, melle ſaturauit eos, alleluia, allã, allã. **Ps.** Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. **V.** Gloria patri. **Oratio.**

Deus, qui nobis ſub ſacramẽto mirabili paſſionis tue memoriam reliquiſti: tribue q̃s, ita nos corporis ⁊ ſanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redẽptionis tue fructum in nobis iugiter ſentiamus. Qui vi. **Lectio eple btĩ pauli apl̃i ad Corinth. j.** ca. 11

Fratres: Ego enim accepi á dño qđ: ⁊ trádidi vobis: qm̃ dñs ieſus in qua nocte tradebatur: accépit panem, ⁊ gratias agens, fregit. ⁊ dixit. Accipite, ⁊ mãducate. Hoc eſt corpus meũ, quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationem. Similiter ⁊ caliceʒ, poſtquã cenauit: dicens. Hic calix nouuʒ teſtamentum eſt in meo ſanguine. Hoc facite quotieſcunqʒ ſumitis: in meam cõmemorationẽ. Quotieſcunqʒ

Quotieſcunque enim manducabitis panem hunc, ⁊ calicem bibétis: mortem dñi annunciabitis: donec veniat. Itaq; quicunque manducauerit panē, vel biberit calicem dñi indigne: reus erit corporis ⁊ ſanguinis dñi. Probet autē ſeipſū homo: ⁊ ſic de pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enī manducat, ⁊ bibit indigne: iudiciū ſibi manducat ⁊ bibit, non dijudicans corpus dñi. **Gradu.**

Oculi omnium in te ſperant dñe: ⁊ tu das illis eſcam in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manū tuam: ⁊ imples omne animal benedictione. Alleluia. ℣. Caro mea vere eſt cibus: ⁊ ſanguis meus vere eſt potus: qui manducat meā carnem ⁊ bibit meum ſanguinē, in me manet, ⁊ ego in eo. **Sequentia.**

Lauda ſion ſaluatorem: lauda ducem ⁊ paſtorē: in hymnis ⁊ canticis. Quātum potes tantum aude: quia maior omni laude: nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis: panis viuus ⁊ vitalis: hodie proponitur. Quem in ſacrę menſa cenę: turbę fratrum duodenę: datum non ambigitur. Sit laus plena, ſit ſonóra: ſit iocunda, ſit decóra mentis iubilatio. Dies enim ſolennis agitur: in qua mēſę prima recolitur huius inſtitutio. In hac menſa noui regis: nouum paſcha nouę legis: phaſe vetus terminat. Vetuſtatem nouitas: vmbram fugat veritas: noctem lux eliminat. Quod in cena chriſtus geſſit: faciendum hoc expreſſit: in ſui memoriam. Doctis ſacris inſtitutis, panem vinum in ſalutis conſecramus hoſtiam. Dogma datur chriſtianis: quod in carnem tranſit panis: ⁊ vinum in ſanguinem. Quod non capis, quod non vides: animoſa firmat fides: pręter rerum ordinem. Sub diuerſis ſpeciebus: ſignis tantum ⁊ non rebus: latent res eximię. Caro cibus, ſanguis potus: manet tamen chriſtus totus: ſub vtráque ſpecie. A ſumente non conciſus: non confractus: non diuiſus: integer accipitur. Sumit vnus: ſumunt mille: quantum iſti, tantum ille: nec ſumptus conſumitur. Sumunt boni, ſumunt mali, ſorte tamen inęquali, vitę vel interitus. Mors eſt malis: vita bonis: vide paris ſumptionis, quam ſit diſpar exitus. Fracto demū ſacramento, ne vacilles: ſed memento tātum eſſe ſub fragmento: quantum toto tegitur. Nulla rei ſit ſciſſura: ſigni tantum ſit fractura: qua nec ſtatus nec ſtatura ſignati minuitur. Ecce panis angelorum: factus cibus viatorum: vere panis filiorū nō mittendus canibus. In figuris pręſignatur: cum iſaac immolatur: agnus paſchę deputatur: datur māna patribus. Bone paſtor, panis vere: ieſu noſtri miſerere: tu nos paſce, nos tuére: tu nos bona fac vidére in terra viuentium. Tu qui cuncta ſcis ⁊ vales, qui nos paſcis hic mortales: tuos ibi commenſales, coheredis ⁊ ſodales fac ſcōrū ciuiū. Amen. **Seq. ſ. euā. ſm Joānē.** ca. 6

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis, ⁊ turbis iudęorū. Caro mea vere eſt cibus: ⁊ ſanguis meus vere eſt potus. Qui manducat meam carnem: ⁊ bibit meum ſanguinem: in me manet: ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuēs pater: ⁊ ego viuo propter patrē. Et qui mãducat me: ⁊ ipſe viuet propter me. Hic eſt panis qui de cęlo deſcendit. Non ſicut manducauerunt patres veſtri manna, ⁊ mortui ſunt. Qui manducat hūc panē: viuet in ęternū. **Offerto.**

Sacerdotes dñi incenſum ⁊ panes offerunt deo: ideo ſancti erunt deo ſuo: ⁊ non polluent nomen eius, alleluia. **Secreta.**

Eccleſię tuę, quęſumus dñe, vnitatis ⁊ pacis propitius

dona concede: quę ſub oblatis muneribus myſtice deſignantur.
fol. Per do. Prefatio. Quia per in
94 carnati verbi. Et dicit per totaz octauaz. Cōio. Quotieſcūq3 manducabitis panem hunc: ⁊ calicem bibetis: mortem domini annunciabitis donec veniat: itaque quicunq3 manducauerit panem, vel biberit calicem dñi indigne, reus erit corporis ⁊ ſanguinis domini, alleluia. Poſtcōio.

Hac nos, q̄s dñe, diuinitatis tuę ſempiterna fruitione repleri: quam pretioſi corporis ⁊ ſanguinis tui temporalis perceptio prefigurat. Qui viuis ⁊ re.

¶ Dñica.ij.poſt pēteco. Intro.

Actus eſt dñs protector meus: ⁊ eduxit me in latitudinem. ſaluum me fecit: quoniam voluit me. ps. Diligaz te dñe fortitudo mea: dominus firmamentuz meum, ⁊ refugiuz meū, ⁊ liberator meus. ℣. Gloria patri. Orō.

Sancti noīs tui dñe timorez pariter ⁊ amorez fac nos habere perpetuum: quia nunquam tua gubernatione deſtituis: quos in ſoliditate tuę dilectionis inſtituis. Per dominuz nr̄m. Ad poſcēda ſuffra. ſanctorum, Oratio.

A Cunctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte glorioſa virgine dei genitrice maria: cum btīs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atq3 btō N. ⁊ oībus ſcīs: ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eū.

Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati Joannis apoſtoli.j. ca. 3

Chariſſimi: Nolite mirari, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus: qm̄ tranſlati ſumus de morte ad vitā: qm̄ diligimus fratres. Qui nō diligit: manet in morte. Omnis qui odit fratrez ſuuz, homicida eſt. Et ſcitis: quoniā omnis homicida nō habet vitam ęternā in ſe manētē. In hoc cognouimus charitatem dei: qm̄ ille pro nobis animā ſuaz poſuit. Et nos debemus ꝑ fratribus noſtris aīas ponere. Qui habuerit ſubſtantiam huius mūdi: ⁊ viderit fratrez ſuū neceſſitatez habere: ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo: quomodo charitas dei manet in eo? Filioli mei: non diligamus verbo, neq3 lingua: ſed opere, ⁊ veritate. Gradua. Ad dñm, cum tribularer, clamaui: ⁊ exaudiuit me. ℣. Dñe libera aīam meam à labijs iniqs: ⁊ à lingua doloſa. Alleluia. ℣. Dñe deus meus in te ſperaui: ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me: ⁊ libera me.

Sequētiā ſc̄ti euāg. ſm̄ Lucam. ca. 14

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo quidā fecit cenā magnā: ⁊ vocauit multos. Et miſit ſeruum ſuum hora cenę dicere inuitatis: vt venirent. quia iam parata ſunt oīa. Et ceperunt omnes ſimul ſe excuſare. Prim⁹ dixit ei. Villam emi: ⁊ neceſſe habeo exire, ⁊ videre illam. Rogo te, habe me excuſatum. Et alter dixit. Juga boum emi quinq3: ⁊ illa probare

bare volo, rogo te, habe me excu
ſatum. Et alius dixit. Uxorem
duxi, ⁊ ideo non poſſum venire.
Et reuerſus ſeruus nũciauit hęc
domino ſuo. Tunc iratus pater
familias dixit ſeruo ſuo. Exi cito
in plateas, ⁊ vicos ciuitatis, ⁊ pau
peres, ac debiles, ⁊ cęcos, ⁊ clau
dos introduc huc. Et ait ſeruus.
Domine, factum eſt vt impera
ſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait do
minus ſeruo. Exi cito in vias, ⁊
ſepes, ⁊ compelle intrare: vt im
pleatur domus mea. Dico autẽ
vobis, ꝙ nemo virorum illorum,
qui vocati ſunt, guſtabit cęnam
meam. Offerto. Domine, conuer
tere, ⁊ eripe animã meã: ſaluum me fac
propter miſericordiã tuã. Secreta.
Oblatio nos, queſumus do
mine, tuo nomini dicanda
purificet: ⁊ de die in diem ad cęle
ſtis vitę tranſferat actionẽ. Per
dominum noſtrũ. Alia ſecreta.
Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt ꝑ huius ſacramen
ti virtutem a cunctis nos mentis
⁊ corporis hoſtibus tuearis, gra
tiam tribuens in preſenti, ⁊ glo
riã in futuro. Per dñm. Cõio.
Cantabo dño, qui bona tribuit mihi: ⁊
pſallã nomini dñi altiſſimi. Poſtcõio.
Sumptis muneribus ſacris,
q̄s dñe, vt cum frequenta
tione myſterii, creſcant nrę ſalu
tis effectus. Per. Alia poſtcõio.
Mundet ⁊ muniat nos, queſu
mus dñe, diuini ſacri munꝰ
oblatũ: ⁊ intercedente beata vir
gine dei genitrice maria cum btis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq̃
btõ N. ⁊ oĩbus ſcis: a cũctis nos
reddas, ⁊ puerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos. per.

¶ Dñica. iiij. poſt pẽteco. Intro.

Reſpice in me, ⁊ miſerere mei
dñe, quoniã vnicus ⁊ pau
per ſũ ego: vide humilita
tem meã ⁊ laborem meũ:
⁊ dimitte omnia peccata
mea deꝰ meꝰ. Ps. Ad te
dñe leuaui animã meã, deus meus in te
cõfido, nõ erubeſcã. V. Gloria. Oro.
Protector in te ſperantium
deus, ſine quo nihil eſt vali
dum, nihil ſanctum, multiplica ſu
per nos miſericordiam tuam: vt
te rectore, te duce, ſic tranſeamus
per bona temporalia, vt non a
mittamus eterna. Per dominũ.
Ad poſcenda ſuffra. ſctõr. Oro.
A cunctis nos, q̄s dñe, men
tis ⁊ corporis defende peri
culis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgi
ne dei genitrice Maria, cum btis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq̃
btõ N. ⁊ oĩbus ſcis, ſalutẽ nobis
tribue benignus ⁊ pacem, vt de
ſtructis aduerſitatibus, ⁊ errori
bus vniuerſis, eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtolę bea
ti petri apoſtoli. j. cap. vlti.
Chariſſimi, humiliamini ſub potẽ
ti manu dei: vt vos exaltet in tpe
viſitationis. Omnem ſolicitudi
nẽ veſtram proiicientes in eũ: qm̃
ipſi cura eſt de vobis. Sobrii eſto
te, ⁊ vigilate: qꝛ aduerſarius ve
ſter diabolus, tanquã leo rugiẽs
circuit querens quẽ deuoret: cui

reſiſtite fortes in fide: ſcientes eā-
dē paſſionē ei, q̄ in mūdo eſt, vr̄e
fraternitati fieri. Deus autē oīs
grē, q vocauit vos in eternā ſuā
gloriā, in xp̄o ieſu modicum paſ-
ſos: ipſe perficiet, cōfirmabit, ſoli
dabitq̄. Ipſi gloria, ⁊ imperiū:
i ſecula ſeculoꝝ. Amē. Gra. Ia-
cta cogitatū tuū i dño: ⁊ ipſe te enutriet.
℣. Dū clamarē ad dominū, exaudiuit vo
cē meā ab his, qui appropinquant mihi.
Alleluia. ℣. Deus iudex iuſt⁹, fortis ⁊ pa
tiēs: nūquid iraſcetur per ſingulos dies?
Sequētia ſcti euāge. ſm Lucam.

ca. 15 In illo tēpore: Erant appro
pinquantes ad Jeſum publi-
cani ⁊ peccatores, vt audirent il-
lum. Et murmurabant phariſei
⁊ ſcribe, dicentes. Quia hic pec-
catores recipit: ⁊ māducat cū il-
lis. Et ait ad illos parabolā iſtā
dicens. Quis ex vobis homo, q
habet centum oues: ⁊ ſi perdide-
rit vnam ex illis, nonne dimittit
nonagintanouem in deſerto, ⁊ va
dit ad illam, que perierat, donec
inueniat illam? Et cum inuenerit
eam, imponit in humeros ſuos
gaudēs: ⁊ veniēs domū, cōuocat
amicos ⁊ vicinos, dicens illis. Cō
gratulamini mihi: qa inueni ouē
meā, que perierat. Dico vobis: q
ita gaudiū erit in celo ſuper vno
pctōre penitentiā agēte, magis q̄
ſupra nonagintanouē iuſtis, q nō
indigent penitētia. Aut q̄ mulier
hn̄s drachmas decē: ⁊ ſi pdiderit
drachmā vnā, nōne accēdit lucer-
nā, ⁊ euerrit domū, ⁊ querit diligē
ter, donec inueniat eam? Et cum
inuenerit: cōuocat amicas ⁊ vi-
cinas, dicēs. Congratulamini mi
hi: qa inueni drachmā, quā pdide
rā. Ita dico vobis, gaudiū erit in
celo coram angelis dei ſuper vno
pctōre penitētiā agente. Offert.
Sperent in te oēs, q nouerūt nomē tuū
dñe, qm̄ nō derelinq̄s querentes te: pſalli
te dño, q habitat in ſion: qm̄ non eſt obli-
tus orationem pauperum. Secreta.

Reſpice, q̄s dñe, munera ſup-
plicātis eccleſie: ⁊ ſaluti cre-
dentiū ppetua ſctificatione ſumē-
da concede. Per. Alia ſecreta.

Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra-
menti virtutē, a cunctis nos men-
tis ⁊ corporis hoſtibus tuearis,
gratiā tribuēs in pſenti, ⁊ gloriā
in futuro. Per dnm̄. Cōio. Dico
vobis gaudiū eſt angelis dei ſuper vno
pctōre penitentiā agente. Poſtcōio.

Sancta tua dñe nos ſumpta
viuificent: ⁊ miſericordie ſē
piterne preparent expiatos. Per
dominum. Alia poſtcommunio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̄s do
mine, diuini ſcti munus ob-
latum: ⁊ intercedente btā virgi-
ne dei genitrice maria, cū beatis
aplis tuis petro ⁊ paulo, atque
btō N. ⁊ oībus ſcis: a cūctis nos
reddas, ⁊ puerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos. per.

¶ Dominica quarta poſt pen-
tecoſten, Introitus.

Dominus illuminatio
mea, ⁊ ſalus mea: quem
timebo? dominus defen-
ſor vite mee: a quo trepi
dabo? qui tribulāt me ini
mici mei: ipſi infirmati ſunt, ⁊ ceciderūt.
Ps.

Ps. Si conſiſtant aduerſum me caſtra: non
timebit cor meuʒ. ℣. Gloria pa. Oratio.
Da nobis, q̄s dn̄e, vt ⁊ mun-
di curſus pacifice nobis tuo
ordine dirigat̃: ⁊ eccleſia tua trā-
quilla deuotione letet̃. Per do.
Ad poſcenda ſuffra. ſcōr. Oro.
A Cunctis nos, q̄s dn̄e, men-
tis ⁊ corporis defende pe-
riculis: ⁊ intercedēte glorioſa vir
gine dei genitrice maria: cū beatis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atq̄
btō N. ⁊ oībus ſcīs: ſalutē nobis
tribue benignus ⁊ pacem: vt de-
ſtructis aduerſitatibus, ⁊ errori-
bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eūdeʒ.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtole beati
ca. 8 Pauli apoſtoli ad Romanos.
FRatres: Exiſtimo enim, q̄
non ſint cōdigne paſſiones
huius tpis ad futuram gloriaʒ: q̄
reuelabitur in nobis. Nā expecta
tio creature reuelationem filio-
rum dei expectat. Vanitati enim
creatura ſubiecta eſt non volens:
ſed ꝓpter eū q ſubiecit eaʒ in ſpe.
Quia ⁊ ipſa creatura liberabit̃ a
ſeruitute corruptionis, in liberta
tem glīe filiorū dei. Scimus eniʒ,
q̄ oīs creatura ingemiſcit, ⁊ par-
turit vſq̄ adhuc. Non ſolū autē
illa, ſed ⁊ nos ipſi primitias ſpūs
hn̄tes, ⁊ ipſi intra nos gemimus
adoptioneʒ filiorū dei: expectan
tes redemptionem corporis nr̄i:
in chriſto ieſu dn̄o nr̄o. Gradua.
Propitius eſto dn̄e pctis noſtris: neq̄n di-
cant gentes, vbi eſt deus eorum? ℣. Adiuua
nos deus ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter honorē nois
tui dn̄e libera nos. Alleluia. ℣. Deus, qui
ſedes ſuper thronum, ⁊ iudicas equitateʒ: eſto
refugium pauperum in tribulatione. Se-
quentia ſancti euāg. ſcd̄m Lucā. ca. 5
IN illo tēpore: Cum turbe ir
ruerent in ieſum, vt audirēt
verbū dei: ⁊ ipſe ſtabat ſecus ſta-
gnū geneſareth: ⁊ vidit duas na-
ues ſtantes ſecus ſtagnuʒ. Piſca
tores aūt deſcenderāt: ⁊ lauabāt
retia. Aſcendens auteʒ in vnā na-
uim, q̄ erat ſimonis: rogauit eum
vt a terra educeret puſillū. Et ſe-
dens, docebat de nauicula tur-
bas. Vt autē ceſſauit loqui: dixit
ad ſimonē. Duc in altum: ⁊ laxāte
retia veſtra in capturā. Et rn̄dēs
ſimō dixit illi. Preceptor, per to-
tam noctē laborantes nihil cepi-
mus: in verbo autem tuo laxabo
rete. Et cum hoc feciſſent, cōclu-
ſerunt piſciuʒ multitudinē copio-
ſam. Rumpebat̃ autē rete eorū:
⁊ annuerunt ſocijs, q erant in alia
naui: vt venirent: ⁊ adiuuarent
eos. Et venerūt, ⁊ impleuerunt
ambas nauiculas ita, vt penē mer
gerent̃. Quod cum videret ſimō
petrus, procidit ad genua Jeſu,
dicens. Exi a me: q̄r homo pctōr
ſum dn̄e. Stupor eniʒ circūdede-
rat eū, ⁊ oēs, qui cū illo erant in ca
ptura piſcium, quā ceperant. Si-
militer autē ⁊ iacobum ⁊ ioannē
filios zebedei, qui erant ſocij ſi-
monis. Et ait ad ſimoneʒ Jeſus.
Noli timere: ex hoc enim iam eris
homines capiens. Et ſubductis
ad terram nauibus, relictis om-
nibus, ſecuti ſunt eum. Offerto.
Illumina oculos meos, dn̄e, ne vnquam ob-

doꝛmiam in moꝛte, nequando dicat inimicus meus, pꝛeualui aduerſus eum. **Secreta.**

OBlationibus nr̄is, q̄s dñe, placare ſuſceptis: ⁊ ad te noſtras etiã rebelles cõpelle propitius voluntates. p. **Alia ſecreta.**

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ꝑ huius ſacramenti virtutem a cunctis nos mentis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibus tuearis: gratiam tribuens in pꝛeſenti, ⁊ gloriaꝫ in futuro. Per. **Cõio.** **V** nūs firmamentũ meũ, ⁊ refugium meum, liberatoꝛ meus, deus meus, ⁊ adiutoꝛ meꝰ. **Poſtcõ.**

MYſteria nos, dñe q̄s, ſumpta purificẽt: ⁊ ſuo munere tueantur. Per dñm. **Alia poſtcõio.**

MUndet ⁊ muniat nos, queſumus dñe, diuini ſacri munꝰ oblatũ: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice maria: cuꝫ btĩs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atqꝫ btõ N. ⁊ oĩbus ſcĩs: a cũctis nos reddas, ⁊ ꝑuerſitatibus expiatos ⁊ aduerſitatibus expeditos. per.

¶ **Dñica. v. poſt pente. Introi.**

EXaudi domine vocem meã, qua clamaui ad te, adiutoꝛ meus eſto, ne derelinquas me, neque deſpicias me, deus ſalutaris meus. **Ps.** Dominus illuminatio mea ⁊ ſalus mea, quem timebo? **℣.** Gloria. **Oĩo.**

DEus, qui diligentibus te bona inuiſibilia pꝛeparaſti: infunde coꝛdibus noſtris tui amoris affectum: vt te in oĩbus ⁊ ſuper omnia diligentes, pꝛomiſſiones tuas, que omne deſiderium ſuperãt, conſequamur. Per do. **Ad poſcenda ſuffra. ſcõꝝ. Oĩo.**

A Cunctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ coꝛpoꝛis defende periculis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgine dei genitrice maria, cum btĩs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atqꝫ btõ N. ⁊ oĩbus ſcĩs: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eũ.

Tertia oĩo dicatur ad libitum ſacerdo. Lctõ eplẽ btĩ petri apl̄i. j. ca. 3

CHariſſimi: Omnes vnanimes in oꝛatione eſtote, compatientes: fraternitatis amatores, miſericoꝛdes, modeſti, humiles: nulli malum pꝛo malo reddẽtes, vel maledictum pꝛo maledicto: ſed econtrario benedicẽtes. Quia in hoc vocati eſtis, vt benedictionem hereditate poſſideatis. Qui enim vult vitam diligere: ⁊ dies videre bonos: coerceat linguam ſuaꝫ a malo: ⁊ labia eius ne loquãtur dolũ. Declinet autem a malo: ⁊ faciat bonũ: inquirat pacem, ⁊ ſequatur eaꝫ. Quia oculi dñi ſuꝑ iuſtos, ⁊ aures eius in pꝛeces eoꝝ. Uultus autẽ dñi ſuꝑ faciẽtes mala. Et qs eſt qui vobis noceat: ſi boni emulatoꝛes fueritis? Sed ⁊ ſiqd patimini pꝛopter iuſtitiã: beati eritis. Terrorẽ auteꝫ eoꝝ ne timueritis: neqꝫ cõturbemini. Dñm autẽ ieſum xp̄m ſanctificate in coꝛdibus vr̄is. **Grad.**

PRotectoꝛ noſter aſpice deus: ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. **℣.** Dñe deus virtutum exaudi pꝛeces ſeruoꝝ tuoꝝum. **A**lleluia. **℣.** Domine in virtute tua letabitur rex: ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer. **Sequentia**

tia ſancti euãge. ſm̄ Matthéum.

ca. 5 IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen dico vobis, niſi abundauerit iuſtitia veſtra pluſquam ſcribarum ⁊ phariſeoꝛum: non intrabitis in regnuȝ celoꝛum. Audiſtis quia dictum eſt antiquis. Non occides. Qui autē occiderit: reus erit iudicio. Ego auteȝ dico vobis: quia omnis qui iraſcit̄ fratri ſuo: reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri ſuo, racha, reuſ erit concilio. Qui autem dixerit, fatue, reus erit gehenne ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare: ⁊ ibi recoꝛdatus fueris: q: frater tuus habet aliquid aduerſum te: relinque ibi munus tuum ante altare: ⁊ vade pꝛius reconciliari fratri tuo. Et tunc veniens offeres munus tuū.

Offertoꝛium. Benedicam dominum, qui tribuit mihi intellectum: pꝛouidebam deuȝ in conſpectu meo ſemper: quoniam à dextris eſt mihi, ne commouear. Secreta.

PRopitiare domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ has oblationes famuloꝛum famularumqȝ tuarum benignus aſſume: vt quod ſinguli obtulerūt ad honoꝛem nominis tui: cunctis pꝛoficiat ad ſalutem. Per dominuȝ.

Alia ſecreta.

EXaudi nos, deus ſalutaris noſter: vt p huius ſacramenti virtutē: à cunctis nos mentis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibus tuearis: gratiam tribuens in pꝛeſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per dominum noſtrum. Communio. Unam petij à domino: hanc requiram: vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vite mee. Poſtcommunio.

VOs domine celeſti dono ſatiaſti, pꝛeſta queſumus: vt à noſtris mūdemur occultis: ⁊ ab hoſtium liberemur inſidijs. Per dn̄m noſtrū. Alia poſtcōio.

MUndet ⁊ muniat nos, queſumus dn̄e, diuini ſacri munꝰ oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice maria: cuȝ beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo, atqȝ beato N. ⁊ omnibus ſanctis: à cunctis nos reddas, ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundeȝ.

¶ Dn̄ica. vj. poſt petec. Introi.

DOminus foꝛtitudo plebis ſue: ⁊ pꝛotectoꝛ ſalutarium chriſti ſui eſt: ſaluum fac populū tuum domine, ⁊ benedic hereditati tue: ⁊ rege eos vſqȝ in ſeculum. Ps. Ad te domine clamabo: deus meus ne ſileas à me: nequando taceas à me: ⁊ aſſimilaboꝛ deſcendentibus in lacum. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ fi. Oratio.

DEus virtutum cuius eſt totum quod eſt optimum: inſere pectoꝛibus noſtris amoꝛem tui nominis: ⁊ pꝛeſta in nobis religionis augmentum: vt que ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio, que ſunt nutrita, cuſtodias. Per dominum noſtrum. Ad poſcenda ſuffragia ſanctoꝛum. Oratio.

ACunctis nos, q̄s dn̄e, mentis ⁊ coꝛpoꝛis defende periculis: ⁊ intercedēte glioſa virgine dei genitrice maria: cū beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atqȝ btō N. ⁊ oībus ſctis, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt de-

ſtructis aduerſitatibus ⁊ errori-
bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eundē.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſecerdotis. Lectio epiſtolę bea-
ca.6 ti Pauli apoſtoli ad Romanos,
FRatres: Quicūq; baptiza-
ti ſumus in chr̄o ieſu: in mor-
te ipſius baptizati ſumus. Con-
ſepulti igitur ſumus cum illo per
baptiſmum in mortem: vt quó-
modo ſurrexit Chriſtus à mor-
tuis per gloriam patris: ita ⁊ nos
in nouitate vitę ambulemus. Si
enim complantati facti ſumus ſi-
militudini mortis eius, ſimul ⁊
reſurrectionis erimus. Hoc ſciē-
tes: quia vetus homo noſter ſi-
mul crucifixus eſt: vt deſtruatur
corpus peccati: vt vltra non ſer-
uiamus peccato. Qui enim mor-
tuus eſt: iuſtificatus eſt à peccato.
Si enim mortui ſumus cum chri-
ſto: crédimus, quia ſimul etiā vi-
uemus cum illo. Scientes quia
Chriſtus reſurgens ex mortuis,
non iam moritur: mors illi vltra
non dominabitur. Quod enim
mortuus eſt peccato: mortuus eſt
ſemel. Quod autem viuit: viuit
deo. Ita ⁊ vos exiſtimate vos
mortuos quidem eſſe peccato: vi
uentes autem deo in chriſto ieſu
domino noſtro. Grad. Conuérte-
re dn̄e aliquātulum: ⁊ deprecare ſuper ſeruos
tuos. ℣. Domine refugium factus es nobis: à
generatione ⁊ progenie. Alleluia. ℣. In te
domine ſpèraui, non confūdar in ęternum: in iu
ſtitia tua libera me: ⁊ éripe me: inclina ad me
aurem tuam: accélera vt eripias me. Se-
quen. ſancti euāg. ſm̄ Marcum.

IN illo tempo- ca. 8
re: Cum tur-
ba multa eſſet cum
ieſu: nec haberent
quod manducarēt:
conuocatis diſcipu
lis ſuis, ait illis. Mi
ſéreor ſuper turbā:
quia ecce iam triduo ſuſtinent me:
nec habent quod mādwithout ducent. Et
ſi dimiſero eos ieiúnos in domū
ſuam: deficient in via. Quidam
enim ex eis de lōge venerunt. Et
reſpōderunt ei diſcipuli ſui. Un-
de iſtos poterit quis hic ſaturare
panibus in ſolitudine? Et inter-
rogauit eos. Quot panes habe-
tis? Qui dixerunt. Septem. Et
pręcepit turbę diſcumbere ſuper
terram. Et accipiens ſeptem pa-
nes, gratias agēs, fregit, ⁊ dabat
diſcipulis ſuis: vt appónerent.
Et appoſuerunt turbę. Et ha-
bebat piſcículos paucos: ⁊ ipſos
benedixit: ⁊ iuſſit apponi. Et mā
ducauerunt, ⁊ ſaturati ſunt. Et
ſuſtulerunt, quę ſuperfuerant,
fragmentorum ſeptem ſportas.
Erant autē qui manducauerūt:
quaſi q̄tuor millia: ⁊ dimiſit eos.
Offertorium. Pérfice greſſus meos in
ſemitis tuis: vt non moueantur veſtigia mea: in
clina aurem tuam, ⁊ exaudi verba mea: miri-
fica miſericordias tuas: qui ſaluos facis ſperā-
tes in te domine. Secreta.
PRopitiare dn̄e ſupplicatio-
nibus noſtris: ⁊ has populi tui
oblationes benignus aſſume: vt
nullius ſit irritum votum: nul-
lius vacua poſtulatio: pręſta q̄s,
vt q̄d fideliter pétimus: efficaci-
ter

ter cóſequamur.ꝑ. Alia ſecreta.
EXaudi nos deus ſalutaris
noſter:vt ꝑ huius ſacramen
ti virtutem à cunctis nos mentis
⁊ corporis hoſtibus tuearis:gra
tiam tribuens in pręſenti, ⁊ glo-
riaꝫ in futuro. Per dñm. Coio.
Circuibo:⁊ immolabo in tabernaculo eius
hoſtiam iubilationis:cantabo, ⁊ pſalmum di-
cam domino. Poſtcommunio.
REpleti domine muneribus
tuis:tribue q̄s:vt eorum munde
mur effectu:⁊ muniamur auxilio.
Per dñm. Alia poſtcommunio.
MUndet ⁊ muniat nos,q̄s do
mine, diuini ſacri munꝰ ob-
latum:⁊ intercedente btā virgi-
ne dei genitrice maria,cuꝫ beatis
aplis tuis petro ⁊ paulo:atque
btō N. ⁊ oibus ſcis:à cūctis nos
reddas ⁊ ꝑuerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos.per.
❡ Dñica.vij.poſt pẽte. Intro.

OMnes gentes pláu-
dite manibus: iubila-
te deo in voce exulta-
tionis. Ps. Qm̄ dñs
excelſus,terribilis,rex
magnus ſuper omneꝫ
terram. ℣. Gloria pa
tri,⁊ filio. Oratio.
DEus, cuius prouidentia in
ſui diſpoſitione non fallit:
te ſupplices exoramus:vt noxia
cuncta ſubmóueas:⁊ omnia no-
bis profutura cōcedas. Per do.
Ad poſcenda ſuffra.ſctoꝝ, Oro.
ACunctis nos,q̄s dñe,men-
tis ⁊ corporis defende peri-
culis:⁊ intercedente glorioſa v̄gi
ne dei genitrice maria:cum btis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo,atqꝫ
btō N. ⁊ oibus ſcis:ſalutē nobis
tribue benignus ⁊ pacem:vt de-
ſtructis aduerſitatibus ⁊ errori-
bus vniuerſis:eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eundē.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati
Pauli apoſtoli ad Romanos. ca.6
FRatres: Humanum dico
propter infirmitateꝫ carnis
veſtrę. Sicut eniꝫ exhibuiſtis mē
bra vr̄a ſeruire immunditię,⁊ iniq
tati ad iniquitatē:ita ⁊ nūc exhi-
bete membra vr̄a ſeruire iuſtitię
in ſanctificationē. Cū enim ſerui
eſſetis pctī:liberi fuiſtis iuſtitię.
Quem ergo fructum habuiſtis
tūc in illis:in q̄bus nunc erubeſci
tis? Nam finis illorum mors eſt.
Nunc vero liberati à pctō:ſerui
autem facti deo:habetis fructuꝫ
veſtrū in ſctificationē:finē vero
vitā ęternā. Stipēdia enim pctī,
mors:gr̄a autem dei,vita ęterna,
in xp̄o ieſu dño nr̄o. Graduale.
Venite filij, audite me:timorem domini do-
cebo vos. ℣. Accédite ad eum:⁊ illuminami
ni:⁊ facies veſtrę non confundentur. Alle-
luia. ℣. Omnes gentes pláudite manibus:iu
bilate deo in voce exultationis. Sequen-
tia ſci euangelij ſm̄ Mattheum. ca.7
IN illo tp̄e:Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Attendite à falſis
prophetis,qui veniunt ad vos in
veſtimentis ouium:intrinſecus
auteꝫ ſunt lupi rapaces. A fructi
bus eoꝝ cognoſcetis eos. Nun-
quid cólligūt de ſpinis vuas:aut
de tribulis ficus? Sic omnis ar-
bor bona bonos fructus facit.

Mala autem arbor malos fructus facit. Non poteſt arbor bona malos fructus facere, neqȝ arbor mala fructus bonos facere. Omnis arbor, que nō facit fructū bonū, excidetur: ⁊ in ignem mittetur. Igit ex fructibus eorū cognoſcetis eos. Non oīs qui dicit mihi: dñe, dñe: intrabit in regnū celorū: ſed qui facit volūtatē patris mei, qui in celis eſt: ipſe intrabit in regnum celorū. Offerto. Sicut in holocauſtis arietum ⁊ taurorum: ⁊ ſicut in millibus agnorū pinguiū: ſic fiat ſacrificiū nr̄m in cōſpectu tuo hodie: vt placeat tibi: q̄r non eſt ↄfuſio ↄfidētibus in te dñe. Secr.

Deus, qui legaliū differētiaȝ hoſtiarum vnius ſacrificij perfectione ſanxiſti: accipe ſacrificium a deuotis tuis famulis, ⁊ pari benedictione, ſicut munera Abel ſanctifica: vt quod ſinguli obtulerunt ad maieſtatis tue honorem: cunctis proficiat ad ſalutem. Per dñm no. Alia ſecreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem: a cūctis nos mētis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiā tribuens in p̄ſenti: ⁊ gloriā in futuro. Per. Cōio. Inclina aurem tuam, accelera, vt eruas me. Poſtcō.

Tua nos domine medicinalis operatio: ⁊ a noſtris peruerſitatibus clementer expediat, ⁊ ad ea, que ſunt recta, perducat. Per dñm noſtrū. Alia poſtcōio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̄s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedēte beata v̄gine dei genitrice maria: cū btīs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atqȝ btō N. ⁊ oībus ſctīs: a cūctis nos reddas ⁊ p̄uerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eū.

¶ Dñica. viij. poſt penteco. Introitus.

Suſcepimus deus miſericordiam tuam in medio templi tui: ſecundū nomen tuū deus: ita ⁊ laus tua in fines terre: iuſtitia plena eſt dextera tua. Ps. Magnus dominus, ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in mōte ſācto eius. V. Gloria. Oratio.

Largire nobis, q̄s domine, ſemp̄ ſpiritum cogitādi que recta ſunt, propitius ⁊ agendi: vt qui ſine te eſſe non poſſumus: ſm̄ te viuere valeamus. Per dñm. Ad poſcenda ſuffra. ſctōr. Orō.

A cunctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte glorioſa virgine dei genitrice maria: cū beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atqȝ btō N. ⁊ oībus ſcīs, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eūdē. Tertia oratio dicatur ad libitum ſecerdotis. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Romanos. ca. 8

Fratres: Debitores ſumus, non carni: vt ſm̄ carnē viuamus. Si enim ſm̄ carnē vixeritis, moriemini. Si autē ſpū facta carnis mortificaueritis, viuetis. Quicūqȝ enim ſpiritu dei agunt: hi filij dei ſūt. Nō enim accepiſtis ſpiritum ſeruitutis iterū in timore: ſed accepiſtis ſpiritū adoptionis filiorum

filiorum: in quo clamamus: abba pater. Ipſe enim ſpiritus teſtimonium reddit ſpiritui noſtro, quod ſumus filij dei. Si autē filij: ⁊ heredes. Heredes quidem dei, coheredes autem chriſti. **Gradua.** Eſto mihi in deum protectorem, ⁊ in locum refugij: vt ſaluum me facias. ℣. Deus in te ſperaui domine nō cōfundar in eternum. **Al**leluia. ℣. Magnus dominus, ⁊ laudabilis valde: in ciuitate dei nr̃i, in monte ſancto eius.

ca. 16 **Sequētia ſancti euāg. ſcḋm Lucā.**

IN illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Hō quidā erat diues, q habebat villicū: ⁊ hic diffamatus eſt apud illū: q̄ſi diſſipaſſet bona illius. Et vocauit illum: ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rōnē villicationis tue. Iam enim nō poteris villicare. Ait aūt villicus intra ſe. Quid faciā: q2 dn̄s meus aufert à me villicationē? Fodere nō valeo: mēdicare erubeſco. Scio qd faciam: vt cū amotus fuero à villicatione: recipiant me in domos ſuas. Conuocatis itaq3 ſingulis debitoribus domini ſui, dicebat primo. Quātū debes dn̄o meo? At ille dixit. Centū cados olei. Dixitq3 illi. Accipe cautionē tuā: ⁊ ſede cito: ⁊ ſcribe q̄nquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero quātū debes? Qui ait. Cētū choros tritici. Ait illi. Accipe lr̃as tuas: ⁊ ſcribe octoginta. Et laudauit dn̄s villicū iniquitatis: q2 prudēter feciſſet: quia filij huius ſeculi, prudētiores filijs lucis in generatione ſua ſūt. Et ego dico vobis. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt cū defeceritis, recipiat vos in eterna tabernacula. **Offerto.** Populum humilem ſaluū facies dn̄e: ⁊ oculos ſuperborum humiliabis: q̄m nō eſt deus p̄ter te dn̄e. **Secreta.**

SVſcipe, q̄s dn̄e, munera: que tibi de tua largitate deferimus: vt hec ſacroſācta myſteria: gratie tue operāte virtute, ⁊ preſentis vite nos conuerſatione ſāctificent: ⁊ ad gaudia ſempiterna perducāt. Per do. **Alia ſecreta.**

EXaudi nos, deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem: à cūctis nos mētis ⁊ corporis hoſtibus tuearis: grām tribuens in p̄ñti: ⁊ gloriā in futuro. Per dn̄m. **Communio.** Guſtate ⁊ videte: quoniam ſuauis eſt dominus: beatus vir, qui ſperat in eo. **Poſtcōio.**

SIt nobis domine reparatio mētis ⁊ corporis celeſte myſterium: vt cuius exequimur actionem: ſētiamus effectum. Per dominum noſtrum. **Alia poſtcōio.**

MVndet ⁊ muniat nos, q̄s domine, diuini ſacrī munus oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice maria: cū beatis aplīs tuis Petro ⁊ Paulo, atq3 btō N. ⁊ oībus ſcīs: à cunctis nos reddas ⁊ p̄uerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. p̄cū.

¶ **Dn̄ica nona poſt pēt. Intro.** [E]cce, deus adiuuat me: ⁊ dominus ſuſceptor eſt anime mee: auerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua diſperde illos:

pꝛotectoꝛ meus domine. ps. Deus: in nomine tuo ſaluum me fac: ⁊ in virtute tua libera me. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊. Oꝛatio.

Pateant aures miſericoꝛdię tuę domine pꝛecibus ſupplicantium: ⁊ vt petentibus deſiderata concedas: fac eos, quę tibi ſunt placita: poſtulare. Per do.

Ad poſcēda ſuffra. ſctōꝛuꝫ Oīo.

ACunctis nos, quęſumus domine, mentis ⁊ coꝛpoꝛis defēde periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria: cū btis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atqꝫ beato N. ⁊ oībus ſāctis: ſaluteꝫ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eun. Tertia oīo dicat ad libitū ſacerdotis. Lctō eplę beati

ca. 10 ti Pauli apoſtoli ad Coꝛinthi. j.

FRatres: Nō ſimus concupiſcentes maloꝛum: ſicut ⁊ illi ɔcupierūt. Neqꝫ idololatrę efficiamini: ſicut qdaꝫ ex ipſis: quemadmodū ſcriptū eſt. Sedit populus mādučare, ⁊ bibere, ⁊ ſurrexerunt ludere. Neqꝫ foꝛnicemur: ſicut quidam ex ipſis foꝛnicati ſūt: ⁊ ceciderunt vna die vigintitria millia. Neqꝫ tētemus xpm: ſicut qdā eoꝛuꝫ tentauerūt: ⁊ à ſerpentibus perierūt. Neqꝫ murmurauēritis: ſicut qdam eoꝛū murmurauerunt, ⁊ perierunt ab exterminatoꝛe. Hęc aūt oīa in figura cōtingebant illis. Scripta ſunt aūt ad coꝛrectionem nr̄am: in quos fines ſeculoꝛum deuenerūt. Itaqꝫ qui ſe exiſtimat ſtare: videat ne cadat. Tentatio vos non appꝛehēdat, niſi humana. Fidelis autem deus eſt: qui nō patietur vos tentari ſupꝛa id, quod poteſtis. Sed faciet cū tentatione etiam pꝛouētum: vt poſſitis ſuſtinere. Grad.

Domine dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuuꝫ in vniuerſa terra! ℣. Quoniā eleuata eſt magnificētia tua ſuper cęlos. Alleluia. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab inſurgētibus in me libera me. Sequētia ſancti euāgelij ſm Lucaꝫ. ca. 19

IN illo tpe: Cum appꝛopinquaret ieſus hieruſalem: vidēs ciuitatem fleuit ſup illam: dicens. Qꝛ ſi cognouiſſes ⁊ tu. Et quidē in hac die tua, quę ad pacē tibi: nūc autē abſcondita ſunt ab oculis tuis. Qꝛ venient dies in te, ⁊ circūdabunt te inimici tui vallo. Et circūdabunt te: ⁊ coanguſtabunt te vndiqꝫ: ⁊ ad terraꝫ ꝓſternēt te, ⁊ filios tuos, q in te ſunt. Et nō relinquēt in te lapidem ſup lapidem: eo ꝙ non cognoueris tēpus viſitationis tuę. Et ingreſſus in templuꝫ cępit eijcere vendētes in illo, ⁊ ementes: dicēs illis. Scriptū eſt, qꝛ domus mea domus oꝛōnis eſt. Uos aūt feciſtis illā ſpeluncaꝫ latronū. Et erat docens quotidie in templo. Offertoꝛium. Iuſtitię domini rectę, lętificantes coꝛda: ⁊ dulcioꝛa ſuper mel ⁊ fauum: nam ⁊ ſeruus tuus cuſtodit ea. Secreta.

COncede nobis, q̄s domine: hęc digne frequentare myſteria: quia quoties huius hoſtię cōmemoꝛatio, celebꝛatur; opus noſtrę redemptionis exercetur. Per dn̄m noſtruꝫ. Alia ſecreta.

Exaudi

Exaudi nos, deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra-
menti virtutem: a cũctis nos mẽ-
tis ⁊ corporis hoſtibus tueáris:
gr̃am tribuens in pñti: ⁊ gloriá in
futuro. Per. Coio. Qui manducat
meam carnem, ⁊ bibit meum ſanguinem, in me
manet: ⁊ ego in eo: dicit dñs. Poſtcõio.

Tui nobis domine commu-
nio ſacramenti, ⁊ purificatio
nem conferat, ⁊ tribuat vnitatez.
Per dñm. Alia poſtcommunio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̃s do
mine, diuini ſacramenti mu
nus oblatũ: ⁊ intercedẽte btá vir
gine dei genitrice maria, cũ btis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq;
btõ N. ⁊ oibus ſctis: a cũctis nos
reddas ⁊ puerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos. per.

¶ Dñica.x.poſt pẽteco. Introi.

Cum clamarem ad do-
minum, exaudiuit vocẽ
meam ab his, qui ap-
propinquãt mihi: ⁊ hu
miliauit eos, qui eſt an-
te ſecula: ⁊ manet i eter
num: iacta cogitatum
tuum in domino: ⁊ ipſe
te enutriet. Ps. Exaudi deus orationẽ meaz:
⁊ ne deſpéxeris deprecationem meam: inten-
de mihi, ⁊ exaudi me. ℣. Gloria pa. Oro.

Deus, q oipotentiá tuá par-
cendo maxime ⁊ miſerádo
manifeſtas: multiplica ſuper nos
miſericordiam tuam: vt ad tua p
miſſa currentes, celeſtium bono-
rum facias eſſe conſortes. Per.
Ad poſcenda ſuffra. ſcõrũ. Oro.

A cunctis nos, q̃s dñe, men-
tis ⁊ corporis defende peri-
culis: ⁊ intercedẽte glioſa virgi-
ne dei genitrice maria: cũ beatis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq;
btõ N. ⁊ oibus ſctis, ſalutẽ nobis
tribue benignus ⁊ pacem: vt de-
ſtructis aduerſitatibus ⁊ errori-
bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati
Pauli apoſtoli ad Corinthios.j. ca.12.

Fratres: Scitis q̃m cum gẽ-
tes eſſetis: ad ſimuláchra mu
ta, put ducebámini, eũtes. Ideo
notum vobis facio: quod nemo
in ſpiritu dei loquẽs: dicit anathẽ
ma ieſu. Et nemo poteſt dicere
dñs ieſus: niſi in ſpiritu ſctõ. Di-
uiſiones vero gr̃aruz ſũt: idẽ aũt
ſpiritus. Et diuiſiones miniſtra-
tionum ſũt: idem aũt dñs. Et di-
uiſiones operationũ ſunt: idẽ ve-
ro deus: q opaꝛ oia in oibus. Uni
cuiq; autem datur manifeſtatio
ſpũs ad vtilitatez. Alij qdem per
ſpũm daꝛ ſermo ſapiẽtię. Alij au-
tẽ ſermo ſciẽtię, ſꝫ eũdẽ ſpm̃. Al-
teri fides, in eodẽ ſpũ. Alij gr̃a ſa-
nitatũ, in vno ſpũ. Alij operatio
virtutũ. Alij prophetia. Alij di-
ſcretio ſpirituuz. Alij genera lin-
guarum. Alij interpretatio ſer-
monũ. Hęc autem oia operatur
vnus atq; idem ſpiritus: diuidẽs
ſingulis prout vult. Graduale.

Cuſtodi me dñe vt pupillam oculi: ſub vm-
bra alarum tuarum ptege me. ℣. De vultu
tuo iudicium meum pródeat: oculi tui videant
ęquitatem. Alleluia. ℣. Te decet hym-
nus deus in ſion: tibi reddetur votũ in hieꝛlm.
Sequentia ſcti euág. ſm̃ Lucaz.

ca. 18 In illo tēpoꝛe: Dixit ieſus ad quoſdā qui in ſe confidebāt tanquā iuſti: ⁊ aſpernabātur ceteros: parabolā iſtam. Duo hoīes aſcēderūt in tēplum: vt oꝛarent: vnus phariſeus, ⁊ alter publicanus. Phariſeus ſtans, hęc apud ſe oꝛabat. Deus, tibi gratias ago: quia non ſum ſicut ceteri hominum: raptoꝛes, iniuſti, adulteri: velut etiam hic publicanus: ieiuno bis in ſabbato: decimas do omnium que poſſideo. Et publicanus a lōge ſtans, nolebat nec oculos ad celū leuare: ſed percutiebat pectus ſuū: dicēs. Deus, pꝛopiti⁹ eſto mihi peccatoꝛi. Amen dico vobis: deſcēdit hic iuſtificatus in domū ſuā ab illo. Qꝛ oīs, qui ſe exaltat, humiliabitur: ⁊ qui ſe humiliat, exaltabitur. **Offer.** Ad te dn̄e leuaui aīam meā: deus meus in te cōfido, nō erubeſcam: neqꝫ irrideāt me inimici mei: etenim vniuerſi, qui te expectāt, nō confundent. **Secr.**

Tibi domine ſacrificia dicata reddantur: q̄ ſic ad honorē noīs tui deferēda tribuiſti: vt eadē remedia fieri noſtra pꝛeſtares. Per dominū. **Alia ſecreta.**

Exaudi nos, deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutē: a cunctis nos mentis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibus tuearis: gratiā tribuens in p̄nti, ⁊ gloriā in futuro. P. **Cōio.** Acceptabis ſacrificium iuſtitię, oblationes, ⁊ holocauſta, ſuper altare tuum domine. **Poſtcōio.**

Queſumus dn̄e deus nr̄: vt quos diuinis reparare non deſinis ſacris: tuis nō deſtituas benignus auxilijs. P. **Alia poſtcō.**

Tueatur ⁊ muniat nos, q̄s domine, diuini ſacri muneris oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice maria: cū beatis aplīs tuis Petro ⁊ Paulo: atqꝫ btō N. ⁊ oībus ſcīs: a cunctis nos reddas ⁊ pu̾ſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per dn̄.

¶ **Dn̄ica. xj. poſt pēte. Introit⁹.**

Deus in loco ſancto ſuo: deus qui inhabitare facit vnanimes in domo, ipſe dabit virtutem ⁊ foꝛtitudinem plebi ſuę. **Ps.** Exurgat deus, ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant, qui oderūt eum, a facie eius. **℣.** Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. **Oratio.**

Omnipotens ſempiterne deus: qui abundantia pietatis tuę, ⁊ merita ſupplicum excedis, ⁊ vota: effunde ſuper nos miſericoꝛdiam tuam, vt dimittas, quę conſcientia metuit: ⁊ adijcias, qđ oꝛatio non pꝛeſumit. Per dn̄m.

Ad poſcēda ſuffra. ſctoꝝ. Oꝛo.

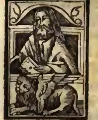
A cunctis nos, queſumus domine, mentis ⁊ coꝛpoꝛis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria: cum beatis apoſtolis tuis Petro ⁊ Paulo: atqꝫ beato N. ⁊ omnibus ſanctis: ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eūdē do.

Tertia oꝛatio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Coꝛinthi. j. ca. 15

Fratres. Notum vobis facio euangeliū: qđ pꝛedicaui vobis:

vobiſ:quod ⁊ accepiſtis:in quo ⁊
ſtatis:per qđ ⁊ ſaluāmini. Qua
rōne p̄dicauerim vobiſ ſi tenetiſ:
niſi fruſtra credidiſtis. Tradidi
eni3 vobis in primis qđ ⁊ accepi:
qm̄ xp̄ſ mortuus eſt pro pctīſ no
ſtris, ſm̄ ſcripturas,⁊ q2 ſepultus
eſt.⁊ q2 reſurrexit tertia die,ſ3 ſcri
pturas:⁊ q2 viſuſ eſt cephę.⁊ poſt
hec vndecim. Deinde viſus eſt
pluſquā quingentis fratribus ſi
mul: ex quibus multi manēt vſq3
adhuc: qdā aūt dormierunt. De
inde viſus eſt iacobo:deinde apo
ſtolis oībus. Nouiſſime aūt om
niu3, tanquā abortiuo,viſus eſt ⁊
mihi. Ego enim ſū minimus apo
ſtolor: q non ſum dignus vocari
apl's:qm̄ pſecutuſ ſū eccleſiā dei.
Grā aūt dei ſum id qđ ſum, ⁊ grā
eius in me vacua nō fuit. Grad.
In deo ſperauit cor meum: ⁊ adiutus ſum:
⁊ refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate mea con
fitebor illi. ℣. Ad te dn̄e clamaui:deus meus
ne ſileas: ne diſcedas à me. Alleluia. ℣.
Exultate deo adiutori noſtro:iubilate deo ia
cob: ſumite pſalmum iucundum cum cithara:

ca.7 Sequē. ſancti euāg. ſm̄ Marcum.

In illo tempo
re: Exiens ie
ſus de finibuſ tyri,
venit per ſydonē3
ad mare galilee:in
ter medios fines đ
capoleos. Et ad
ducunt ei ſurdum
⁊ mutum:⁊ deprecabantur eum:
vt imponat illi manum. Et ap
prehendens eum de turba ſeor
ſum:miſit digitoſ ſuos in auricu
las eius:⁊ expuens tetigit linguā
eius. Et ſuſpiciens in celum, in
gemuit: ⁊ ait illi. Effetā,quod eſt
adaperire. Et ſtatim apertę ſunt
aures eius: ⁊ ſolutum eſt vinculū
lingue eius: ⁊ loquebatur recte.
Et precepit illis: ne cui dicerent.
Quanto autem eis precipiebat:
tanto magis plus predicabant: ⁊
eo amplius admirabantur:dicen
teſ. Bene omnia fecit:⁊ ſurdoſ fe
cit audire:⁊ mutoſ loqui. Offer.
Exaltabo te,domine,quonia3 ſuſcepiſti me:
nec delectaſti inimicos meos ſuper me: domi
ne,clamaui ad te:⁊ ſanaſti me. Secreta.

Reſpice dn̄e q̄s ad noſtram
propitiuſ ſeruitutem: vt qđ
offerimus: ſit tibi munus acce
ptum: ſit noſtrę fragilitatis ſub
ſidium. Per dn̄m. Alia ſecreta.

Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra
menti virtutē: a cunctis nos men
tis ⁊ corporis hoſtibus tuearis,
gratiam tribuēs in p̄ſenti, ⁊ glo
riā in futuro. Per. Cōio. Hono
ra dominū de tua ſubſtantia, ⁊ de primitijs fru
gū tuar: vt impleantur horrea tua ſaturitate:
⁊ vino torcularia redūdabunt. Poſtcōio.

Sentiamus,q̄s dn̄e, tuī per
ceptiōe ſacramēti ſubſidiu3
mētis ⁊ corporis:vt in vtroq3 ſal
uati:celeſtis remedij plenitudine
gloriemur. Per. Alia poſtcōio.

Mundet ⁊ muniat nos,q̄s do
mine, diuini ſacrī mun9 ob
latum: ⁊ intercedente btā virgi
ne dei genitrice maria,cu3 beatis
aplis tuis petro ⁊ paulo: atque
btō M. ⁊ oībus ſcīs: a cūctis nos
reddas, ⁊ puerſitatibus expiatoſ,
⁊ aduerſitatibus expeditos,per.

Dñica.xij.poſt pētec. Intro.

D Eus, in adiutorium meum intende: dñe, ad adiuuanduȝ me feſtina: confundantur ⁊ re uereantur inimici mei: qui q̄runt animā meā. Ps. Auertātur retrorſum, ⁊ erubeſcāt: qui volunt mihi mala. ℣. Gloria. Orō.

O Mñps ⁊ miſericors deus, de cuius munere venit: vt tibi à fidelibus tuis digne ⁊ laudabiliter ſeruiatur: tribue nobis q̄s, vt ad promiſſiones tuas ſine offenſione curram⁹. Per dominū.

Ad poſcēda ſuffra. ſctōꝝ, Orō.

A Cunctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa v̄gine dei genitrice maria: cum btīs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atqȝ btō N. ⁊ oībus ſcīs: ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundē.

Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati pauli apoſtoli ad Corinthios.ij.

ca.3 F Ratres: Fiduciam talē habemus p̱ xp̄m ad deū: nō q̄ ſufficientes ſimus cogitare aliq̄d à nobis, quaſi ex nobis: ſed ſufficientia nr̄a, ex deo eſt. Qui ⁊ idóneos nos fecit miniſtros noui teſtamenti, non lr̄a, ſed ſpū. Litera enim occidit: ſpūs autem viuificat. Qd̄ ſi miniſtratio mortis literis deformata in lapidibus fuit in gloria: ita vt nō poſſent intēdere filij iſrael in facieȝ moyſi, p̱p̱ gl'iaȝ vultus eius, q̄ euacuat: quō non magis miniſtratio ſpiritus erit in gloria? Nam ſi miniſtratio dānationis in gloria eſt: multo magis abundat miniſterium iuſtitię in gloria. Gradua. Benedicam dn̄m in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. In dn̄o laudabit aīa mea: audiant manſueti ⁊ lętentur. Alleluia. ℣. Domine deus ſalutis meę: in die clamaui: ⁊ nocte coram te.

Sequētia ſancti euāg. ſm̄ Lucā. ca.10

I N illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Beati oculi, q̄ vident: q̄ vos vidētis. Dico eniȝ vobis: q̄ multi p̱phetę, ⁊ reges, voluerunt videre, quę vos videtis: ⁊ non viderunt: ⁊ audire, quę auditis: ⁊ non audierunt. Et ecce quidaȝ legiſperitus ſurrexit, tētans illū: ⁊ dicens. Magr̄, q̄d faciendo vitam eternā poſſidebo? At ille dixit ad eum. In lege quid ſcriptum eſt? Quō legis? Ille autem rn̄dens dixit. Diliges dn̄m deum tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex oībus viribus tuis: ⁊ ex oī mente tua: ⁊ proximū tuum, ſicut teipſum. Dixitq̄ȝ illi. Recte reſpondiſti. Hoc fac, ⁊ viues. Ille auteȝ volens iuſtificare ſeipſum, dixit ad ieſuȝ. Et q̄s eſt meus proximus? Suſpiciens aūt ieſus, dixit. Hō q̄dam deſcendebat ab hieruſalē in hiericho: ⁊ incidit in latrones: qui etiam deſpoliauerunt eū, ⁊ plagis impoſitis, abierunt, ſemiuiuo relicto. Accidit autem, vt ſacerdos quidam deſcenderet eādem via: ⁊ viſo illo preterijt. Similiter ⁊ leuita, cuȝ eſſet ſecus locum ⁊ videret eum, pertranſijt. Samaritanus auteȝ quidam

quidā iter faciēs: venit ſecus eū: ⁊ videns eū, miſericordia motus eſt: ⁊ appropians, alligauit vulnera eius infundēs oleū ⁊ vinū. ⁊ imponēs illū in iumentū ſuū, duxit in ſtabulū, ⁊ curā eius egit. Et altera die protulit duos denarios ⁊ dedit ſtabulario: ⁊ ait. Curā illius habe, ⁊ quodcūq; ſupererogaueris, ego cum rediero, reddā tibi. Quis horū triū videt tibi proximus fuiſſe illi, qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miſericordiā in illū. Et ait illi ieſus. Uade, ⁊ tu fac ſimiliter. Offert. Precatus eſt moyſes in cōſpectu dñi dei ſui, ⁊ dixit: precatus eſt moyſes in conſpectu dñi dei ſui, ⁊ dixit: quare dñe iraſceris in populo tuo? parce ire anime tue: memento abraham, iſaac, ⁊ iacob, quibus iuraſti dare terram fluentem lac ⁊ mel: ⁊ placatus factus eſt dñs de malignitate: quā dixit facere pplo ſuo. Secr.

Hoſtias, q̃s dñe, ꝓpitius intende: quas ſacris altaribus exhibemus, vt nobis indulgentiam largiendo: tuo nomini dent honorem. Per do. Alia ſecreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutē: a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuēs in pſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per dñz. Coio.

De fructu operum tuorum dñe ſatiabit terra: vt educas panem de terra: ⁊ vinum letificet cor hominis: vt exhilaret faciem in oleo: ⁊ panis cor hominis confirmet. Poſtcōio.

Uiuificet nos, q̃s dñe, huius participatio ſacramēti: ⁊ pariter nobis expiationem tribuat, ⁊ munimen. Per. Alia poſtcōio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̃s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedēte btā virgine dei genitrice maria: cū btīs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oībus ſctis: a cūctis nos reddas ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. p eū.

¶ Dñica. xiij. poſt pēte. Intro.

REſpice domine in teſtamentum tuum: ⁊ animas pauperū tuorum ne derelinquas in finem. exurge domine: ⁊ iudica cauſam tuam: ⁊ ne obliuiſcaris voces querentium te. Ps. Ut quid deus repuliſti in finem: iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcue tue? V. Gloria pa. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: da nobis fidei, ſpei ⁊ charitatis augmentum: ⁊ vt mereamur aſſequi quod promittis: fac nos amare quod precipis. Per dñm. Ad poſcēda ſuffra. ſctorū Orō.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte glorioſa virgine dei genitrice maria, cum btīs apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oībus ſcīs: ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eū. Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtole beati Pauli Apoſtoli ad Galatas. ca. 3

Fratres: Abrahe dicte ſunt promiſſiones, ⁊ ſemini eius. Non dicit: ⁊ ſeminibus, quaſi de multis: ſed quaſi de vno: ⁊ ſemini tuo, qui eſt xps. Hoc aūt dico te

ſtamentū cōfirmatū à deo, q̄ poſt
quadringentos ⁊ triginta annos
facta eſt lex: non irritum fecit ad
euacuandam pꝛomiſſionē. Nā ſi
ex lege hereditas: iam nō ex pꝛo-
miſſione. Abꝛahe autē per repꝛo
miſſionem donauit deus. Quid
igitur lex? Pꝛopter tranſgreſſio-
nem poſita eſt: donec veniret ſe-
mē: cui pꝛomiſerat, oꝛdinata per
angelos i manu mediatoꝛis. Me
diatoꝛ autē vnius non eſt: deus
autem vnus eſt. Lex ergo aduer-
ſus pꝛomiſſa dei? Abſit. Si enim
data eſſet lex: que poſſet viuifica-
re: vere ex lege eſſet iuſtitia. Sed
cōcluſit ſcriptura omnia ſub pec-
cato: vt pꝛomiſſio ex fide ieſu chꝛi
ſti, daretur credentibus. Gra-
duale. Reſpice domine in teſtamētū tuū:
⁊ animas pauperum tuorū ne obliuiſcaris in
finem. ℣. Exurge dn̄e ⁊ iudica cauſam tuā:
memoꝛ eſto oppꝛobꝛij ſeruoꝛum tuoꝛū. Al-
leluia. ℣. Domine refugium factus es no-
bis: à generatione ⁊ pꝛogenie. Sequentia
ſancti euāgelij ſecundū Lucam.
ca.17 In illo tēpoꝛe: Cū iret ieſus
in hieruſalem: tranſibat per
mediā ſamariam, ⁊ galileam. Et
cū ingrederet̄ quoddā caſtellū:
occurrerunt ei decē viri lepꝛoſi.
Qui ſteterunt à longe: ⁊ leuaue-
runt vocē dicentes. Ieſu pꝛecep-
toꝛ miſerere noſtri. Quos vt vi-
dit: dixit. Ite, ⁊ oſtendite vos ſa-
cerdotibus. Et factum eſt, dum
irent, mundati ſūt. Unus autē ex
illis: vt vidit, quia mundatus eſt:
regreſſus eſt cū magna voce, ma-
gnificans deum. Et cēcidit in fa-
ciē ante pedes eius, grās agens.
Et hic erat Samaritanus. Rn̄-
dēs aūt ieſus, dixit. Nonne decē
mūdati ſunt? ⁊ nouem vbi ſunt?
Nō eſt inuētus qui rediret, ⁊ da-
ret gloꝛiam deo: niſi hic alienige-
na, ⁊ ait illi. Surge, ⁊ vade: quia fi-
des tua te ſaluum fecit. Offerto.
In te ſperaui domine: dixi tu es deus meus.
in manibus tuis tempoꝛa mea. Secreta.
Pꝛopitiare, q̄s dn̄e, populo
tuo: pꝛopitiare muneribus:
vt hac oblatione placatus: ⁊ in-
dulgentiam nobis tribuas: ⁊ po-
ſtulata cōcedas. Per. Alia ſecre.
Exaudi nos, deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra-
menti virtutem à cunctis nos mē-
tis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibus tuearis,
gratiā tribuens in pꝛeſenti, ⁊ glo
riā in futuro. Per. Cōio. Panē
de celo dediſti nobis dn̄e habentē oē delecta
mentū: ⁊ omnē ſapoꝛē ſuauitatis. Poſtcō.
Sumptis dn̄e celeſtibꝰ ſacra
mentis: ad redemptionis
eterne q̄ſumus pꝛoficiamus aug-
mentū. Per do. Alia poſtcōio.
Mundet ⁊ muniat nos, q̄s do
mine, diuini ſacramenti mu
nus oblatū: ⁊ intercedēte btā vir
gine dei genitrice maria, cū btīs
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq̄
btō N. ⁊ oibus ſctis: à cūctis nos
reddas ⁊ puerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos. Per.
¶ Dn̄ica.xiiij.poſt pēte. Intro.
Pꝛotectoꝛ noſter aſpice de-
us ⁊ reſpice in faciem chꝛiſti
tui: quia melioꝛ eſt dies vna
in atrijs tuis: ſuper millia.
Pſalmus. Quàm dile-
cta tabernacula tua domine
virtutum:

virtutum: concupiſcit ⁊ deficit anima mea in
atria domini. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oꝛo.
CUſtodi, q̄s domine, eccleſiā
tuā, ppitiatione perpetua:
⁊ q2 ſine te labitur humana moꝛ-
talitas: tuis ſemper auxilijs ⁊ ab-
ſtrahatur a noxijs: ⁊ ad ſalutaria
dirigatur. Per dn̄m. Ad poſcen
da ſuffragia ſanctoꝛum, Oꝛatio.
ACunctis nos, q̄s dn̄e, men-
tis ⁊ coꝛpoꝛis defende peri
culis: ⁊ intercedente glo̅ioſa virgi
ne dei genitrice maria: cū beatis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq̄
btō N. ⁊ oībus ſcīs: ſalutē nobis
tribue benignus ⁊ pacem: vt de-
ſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛi-
bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eūdē.
Tertia oꝛatio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtolę bea-
ca.5 ti Pauli Apoſtoli ad Galatas.
FRatres: Spiritu ambulate:
⁊ deſideria carnis non perfi
cietis. Caro enim cōcupiſcit ad-
uerſus ſpūm: ſpūs aūt aduerſus
carnē. Hęc eniꝫ ſibi inuicē aduer
ſant: vt nō q̄cunq̄ vultis: illa fa-
ciatis. Qd ſi ſpiritu ducimini, nō
eſtis ſub lege. Manifeſta autem
ſunt opera carnis: quę ſūt foꝛnica
tio, immūditia, īpudicitia, luxuria,
idoloꝛum ſeruitus, veneficia, ini-
micitię, contentiones, ęmulatio-
nes, irę, rixę, diſſenſiones, ſectę, in
uidię, homicidia, ebꝛietates, co-
meſſationes, ⁊ his ſimilia: quę p̄-
dico vobis, ſicut p̄dixi: qm̄ q ta-
lia agūt: regnū dei nō conſequen
tur. Fructus aūt ſpūs eſt: chari-
tas, gaudiū, pax, patiētia, lōgani-
mitas, bonitas, benignitas, fides,
manſuetudo, modeſtia, continen
tia, caſtitas. Aduerſus huiuſmo-
di nō eſt lex. Qui aūt ſunt chꝛiſti:
carnem ſuam crucifixerunt cū vi-
tijs ⁊ concupiſcentijs. Gradua.
Bonū eſt ꝯfidere in dn̄o, q̄ꝫ cōfidere in homi
ne. ℣. Bonum eſt ſperare in dn̄o: quā ſperā
re in pꝛincipibus. Alleluia. ℣. Venite exul
temus domino: iubilemus deo ſalutari noſtro.
Sequē. ſci euāge. ſm Mattheū. ca.6
IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Nemo poteſt duo
bus dn̄is ſeruire. Aut enim vnū
odio habebit, ⁊ alterum diliget:
aut vnū ſuſtinebit: ⁊ alterū cōtē-
net. Non poteſtis deo ſeruire, ⁊
mammonę. Ideo dico vobis: ne
ſoliciti ſitis aīę vr̄ę: quid mandu-
cetis: neq̄ coꝛpoꝛi vr̄o: qd indua
mini. Nonne aīa plus eſt q̄ꝫ eſca?
⁊ coꝛpus plus, q̄ꝫ veſtimētū? Re
ſpicite volatilia cęli: qm̄ non ſe-
rūt: neq̄ metūt: neq̄ cōgregant
ī hoꝛrea: ⁊ pr̄ vr̄ cęleſtis paſcit illa.
Nonne vos magis pluris eſtis il-
lis? Quis aūt vr̄m cogitans, pōt
adijcere ad ſtaturā ſuā cubitum
vnū? Et de veſtimento qd ſolici-
ti eſtis? Cōſiderate lilia agri: quō
creſcunt: non laboꝛāt, neq̄ nent.
Dico aūt vobis: qm̄ nec ſalomō
in omni gloꝛia ſua: coopertus eſt:
ſicut vnum ex iſtis. Si autem fę-
num agri, qd hodie eſt, ⁊ cras in
clibanum mittit: deus ſic veſtit:
quāto magis vos modicę fidei?
Nolite ergo ſoliciti eſſe, dicētes,
quid mādúcabimus, aut quid bi-
bemus, aut quo operiemur? Hęc
enim oīa gētes inqrūt. Scit eniꝫ

pater vr̄ celeſtis q꞉ his oĩbus in-
digētis. Querite ergo primũ re-
gnum dei, ⁊ iuſtitiam eius: ⁊ hec
oĩa adijcientur vobis. Offerto.
Immittit angelus domini: in circuitu timen-
tium eum: ⁊ eripiet eos: guſtate ⁊ videte: quo-
niam ſuauis eſt dominus. Secre.
Concede nobis, q̄s dñe: vt
hec hoſtia ſalutaris, ⁊ noſtrorũ,
fiat purgatio delictorum, ⁊ tue p-
pitiatio poteſtatis. Per dominũ
noſtrum ieſuȝ chr̄i. Alia ſecreta.
Exaudi nos, deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra-
menti virtutē: a cunctis nos men
tis ⁊ corporis hoſtibus tuearis:
gratiam tribuens in p̄ſenti, ⁊ glo-
riaȝ in futuro. Per dñm. Cõio.
Primum querite regnum dei: ⁊ omnia adij-
cientur vobis: dicit dominus. Poſtcõio.
Purificent ſemper ⁊ muniāt
tua ſacramenta nos deus, ⁊
perpetue ducant ſaluationis ef-
fectum. Per do. Alia poſtcõio.
Mundet ⁊ muniat nos, queſu
mus dñe, diuini ſacrificij mun⁹
oblatũ: ⁊ intercedente beata vir-
gine dei genitrice maria: cuȝ btīs
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atqȝ
btō N. oĩbus ſcīs: a cunctis nos
reddas, ⁊ puerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos. per.
¶ Dñica.xv.poſt pente. Intro.
Inclina domine aurem tuaȝ
ad me: ⁊ exaudi me: ſaluum
fac ſeruum tuum deus meus
ſperantem in te: miſerere mi
hi domine quoniā ad te cla-
maui: tota die. Ps. Letifica
animam ſerui tui: quia ad te domine animam
meam leuaui. ℣. Gloria patri, ⁊. Oratio.

Eccleſiam tuam dñe miſera
tio continuata mūdet ⁊ mu
niat, ⁊ q꞉ ſine te nō pōt ſalua ꝯſiſte
re: tuo ſemp muneř gubernet. p.
Ad poſcēda ſuffra. ſctorũ, Orō.
A cunctis nos, q̄s dñe, men-
tis ⁊ corporis defende peri-
culis: ⁊ intercedēte glõsa virgi-
ne dei genitrice maria: cũ beatis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atqȝ
btō N. ⁊ oĩbus ſctis, ſalutē nobis
tribue benignus ⁊ pacem: vt de-
ſtructis aduerſitatibus ⁊ erron-
bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eundē.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtole bea-
ti Pauli apoſtoli ad Galathas. ca.6
Fratres: Si ſpiritu viuimus:
ſpū ⁊ ambulemus. Non effi
ciamur inanis glorie cupidi, inui-
cem prouocantes: inuiceȝ inuidē
tes. Fratres, ⁊ ſi p̄occupatus fue
rit hō in aliquo delicto: vos qui
ſpūales eſtis: hmōi inſtruite in ſpi
ritu lenitatis: conſiderās teipſũ:
ne ⁊ tu tenteris. Alter alterius
onera portate: ⁊ ſic adimplebitis
legem chriſti. Nam ſiquis exiſti-
mat ſe aliquid eſſe: cũ nihil ſit: ip-
ſe ſe ſeducit. Opus aũt ſuũ pbet
vnuſquiſqȝ: ⁊ ſic in ſemetipſo tm̄
gloriam habebit, ⁊ non in altero.
Unuſqſqȝ enim onus ſuũ porta-
bit. Cõmunicet auteȝ is qui cate
chizātur verbo: ei, qui ſe catechi-
zat in oĩbus bonis. Nolite erra-
re: deus non irridetur. Que eniȝ
ſeminauerit homo: hec ⁊ metet.
Quoniā qui ſeminat in carne ſua
de carne ⁊ metet corruptionem.
Qui

Qui autē ſeminat in ſpū: de ſpū metet vitā eternā. Bonum autē faciētes nō deficiamus: tpe enim ſuo metēmus: non deficiētes. Ergo dū tēpus habemus, operemur bonū ad oēs: maxime autē ad domeſticos fidei. Graduale.

B onū eſt ꝯfiteri dño: ⁊ pſallere noi tuo altiſſime. ℣. Ad annūciādū mane miſericordiā tuā: ⁊ veritatē tuā ꝑ noctē. A lla. ℣. Qm̄ deus magnus dñs: ⁊ rex magnꝰ ſup oēm terrā.

ca.7 Sequentia ſci euang. ſm Lucā.

I N illo tpe: Ibat Jeſus in ciuitatē que vocat naym: ⁊ ibant cū illo diſcipuli eius: ⁊ turba copioſa. Cū aūt appropinquaret porte ciuitatis ecce defunctus efferebat filius vnicus matris ſue. Et hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cū illa. Quā cū vidiſſet dñs, miſericordia motus ſup eā, dixit illi. Noli flere. Et acceſſit ⁊ tetigit loculū. Hi autē q portabāt: ſteterunt. Et ait. Adoleſcens, tibi dico: ſurge. Et reſedit qui erat mortuus: ⁊ cepit loqui. Et dedit illū matri ſue. Accepit aūt oēs timor: ⁊ magnificabant deū dicētes. Quia propheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ q: deus viſitauit plebē ſuā. Offer. E xpectans expectaui dñm: ⁊ reſpexit me: ⁊ exaudiuit deprecationē meā: ⁊ immiſit in os meū canticum nouum hymnum deo nro. Secreta.

T Ua nos dñe ſacra cuſtodiāt: ⁊ contra diabolicos ſemper tuātur incurſus. Per. Alia ſecre.

E Xaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ꝑ huius ſacramenti virtutem a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis: gratiam tribuens in preſenti, ⁊ gloriā in futuro. Per dñm. Cōio.

P anis, quem ego dedero: caro mea eſt pro ſeculi vita. Poſtcommunio.

M Entes noſtras ⁊ corpora poſſideat, q̄s domine, doni celeſtis operatio: vt non noſter ſēſus in nobis: ſed iugiter eius ꝑueniat effectus. Per do. Alia poſtcōio.

M Undet ⁊ muniat nos, q̄s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedēte beata vgine dei genitrice maria: cū btis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oībus ſctis: a cūctis nos reddas ⁊ ꝑuerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eū.

¶ Dñica.xvj.poſt pēte. Introi.

M Iſerere mei dñe: qm̄ ad te clamaui tota die: quia tu domine ſuauis ac mitis es: ⁊ copioſus in miſericordia omnibus inuocantibus te. ps. Inclina domine aurē tuam mihi: ⁊ exaudi me: qm̄ egenus ⁊ pauper ſum ego. ℣. Gloria pa. Oratio.

T Ua nos, q̄s dñe, grā ſemper ꝑueniat ⁊ ſequat, ac bonis operibus iugiter pſtet eſſe intētos. P.

Ad poſcenda ſuffra. ſctōꝝ, Oīo.

A Cunctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte glorioſa virgine dei genitrice maria, cum btis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oibus ſctis: ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt

deſtructis aduerſitatibus, ⁊ terroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eun.

Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

ca.3 Fratres: Obſecro vos ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: q̄ eſt gloria vr̃a. Huius rei grã: flecto genua mea ad patrẽ dñi nr̃i ieſu xp̃i: ex quo oīs p̃nitas in celo, ⁊ in terra, nominatur: vt det vobis ſm̃ diuitias glorię ſuę virtutẽ: corroborari p ſp̃ũ eius in interiori hoīe, habitare xp̃m p fidez in cordibus veſtris. In charitate radicati, ⁊ fundati: vt poſſitis cõprehẽdere cuz omnibus ſãctis, quę ſit latitudo, lõgitudo, ſublimitas, ⁊ pfunduz. Scire etiã ſupeminentez ſcientię charitatem xp̃i: vt impleamini in oẽm plenitudinez dei. Ei aũt qui potẽs eſt oĩa facere ſuperabũdãter q̄ȝ petimus, aut intelligimus: ſm̃ virtutez, q̄ operatur in nobis: ip ſi gloria in eccleſia, ⁊ in xp̃o Ieſu: in oẽs generationes ſeculi ſeculorum. Amen. Grad. Timebunt gentes nomen tuũ dñe: ⁊ omnes reges terrę gloriã tuã. ℣. Quoniã ędificauit dñs ſion: ⁊ videbitur in maieſtate ſua. Alleluia. ℣. Cantate domino canticũ nouũ: q̄ȝ mirabilia fecit dñs.

Sequẽtia ſancti euãg. ſm̃ Lucã.

ca.14 In illo tp̃e: Cum intraret ieſus in domum cuiuſdaz principis phariſęorũ ſabbato mãducare panẽ: ⁊ ipſi obſeruabãt euz. Et ecce homo qdaz hydropicus erat ante illum. Et rñdens ieſus: dixit ad legiſperitos, ⁊ ad phariſeos. Si licet ſabbato curare? At illi tacuerunt. Ipſe vero apprehẽſum ſanauit euz, ac dimiſit. Et reſpondens ad illos, Dixit. Cuius veſtrũ aſinus, aut bos in puteũ cadet: ⁊ nõ cõtinuo extrahet illum die ſabbati? Et non poterant ad hęc rñdere illi. Dicebat autẽ ⁊ ad inuitatos parabolã: intẽdẽs q̄uo primos accubitus eligerent: dicens ad illos. Cũ inuitatus fueris ad nuptias: nõ diſcũbas in primo loco: ne forte honoratior te ſit inuitatus ab illo: ⁊ veniens is, qui te ⁊ illum vocauit: dicat tibi. Da huic locũ. Et tũc incipias cũ rubore nouiſſimũ locum tenere. Sed cuz vocatus fueris: vade, ⁊ recũbe in nouiſſimo loco: vt cum venerit qui te inuitauit: dicat tibi. Amice. Aſcẽde ſupius. Tũc erit tibi gloria coram ſimul diſcũbẽtibus. Quia omnis, qui ſe exaltat, humiliabitur: ⁊ qui ſe humiliat, exaltabitur. Offert. Domine, in auxilium meum reſpice: confundantur, ⁊ reuereantur, qui q̄runt animã meã, vt auferant eã: dñe, in auxilium meum reſpice. Secreta.

Munda nos, q̄s domine, ſacrificij pręſentis effectu: ⁊ perfice miſeratus in nobis: vt ei⁹ mereamur eſſe participes. Per dominum noſtruz. Alia ſecreta.

Exaudi nos, deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutem à cunctis nos mẽtis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiã tribuens in pręſenti, ⁊ gloriã in futuro. Per. Cõi. Domine memorabor iuſtitię tuę ſolius, deus, docuiſti me à iuuentute mea: ⁊ vſque in ſenectam ⁊ ſenium:

ſeniũ:deus,ne derelinquas me. Poſtcõio.
PUrifica, q̃s domine, mẽtes noſtras benignus: ⁊ renoua celeſtibus ſacramentis: vt conſequenter ⁊ corporum preſens pariter ⁊ futurum capiamus auxilium. Per dñm. Alia poſtcõio.
MUndet ⁊ muniat nos, q̃s domine, diuini ſacrimun⁹ oblatum: ⁊ intercedente btá virgine dei genitrice maria, cũ beatis aplis tuis petro ⁊ paulo, atque btõ N. ⁊ oibus ſcis: à cũctis nos reddas ⁊ pueſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. per.
¶ Dñica.xvij.poſt pẽte. Intro.
JUſtus es dñe: ⁊ rectum iudicium tuum: fac cũ ſeruo tuo ſecundum miſericordiã tuã. ps. Beati immaculati in via: qui ambulãt in lege dñi. ℣. Gloria pa. Oratio.
DA, q̃s dñe, pplo tuo, diabolica vitare cõtagia: ⁊ te ſolũ deum pura mente ſectari. Per.
Ad poſcẽda ſuffra. ſcõrũ, Oro.
A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa vgine dei genitrice maria: cum btis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btõ N. ⁊ oibus ſcis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ.
Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtole beati Pauli Apoſtoli ad Epheſios.
ca. 4 FRẽs: Obſecro vos ego vinctus in dño: vt digne ambuletis vocatione: qua vocati eſtis: cũ oĩ humilitate ⁊ manſuetudine: cũ patiẽtia ſupportãtes inuicẽ in charitate. Soliciti ſeruare vnitatem ſpũs in vinculo pacis. Unũ corpus: vnus ſpirit⁹: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis vr̃e. Unus dñs, vna fides, vnũ baptiſma. Unus deus, ⁊ pr̃ oĩum, qui eſt ſup oẽs, ⁊ ſuper oĩa, ⁊ in oibus nobis. Qui eſt bñdictus in ſcl'a ſclorũ amẽ. Gra. Beata gẽs, cuius eſt dñs deus eorũ: pplus, quẽ elegit dñs in hereditatẽ ſibi. ℣. Uerbo dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpũ oris eius omnis virtus eorũ. Alla. ℣. Dñe exaudi orõnẽ meã: ⁊ clamor meus ad te perueniat.
Sequẽ. ſci euãg. ſm. Mattheũ. ca.22
IN illo tempore: Acceſſerũt ad ieſum phariſei: ⁊ interrogauit eum vnus ex eis legis doctor, tentans eum ⁊ dicens. Magiſter, qđ eſt mandatũ magnũ in lege? Ait illi ieſus. Diliges dñm deum tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aĩa tua: ⁊ ex omni mente tua. Hoc eſt maximum ⁊ primũ mandatũ. Secũdũ aũt ſimile eſt huic. Diliges proximũ tuũ ſicut te ipſum. In his duobus mãdatis vniuerſa lex pendet, ⁊ prophete. Cõgregatis aũt phariſeis, interrogauit eos ieſus, dicens. Quid vobis videt̃ de xpo: cuius filius eſt? Dicunt ei. Dauid. Ait illis. Quõ ergo dauid in ſpũ vocat eũ dñm: dicens, dixit dñs dño meo, ſede à dextris meis: donec ponã inimicos tuos ſcabellum pedum tuorũ? Si ergo dauid vocat eum dñm: quomodo ergo filius eius eſt? Et nemo poterat reſpõdere

ci verbū: neq; auſus fuit qſquā ex
illa die, cuȝ amplius interrogare.
Offerto. O raui ad dn̄m deū meum ego
daniel dicens: exaudi dn̄e preces ſerui tui: illu-
mina faciem tuā ſuper ſanctuariū tuū: ⁊ propi-
tius intende populum iſtum: ſuper quem inuo
catum eſt nomen tuum deus. Secreta.

M Aieſtatem tuaȝ dn̄e ſuppli-
citer deprecamur: vt hec ſa-
cta que gerimus: ⁊ a pteritis deli
ctis nos eruant, ⁊ futuris. Per.
Alia ſecreta.

E Xaudi nos,
deus ſalutaris noſter: vt p
huius ſacramenti virtutē, a cūctis
nos mentis ⁊ corporis hoſtibus
tuearis gratiā tribuens in pſenti,
⁊ gloriā in futuro. Per dominū.

Coio. V ouete, ⁊ reddite dn̄o deo veſtro
omnes, qui in circuitu eius affertis munera: ter
ribili ⁊ ei qui aufert ſpiritum principum: terri-
bili apud omnes reges terre. Poſtcoio.

S Anctificationibus tuis oi-
potens deus, ⁊ vitia nr̄a cu-
rentur: ⁊ remedia nobis eterna
proueniant. Per. Alia poſtcoio.

M Undet ⁊ muniat nos, q̄s do
mine, diuini ſacramenti mu
nus oblatū: ⁊ intercedēte btā vir
gine dei genitrice maria, cuȝ bea-
tis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo,
atq; btō N. ⁊ oibus ſcis: a cūctis
nos reddas ⁊ pūerſitatib⁹ expia-
tos, ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. p.

¶ Feria.iiij.quatuoꝛ tēporū mē
ſis ſeptēbris. Statio ad ſanctam
mariā maioreȝ. Int.

E Xultate deo adiutori noſtro:
iubilate dō iacob: ſumite pſal
mum iocundum cum citha-
ra: canite initium menſis tu-
ba: quia preceptum in iſrael
eſt: ⁊ iudicium deo iacob. Ps. Teſtimonium
in ioſeph poſuit illud cum exiret de terra egy-
pti: linguam, quam non nouerat, audiuit. V.
Gloria. O rem⁹. Flecta. gen. R. Leua.

M Iſericordie tue re- Oratio.
medijs, q̄s dn̄e, fragilitas
nr̄a ſubſiſtat: vt que ſua ꝯditione
atteritur: tua clemētia reparet.
Per. Lectio Amos prophete. cap.

H Ec dicit dn̄s deus: Ecce di vlti.
es veniunt: ⁊ comprehēdet
arator meſſorem: ⁊ calcator vue
mittentem ſemen. Et ſtillabunt
montes dulcedinem. Et oēs col
les culti erunt. Et cōuertā capti-
uitatem populi mei iſrael: ⁊ edifi-
cabunt ciuitates deſertas: ⁊ ha-
bitabunt in eis. Et plantabūt vi
neas: ⁊ bibēt vinū earum. Et fa
cient hortos, ⁊ comedent fructus
eorum. Et plantabo eos ſup hu
mum ſuam: ⁊ nō euellā eos vltra
de terra ſua, quam dedi eis. Dicit
dn̄s ops. Gradua. Q uis ſicut dn̄s
deus nr̄, q in altis habitat: ⁊ humilia reſpicit in
celo ⁊ in terra. V. Suſcitans a terra inopeȝ:
⁊ de ſtercore erigens pauperē. Sequitur.
Dn̄s vobiſcum. fine Flecta. genua. Oro.

P Reſta, q̄s dn̄e, familie tue
ſupplicanti: vt dum a cibis
corporalibus ſe abſtinet: a vitijs
quoq; mente ieiunet. Per dn̄m.
Ad poſceda ſuffra. ſcoꝝ, Oro.

A Cunctis nos, q̄s dn̄e, men-
tis ⁊ corporis defende peri
culis: ⁊ intercedente glo̅ſa virgi
ne dei genitrice maria: cuȝ beatis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq;
btō N. ⁊ oibus ſcis: ſalutē nobis
tribue benignus ⁊ pacem: vt de-
ſtructis aduerſitatibus, ⁊ errori-
bus

bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dñm. Tertia oratio dicatur
ca. 8 ad libitum ſacerdotis. Lectio libri Neemie: q eſt Eſdre. ij.
In diebus illis: Cõgregatus eſt oĩs ppl's: quaſi vir vn⁹, ad plateaz, que eſt ante portã aquaruz: ⁊ dixerunt eſdre ſcribe: vt afferret librũ legis moyſi: quã pcepit dñs iſraeli. Attulit ergo eſdras ſacerdos librũ corã multitudine viror ac mulierũ: cũctiſq3, q poterãt intelligere, in die prima mẽſis ſeptimi. Et legit in eo aperte: in platea, q erat ante portã aquarũ: à mane vſq3 ad medium diez: in cõſpectu viror ac mulieruz, ⁊ ſapientum. Et aures oẽs populi erãt erecte ad librũ. Stetit autez eſdras ſcriba ſup gradũ ligneuz: quẽ fecerat ad loquẽdũ: ⁊ ſteterũt leuite iuxta eũ. Et aperuit eſdras librũ corã omni populo: ⁊ bñdixit eſdras dño deo magno. Et rñdit oĩs ppl's: amen amen, eleuans manus ſuas. Et incuruati ſunt: ⁊ adorauerunt dñm pni in terrã. Porrò leuite ſilentiuz faciebãt in populo, ad audiendaz legẽ. Populus aũt ſtabat in gradu ſuo. Et legerũt in libro legis dei, diſtincte, ⁊ aperte ad intelligendum: ⁊ intellexerũt cũ legeretur. Dixit autem neemias ſacerdos, ⁊ eſdras ſcriba, ⁊ leuite inter pretantes vniuerſo populo. dies ſanctificatus eſt domino deo noſtro. Nolite lugẽre: ⁊ nolite flere. Et dixit eis. Ite, ⁊ comẽdite pinguia: ⁊ bibite mulſum, ⁊ mittite partes eis, qui nõ prepatauerũt ſibi: quia ſanctus dies dñi eſt. Et nolite cõtriſtari. Gaudiũ eteni3 dñi eſt: fortitudo noſtra. Grad.

Beata gens: cuius eſt dñs deus eorum populus quem elegit dominus in hereditatem ſibi. ℣. Uerbo domini celi firmati ſunt: ⁊ ſpiritu oris eius omnis virtus eorum. Sequẽtia ſancti euange. ſm Marcum. ca. 9

In illo tpe. Rñdẽs vnus de turba dixit ad ieſum: Magiſter: attuli filiũ meũ ad te habentez ſpũm mutũ: q vbicunq3 eũ apprehẽderit: allidit euz ⁊ ſpumat: ⁊ ſtridet dentibus, ⁊ arẽſcit. Et dixi diſcipulis tuis, vt eijcerẽt illũ, ⁊ nõ potuẽrũt. Qui rñdẽs, dixit eis. O generatio incrẽdula: q̃diu apud vos ero? q̃diu vos patiar? Afferte illũ ad me. Et attulerũt eũ. Et cũ vidiſſet illũ: ſtatim ſpũs cõturbauit eũ: ⁊ eliſus in terra volutabat ſpũmans. Et interrogauit patrem eius. Quãtuz tẽporis eſt, ex quo ei hoc ãccidit? At ille ait. Ab infantia. Et frequẽter eũ ⁊ in ignẽ, ⁊ in aquaz miſit, vt eũ pderet. Sed ſiquid potes: ãdiuua nos miſertus noſtri. Jeſus autez ait illi. Si potes credere: oĩa poſſibilia ſunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri, cuz lachrymis aiebat. Credo domine: ãdiuua incredulitatem meam. Et cum vidiſſet ieſus cõcurrentem turbaz: cõminatus eſt ſpiritui immundo: dicens illi. Surde, ⁊ mute ſpũs: ego tibi precipio: exi ab eo: ⁊ amplius ne introeas in eũ. Et clamans, ⁊ multum diſcẽrpens eum exijt ab eo.

Et factus eſt ſicut moꝛtuus: ita vt multi dicerent: quia moꝛtuus eſt. Jeſus aūt tenens manū eius: alleuáuit eum, ⁊ ſurrexit. Et cū introiſſet in domū, diſcipuli eius ſecretò interrogabát eum. Quare nos non potuímus eijcere illū? Et dixit illis. Hoc genus in nullo poteſt exire: niſi in oꝛatione ⁊ ieiunio. **Offertoꝛium.** Meditaboꝛ in mandatis tuis, quę dilexi valde: leuabo manus meas ad mandata tua quę dilexi. **Secre.**

HEc hoſtia, q̃s dñe, emūdet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificium celebꝛandum, ſubditorum tibi coꝛpoꝛa menteſq; ſãctificet. Per dominum no. **Alia ſecreta.**

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutē: à cunctis nos mentis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibus tuearis, gratiam tribuēs in p̃ſenti, ⁊ gloriā in futuro. Per dñm. **Cõio.**

Comédite pínguia: ⁊ bíbite mulſum: ⁊ mittite partes eis, qui nõ pꝛęparauerunt ſibi: ſanctus étenim dies dñi eſt: nolíte contriſtari: gaudiū enim dñi eſt foꝛtitudo nr̃a. **Poſtcõio.**

SUmentes domine dona cęleſtia ſuppliciter depꝛecamur: vt quę ſédula ſeruitute te donante gerimus: dignis ſenſibus tuo munere capiamus. Per dñm nr̃m. **Alia poſtcommunio.**

MUndet ⁊ muniat nos, q̃s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedéte btá virgine dei genitrice maria, cū btís apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oíbus ſctís: à cūctis nos reddas ⁊ pũerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. P eū.

¶ Feria. vj. Statio ad ſanctos duodecī apoſtolos. Introitus.

Etetur coꝛ quęrentiū dñm: quęrite dñm: ⁊ confirmamini: quęrite faciem eius ſemper. **Ps.** Confitemini domino, ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eiꝰ. **Ps.** Gloꝛia patri, ⁊ filio. **Oꝛatio.**

PReſta, q̃s oip̃s deus, vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolentes, ⁊ coꝛpoꝛe tibi placeamus ⁊ mente. Per dñm. **Ad poſcéda ſuffra. ſctorū, Oõ.**

A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis ⁊ coꝛpoꝛis defende periculis: ⁊ intercedéte gl'ioſa virgine dei genitrice maria: cū beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oíbus ſctis, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eun.

Lectio Oſeę pꝛophetę. cap. vlti.

HEc dicit dñs deus: Conuertere iſrael ad dñm deum tuū: quoniā coꝛruiſti in iniq̃tate tua. Tollite vobiſcū verba: ⁊ conuertimini ad dñm: ⁊ dicite ei. Oēm aufer iniq̃tatē: ⁊ áccipe bonum: reddémus vitulos labioꝛum noſtroꝝ. Aſſur non ſaluabit nos: ſuper équos non aſcendemus: nec dicemus vltra: dij nr̃i opera manuū nr̃aꝝ: qꝛ eius qui in te eſt, miſerḗberis populi. Sanabo cõtritiones eoꝛum: diligam eos ſpontanee: qꝛ auerſus eſt furoꝛ meus ab eis. alias pupilli.

ab eis. Ero quaſi ros: iſrael ger-
minabit quaſi liliũ. Et erũpet ra-
dix eius: vt libani ibũt rami eius.
Et erit quaſi oliua gloꝛia eius: ⁊
odoꝛ eius vt libani. Conuerten-
tur ſedẽtes in vmbꝛa eius: viuẽt
tritico: ⁊ germinabunt quaſi vi-
nea memoꝛiale eius ſicut vinum
libani. Effraim quid mihi vltra
idola? Ego exaudiam ⁊ diligam
eum: ego vt abietem virentem:
ex me fructus eius inuentus eſt.
Quis ſapiens, ⁊ intelliget iſta: in-
telligens, ⁊ ſciet hec? Quia recte
vie domini: ⁊ iuſti ambulabunt in
eis. Pꝛeuaricatoꝛes vero cor-
ruent in eis. Graduale. Conuer-
tere dñe aliquantulum: ⁊ depꝛecare ſuper ſer-
uos tuos. ℣. Domine, refugiũ factus es no-
bis à generatione ⁊ pꝛogenie. Sequentia
ſancti euangelij ſecundũ Lucam.
ca.7 In illo tpe: Rogabat ieſum
quidã phariſeus: vt manduca-
ret cum illo. Et ingreſſus domũ
phariſei diſcubuit. Et ecce mu-
lier, que erat i ciuitate peccatrix:
vt cognouit, ꝙ ieſus accubuit in
domo phariſei: attulit alabaſtrũ
vnguenti: ⁊ ſtans retro ſecus pe-
des eius, lachꝛymis cepit rigare
pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui
tergebat: ⁊ oſculabaẗ pedes eius:
⁊ vnguẽto vngebat. Uidẽs autẽ
phariſeus, q vocauerat eũ: ait in-
tra ſe, dicẽs. Hic ſi eſſet pꝛophe-
ta, ſciret vtiq̃, que, ⁊ qualis eſſet
mulier, q̃ tangit eum, qꝛ peccatrix
eſt. Et rñdens Jeſus, dixit ad il-
lum. Simon, habeo tibi aliquid
dicere. At ille ait. Magiſter, dic.
Et rñdens ieſus, dixit. Duo de-
bitoꝛes erant cuidã feneratoꝛi:
vnus debebat denarios quingẽ-
tos, ⁊ alius quinquaginta. Non
habentibus illis vnde redderẽt:
donauit vtriſq̃. Quis ergo eum
plus diligit? Rñdens ſimon: di-
xit. Eſtimo, quia is, cui plus do-
nauit. At ille dixit ei. Recte iudi-
caſti. Et cõuerſus ad mulierem:
dixit ſimoni. Uides hanc mulie-
rẽ? Intraui in domũ tuã: aquam
pedibus meis nõ dediſti: hec aũt
lachꝛymis rigauit pedes meos:
⁊ capillis ſuis terſit. Oſculum mi-
hi nõ dediſti: hec autem ex quo in-
trauit, nõ ceſſauit oſculari pedes
meos. Oleo caput meũ non vnxi-
ſti: hec autem vnguento vnxit pe-
des meos. Pꝛopter quod, dico
tibi, remittunẗ ei pctã multa: qm̃
dilexit multũ. Cui aũt minus di-
mittiẗ: minus diligit. Dixit autẽ
ieſus ad illã. Remittunẗ tibi pcã
tua. Et ceperũt q ſimul diſcube-
bant: dicere intra ſe. Quis eſt hic,
q ẽt pctã dimittit? Dixit autẽ ad
mulierẽ. Fides tua te ſaluã fecit:
vade in pace. Offe. Benedic anima
mea dño: ⁊ noli obliuiſci oẽs retributiones ei⁹
⁊ renouabiẗ ſicut aqle iuuẽtus tua. Secret.
Accepta tibi ſint dñe, q̃s, no-
ſtri dona ieiunij, que ⁊ expiã-
do nos tua gratia dignos effi-
ciant: ⁊ ad ſempiterna pꝛomiſſa
pducãt. Per dñm. Alia ſecreta.
Exaudi nos, deus ſalutaris
nr̃: vt p huius ſacri virtutẽ:
à cũctis nos mẽtis ⁊ coꝛpoꝛis ho-
ſtibus tuearis: grãm tribuens in
pñti, ⁊ gloꝛiã in futuro. p. Cõio.
Aufer à me oppꝛobꝛium ⁊ contemptum: qꝛ

mandata tua exquiſiui domine: nam ꝛ teſtimonia tua meditatio mea eſt. **Poſtcōio.**

Queſumus oṗs deus: vt de perceptis muneribus gratias exhibētes: beneficia potioꝛa ſumamus. Per. **Alia poſtcōio.**

Mundet ꝛ muniat nos, q̄s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ꝛ intercedēte btā virgine dei genitrice maria, cū btīs apoſtolis tuis petro ꝛ paulo, atq̄ btō N. ꝛ oībus ſctīs: a cūctis nos reddas ꝛ peruerſitatibus expiatos, ꝛ aduerſitatibus expeditos. p eū.

Sabbō. Statio ad. ſ. pe. Int.

Venite adoꝛemus deum: ꝛ pꝛocidamus ante dñm: ploremus ante eū, qui fecit nos: quia ipſe eſt dominus deus noſter. **Ps.** Uenite exultemus dño: iubilemus deo ſalutari noſtro. ℣. Gloꝛia pa. **Oꝛemus.** Flectamus genua. ℞. Leuate. **Oꝛatio.**

Omṗs ſempiterne deus: qui p cōtinētiā ſalutarem, ꝛ coꝛpoꝛibꝰ mederis ꝛ mētibus: maieſtatē tuam ſupplices exoꝛamus: vt pia ieiunantium depꝛecatione placatus: ꝛ pſentia nobis ſubſidia tribuas, ꝛ futura. Per dñm.

Pꝛophetia. j. Lcō libꝛi Leuitici.

ca.22 In diebus illis: Locutus eſt dñs ad moyſen, dicens. Decimo die menſis huius ſeptimi, dies expiationum erit celeberrimus: ꝛ vocabitur ſanctus. Affligētiſq̄ aīas veſtras in eo: ꝛ offeretis holocauſtum dño. Omne opus ſeruile nō facietis in tēpoꝛe diei huius: q: dies ꝓpitiationis eſt: vt pꝛopitiet vobis dñs deus veſter. Oīs aīa que afflicta non fuerit die hoc: peribit de populis ſuis. Et q̄ operis qppiā fecerit: delebo eā de populo ſuo. Nihil ergo operis facietis in eo. Legitimū ſempiternum erit vobis in cūctis generationibus ꝛ habitationibus vrīs. Sabbatū requietionis eſt: affligētiſq̄ aīas veſtras. Die nono menſis huius, a veſpera vſq̄ ad veſperā, celebꝛabitis ſabbata veſtra. Dicit dñs omṗs.

Grad. Pꝛopitius eſto dñe pctīs noſtris: noq̄ dicant gentes: vbi eſt deus eoꝛum? ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ꝛ pꝛopter honoꝛem nois tui dñe libera nos. **Oꝛemus.** Flectamus genua. ℞. Leuate. **Oꝛatio.**

Da nobis, q̄s omṗs deus, vt ieiunando tua gratia ſatiemur: ꝛ abſtinendo cunctis efficiamur hoſtibus foꝛtioꝛes. Per do.

Secunda Lectio libꝛi Leuitici. ca.23

In diebus illis: Locutus eſt dominus ad moyſen, dicēs. Quintodecimo die menſis huius ſeptimi, quando cōgregaueritis oēs fructus terre veſtre: celebꝛabitis ferias dñi ſeptem diebus. Die pꝛimo ꝛ die octauo erit ſabbatum: id eſt reqes. Sumetiſq̄ vobis die pꝛimo fructus arboꝛis pulcherrime: ſpatulaſque palmarum, ꝛ ramos ligni denſarum frōdium ꝛ ſalices de toꝛrente: ꝛ letabimini coꝛā dño deo veſtro, ꝛ celebꝛabitis ſolennitatem eius ſeptem diebus per annum. Legitimum ſempiternum erit, in generationibus veſtris. Menſe ſeptimo feſta celebꝛabitis: ꝛ habitabitis in vmbꝛaculis ſeptem diebus.

diebꝰ. Om̄is q de genere iſrael eſt:
manebit in tabernaculis: vt di-
ſcant poſteri vr̄i: ꝙ in tabernacu-
lis habitare fecerĩ filios iſrael cũ
educerem eos de terra egypti.
Ego dñs deus veſter. Gradua.
Protector noſter aſpice deus: ⁊ reſpice ſup
ſeruos tuos. ℣. Dñe deus virtutum exaudi
preces ſeruorũ tuorum. Oremus. Fle-
ctamus genua. ℟. Leuate. Oratio.
Tuere, q̃s dñe, familiã tuã,
vt ſalutis eterne remedia,
que te inſpirante requirimus: te
largiente cõſequamur. Per do.
cap. Tertia lectio Michee prophete.
vlti. Domine deus noſter, paſce
populũ tuum in virga tua:
gregem hereditatis tue: habitan
tes ſolos terram in ſaltu: iuxta di
es antiquos. Uidebunt gentes:
⁊ cõfundent ſup omni fortitudi-
ne tua. Quis deus ſimilis tui?
Qui aufers iniq̃tatem: ⁊ transfers
pctm̃ reliquarum hereditatis tue.
Nõ immittet vltra furorem ſuũ:
qm̃ volẽs miſericordiã eſt. Et re
uertet: ⁊ miſerebit noſtri. Depo
net iniq̃tates nr̃as: ⁊ proijciet in
pfundũ maris oĩa pctã nr̃a. Da
bis veritatẽ iacob: miſericordiã
abrahã: q̃s iuraſti pr̄ibꝰ nr̄is a die
bus antiq̃s: dñe deus nr̄. Grad.
Conuertere dñe aliquãtulum: ⁊ deprecare ſu
per ſeruos tuos. ℣. Domine, refugium fa-
ctus es nobis a generatione ⁊ pgenie. Ore-
mus. Flectamus ge. ℟. Leuate. Oõ.
Preſta, q̃s dñe, ſic nos ab epu
lis carnalibus abſtinere: vt
a vitijs irruentibus pariter ieiu-
nemus. Per dominum noſtrũ.
Quarta lcõ Zacharie prophete.

In diebus illis: Factum eſt ca. 8
verbum dñi ad me dicens.
Hec dicit dñs deus exercituũ.
Sicut cogitaui, vt affligerẽ vos:
cũ ad iracũdiã me puocaſſent pa
tres vr̄i: ⁊ nõ ſũ miſertus: ſic con
uerſus, cogitaui in diebus iſtis:
vt bene faciã hieruſalẽ, ⁊ domui
iuda. Nolite timere. Hec ſunt er
go verba q̃ facietis. Loquimini
veritatẽ vnuſquiſq̃ cũ proximo
ſuo. Ueritatem ⁊ iudiciũ pacis iu
dicate in portis veſtris: ⁊ vnuſ-
quiſq̃ malũ cõtra amicũ ſuũ ne co
gitetis in cordibus vr̄is: ⁊ iuramẽ
tũ mẽdax ne diligatis. Oĩa enim
hec ſũt, que odi: dicit dñs. Et fa-
ctũ eſt verbum dñi exercituũ ad
me dicẽs. Hec dicit dñs exerci-
tuũ. Ieiuniũ quarti, ⁊ ieiuniũ q̃n-
ti, ⁊ ieiuniũ ſeptimi, ⁊ ieiuniũ de-
cimi erit domui iude in gaudium
⁊ letitiam, ⁊ in ſolẽnitates precla-
ras. Ueritatẽ tãtũ ⁊ pacẽ diligi-
te, dicit dñs exercituũ. Gradua.
Dirigatur oratio mea: ſicut incenſũ in cõſpe
ctu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuum mearum,
ſacrificium veſpertinum. Oremus. Fle-
ctamus genua. ℟. Leuate. Oratio.
Ut nobis dñe tribuis ſolen-
ne tibi deferre ieiunium: ſic
nobis queſumus indulgẽtie pſta
ſubſidium. Per dñm. Quinta le
ctio Danielis prophete. ca. 3
In diebus illis: Angelus do
mini deſcẽdit cum azaria, ⁊ ſocijs
eius in fornacem: ⁊ excuſſit flam-
mas ignis de fornace: ⁊ fecit me-
dium fornacis quaſi ventum ro-
ris flantem. Flãma autẽ diffuſa
eſt ſup fornacem cubitis quadra-

gintanoue͂: ⁊ incédit quos réperit iuxta fornacem de chaldeis, miniſtros regis: qui eá incendebant. Illos aute͂ oı̄no non tétigit ignis: neq; co͂triſtauit: nec qcquá moleſtię intulit. Tunc hi tres: q̄ſi ex vno ore, laudabant, ⁊ glorificabant, ⁊ benedicebant deu; in fornace: dicentes. Hymnus.

Benedictus es dn̄e deus patrū̃ noſtrorū;. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Et benedictum nomen glorię tuę, qd̄ eſt ſctm̄. ℟. Et laudabile ⁊ glorioſum in ſecula. ℣. Bn̄dictus es in te͂plo ſcto͂ glorię tuę. ℟. Et laudabilis ⁊ glioſus in ſc̄la. ℣. Benedictus es ſuper thronū̃ ſctū̃m regni tui. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictus es ſuper ſceptrū̃ diuinitatis tuę. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſc̄la. ℣. Benedictus es, q ſedes ſuper cherubin intue͂s abyſſos. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictus es, qui ambulas ſup̄ pennas ve͂torū̃: ⁊ ſup̄ vndas maris. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſc̄la. ℣. Benedicãt te oe͂s angeli ⁊ ſácti tui. ℟. Et laudent te: ⁊ glorifice͂t in ſc̄la. ℣. Bn̄dicant te cęli, terra, mare, ⁊ oīa q̄ in eis ſunt. ℟. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſc̄la. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſcō. ℟. Et laudabili ⁊ glorioſo in ſecula. ℣. Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ ſemper: ⁊ in ſecula ſeculorū; amen. ℟. Et laudabili ⁊ glorioſo in ſecula. ℣. Benedictus es dn̄e deus patrū̃ noſtrorum. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Hic dicit ℣. Dn̄s vobiſcum. ſine Flectamus genua. Oratio.

Deus, q tribus pueris mitigaſti flámas igniū̃: concede ppitius: vt nos famulos tuos nō exurat fláma vitiorum. Per. Ad poſce͂da ſuffra. ſcto͂r. Oro.

A Cunctis nos, q̄s dn̄e, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedéte glorioſa virgine dei genitrice maria, cum beatis apoſtolis tuis Petro, ⁊ Paulo, atq; btō N. ⁊ oībus ſctis ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pace͂: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eunde͂. Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Hebręos. ca. 9

Fratres: Tabernaculū̃ eni; factū̃ eſt primū̃: in quo erát cãdelabra, ⁊ me͂ſa, ⁊ ppoſitio panū̃: quę dicit̃ ſctá. Poſt velame͂tū̃ aūt, ſcdm̄ tabernaculū̃, qd̄ dicit̃ ſctá ſcto͂r: aureū̃ habe͂s thuribulū̃, ⁊ arcá teſtame͂ti circūtextá ex omni parte auro: in qua erat vrna áurea, habens manna, ⁊ virga aaró, q̄ frōduerat, ⁊ tabulę teſtame͂ti. Superq; erát cherubin glorię obumbrantia propitiatorium: de qbus non eſt modo dice͂dū̃ p ſingula. His vero ita cōpoſitis: in priori qdem tabernaculo ſemper introibát ſacerdotes ſacrificiorū̃ officia conſummantes. In ſecūdo vero ſemel in anno ſolus pōtifex: non ſine ſáguine: que͂ offerret pro ſua ⁊ populi ignorátia: hoc ſignificãte ſpū̃ ſctō: nondum propalatá eſſe ſcto͂r viá: ad huc priori tabernaculo habente ſtatū̃. Quę parabola eſt tpis inſtátis: iuxta quam munera ⁊ hoſtię offeruntur: quę non poſſunt iuxta cōſcientiá: pfectum facere ſeruientem: ſolūmodo in cibis, ⁊ in potibus, ⁊ in varijs baptiſmatibus:

bus,⁊ iuſtitijs carnis:vſqꝫ ad tē-
pus correctionis impoſitis. Chri
ſtus aūt aſſiſtens potifex futuro-
rū bonoꝝ,p amplius ⁊ perfectius
tabernaculuꝫ non manu factum:
id eſt nō huius creationis. Neqꝫ
per ſanguinē hircorū,aut vitulo-
rū: ſed per proprium ſanguinē in
troiuit ſemel in ſancta,eterna re-
dēptione inuenta. Tract⁹. L au
date dn̄m oēs gentes: ⁊ collaudate eum oēs
populi. ℣. Qm̄ confirmata eſt ſup nos miſe-
ricordia eius,⁊ veritas dn̄i manet in eternum.

ca. 13 Sequen. ſancti euāg. ſm Lucā.

IN illo tempo
re: Dicebat:
ieſus turbis ſimili-
tudinē hāc. Arbo-
rem fici habēbat q
dā plātatā in vinea
ſua: ⁊ venit dn̄s q̄
rens fructū in illa:
⁊ nō inuēnit. Dixit
aūt ad cultoreꝫ vinee. Ecce anni
tres ſunt ex quo venio q̄rens fru
ctū in ficulnea hac: ⁊ nō inuenio.
Succide ergo illā: vt qd etiaꝫ ter-
rā occupat? At ille reſpōdens:di
xit illi. Dn̄e,dimitte illaꝫ ⁊ hoc an
no: vſqꝫ duꝫ fodiaꝫ circa illam: ⁊
mittaꝫ ſtércora. Et ſi qdē fecerit
fructū: ſin autē in futuꝝ ſuccides
eaꝫ. Erat aūt docens in ſynago-
ga eorum ſabbatis. Et ecce mu-
lier q̄ habebat ſpūm infirmitatis
annis decē ⁊ octo: ⁊ erat inclina-
ta: nec oīno poterat ſurſum reſpi
cere. Quā cū vidéret ieſus: voca
uit eam ad ſe: ⁊ ait illi. Mulier,di
miſſa es ab īfirmitate tua. Et im-
poſuit illi manus: ⁊ confeſtim ere
cta eſt: ⁊ glorificabat deum. Re-
ſpondens auteꝫ archiſynagógus
indignās, q: ſabbato curaſſet ie-
ſus: dicebat turbe. Sex dies ſunt
in q̄bus oportet operari. In his
ergo venite ⁊ curamini: ⁊ non in
die ſabbati. Rn̄dens aūt ad illuꝫ
Jeſus: dixit. Hypocrite: vnuſ-
qſqꝫ veſtrū,ſabbato nō ſoluit bo
ueꝫ ſuum,aut aſinū a p̄ſepio, ⁊ du
cit adaquare? Hāc aūt filiā abra-
he quā alligauit ſatanas ecce de-
ceꝫ ⁊ octo annis: nonne oportuit
ſolui a vinculo iſto die ſabbati?
Et cum hec diceret: erubeſcēbāt
oēs aduerſarij eius. Et omnis po
pulus gaudebat in vniuerſis que
glorioſe fiebant ab eo. Offerto-
rium. D omine deus ſalutis mee: in die cla
maui ⁊ nocte coram: te intret oratio mea in con
ſpectu tuo domine. Secreta.

C Oncede, q̄s op̄s deus, vt
oculis tue maieſtatis munus ob-
latum: ⁊ gratiam nobis pie deuo
tionis obtineat: ⁊ effectuꝫ beate
perēnitatis acq̄rat. P. Alia ſecre.

E Xaudi nos, deus ſalutaris
nr̄: vt per huius ſacri v̓tutē:
a cunctis nos mētis ⁊ corporis ho
ſtib⁹ tuearis, grāꝫ tribuēs in p̄nti:
⁊ gloriā in futuro. P. Cōi. M ēſe
ſeptimo feſta celebrabitis: cuꝫ in tabernaculis
habitare fecerim filios iſrael: cum educerē eos
de terra egypti: ego dn̄s deus vr̄. Poſtcō.

P Erficiant in nobis, dn̄e q̄s,
tua ſacra qd cōtinēt: vt que
nunc ſpe gérimus: rerū veritate
capiamus. Per. Alia poſtcōio.

V Tandet ⁊ muniat nos, queſu
mus dn̄e, diuini ſacri mun⁹
oblatū: ⁊ intercedente btā virgi-

ne dei genitrice maria: cum btis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo,atqꝫ btõ N. ⁊ oibus ſcis:a cũctis nos reddas ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos.per eũ.

¶ Dñica.xviij.poſt pẽte. Intr.

A pacem dñe ſuſtinentibus te: vt prophetę tui fideles inueniantur: exaudi preces ſerui tui: ⁊ plebis tuę iſrael. Ps. Letatus ſuꝫ in his, quę dicta ſunt mihi: in domum domini ibimus. ℣. Gloria patri,⁊ filio,⁊ ſpiritui. Oratio.

DIrigat corda noſtra, queſumus dñe, tuę miſerationis operatio: quia tibi ſine te placere nõ poſſumus. Per dñm noſtrũ.

Ad poſcẽda ſuffra. ſctõꝝ. Orõ.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedẽte glioſa virgine dei genitrice maria: cũ beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo,atqꝫ btõ N. ⁊ oibus ſctis, ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eun.

Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę bea-
ca.1 ti Pauli Apoſtoli ad Corinth.j.

FRatres: Gratias ago deo meo ſemper pro oibus vobis de gratia dei: q̃ data eſt vobis in xp̃o ieſu. Quia in oibus diuites facti eſtis in illo. In oi verbo ⁊ in oi ſcientia: ſicut teſtimonium xp̃i cõfirmatũ eſt in vobis: ita vt nihil vobis deſit in vlla gratia: expectãtibus reuelationem dñi nr̃i ieſu xp̃i. Qui ⁊ confirmabit vos vſqꝫ in finem ſine crimine in die aduẽtus dñi nr̃i ieſu xp̃i. Grad.

LEtatus ſum in his, quę dicta ſũt mihi: in domum domini ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundantia in turribus tuis. Alleluia. ℣. Timebunt gentes nomen tuum domine: ⁊ omnes reges terrę gloriam tuam. Sequẽ
tia ſancti euãgelij ſm Mattheũ. ca. 9

IN illo tempe: Aſcendens ieſus in nauiculam: trãſfretauit: ⁊ venit in ciuitatẽ ſuaꝫ. Et ecce offerebãt ei paralyticum iacentẽ in lecto. Et videns ieſus fideꝫ illoꝝ: dixit paralytico. Cõfide fili: remittuntur tibi pctã tua. Et ecce qdã de ſcribis, dixerũt intra ſe. Hic blaſphemat. Et cũ vidiſſet ieſus cogitationes eoꝝ: dixit. Vt qd cogitatis mala in cordib⁹ veſtris? Quid eſt facilius dicere: dimittunt tibi pctã tua: an dicere, ſurge ⁊ ambula? Vt ſciatis aũt qm̃ filius hoĩs habet poteſtatem in terram dimittẽdi pcã: tunc ait paralytico. Surge: tolle lectum tuum, ⁊ vade in domũ tuam. Et ſurrexit: ⁊ abijt in domum ſuam. Videntes aũt turbę timuerunt: ⁊ glorificauerũt deum, qui dedit poteſtatem talẽ hominibus. Offertorium. Sanctificauit moyſes altare domino: offerens ſuper illud holocauſta: ⁊ immolans victimas: fecit ſacrificium veſpertinum in odorem ſuauitatis domino deo: in conſpectu filiorum iſrael. Secreta.

Deus,

DEus,qui nos ꝑ huius ſacrificij veneranda cõmercia. vnius ſũmeq; diuinitatis participes efficis: pſta q̃s: vt ſicut tuã cognoſcimus veritatẽ: ſic eã dignis morib⁹ aſſequamur. p. Alia ſecr.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutẽ: a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuẽs in pſenti, ⁊ gloriã in futuro. Per dñm. Coio.

Tollite hoſtias: ⁊ introite in atria eius: adorate dñm in aula ſancta eius. Poſtcõio.

GRatias tibi referimus domine ſacro munere vegetati tuã miſericordiã deprecantes: vt dignos nos eius participatione perficias. Per. Alia poſtcõi.

MUndet ⁊ muniat nos, q̃s domine, diuini ſacri mun⁹ oblatum: ⁊ intercedente btã virgine dei genitrice maria, cũ beatis aplis tuis petro ⁊ paulo, atque btõ N. ⁊ oĩbus ſcis: a cũctis nos reddas ⁊ ꝑuerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. per.

¶ Dñica.xix. poſt pẽte. Intro.

SAlus populi ego ſum: dicit dñs: de quacunq; tribulatione clamauerint ad me: exaudiam eos: ⁊ ero illorum dominus in perpetuũ. Ps. Attẽdite populę meus legẽ meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Oratio.

OMnipotens ⁊ miſericors deus: vniuerſa nobis aduerſantia ꝓpitiatus exclude: vt mente ⁊ corpore pariter expediti: quę tua ſunt, liberis mentibus exequamur. Per dominum noſtrũ.

Ad poſcenda ſuffra. ſctõꝝ. Oro.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa vgine dei genitrice maria: cum btis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btõ N. ⁊ oĩbus ſcis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ.

Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

FRatres: Renouamini ſpũ mẽtis vrę: ⁊ induite nouũ hoiem, q ſm deũ creat⁹ eſt in iuſtitia ⁊ ſctitate veritatis. Propter qd deponẽtes mẽdaciũ loqmini vitatẽ vnuſquiſq; cũ ꝓximo ſuo: qm̃ ſum⁹ iuicẽ mẽbra. Iraſcimini, ⁊ nolite peccare. Sol non occidat ſup iracundiã veſtrã. Nolite locũ dare diabolo. Qui furabat: iã nõ furet. Magis aũt laboret: operãdo manibus ſuis, qd bonũ eſt: vt habeat vnde tribuat neceſſitatẽ patiẽti. Grad. Dirigatur oio mea: ſicut incenſũ in cõſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuũ mearũ: ſacrificiũ veſpertinum. Alla. ℣. Cõfitemini dño, ⁊ inuocate nomen eius: annũciate inter gẽtes opa eius. ca. 4

Sequẽ. ſancti euange. ſm Mattheũ. ca. 22

IN illo tempore: Loquebatur Jeſus principibus ſacerdotum, ⁊ phariſeis, in parabolis dicẽs. Simile fa-

ctum eſt regnū celoꝛuz homini regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Iterum miſit alios ſeruos, dicens. Dicite inuitatis. Ecce pꝛandiū meuz paraui: tauri mei, ⁊ altilia occiſa ſūt, ⁊ oīa parata, venite ad nuptias. Illi autē neglexerūt. Et abierūt: Alius in villā ſuam: alius vero ad negotiationē ſuaz. Reliq vero tenuerūt ſeruos ei⁹: ⁊ cōtumelijs affectos occiderūt. Rex autez cū audiſſet, iratus eſt: ⁊ miſſis exercitibus ſuis, perdidit homicidas illos, ⁊ ciuitates illoꝝ ſuccēdit. Tūc ait rex ſeruis ſuis. Nuptię qdē paratę ſūt: ſed qui inuitati erāt, nō fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viaꝝ: ⁊ quoſcunqz inueneritis: vocate ad nuptias. Et egreſſi ſerui eius in vias: congregauerūt oēs, quos inuenerūt: bonos ⁊ malos: ⁊ implete ſunt nuptię diſcumbentiuz. Intrauit autem rex, vt videret diſcumbētes: ⁊ vidit ibi hominē non veſtitum veſte nuptiali: ⁊ ait illi. Amice, qūo huc intraſti non habens veſtē nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex miniſtris. Ligatis pedibus eius ⁊ manibus: mittite eum in tenebꝛas exterioꝛes. Ibi erit fletus, ⁊ ſtridoꝛ dentiuz. Multi enim ſunt vocati: pauci vero electi. Offertoꝛium. Si ambulauero in medio tribulationis: viuificabis me dn̄e, ⁊ ſup iraz inimicoꝝ meoꝝ extendes manū tuam: ⁊ ſaluum me fecit dextera tua. Secre.

Haec munera, q̄ſumus domine, quę oculis tuę maieſtatis offerimus: ſalutaria nobis eſſe cōcede. Per do. Alia ſecreta.

Exaudi nos, deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutē, à cunctis nos mentis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibus tuearis gratiā tribuens in pręſenti, ⁊ gloriā in futuro. Per dn̄m. Cōio. Tu mandaſti mandata tua cuſtodiri nimis: vtinaz dirigantur vię meę ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. Poſtcommunio.

Tua nos domine medicinalis operatio, ⁊ à noſtris peruerſitatibus clementer expediat: ⁊ tuis ſemper faciat inhęrere mandatis. Per dn̄m. Alia poſtcōio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̄s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedēte btā virgine dei genitrice maria, cuz beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atqz btō N. ⁊ oībus ſcis: à cūctis nos reddas ⁊ peruerſitatib⁹ expiatos, ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. P.

¶ Dn̄ica.xx.poſt pētec. Introi.

Omnia, quę feciſti nobis domine: in vero iudicio feciſti: quia peccauimus tibi: ⁊ mandatis tuis non obediuimus: ſed da gloriam nomini tuo: ⁊ fac nobiſcum ſecundū multitudinem miſericoꝛdię tuę. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oꝛatio.

Largire, q̄s domine, fidelibus tuis indulgentiam placatus ⁊ pacem: vt pariter ab omnibus mundētur offenſis: ⁊ ſecura tibi mente deſeruiant. Per dn̄m no.

Ad

Ad poſcenda ſuffra. ſctõꝝ. Oẽo.
A Cunctis nos, q̃s dñe, men-
tis ⁊ corporis defende peri
culis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgi
ne dei genitrice maria: cuꝫ beatis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atqꝫ
btõ N. ⁊ oĩbus ſcĩs, ſalutẽ nobis
tribue benignus ⁊ pacem: vt de-
ſtructis aduerſitatibus, ⁊ errori-
bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eũdẽ.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtolę bea-
ca.5 ti Pauli apoſtoli ad Epheſios.
F Ratres: Videte itaqꝫ quõ
caute ambuletis: non qua-
ſi inſipientes: ſed vt ſapientes: re
dimentes tempus: qm̃ dies mali
ſunt. Propterea nolite fieri im-
prudentes: ſed intelligentes q̃ ſit
volũtas dei. Et nolite inebriari
vino: in quo eſt luxuria. Sed im-
pleamini ſpũ ſãcto: loquẽtes vo
biſmetipſis in pſalmis, ⁊ hymnis,
⁊ cãticis ſpiritualibus, cãtãtes, ⁊
pſallẽtes in cordibus veſtris dño:
grãs agentes ſemp̃ pro oĩbus in
noĩe dñi nr̃i ieſu chriſti, deo ⁊ pa-
tri. Subiecti inuicẽ ĩ timore chri-
ſti. Grad. Oculi omnium in te ſperant
dñe: ⁊ tu das illis eſcam in tẽpore opportuno.
℣. Aperis tu manum tuam: ⁊ imples omne
animal benedictione. Alleluia. ℣. Pa-
ratum cor meum deus: paratũ cor meum: can-
tabo, ⁊ pſallam tibi gloria mea. Sequen-
tia ſancti euangelij ſm̃ Joannez.
ca.4 I N illo tpe: Erat quidaꝫ rẽ-
gulus: cuius filius infirma-
batur capharnaum. Hic cum au
diſſet: quia ieſus veniret à iudęa
in galilęam: abijt ad eum: ⁊ roga-
bat euꝫ, vt deſcenderet ⁊ ſanaret
filium eius. Incipiebat enim mo
ri. Dixit ergo ieſus ad eum. Niſi
ſigna ⁊ prodigia videritis nõ cre
ditis. Dicit ad eum regulus. Do
mine, deſcende priuſqꝫ moriat̃ fi
lius meus. Dicit ei ieſus. Uade, fi
lius tuus viuit. Credidit homo
ſermoni, quẽ dixit ei ieſus: ⁊ ibat.
Jam autẽ eo deſcendẽte, ſerui oc
currerũt ei: ⁊ nunciauerũt dicen-
tes, q͛ filius eius viueret. Inter-
rogabat ergo horã ab eis: in qua
melius habuerat. Et dixerũt ei.
Quia heri, hora ſeptima reliquit
eũ febris. Cognouit ergo pr̃: q͛
illa hora erat: in qua dixit ei Je-
ſus. Filius tuus viuit. Et credi-
dit ipſe, ⁊ dom⁹ eius tota. Offer.
S uper flumina babylonis: illic ſedimus: ⁊ fle
uimus: dũ recordaremur tui ſiõ. Secreta.
C Eleſtem nobis p̃beãt hęc
myſteria, quęſumus dñe, me
dicinam: ⁊ vitia noſtra cordis ex-
purgẽt. Per dñm. Alia ſecreta.
E Xaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt per huius ſacra-
menti virtuteꝫ: à cũctis nos men
tis ⁊ corporis hoſtibus tuearis:
gratiam tribuẽs in pręſenti, ⁊ glo
riaꝫ in futuro. Per dñm. Coio.
M emento verbi tui ſeruo tuo domine: in
quo mihi ſpem dediſti: hęc me conſolata eſt
in humilitate mea. Poſtcommunio.
V T ſacris domine reddamur
digni muneribus: fac nos
quęſumus tuis ſemper obedire
mandatis. Per. Alia poſtcõio.
M Undet ⁊ muniat nos, q̃s do
mine, diuini ſacramẽti mu-
n⁹ oblatũ: ⁊ intercedẽte btã virgi

ne dei genitrice maria: cum btis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btõ N. ⁊ oíbus ſcís: a cũctis nos reddas ⁊ puerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. p eũ.

¶ Dñica. xxi. poſt pẽte. Introi.

In voluntate tua domine vniuerſa ſunt poſita: ⁊ non eſt, qui poſſit reſiſtere voluntati tue: tu enim feciſti omnia: celum, ⁊ terram, ⁊ vniuerſa, que celi ambitu continentur: dñs vniuerſorum tu es. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi. V. Gloria pa.

Oratio.

Familiaz tuã, qſ̃umus domine, continua pietate cuſtodi: vt a cunctis aduerſitatibus, te protegente, ſit libera: ⁊ in bonis actibus tuo nomini ſit deuota. Per dominum noſtruz.

Ad poſcẽda ſuffrag. ſcõrũ, Orõ.

A cunctis nos, qs dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgine dei genitrice maria, cum btis apoſtolis tuis Petro, ⁊ Paulo, atq; btõ N. ⁊ oíbus ſctis ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ dominum. Lectio epiſtole beati Pauli apoſtoli ad Epheſios. ca. 6

Fratres: Confortamini in dño: ⁊ in potentia virtutis eius. Induite vos armaturã dei: vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli. Qm̃ nõ eſt nobis colluctatio aduerſus carnẽ ⁊ ſanguinẽ: ſed aduerſus principes ⁊ poteſtates: aduerſus mũdi rectores tenebrarũ harũ: contra ſpũalia nequitie in celeſtibus. Propterea accipite armaturam dei: vt poſſitis reſiſtere in die malo: ⁊ in oíb9 perfecti ſtare. State ergo ſuccincti lũbos veſtros in veritate: ⁊ induti lorica iuſtitie: ⁊ calciati pedes in pparatione euãgelij pacis. In oíbus ſumẽtes ſcutũ fidei: in quo poſſitis oía tela nequiſſimi ignea extinguere. Et galeaz ſalutis aſſumite: ⁊ gladiũ ſpũs quod eſt verbum dei. Grad. Dñe, refugiũ factus es nobis a generatione ⁊ progenie. V. Priuſquam montes fierent: aut formaretur terra ⁊ orbis: a ſeculo ⁊ vſq; in ſeculum tu es deus. Alleluia. V. In exitu iſrael de egypto: dom9 iacob de populo barbaro. Sequen. ſancti euan. ſm Mattheũ. ca. 18

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile eſt regnũ celorũ hoĩ regi: q voluit rõnẽ ponere cũ ſeruis ſuis. Et cũ cepiſſet rõnẽ ponere: oblatus eſt ei vn9, q debebat ei decez millia talẽta. Cuz aũt nõ hrẽt vnde redderet: iuſſit eũ dñs eius venũdari, ⁊ vxorẽ eius, ⁊ filios, ⁊ oía q̃ habebat: ⁊ reddi. Procidens autẽ ſeruus ille rogabat eum, dicẽs. Patientiã habe in me, ⁊ oía reddã tibi. Miſertus autem dñs ſerui illius, dimiſit eum: ⁊ debitũ dimiſit ei. Egreſſus autẽ ſeruus ille, inuẽnit vnũ de cõſeruis eius, qui debebat ei centuz denarios. Et tenens ſuffocabat euz, dicẽs. Redde qd debes. Procidens aũt cõſeruus eius rogabat eum: dicens.

dicens. Patientiā habe in me: ⁊ oīa reddā tibi. Ille autē noluit: ſed abijt: ⁊ miſit eū in carcerē do nec redderet vniuerſū debitum. Vidētes aūt cōſerui eius quę fie bāt: cōtriſtati ſunt valde: ⁊ vene rūt, ⁊ nūciauerūt dño ſuo oīa quę facta fuerāt. Tunc vocauit illum dñs ſuus, ⁊ ait illi. Serue nequā, oē debitū dimiſi tibi: qm̄ rogaſti me. Nōne ergo oportuit ⁊ te mi ſereri conſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſertus ſū? Et iratus dñs eius, tradidit eum tortoribus: quoad uſq; redderet vniuerſum debi tum. Sic ⁊ pater meus celeſtis fa ciet vobis: ſi nō remiſeritis vnuſ quiſq; fratri ſuo de cordibus ve ſtris. **Offertoriū.** Vir erat in terra bus nomine iob, ſimplex, ⁊ rectus, ac timens deum: quē ſathan petijt, vt tentaret: ⁊ data eſt ei poteſtas a dño, in facultate, ⁊ in carne eius: ꝑ diditq; oēm ſubſtantiā ipſius, ⁊ filios: carnem quoq; eius graui ulcere vulnerauit. **Secre.**

Suſcipe dñe propitius ho ſtias: qbus ⁊ te placari vo luiſti: ⁊ nobis ſalutem potēti pie tate reſtitui. per do. **Alia ſecreta.**

Exaudi nos, deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacra menti virtutem a cunctis nos mē tis ⁊ corporis hoſtibus tuearis, gratiā tribuens in prēſenti, ⁊ glo riam in futuro. Per. **Cōmunio.**

In ſalutari tuo anima mea: ⁊ in verbum tuū ſperaui: quando facies de perſequentibus me iudicium? iniqui perſecuti ſunt me: adiuua me domine deus meus. **Poſtcommunio.**

Immortalitatis alimoniam conſecuti, q̄s dñe, vt quod ore percēpimus: pura mente ſe ctemur. Per do. **Alia poſtcōio.**

Muniat ⁊ muniat nos, queſu mus dñe, diuini ſacri munꝰ oblatū: ⁊ intercedente btā virgi ne dei genitrice maria: cū btīs apo ſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oībus ſctīs: a cūctis nos red das ⁊ puerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eū.

¶ **Dñica.xxij.poſt pēte. Introi.**

Si iniquitates obſeruaueris domine: domine quis ſuſtine bit? quia apud te propitiatio eſt, deus iſrael. **Ps.** De pro fundis clamaui ad te domi ne: domine, exaudi vocem meam. **V.** Gloria patri, ⁊ filio. **Oratio.**

Deus refugiū noſtrū ⁊ vir tus: adeſto pijs eccleſię tuę ꝑcibus autor ipſe pietatis, ⁊ prę ſta: vt, qd fideliter petimus, effi caciter conſequamur. Per. **Ad poſcenda ſuffra. ſanctorū, Oīo.**

A Cunctis nos, q̄s dñe, men tis ⁊ corporis defende peri culis: ⁊ intercedēte glorioſa virgi ne dei genitrice maria: cū beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq; btō N. ⁊ oībus ſcīs, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt de ſtructis aduerſitatibus, ⁊ errori bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eūdē. **Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę bea ti pauli apoſtoli ad Philippēſes.** ca. i

Fratres: Confidimus in do mino ieſu: qꝛ, qui cepit in vo bis opus bonum: perficiet vſq; in diem chriſti Ieſu. Sicut enim mihi iuſtum eſt hoc ſentire pro

oibus vobis: eo ꝙ habeam vos in coꝛde, ꝛ in vinculis meis, ꝛ in defenſione, ꝛ cōfirmatione euangelij: ſocios gaudij mei oēs vos eſſe. Teſtis enim mihi eſt deus: quō cupiā oēs vos in viſceribus ieſu chꝛiſti. Et hoc oꝛo: vt charitas veſtra magis, ac magis abūdet, in ſciētia, ꝛ in omni ſenſu: vt pꝛobētis potioꝛa, ꝛ ſitis ſyncēri, ꝛ ſine offenſa, in diē chꝛiſti ieſu. Repleti fructu iuſtitię per ieſum chꝛiſtum: in gloꝛiaꝫ ꝛ laudē dei. Graduale. Ecce quàm bonū, ꝛ quā iocunduꝫ, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in capite: quod deſcendit in barbam, barbam aaron. Alleluia. ℣. Qui timent dn̄m, ſperent in eo: adiutoꝛ ꝛ pꝛotectoꝛ eoꝛum eſt.

ca.22 Sequē. ſci euāg. ſm̄ Mattheuꝫ.

In illo tpe: Abeuntes phariſei conciliuꝫ inierunt vt caperent ieſum in ſermone. Et mittunt ei diſcipulos ſuos cum herodianis: dicentes. Magiſter, ſcimus q2 verax es: ꝛ viam dei in veritate doces: ꝛ nō eſt tibi cura de aliquo. Non enim reſpicis perſonam hominum. Dic ergo nobis. Quid tibi videt᷑? Licet cenſum dari ceſari, an non? Cognita autem Jeſus nequitia eoꝛum: ait. Quid me tentatis hypocritę? Oſtēndite mihi numiſma cēſus. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis ieſus. Cuius eſt imago hec ꝛ ſuperſcriptio? Dicunt ei. Ceſaris. Tūc ait illis. Reddite ergo, quę ſunt cęſaris, ceſari, ꝛ quę ſunt dei, deo. Offert. Recoꝛdare mei dn̄e omni potentatui dominans: ꝛ da ſermonem rectum in os meum: vt placeant verba mea in cōſpectu pꝛincipis. Secreta.

Da miſericoꝛs deus: vt hec ſalutaris oblatio, ꝛ à ꝓpꝛijs nos reatibus indeſinenter expediat, ꝛ ab oibus tueatur aduerſis. Per dominum no. Alia ſecreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutē: à cunctis nos mentis ꝛ coꝛpoꝛis hoſtibus tuearis, gratiam tribuēs in pſenti, ꝛ gloriaꝫ in futuro. Per. Cōi. Ego clamaui qm̄ exaudiſti me: deus inclina aureꝫ tuā: ꝛ exaudi verba mea. Poſtcommunio.

Sumpſimus dn̄e ſacri dona myſterij humiliter depꝛecātes: vt que in tui commemoꝛatione nos facere pꝛecipiſti: in noſtrę ꝓficiāt infirmitatis auxiliū. Qui viuis ꝛ regnas ꝛc. Alia poſtcōio.

Mundet ꝛ muniat nos, q̄s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ꝛ intercedēte btā virgine dei genitrice maria, cū btīs apoſtolis tuis petro ꝛ paulo, atq3 btō N. ꝛ oibus ſctis: à cūctis nos reddas ꝛ pueꝛſitatibus expiatos, ꝛ aduerſitatibus expeditos. p eū.

¶ Dn̄ica.xxiij.poſt pēte. Intro.

Dicit dominus: ego cogito cogitationes pacis, ꝛ non afflictionis: inuocabitis me, ꝛ ego exaudiam vos: ꝛ reducam captiuitatem veſtram de cunctis locis. Ps. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem iacob. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ. Oratio.

Abſolue, q̄s dn̄e, tuoꝛum delicta populoꝛ: ꝛ à peccatoꝛ noſtroꝛum

noſtrorũ nexibus, que pro noſtra fragilitate contraximus, tua benignitate liberemur. Per dñm. Ad poſcẽda ſuffrag. ſctõrũ, Orõ. A Cunctis nos, q̃s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa vgine dei genitrice maria: cum btis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo atq; btõ N. ⁊ oĩbus ſcis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ. Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli ad Philippenſes.

ca. 3 F Ratres: Imitatores mei eſtote, ⁊ obſeruate eos, qui ita ambulant: ſicut habetis formã noſtram. Multi enim ambulant: quos ſepe dicebã vobis: nũc aũt ⁊ flens dico, inimicos crucis xpi: quorũ finis interitus: quorũ deus venter eſt: ⁊ gloria in confuſione ipſorũ, qui terrena ſapiunt. Nr̃a autẽ conuerſatio in celis eſt. Unde etiam ſaluatorẽ expectamus: dñm nr̃m ieſum xpm, q reformabit corpus humilitatis nr̃e: conſiguratũ corpori claritatis ſue: ſm operationẽ: qua poſſit etiã ſubijcere ſibi oĩa. Itaq; fratres mei chariſſimi, ⁊ deſideratiſſimi: gaudiũ meum, ⁊ corona mea: ſic ſtate in dño chariſſimi. Euchodiã rogo, ⁊ ſynticẽ deprecor: idipſuz ſapere in dño. Etiã rogo ⁊ te germane cõpar, adiuua illas: que mecũ laborauerũt in euangelio: cuz clemente, ⁊ ceteris coadiutoribus meis, quorum nomina ſunt in libro vite. Graduale. L iberaſti nos domine ex affligẽtibus nos: ⁊ eos, qui nos odẽrunt, confudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo ↄfitebimur in ſecula. Alleluia. ℣. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. Sequentia ſancti euãge. ſm Mattheum.

ca. 9 I N illo tempore: Loquente Ieſu ad turbas: ecce princeps vnus acceſſit, ⁊ adorabat eũ, dicens. Domine, filia mea modo defuncta eſt, ſed veni: impone manũ tuã ſup eã: ⁊ viuet. Et ſurgẽs ieſus ſequebat eũ, ⁊ diſcipuli ei⁹. Et ecce mulier, q̃ ſanguinis fluxũ patiebatur duodecim annis acceſſit retro: ⁊ tetigit fimbriam veſtimenti eius. Dicebat eniz intra ſe. Si tetigero tñ veſtimẽtũ eius, ſalua ero. At ieſus cõuerſus ⁊ videns eaz, dixit. Cõfide filia, fides tua te ſaluam fecit. Et ſalua facta eſt mulier ex illa hora. Et cum veniſſet ieſus in domũ principis: ⁊ vidiſſet tibicines, ⁊ turbã tumultuantem, dicebat. Recedite. Nõ eſt enim mortua puella: ſed dormit. Et deridebãt eũ. Et cũ eiecta eſſet turba: intrauit, ⁊ tenuit manum eius. Et ſurrexit puella. Et exijt fama hec in vniuerſam terrã illã. Offerto. D e profundis clamaui ad te dñe: dñe, exaudi orationem meam: de profundis clamaui ad te dñe. Secreta. P Ro noſtre ſeruitutis augmento: ſacrificium tibi dñe laudis offerim⁹: vt quod immeritis contuliſti: propitius exequaris. Per do. Alia ſecreta. E Xaudi nos deus ſalutaris

noſter: vt p huius ſacramenti virtuté, á cunctis nos métis ⁊ corporis hoſtibus tuearis gr͞az tribués in p̄ſenti, ⁊ gloriá in futuro. Per.

Cōio. Amen dico vobis: qcq̄d orantes petitis, credite, quia accipietis: ⁊ fiet vobis.

Quęſumus oṗs Poſtcōio. deus: vt quos diuina tribuis participatione gaudére: humanis non ſinas ſubiacére periculis. Per dn̄m. Alia poſtcōio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̄s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: ⁊ intercedéte btā virgine dei genitrice maria, cū beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq3 btō N. ⁊ oībus ſcīs: á cūctis nos reddas ⁊ puerſitatib⁹ expiatos, ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. P.

Dn̄ica. xxiiij. poſt pente. Introi.

Dicit dominus: ego cogito cogitationes pacis, ⁊ non afflictionis: inuocabitis me, ⁊ ego exaudiam vos, ⁊ redúcam captiuitatē veſtram de cunctis locis. Ps. Benedixiſti dn̄e terrā tuā: auertiſti captiuitatē iacob. ℣. Glia.

Excita, q̄s dn̄e, tuorū Orō. fideliū voluntates: vt diuini operis fructū propénſius exequétes: pietatis tuę remedia maiora percipiát. Per dn̄m noſtrū.

Ad poſcenda ſuffra. ſctōx. Orō.

A Cunctis nos, q̄s dn̄e, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedéte glioſa virgine dei genitrice maria: cū beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq3 btō N. ⁊ oībus ſctis, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eun.

Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Coloſſéſes. ca. 1

Fratres: Nō ceſſamus pro vobis orare, ⁊ poſtulare: vt impleamini agnitione volūtatis dei. In omni ſapientia, ⁊ intellectu ſpirituali: vt ambuletis digne, deo p oīa placentes. In omni opere bono fructificantes: ⁊ creſcentes in ſciētia dei. In omni virtute cōfortati: ſm potentiam claritatis eius. In oī patientia, ⁊ longanimitate, cum gaudio gr͞as agentes deo, ⁊ patri: qui dignos nos fecit in partē ſortis ſctōꝝ in lumine. Qui eripuit nos de poteſtate tenebrarum: ⁊ tránſtulit in regnum filij dilectionis ſuę in quo habemus redemptionem, ⁊ remiſſionem peccatorū. In chriſto ieſu dn̄o noſtro. Gradu. Liberaſti nos domine ex affligentibus nos, ⁊ eos, qui nos odérūt, cōfudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die: ⁊ in nomine tuo confitebimur in ſecula. Alleluia. ℣. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meā.

Sequē. ſcti euā. ſm Mattheum. ca. 24

In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Cum videritis abominationem deſolationis, que dicta eſt á Daniele ppheta, ſtantē in loco ſancto: qui legit,

git, intelligat. Tunc, qui in iudęa
ſunt, fugiāt ad mōtes: ⁊ qui in te
cto, nō deſcendāt tollere aliquid
de domo ſua: ⁊ q̄ in agro, non re
uertantur tollere tunicam ſuam.
Vę aūt pręgnantibus, ⁊ nutrien-
tibus in illis diebus. Orate aūt,
vt nō fiat fuga veſtra hyeme vel
ſabbato. Erit eniȝ tūc tribulatio
magna: q̄lis nō fuit ab initio mū-
di vſq; modo: neq; fiet. Et niſi
breuiati fuiſſent dies illi: non fie-
ret ſalua oīs caro. Sed ꝓpter ele
ctos breuiabunt̄ dies illi. Tunc,
ſi quis vobis dixerit: ecce hic eſt
chr̄s, aut illic: nolite credere. Sur
gēt eniȝ pſeudo chriſti, ⁊ pſeudo
ꝓphetę: ⁊ dabunt ſigna magna,
⁊ ꝓdigia: ita vt in errorē inducan
tur, ſi fieri poteſt, etiā electi. Ecce
prędixi vobis. Si ergo dixerint
vobis: ecce in deſerto eſt: nolite
exire. Ecce in penetralibus: noli-
te credere. Sicut eniȝ fulgur exit
ab oriēte: ⁊ paret vſq; in occiden
tem: ita erit aduentus filij hoīs.
Vbicunq; fuerit corpus: illic con
gregabūtur ⁊ aquilę. Statiȝ aūt
poſt tribulationeȝ dierū illoꝝ ſol
obſcurabitur: ⁊ luna nō dabit lu-
men ſuum, ⁊ ſtellę cadent de cęlo:
⁊ virtutes cęloꝝ cōmouebūtur.
Et tunc apparebit ſignū filij ho-
minis in cęlo. Et tunc plangent
oēs tribus terrę. Et videbunt fi-
lium hominis venientem in nubi
bus cęli cū virtute magna, ⁊ ma-
ieſtate. Et mittet angelos ſuos
cū tuba ⁊ voce magna: ⁊ congre-
gabunt electos eius à quatuor
ventis, à ſummis celorū, vſq; ad
terminos eorum. Ab arbore au-
tem fici diſcite parabolam: cum
iam ramus eius tener fuerit: ⁊ fo
lia nata: ſcitis quia ꝓpē eſt ęſtas.
Ita ⁊ vos, cuȝ videritis hęc oīa,
ſcitote, quia propē eſt in ianuis.
Amen dico vobis: quia nō pręte
ribit generatio hęc: donec om-
nia fiant. Cęluȝ ⁊ terra trāſibūt.
verba auteȝ mea nō pręteribūt.
Offerto. De profundis clamaui ad te
domine, domine exaudi orationem meam: de
profundis clamaui ad te domine. Secre.
PRopitius eſto dn̄e ſuppli-
cationib⁹ nr̄is: ⁊ populi tui
oblationib⁹ ꝑcibuſq; ſuſceptis:
oīum noſtrū ad te corda cōuerte:
vt à terrenis cupiditatibus libera
ti: ad celeſtia deſideria trāſeam⁹.
Per dominū. Alia ſecreta.
EXaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt p huius ſacri virtuteȝ:
à cūctis nos mētis ⁊ corporis ho
ſtibus tuearis: gratiā tribuēs in
p̄ſenti: ⁊ gloriam in futuro. Per.
Cōio. Amen dico vobis: q̄cq̄d orantes
petitis, credite, quia accipietis, ⁊ fiet vobis.
COncede nobis, Poſtcōio.
q̄s domine: vt per hęc ſacra-
menta, quę ſumpſimus, quicquid
in noſtra mente vitioſum eſt: ip-
ſius medicationis dono curetur.
Per dn̄m. Alia poſtcommunio.
MUndet ⁊ muniat nos, q̄s do
mine, diuini ſacramenti mu
nus oblatū: ⁊ intercedēte btā vir
gine dei genitrice maria, cū btīs
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq;
btō N. ⁊ oībus ſctīs: à cūctis nos
reddas ⁊ puerſitatibus expiatos,
⁊ aduerſitatibus expeditos. p cū.

INCIPIT PROPRIVM SANCTORVM.

In vigilia ſci andreę apli. Intro.

Dominus ſecus ma
re galileę, vidit
duos fratres, petrum, ⁊
andream: ⁊ vocauit eos:
venite poſt me, faciaʒ vos
fieri piſcatores hominuʒ.
Ps. At illi relictis reti-
bus, ⁊ naui, ſecuti ſūt dn̄m.
℣. Gloria. Oratio.

Queſumus oṕs deus, vt bea
tus andreas aplus tuū pro
nobis imploret auxiliū: vt à nr̄is
reatibus abſoluti, à cūctis etiā pe
Eccl. riculis eruamur. Per. Lectō libri
ca.45 Benedictio dn̄i ſu- ſapiētię.
p caput iuſti. Ideo dedit illi
dn̄s hereditatē: ⁊ diuiſit ei partē
in tribubus duodecim: ⁊ inuénit
gr̄az in ꝯſpectu oīs carnis. Et ma
gnificauit eū in timore inimicoꝝ:
⁊ in verbis ſuis mōſtra placauit.
Glorificauit eū in ꝯſpectu regū:
⁊ oſtēdit illi gloriā ſuaʒ. In fide ⁊
lenitate ipſius ſcm̄ fecit illū: ⁊ ele-
git eum ex oī carne. Et dedit illi
cor ad ꝑcepta, ⁊ legeʒ vitę ⁊ diſci-
plinę: ⁊ excelſū fecit illuʒ. Statuit
illi teſtamētum ęternū, ⁊ circūcin-
xit eū ꝣona iuſtitię. Et induit euʒ
dn̄s coronā glorię. Gra. Nimis
honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus
eſt principatus eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos,
⁊ ſuper arenam multiplicabuntur. Sequē
ca.1 tia ſancti euange. ſm̄ Joannem.
In illo tpe: Stabat ioannes,
⁊ ex diſcipulis eius duo, ⁊
reſpiciens ieſum ambulanteʒ, di-
xit. Ecce agnus dei. Et audiérūt
eū duo diſcipuli loquētē: ⁊ ſecu-
ti ſunt ieſum. Cōuerſus autem ie
ſus, ⁊ vidēs eos ſequētes ſe dicit
eis. Quid q̄ritis? Qui dixerūt ei.
Rabbi (qđ dicit̄ interpretatū ma
gr̄) vbi habitas? Dicit eis ieſus.
Venite ⁊ vidéte. Venerunt, ⁊ vi-
derunt vbi manéret: ⁊ apud eum
māſerūt die illo. Hora autē erat
quaſi decima. Erat aūt andreas
frater ſimónis petri vnus ex duo
bus, q audierāt à ioanne: ⁊ ſecuti
fuerāt eū. Inuénit hic primū fra-
trē ſuū ſimónem: ⁊ dixit ei. Inué-
nimus meſſiā (qđ eſt interpretatū
xp̄s) ⁊ adduxit euʒ ad ieſum. In-
tuitus autē ieſus eū, dixit. Tu es
ſimon filius iona: tu vocaberis
cephas (qđ interpretat̄ petrus)
In craſtinū aūt voluit exire in ga
lileaʒ: ⁊ iuénit philippū: ⁊ dixit ei
ieſus. Sequere me. Erat aūt phi
lippꝰ à bethſaida ciuitate andreę
⁊ petri. Inuénit philippus natha
naelē: ⁊ dixit ei. Quē ſcripſit moy
ſes in lege, ⁊ ꝓphetę: inuénimus
ieſum filium ioſeph à nazareth.
Et dicit ei nathanael. A naza-
reth poteſt aliqd boni eſſe? Dicit
ei philippus. Veni, ⁊ vide. Vidit
ieſus nathanaelē veniētē ad ſe, ⁊
dicit de eo. Ecce vere iſraelita, in
quo dolus nō eſt. Dixit ei natha-
nael. Unde me noſti? Reſpondit
ieſus ⁊ dixit ei. Prius quā te phi-
lippus vocaret: cum eſſes ſub fi-
cu: vidi te. Rn̄dit ei nathanael, ⁊
ait. Rabbi, tu es filius dei: tu es
rex iſrael. Reſpōdit ieſus, ⁊ dixit
ei. Quia dixi tibi: vidi te ſub ficu:
credis:

credis: maiora his videbis. Et
dixit eis. Amen amē dico vobiſ.
Uidebitis celum apertum: ⁊ an-
gelos dei aſcēdētes, ⁊ deſcenden
teſ ſupra filiū hominiſ. Offerto.
Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtitu-
iſti eū ſup opera manuū tuarū dñe. Secre.
Sacrandū tibi dñe munuſ
offerimus: quo beati an-
dree ſolennia recolētes: purifica
tionē quoqꝫ nrīs mētibuſ implo
ramus. Per. Coio. Dixit andreas
ſimoni fratri ſuo: inuenimus meſſiā, qui dicitur
chriſtus: ⁊ adduxit eum ad ieſum. Poſtcō.
Perceptis dñe ſacramentiſ,
ſuppliciter exoramus: vt in
tercedēte beato andrea apoſto-
lo tuo, que pro illius veneranda
gerimus paſſione: nobis pficiāt
die ad medelam. Per. ¶ In ſancti
ſaturnini mar. Oro.
29 Deus, q nos btī ſatur
nini martyris tui cō
cedis natalitio pfrui:
eius nos tribue me-
ritiſ adiuuari. Per do. Secreta.
Munera tibi dñe dicata ſācti
fica, ⁊ itercedēte btō ſatur-
nino martyre tuo: p hec eadē noſ
placatus intēde. Per. Poſtcoi.
Sanctificet nos, qs domine,
tui perceptio ſacramenti:
⁊ interceſſione ſanctorum tuoꝝ,
tibi reddat acceptos. Per dñm.
die ¶ In feſto. ſ. andree aplī. Intr.
30 Mihi autem nimis honorati
ſunt amici tui deus, nimis cō
fortatus eſt principatus eo-
rū. Ps. Domine probaſti
me, ⁊ cognouiſti me, tu co-
gnouiſti ſeſſionem meam, ⁊

reſurrectionem meā. V. Gloria pa. Oro.
Maieſtatem tuā dñe ſuppli
citer exoramus: vt ſicut ec-
cleſie tue beatus andreas apoſto
lus extitit pdicator, ⁊ rector: ita
apud te ſit pro nobis perpetuus
interceſſor. Per do. Lectio eplē
btī pauli apoſtoli ad Romanos. ca. 10
Fratres: Corde eniꝫ credit ad
iuſtitiā: ore aūt cōfeſſio fit
ad ſalutē. Dicit enim ſcriptura.
Ois, q credit in illū, nō cōfūdet.
Nō enim eſt diſtinctio iudei ⁊ gre
ci: Nā idē dñs oiūꝫ, diues in oēſ,
q inuocāt illū. Ois eniꝫ, qcūqꝫ in-
uocauerit nomen dñi: ſaluus erit.
Quō ergo inuocabūt: in quē nō
crediderūt? Aut quō credent ei:
quē nō audierūt? Quō auteꝫ au-
diēt: ſine pdicāte? Quō vero pre
dicabunt: niſi mittant? ſicut ſcri-
ptū eſt. Quā ſpecioſi pedes euan
gelizantiū pacē: euāgelizātiū bo-
na. Sed nō oēs obediūt euange
lio. Eſaias eniꝫ dicit. Dñe, qs cre
didit auditui nrō? Ergo fides ex
auditu: auditus aūt p verbū xpī.
Sed dico. Nunqd nō audierūt?
Et qdē in oēm terrā exiuit ſonuſ
eorū: ⁊ in fines orbis terre verba
eoꝝ. Grad. Conſtitues eos princi-
pes ſuper oēm terrā: memores erunt nois tui
dñe. V. Pro patribus tuis nati ſunt tibi fi-
lij: propterea populi ꝯfitebunt tibi. Alla.
V. Dilexit andreā dñs, in odorē ſuauitatis.
Sequē. ſci euāg. ſm Matthēū. ca. 4
In illo tēpore: Ambulanſ ie
ſus iuxta mare galilee vidit
duos fratres, ſimonē, qui vocat
petrus: ⁊ andreā fratrē eiꝰ, mittē
tes rete in mare. Erāt enim piſca

tores. Et ait illis. Uenite poſt me: ⁊ faciam vos fieri piſcatores hominum. At illi cōtinuo relictis retibus, ſecuti ſunt eū. Et pcedēs inde vidit alios duos fratres: iacobū zebedei, ⁊ ioannē frēm eius ī naui cū zebedeo pře eoꝝ reficiētes retia ſua. Et vocauit eos. Illi aūt ſtatim relictis retibus, ⁊ patre, ſecuti ſunt eū. Offert. Mihi aūt nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis cōfortatus eſt principatus eoꝝ. Secre.

Sacrificiuz nřm tibi, dñe q̄s, beati andree apoſtoli tui pcatio ſancta conciliet: vt, in cuius honore ſolenniter exhibet: eius meritis efficiat acceptum. Per. Cōio. Uenite poſt me, faciaz vos fieri piſcatores hominuz: at illi relictis retibus, ⁊ naui, ſecuti ſunt dominum. Poſtcommunio.

Sumpſimus dñe diuina myſteria, bti andree feſtiuitate letantes: que ſicut tuis ſcis ad gloriam, ita nobis q̄s ad veniam

die prodeſſe perficias. Per. ¶ In ſā
6 cti nicolai epi ⁊ confeſſo. Introi.

Statuit ei dñs teſtamentuz pacis: ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternum. Ps. Memento domine dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. V. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, q beatū nicolaū pōtificez tuū innumeris decoraſti miraculis: tribue q̄s: vt eius meritis ⁊ precibus à gehēne incēdijs liberemur. per. Epla. Ecce ſacer. ī cōi cōf. po. fo. 208. Gra. Inueni dauid ſeruū meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meū cōfortabit eū. V. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia. V. Juſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabit. Euāgelium. Uigilate quia neſcitis. in cōi confeſſo. fol. 211. Offerto. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in noie meo exaltabit cornu eius. Secre.

Sanctifica, q̄s dñe deus, hec munera: q̄ in ſolēnitate ſcti antiſtitis tui nicolai offerimus: vt per ea vita nřa inter aduerſa, ⁊ pſpera, vbiq3 dirigat. per. Cōi. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in eternum manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo: ⁊ ſicut luna perfecta in eternum: ⁊ teſtis in celo fidelis. Poſtcōio.

Sacrificia, que ſumpſimus dñe pro ſolennitate ſancti pōtificis tui nicolai: ſempiterna nos ptectione cōſeruēt. Per dominū.

¶ In ſancti Ambroſij epiſcopi, die
doctoris ⁊ cōfeſſoris. Introit⁹. 7

In medio eccleſie aperuit os eius: ⁊ impleuit eum domin⁹ ſpiritu ſapiētie, ⁊ intellectus: ſtolam glorie induit eum. Ps. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. V. Gloria patri. Oratio.

Deus, q pplo tuo eterne ſalutis beatū ambroſium miniſtrum tribuiſti: pſta q̄s: vt, quē doctorem vite habuimus in terris: interceſſorem habere mereamur in celis. p. Epla. Optaui ⁊ datus. in coi cōf. fo. 207. vel Teſtificor. fol. 210. Grad. Ecce ſacerdos magnus: q in diebus ſuis placuit deo. V. Nō eſt inuēt⁹ ſimilis illi: q̄ cōſeruaret legē excelſi. Alleluia. V. Jurauit dñs, ⁊ non penitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſm ordinem melchiſedech.

chiſedech. Euangel. Uos eſtis ſal terrę. in cõi cõf. fo. 208. Offert. Ueritas mea, ⁊ miſericoꝛdia mea cum ipſo: ⁊ in noïe meo exaltabit coꝛnu eius. Secre.

OMnipõs ſẽpiterne deus, munera nr̃a, tuę maieſtati oblata, ꝑ interceſſionẽ beati ambꝛoſij cõfeſſoꝛis tui atqꝫ pontificis, ad ꝑpetuã nobis fac ꝓuenire ſalutẽ. p. Cõi. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in ęternũ manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in cõſpectu meo: ⁊ ſicut luna perfecta in ęternuꝫ: ⁊ teſtis in cęlo fidelis. Poſtcõio.

SAcramenta ſalutis nr̃ę ſuſcipientes: cõcede q̃s omnipõs deus: vt beati ambꝛoſij cõfeſſoꝛis tui atqꝫ põtificis nos vbiqꝫ oĩo adiuuet: in cuius veneratione hęc tuę obtulim⁹ maieſtati. p. ¶ In

die cõceptio. virg. marię. Introitus.

8 EGredimini, ⁊ videte filię ſiõ reginã veſtraꝫ: quam laudant aſtra matutina: cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur: ⁊ iubilant oẽs filij dei. Ps. Oſtendat faciem ſuam: ſonet vox eius in auribus noſtris: quia eloquium ſuum dulce: ⁊ facies decoꝛa nimis. V. Gloꝛia patri. Orõ.

DEus, q ꝑ immaculatã virginis cõceptionem, dignũ filio tuo habitaculum pręparaſti: q̃s, vt ſicut ex moꝛte eiuſdem filij tui pręuiſa, eam ab oĩ labe ꝑſeruaſti: ita nos quoqꝫ mundos eius interceſſione ad te ꝑuenire conce-

puer. das. per eũ. Lcõ libꝛi Sapiẽtię.

ca. 8 DOminus poſſedit me in initio viaꝝ ſuaꝝ: anteq̃ꝫ qcq̃ faceret à pꝛincipio. Ab ęterno oꝛdinata ſuꝫ: ⁊ ex antiq̃s anteq̃ꝫ terra fieret. Necdum erant abyſſi: ⁊ ego iã cõcepta eram. Necdũ fontes aquaꝝ eruperãt: necdũ montes graui mole cõſtiterant: ante oẽs colles ego parturiebar. Adhuc terrã non fecerat, ⁊ flumina, ⁊ cardines oꝛbis terrę. Qñ ꝑparabat cęlos, áderaꝫ: qñ certa lege ⁊ gyro vallabat abyſſos, qñ ęthera firmabat ſurſũ: ⁊ libꝛabat fontes aquaꝝ. Qñ circũdabat mari terminuꝫ ſuum: ⁊ legem ponebat aq̃s, ne trãſirẽt fines ſuos. Qñ appẽdebat fũdamẽta terrę, cum eo erã cuncta cõponens. Et delectabar ꝑ ſingulos dies, ludens coꝛã eo oĩ tpe: ludẽs in oꝛbe terraruꝫ: ⁊ delitię meę eſſe cũ filijs hoium. Nũc ergo filij, audite me. Beati, q cuſtodiunt vias meas. Audite diſciplinam, ⁊ eſtote ſapientes: ⁊ nolite abijcere eã. Btũs vir, qui audit me: ⁊ qui vigilat ad foꝛes meas quotidie: ⁊ obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui me inuenerit: inueniet vitam: ⁊ hauriet ſaluteꝫ à dño. Graduale. Qualis eſt dilecta nr̃a charíſſimi? qualis eſt mater dñi? qualis ⁊ quanta dicite ſit ſoꝛoꝛ ⁊ ſponſa xp̃i? V. Dilecta nr̃a, candida, immaculata: quaſi auroꝛa cõſurgẽs. Alleluia. V. Ueni regina nr̃a: veni dña in hoꝛtum odoꝛis ſuper omnia aromata.

Sequẽtia ſancti euãg. ſm Lucã. ca. 11

IN illo tẽpoꝛe: Loquẽte ieſu ad turbas, extollens voceꝫ q̃dam mulier de turba, dixit illi. Beatus venter, q te poꝛtauit, ⁊ úbera, quę ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo, Bti, q audiũt verbũ dei, ⁊ cuſtodiunt illud. Offerto. Hoꝛtus concluſus: fons ſignatus: emiſſiones tuę paradiſus: o maria: manus tuę ſtillaue-

runt myrrham: mellifluiqꝫ facti ſunt celi dum
manu dn̄i fabricata es mater tanti dei, alleluia.
Suſcipere digneris Secre.
per temetipſum benignita-
tis authorem rogamus dn̄e: ma-
tris ac domus tuę zelatorum de-
uotas cum hilaritate ſupplicatio
nes: vt ſicut ipſa tui gr̄a ꝑuenien-
te, mundo hodie immunis appa-
ruit: ita ipſi mundam de tuę m̄ris
munere, te concedente, exhibeāt
gr̄arum actionē: ꝑ temetipſum ie
ſum xp̄m. Qui vi. Cōio. Glorioſa
dicta ſunt de te maria: quia fecit tibi magna,
qui potens eſt, alleluia. Poſtcōio.
Honorem dn̄e ſacrificij huius
ſuſcipe ſuauitatis: ꝛ pręſta: vt, qui
hodie marię conceptionem iubi-
lādo celebrāt, eius ſalubri oratio
ne fructum centuplū ſuę deuotio
nis accipiant. Per cum. ¶ In ſci
die Damaſi papę ꝛ confeſſo. Introi.
11 Sacerdotes tui domine induant iuſti-
tiam: ꝛ ſancti tui exultent: propter da
uid ſeruum tuum, non auertas facieꝫ
chriſti tui. P̄s. Memento domine dauid, ꝛ
oīs manſuetudinis eius. ℣. Gloria. Oīo.
Exaudi dn̄e preces noſtras:
ꝛ intercedente btō damaſo
ꝯfeſſore tuo atqꝫ pōtifice, ſuppli-
cationes nr̄as placatus intēde. p.
Epl̄a. Plures facti ſūt ſacerdo.
in cōi cof. fol.208. Gra. Ecce ſa-
cerdos magnus: qui in diebus ſuis placuit deo.
℣. Non eſt inuētus ſimilis illi, q conſeruaret le
geꝫ excelſi. Alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in
ęternum ſm ordinē melchiſedech. Euāge.
Hō qdā perc. in cōi cōf. fo.209.
Offer. Inueni dauid ſeruum meuꝫ: oleo
ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur
ei: ꝛ brachium meū cōfortabit eum. Secre.
Accepta tibi ſit, q̄s dn̄e, ſa-
cratę plebis oblatio pro tuo
rum honore ſctōꝝ: quoꝝ ſe me
ritis ꝑcepiſſe de tribulatione co-
gnoſcit auxiliū. per. Cōio. Dn̄e,
quinqꝫ talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinqꝫ
ſuperlucratus ſum: euge ſerue bone ꝛ fidelis:
quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te con-
ſtituā: intra in gaudiū dn̄i tui. Poſtcōio.
Da, q̄s dn̄e, fidelib⁹ populis:
ſāctoꝝ tuorum ſēper vene-
ratione lętari: ꝛ eorum perpetua
ſupplicatione muniri. Per dn̄m. die
¶ In ſācte lucię v̄g. ꝛ m̄. Intro. 13
Dilexiſti iuſtitiam: ꝛ odiſti ini-
quitatem: propterea vnxit te
deus deus tuus oleo lętitię
prę conſortibus tuis. P̄s.
Eructauit cor meum verbuꝫ
bonum: dico ego opera mea
regi. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ. Oratio.
Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: vt ſicut de beatę lu-
cię feſtiuitate gaudemus, ita pię
deuotionis erudiamur affectu.
Per dn̄m. Epl̄a. Qui gloriatur.
in cōi virginū. fol.213. Gradua.
Dilexiſti iuſtitiam, ꝛ odiſti iniquitatem. ℣.
Propterea vnxit te de⁹ deus tuus oleo lętitię.
Alleluia. ℣. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: pro-
pterea bn̄dixit te deus in ęternum. Euāg.
Simile eſt regnū cęlorū theſauro
abſcon. in cōi virginuꝫ. fol.214.
Offer. Offerentur regi virgines poſt eā:
proximę eius offerentur tibi. Secreta.
Accepta tibi ſit dn̄e ſacratę
plebis oblatio, pro tuorum
honore ſanctoruꝫ: quoꝝ ſe meri-
tis percipiſſe de tribulatione co-
gnoſcit auxiliuꝫ. Per do. Cōio.
Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea
benedixit

benedixit te deus in eternum. Poſtcõio.
Satiaſti dñe familiam tuam muneribus ſacris: cuius q̃s ſemp interuentione nos réfoue: cuius ſolénia celebramus. Per.

die ¶ In ſci thomę apoſtoli. Intro.
21 Mihi autē nimis honorati ſũt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. ps. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ⁊. Orõ.
Da nobis, q̃s dñe, beati apli tui thomę ſolénitatibus gloriari: vt eius ſemp ⁊ patrociniis ſubleuemur: ⁊ fidem congrua deuotióe ſectemur. Per do. Epla. Benedictio dñi ſuper caput iu. in vigi. de cõi aplorum. fol. 196. Gra. Nimis honorati ſunt amici tui deus, nimis confortatus eſt principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos, ⁊ ſuper arenam multiplicabuntur. Alleluia. ℣. Gaudete iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Sequẽtia
ca. 20 ſancti euangelij ſcdm Joannem.
In illo tpe: Thomas autem vnus de duodecim, q dicit didymus, nõ erat cum eis: qñ venit ieſus. Dixerunt ergo ei alij diſcipuli. Uidimus dñm. Ille autẽ dixit eis. Niſi videro in manibus eius fixurã clauorũ: ⁊ mittam digitũ meũ in locum clauorũ: ⁊ mittã manũ meã in latus eius: non credã. Et poſt dies octo, iterũ erant diſcipuli eius intus, ⁊ thomas cũ eis. Uenit ieſus ianuis clauſis, ⁊ ſtetit in medio eorũ, ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thomę. Infer digitum tuum huc: ⁊ vide manus meas, ⁊ affer manũ tuã, ⁊ mitte in latus meum: ⁊ noli eſſe incrédulus: ſed fidelis. Rñdit thomas, ⁊ dixit ei. Dñs meus, ⁊ deus meus. Dicit ei ieſus. Quia vidiſti me, thoma, credidiſti: beati q nõ vidérũt, ⁊ crediderũt. Offer. In oẽm terrã exiuit ſonus eorũ: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.
Debitum tibi dñe nr̃ę reddimus ſeruitutis ſuppliciter exorãtes: vt ſuffragiis beati thomę apli tui in nobis tua munera tuearis: cuius honoranda cõfeſſione laudis tibi hoſtias immolamus. P. Cõi. Mitte manũ tuam, ⁊ cognoſce loca clauorũ, alla, ⁊ noli eſſe incredulus: ſed fidelis, alleluia, alla. Poſtcõi.
Adeſto nobis, q̃s miſericors deus: ⁊ intercedente pro nobis beato thoma aplo tuo: tua circa nos ꝓpitiatus dona cuſtodi. P.

¶ In ſctę anaſtaſię mar. Orõ. die
Da, q̃s ops deus: vt, q btẽ 25
anaſtaſię martyris tuę ſolénia colimꝰ: eius apud te patrocinia ſentiamus. P. Secre.
Accipe, q̃s dñe, munera dignanter oblata: ⁊ beatę anaſtaſię ſuffragantibus meritis, ad noſtrę ſalutis auxiliũ peruenire concede. Per dñm. Poſtcõio.
Satiaſti dñe familiã tuã muneribus ſacris: cuius q̃s ſemp interuentione nos réfoue: cuius ſolénia cele brãmꝰ. Per. ¶ In ſci die
iuliani marty. Intro. 7
Letabitur iuſtus in domino: ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur oẽs recti corde. ps. Exaudi deus orationem meam

cum depreco: à timore inimici éripe animam
meam. ℣. Gloria patri. Oratio.
DEus, qui btm̃ iulianuz mar-
tyrem tuũ virtute cõſtãtię in paſ-
ſione roboraſti: ex eius nobiſ imi
tatione tribue, pro amore tuo ꝓ-
ſpera mũdi deſpicere, ⁊ nulla eiꝰ
aduerſa formidare. Per. Et fit
cómemora. de epiphania. Oõ.
Deus qui hodierna die vnigeni.
folio. 17. Require ſupra in feſto
Eccl. eiuſdem. Lectio libri Sapientię.
c.14 BEatus vir, qui in ſapientia
⁊.15 ſua morabiť: ⁊ qui in iuſtitia
ſua meditabitur: ⁊ in ſenſu cogi-
tabit circũſpectionem dei. Ciba-
bit illum dñs pane vitę ⁊ intelle-
ctus, ⁊ aqua ſapiẽtię ſalutaris po
tabit illũ. Et firmabitur in illo, ⁊
nó flecteť: ⁊ continebit illũ, ⁊ nõ
cõfundeť: ⁊ exaltabit illum apud
proximos ſuos. Et noie ęterno
hereditabit illum dñs deus nr̃.
Grad. Iuſtus vt palma florebit. ſicut ce
drus libani multiplicabitur in domo domini.
℣. Ad annunciandum mane miſericordiam
tuam: ⁊ veritatem tuam per noctem. Alle-
luia. ℣. Ora pro nobis beate iuliane: vt digni
efficiamur promiſſionibus chriſti. Sequen
ca.20 tia ſancti euãg. ſm Mattheum.
IN illo tpe: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Nihil opertum,
qđ nõ reueleť: ⁊ occultum, quod
non ſciatur. Qđ dico vobis in té
nebris: dicite in lumine. Et quod
in aure auditiſ. prędicate ſuper te
cta. Et nolite timére eoſ, quid oc
cidunt corpus: aiam aũt non poſ
ſunt occidere. Sed potius time-
te eum, qui pót ⁊ aiam ⁊ corpus
ꝑdere in gehénnam. Nonne duo
paſſeres aſſe veneunt: ⁊ vnus ex
illis nó cadet ſuper terrá ſine pr̃e
vr̃o: Veſtri autem capilli capitiſ
oés numerati ſunt. Nolite ergo
timére: multis paſſéribus melio-
res eſtis vos. Ois ergo, qui con-
fitebiť me corá hoíbus: confite-
bor ⁊ ego eũ corá patre meo: qui
in cęlis eſt. Offerto. Gloria ⁊ hono
re coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper
opera manuum tuarum domine. Secreta.
ACcepta ſit in conſpectu tuo
dñe nr̃a deuotio: ⁊ eius no-
bis fiat ſupplicatione ſalutaris:
pro cuius commemoratione de-
fertur. Per. Cõio. Magna eſt glo-
ria eius in ſalutari tuo: gloriã ⁊ magnũ decórez
impónes ſuper eum domine. Poſtcõio.
SAcro munere ſatiati ſuppli
ces te dñe deprecamur: vt
qđ débitę ſeruitutis celebramus
officio, intercedente beato iulia-
no martyre tuo, ſaluationis tuę
ſentiamus augmentũ. Per do.
¶ In ſancti pauli primi eremitę die
confeſſoriſ. Introi. 10
OS iuſti meditabitur ſapien-
tiã: ⁊ lingua eius loquetur iu
dicium: lex dei eius in corde
ipſius. P̃s. Noli ęmulari
in malignantibus: neq; zela-
ueris faciẽtes iniquitatẽ. ℣. Gloria. Oõ.
SAncti pauli eremitę maie-
ſtati tuę nos, q̃s dñe, com-
médet oõ: ⁊ pro nobis ipſo in-
tercedente, ad gaudia ęterna per
ducat. Per. Epiſtola. Dilectus
deo ⁊ hominibus. fo. 207. Req-
re in cõi vnius cõf. põti. Gradu.
Iuſtus vt palma florebit: ſicut credrus li-
bani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad
annunciandum

annũciādū mane miſericordiā tuā: ⁊ veritatem tuam per noctes. A lleluia. ℣. Ora pro nobis beate paule eremita: vt digni efficiamur promiſſionibus chriſti. Euāg. Sint lumbi veſtri p̄cin. Requere in cõi vni⁹ cõfeſſo. pōti. fol. 209. Offerto. V eritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo ⁊ in noīe meo exaltabit cornu eius. Secre.

B Eati pauli eremite tui, q̄s omīps deus, familie tue p̄ſit oblatio: cuius vitalibus decorat exēplis. Per. Cõio. B eatus ſeruus quē cū venerit dñs eius, inuenerit vigilantem: amē dico vobis, ſup oia bona ſua ɔſtituet eum.

R Epleti alimonia Poſtcõio. celeſti, q̄s dñe, vt interueniē te beato paulo eremita tuo, miſericordie tue gratiam conſequi

die mereamur. Per. ¶ In ſācti feli-
14 cis in pincis preſby. ⁊ m̄. Introi.

O s iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli emulari in malignātib⁹: neq3 zelaueris facientes iniq̄tatē. ℣. Gloria. Orō.

C Oncede, q̄s omīps deus, vt ad meliorem vitā ſctōꝝ tuorū exēpla nos ꝓuocent: q̄tenus, quoꝝ ſolēnia agimus, etiā actus imitemur. P. Epla. Beatus vir, q inuen. in cõi vnius m̄. fol. 199. Grad. I urauit dñs ⁊ nō penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum ſm ordinē melchiſedech. ℣. Dixit domin⁹ dño meo, ſede a dextris meis. A lleluia. ℣. Diſpoſui teſtamētum electis meis: iuraui dauid ſeruo meo. Euāge. Nolite arbitrari. in cõi vnius m̄. fo. 200. Offert. G loria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum dñe. Secreta.

H Oſtias tibi dñe beati felicis martyris tui dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue ꝓuenire ſubſidiū. P. Cõio. P oſuiſti dñe ſuper caput eius coronā de lapide p̄tioſo. Poſtcõio.

Q Ueſumus dñe ſalutaribus repleti myſterijs: vt cuius ſolennia celebramus: eius orationibus adiuuemur. Per dominū.

¶ In ſctōꝝ mar. beraldi, petri, die
accurſij, adiuti, ⁊ ottonis. Intro. 16

M ulte tribulationes iuſtorū: ⁊ de his oībus liberauit eos dñs: dñs cuſtodit oia oſſa eorū: vnū ex his non contereē. Ps. Benedicã dñm in oi tpe: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria.

L Argire nobis, q̄s Oratio. dñe, btīs martyribus tuis: beraldo, petro, accurſio, adiuto, ⁊ ottone intercedētibus, celeſtia ſemp ⁊ xp̄m amare, quoꝝ glorioſo martyrio ordinis minorū3 initia ɔſecraſti. p. eū. Epla. Spectaculū facti ſumus. in cõi cõf. fo. 208. Gra. V indica dñe ſanguinē ſanctoꝝ tuorū q effuſus eſt. ℣. Poſuerūt mortalia ſeruorum tuorum dñe ēſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuoꝝ beſtijs terre. A lleluia. ℣. Hec eſt vera fraternitas, que vicit mūdi crimina: chriſtū ſecuta eſt inclyta tenens regna celeſtia. Euāg. Ecce ego mitto vos, ſicut oues in medio lupoꝝ. in cõi apoſtoloꝝ. fo. 198. Offerto. I uſtoꝝ anime in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormētum mortis: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autē ſunt in pace, alleluia. Secre.

P Ro p̄tioſa domine tuorū morte ſanctorū3 ſacrificium iſtud offerimus: quo opem tuam

nrīs tpibus clemēter impendas: ⁊ gratiam nobis verę deuotionis exhibeaſ. per. Cōio. D ico autem vobis amicis meis, ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcōmunio.

O Celeſtia dñe dona: quę ſūpſimus: vitā nobis tribuāt ſempiternā: quā cū beatoꝝ martyrū tuoꝝ, beraldi, petri, accurſij, adiuti, atq; ottonis glorioſis meritis imploramus. Per dñm.

Miſſa in celebritate ſanctiſſimi ⁊ diuini nominis Jeſu ā ſede romana paulo. iij. pontifice approbata: cum ſimilibus indulgē
die tijs quę habentur in celebritate
15 corporis Chriſti. Introitus.

N nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtiū, terreſtriū, ⁊ infernoꝝ, ⁊ omnis lingua confiteatur: quia dñs Jeſus chriſtus i gloria eſt dei patris, all'a. Ps. Domine dominus noſter, q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. Ꝟ. Gloria. Repetit. Jn noie. Oro.

D Eus, q glorioſum ⁊ ineffabile nomen tuum, ā ſeculis abſcōditum, nobis in vnigenito filio tuo manifeſtare dignatus es: q̄s, vt ſicut in ipſo ſalutari nomine Jeſu nos redemiſti: ita ⁊ ſaluare digneris. Per eundem do.

Lectio actuum Apoſtolorum.

I N diebus illis: Petrus ſpū ſancto repletus dixit: Principes populi ⁊ ſeniores iſraelau, dite. Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi: in quo iſte ſaluus factus eſt: notum ſit omnib⁹ vobis ⁊ omni plebi iſrael: quia in noīe ieſu chriſti nazareni: quē vos crucifixiſtis: quem deus ſuſcitauit ā mortuis: in hoc iſte aſtat corā vobis ſanus. Hic eſt enim lapis, qui reprobatuſ eſt ā vobis ędificātibus: qui factus eſt in caput anguli. Et non eſt in aliquo alio ſaluſ. Nec enim aliud nomē eſt ſub cęlo datū hoībuſ, in quo oporteat nos ſaluos fieri.

Gradua. S aluōs fac nos dñe deus noſter: ⁊ cōgrega nos de nationibus: vt confiteamur nomini ſctō tuo: ⁊ gloriemur in gloria tua. Ꝟ. Tu dñe pater noſter ⁊ redemptor nr̄ ā ſeculo nomē tuū, alleluia. Ꝟ. Laudē domini loquetur os meum, ⁊ benedicat oīs caro nomen ſanctum eius, alleluia. Ꝟ. Exaltabo te deus meus rex, ⁊ benedicam noi ſācto tuo ieſu in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi. Poſt ſeptuageſimā dr̄ tractus. Domine deus virtutū cōuerte nos: ⁊ oſtende faciem tuā: ⁊ ſalui erimus: ſonet vox tua in auribus noſtris. Ꝟ. Uox enim tua dulcis: ⁊ facies decora nimis. Ꝟ. Oleū effuſum nomen tuum ieſu: ideo adoleſcentulę dilexerunt te. Sequentia.

L Auda Sion ſaluatoris
Jeſu nomen ⁊ amoris
Toto cordis iubilo.

N omen ſanctum nos amare
Decet ſemper ⁊ laudare
Abſq; mentis nubilo.

I eſu nomen poteſtatis:
Atq; ęternę maieſtatis:
Summi patris brachium.

C elos fecit: terrę molem
Jeſu nomen, atq; ſolem:
Et cęleſte gaudium.

A ngelorum ingens cętus
Protoplaſteſq; perfectus
Fuit Jeſu nomine.

Et aquarum magni fontes
Sunt immiſſi ſuper montes
Juſto rerum ordine.
In egypto fecit ſigna
Jeſu nomen: ⁊ maligna
Perdidit prodigia.
Sciſſo pelago, tranſierit
Iſraelem: ⁊ demerſit
Hoſtium inſignia.
Huius nominis virtute
Superborum, ſunt deſtructę
Demonum potentię.
Simulachra idolorum
Sunt euerſa, tyrannorum
Fractę violentię.
Jeſu nomen figuratum,
Vehementer expectatum
Patrum deſiderio.
Reuelatum nobis quidem
Dedit ſpem, amorem, fidem,
Maximo myſterio.
Nomen ergo hoc amandum
Toto corde ⁊ adorandum
Omni reuerentia.
In aduerſis nomen ſanctum
Inuocetur: Jeſu tantum
Aderit preſentia.
Preſentia deitatis:
Et totius bonitatis:
Dulcis Jeſus aderit.
Fugat morbos ⁊ liuores,
Sed ⁊ animi languores
Jeſus vbi venerit.
Veni Jeſu, Jeſu bone:
Et te cordi noſtro pone
Nobile ſignaculum. Amen.

Sequentia ſci euāg. ſm Lucam.

In illo tempore: Poſtquam conſummati ſunt dies octo vt circuncideretur puer: vocatum eſt nomen eius Jeſus: quod vocatum eſt ab angelo priuſq̃ in vtero cōciperet. Credo. Offer.

Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomen tuum in eternū: qm̄ tu dñe ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multę miſericordię omnibus inuocantibus te, alleluia. Secre.

Benedictio tua clementiſſime deus: qua omnis viget creatura, ſanctificet, queſumus, hoc ſacrificium noſtrū: quod ad gloriam nominis filij tui domini noſtri Jeſu chriſti offerimus tibi: vt maieſtati tuę placere poſſit ad laudem, ⁊ nobis proficere ad ſalutem. Per eundē. Prefatio. de natiuitate. Communio.

Omnes gentes quaſcunq̄ feciſti venient ⁊ adorabunt coram te domine: ⁊ glorificabunt nomen tuum: quoniam magnus es tu, ⁊ faciens mirabilia: tu es ſolus, Alleluia. Poſtcommunio. Oratio.

Omnipotens eterne deus: qui creaſti ⁊ redemiſti nos: reſpice propitius vota noſtra: ⁊ ſacrificium ſalutaris hoſtię, quod in honorem nominis filij tui domini noſtri Jeſu Chriſti maieſtati tuę obtulimus: placido ⁊ benigno vultu ſuſcipere digneris: vt gratia tua nobis infuſa: ſub glorioſo nomine Jeſu: eterne predeſtinationis titulo, gaudeamus nomina noſtra ſcripta eſſe in celis. Per eundem dominū nrm̄.

¶ In. ſ. marcelli pp. ⁊ m. Introi. die 16

Statuit ei dñs teſtamentum pacis, ⁊ principem fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. Ps. Memento dñe dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria.

oibus vobis: eo q habeam vos in corde, & in vinculis meis, & in defenſione, & cōfirmatione euangelij: ſocios gaudij mei oēs vos eſſe. Teſtis enim mihi eſt deus: quō cupiā oēs vos in viſceribus ieſu chriſti. Et hoc oro: vt charitas veſtra magis, ac magis abūdet, in ſciētia, & in omni ſenſu: vt probetis potiora, & ſitis ſynceri, & ſine offenſa, in diē chriſti ieſu. Repleti fructu iuſtitię per ieſum chriſtum: in gloriaz & laudē dei. Graduale. Ecce quàm bonū, & quā iocundūz, habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in capite: quod deſcendit in barbam, barbam aaron. Alleluia. ℣. Qui timent dn̄m, ſperent in eo: adiutor & protector eorum eſt.

ca.22 Sequē. ſci euāg. ſm Mattheuz.

IN illo tpe: Abeuntes phariſei conciliuz inierunt vt caperent ieſum in ſermone. Et mittunt ei diſcipulos ſuos cum herodianis: dicentes. Magiſter, ſcimus q̄ verax es: & viam dei in veritate doces: & nō eſt tibi cura de aliquo. Non enim reſpicis perſonam hominum. Dic ergo nobis. Quid tibi videt? Licet cenſum dari cęſari, an non? Cognita autem Ieſus nequitia eorum: ait. Quid me tentatis hypocritę? Oſtendite mihi numiſma cēſus. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis ieſus. Cuius eſt imago hec & ſuperſcriptio? Dicunt ei. Cęſaris. Tūc ait illis. Reddite ergo, quę ſunt cęſaris, cęſari, & quę ſunt dei, deo. Offert. Recordare mei dn̄e omni potentatui dominans: & da ſermonem rectum in os meum: vt placeant verba mea in cōſpectu principis. Secreta.

DA miſericors deus: vt hec ſalutaris oblatio, & à ꝓprijs nos reatibus indeſinenter expediat, & ab oibus tueatur aduerſis. Per dominum no. Alia ſecreta.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutē: à cunctis nos mentis & corporis hoſtibus tuearis, gratiam tribuēs in p̄ſenti, & gloriaz in futuro. Per. Cōi. Ego clamaui qm̄ exaudiſti me: deus inclina aurez tuā: & exaudi verba mea. Poſtcommunio.

SUmpſimus dn̄e ſacri dona myſterij humiliter deprecātes: vt quę in tui commemoratione nos facere pręcipiſti: in noſtrę ꝓficiāt infirmitatis auxiliū. Qui viuis & regnas &c̄. Alia poſtcōio.

MUndet & muniat nos, q̄s domine, diuini ſacramenti munus oblatū: & intercedēte btā virgine dei genitrice maria, cū btis apoſtolis tuis petro & paulo, atq; btō N. & oibus ſctis: à cūctis nos reddas & ꝑuerſitatibus expiatos, & aduerſitatibus expeditos. P. eū.

¶ Dn̄ica.xxiij.poſt pēte. Intro.

Icit dominus: ego cogito cogitationes pacis, & non afflictionis: inuocabitis me, & ego exaudiam vos: & reducam captiuitatem veſtram de cunctis locis. Ps. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem iacob. ℣. Gloria patri, & filio, &. Oratio.

ABſolue, q̄s dn̄e, tuorum delicta populoꝝ: & à peccatorum noſtrorum

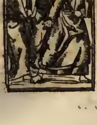
noſtrorũ nexibus, que pro noſtra
fragilitate contraximus, tua be-
nignitate liberemur. Per dñm.
Ad poſcẽda ſuffrag. ſcõrũ, Oro.
A Cunctis nos, q̃s dñe, men-
tis ⁊ corporis defende peri-
culis: ⁊ intercedente glorioſa v̓gi
ne dei genitrice maria: cum btis
apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq;
btõ N. ⁊ oĩbus ſcis: ſalutẽ nobis
tribue benignus ⁊ pacem: vt de-
ſtructis aduerſitatibus ⁊ errori-
bus vniuerſis: eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtole beati
pauli apoſtoli ad Philippenſes.
ca.3 F Ratres: Imitatores mei
eſtote, ⁊ obſeruate eos, qui
ita ambulant: ſicut habetis formã
noſtram. Multi enim ambulant:
quos ſepe dicebã vobis: nũc aũt
⁊ flens dico, inimicos crucis xpi:
quorũ finis interitus: quorũ deus
venter eſt: ⁊ gloria in confuſione
ipſorũ, qui terrena ſapiunt. Nr̃a
autẽ conuerſatio in celis eſt. Un-
de etiam ſaluatorẽ expectamus:
dñm nr̃m ieſum xp̃m, q reforma-
bit corpus humilitatis nr̃e: confi
guratũ corpori claritatis ſue: ſm
operationẽ: qua poſſit etiã ſubij-
cere ſibi oĩa. Itaq; fratres mei
chariſſimi, ⁊ deſideratiſſimi: gau-
diũ meum, ⁊ corona mea: ſic ſtate
in dño chariſſimi. Euchódiã ro-
go, ⁊ ſynticẽ deprecor: idipſu; ſã-
pere in dño. Etiã rogo ⁊ te ger-
mane cõpar, adiuua illas: que me-
cũ laborauerũt in euangelio: cu;
clemente, ⁊ ceteris coadiutoribus

meis, quorum nomina ſunt in li-
bro vite. Graduale. Liberaſti nos
domine ex affligẽtibus nos: ⁊ eos, qui nos odẽ
runt, confudiſti. ℣. In deo laudabimur tota
die: ⁊ in nomine tuo ↄfitebimur in ſecula. Al
leluia. ℣. De profundis clamaui ad te domi-
ne: domine exaudi vocem meam. Sequen
tia ſancti euãge. ſm Mattheum. ca.9
I N illo tempore: Loquente
Ieſu ad turbas: ecce prin-
ceps vnus acceſſit, ⁊ adorabat eũ,
dicens. Domine, filia mea modo
defuncta eſt, ſed veni: impóne ma
nũ tuã ſup eã: ⁊ viuet. Et ſurgẽs
ieſus ſequebatur eũ, ⁊ diſcipuli ei9.
Et ecce mulier, q̃ ſanguinis fluxũ
patiebatur duodecim annis ac-
ceſſit retro: ⁊ tétigit fimbriam ve
ſtimenti eius. Dicebat eni; intra
ſe. Si tetigero tm̃ veſtimẽtũ eius,
ſalua ero. At ieſus cõuerſus ⁊ vi-
dẽs ea;, dixit. Cõfide filia, fides
tua te ſaluam fecit. Et ſalua facta
eſt mulier ex illa hora. Et cum ve
niſſet ieſus in domũ principis: ⁊
vidiſſet tibicines, ⁊ turbã tumul-
tuantem, dicebat. Recédite. Nõ
eſt enim mortua puella: ſed dor-
mit. Et deridebãt eũ. Et cũ eie-
cta eſſet turba: intrauit, ⁊ tenuit
manum eius. Et ſurrexit puella.
Et exijt fama hec in vniuerſam
terrã illã. Offerto. De profundis cla
maui ad te dñe: dñe, exaudi orationem meam:
de profundis clamaui ad te dñe. Secreta.
P Ro noſtre ſeruitutis aug-
mento: ſacrificium tibi dñe
laudis offerim9: vt quod imméri
tis contuliſti: propitius exequa-
ris. Per do. Alia ſecreta.
E Xaudi nos deus ſalutaris

noſter: vt ꝑ huius ſacramenti vir
tutē, a cunctiſ nos mētis ꝛ corpo
riſ hoſtibus tuearis grāz tribuēſ
in pſenti, ꝛ gloriā in futuro. Per.
Cōio. Amen dico vobis: qcqd orantes
petitis, credite, quia accipietis: ꝛ fiet vobis.
Quęſumus oṗs Poſtcōio.
deus: vt quos diuina tri
buis participatione gaudere: hu
manis non ſinas ſubiacere peri
culis. Per dn̄m. Alia poſtcōio.
Mundet ꝛ muniat nos, q̄s do
mine, diuini ſacramenti mu
nus oblatū: ꝛ intercedēte btā vir
gine dei genitrice maria, cuz bea
tis apoſtolis tuis petro ꝛ paulo,
atqz btō N. ꝛ oībus ſcīs: a cūctis
nos reddas ꝛ ꝑuerſitatib⁹ expia
tos, ꝛ aduerſitatib⁹ expeditoſ. p.
Dn̄ica. xxiiij. poſt pente. Introi.

Icit dominus: ego co
gito cogitationes pa
cis, ꝛ non afflictionis:
inuocabitis me, ꝛ ego
exaudiam vos, ꝛ re
ducam captiuitatē ve
ſtram de cunctis locis.
Ps. Benedixiſti dn̄e
terrā tuā: auertiſti captiuitatē iacob. ℣. Glia.
Excita, q̄s dn̄e, tuorū Orō.
fideliū voluntates: vt diui
ni operis fructuz propenſius exe
quētes: pietatis tuę remedia ma
iora percipiāt. Per dn̄m noſtrū.
Ad poſcenda ſuffra. ſctōꝝ. Orō.
A cunctis nos, q̄s dn̄e, men
tis ꝛ corporis defende peri
culis: ꝛ intercedēte glioſa virgi
ne dei genitrice maria: cū beatis
apoſtolis tuis petro ꝛ paulo, atqz
btō N. ꝛ oībus ſctis, ſalutē nobiſ
tribue benignus ꝛ pacem: vt de
ſtructis aduerſitatibus, ꝛ errori
bus vniuerſis: eccleſia tua ſecu
ra tibi ſeruiat libertate. Per eun.
Tertia oratio dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio epiſtolę bea
ti Pauli apoſtoli ad Coloſſēſes. ca. 1
Fratres: Nō ceſſamus pro
vobis orare, ꝛ poſtulare: vt
impleamini agnitione volūtatis
dei. In omni ſapientia, ꝛ intelle
ctu ſpirituali: vt ambuletis di
gne, deo ꝑ oīa placentes. In om
ni opere bono fructificantes: ꝛ
creſcentes in ſciētia dei. In omni
virtute cōfortati: ſm potentiam
claritatis eius. In oī patientia, ꝛ
longanimitate, cum gaudio grāſ
agentes deo, ꝛ patri: qui dignos
nos fecit in partē ſortis ſāctoruz
in lumine. Qui eripuit nos de po
teſtate tenebrarum: ꝛ trānſtulit
in regnum filij dilectionis ſuę in
quo habemus redemptionem, ꝛ
remiſſionem peccatorū. In chri
ſto ieſu dn̄o noſtro. Gradu. Li
beraſti nos domine ex affligentibus nos, ꝛ eos,
qui nos oderūt, cōfudiſti. ℣. In deo laudabi
mur tota die: ꝛ in nomine tuo confitebimur in
ſecula. Alleluia. ℣. De profundis clama
ui ad te domine: domine exaudi vocem meā.
Sequē. ſctī euā. ſm Mattheum. ca. 24

In illo tempo
re: Dixit Je
ſus diſcipulis ſuiſ.
Cum videritis a
bominationem de
ſolationis, quę di
cta eſt a Daniele p
pheta, ſtantez in lo
co ſancto: qui le
git,

git, intelligat. Tunc, qui in iudea ſunt, fugiāt ad mōtes: ⁊ qui in tecto, nō deſcendāt tollere aliquid de domo ſua: ⁊ q in agro, non reuertantur tollere tunicam ſuam. Ve aūt pregnantibus, ⁊ nutrientibus in illis diebus. Orate aūt, vt nō fiat fuga veſtra hyeme vel ſabbato. Erit eniꝫ tūc tribulatio magna: q̄lis nō fuit ab initio mūdi vſqꝫ modo: neqꝫ fiet. Et niſi breuiati fuiſſent dies illi: non fieret ſalua oīs caro. Sed ꝑpter electos breuiabunt̄ dies illi. Tunc, ſiquis vobis dixerit: ecce hic eſt chr̄s, aut illic: nolite credere. Surgēt eniꝫ pſeudo chriſti, ⁊ pſeudo ꝓphete: ⁊ dabunt ſigna magna, ⁊ ꝓdigia: ita vt in errorē inducantur, ſi fieri poteſt, etiā electi. Ecce predixi vobis. Si ergo dixerint vobis: ecce in deſerto eſt: nolite exire. Ecce in penetralibus: nolite credere. Sicut eniꝫ fulgur exit ab oriēte: ⁊ paret vſqꝫ in occidentem: ita erit aduentus filij hoīs. Vbicunqꝫ fuerit corpus: illic congregabūtur ⁊ aquile. Statiꝫ aūt poſt tribulationeꝫ dierū illoꝝ ſol obſcurabitur: ⁊ luna nō dabit lumen ſuum, ⁊ ſtelle cadent de celo: ⁊ virtutes celoꝝ cōmouebūtur. Et tunc apparebit ſignū filij hominis in celo. Et tunc plangent oēs tribus terre. Et videbunt filium hominis venientem in nubibus celi cū virtute magna, ⁊ maieſtate. Et mittet angelos ſuos cū tuba ⁊ voce magna: ⁊ congregabunt electos eius à quatuor ventis, à ſummis celorū, vſqꝫ ad terminos eorum. Ab arbore autem fici diſcite parabolam: cum iam ramus eius tener fuerit: ⁊ folia nata: ſcitis quia ꝓpe eſt eſtas. Ita ⁊ vos, cuꝫ videritis hec oīa, ſcitote, quia prope eſt in ianuis. Amen dico vobis: quia nō preteribit generatio hec: donec omnia fiant. Celuꝫ ⁊ terra trāſibūt. verba auteꝫ mea nō preteribūt. Offerto. De profundis clamaui ad te domine, domine exaudi orationem meam: de profundis clamaui ad te domine. Secre.

Propitius eſto dn̄e ſupplicationib⁹ nr̄is: ⁊ populi tui oblationib⁹ p̄cibuſqꝫ ſuſceptis: oīum noſtrū ad te corda cōuerte: vt à terrenis cupiditatibuſ liberati: ad celeſtia deſideria trāſeam⁹. Per dominū. Alia ſecreta.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt p huius ſacri virtuteꝫ: à cūctis nos mētis ⁊ corporis hoſtibus tueàris: gratiā tribuēs in p̄ſenti: ⁊ gloriam in futuro. Per.

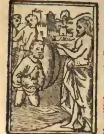
Cōio. Amen dico vobis: qcqd orantes petitis, credite, quia accipietis, ⁊ fiet vobis.

Concede nobis, Poſtcōio. q̄ſ domine: vt per hec ſacramenta, que ſumpſimuſ, quicquid in noſtra mente vitioſum eſt: ipſius medicationiſ dono curetur. Per dn̄m. Alia poſtcommunio.

Mundet ⁊ muniat noſ, q̄ſ domine, diuini ſacramenti munuſ oblatū: ⁊ intercedēte btā virgine dei genitrice maria, cū btīs apoſtolis tuiſ petro ⁊ paulo, atqꝫ btō N. ⁊ oībus ſctis: à cūctis noſ reddaſ ⁊ puerſitatibuſ expiatoſ, ⁊ aduerſitatibuſ expeditoſ. p eū.

INCIPIT PROPRIVM SANCTORVM.

In vigilia ſci andreę apli. Intro.

Dominus ſecus mare galileę, vidit duos fratres, petrum, ⁊ andream: ⁊ vocauit eos: venite poſt me, faciaȝ vos fieri piſcatores hominuȝ. Ps. At illi relictis retibus, ⁊ naui, ſecuti ſũt dñm. ℣. Gloria. Oratio.

Quęſumus oñs deus, vt beatus andreas aplus tuũ pro nobis imploret auxiliũ: vt à nr̃is reatibus abſoluti, à cũctiſ etiã periculis eruamur. Per. Lectõ libri ſapiẽtię.

Eccl. ca. 45 Benedictio dñi ſup caput iuſti. Ideo dedit illi dñs hereditatẽ: ⁊ diuiſit ei partẽ in tribubus duodecim: ⁊ inuẽnit grãz in ꝯſpectu oĩs carniſ. Et magnificauit eũ in timore inimicoꝝ: ⁊ in verbis ſuis mõſtra placauit. Glorificauit eũ in ꝯſpectu regũ: ⁊ oſtẽdit illi gloriã ſuaȝ. In fide ⁊ lenitáte ipſius ſcm̃ fecit illũ: ⁊ elegit eum ex oĩ carne. Et dedit illi cor ad p̃cepta, ⁊ legeȝ vitę ⁊ diſciplinę: ⁊ excelſũ fecit illuȝ. Statuit illi teſtamẽtum ęternũ, ⁊ circũcinxit eũ çona iuſtitię. Et induit euȝ dñs coronã glorię. Gra. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos, ⁊ ſuper arenam multiplicabuntur. Sequẽtia ſancti euange. ſm Joannem.

ca. 1 In illo tpe: Stabat ioannes, ⁊ ex diſcipulis eius duo, ⁊ reſpiciens ieſum ambulanteȝ, dixit. Ecce agnuſ dei. Et audiẽrũt eũ duo diſcipuli loquẽteȝ: ⁊ ſecuti ſunt ieſum. Cõuerſus autem ieſus, ⁊ vidẽs eos ſequẽteſ ſe dicit eis. Quid q̃ritiſ? Qui dixerũt ei. Rabbi (qđ dicit interpretatũ magr̃) vbi habitas? Dicit eis ieſus. Venite ⁊ vidẽte. Venerunt, ⁊ viderunt vbi manẽret: ⁊ apud eum mãſerũt die illo. Hora autẽ erat quaſi decima. Erat aũt andreas frater ſimõnis petri vnuſ ex duobus, q audierãt à ioanne: ⁊ ſecuti fuerãt eũ. Inuẽnit hic primũ fratrẽ ſuũ ſimõnem: ⁊ dixit ei. Inuẽnimuſ meſſiã (qđ eſt interpretatũ xp̃s) ⁊ adduxit euȝ ad ieſum. Intuitus autẽ ieſus eũ, dixit. Tu es ſimon filius iona: tu vocaberis cephas (qđ interpretaẽ petrus) In craſtinũ aũt voluit exire in galileaȝ: ⁊ inẽnit philippũ: ⁊ dixit ei ieſuſ. Sequere me. Erat aũt philipp⁹ à bethſaida ciuitate andreę ⁊ petri. Inuẽnit philippuſ nathanaẽlẽ: ⁊ dixit ei. Quẽ ſcripſit moyſes in lege, ⁊ ꝓphetę: inuẽnimus ieſum filium ioſeph à nazareth. Et dicit ei nathanael. A nazareth poteſt aliqd boni eſſe? Dicit ei philippus. Veni, ⁊ vide. Vidit ieſus nathanaẽlẽ veniẽtẽ ad ſe, ⁊ dicit de eo. Ecce vere iſraelita, in quo dolus nõ eſt. Dixit ei nathanael. Unde me noſti? Reſpondit ieſus ⁊ dixit ei. Prius quã te philippus vocaret: cum eſſes ſub ficu: vidi te. Rñdit ei nathanael, ⁊ ait. Rabbi, tu es filius dei: tu es rex iſrael. Reſpõdit ieſus, ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi: vidi te ſub ficu: credis:

credis: maiora his videbis. Et
dixit eis. Amen amē dico vobis.
Uidebitis cęlum apertum: ⁊ an-
gelos dei aſcēdētes, ⁊ deſcenden
tes ſupra filiū hominis. Offerto.
Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtitu-
iſti eū ſup opera manuū tuarū dñe. Secre.
Sacrandū tibi dñe munus
offerimus: quo beati an-
drę ſolennia recolētes: purifica
tionē quoq; nr̄is mētibus implo
ramus. Per. Coio. Dixit andreas
ſimóni fratri ſuo: inuenimus meſſiā, qui dicitur
chriſtus: ⁊ adduxit eum ad ieſum. Poſtcō.
PErceptis dñe ſacramentis,
ſuppliciter exoramus: vt in
tercedēte beato andrea apoſto-
lo tuo, quę pro illius veneranda
gerimus paſſione: nobis pficiāt
die ad medelam. Per. ¶ In ſancti
29 ſaturnini mar. Orō.
DEus, q nos btī ſatur
nini martyris tui cō
cedis natalitio pfrui:
eius nos tribue me-
ritis adiuuari. Per do. Secreta.
MUnera tibi dñe dicata ſacti
fica, ⁊ itercedēte btō ſatur-
nino martyre tuo: p hęc eādē nos
placatus intēde. Per. Poſtcōi.
SAnctificet nos, q̄s domine,
tui perceptio ſacramenti:
⁊ interceſſione ſanctorum tuoꝝ,
tibi reddat acceptos. Per dñm.
die ¶ In feſto. ſ. andreę apli. Intr.
30 Mihi autem nimis honorati
ſunt amici tui deus, nimis cō
fortatus eſt principatus eo-
rū. Ps. Domine probaſti
me, ⁊ cognouiſti me, tu co-
gnouiſti ſeſſionem meam, ⁊
M. R.

reſurrectionem meā. V. Gloria pa. Orō.
MAieſtatem tuā dñe ſuppli
citer exoramus: vt ſicut ec-
cleſię tuę beatus andreas apoſto
lus extitit pdicator, ⁊ rector: ita
apud te ſit pro nobis perpetuus
interceſſor. Per do. Lectio eplę
btī pauli apoſtoli ad Romanos. ca. 10
FRēs: Corde eniꝫ credit ad
iuſtitiā: ore aūt cōfeſſio fit
ad ſalutē. Dicit enim ſcriptura.
Ois, q credit in illū, nō cōfūdet.
Nō enim eſt diſtinctio iudęi ⁊ grę
ci: Nā idē dñs oīū, diues in oēs,
q inuocāt illū. Ois eniꝫ, qcūq; inuo
cauerit nomen dñi: ſaluus erit.
Quō ergo inuocabūt: in quē nō
crediderūt? Aut quō credent ei:
quē nō audierūt? Quō autē au-
diēt: ſine pdicāte? Quō vero prę
dicabunt: niſi mittant? ſicut ſcri-
ptū eſt. Quā ſpecioſi pedes euan
gelizantiū pacē: euāgelizātiū bo-
na. Sed nō oēs obediūt euange
lio. Eſaias eniꝫ dicit. Dñe, q̄s crē
didit auditui nr̄o? Ergo fides ex
auditu: auditus aūt p verbū xp̄i.
Sed dico. Nunqd nō audierūt?
Et qdē in oēm terrā exiuit ſonus
eorū: ⁊ in fines orbis terrę verba
eorū. Grad. Conſtitues eos princi-
pes ſuper oēm terrā: memores erunt nois tui
dñe. V. Pro patribus tuis nati ſunt tibi fi-
lij: propterea populi ɔfitebunt tibi. Allia.
V. Dilexit andreā dñs, in odorē ſuauitatis.
Sequē. ſcī euāg. ſm Mattheū. ca. 4
IN illo tēpore: Ambulans ie
ſus iuxta mare galilęę vidit
duos fratres, ſimonē, qui vocat
petrus: ⁊ andreā fratrē eiꝰ, mittē
tes rete in mare. Erāt enim piſca

tores. Et ait illis. Uenite poſt me: ⁊ faciam vos fieri piſcatores hominum. At illi cōtinuo relictis retibus, ſecuti ſunt eū. Et ꝑcedēs inde vidit alios duos fratres: iacobū zebedei, ⁊ ioannē frēm eius ī naui cū zebedeo pr̄e eoꝝ reficiētes retia ſua. Et vocauit eos. Illi aūt ſtatim relictis retibus, ⁊ patre, ſecuti ſunt eū. Offert. Mibi aūt nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis cōfortatus eſt principatus eoꝝ. Secre. SAcrificiuz nr̄m tibi, dn̄e q̄s, beati andree apoſtoli tui ꝑcatio ſancta conciliet: vt, in cuius honore ſolenniter exhibet: eius meritis efficiat acceptum. Per. Cōio. Uenite poſt me, faciaz vos fieri piſcatores hominuz: at illi relictis retibus, ⁊ naui, ſecuti ſunt dominum. Poſtcommunio. SUmpſimus dn̄e diuina myſteria, btī andree feſtiuitate letantes: que ſicut tuis ſcīs ad gloriam, ita nobis q̄s ad veniam
die prodeſſe perficias. Per. ¶ In ſā
6 cti nicolai epi ⁊ confeſſo. Introi.

STatuit ei dn̄s teſtamentuz pacis: ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternum. Ps. Memento domine dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. V. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio. DEus, q beatū nicolaū pōtificez tuū innumeris decoraſti miraculis: tribue q̄s: vt eius meritis ⁊ precibus à gehēne incēdijs liberemur. per. Epla. Ecce ſacer. ī cōi cōf. po. fo. 208. Gra. Inueni dauid ſeruū meum: oleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meū cōfortabit eū. V. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia. V. Juſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabit. Euāgelium. Uigilate quia neſcitis. in cōi confeſſo. fol. 211. Offerto. Ueritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in noie meo exaltabit cornu eius. Secre. SAnctifica, q̄s dn̄e deus, hec munera: q̄ in ſolēnitate ſcti antiſtitis tui nicolai offerimus: vt per ea vita nr̄a inter aduerſa, ⁊ ꝓſpera, vbiqz dirigat. per. Cōi. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in eternum manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo: ⁊ ſicut luna perfecta in eternum: ⁊ teſtis in celo fidelis. Poſtcōio. SAcrificia, que ſumpſimus dn̄e pro ſolennitate ſancti pōtificis tui nicolai: ſempiterna nos ꝓtectione cōſeruēt. Per dominū.
¶ In ſancti Ambroſij epiſcopi, die
doctoris ⁊ cōfeſſoris. Introit⁹. 7

IN medio eccleſie aperuit os eius: ⁊ impleuit eum domin⁹ ſpiritu ſapiētie, ⁊ intellectus: ſtolam glorie induit eum. Ps. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. V. Gloria patri. Oratio. DEus, q pplo tuo eterne ſalutis beatū ambroſium miniſtrum tribuiſti: p̄ſta q̄s: vt, quē doctorem vite habuimus in terris: intercessorem habere mereamur in celis. p. Epla. Optaui ⁊ datus. in cōi cōf. fo. 207. vel Teſtificor. fol. 210. Grad. Ecce ſacerdos magnus: q in diebus ſuis placuit deo. V. Nō eſt inuēt⁹ ſimilis illi: q̄ ꝯſeruaret legē excelſi. Alleluia. V. Jurauit dn̄s, ⁊ non penitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſm ordinem melchiſedech.

ebiſedecb. Euangel. Vos eſtis ſal
terrę. in cōi cōf. fo. 208. Offert.
Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo:
⁊ in noīe meo exaltabit cornu eius. Secre.
Omnipotens ſēpiterne deus, mu-
nera nr̃a, tuę maieſtati obla
ta, p interceſſionē beati ambroſij
cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis, ad
ppetuā nobis fac prouenire ſalu-
tē. p. Cōi. Semel iuraui in ſancto meo:
ſemen eius in ętern̄u manebit: ⁊ ſedes eius ſi-
cut ſol in cōſpectu meo: ⁊ ſicut luna perfecta in
ęternū: ⁊ teſtis in cęlo fidelis. Poſtcōio.
Sacramenta ſalutis nr̃ę ſu-
ſcipientes: cōcede q̃s omnipotens
deus: vt beati ambroſij cōfeſſoris
tui atqꝫ pōtificis nos vbiqꝫ orō
adiuuet: in cuius veneratione hęc
tuę obtulim⁹ maieſtati. p. ¶ In
die cōceptio. virg. marię. Introitus.
8 Egredimini, ⁊ videte filię ſiō
reginā veſtrā: quam laudant
aſtra matutina: cuius pulchri-
tudinem ſol ⁊ luna mirantur:
⁊ iubilant oēs filij dei. Ps.
Oſtendat faciem ſuam: ſonet vox eius in auri-
ribus noſtris: quia eloquium ſuum dulce: ⁊ fa-
cies decora nimis. ℣. Gloria patri. Orō.
Deus, q p immaculatā virgi-
nis cōceptionem, dignū fi-
lio tuo habitaculum pręparaſti:
q̃s, vt ſicut ex morte eiuſdem filij
tui pręuiſa, eam ab oi labe pſerua
ſti: ita nos quoqꝫ mundos eius
interceſſione ad te puenire conce
puer. das. per eū. Lcō libri Sapiētię.
ca. 8 Dominus poſſedit me in ini-
tio viarū ſuarū: antequā qcquā
faceret a principio. Ab ęterno or
dinata ſum: ⁊ ex antiqs anteq̃ꝫ ter
ra fieret. Necdum erant abyſſi: ⁊

ego iā cōcepta eram. Necdū fon
tes aquarū eruperāt: necdū mon-
tes graui mole cōſtiterant: ante
oēs colles ego parturiebar. Ad
huc terrā non fecerat, ⁊ flumina,
⁊ cardines orbis terrę. Qn̄ ppa-
rabat cęlos, aderam: qn̄ certa lege
⁊ gyro vallabat abyſſos, qn̄ ęthe
ra firmabat ſurſū: ⁊ librabat fon-
tes aquarū. Qn̄ circūdabat mari
terminum ſuum: ⁊ legem ponebat
aqs, ne trāſirēt fines ſuos. Qn̄ ap
pēdebat fūdamēta terrę, cum eo
erā cuncta cōponens. Et delecta
bar p ſingulos dies, ludens corā
eo oī tpe: ludēs in orbe terrarum:
⁊ delitię meę eſſe cū filijs hoium.
Nūc ergo filij, audite me. Beati,
q cuſtodiunt vias meas. Audite
diſciplinam, ⁊ eſtote ſapientes: ⁊
nolite abijcere eā. Btūs vir, qui
audit me: ⁊ qui vigilat ad fores
meas quotidie: ⁊ obſeruat ad po
ſtes oſtij mei. Qui me inuenerit:
inueniet vitam: ⁊ hauriet ſalutem
a dn̄o. Graduale. Qualis eſt dilecta
nr̃a chariſſimi? qualis eſt mater dn̄i? qualis ⁊
quanta dicite ſit ſoror ⁊ ſponſa xp̄i? ℣. Dile-
cta nr̃a, candida, immaculata: quaſi aurora cō-
ſurgēs. Alleluia. ℣. Veni regina nr̃a: veni
dn̄a in hortum odoris ſuper omnia aromata.
Sequētia ſancti euāg. ſm Lucā. ca. 11
In illo tēpore: Loquēte ieſu
ad turbas, extollens vocem
q̃dam mulier de turba, dixit illi.
Beatus venter, q te portauit, ⁊
ubera, quę ſuxiſti. At ille dixit.
Quinimmo, Bti, q audiūt verbū
dei, ⁊ cuſtodiunt illud. Offerto.
Hortus concluſus: fons ſignatus: emiſſiones
tuę paradiſus: o maria: manus tuę ſtillaue-

runt myrrham: mellifluiq; facti ſunt celi dum manu dñi fabricata es mater tanti dei, alleluia.

Secre. SUſcipere digneris per temetipſum benignitatis authorem rogamus dñe: matris ac domus tuę zelatorum deuotas cum hilaritate ſupplicationes: vt ſicut ipſa tui grā ꝑueniente, mundo hodie immunis apparuit: ita ipſi mundam de tuę mr̄is munere, te concedente, exhibeát grārum actioné: ꝑ temetipſum ieſum xp̄m. Qui vi. Cóio. Glorioſa dicta ſunt de te maria: quia fecit tibi magna, qui potens eſt, alleluia. Poſtcóio. OBorem dñe ſacrificij huius ſuſcipe ſuauitatis: ꝛ pręſta: vt, qui hodie marię conceptionem iubiládo celebrát, eius ſalubri oratione fructum centuplū ſuę deuotionis accipiant. Per eun.

¶ In ſci
die Damaſi papę ꝛ confeſſo. Introi.
11 SAcerdotes tui domine induant iuſtitiam: ꝛ ſancti tui exultent: propter dauid ſeruum tuum, non auertas faciez chriſti tui. P̄s. Memento domine dauid, ꝛ oīs manſuetudinis eius. V. Gloria. Oīo. EXaudi dñe preces noſtras: ꝛ intercedente btō damaſo ꝯfeſſore tuo atq; pótifice, ſupplicationes nr̄as placatus intéde. p. Eplā. Plures facti ſūt ſacerdo. in cōi cōf. fol. 208. Gra. Ecce ſacerdos magnus: qui in diebus ſuis placuit deo. V. Non eſt inuētus ſimilis illi, q conſeruaret leges excelſi. Alleluia. V. Tu es ſacerdos in eternum ſm ordinē melchiſedech. Euáge. Hō qdá pere. in cōi cóf. fo. 209. Offer. Inueni dauid ſeruum meuz: oleo ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ꝛ brachium meū cōfortabit eum. Secre.

ACcepta tibi ſit, q̄s dñe, ſacratę plebis oblatio pro tuorum honore ſctōrū: quorū ſe meritis ꝑcepiſſe de tribulatione cognoſcit auxiliū. per. Cóio. Dñe, quinq; talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum: euge ſerue bone ꝛ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam: intra in gaudiū dñi tui. Poſtcóio. DA, q̄s dñe, fidelib⁹ populis: ſáctorū tuorum ſéper veneratione lętari: ꝛ eorum perpetua ſupplicatione muniri. Per dñm. die

¶ In ſácte lucię v̄g. ꝛ m̄. Intro. 13
DIlexiſti iuſtitiam: ꝛ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus deus tuus oleo lętitię pre conſortibus tuis. P̄s. Eructauit cor meum verbuz bonum: dico ego opera mea regi. V. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ. Oratio. EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beatę lucię feſtiuitate gaudemus, ita pię deuotionis erudiamur affectu. Per dñm. Eplā. Qui gloriatur. in cōi virginū. fol. 213. Gradua. DIlexiſti iuſtitiam, ꝛ odiſti iniquitatem. V. Propterea vnxit te de⁹ deus tuus oleo lętitię. Alla. V. Diffuſa eſt grā in labijs tuis: propterea bn̄dixit te deus in eternum. Euág. Simile eſt regnū cęlorū theſauro abſcon. in cōi virginuz. fol. 214. Offer. Offerentur regi virgines poſt eā: proximę eius offerentur tibi. Secreta. ACcepta tibi ſit dñe ſacratę plebis oblatio, pro tuorum honore ſanctoruz: quoz ſe meritis percipiſſe de tribulatione cognoſcit auxiliuz. Per do. Cóio. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea

benedixit te deus in eternum. Postcõio.

Satiasti dñe familiam tuam muneribus sacris: cuius q̃s semp interuentione nos réfoue: cuius solénia celebramus. Per.

die ¶ In sci thomę apostoli. Intro.
21 Mihi autez nimis honorati sũt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. Ps. Domine probasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam, ⁊ resurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ⁊. Orõ.

Da nobis, q̃s dñe, beati apl̃i tui thomę solénitatibus gloriari: vt eius semp ⁊ patrocinijs subleuemur: ⁊ fidem congrua deuotiõe sectemur. Per do. Epl̃a. Benedictio dñi super caput iu. in vigi. de cõi aplorum. fol. 196. Gra. Nimis honorati sunt amici tui deus, nimis confortatus est principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos, ⁊ super arenam multiplicabuntur. Alleluia. ℣. Gaudete iusti in domino: rectos decet collaudatio. Sequẽtia sancti euangelij scdm Joannem.

ca. 20 In illo tpe: Thomas autem vnus de duodecim, q dicit didymus, nõ erat cum eis: qñ venit iesus. Dixerunt ergo ei alij discipuli. Vidimus dñm. Ille autẽ dixit eis. Nisi videro in manibus eius fixurã clauorum: ⁊ mittaz digitũ meũ in locum clauorum: ⁊ mittã manũ meã in latus eius: non credã. Et post dies octo, iterũ erant discipuli eius intus, ⁊ thomas cũ cum eis. Venit iesus ianuis clausis, ⁊ stetit in medio eoruz, ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thomę. Infer digitum tuum huc: ⁊ vide manus meas, ⁊ affer manuz tuã, ⁊ mitte in latus meum: ⁊ noli esse incredulus: sed fidelis. Rñdit thomas, ⁊ dixit ei. Dñs meus, ⁊ deus meus. Dicit ei iesus. Quia vidisti me, thoma, credidisti: beati q nõ viderũt, ⁊ crediderũt. Offer. In oẽm terrã exiuit sonus eorũ: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.

Debitum tibi dñe nr̃ę reddimus seruitutis suppliciter exorãtes: vt suffragijs beati thomę apli tui in nobis tua munera tuearis: cuius honoranda cõfessione laudis tibi hostias immolamus. p. Cõi. Mitte manũ tuam, ⁊ cognosce loca clauorum, alla, ⁊ noli esse incredulus: sed fidelis, alleluia, alla. Postcõi.

Adesto nobis, q̃s misericors deus: ⁊ intercedente pro nobis beato thoma aplo tuo: tua circa nos ꝓpitiatus dona custodi. p.

¶ In sctę anastasię mar. Orõ. die
Da, q̃s ops deus: vt, q btẽ 25
anastasię martyris tuę solénia colimꝰ: eius apud te patrocinia sentiamus. p. Secre.

Accipe, q̃s dñe, munera dignanter oblata: ⁊ beatę anastasię suffragantibus meritis, ad nostrę salutis auxiliuz peruenire concede. Per dñm. Postcõio.

Satiasti dñe familiã tuã muneribus sacris: cuius q̃s semp interuentione nos réfoue: cuius solénia celebramꝰ. Per. ¶ In sci die
iuliani marty. Intro. 7
Letabitur iustus in domino: ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabuntur oẽs recti corde. Ps. Exaudi deus orationem meam

cum deprecor: à timore inimici eripe animam meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, qui btm̄ iulianuȝ martyrem tuū virtute cõſtātię in paſſione roboraſti: ex eius nobiſ imitatione tribue, pro amore tuo ꝓſpera mūdi deſpicere, ⁊ nulla eiꝰ aduerſa formidare. Per. Et fit cõmemora. de epiphania. Oſo.

Deus qui hodierna die vnigeni. folio.17. Require ſupra in feſto eiuſdem. Lectio libri Sapientię.

Eccl. Beatus vir, qui in ſapientia
c.14 ſua morabiť: ⁊ qui in iuſtitia
⁊.15 ſua meditabitur: ⁊ in ſenſu cogitabit circūſpectionem dei. Cibabit illum dn̄s pane vitę ⁊ intellectus, ⁊ aqua ſapiẽtię ſalutaris potabit illū. Et firmabitur in illo, ⁊ nõ flecteť: ⁊ continebit illū, ⁊ nõ cõfundeť: ⁊ exaltabit illum apud proximos ſuos. Et noīe ęterno hereditabit illum dn̄s deus nr̄. Grad. Iuſtus vt palma florebit. ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam: ⁊ veritatem tuam per noctem. Alleluia. ℣. Ora pro nobis beate iuliane: vt digni efficiamur promiſſionibus chriſti. Sequen

ca.20 tia ſancti euāg. ſm̄ Mattheum.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nihil opertum, qđ nõ reueleť: ⁊ occultum, quod non ſciatur. Qđ dico vobis in tẽnebris: dicite in lumine. Et quod in aure auditiſ, prędicate ſuper tecta. Et nolite timere eoſ, quid occidunt corpus: aīam aūt non poſſunt occidere. Sed potius timete eum, qui pōt ⁊ aīam ⁊ corpus ꝑdere in gehēnnam. Nonne duo paſſeres aſſe veneunt: ⁊ vnus ex illis nõ cadet ſuper terrā ſine pr̄e vr̄o? Veſtri autem capilli capitiſ oēs numerati ſunt. Nolite ergo timere: multis paſſeribus meliores eſtis vos. Oīs ergo, qui confitebiť me corā hoībus: confitebor ⁊ ego eū corā patre meo: qui in cęlis eſt. Offerto. Gloria ⁊ bonore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum domine. Secreta.

Accepta ſit in conſpectu tuo dn̄e nr̄a deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris: pro cuius commemoratione defertur. Per. Cõio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriā ⁊ magnū decõreȝ impõnes ſuper eum domine. Poſtcõio.

Sacro munere ſatiati ſupplices te dn̄e deprecamur: vt qđ debitę ſeruitutis celebramus officio, intercedente beato iuliano martyre tuo, ſaluationis tuę ſentiamus augmentū. Per do.

¶ In ſancti pauli primi eremitę die
confeſſoriſ. Introi. 10

Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli ęmulari in malignantibus: neqȝ zelaueris faciẽtes iniquitatē. ℣. Gloria. Oſo.

Sancti pauli eremitę maieſtati tuę nos, q̄s dn̄e, commēdet oſo: ⁊ pro nobis ipſo intercedente, ad gaudia ęterna perducat. Per. Epiſtola. Dilectus deo ⁊ hominibus. fo.207. Reqūre in cōi vnius cõf. pōti. Gradu. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad

annunciandum

annūciādū mane miſericordiā tuā: ⁊ veritatem
tuam per noctes. Alleluia. ℣. Ora pro no
bis beate paule eremita: vt digni efficiamur p̄
miſſionibus chriſti. Euāg. Sint lum
bi veſtri p̄cin. Requere in cōi vni⁹
cōfeſſō.pōti. fol.209. Offerto.
Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo
⁊ in noie meo exaltabit̄ cornu eius. Secre.
Beati pauli eremite tui, q̄s
omp̄s deus, familie tue p̄ſit
oblatio: cuius vitalibus decorat̄
exēplis. Per. Cōio. Beatus ſeruus
quē cū venerit dn̄s eius, inuenerit vigilantem:
amē dico vobis, ſup̄ oia bona ſua ɔſtituet eum.
Repleti alimonia Poſtcōio.
celeſti. q̄s dn̄e, vt interueniē
te beato paulo eremita tuo, mi
ſericordie tue gratiam conſequi
mereamur. Per. ¶ In ſācti feli die
14 cis in pincis preſby.⁊ m̄. Introi.
Os iuſti meditabitur ſapien
tiam: ⁊ lingua eius loquetur
iudicium: lex dei eius in cor
de ipſius. Ps. Noli emula
ri in malignātib⁹: neq̄ zela
ueris facientes iniq̄tatē. ℣. Gloria. Orō.
Concede, q̄s omp̄s deus, vt
ad meliorem vitā ſc̄toꝝ tuo
rū exēpla nos p̄uocent: q̄tenus,
quoꝝ ſolēnia agimus, etiā actus
imitemur. p. Ep̄la. Beatus vir,
q inuen. in cōi vnius m̄. fol.199.
Grad. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eum:
tu es ſacerdos in eternum ſ̄m ordinē melchi
ſedech. ℣. Dixit domin⁹ dn̄o meo, ſede a de
xtris meis. Alleluia. ℣. Diſpoſui teſtamē
tum electis meis: iuraui dauid ſeruo meo.
Euāge. Nolite arbitrari. in cōi
vnius m̄. fo.200. Offert. Gloria
⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſu
per opera manuum tuarum dn̄e. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e beati felicis
martyris tui dicatas meri
tis benignus aſſume: ⁊ ad perpe
tuū nobis tribue p̄uenire ſubſi
diū. p. Cōio. Poſuiſti dn̄e ſuper caput
eius coronā de lapide p̄tioſo. Poſtcōio.
Queſumus dn̄e ſalutaribus
repleti myſterijs: vt cuius
ſolennia celebramus: eius oratio
nibus adiuuemur. Per dominū.
¶ In ſc̄toꝝ mar. beraldi, petri, die
accurſij, adiuti, ⁊ ottonis. Intro. 16
Multe tribulationes iuſtoꝝ: ⁊
de his oibus liberauit eos
dn̄s: dn̄s cuſtodit oia oſſa eo
rū: vnū ex his non conteret̄.
Ps. Benedicā dn̄m in oi
tp̄e: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria.
Largire nobis, q̄s Oratio.
dn̄e, btis martyribus tuis:
beraldo, petro, accurſio, adiuto,
⁊ ottone intercedētibus, celeſtia
ſemp ⁊ xp̄m amare, quoꝝ glioſo
martyrio ordinis minoꝝ initia
ɔſecraſti. p eū. Ep̄la. Spectacu
lū facti ſumus. in cōi cōf. fo.208.
Gra. Uindica dn̄e ſanguinē ſanctoꝝ tuo
rū q effuſus eſt. ℣. Poſuerūt mortalia ſeruo
rum tuorum dn̄e ēſcas volatilibus celi: carnes
ſanctorum tuoꝝ beſtijs terre. Alleluia. ℣.
Hec eſt vera fraternitas, que vicit mūdi crimi
na: chriſtū ſecuta eſt inclyta tenens regna cele
ſtia. Euāg. Ecce ego mitto vos,
ſicut oues in medio lupoꝝ. in cōi
apoſtoloꝝ. fo.198. Offerto. Iu
ſtoꝝ anime in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos
tormētum mortis: viſi ſunt oculis inſipientium
mori: illi autē ſunt in pace, alleluia. Secre.
Pro pretioſa domine tuoꝝ
morte ſanctoꝝ ſacrificium
iſtud offerimus: quo opem tuam

nr̃is tꝑibus cleméter impendas: ⁊ gratiam nobis verę deuotionis exhibeas. per. Cõio. Dico autem vobis amicis meis, ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcõmunio.

O Celeſtia dñe dona: quę ſũpſimus: vitã nobis tribuãt ſempiternã: quã cuꝫ beatoꝝ martyruꝫ tuoꝝ, beraldi, petri, accurſij, adiuti, atqꝫ ottonis glorioſis meritis imploramus. Per dñm.

¶ Miſſa in celebritate ſanctiſſimi ⁊ diuini nominis Jeſu à ſedé romana paulo. iij. pontifice approbata: cum ſimilibus indulgé
die tijs quę habentur in celebritate
15 corporis Chriſti. Introitus.

In nomine Jeſu omne genu flectatur, cęleſtiũ, terreſtriũ, ⁊ infernoꝝ, ⁊ omnis lingua confiteatur: quia dñs Jeſus chriſtus i gloria eſt dei patris, all'a. Ps. Domine dominus noſter, q̃ꝫ admirabile eſt nomẽ tuũ in vniuerſa terra. ℣. Gloria. Repetit. In noie. Oro.

Deus, q glorioſum ⁊ ineffabile nomen tuum, à ſeculis abſcõditum, nobis in vnigenito filio tuo manifeſtare dignatus es: q̃s, vt ſicut in ipſo ſalutari nomine Jeſu nos redemiſti: ita ⁊ ſaluare digneris. Per eundem do.

Lectio actuum Apoſtolorum.

In diebus illis: Petrus ſpũ ſancto repletus dixit: Principes populi ⁊ ſeniores iſraelau, dite. Si nos hodie diiudicamur in benefacto hominis infirmi: in quo iſte ſaluus factus eſt: notum ſit omnib⁹ vobis ⁊ omni plebi iſrael: quia in noie ieſu chriſti nazareni: qué vos crucifixiſtis: quem deus ſuſcitauit à mortuis: in hoc iſte aſtat corã vobis ſanus. Hic eſt enim lapis, qui reprobatus eſt à vobis ędificãtibus: qui factus eſt in caput anguli. Et non eſt in aliquo alio ſalus. Nec enim aliud nomé eſt ſub cęlo datũ hoibus, in quo oporteat nos ſaluos fieri.

Gradua. Saluos fac nos dñe deus noſter: ⁊ cõgrega nos de nationibus: vt confiteamur nomini ſctõ tuo: ⁊ gloriemur in gloria tua. ℣. Tu dñe pater noſter ⁊ redemptor nr̃ à ſeculo nomẽ tuũ, alleluia. ℣. Laudeꝫ domini loquetur os meum, ⁊ benedicat ois caro nomen ſanctum eius, alleluia. ℣. Exaltabo te deus meus rex, ⁊ benedicam noi ſãcto tuo ieſu in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi. Poſt ſeptuageſimaꝫ dĩ tractus. Domine deus virtutũ cõuerte nos: ⁊ oſtende faciem tuaꝫ: ⁊ ſalui erimus: ſonet vox tua in auribus noſtris. ℣. Vox enim tua dulcis: ⁊ facies decora nimis. ℣. Oleũ effuſum nomen tuum ieſu: ideo adoleſcentulę dilexerunt te. Sequentia.

Lauda Sion ſaluatoris
Jeſu nomen ⁊ amoris
Toto cordis iubilo.

Nomen ſanctum nos amare
Decet ſemper ⁊ laudare
Abſqꝫ mentis nubilo.

Jeſu nomen poteſtatis:
Atqꝫ ęternę maieſtatis:
Summi patris brachium.

Celos fecit: terrę molem
Jeſu nomen, atqꝫ ſolem:
Et cęleſte gaudium.

Angelorum ingens cętus
Protoplaſteſqꝫ perfectus
Fuit Jeſu nomine.

Et aquarum magni fontes
Sunt immiſſi ſuper montes
Juſto rerum ordine.
In egypto fecit ſigna
Jeſu nomen: ⁊ maligna
Perdidit prodigia.
Sciſſo pelago, tranſiuerit
Iſraelem: ⁊ demerſit
Hoſtium inſignia.
Huius nominis virtute
Superborum, ſunt deſtructę
Demonum potentię.
Simulachra idolorum
Sunt euerſa, tyrannorum
Fractę violentię.
Ieſu nomen figuratum,
Uehementer expectatum
Patrum deſiderio.
Reuelatum nobis quidem
Dedit ſpem, amorem, fidem,
Maximo myſterio.
Nomen ergo hoc amandum
Toto corde ⁊ adorandum
Omni reuerentia.
In aduerſis nomen ſanctum
Inuocetur: Jeſu tantum
Aderit preſentia.
Preſentia deitatis:
Et totius bonitatis:
Dulcis Jeſus aderit.
Fugat morbos ⁊ liuores,
Sed ⁊ animi languores
Jeſus vbi venerit.
Ueni Jeſu, Jeſu bone:
Et te cordi noſtro pone
Nobile ſignaculum. Amen.

Sequentia ſci euāg. ſm Lucam.

In illo tempore: Poſtquam conſummati ſunt dies octo vt circumcideretur puer: vocatum eſt nomen eius Jeſus: quod vocatum eſt ab angelo priuſq; in vtero cōciperet. Credo. **Offer.**

Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomen tuum in eternum: qm̄ tu dñe ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multę miſericordię omnibus inuocantibus te, alleluia. **Secre.**

Benedictio tua clementiſſime deus: qua omnis viget creatura, ſanctificet, quęſumus, hoc ſacrificium noſtrū: quod ad gloriam nominis filij tui domini noſtri Jeſu chriſti offerimus tibi: vt maieſtati tuę placere poſſit ad laudem, ⁊ nobis proficere ad ſalutem. Per eundez. **Prefatio. de natiuitate. Communio.** Omnes gentes quaſcunq; feciſti venient ⁊ adorabunt coram te domine: ⁊ glorificabunt nomen tuum: quoniam magnus es tu, ⁊ faciens mirabilia: tu es ſolus, Alleluia. **Poſtcommunio. Oratio.**

Omnipotens eterne deus: qui creaſti ⁊ redemiſti nos: reſpice propitius vota noſtra: ⁊ ſacrificium ſalutaris hoſtię, quod in honorem nominis filij tui domini noſtri Jeſu Chriſti maieſtati tuę obtulimus: placido ⁊ benigno vultu ſuſcipere digneris: vt gratia tua nobis infuſa: ſub glorioſo nomine Jeſu: eternę predeſtinationis titulo, gaudeamus nomina noſtra ſcripta eſſe in cęlis. Per eundem dominū nr̄m.

¶ In. ſ. marcelli pp. ⁊ m. Introi. die 16

Statuit ei dñs teſtamentum pacis, ⁊ principem fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. **Ps.** Memento dñe dauid; ⁊ omnis manſuetudinis eius. **℣.** Gloria.

PReces populi tui, Oratio. q̃s dñe clementer exaudi: vt beati Marcelli martyris tui atq; pontificis meritis adiuuemur: cuius paſſione letamur. Per do. Epiſtola. Juſtus cor ſuu;. in cõi vnius mar. fol. 199. Graduale. Inueni dauid ſeruũ meu;: oleo ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meũ cõfortabit eũ. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternum ſm ordinez melchiſedech. Euange. Homo qdam perc. in cõi vnius confeſ. fol. 209. Offert. Veritas mea, ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

SUſcipe, q̃s dñe, munera dignãter oblata: ⁊ beati marcelli ſuffragantibus meritis, ad noſtre ſalutis auxiliu; prouenire cõcede. p. Cõio. Dñe, quinq; talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum: euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te conſtituam: intra in gaudium domini tui. Poſtcõio.

SAtiaſti dñe familiam tuam muneribus ſacris: eius q̃s ſemp interuentione nos rẽfoue: cuius ſolẽnia celebramus. Per.

die 17 ¶ In.ſ. Antonij abbatis ⁊ cõfeſ. ad miſſã. Intro.

OS iuſti meditabit ſapiẽtia;: ⁊ lingua eius loquet iudiciũ: lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli emulari i malignãtibus neq; zelaueris faciẽtes iniquitatem. ℣. Gloria pa. Orõ.

DEus, q cõcedis obtẽtu bti antonij cõfeſſoris tui morbidum ignẽ extingui: ⁊ mẽbris egris refrigeria pſtari: fac nos, ppitius ipſius meritis à gehenne incẽdijs liberatos, integros mẽte ⁊ corpore tibi feliciter in gloria pſentari. per. Epla. Dilectus deo. in cõi cõfeſ. fo. 207. Grad. Dñe, preueniſti eũ in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide pretioſo. ℣. Uitã petijt à te, ⁊ tribuiſti ei lõgitudinẽ dierum in ſcłm ſcłi. Alła. ℣. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eũ: ſtolã glorie induit illũ. Euãg. Nemo accendit lucerna;. in cõi confeſ. fol. 209. Offerto. Deſiderium anime eius tribuiſti ei domine: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudaſti eum: poſuiſti in capite eius coronã de lapide ptioſo. Secreta.

SAcrificiu; noſtrum, q̃s dñe, benignus intẽde: quo ſicut beati antonij precibus cruciatus temporales ſanare non dẽſinis: ita erui miſericorditer impetremus ab eternis. Per do. Cõio. Amen dico vobis: quòd vos, qui reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplum accipietis: ⁊ vitam eternam poſſidebitis. Poſtcõio.

PRoſit nobis ad ſalutem domine ſacri muneris oblatio: p qua; bti antonij fulti ſuffragio, exẽplo ipſius oĩa tela nequiſſimi ignea extinguẽtes, ſctõꝝ mereamur adiungi conſortio. Per do.

¶ In ſctẽ priſce vir. ⁊ m̃. Intro. die 18

LOquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regu;: ⁊ non cõfundebar: ⁊ meditabar in mãdatis tuis, que dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.

Da q̃s

Da q̄s oṗs deus, vt q beatę priſcę martyris tuę natalitia colimuſ: ⁊ annua ſolēnitate lętemur: ⁊ tantę fidei ꝓficiam⁹ exēplo.p. Epl'a. Qui gloriať. in cōi vir. fo.213. Grad. Specie tua, ⁊ pulchritudine tua: intende, ꝓſpere, ꝓcede ⁊ regna. ℣. Propter veritatē ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſtitiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia. ℣. Loquebar de teſtimonijs tuis in cōſpectu regū: ⁊ nō confundebar. Euāge. Simile eſt regnū celoꝝ theſau. in cōi vir. fol.214. Offer. Filię regum in honore tuo: aſtitit regina à dextris tuis: in veſtitu deaurato circūdata varietate. Secr.

Hoſtia, q̄s dn̄e, quā in ſctōꝝ tuorum natalitijs recenſentes offerimus, ⁊ vincula nr̄ę prauitatis abſoluat: ⁊ tuę nobis miſericordię dona ꝯciliet.p. Cōio. Feci iudiciū: ⁊ iuſtitiā dn̄e: nō calumnientur mihi ſuꝑbi: ad oīa mandata tua dirigebar: oēm viam iniquitatis odio habui. Poſtcōio.

Queſumus dn̄e ſalutaribus repleti myſterijs: vt, cuius ſolennia celebramus, eius orationibuſ adiuuemur. Per dn̄m no.

die ¶ In ſctoꝝ marty. marij, mar-
16 thę, audifacis, ⁊ abacuh. Introi.

Letabuntur iuſti epulentur, ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in lętitia. pſalmuſ. Exurgat deus: ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderūt eum, à facie eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Exaudi dn̄e populum tuum cū ſanctoꝝ patrocinio ſupplicantē: vt ⁊ tēporalis vitę nobis tribuas pace gaudēre: ⁊ ęternę reperire ſubſidium. Per do.

Epiſtola. Reddet deus. in cōi pluri.m̄. fo.203. Gradu. Iuſtorū animę in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace. Alleluia. ℣. Mirabilis deus noſter in ſanctis ſuis. Euange. Videns ieſus turbas. in cōi pluri.m̄. fol.205. Offerto. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secreta.

Preces dn̄e tuoꝝ reſpice, oblationeſque fidelium: vt ⁊ tibi grata ſint pro tuorum feſtiuitate ſctōꝝ: ⁊ nobis cōferant tuę ꝓpitiationis auxilium. Per. Cōio. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui vos ꝑſequunť. Poſtcōio.

Sanctorū tuoꝝ dn̄e interceſſione placatuſ, pręſta q̄s: vt, q̄ temporali celebramuſ actione, ꝑpetua ſaluatione capiamus. Per dn̄m. ¶ In ſanctorum mar-
ty. fabiani ⁊ ſebaſtiani. Introit. die
20

Intret in conſpectu tuo domine gemitus cōpeditoꝝ: redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum: vindica ſanguinem ſanctorum tuoꝝ, qui effuſus eſt. Ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum ſanctum tuū: poſuerunt hieruſalem in pomorum cuſtodiā. ℣. Gloria pa. Oratio.

Infirmitatē noſtrā reſpice oṗs deus: ⁊ q̄ pondus proprię actionis grauat: beatorum martyrum tuoꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani interceſſio glorioſa nos ꝓtegat. Per. Epiſtola. Sācti per fidem vicerūt regna. in cōi pluri. mar. fo.204. Gradua. Glorioſus

deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate: fa
ciens prodigia. ℣. Dextera tua domine glo
rificata eſt in virtute: dextera manus tua con
fregit inimicos. Alleluia. ℣. Sancti tui do
mine benedicent te: gloriam regni tui dicent.
Euā. Deſcēdens ieſus de mon.
in cōi pluri. m̄. fo. 205. Offerto.
Letamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ glo
riamini omnes recti corde. Secreta.
Hoſtias tibi dn̄e beatorum
martyrum tuorū fabiani ⁊
ſebaſtiani dicatas meritis, beni
gnus aſſume: ⁊ ad ꝑpetuū nobis
tribue ꝓuenire ſubſidiū. p. Cōi.
Multitudo lāguētiū. ⁊ qui vexabantur à ſpi
ritibus immūdis: veniebant ad eum: q꞉ virtus
de illo exibat, ⁊ ſanabat oēs. Poſtcōio.
Refecti participatione mu
neris ſacri, q̄s dn̄e deus nr̄:
vt, quoꝝ exequimur cultū, ſentia
mus effectū. Per. ¶ In ſancte
die agnetis virgi. ⁊ marty. Introit.
21 Exſpectauerunt peccatores: vt p
derent me: teſtimonia tua domine
intellexi: omnis conſummationis vi
di finem: latum mandatum tuum nimis. P̄s.
Beati immaculati in via: qui ambulant in lege
domini. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.
Omnipotēs ſēpiterne deus:
qui infirma mūdi eligis, vt
fortia q̄q꞉ cōfundas: cōcede pro
pitius: vt qui btē agnetis marty
ris tue ſolennia colimus: eius a
pud te patrocinia ſētiamus. per.
Epiſto. Confitebor tibi dn̄e rex
in cōi virgi. fol. 213. Grad. Dif
fuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea bene
dixit te deus in eternum. ℣. Propter verita
tē ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſtitiā: ⁊ deducet te mi
rabiliter dextera tua. Alleluia. ℣. Quinq꞉
prudentes virgines acceperūt oleū in vaſis
ſuis cum lāpadibus: media autē nocte clamor
factus eſt: ecce ſponſus venit: exite obuiam
chriſto dn̄o. Euange. Simile eſt re
gnum celorum decē virginibus.
in cōi virgi. fol. 214. Offertoriū.
Offerentur regi virgines poſt eam: proxi
me eius offerentur tibi in letitia: ⁊ exultatione:
adducentur in templum regi dn̄o. Secre.
Hoſtias dn̄e, quas tibi offe
rimus, propitius ſuſcipe: ⁊
intercedente btā agnete marty
re tua: vincula peccatorū noſtro
rum abſolue. Per dn̄m. Cōio.
Quinq꞉ prudentes virgines acceperunt oleū
in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem
nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus venit: exi
te obuiam chriſto domino. Poſtcoio.
Refecti cibo potuq꞉ celeſti
deus noſter: te ſupplices exo
ramus: vt in cuius hec cōmemo
ratione percepimus: eius munia
mur ⁊ p̄cibus. Per. ¶ In ſctoꝝ
mar. vincētij ⁊ anaſtaſij. Introi. die
Salus autē iuſtorum à dn̄o: ⁊ 22
protector eorū eſt in tpe tri
bulationis. P̄s. Noli emu
lari in malignantibus: neque
zelaueris faciētes iniquitatē.
℣. Gloria pa. Oratio.
Adeſto, q̄s dn̄e, ſupplicatio
nibus nr̄is: vt q ex iniqtate
nr̄a reos nos eſſe cognoſcimus:
beatorū martyrū tuorū vincētij
⁊ Anaſtaſij interceſſione libere
mur. Per. Epla. Iuſtorum aie.
in cōi pluri. m̄. fol. 203. Gradua.
Uindica dn̄e ſanguinē ſctorū tuorū, qui effu
ſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorū tuo
rum eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum
tuorum beſtijs terre. Alla. ℣. Sancti tui
dn̄e benedicent te: gloriam regni tui dicent.
Euange.

Euang. Attendite à fermento. in cõi pluri. m̃. fol. 205. Offerto. Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eorũ.

Muneribus nr̃is, Secreta. q̃s dñe, precibuſque ſuſceptis: ꝛ celeſtibus nos munda myſterijs: ꝛ clementer exaudi. Per. Cõio. Et ſi coram hominibus tormenta paſſi ſunt: deus tentauit eos, tanquam aurũ in fornace probauit eos: ꝛ quaſi holocauſta accepit eos. Poſtcommunio.

Queſumus omñs deus: vt q̃ celeſtia alimenta pcepimus: intercedẽtibus btĩs martyribus tuis vincentio ꝛ anaſtaſio per hec contra oĩa aduerſa muniamur. per.

die 25 ¶ In. ſ. emerẽtia. v. ꝛ m̃. Intro.

Loquebar dẽ teſtimonijs tuis in conſpectu regum, ꝛ non cõfundebar: ꝛ meditabor in mãdatis tuis, que dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Oratio.

Indulgentiã nobis, q̃s dñe, beata emerentiana virgo ꝛ martyr imploret: que tibi grata ſemp extitit, ꝛ merito caſtitatis, ꝛ tue profeſſione virtutis. Per. Epla. Dñe deus meus exal. in cõi. vg. fo. 213. Grad. Specie tua ꝛ pulchritudine tua, intende proſpere, procede, ꝛ regna. ℣. Propter veritatem ꝛ manſuetudinem ꝛ iuſtitiam: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia. ℣. Loquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regum: ꝛ non confundebar. Euãgeliũ. Simile eſt regnũ celorũ theſau. in cõi vir. fo. 214. Offer. Filie regum in honore tuo: aſtitit regina à dextris tuis in veſtitu deaurato, circundata varietate. Secreta.

Hoſtias tibi dñe btẽ emerentiane martyris tue dicatas meritis benignus aſſume: ꝛ ad ppetuũ nobis tribue puenire ſubſidiũ. per. Cõio. Feci iudicium ꝛ iuſtitiã dñe, nõ calũnient mihi ſuperbi: ad oĩa mandata tua dirigebar: oẽm viam iniquitatis odio habui.

Diuini muneris lar- Poſtcõ. gitate ſatiati: q̃s dñe deus nr̃: vt intercedẽte beata emerentiana martyre tua in eius ſemper participatione viuamus. Per.

¶ Notadũ: quod q̃ñcũq; aliqđ feſtum aplõrũ petri ꝛ pauli celebratur in dñica: de qua fit cõmemoratio: commemo. dñice ſemp pcedit cõmemoratione alterius eorundem: tã in vtriſq; veſperis q̃ matutinis, ꝛ miſſa. ¶ In conuerſione ſcti pauli apli. Introit⁹. die 23

Scio cui credidi, ꝛ certus ſũ: quia potens eſt depoſitum meũ ſeruare in illũ diẽ. Ps. Dñe, probaſti me, ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ꝛ reſurrectionẽ meã. ℣. Gloria. Oĩo.

Deus, q̃ vniuerſum mũdum beati pauli apli pdicatione docuiſti: da nobis, q̃s, vt qui eius hodie cõuerſionẽ colimus: p eius ad te exẽpla gradiamur. Per d. Et fit cõme. de ſctõ petro, Oĩo.

Deus, q̃ btõ petro aplõ tuo collatis clauibus regni celeſtis: aiãs ligãdi atq; ſoluendi põtificiũ tradidiſti: cõcede, vt itercesſionis eius auxilio, à pctõꝝ noſtrorũ nexibus liberemur. Qui viuis.

Lectio actuũ apoſtolorũ: In diebus illis: Saulus ad

huc ſpirás minarũ ⁊ cedis in diſcipulos dñi, acceſſit ad principez ſacerdotum: ⁊ petijt ab eo epiſtolas in damaſcum ad ſynagógas: vt, ſi quos inueniſſet huius vię viros ac mulieres, vinctos perduceret in hierl'm. Et cũ iter faceret: cõtigit vt appropinquaret damaſco. Et ſubito circũfulſit euz lux de cęlo: ⁊ cadens in terrã audiuit vocẽ dicẽtẽ ſibi. Saule, ſaule, qd me pſequeris? Qui dixit. Quis es dñe? Et ille. Ego ſũ ieſus nazarenus, quem tu pſequeris. Durum eſt tibi contra ſtimulũ calcitrare. Et tremẽs ac ſtupẽs dixit. Dñe, qd me vis facere? Et dñs ad eũ. Surge, ⁊ ingrẽdere ciuitatẽ: ⁊ dicet tibi: quid te o'porteat facere. Viri autem qui comitabantur cũ illo: ſtabant ſtupefacti audientes qdẽ vocẽ, neminẽ autẽ videtes. Surrexit autem ſaulus de terra: apertiſque oculis nihil videbat. Ad manus aũt illũ trahentes introduxerũt damaſcum. Et erat ibi tribus diebus nõ vidẽs, ⁊ nõ mãducauit, neqʒ bibit. Erat aũt qdã diſcipulus damaſci noĩe ananias. Et dixit ad illũ in viſu dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego domine. Et dñs ad illum. Surge, ⁊ vade in vicũ, q vocat̃ rectus: ⁊ q̃re in domo iudę, ſaulũ noĩe tharſenſez. Ecce enim orat: ⁊ vidit virũ ananiã noĩe, introeũtẽ: ⁊ imponẽtẽ ſibi manũ: vt viſũ recipiat. Rñdit aũt ananias. Dñe, audiui a multis de viro hoc: quanta mala ſctis tuis fecerit in hieruſalez. Et hic habet ptãtẽ a principibus ſacerdotũ alligãdi oẽs, q inuocãt nomẽ tuũ. Dixit autẽ ad eũ dñs. Uade, quoniã vas electionis mihi eſt iſte: vt portet nomẽ meũ corã gentibus, ⁊ regibus, ⁊ filijs iſrael. Ego eniz oſtẽdã illi: quanta oportéat euz pro noĩe meo pati. Et abijt ananias: ⁊ introiuit ĩ domũ: ⁊ imponens ei manus, dixit. Saule frater, dñs ieſus miſit me, qui apparuit tibi ĩ via, qua veniebas: vt videas, ⁊ ĩplearis ſpũ ſcõ. Et confeſtim ceciderũt ab oculis eius tanq̃ ſquãmę, ⁊ viſum recepit. Et ſurgẽs baptizatus eſt. Et cũ accepiſſet cibũ, ꝯfortatus eſt. Fuit aũt cũ diſcipulis, q erant damaſci, p dies aliquot. Et cõtinuo ingreſſus in ſynagógas: predicabat illis ieſuz: qm̃ hic eſt filius dei. Stupebãt aũt oẽs, qui euz audiebãt, ⁊ dicebãt. Nõne hic eſt, q expugnabat in hieruſalem eos, q inuocabãt nomẽ iſtud? Et huc ad hoc venit: vt vinctos illos perduceret ad principes ſacerdotum? Saulus aũt multo magis cõualeſcebat: ⁊ cõfũdebat iudęos, q habitabãt damaſci: affirmans, qm̃ hic eſt xp̃s. **Gra.** **Q**ui operat' eſt petro in apl'atu: operatus eſt ⁊ mihi inter gẽtes. Et cognouerũt gratiã dei: q̃ data eſt mihi. **℣.** Gratia dei in me vacua non fuit: ſed gr̃a eius ſemper in me manet. **A**lla. **℣.** Tu es vas electionis ſancte paule aple: ora pro nobis.

Tractus ſequens dicit̃. ſi hoc feſtũ venerit poſt ſeptuageſimam.

Tu es vas electionis ſancte paule aple: vere digne es glorificandus. **℣.** Predicator veritatis, ⁊ doctor gentiũ, in fide ⁊ veritate. **℣.** Per te omnes gentes cognouerũt gratiã dei.

℣. Intercede

℣. Intercede pro nobis ad deū, qui te elēgit. Euāge. Dixit ſimon petrus ad ieſum. Ecce nos reliquimus oīa. in coī aploꝝ. fol. 198. Offerto. Mihi autē nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eoꝝ.

APoſtoli tui pauli Secreta. precibus dñe plebis tuę dona ſanctifica: vt, quę tibi tuo grata ſūt inſtituto: gratiora fiāt patrocinio ſupplicātis. Per. Alia ſecr.

ECcleſię tuę, q̄s dñe, preces ⁊ hoſtias beati aplī tui petri cōmendet oratio: vt quod pro illius gloria celebramus: nobis proſit ad veniā. Per dominū. Cōio. Amen dico vobis: quòd vos qui reliquiſtis omnia: ⁊ ſecuti eſtis me: centuplum accipietis: ⁊ vitam ęternam poſſidebitis. Poſtcōio.

SAnctificati domine ſalutari myſterio, quęſumus: vt pro nobis eius non deſit oratio: cuius nos donaſti patrocinio gubernari. Per do. Alia poſtcōio.

LAetificet nos dñe munus oblatū: vt ſicut in apoſtolo tuo petro te mirabilem prędicamus: ſic per illum tuę ſumamus indulgentię largitatem. Per do.

die 28 ¶ In ſācte agnetis ſcdo. Intro.

VUltum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eā: proximę eius adducentur tibi in lętitia ⁊ exultatiōe. Ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria pa. Oratio.

DEus, qui nos annua beatę agnetis martyris tuę ſolennitate lętificas: da q̄s: vt quā veneramur officio: ēt pię conuerſationis ſeq̄mur exēplo. P. Epiſto. Qui glo. in coī vir. fo. 213. Gra. Specie tua ⁊ pulchritudine tua, intēde proſpere, procede, ⁊ regna. ℣. Propter veritatem ⁊ manſuētudinem ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius offerentur tibi in lętitia. Euange. Simile eſt regnū cęloꝝ theſau. abſcō. in cōi vir. fol. 214. Offer. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternū: ⁊ in ſeculū ſeculi. Secre.

SUper has, q̄s domine, hoſtias benedictio copioſa deſcendat: q̄ ⁊ ſanctificationē nobis clementer operet̄: ⁊ de martyrū nos ſolēnitate lętificet. Per do. Cōio. Simile eſt regnum cęlorum homini negotiatori quęrenti bonas margaritas: inuēta vna pretioſa margarita: dedit omnia ſua, ⁊ comparauit eam. Poſtcommunio.

SUmpſimus dñe celebritatis annuę votiua ſacramenta: pſta q̄s: vt ⁊ tpalis vitę nobis remedia prębeant, ⁊ ęternę. Per.

¶ Si feſtū ſācte agnetis ſcdo in dñica venerit: fit officium de dñica, ⁊ nō fit cōmemo. de feſto: ſed trāſfertur ſicut fit de alijs ſanctis.

¶ In feſto purificationis beatę marię: finita tertia ſacerdos indutus ſine caſula, cum miniſtris indutis: procedit ad bn̄dicendū cādelas in medio an̄ altare: dicēdo. die 2

Dn̄s vobiſ. ℟. Et cū ſpū. Oremus.

DOmine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus, qui omnia ex nihilo creaſti: ⁊ iuſſu tuo per opera apum hunc liquorem ad

perfectionem cerei venire feciſti: ⁊ qui hodierna die petitioneȝ iuſti ſimeonis impleſti: te humiliter deprecamur: vt has candelas ad vſus hominum ⁊ ſanitatē corporuȝ, ⁊ animarȝ, ſiue in terra, ſiue in aquis, per inuocationem tui ſanctiſſimi nois, ⁊ per interceſſioneȝ beatę marię ſemper virginis cuius hodie feſta deuote celebrantur, ⁊ per preces oium ſanctoruȝ, tuoruȝ, bene ✠ dicere, ⁊ ſancti ✠ ficare digneris: ⁊ huius plebis tuę, q̄ illas honorifice in manibus portare deſiderat: teqȝ cantādo laudare, exaudias voces de celo ſancto tuo, ⁊ de ſede maieſtatis tuę: ⁊ propitius ſis oibus clamātibus ad te: quos redemiſti ꝑtioſo ſanguine filij tui. Qui tecum viuit, ⁊ reg. ℟. Amen. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus, q hodierna die vnigenitum tuū in vlnis ſancti ſimeonis in tēplo ſancto tuo ſuſcipienduȝ preſentaſti: tuaȝ ſupplices deprecamur clementiam: vt has candelas, quas nos tui famuli in tui nominis magnificentia ſuſcipientes geſtare cupimus, luce accenſas: bene ✠ dicere: ⁊ ſancti ✠ ficare: atqȝ lumine ſupernę bn̄dictionis accēdere digneris: quatenus eas tibi dn̄o deo noſtro offerendo: digni, ⁊ ſacto igne tuę dulciſſimę charitatis ſuccenſi: in templo ſancto glorię tuę repreſentari mereamur. Per eundem dominum noſtrū. ℟. Amen. Oremus.

Domine ieſu chriſte lux vera: qui illuminas omnem hominem venientem in hūc mūdū: effunde bene ✠ dictionē tuā ſup hos cereos: ⁊ ſancti ✠ fica eos lumine gratię tuę: ⁊ cōcede propitius: vt ſicut hęc luminaria igne viſibili accenſa nocturnas depellunt tēnebras: ita corda noſtra inuiſibili igne, id eſt ſancti ſpūs ſplendore illuſtrata oium vitiorum cęcitate careāt: vt purgato mētis oculo: ea ſēper cernere poſſim⁹: quę tibi ſūt placita: ⁊ nrę ſaluti ſūt vtilia: quatenus poſt huius ſeculi caliginoſa diſcrimina ad lucē indeficiētē puenire mereamur: per te ieſu xpe ſaluator mūdi: q in trinitate pfecta viuis ⁊ regnas de⁹: p oia ſecula ſcłorum. ℟. Amē. Oremus.

Omīps ſempiterne deus, qui p moyſē famulū tuū puriſſimuȝ olei liquorē ad luminaria ante cōſpectū tuū iugiter cōcremāda, pparari iuſſiſti: bn̄ ✠ dictionis tuę grām ſuper hos cereos benignus infūde: quatenus, ſic adminiſtrēt lumē exterius: vt, te donante, lumen ſpūs tui noſtris nō deſit mētibus interius. Per dominū no. ℟. Amen. Oremus.

Domine ieſu chriſte: qui hodierna die in nrę carnis ſubſtantia inter homines apparens, a parētibus in tēplo es pn̄tatus: quem ſimeon venerabilis ſenex lumine ſpūs tui irradiatus agnouit, ſuſcēpit, ⁊ bn̄dixit: p̄ſta propitius: vt eiuſdē ſpūs ſancti grā illuminati, atqȝ edocti: te veraciter agnoſcamus, ⁊ fideliter diligamus. Qui cū deo patre in vnitate eiuſdē ſpūs ſctī viuis ⁊ regnas deus:

deus: p oĩa ſecula ſeculoꝝ. Amē. Benedictione cõpleta: aſpergã‑tur candelę aqua bñdicta: ⁊ ado‑leantur incenſo. Deinde duo fra‑tres eas accenſas fratribus in lo‑cis ſuis manētibꝰ, diſtribuũt. Et cum inceperint diſtribuere: à cho‑ro cantatur aña. Lumen ad reuelatio‑nem gentiũ: ⁊ gloriam plebis tuę iſrael. Ita quod poſt quēlibet verſum. ps. Nũc dimittis. ⁊ poſt Gloria. ⁊ Sicut erat. Repetit̃ tota aña. His expletis cantatur antipho.

Exurge dñe, adiuua nos: ⁊ libera nos ꝓpter nomen tuum. ps. Deus auri‑bus nr̃is, audiuimus, ⁊ patres noſtri annũciaue‑runt nobis. ℣. Gloria. Itē repetitur. Exurge domine, adiuua nos. Deinde di‑cat ſacerdos. Oremus. Et dia‑conus. Flectamus ge. Leua. Oratio.

Exaudi, q̃s dñe, plebē tuaȝ: ⁊ quę extrinſecus annua tri‑buis deuotione venerari: interiꝰ aſſequi gratię tuę luce concede. Per xp̃m dñm nr̃m. ℟. Amen. Deinde fit proceſſio: ⁊ cantantur antiphonę ſequenteſ. Antipho.

Aue gratia plena dei genitrix virgo: ex te enim ortus eſt ſol iuſtitię illuminans qui in te‑nebris ſunt: lętare ⁊ tu ſenior iuſte ſuſcipiens in vlnas liberatorem aiarum nr̃arũ, donantem nobis vitam ⁊ reſurrectionem. Alia aña.

Adorna thalamum tuum ſion: ⁊ ſuſcipe re‑gem xp̃m: amplectere mariaȝ, quę eſt cęleſtis porta, ipſa enim portat regem glorię: nouo lumine ſubſiſtit virgo adducens in manibus fi‑lium ante luciferũ genitũ: quē accipiens ſimeõ in vulnas ſuas: ꝑdicauit pplis dñm deum eſſe vitę ⁊ mortis, ⁊ ſaluatorē mundi. Alia aña.

Reſponſum accépit ſimeon a ſpiritu ſ̃cto: nõ viſuꝝ ſe mortem: niſi videret chriſtum dñi, ⁊ cum inducerent puerum in templũ: accépit eum in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruum tuum dñe in pace. ℣. Cum indúcerent púerum Ieſum parentes eius: vt facerent ſm̃ conſuetudinem legis pro eo: ⁊ ipſe accépit eum in vlnas ſuas. Et in introitu eccleſię cantatur ℟. Obtulerunt pro eo dño par turturum: aut duoſ pul‑los columbarum. Sicut ſcriptum eſt in lege domini. ℣. Poſtquã impleti ſunt dieſ purga‑tionis marię ſm̃ legeȝ moyſi: tulerũt illũ in hie‑ruſalem: vt ſiſterent eum dño. Sicut ſcriptuȝ eſt. ℣. Gloria patri. Sicut erat. Amen. Si‑cut ſcriptum eſt. Ad miſſam. Introi.

Suſcépimus deus miſericor‑diam tuam in medio templi tui: ſecundum nomen tuum deus: ita ⁊ laus tua in fineſ ter‑rę: iuſtitia plena eſt dextera tua. ps. Magnus dñs, ⁊ laudabilis nimis, in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Omnipotens ſēpiterne deꝰ, maieſtatem tuam ſupplices exoramus: vt ſicut vnigenitꝰ filiꝰ tuus hodierna die cũ noſtrę car‑nis ſubſtantia in tēplo eſt ꝑ̃ſenta‑tus: ita nos facias purificatis ti‑bi mentibuſ ꝑ̃ſentari. Per eũdeȝ do. Lectio Malachię ꝓphetę.

Haec dicit dñs deus. Ecce ego mitto angelũ meum: ⁊ ca.3 ꝑparabit viam ante faciē meaȝ: ⁊ ſtatim veniet ad tēplũ ſanctũ ſuũ dñator, quem vos quęritis: ⁊ an‑gelus teſtamenti, quem vos vul‑tis. Ecce venit: dicit dñs exerci‑tuum. Et quis poterit cogitare diē aduẽtus eius? Et quiſ ſtabit ad vidēdum eũ? Ipſe enim quaſi igniſ conflãſ: ⁊ quaſi herba fullo

nū. Et ſedēbit cōflās, ⁊ emūdans
argentū: ⁊ purgabit filios leui.
Et colabit eos quaſi aurū, ⁊ quaſi
argētū: ⁊ erūt dño offerentes ſa-
crificia i iuſtitia ⁊ hieruſalē: ſicut
ſacrificiū iuda ⁊ hieruſalem: ſicut
dies ſeculi: ſicut anni antiqui. Di-
cit dñs omps. Grad. Suſcēpimus
deus miſericordiam tuam in medio templi
tui: ſm nomen tuū deus: ita ⁊ laus tua in fines
terre. ℣. Sicut audiuimus: ita ⁊ vidimus in
ciuitate dei noſtri: in monte ſācto eius. Al-lia.
℣. Senex puerum portabat, puer aūt ſenem
regebat. Al-lia. ℣. Poſt partū virgo inuio
lata pmāſiſti: dei genitrix intercede pro nobis.
Tract. ſequens dr̄ ſi hoc feſtum.
venerit poſt dominicā. lxx. Trac.
Nunc dimittis ſeruum tuum dñe ſm verbū
tuum in pace. ℣. Quia viderunt oculi mei
ſalutare tuum. ℣. Quod paraſti ante faciem
omnium populorum. ℣. Lumen ad reuelatio
nem gentium ⁊ gloriam plebis tue iſrael. Se-
quentia ſācti euāge. ſm Lucam.
ca. 2 In illo tpe: Poſtquā impleti
ſunt dies purgationis ma-
rie, ſm legē moyſi: tulerunt ieſū
in hieruſalē: vt ſiſterent eū dño:
ſicut ſcriptum eſt in lege dñi. Qr
oē maſculinū adaperiēs vuluā:
ſanctum dño vocabit̄. Et vt da-
rēt hoſtiā ſm ꝙ dictum eſt in lege
dñi: par turturum, aut duos pul-
los colūbarū. Et ecce hō erat in
hieruſalē: cui nomē ſimeon: ⁊ hō
iſte iuſtus ⁊ timoratus: expectās
cōſolationē iſrael: ⁊ ſpūs ſāctus
erat in eo. Et reſpōſū acceperat
a ſpū ſcō: nō viſurū ſe mortē: niſi
prius vidēret chriſtū dñi. Et ve-
nit in ſpū in tēplū. Et cū induce-
rēt puerū ieſum parētes eius: vt
facerēt ſm cōſuetudinē legis pro
eo. Et ipſe accēpit eum in vlnas
ſuas: ⁊ bñdixit deū: ⁊ dixit. Nūc
dimittis ſeruū tuū dñe, ſm verbū
tuū in pace. Quia viderunt oculi
mei ſalutare tuū. Qd paraſti an-
te faciē omniū populorū. Lumē
ad reuelationē gētiū, ⁊ gloriā ple
bis tue iſrael. Offerto. Diffuſa eſt
gratia in labijs tuis: ppterea benedixit te deus
in eternum, ⁊ in ſeculum ſeculi. Secreta.
Exaudi dñe preces noſtras:
⁊ vt digna ſint munera, que
oculis tue maieſtatis offerimus:
ſubſidium nobis tue maieſtatis
impēde. Per dñm no. Prefatio.
Aeterne deus. Quia per incar-
nati verbi. Require in natiui. dñi.
fol. 94. Cōio. Reſponſum accepit ſi-
meon a ſpiritu ſancto: non viſurum ſe mortem:
niſi videret chriſtum domini. Poſtcōio.
Queſumus dñe deus noſter:
vt ſacroſācta myſteria, que
pro reparationis nr̄e munimine
contuliſti: intercedente beata ma
ria ſemper virgine, ⁊ preſens no-
bis remedium eſſe facias, ⁊ futu-
rum. Per dñm. ¶ In ſancte aga die
the virginis ⁊ martyris. Introi. 5
Gaudeamus omnes in domi-
no: diem feſtum celebrantes
ſub honore beate agathe mar
tyris: de cuius paſſione gau-
dent angeli: ⁊ collaudant fi-
lium dei. Ps. Eructauit cor meum verbum
bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Glo-
ria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.
Deus, qui inter cetera po-
tentie tue miracula: etiam
in ſexu fragili victoriam marty-
rij contuliſti: concede propitius:
vt, cuius

vt,cuius natalitia colimus,ꝑ eiuſ ad te exẽpla gradiamur. Per do. Epiſtola. Confitebor. in cõi virginũ. fo.213. Grad. Adiuuabit eã deus vultu ſuo: deus in medio eius non commouebitur. ℣. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuũ altiſſimus. Tract. Qui ſeminant in lacrymis,in gaudio metent. ℣. Euntes ibant,⁊ flebãt mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autẽ venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos. Euang. Simile eſt regnuz celorum theſau. in cõi virg. fo.214. Offer. Offerentur regi virgines poſt eã, proxime eius offerentur tibi. Secreta.

SVſcipe dñe munera,que in beate agathe martyris tue ſolẽnitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per. Cõio. Qui me dignatus eſt ab oĩ plaga curare, ⁊ mamillas meas meo pectori reſtituere,ipſũ inuoco deũ viuũ. Poſtcõio.

AVxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ⁊ intercedẽte beata agatha martyre tua, ſempiterna protectione confirment. Per dñm. ¶ In ſcti valentini preſbyteri ⁊ marty. Introi.

die 14

IN virtute tua domine letabitur iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuũ exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Ps. Quoniam preueniſti eũ in benedictionibus dulcedinis poſuiſti eum in capite eius coronã de lapide pretioſo. ℣. Gloria patri,⁊. Oratio.

PReſta, q̃s oĩps deus, vt qui beati valentini martyris tui natalitia colimus: à cunctis malis imminẽtibus eius interceſſione liberemur. ꝑ Ep̃la. Beatus vir, qui inuen. in cõi vnius m̃. fol.199. Grad. Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius, generatio rectorum benedicetur. Tract. Deſiderium anime eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudaſti eũ. ℣. Qm̃ preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo. Euãge. Nolite arbit. in cõi vnius m̃. fol.200. Offert. In virtute tua dñe letabitur iuſtus, et ſuper ſalutare tuũ exultabit vehementer, deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

OBlatis,q̃s dñe,placare muneribus: ⁊ intercedente beato valentino martyre tuo, à cunctis nos defende periculis. Per dñm no. Cõio. Qui vult venire poſt me,abneget ſemetipſum: ⁊ tollat crucem ſuã, ⁊ ſequatur me. Poſtcommunio.

SIt nobis domine reparatio mentis, ⁊ corporis celeſte myſterium: vt, cuius exequimur actionem: ſentiamus effectũ. ꝑ.

¶ In cathe. ſcti petri apl̃i. Intr. die 22

STatuit ei dñs teſtamentũ pacis: ⁊ principem fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ĩ eternum. Ps. Memento domine dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

DEus, qui beato petro apl̃o tuo collatis clauibus regni celeſtis, aĩas ligandi atq; ſoluendi pontificium tradidiſti: concede, vt interceſſionis eiꝰ auxilio à peccõr nr̃or nexibꝰ liberemur. Qui vi. Et fit cõme. de ſ. Paulo, Orõ.

DEus, qui multitudinem gẽtium beati Pauli apoſtoli predicatione docuiſti: da nobis

qs: vt, cuius cōmemorationem colimus, eius apud te patrocinia ſentiamus. Per. Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. j.

ca. 1 Petrus apſtus ieſu xpi: electis aduenis diſperſiōis, pōti, galatie, cappadocie, aſie, bithynie, ſm pſcientiā dei patris in ſanctificatione ſpūs: in obediētiā 7 aſperſionē ſanguinis ieſu xpi: gr̄a vobis 7 pax multiplicetur. Benedictus deus, 7 pater dn̄i nr̄i ieſu xpi: qui ſm magnā miſericordiā ſuā regenerauit nos in ſpē viuā: 7 p reſurrectionem ieſu xpi ex mortuis: in hereditatē incorruptibilē: 7 incōtaminatā, 7 immarceſſibilē: cōſeruatā in celis, 7 i vobis, q in virtute dei cuſtodimini p fidē in ſalutē paratā reuelari in tpe nouiſſimo: in quo exultabitis modicū: nūc ſi oportet ɔtriſtari in varijs tētationibus: vt pbatio fidei vr̄e multo ptioſior ſit auro, qd p ignē pbat: Inueniat in laudē 7 gliā, 7 honorē: in reuelatione ieſu xpi dn̄i nr̄i. Grad. Exaltent eum in ecclia plebis: 7 in cathedra ſenioꝝ laudent eum. ℣. Cōfiteantur dn̄e miſericordie eius: 7 mirabilia eius filijs hominū. Trac. Tu es petrus: 7 ſup hāc petrā edificabo eccleſiā meā. ℣. Et porte inferi nō pualebunt aduerſus eam: 7 tibi dabo claues regni celorum. ℣. Qdcūqz liga ueris ſuper terrā: erit ligatū 7 in celis. ℣. Et qdcūqz ſolueris ſup terrā: erit ſolutū 7 in celis.

ca. 16 Sequē. ſci euāg. ſm Mattheū.

In illo tēpore: Uenit ieſus in partes ceſaree philippi: 7 interrogabat diſcipulos ſuos: dicēs. Quē dicūt hoies eſſe filium hois? At illi dixerūt. Alij ioānē baptiſtā. Alij aūt heliam. Alij vero hieremiā: aut vnū ex pphetis. Dicit illis ieſus. Uos autē quem me eſſe dicitis? Rn̄dit ſimon petrus, 7 dixit Tu es xps filius dei viui. Rn̄dēs autē ieſus, dixit ei. Beatus es ſimon barionia: quia caro 7 ſanguis nō reuelauit tibi, ſed pr̄ meus, q in celis eſt. Et ego dico tibi: qa tu es petrus: 7 ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meā. Et porte inferi non pualebūt aduerſus eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et qdcunqz ligaueris ſup terrā: erit ligatū 7 in celis. Et qdcūqz ſolueris ſup terrā: erit ſolutū 7 in celis. Offer. Tu es petrus: 7 ſup banc petrā edificabo eccleſiā meā: 7 porte inferi nō preualebūt aduerſus eā: 7 tibi dabo claues regni celoꝝ. Secre.

Eccleſie tue qs dn̄e, pces 7 hoſtias beati petri apoſtoli tui cōmēdet oratio: vt quod p illius gliā celebramus, nobis pſit ad veniam. Per. Alia ſecreta.

Eccleſie tue dn̄e pces 7 hoſtias aplica cōmendet orō: vt qd pro illoꝝ gliā celebramus: nobis pſit ad veniā. Per. Cōio. Tu es petrus: 7 ſuper banc petram edificabo eccleſiam meam. Poſtcōmunio.

Letificet nos dn̄e munus oblatum: vt ſicut in apl̄o tuo petro te mirabilem predicamus: ſic p illū tue ſumamus indulgentie largitatē. per. Alia poſtcoio.

Perceptis dn̄e ſacramentis: beatis aplis interuenientibus deprecamur: vt que pro illorum celebrata ſunt gloria: nobis proficiant ad medelam. Per do.

¶ In

die ¶ In scti mathię apostoli. Intr.
24

Mihi autem nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. Ps. Dñe probasti me, ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam: ⁊ resurrectionem meã. ℣. Gloria pa. Oratio.

Deus, qui beatum mathiam apostolorum tuoꝝ collegio sociasti: tribue q̄s: vt eius interuentione tuę circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per.

ca. I Lectio actuũ apostoloꝝ.

In diebus illis: Exurgens petrus in medio fratrum dixit. (Erat aũt turba hoīum simul ferè centũ viginti.) Viri frēs: oportet impleri scripturã, quaz pdixit spūs sctūs pos dauid de iuda: q fuit dux eoꝝ, q cōprehēderunt iesũ: q cōnumeratus erat in nobis: ⁊ sortitus est sortē ministerij huius. Et hic qdē possedit agrũ de mercede iniqtatis: ⁊ suspēsus crēpuit medius: ⁊ diffusa sunt oīa viscera eius. Et notũ factum est oibus habitãtibꝰ hierlm: ita vt appellaret ager ille lingua eorum, acheldemach: hoc est ager sanguinis. Scriptũ est eniz in libro psalmoꝝ. Fiat habitatio eiꝰ deserta: ⁊ nō sit q habitet in ea: ⁊ epatum eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, q nobiscũ sunt cōgregati, in oī tpe, quo intrauit ⁊ exiuit iter nos dñs iesus, incipiēs a baptismate ioannis vsq3 in diē: qua assumptus est a nobis: testez resurrectionis eius nobiscũ fieri vnuz ex istis. Et statuerũt duos, ioseph, q vocabat barsabas: qui cognominatus est iustus: ⁊ mathiã. Et orãtes dixerũt. Tu dñe, q nosti corda omniũ: ostēde quē elegeris ex his duobꝰ vnũ accipere locũ ministerij huiꝰ ⁊ aplãtus, de quo puaricatus est iudas: vt abiret in locũ suuz. Et dederunt sortem eis: ⁊ cecidit sors sup mathiã: ⁊ annumeratus est cũ vndecim aplis. Grad. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ super arenam multiplicabunt. Trac. Desideriũ aīę eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labioꝝ eius nō fraudasti eũ. ℣. Qm̃ puenisti eum in benedictionibus dulcedinis. ℣. Posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Euãge. Respōdēs iesus dixit. Cōfiteor tibi. in cōi pluri. m̄. fol. 206. Offert. Constitues eos principes super oēm terrã: memores erũt nois tui dñe: in omni progenie ⁊ generatione. Secreta.

Hostias tibi dñe, q̄s nomini tuo sacrãdas offerimus: sãcti mathię prosequat oro: p q̄s nos expiarj facias, ⁊ defendi. p. Cōio. Uos qui secuti estis me: sedebitis super sedes iudicãtes duodecim tribus israel. Postcō.

Presta, q̄s ops deus, vt per hęc scã, q sumpsimus: interueniente beato mathia apostolo tuo: veniã cōsequamur ⁊ pacem. per.

¶ In sctãꝝ vgi. ⁊ mar. ppetuę ⁊ felicitatis. Oro. die 7

Da nobis, q̄s dñe deꝰ noster: sanctaruz virginum, ⁊ martyrum tuaꝝ ppetuę ⁊ felici-

tatis: palmas inceſſabili venera-tione venerari: vt quas digna mẽte non poſſumus celebrare: humilibus ſaltem frequentemus obſequiis. Per dominum. Secreta.

Intende, domine queſumus, munera altaribus tuis pro ſanctarum martyrum tuarum per petue ⁊ felicitatis commemoratione propoſita: vt ſicut per hec beata myſteria illis gloriam contuliſti: ita nobis indulgentiam largiaris. Per do. Poſtcõmunio.

Preſta nobis, q̃s dñe, intercedentibus ſanctis tuis: vt, quod ore contingimus, pura mẽte capiamus. Per dominum no.

die 14 ¶ In ſcõr.xl.martyrum. Intro.

Clamauerunt iuſti: ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorũ liberauit eos. Ps. Benedicam dominum in omni tẽpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria pa. Oratio.

Preſta, q̃s oñs deus, vt qui glorioſos martyres fortes in ſua confeſſione cognouimus: pios apud te in nr̃a interceſſione ſentiamus. Per. Epla. Juſtorũ aie. in cõi pluri.m̃. fo.203. Gra.

Exultabunt ſancti in gloria, letabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Cantate dño canticũ nouum: laus eius in eccleſia ſãctorum. Trac. Qui ſeminant in lacrymis in gaudio metent. ℣. Euntes ibant ⁊ flebant mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autẽ veniẽt cũ exultatione, portantes manipulos ſuos. Euãg. Sedẽte ieſu ſup mõ. i cõi plu.m̃. fol.205. Offer. Letamini in dño, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oẽs recti corde. Secr.

Sacrificijs preſentibus, que ſumus domine, intẽde placatus: vt intercedentibus ſanctis tuis, ⁊ deuotioni noſtre proficiãt, ⁊ ſaluti. Per dominum nr̃m. Cõio.

Juſtorum aie in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitie: viſi ſunt oculis inſipiẽtium mori: illi autem ſunt in pace. Poſtcõi.

Queſumus omnipotẽs deus: vt illius ſalutaris capiamus effectum: cuius per hec myſteria pignus accẽpimus. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum fi.

¶ In ſcti gregorij pape. Introi. die 12

Sacerdotes dei benedicite dominum: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. Ps. Benedicite omnia opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Deus, qui anime famuli tui gregorij, eterne beatitudinis premia contuliſti: cõcede propitius: vt qui peccatorum noſtrorũ pondere premimur: eius apud te precibus ſubleuemur. Per dominum. Epla. Teſtificor coram deo ⁊ chriſto. in cõi cõf. fol.207. Gradua. Jurauit dñs, et non penitebit eũ: tu es ſacerdos in eternum: ſm ordinem melchiſedech. ℣. Dixit dñs dño meo: ſede à dextris meis. Tract. Beatus vir qui timet dominum in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Euang. Vos eſtis ſal terre. in cõi cõf. fo.208. Offer. Veritas mea et miſericordia mea cum ipſo, et in nomine meo exaltabit cornu eius. Secre.

Annue nobis, queſumus dñe: vt inter-

vt interceſſione beati gregorij nobis proſit oblatio: quam immolando totius mundi tribuiſti, relaxari delicta. Per dominum noſtrum. **Communio.** Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. **Poſtcommunio.**

DEus, q̄ beatū gregoriū pontificem tuum ſanctorum tuorum meritis coequaſti: concede propitius: vt qui commemorationis eius feſta percolimus: vite quoque imitemur exempla. Per do.

Tractus. Deſiderium anime eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorū eius non fraudaſti eū. ℣. Quoniam preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo. **Vel tractus.** Beatus vir. **Qui habetur in feſto precedēti: ⁊ dicitur in feſto vnius ſancti. a lxx. vſq; ad feriam quartā maioris hebdomade: niſi proprius aſſignetur. vel niſi ſit feſtū alicuius ſancte: in quo dicitur tractus.** Audi filia, ⁊ vide: ⁊ inclina aurē tuā: quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Vultū tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: filie regum in honore tuo. ℣. Adducentur regi virgines poſt eam: proxime eius offerentur tibi. ℣. Adducentur in letitia ⁊ exultatione: adducentur in templum regis. Alleluia. ℣. Aue maria gratia plena: dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Alleluia. ℣. Virga ieſſe floruit: virgo deum ⁊ hominē genuit: pacē deus reddidit: in ſe reconcilians ima ſūmis. **In feſto vo pli. m̄. dicitur. tractus.** Qui ſeminant in lachrymis: in gaudio metent. ℣. Euntes ibant flebant mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autem venient cū exultatione portātes manipulos ſuos.

¶ In feſto ſancti ioſeph ſponſi virgi. marie ad miſſaȝ. Introit⁹. die

Gaudeamus omnes in domino: diem feſtum celebrantes: ſub honore beati ioſeph: de cuius ſolennitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filium dei. 19

Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſā.

¶ Itē in miſſis votiuis. Introi.

Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur: plantatus in domo domini: in atrijs domus dei noſtri. **Ps.** Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. **Oratio.**

DA nobis domine, beati ioſeph ſponſi genitricis vnigeniti tui ieſu chriſti domini noſtri ſolennitatibus gratulari: vt eius ſemper ⁊ patrocinijs ſubleuēmur, ⁊ fidem congrua deuotione ſectemur. Per dominum noſtrum Ieſuȝ. **Epiſtola.** Dilectus deo ⁊ hominibus. fol. 211. **Graduale.** Domine, preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo. ℣. Vitam petijt à te, ⁊ tribuiſti ei longitudinem dierum in ſeculum ſeculi. **Tractus.** Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. **Sequentia ſancti euāgelii ſecunduȝ Mattheum.** ca. 1

IN illo tempore: Cum eſſet deſponſata mater ieſu maria ioſeph anteq̄ȝ cōuenirēt inuēta eſt in vtero habēs de ſpiritu ſācto.

folio. 198. **Offertorium.** Hec eſt via, qua dilectus domini benedictus celum aſcē dit: atque à terra via recta ab eius cella vſque tenebatur in celum. **Secreta.**

PAternis interceſſionib⁹ magnifici paſtoꝛis benedicti, familie tue, queſumus omnipotēs deus, commendetur oꝛatio: cuius vitalibus decoꝛatur exemplis. Per dominum noſtrum Jeſum chꝛi. **Communio.** Hodie dilectus domini benedictus celum aſcendens in gloꝛia ab angelis ſuſceptus eſt. **Poſtcommunio.**

PErceptis dñe deus nr̄ ſalutaribus ſancramētis, humiliter te depꝛecamur, vt intercedēte beato benedicto abbate, q̄ ꝑ illius venerando ágimus óbitu, nobis ꝑficiant ad ſalutem. Per dominum noſtruȝ ieſum chꝛiſtū.

¶ Notandū quod de feſtis que veniunt poſt quartam feriaȝ maioꝛis hebdomade vſqȝ ad feriaȝ ſecundam poſt octauá paſche: nihil tunc fit: ſed poſt octauaȝ celebꝛantur: ⁊ in fine cuiuſlibet introitus, offertoꝛij, ⁊ communionis, adiungitur. Alleluia. Et hoc idem obſeruatur in omnib⁹ feſtis que celebꝛātur inter paſcha ⁊ pente.

¶ Miſſa ſancti archāgeli gabrielis, appꝛobata per dominum leonem decimum. **Introitus.** die

24 PReuenerunt principes coniuncti pſallentibus in medio iuuencularum tympaniſtriarum. **Ps.** Exurgat deus, ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui odérunt eum à facie eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. **Oꝛatio.**

DEus, qui per archangelum tuum gabꝛielem ſaluatoꝛem mūdi ſacratiſſime virgini concipiendum nunciaſti: da, vt eundem ⁊ mente pura concipiamus, ⁊ feruido imitemur affectu. Per eundem dominum noſtrum Jeſum chꝛiſtum fi. **Lectio libꝛi apocalypſis beati Joannis Apoſtoli.** ca. 11

IN diebus illis: Et ſeptimus angelus tuba cecinit: ⁊ facte ſunt voces magne in celo, dicentes. Factum eſt regnum mundi huius, domini noſtri, ⁊ chꝛiſti ei⁹: ⁊ regnabunt in ſecula ſeculoꝛum amen. Et vigintiquatuoꝛ ſeniores, qui in conſpectu dei ſedent in ſedibus ſuis: ceciderunt in facies ſuas, ⁊ adoꝛauerunt deum, dicentes. Gratias agimus tibi domine deus noſter omnipotens, qui es: ⁊ qui eras: ⁊ qui venturus es: quia accepiſti virtutem tuam magnam, ⁊ regnaſti. Et apertum eſt tēplum dei in celo: ⁊ viſa eſt arca teſtamenti eius, in templo eius. Et ſignum magnum apparuit in celo: mulier amicta ſole: ⁊ luna ſub pedibus eius: ⁊ in capite eius coꝛona ſtellarum duodecim: ⁊ in útero habens ⁊ clamabat vt pariat. Et péperit maſculum, qui recturus erat gentes in virga ferrea. **Graduale.** Tóllite poꝛtas principes veſtras: ⁊ eleuamini poꝛte eternales: ⁊ introibit rex gloꝛie. ℣. Quis eſt iſte rex gloꝛie? dominus foꝛtis ⁊ potens: dominus potens in pꝛelio. **Tractus.** Ecce vir vnus gabꝛiel, veſtitus lineis: ⁊ renes eius accinctus auro obꝛizo. ℣. Et coꝛpus eius quaſi chꝛyſolith⁹: ⁊ facies eius velut ſpecies fulguris. ℣. Et oculus eius vt lampas ardens: ⁊ bꝛachia eius

atqꝫ dorſum vſqꝫ ad pedes quaſi eris candentis. ℣. Et vox ſermonum eius quaſi vox multitudinis. Alleluia. ℣. Miſſus eſt angelus gabriel ad mariam virginem deſponſatā ioſeph. Alleluia. ℣. Ecce vir vnus gabriel, quem videram a principio, cito volans tetigit me: ⁊ docuit me. Sequentia.

Felix tempus numerauit: quo ſuam plebem viſitauit: deus ex alto oriens. Hinc mariam nunciauit: ⁊ ſua voce iucunda uit: gabriel preueniens. Cuius ventrem in depurauit: ⁊ virtute obumbrauit: ſpiritus altiſſimi. Qua virtute inſigne erexit: ⁊ ab armis nos protexit: hoſtis potentiſſimi. Qua ⁊ mala noſtra texit chriſtus donecqꝫ porrexit: virtutis deifice. Veritatemque detexit: ⁊ in viam nos direxit: pacis euangelice. In qua nos concomitantur: ⁊ in ſocias nobis dantur: virtutes angelice. Nam inualidi ſanantur: ⁊ vigore confortantur: per ſplendentem raphael. Inquinatique purgantur: ⁊ purgati inflammantur: ab ardente vriel. Tandem deo preſentati: ⁊ cum chriſto iam beati: a librante michael. Hac nos queſo vt ditati: ⁊ in hoſtes roborati: ſimus deoque ſacrati. Tuo fauore gabriel. Amen. Sequentia ſancti euangelij ſecundū Lucam.

ca. 1 In illo tempore: Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee: cui nomen nazareth, ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat ioſeph: de domo dauid, ⁊ nomen virginis, maria. Et ingreſſus angelus ad eam: dixit. Aue gratia plena, dominus tecū: benedicta tu in mulieribus. Que cū audiſſet, turbata eſt in ſermone eius: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria, inueniſti enim gratiam apud deum. Ecce concipies in utero: ⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomen eius ieſum. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus ſedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autem maria ad angelum. Quomodo fiet iſtud: quoniā virum nō cognoſco? Et reſpondēs angelus, dixit ei. Spiritus ſcūs ſuperueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoqꝫ ⁊ quod naſcetur ex te ſanctū: vocabitur filius dei. Et ecce Eliſabeth cognata tua: ⁊ ipſa concepit filiū in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi, que vocat̄ ſterilis: quia non erit impoſſibile apud deum omne verbū. Dixit autē maria. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm̄ verbum tuum. Credo. Offertoriū.

Benedicite dominum oēs angeli eius potentes virtute, facientes verbum illius: ad audiendam vocem ſermonū eius. Secreta.

Exaudi dñe preces noſtras: quas per archangelum tuū gabrielē mittimus pſentandas: quibus ſuppliciter exoramus: vt ⁊ hanc hoſtiā ſalutarē, ⁊ per eā nos tibi ſacratos in odorem ſuauitatis ſuſcipias. Per dominum noſtrum Ieſum. Communio.

Ecce gabriel vnus de principibus primis venit in adiutorium meū. Poſtcōmunio.

Roborēt nos, queſumus domine, ſacramenta que ſumpſimus: ⁊ fauēte archangelo tuo gabriele in opere efficaces: ⁊ in tuo opere feruidi inueniamur. Per dominum noſtrum Ieſum.

¶ In

IN ANNVNCIATIONE beatę marię virg. Introi.

Vultum tuū deprecabunt oēs diuites plebis: adducētur regi virgines poſt eā: proximę eius adducent tibi in lętitia ⁊ exultatione. Ps. Eructauit cor meuʒ verbū bonuʒ: dico ego opa mea regi. V. Glia. Orō.

Deus, qui de btē marię virginis útero, verbū tuū angelo nunciante, carnē ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt, qui vere eam dei genitricē credimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundem.

ca.7 Lectio Eſaię prophetę.

In diebus illis: Locutus eſt dñs ad achaç, dicens. Pete tibi ſignuʒ à dño deo tuo in profundū inferni, ſiue in excelſuʒ ſupra. Et dixit achaç. Nō petā: ⁊ nō tētabo dñʒ. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nūquid parū vobis eſt moleſtos eſſe hoībus: q moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignuʒ. Ecce vgo cōcipiet, ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē eius hemanuel. Butyrū ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malū: ⁊ eligere bonū. Grad. Diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternuʒ. V. Propter veritatem, ⁊ māſuetudinē, ⁊ iuſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Dictum grad. ⁊ tract. ſequens non dñr: ſi hoc feſtū poſt paſcha celebratur: ſed dñr duo Alla. q ſunt poſt tractū. Tra. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurē tuā: q concupiuit rex ſpeciem tuā. V. Vultū tuum deprecabunt oēs diuites plebis: filię regū in honore tuo. V. Adducentur regi virgines poſt eā: proximę eius offerent tibi. V. Adducent in letitia ⁊ exultatione: adducent in templū regis. Alleluia. V. Aue maria gr̃a plena: dñs tecū: bñdicta tu in mulieribus. Alla. V. Virga ieſſe floruit: vgo deū ⁊ hoieʒ genuit: paceʒ deus réddidit: in ſe recōcilians ima ſūmis.

Sequētia ſcti euāge. ſm Lucaʒ. ca.1

In illo tpe: Miſſus eſt angelus gabriel à deo in ciuitateʒ galileę: cui nomē nazareth: ad virginē deſpōſatam viro, cui nomē erat ioſeph: de domo dauid: ⁊ nomē virginis maria. Et ingreſſus angelus ad eā, dixit. Aue gr̃a plena: dñs tecū: benedicta tu in mulierib⁹. Quę cū audiſſet, turbata eſt in ſermōe ei⁹: ⁊ cogitabat qlis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: iueniſti eniʒ grāʒ apud deum. Ecce ɔcipies in vtero: ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomē eius ieſū. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabit. Et dabit illi dñs deus ſedē dauid prīs eius, ⁊ regnabit in domo iacob in ęternū: ⁊ regni eius nō erit finis. Dixit autē maria ad angelum. Quō fiet iſtud: qm̄ viꝝ nō cognoſco? Et rñdēs angelus: dixit ei. Spūs ſcūs ſupueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Ideoqꝫ ⁊ qd naſcet ex te ſctm̄: vocabit filius dei. Et ecce eliſabeth cognata tua: ⁊ ipſa cōcepit filiū in ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſextus illi, q vocat ſterilis: q non erit impoſſibile apud deū oē verbū. Di

xit autez maria. Ecce ancilla dn̄i: fiat mihi ſm̄ verbū tuuz. Offert. Aue maria gr̄a plena: dn̄s tecū: benedicta tu in mulieribus: ꝛ benedictus fructus vētris tui. In mētibus nr̄is, q̄s Secre. dn̄e, vere fidei ſacramenta confirma: vt q cōceptū de v̄gine, deū verū ꝛ hoiem confitemur: p eiuſdem ſaluti fere reſurrectionis potentiam: ad eternā mereamur peruenire letitiam. Per. Cōio. Ecce virgo concipiet, ꝛ pariet filium: ꝛ vocabitur nomen eius hemanuel. Poſtcōio. Gratiā tuā, q̄s dn̄e, mentib⁹ nr̄is infunde: vt, qui angelo nūciāte chriſti filij tui incarnationem cognouimus: per paſſionez eius ꝛ crucem, ad reſurrectionis gloriā pducamur. p.

¶ In ſctōꝝ m̄. tyburtij, vale. ꝛ maxi. Intro.
die 23 Sancti tui dn̄e benedicent te: gloriaz regni tui dicent, all'a. ps. Exaltabo te deus me⁹ rex: ꝛ bn̄dicā nomini tuo in ſclm ꝛ in ſclm ſcli. ℣. Gloria. Oīo. Preſta, q̄s oꝑs deus: vt qui ſāctoꝝ martyꝝ tuoꝝ tyburtij, valeriani, ꝛ maximi ſolēnia cōlimus: coꝝ ēt v̄tutes imitemur. p. Epiſt. Juſti aūt. in cōi plu. m̄. fo. 203. All'a. ℣. Gaudete iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio. All'a. ℣. Sācti tui dn̄e florebunt ſicut lilium: ꝛ ſicut odor balſami erunt ante te. Euāg. Ego ſū vitis ve. in cōi apl'i. fol. 197. Offerto. Letamini in domino, ꝛ exultate iuſti: ꝛ gloriamini omnes recti corde, alleluia. Secreta. Hec hoſtia, q̄s dn̄e, quam in ſcōꝝ tuoꝝ natalitijs recenſentes offerimus: ꝛ vincula nr̄e prauitatis abſoluat: ꝛ tue nobis miſericordie dona cōciliet. Per. Cōio. Gaudete iuſti in dn̄o, alleluia: rectos decet collaudatio, alleluia. Poſtcōi. Sacro munere ſatiati ſupplices te domine deprecamur: vt quod debite ſeruitutis celebramus officio: ſaluationis tue ſētiam⁹ augmētū. p. Si pdictū feſtū i xl. celebraꝛ: fit offm̄ de cōi mart.

¶ In ſci georgij marty. Introi. die 14
Protexiſti me deus a conuētu malignātiū, all'a, a multitudine operantiuz iniquitatē, all'a, all'a. ps. Exaudi deus orōnē meā, cū dep̄recor: a timore inimici eripe aiam meā. ℣. Gloria. Oīo. Deus, q nos beati Georgij martyris tui meritis ꝛ interceſſione letificas: concede propitius: vt, qui eius bn̄ficia poſcim⁹, dono tue gr̄e cōſequamur. Per. Epi. Memor eſto. i cōi vnius m̄. fol. 200. All'a. ℣. Confitebunt celi mirabilia tua: etenim veritatem tuam in eccleſia ſctōꝝ. All'a. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tētationez: qm̄ cū probatus fuerit: accipiet coronam vite. Euāge. Ego ſuz vitis ve. in cōi apl'orum. fol. 197. Offert. Confitebuntur celi mirabilia tua dn̄e: ꝛ veritatē tuā in eccleſia ſctōꝝ, all'a, all'a. Secret. Munera dn̄e oblata ſctifica: ꝛ intercedente btō georgio martyre tuo: nos p hec a peccatorū nr̄oꝝ maculis emunda. Per. Cōio. Letabitur iuſtus in dn̄o: ꝛ ſperabit in eo: ꝛ laudabunt oēs recti corde, all'a, alleluia. Poſtcōio. Supplices te rogamus oꝑs deus, vt quos tuis reficis ſacramentis: intercedēte beato georgio martyre tuo: tibi etiā placitis moribus dignanter tribuas deſeruire. Per dn̄m.

¶ Officium

¶ Officiũ miſſe de letanijs ante vigil. aſcẽ. poſitũ: fiat eo tpe quo ſit in terris in qbus frẽs morant̃.

die ¶ In ſácti marci euáge. Intro.

25 PRotexiſti me deus à cõuentu malignãtiũ, all'a, à multitudine operãtiũ iniquitatẽ, all'a, all'a. ps. Exaudi de⁹ orõnẽ meã cũ dẽprecor: à timore inimici éripe animã meã. ℣. Gloria patri. Orõ.

DEus, qui beatũ marcũ euãgeliſtã tuũ euangelicę predicationis gratia ſublimaſti: tribue qs: eius nos ſemp ⁊ eruditione proficere, ⁊ oratione defendi. p. Epl'a. Similitudo vultus quatuor aĩaliũ. in cõi aplõ. fol. 198. Alleluia. ℣. Confitebuntur cęli mirabilia tua dñe: étenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum. Alleluia. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronam, de lapide pretioſo. Euáge. Deſignauit dominus ⁊ alios ſeptuagintaduos. In cõi apoſtolorum. fol. 198. Offerto. Confitebunt̃ cęli mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuã in eccleſia ſáctoꝝ, all'a, all'a. Secre.

BEati marci euangeliſtę tui ſolennitate tibi munera deferentes, qs dñe, vt ſicut illum predicatio euangelica fecit glorioſum, ita nos eius interceſſio ⁊ verbo ⁊ opere tibi reddat acceptos. p. Prefatio dicit̃ de aplis vel de paſcha. fo. 95. Cõio. Letabitur iuſtus in dño, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde, alleluia, alleluia.

TRibuát nobis, Poſtcõio. qs dñe, continuũ tua ſancta preſidium: quo beati marci euangeliſtę tui ṗcibus nos ab oĩbus ſemper tueantur aduerſis. Per.

¶ In ſcti vitalis marty. Introi. die 28

PRotexiſti me deus à conuentu malignantium, alleluia, à multitudine operantium iniquitatem: all'a, all'a. ps. Exaudi deus orationẽ meã, cũ dẽprecor: à timore inimici éripe animã meam. ℣. Gloria.

PReſta, qs oĩps deus: Orõ. vt intercedẽte beato vitale martyre tuo, ⁊ à cunctis aduerſitatibus liberemur in corpore: ⁊ à prauis cogitationib⁹ mũdemur in mẽte. p. Epl'a. Memor eſto. in cõi vnius m̃. fol. 200. Alleluia. ℣. Confitebuntur cęli mirabilia tua domine: etenim veritatem tuã in eccleſia ſcoꝝ. All'a. ℣. Poſuiſti dñe ſup caput eius coronã de lapide pretioſo. Euáge. Ego ſum vitis ve. in cõi apo. fo. 197. Offer. Repleti ſumus mane miſericordia tua: exultauimus, ⁊ delectati ſumus, alleluia. Secre.

ACcepta ſit in cõſpectu tuo dñe nr̃a deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris: pro cuius ſolennitate defert̃. p. Cõio. Ego ſum vitis vera, ⁊ vos pálmites: qui manet in me, ⁊ ego in eo: hic fert fructum multũ, alleluia, alleluia. Poſtcõio.

REfecti participatione muneris ſacri: qs dñe deus nr̃: vt cuius exeqmur cultum: ſentiamus effectum. Per. ¶ In ſctoꝝ aploꝝ philippi ⁊ iacobi. Introi. die 1

EXclamauerunt ad te dñe in tẽpore afflictionis ſuę: ⁊ tu de celo exaudiſti eos, all'a, all'a. ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpũi. Oratio.

DEus, q nos annua aploꝝ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi ſolennita-

te lętificas, pſta qs, vt, quoꝝ gau-
dem⁹ meritis: iſtruamur exeplis.
p. Epla. Stabūt iuſti. in cōi plu.
m̄. fo. 202. Alla. ℣. Cōfitebūtur celi
mirabilia tua dn̄e: etenim veritatē tuā in eccl'ia
ſcōꝝ. Alla. ℣. Tāto tpe vobiſcū ſū: ꝛ non
cognouiſtis me? philippe: qui videt me: videt
ꝛ pře meū. Seq. ſ. euāg. ſm ioānē.
ca. 14 In illo tpe: dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Nō turbetur cor
vr̄m, neqꝫ formidet. Creditis in
deū: ꝛ in me credite. In domo pa
tris mei manſiones multę ſūt. Si
quo minus dixiſſem vobis: qꝛ va
do parare vobis locū. Et ſi abie-
ro, ꝛ p̄parauero vobis locū: ite-
rū veniaꝫ: ꝛ accipiā vos ad meip-
ſum: vt vbi ego ſū, ꝛ vos ſitis. Et
quo ego vado ſcitis, ꝛ viā ſcitis.
Dicit ei thomas. Domine, neſci-
mus quo vadis: ꝛ quō poſſumus
viaꝫ ſcire? Dicit ei ieſus. Ego ſuꝫ
via, veritas, ꝛ vita. Nemo venit
ad patreꝫ, niſi per me. Si cogno-
uiſſetis me, ꝛ patrem meuꝫ vtiqꝫ
cognouiſſetis: ꝛ amodo cogno-
ſcetis eum: ꝛ vidiſtis eum. Dicit
ei philippus. Dn̄e, oſtēde nobis
patrē: ꝛ ſufficit nobis. Dicit ei ie-
ſus. Tāto tpe vobiſcū ſū: ꝛ nō co
gnouiſtis me? Philippe, q videt
me: videt ꝛ patrē meū. Et quō tu
dicis: oſtēde nobis patreꝫ? Non
credis: qꝛ ego in patre: ꝛ př in me
eſt? Verba q ego loquor vobis: a
meipſo nō loquor. Př aūt in me
manēs, ipſe facit opera. Nō cre-
ditis: qꝛ ego in patre: ꝛ pater in
me eſt? Alioquin propter opera
ipſa credite. Amē amen dico vo-
bis: quia qui credit in me: opera
quę ego facio, ꝛ ipſe faciet: ꝛ ma-
iora horū faciet: qꝛ ego ad patreꝫ
vado. Et quodcunqꝫ petieritis
patreꝫ in nomine meo: hoc faciā.
Offertorium. Confitebuntur celi mi-
rabilia tua domine: ꝛ veritatem tuam in eccle-
ſia ſanctorum, alleluia, alleluia. Secreta.
Munera dn̄e, quę pro apoſto-
lorū tuorū philippi ꝛ iacobi
ſolēnitate deferimus: propitius
ſuſcipe: ꝛ mala omnia q meremur
auerte. per. Prefatio de apoſto-
lis vel de paſcha. fol. 95. Cōio.
Tanto tpe vobiſcum ſum, ꝛ non cognouiſtis
me? philippe, qui videt me: videt ꝛ patrem meū,
alleluia: non credis quia ego in patre: ꝛ pater
in me eſt? alleluia, alla. Poſtcōmunio.
Quęſumus dn̄e ſalutaribus
repleti myſterijs: vt quorū
ſolennia celebramus: eorum ora-
tionibus adiuuemur. Per dn̄m.
In inuētione. ſ. crucis. Intro. die 2

Os autem gloriari o-
portet in cruce domi-
ni noſtri ieſu chriſti: in
quo eſt ſalus, vita, ꝛ re-
ſurrectio noſtra: per
quem ſaluati ꝛ libera-
ti ſumus, alleluia: alla.
Ps. Deus miſerea-
tur noſtri ꝛ benedicat nobis: illuminet vultum
ſuum ſuper nos: ꝛ miſereatur nr̄i. ℣. Gloria.
Deus, qui in p̄cla- Oratio.
ra ſalutiferę crucis inuen-
tione, paſſionis tuę miracula ſu-
ſcitaſti, concede, vt vitalis ligni p̄
tio ęternę vitę ſuffragia cōſequa-
mur. Qui viuis. Lectio epiſtolę
bti pauli apli ad Philippenſes. ca. 2
Fratres: Hoc enim ſentite
in vobis: qd ꝛ in chriſto ie-
ſu.

ſu. Qui cū in forma dei eſſet: non rapinā arbitratus eſt: eſſe ſe ęqualē deo. Sed ſemetipſum exinanivit, formā ſerui accipiens: in ſimilitudinē hoīum factus: ꝛ habitu inuentus vt hō. Humiliauit ſemetipſum factus obediens vſqꝫ ad mortē, mortē aūt crucis. Propter qđ ꝛ deus exaltauit illum: ꝛ donauit illi nomen, qđ eſt ſup oē nomē: vt in noīe ieſu oē genu flectaꝛ, celeſtiū, terreſtriū, ꝛ infernorū. Et oīs lingua ꝯfiteaꝛ: qꝛ dñs ieſus xp̄s i glīa eſt dei pr̄is. Alla. ℣. Dicite in gētibus: qꝛ dñs regnauit a ligno. Alla. ℣. Dulce lignū, dulces clauos, dulcia ferēs pōdera: q̄ ſola fuiſti digna ſuſtinere regē celoꝝ ꝛ dñm. Seq. ſ. euā. ſꝫ Joan.

ca. 3 In illo tpe: Erat homo ex phariſeis nicodēmus nomine: princeps iudeoꝝ. Hic venit ad ieſū nocte, ꝛ dixit ei. Rabbi, ſcimus qꝛ a deo veniſti magiſter. Nemo enim pōt hęc ſigna facere, q̄ tu facis: niſi fuerit deus cū eo. Rñdit ieſus, ꝛ dixit ei. Amen amē dico tibi: niſi qs renatus fuerit denuo: nō pōt videre regnum dei. Dixit ad eū nicodem⁹. Quō pōt homo naſci: cū ſit ſenex? Nūqd pōt in vētrē matris ſuę iterāto itroire: ꝛ renāſci. Reſpōdit ieſus. Amē amē dico tibi: niſi qs renatus fuerit ex aqua ꝛ ſpū ſācto: nō pōt introire in regnū dei. Qđ natum eſt ex carne, caro eſt: ꝛ qđ natū eſt ex ſpiritu, ſpūs eſt. Non mirēris: qꝛ ego dixi tibi: oportet vos naſci dēnuo. Spiritus vbi vult ſpirat, ꝛ vocem eius audis: ſed nō ſcis vnde veniat: aut quō vadat. Sic eſt oīs, q natus eſt ex ſpiritu. Reſpondit nicodēmus, ꝛ dixit ei. Quō poſſunt hęc fieri? Reſpondit ieſus, ꝛ dixit ei. Tu es magiſter in iſrael: ꝛ hęc ignoras? Amē amē dico tibi: qꝛ quod ſcimus lōquimur: ꝛ qđ vidimus teſtamur: ꝛ teſtimonium nr̄m nō accipietis. Si terrēna dixi vobis: ꝛ nō creditis: quō ſi dixero vobis celeſtia: credētis? Et nemo aſcēdit in cęlum: niſi qui deſcendit de celo filius hominis: qui eſt in cęlo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpentē i deſerto: ita exaltari oportet filium hominis: vt omnis qui credit in ipſum nō pereat: ſed habeat vitam ęternaꝫ. Offertoriū. Dextera domini fecit virtutem: dextera dñi exaltauit me: non moriar, ſed viuam: ꝛ narrabo opera domini, alleluia. Secre. Sacrificiū dñe, qđ tibi imolamus, placatus intende, vt ab omni nos ēruat belloꝝ nequitia: ꝛ per vexillū ſācte crucis filij tui, ad cōterendas aduerſarioꝝ inſidias: nos in tuę protectionis ſecuritate cōſtituat. Per eū. Prefatio. Aeterne deus, qui ſalutē humani generis. folio. 96. Cōio. Per ſignum crucis de inimicis noſtris libera nos deus noſter, alleluia. Poſtcōio. Repleti alimonia cęleſti: ꝛ ſpiritali poculo recreati: q̄s omnipotens deus: vt ab hoſte maligno nos defendas: quos per lignum ſanctę crucis filij tui armis iuſtitię pro ſalute mundi triumphare iuſſiſti. Per eundeꝫ dñm. ¶ Miſſa in ſolennitate bti antonini archiepi florentini per papā

die clemētē.vij.approbata. Introi.
2 STatuit ei dominus teſtamentum pacis: ⁊ principem fecit euꝫ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. Ps. Miſericordias domini in eternum cantabo. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

SAncti antonini dn̄e confeſſoris tui atqꝫ pontificis meritis adiuuemur: vt ſicut te in illo mirabilem predicamus: ita in nos miſericordeꝫ fuiſſe gl̄iemur. Per. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnus. Require in cōi confeſ. fol. 208. Alla. ℣. Antoninus electus dei pontifex: virgo ⁊ doctor eſt glorificandus. Alla. ℣. Surrexit paſtor bonus, qui poſuit animam ſuam pro ouibus ſuiſ: ⁊ ꝑ ſuo grege mori dignatꝰ eſt, alleluia. Sequentia.

ANtonino magno laudes cōcinant chriſtiani. O preſul mitiſſime: tuis chriſto precibus, recōcilient peccātes. Mores ⁊ vita celeſti refulſēre nitōre: viuēſ ⁊ mortuꝰ, micat ſigniſ. Da paſtor benigne: doctor clemēs ⁊ digne. Muniri nos hic viuētes: nō deſeri abſ te morientes. Virtutū da veſtes: culparū tolle peſtes. O doctrine lāpas ⁊ morū: noctē diſperge denſā errorum. Credēdū eſt eſſe illū nūc magnum in celo: qui tanto chriſti exarſit zelo. Scimus te gemina ornatum gloria vere: o virgo o doctor noſ hic tuēre. Amē. Euāg. Ego ſum paſtor bonus. Requre ſupra in ſcda dn̄ica poſt paſcha. fol. 110. Offer. Meditabar in mandatis tuis, que dilexi valde: ⁊ leuaui manus meaſ ad mandata tua, que dilexi, alla. Secreta.

SAcrificiū noſtrū dn̄e beatꝰ antoninꝰ ſacerdos maieſtatis tue oculis reddat acceptum: q ſe dū vixit, ſanctā ⁊ placētē tibi hoſtiā imolauit. Per do. Cōio.

Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcōio.

VItali cibo recreati, gratias tibi dn̄e āgimus, ⁊ rogamꝰ: vt quod ad gloriam ſumpſimus ſancti tui preſulis antonini, eius precibus, ſit nobis contra hoſtiles impetus auxilium. Per do.

¶ In ſctōꝝ m̄. alexandri, euētij, theodoli, atqꝫ iuuenalis. Intro. die
SAncti tui dn̄e bn̄dicent te: gloriā regni tui dicēt: allīa. Ps. 3
Exaltabo te deuſ meuſ rex: ⁊ benedicā noī tuo in ſeculū ⁊ in ſclm ſclī. ℣. Glīa. Oīo.

PReſta, q̄s oīps deus, vt qui ſcōꝝ martyrū tuoꝝ alexandri, euentij, theodoli, atqꝫ iuuenalis, natalitia colimus: a cunctis malis imminentibus, eorum interceſſionibus liberemur. Per. Epl'a. Iuſtoruꝫ aīe. in cōi pluri. mar. fol. 203. Alleluia. ℣. Gaudete iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Alleluia. ℣. Sancti tui domine florebunt ſicut lilium: ⁊ ſicut odor balſami erunt ante te. Euāgeliū. Ego ſum vitis vera. in cōi apoſtoloꝝ. fo. 197. Offer. Cōfitebūtur celi mirabilia tua dn̄e: ⁊ veritatem tuā in eccleſia ſctōrum, alla, alla. Secre.

SUper has hoſtias, q̄s dn̄e, benedictio copioſa deſcendat: q̄ ⁊ ſanctificationē nobiſ clemēter opereť, ⁊ de martyruꝫ noſ ſolennitate letificet. Per. Cōio. Ego ſum vitis vera, ⁊ vos palmites: qui manet in me ⁊ ego in eo: hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. Poſtcommunio.

REfecti participatione muneris ſacri, q̄s dn̄e deus nr̄, vt quorum

vt quoꝝ exequimur cultum, ſentiamus effectū. p. ¶ In ſctē mo-
die nice mr̄is ſācti auguſtini. Intro.
4 Gaudeamus omnes in domino: diem feſtum celebrantes ſub honore beatę monicę: de cuius ſolennitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filium dei: alleluia. Ps. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opa mea regi. ℣. Glia. Oro.

DEus merentium cōſolator, ⁊ in te ſperantium ſalus: qui beatę monicę lachrymas in conuerſione filij ſui auguſtini miſericorditer ſuſcepiſti: da nob; vtriuſque interuētu: pctā noſtra deplo
rare, ⁊ gratię tuę indulgentiaꝫ in
Eccl. uenire. per. Lctō libri Sapiētię.
ca.26 GRatia mulieris ſedulę delectabit virū ſuū, ⁊ oſſa illius impinguabit. Diſciplina illius datum dei eſt. Mulier ſenſata ⁊ tacita nō eſt immutatio erudite aię. Gr̄a ſup gr̄am mulier ſācta ⁊ pudorata: ois autem pudorata non eſt digna cōtinētis aię. Sicut ſol oriens mūdo in altiſſimis dei: ſic mulieris bonę ſpecies in ornamētū domus eius. Lucerna ſplēdēs ſup cādelabrū ſanctum: ⁊ ſpecies faciei ſup ętatē ſtabileꝫ. Colūnę aureę ſup baſes argenteas: ⁊ pedes firmi ſuper plantas ſtabilis mulieris. Fūdamenta ęterna ſup petrā ſolidā: ſic mandata dei in corde mulieris ſanctę. Alla. ℣. Cū eſſēt apud oſtia tyberina auguſtinus, ⁊ monica mr̄ ei⁹ deuotiſſima: colloquebant ſoli valde dulciter de vita ęterna ſcōꝝ, erigētes ſe ardētiore affectu in ipſā. Alla. ℣. Margarita paradiſi monica, auguſtin⁹ quaſi cęleſtis carbūculus, cūcta corporali gradu trāſcēdēs, raptim attinxerūt toto ictu cordis regionē vbertatis indeficiētis fōtis vitę ęternę. Euāge. Simile eſt regnū cęlorum theſa. abſcon. in coi virgi fo.214. Offer. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis, ppterea bn̄dixit te de⁹ in ęternū, ⁊ in ſcl'm ſeculi, alla. Secre.

BEnedictiōe tua copioſa, q̄s domine, hęc munera ſanctifica: quę in ſolennitate beatę monicę tibi ſuis precibus ⁊ lachrymis patriciuꝫ virum ſuū lucratę, offerimus: vt per eam vinculis pctōꝝ noſtrorum abſolutis, vita noſtra intra aduerſa ⁊ proſpera vbiqꝫ dirigatur. Per do. Coio. Feci iudicium ⁊ iuſtitiam dn̄e, nō calūnient mihi ſuperbi: ad oia mādata tua dirigebar: omnē viā iniquitatis odio habui, alla. Poſtcō.

OMps ſempiterne deus, qui precibus famulę tuę monicę exoratus: eius dilectiſſimum filiū auguſtinū doctorē magnum: ſacro baptiſmatis fonte purificaſti: da q̄s: vt cuius ſolennia veneramur in terris: eius meritis ⁊ p̄cibus premiemur in cęlis. Per.

¶ In couerſio. ſcti aug. oia dn̄r ſicut in feſto: p̄ter orōnes. Oro.

DEus, qui hodiernaꝫ diem beati auguſtini confeſſoris tui atqꝫ pōtificis mirabili cōuerſiōis myſterio decoraſti: pręſta q̄s, vt ſicut eccleſiā tuam, propulſis erroribus, ſuis ſacris eloquijs protexit ⁊ defendit: ita corda noſtra p̄cibus eius, ab incurſibus malignorum ſpirituum: tua gratia irrigante defendat. Per dominuꝫ no. Secreta.

SAncti auguſtini confeſſoris tui atqʒ pontificis, q̃s domine, annua conuerſionis eius ſolénitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt per hęc pię placationis officia: ⁊ illum beata retributio comitetur: ⁊ nobis gratię tuę dona conciliet. Per do. Poſtcōio.

DEus fidelium remunerator animarũ, pręſta, q̃s, vt beati auguſtini cõfeſſoris tui atqʒ pontificis: cuius glorioſam cõuerſionem celebramus: precibus indulgentiaʒ cõſequamur. Per dñm.

die 6 ¶ In. ſ. ioā. añ portá lat. Intro.

PRotexiſti me deus á cõuentu malignãtiuʒ, all'a: à multitudine operantiũ iniqtatem, all'a, all'a. Ps. Exaudi deus orationẽ meã cũ deprecor: à timore inimici éripe aiam meã. ℣. Glia. Oro.

DEus, qui cõſpicis: quia nos vndiqʒ mala nr̃a pturbãt: p̃ſta q̃s: vt beati ioannis apoſtoli tui interceſſio glorioſa nos ptegat. Per. Epiſtola. Stabunt iuſti in magna cõ. in cõi plu. m̃. fo. 202. Alleluia. ℣. Iuſtus vt palma florebit: ⁊ ſicut cedrus libani multiplicabitur. Alleluia. ℣. Iuſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in eternum ante dominum. Sequẽ

ca. 20 tia ſancti euãge. ſm̃ Mattheum.

IN illo tpe: Acceſſit ad ieſuʒ mater filiorum zebedęi cuʒ filijs ſuis, adorans, ⁊ petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? At illa. Dic vt ſedeãt hi duo filij mei: vnus ad dexteram tuaʒ: ⁊ vnus ad ſiniſtrã in regno tuo. Rñdẽs aũt ieſus dixit. Neſcitis quid petãtis. Poteſtis bibere calicẽ, quẽ ego bibiturus ſũ? Dicũt ei. Poſſumus. Ait illis. Caliceʒ quidẽ meũ bibẽtis: ſedére aũt ad dexterã meam, ⁊ ſiniſtrã: non eſt meuʒ dare vobis: ſed quibus paratum eſt à patre meo. Secreta.

MUneribus noſtris, q̃s dñe, precibuſqʒ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs, ⁊ clementer exaudi. Per. Pręfatio. de aplis vel de paſcha. Poſtcõ.

REfecti, q̃s domine, panę cęleſti: ad vitam nutriamur ęternam. Per dominuʒ noſtrũ.

¶ In inuẽtione ſcĩ michaelis fit offm̃, ſicut in dedica. eiuſdem: excepto q̃ prętermiſſo gradu. dñr. duo. Alleluia. ¶ In ſanctorꝫ martyr. gordiani ⁊ epimachi. Intro. die

10 SAncti tui domine benedicent te: gloriam regni tui dicent, alleluia. Ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ benedicam nomini tuo in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi. ℣. Gloria patri, ⁊. Oratio.

DA, q̃s ops deus: vt, q btõꝝ martyruʒ tuoruʒ gordiani atqʒ epimachi ſolẽnia cólimus: eorum apud te interceſſionibus adiuuemur. Per. Epiſto. Sancti p fideʒ. in coi plu. m̃. fol. 204. Alleluia. ℣. Exultabunt ſancti in gloria: lętabuntur in cubilibus ſuis. Alleluia. ℣. Pretioſa in conſpectu dñi, mors ſanctorum eius. Euange. Cum audieritis. in cõi pluri. m̃. fol. 206. Offertorium. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus iſrael, ipſe dabit virtutem ⁊ fortitudinem plebi ſuę: benedictus deus, alleluia. Secreta.

HOſtias tibi dñe btõruʒ martyrũ tuorum gordiani atqʒ epimachi

epimachi dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per dn̄m. Cōio. Iuſtorum animę in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitię: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autem ſunt in pace, alleluia. Poſtcōio.

Q Ueſumus oīpotens deus: vt qui cęleſtia alimenta percepimus: intercedētib⁹ ſcīs tuis gordiano ⁊ epimacho: p hęc ɔtra oīa aduerſa muniamur. Per do.

Notādū q in feſtiuitatibus ſequētibus vſq; ad feſtū ſci antonij q̄ poſſunt cadere vel celebrari añ pēt. vel poſt: ſi ante pēte. celebrātur: ptermiſſo grad. duo Alla. cātant. Si aūt poſt pente. celebrantur: cum graduali dicitur vnum Alla. tm̄: q̄uis in aliqua dictaruz feſtiuitatū plura Alla. ponantur.

In ſanctoruz martyruū nerei ⁊ archilei atq; pancratij. Introi.

die 12 Ecce oculi domini ſuper timentes eum: ſperātes in miſericordia eius, alleluia, vt eripiat à morte aīas eoruz: qm̄ adiutor ⁊ ptector nr̄ eſt, alla. Ps. Exultate iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio. V. Gloria. Orō.

S Emper nos, q̄s dn̄e, martyruz tuorum nerei, archilei, atq; pancratij fóueat btā ſolennitas: ⁊ tuo dignos reddat obſequio. Per. Epiſtola. Iuſti autē in perpe. in cōi pluri. m̄. fol. 203. Alleluia. V. Gaudete iuſti in domino: rectos decet collaudatio. Alleluia. V. Te martyrum candidatus laudat exercitus dn̄e. Euange. Deſcendens ieſus. in cōi pluri. marty. fol. 205. Offer.

Confitebuntur cęli mirabilia tua dn̄e: ⁊ veritatē tuā in eccleſia ſāctorū, alla, alla. Secre.

S Anctorum tuoruz, q̄s dn̄e, nerei ⁊ archilei atque pancratij, tibi grata ſit confeſſio: quę ⁊ munera noſtra commendet: ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemper imploret. Per dn̄m. Cōio. Gaudete iuſti in domino, alleluia, rectos decet collaudatio, alleluia. Poſtcōio.

Q Ueſumus dn̄e: vt beatorū martyrum tuorum nerei ⁊ archilei atq; pancratij deprecationibus, ſacramenta ſancta, quę ſumpſimus, ad tuę nobis proficiāt placationis augmētū. Per.

In ſancti vbaldi cōfeſ. Orō. die 16

D Eus, q pioꝝ lamētationes in gaudiuz cōuertis: ⁊ fideli ⁊ prudēti ſeruo multa polliceris, concede: vt p interceſſionē btī vbaldi confeſſoris tui atq; pontificis: ſumma cęli habitacula penetremus: ⁊ cum ſanctis angelis tuis ſine intermiſſione gaudeamus. Per. Secre.

S Ancti Ubaldi confeſſoris tui atq; pontificis, q̄s dn̄e, annua ſolennitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt p hęc pię deuotionis officia: ⁊ illū btā retributio comitetur: ⁊ nobis gratię tuę dona conciliet. per. Poſtcōio.

D Eus fideliuz remunerator animarum: pręſta, vt beati vbaldi confeſſoris tui atq; pontificis: cuius venerandaz celebramus feſtiuitatem: pcibus indulgentiam conſequamur. Per do.

In ſcē potētianę virg. Intro.

die 19 D Ilexiſti iuſtitiam,⁊ odiſti iniquitatẽ:ꝑpterea vnxit te deus deus tuus,oleo letitię pꝛę conſoꝛtibus tuis. Ps. Eructauit coꝛ meum verbuꝫ bonuꝫ: dico ego opera mea regi. ℣. Gloꝛia. Oĩo.

E Xaudi nos deus ſalutaris nr̃:vt ſicut de beatę potentianę virginis feſtiuitate gaudemus:ita pię deuotionis erudiamur affectu.per. Epla. Qui gloriatur. in cõi v̾gi. fol.213. Grad.

S pecie tua ⁊ pulchꝛitudine tua:intende pꝛoſpere,pꝛocede,⁊ regna. ℣. Pꝛopter veritatẽ ⁊ manſuetudineꝫ ⁊ iuſtitiã:⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. A lla. ℣. O q̃ꝫ pulchꝛa eſt caſta generatio cũ claritate. Euag. Simile eſt regnũ cęloꝛũ decẽ v̾gi. in cõi v̾g. fol.214. Offer. O fferẽtur regi virgines poſt eã,pꝛimę eius offerent tibi.

A Ccepta tibi ſit dñe Secre. ſacratę plebis oblatio: pꝛo tuoꝛũ honoꝛe ſctõꝛũ:quoꝛuꝫ meritis ſe ꝑcepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per. Cõio.

D iffuſa eſt gratia in labijs tuis, pꝛopterea benedixit te deus in ęternum. Poſtcõio.

S Atiaſti dñe familiam tuam muneribus ſacris: eius q̃s ſemꝑ interuentione nos rẽfoue: cuius ſolẽnia celebꝛamus. Per.

die 20 ¶ In ſci bernardini cõf. Intro.

G Audeamus omnes in domino, diem feſtum celebꝛantes ſub honoꝛe beati bernardini, de cuius ſolennitate gaudent angeli,⁊ collaudant filiuꝫ dei; alleluia. Ps. Exultate iuſti in domino,rectos decet collaudatio. ℣. Gloꝛia. Oꝛatio.

A Deſto dñe ſupplicationibꝰ noſtris: quas in beati bernardini confeſſoꝛis tui ſolẽnitate deferimus: vt q nr̃ę iuſtitię fiduciã nõ habemꝰ:eiꝰ q tibi placuit: pꝛecibus adiuuemur. Per. Epi. Dilectus deo. in cõi cõf. fo.207. Grad. O s iuſti meditabitur ſapientiã,⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in coꝛde ipſius,⁊ nõ ſupplãtabunt greſſus eius. A lleluia. ℣. Juſtus germinabit ſicut liliũ, ⁊ floꝛebit in ęternum ante dñm. A lla. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tentationem: qm̃; cum pꝛobatus fuerit, accipiet coꝛonam vitę. Euange. Dixit ſimon petrus ad ieſuꝫ. Ecce nos reliquimus oĩa. in cõi aploꝛũ. fol.198. Offerto.

I n virtute tua dñe lętabitur iuſtus: ⁊ ſuꝑ ſalutare tuuꝫ exultabit vehementer: deſiderium animę eius tribuiſti ei,alleluia. Secreta.

P Ręſta nobis,q̃s om̃ps deus, vt nr̃ę humilitatis oblatio; ⁊ pꝛo tuoꝛum tibi grata ſit honoꝛe ſctõꝝ: ⁊ nos coꝛpoꝛe pariter ⁊ mente purificet. Per do. Cõio.

A men dico vobis:quòd vos,qui reliquiſtis oĩa, ⁊ ſecuti eſtis me: centuplum accipietis,⁊ vitam ęternam poſſidebitis,alla. Poſtcõ.

Q Ueſumus om̃ps deus:vt q cęleſtia alimenta percepimus: intercedente beato bernardino cõfeſſoꝛe tuo: per hęc contra omnia aduerſa muniamur. Per do.

¶ Infra octa.dicatur. Introitꝰ.

O s iuſti meditabitur ſapiẽtiã: ⁊ lingua eius loquetur iudicium:lex dei eius in coꝛde ipſius. Ps. Noli ęmulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitateꝫ, alleluia. ℣. Gloꝛia. Reliqua quęre in miſſa ꝑcedẽti.

¶ In trãſla. ſancti frãciſci: fit idẽ die oſſm̃ qd̾ in natiu. eiuſdẽ. fo.190. 25

¶ In

die 25 ¶ In.ſ. vrbani papę ꝛ m̄. Intr.

Sacerdotes tui dn̄e induāt iuſtitiam: ꝛ ſancti tui exultent: propter dauid ſeruuꝫ tuū nō auertas faciē chriſti tui. Ps. Memēto dn̄e dauid, ꝛ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria pa. Orō.

DA, q̄s op̄s deus: vt q beati Urbani martyris tui atqꝫ pontificis ſolennia colimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur.p. Epla. Btūs hō qui inuenit ſa. in cōi vni.m̄. fo.199. Gra. Inuēni dauid ſeruuꝫ meum: oleo ſācto vnxi eū: man⁹ enim mea auxiliabit ei: ꝛ brachiū meū ꝯfortabit eū. ℣. Nihil p̄ficiet inimic⁹ in eo: ꝛ filius iniq̄tatis nō nocebit ei. Alla. ℣. Memēto domine dauid, ꝛ ois māſuetudinis eius. Euāg. Homo qdāꝫ pere. in cōi vnius cōfe. fo.209. Offer. Ueritas mea ꝛ miſericordia mea cum ipſo: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu ei⁹. Secreta.

HAec hoſtia, q̄s dn̄e, emūdet noſtra delicta: ꝛ ad ſacrificiū celebrandū ſubditoꝝ tibi corpora mēteſqꝫ ſāctificet.p. Coio. Fidelis ſeruus ꝛ prudens: quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſurā. Poſtcōmunio.

REfecti participatione muneris ſacri: q̄s dn̄e deus noſter: vt cuius exēquimur cultum, ſentiamus effectum. Per dn̄m.

¶ In ſanctorum marty. marcellini, petri, atqꝫ eraſmi. Introit⁹.

die 2 Clamauerunt iuſti, ꝛ dominus exaudiuit eos: ꝛ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Ps. Benedicam dominū in oi tp̄e: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria pa. Oratio.

DEus, q nos annua beatoꝝ martyrum tuoꝝ marcellini, petri, atqꝫ eraſmi, ſolennitate lętificas: p̄ſta q̄s: vt quorum gaudemus meritis, prouocemur exēplis.per. Epla. Lingua ſapientum. in cōi pluri. marty. fol.203. Grad. Clamauerunt iuſti, ꝛ dn̄s exaudiuit eos: ꝛ ex oibus tribulationibus eoꝝ liberauit eos. ℣. Juxta eſt dn̄s his, qui tribulato ſunt corde: ꝛ humiles ſpū ſaluabunt. Alla. ℣. Ego vos elegi de mundo: vt eatis ꝛ fructū afferatis: ꝛ fructus veſter maneat. Euā. Cū audieritis p̄. in cōi pluri. m̄. fo.205. Offer. Letamini in dn̄o, ꝛ exultate iuſti: ꝛ gl'iamini oēs recti corde. Secre.

HOſtia, q̄s domine, quam in ſanctoꝝ martyruꝫ tuoꝝ natalitijs recenſentes offerimus: ꝛ vincula noſtrę prauitatis abſoluat, ꝛ tuę nobis miſericordię dona conciliet. Per dn̄m. Coio. Juſtoꝝ aię in manu dei ſunt: ꝛ nō tanget illos tormentū malitię: viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autē ſunt in pace. Poſtcōio.

SAcro munere ſatiati ſupplices te domine deprecamur, vt qd̄ debitę ſeruitutis celebramus officio: ſaluationis tuę ſentiamus augmētū.p.

¶ In ſctoꝝ marty. primi ꝛ feliciani. Introi. die 9

Sapientiam ſctoꝝ narrent populi: ꝛ laudes eorum nunciet eccleſia: nomina autem eoruꝫ viuent in ſeculuꝫ ſeculi. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Orō.

HAc nos, q̄s dn̄e, ſanctorum martyruꝫ tuoꝝ primi ꝛ feliciani ſemper feſta ſectari: quoruꝫ ſuffragijs protectionis tuę dona

Vindica dn̄e ſanguinē ſcōꝝ tuorum qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorū tuorū eſcas volatilibus celi: carnes ſcōꝝ tuorū beſtijs terre. Alleluia. ℣. Corpora ſcōꝝ in pace ſepulta ſunt: ⁊ noīa eoꝝ viuēt in generatione ⁊ generationē. Euāg. Attēdite a fer. in cōi pluri. m̄. fol. 205. Offerto. Exultabūt ſci in gloria: letabunt in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucib⁹ eoꝝ. Secre.

Pro ſactorū tuoꝝ baſilidis, cyrini, ⁊ naboris, nazarij: ſanguine venerando, hoſtias tibi dn̄e ſolēniter immolamus: tua mirabilia ptractātes: p quem talis eſt perfecta victoria. P. Cōio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum dn̄e, eſcas volatilibus celi: carnes ſcōꝝ tuorum beſtijs terre: ſm magnitudinem brachij tui poſſide filios morti punitorum. Poſtcōio.

Semp dn̄e ſcōꝝ tuorum baſilidis, cyrini, naboris, ⁊ nazarij ſolennia celebrantes: preſta queſumus, vt eorum patrocinia iugiter ſentiamus. Per dominū.

die ¶ In ſci antonij confeſ. Introi.

13 In medio eccleſie apparuit os eius: ⁊ impleuit eū dominus ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus: ſtolam glorie induit eū. Ps. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Eccleſiam tuā deus, bti antonij confeſſoris tui ſolennitas votiua letificet: vt ſpūalibus ſemper muniatur auxilijs: ⁊ gaudijs pfrui mereat eternis. Per. Epla. Optaui, ⁊ datus eſt mihi ſenſus. in cōi cōf. fol. 207. Gra. Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia. ℣. Antoni cōpar inclyte: noſtri quondā itineris: tu nobis adhuc miſeris: in patria iā pdiet: te glorioſo comite: nos ora frui ſuperis. Alleluia. ℣. Juſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in eternum ante dn̄m. Euange. Vos eſtis ſal terre. in cōi cōfeſ. fol. 209. Offer. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Segreta.

Preſens oblatio fiat dn̄e populo tuo ſalutaris, pro quo dignatus es patri tuo te viuentē hoſtiā immolare. Qui vi. Cōio. Dn̄e, quinq; talēta tradidiſti mihi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſū: euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cōſtituam: intra in gaudium dn̄i tui. Poſtcō.

Diuinis, q̄s dn̄e, muneribus ſatiati: vt bti antonij cōfeſſoris tui meritis glorioſis ſalutaris victime deſideratum ſentiamus effectū. P. ¶ In ſcōꝝ m̄. viti, modeſti, atq; creſcētie. Intro. die

Multe tribulationes iuſtorum: ⁊ de his oībus liberauit eos dn̄s: dn̄s cuſtodit omnia oſſa eoꝝ: vnum ex his non conteretur. Ps. Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio. 15

Da eccleſie tue, q̄s dn̄e, ſanctis tuis vito, ⁊ modeſto, atque creſcētia intercedentibus, ſuperbe non ſapere, ſed tibi placita humilitate pficere: vt pterua deſpiciens, q̄cunq; matura ſunt libera exerceat charitate. Per. Epla. Qui timent dn̄m non erūt incre. in cōi pluri. m̄. fol. 204. Gradu. Exultabūt ſancti in gloria, letabuntur in cubi

libus ſuis. ℣. Cantate dño canticum nouū: laus eius in eccleſia ſcõꝝ. A llel'a. ℣. Sācti tui dñe benedicent te: gloꝛiā regni tui dicent. Euange. Cū audieri. ꝑlia. in cõi plur. m̃. fol. 206. Offer. M irabilis de⁹ in ſāctis ſuis: de⁹ iſrl',ipſe dabit virtutē ⁊ foꝛtitudinē plebi ſuę: benedictus deus. Secre.

S Icut gloꝛiaꝫ diuinę potentię munera pꝛo ſctis oblata teſtantur: ſic nobis effectum dñe tuę ſaluationis impēdāt. p. Cõi.

I uſtoꝝ aię in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos toꝛmentum malitię: viſi ſunt oculis inſipiē: tium moꝛi: illi aūt ſunt in pace. Poſtcõio.

R Efecti, dñe, benedictione ſolenni: q̃ſ vt per interceſſionem ſanctoꝝ tuoꝛum viti, modeſti, ⁊ creſcentię, medicina ſacramēti ⁊ coꝛpoꝛibus noſtris pꝛoſit ⁊ mentibus. Per. ¶ In ſanctoꝛū

die m. marci ⁊ marcelliani. Introi.

18 S Alus autem iuſtoꝛuꝫ à dño: ⁊ pꝛotectoꝛ eoꝛū eſt in tpe tribulationis. ꝑs. Noli ęmulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oꝛatio.

P Reſta, q̃s omp̃s deus, vt q ſctōꝝ martyrū tuoꝛuꝫ marci, ⁊ marcelliani, natalitia colimuſ à cunctis malis iminentibus, eoꝛū interceſſionibus adiuuemur. Per. Epiſtola. Sancti per fidē. in cõi pluri. m̃. fo. 204. Gradua.

I uſtoꝝ aię in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos toꝛmētū malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipiētiū moꝛi: illi aūt ſūt in pace. A lleluia. ℣. Juſti epulentur ⁊ exultēt in cõſpectu dei: ⁊ delectent in lętitia. Euāge. Cū audie. in cõi pluri. m̃. fo. 206. Offerto.

A nima noſtra, ſicut paſſer, erēpta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secreta.

M Unera tibi dñe dicata ſacrifica: ⁊ intercedentibus ſctis tuis marco, ⁊ marcelliano: per ēadem noſ placatuſ intēde. Per. Cõio.

A mē dico vobis: ꝙ vos, qui reliquiſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me: centuplum accipietis: ⁊ vitam ęternam poſſidebitis. Poſtcõio.

S Alutaris tui dñe munere ſatiati ſupplices exoꝛamus: vt quoꝝ lętamur guſtu: renouemur effectu. per. ¶ In ſanctoꝝ m̃. geruaſij ⁊ pꝛotaſij. Introit⁹. die

L Oquetur dñs pacē in plebeꝫ 23
ſuam: ⁊ ſup ſanctos ſuos, ⁊ in eos, qui cõuertunt ad ipſum. ꝑs. Benedixiſti dñe terraꝫ tuam: auertiſti captiuitatem iacob. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊. Oꝛatio.

D Eus, q nos annua ſctōꝛum martyrū tuoꝛum geruaſij, ⁊ pꝛotaſij ſolēnitate lętificas: concede pꝛopitius: vt, quoꝝ gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per do. Epla. Juſtoꝛū aię in cõi pluri. m̃. fo. 203. Gradua.

G loꝛioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate: faciens pꝛodigia. ℣. Dextera tua dñe gloꝛificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. A lleluia. ℣. Hęc eſt vera fraternitas: quę vicit mundi crimina: chꝛiſtū ſecuta eſt inclyta: tenens regna cęleſtia. Euāg. Sedēte ieſu ſuper mōtē. in cõi pluri. mar. fol. 205. Offerto. L ętamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini omnes recti coꝛde. Secreta.

O Blatis, q̃s domine, placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis tuis à cūctis nos defende periculis. Per do. Cõio.

P o ſuerunt

Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum dñe: eſcas volatilibus cęli: carnes ſanctorum tuorũ beſtijs terrę: ſm magnitudinem brachij tui, poſſide filios morti punitorum. Poſtcõi.

Haec nos cõio dñe purget à crimine, ⁊ intercedentibus ſctis tuis: cęleſtis remedij faciat eſſe cõſortes. Per do. ¶ In vigilia ſcti ioãnis baptiſtę. Introi.

o e 23 Ne timeas zacharia, exaudita eſt oratio tua: ⁊ eliſabeth vxor tua páriet tibi filium: ⁊ vocabis nomen eius ioannem: ⁊ erit magnus coram domino: ⁊ ſpiritu ſancto replebitur adhuc ex útero matris ſuę: ⁊ multi in natiuitate eius gaudebunt. Ps. Domine in virtute tua lętabitur rex: ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer. ℣. Gloria. Orõ.

Preſta, q̃s oĩpotens deus, vt familia tua per viam ſalutis incédat: ⁊ beati ioannis pręcurſoris hortamenta ſectãdo, ad eum, quem prędixit, ſecura perueniat, dominum noſtrum Jeſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit. Lectio hieremię pphetę.

ca.1 In diebus illis: Factum eſt verbum dñi ad me dicens. Priuſquã te formarem in vtero, noui te: ⁊ anteq̃ exires de vulua, ſanctificaui te: ⁊ prophetã in gentibus dedi te. Et dixi: a, a, a, dñe deus: ecce neſcio loqui: q: puer ego ſũ. Et dixit dominus ad me. Noli dicere q: puer ſum: qm̃ ad oĩa, quę mittam te, ibis: ⁊ vniuerſa, quę mãdauero tibi, loq̃ris. Ne timeas à facie eorum: q: ego tecum ſuam: ⁊ éruã te: dicit dñs. Et miſit dñs manum ſuã: ⁊ tetigit os meum: ⁊ dixit ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce conſtitui te hodie ſuper gentes, ⁊ ſuper regna: vt euéllas, ⁊ déſtruas, ⁊ diſpérdas, ⁊ diſſipes, ⁊ ędifices, ⁊ plantes. Dicit dominus omnipotẽs. Gradua. Fuit homo miſſus à deo, cui nomen erat ioannes. ℣. Hic venit, vt teſtimonium perhiberet de lumine: parare domino plebem perfectam.

Initiũ ſancti euãgelij ſm Lucã. ca.1

Fuit in diebus herodis regis iudeę, ſacerdos quidam nomine zacharias: de vice abia, ⁊ vxor illius de filiabus aaron: ⁊ nomẽ illius eliſabeth. Erãt autẽ iuſti ambo ante dñm, incedẽtes in oĩbus mandatis ⁊ iuſtificationibus dñi, ſine q̃rela. Et non erat illis filius: eo q eliſabeth eſſet ſterilis: ⁊ ambo pceſſiſſent in dieb⁹ ſuis. Factũ eſt aũt cũ ſacerdotio fũgeret zacharias in ordine vicis ſuę ante deũ: ſm cõſuetudinẽ ſacerdotij: ſorte exijt vt incẽſũ poneret ingreſſus in templũ dñi. Et oĩs multitudo populi erat orans foris hora incenſi. Apparuit aũt illi angelus dñi, ſtãs à dextris altaris incenſi. Et zacharias turbatus eſt vidẽs: ⁊ timor irruit ſuper eũ. Ait aũt ad illum angelus. Ne timeas zacharia, qm̃ exaudita eſt deprecatio tua. Et vxor tua eliſabeth páriet tibi filium: ⁊ vocabis nomen eius ioannem. Et erit tibi gaudium, ⁊ exultatio: ⁊ multi in natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coram dño: vinum ⁊ ſicerã non bibet. Et ſpiritu ſãcto replebitur adhuc ex úte-

ro matris ſuę: ⁊ multos filiorum iſrael conuertet ad dñm deũ ipſorum. Et ipſe precedet ante illum in ſpũ ⁊ virtute helię: vt conuertat corda patrum in filios, ⁊ incredulos ad prudentiam iuſtorũ: parare dño plebẽ pfectam. Offer.

Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eũ ſup opera manuũ tuarũ dñe. Secre.

Munera dñe oblata ſanctifica: ⁊ intercedente btõ ioanne baptiſta: nos p hec a pctõrum noſtrorũ maculis emunda. Per.

Cõio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnum decorem impones ſuper eum domine. Poſtcommunio.

Beati ioannis baptiſtę nos dñe pclara comitetur oro: ⁊ quem venturũ eſſe pdixit: poſcat nobis fore placatũ: dñm noſtrũ ieſum chriſtum filiũ tuũ. Qui te.

die ¶ In natiui. ſ. ioã. bapt. Intro.

24 De ventre matris meę vocauit me dominus noie meo: ⁊ poſuit os meum vt gladium acutum: ſub tegumento manus ſuę protexit me: ⁊ poſuit me quaſi ſagittam electam. Pſ. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria pa. Oro.

Deus, qui preſentem diẽ honorabilẽ nobis in beati ioãnis natiuitate feciſti: da populis tuis ſpiritualium gratiam gaudiorum: ⁊ omnium fidelium mẽtes dirige in viam ſalutis ęternę Per do. Lectio Eſaię pphete.

ca. 24 Haec dicit dñs: Audite inſule: ⁊ attendite populi de longe. Dñs ab vtero vocauit me: de ventre mřis meę recordatus eſt nois mei. Et poſuit os meũ quaſi gladium acutũ. In vmbra manus ſuę protexit me: ⁊ poſuit me quaſi ſagittam electã. In pharétra ſua abſcõdit me, ⁊ dixit mihi. Seruus meus es tu iſrael: qꝛ in te gloriabor. Et nunc hec dicit dñs formans me ex vtero ſeruũ ſibi. Dedi te in lucem gẽtiũ: vt ſis ſalus mea vſqꝫ ad extremum terrę. Reges videbũt, ⁊ conſurgẽt principes: ⁊ adorabunt dñm deũ tuũ, ⁊ ſcm̃ iſrael, q elegit te. Gradua. Priuſquã te formarẽ in vtero, noui te: ⁊ antequã exires de ventre, ſanctificaui te. ℣. Miſit dñs manum ſuã, ⁊ tetigit os meum: ⁊ dixit mihi. Alleluia. ℣. Tu puer, propheta altiſſimi vocaberis: pribis ante dñm parare vias eius. Alleluia. ℣. Ne timeas zacharia ne timeas: quia exaudita eſt oratio tua. Sequentia ſancti euange. ſm Lucã. ca. 1

Eliſabeth impletũ eſt tempus pariendi: ⁊ peperit filiũ. Et audierunt vicini ⁊ cognati eius: quia magnificauit dñs miſericordiã ſuã cũ illa: ⁊ congratulabantur ei. Et factum eſt in die octauo: venerũt circũcidere puerũ: ⁊ vocabãt eum noie patris ſui zachariã. Et rñdens mater eius, dixit. Nequaqꝫ: ſed vocabit ioãnes. Et dixerunt ad illam. Quia nemo eſt in cognatione tua, qui vocet hoc noie. Innuebant autẽ patri eius: quẽ vellet vocari eũ. Et poſtulans pugillarẽ ſcripſit: dicẽs. Joannes eſt nomen eius. Et mirati ſunt vniuerſi. Apertũ eſt aũt illico os eius: ⁊ lingua eiꝰ; ⁊ loquebat̃ benedicens deũ. Et factus eſt timor ſup oẽs vicinos eorum:

coꝛum: ⁊ ſup oia montana iudeę
diuulgabãtur oia verba hęc. Et
poſuerunt oẽs q audierant in coꝛ
de ſuo: dicẽtes. Quis putas puer
iſte erit? Etenim manus dñi erat
cũ illo. Et zacharias pater eius
impletus eſt ſpũ ſcõ: ⁊ ꝓpheta
uit dicens, Benedictus dñs deus
iſrael: quia viſitauit ⁊ fecit redem
ptionẽ plebis ſuę. **Offertoꝛium.**
Iuſtus vt palma floꝛebit, ſicut cedrus, quę
in libano eſt, multiplicabitur. **Secreta.**
Tua domine muneribus al-
taria cumulamus: illius na-
tiuitatem honoꝛe debito celebrã
tes, qui ſaluatoꝛem mundi ⁊ ceci-
nit affuturum: ⁊ adeſſe monſtra-
uit: dñm nr̃m ieſum chriſtũ filiũ
tuũ. Qui te. **Cõio.** Tu puer ꝓphe
ta altiſſimi vocaberis: pꝛeibis enim ante faciẽ
domini parare vias eius. **Poſtcõmunio.**
Sumat eccleſia tua deus bti
ioannis baptiſtę generatio-
ne lętitiã: p quẽ ſuę regeneratio-
nis cognouit authoꝛem, dñm no
ſtrũ ieſum xp̃m filiũ tuũ. Qui te.
Infra octa. ⁊ ipſo die octauę fit idem offm̃ qđ in die. ¶ **In ſctõꝝ martyrũ ioãnis ⁊ pauli. Introi.**
die 26 Multę tribulationes iuſtoꝛum:
⁊ de his oibus liberauit eos
dñs: dñs cuſtodit omnia oſſa
eoꝝ: vnum ex his non conte-
retur. **Ps.** Benedicam do-
minum in omni tempoꝛe: ſemper laus eius in
oꝛe meo. **℣.** Gloꝛia patri, ⁊ filio. **Oratio.**
Quęſumus oĩs deus: vt nos
geminata lętitia hodiernę
feſtiuitatis excipiat: q̃ de btõꝝ
martyrũ ioannis ⁊ pauli gloꝛifica
tione ꝓcẽdit: quos eãdẽ fides ⁊

paſſio, vere fecit eſſe germanos.
Per do. **Epła.** Hi ſunt viri mi-
ſericoꝛdię. **in cõi pluri. mar.** fol.
204. **Grad.** Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocun-
dum: habitare fratres in vnum. **℣.** Sicut vn
guẽtũ in capite, qđ deſcendit in barbã, barbã
aaron. **Alleluia. ℣.** Hęc eſt vera fraterni
tas: quę vicit mũdi crimina: xp̃m ſecuta eſt incly
ta tenẽs regna cęleſtia. **Euã.** Attendi-
te a fermẽ. **in cõi plu. m̃.** fo. 205.
Offer. Gloꝛiabũtur in te oẽs, qui diligũt
nomẽ tuũ: qm̃ tu dñe bñdices iuſto: dñe, vt ſcu-
to bonę volũtatis tuę coꝛonaſti nos. **Secre.**
Hoſtias tibi dñe ſctõꝝ mar-
tyrũ tuoꝛũ ioannis ⁊ pauli
dicatas meritis benignus aſſu-
me: ⁊ ad ꝑpetuũ nobis tribue ꝓ
uenire ſubſidiũ. Per do. **Cõio.**
Et ſi coꝛã hoibus toꝛmenta paſſi ſunt: deus
tẽtauit eos: tã q̃ aurũ in foꝛnace ꝓbauit eos:
⁊ quaſi holocauſta accepit eos. **Poſtcõio.**
Sumpſimus dñe ſanctoꝛum
martyrum tuoꝛũ ioãnis ⁊
pauli ſolennia cęlebꝛantes ſacra-
mẽta celeſtia: pꝛęſta q̃s: vt quod
tpaliter gerimus: ęternis gaudijs
cõſequamur. Per. ¶ **In ſancti leonis papę ⁊ cõfeſſoꝛis Oratio.** die
Deus, qui beatum leo 28
nem pontificem tuũ
ſanctoꝛum tuoꝝ me-
ritis coęquaſti: con-
cede ꝓpitius: vt qui
commemoꝛationis eius feſta per
cõlimus: vitę quoque imitemur
exẽpla. Per dominũ. **Secreta.**
Annue nobis, q̃s dñe: vt in-
terceſſione beati leonis hęc
nobis pꝛoſit oblatio: quam im-
molando totius mundi tribuiſti
relaxari delicta. Per. **Poſtcõio.**

DEus, q aīe famuli tui leonis eterne beatitudinis pꝛemia contuliſti: concede pꝛopitius: vt qui peccatoꝝ noſtroꝝ pondere pꝛemimur: eius apud te pꝛecibus ſubleuemur. Per dominū. Si feſtum ſācti leonis in dñica venerit: agitur de feſto cum cōme. ſācti ioānis. Quocūqꝫ vero alio die venerit: fit de ipſo comme. in miſſa vigilie. ¶ In vigilia apo-

die ſtoloꝝ petri ꝛ pauli. Introit⁹.

28 Dicit dominus petro: cū eſſes iunioꝛ cingebas te: ꝛ ambulabas quo volebas: cum autem ſenueris, extēdes manus tuas: ꝛ alius te cinget ꝛ ducet quo tu non vis: hoc autem dixit: ſignificans qua moꝛte clarificaturus eſſet deum. pſalmus. Celi enarrant gloꝛiam dei: ꝛ opera manuum eius annunciat firmamentum. ℣. Gloꝛia patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto. Oꝛatio.

PReſta, qs ops deus, vt nullis nos pmittas perturbationibus ꝯcuti: quos in aplice cōfeſſionis petra ſolidaſti. Per do.

ca. 3 Lectio actuum Apoſtoloꝝ.

IN diebus illis: Petrus ꝛ ioannes aſcēdebāt in templū: ad hoꝛā oꝛationis nonā. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris ſue, baiulabatur: quē ponebant quotidie ad poꝛtā tēpli, que dicitur ſpecioſa: vt peteret eleemoſynam ab introeuntibus in templum. Is cum vidiſſet petrū ꝛ ioannē incipientes introire in tēplū: rogabat vt eleemoſynam acciperet. Intuens autē in eū petrus cū ioanne, dixit. Reſpice in nos. At ille intendebat in eos: ſperans aliqd ſe accepturum ab eis. Petrus autem dixit. Argentū ꝛ aurum non eſt mihi: qd autem habeo hoc tibi do. In noīe ieſu chꝛiſti nazareni, ſurge ꝛ ambula. Et appꝛehenſa manu eius dextera, alleuauit eum: ꝛ pꝛotinus cōſolidate ſunt baſes eius, ꝛ plante: ꝛ exiliens ſtetit, ꝛ ambulabat. Et introiuit cum illis in tēplum, ambulans, ꝛ exiliens, ꝛ laudans deum. Et vidit omnis populus eū ambulantē, ꝛ laudantem deū. Cognoſcebāt aūt illū: qm̄ ipſe erat, qui ad eleemoſynā ſedebat ad ſpecioſā poꝛtā templi. Et repleti ſunt oēs timoꝛe ꝛ extaſi: in eo quod contigerat illi.

Grad. In omnem terram exiuit ſonus eoꝛum: ꝛ in fines oꝛbis terre verba eoꝛum. ℣. Celi enarrant gloꝛiam dei: ꝛ opera manuum eius annunciat firmamentum. Sequentia ſancti euangelii ſecundū Ioānē. ca. 21

IN illo tpe: Dixit ieſus ſimōni petro. Simon ioānnis, diligis me plus his? Dicit ei. Etiā domine tu ſcis, quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterū, Simon ioānnis, diligis me? Ait illi. Etiā dñe tu ſcis, qꝛ amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio. Simon ioānnis, amas me? Contriſtatus eſt petrus: qꝛ dixit ei tertio amas me. Et dixit ei. Dñe, tu oīa noſti: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce oues meas. Amē amē dico tibi. Cū eſſes iunioꝛ cingebas te: ꝛ ambulabas quo volebas. Cū autē ſenueris: extēdes manus tuas: ꝛ alius te cinget: ꝛ ducet quo tu non

non vis. Hoc autē dixit, ſignificans qua morte eſſet clarificaturus deū. **Offerto.** Mibi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. **Secreta.**

Munus populi tui, q̄s domine, apoſtolica intercesſione ſanctifica: noſq3 a peccatoruz noſtrorum maculis emunda. Per dominum noſtrum. **Cōmunio.** Simon ioannis diligis me plus his? dñe tu oīa noſti: tu ſcis dñe q2 amo te. **Poſtcōio.**

Quos cęleſti dñe alimento ſatiaſti: apoſtolicis intercesſionibus ab omni aduerſitate cuſtodi. Per do.

In die apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. Introitus.

die 29 Nunc ſcio vere, quia miſit dominus angelum ſuum: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de omni expectatione plebis iudęorum. **ps.** Et petrus ad ſe reuerſus: dixit. **℣.** Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. **Oratio.**

Deus, qui hodiernam diem apoſtolorum tuorum petri ⁊ pauli martyrio conſecraſti: da eccleſię tuę eorum in omnibus ſequi preceptum: per quos religionis ſumpſit exordium. Per. **Et nō fit cōme. de ſācto paulo: quia oratio cōis eſt. Hac die ⁊ ſequenti non fit cōmemoratio de ſctō ioāne. Lectio actuū aplorū.**

ca.12 In diebus illis: Miſit herodes rex manus: vt affligeret quoſdam de eccleſia. Occidit aūt iacobum fratrem ioannis gladio. Uidens autez q2 placeret iudęis: appoſuit vt apprehēderet ⁊ petrum. Erant aūt dies azymorum. Quē cū apprehendiſſet, miſit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militū cuſtodiē dū, Uolēs poſt paſcha pducere eū pplo. Et petrus qdē ſeruabatur in carcere: oratio autē fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pro eo. Cū aūt producturus eū eſſet herodes: in ipſa nocte erat petrus dormiens inter duos milites, vinctus cathenis duabus. Et cuſtodes ante oſtiū cuſtodiebāt carcerē. Et ecce angelus dñi āſtitit: ⁊ lumen refulſit in habitaculo carceris. Percuſſoq3 lātere petri, excitauit eū, dicēs. Surge velociter. Et ceciderūt cethēnę de manibus eius. Dixit aūt angelus ad eū. Precingere, ⁊ cālcia te caligas tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi. Circūda tibi veſtimētū tuū, ⁊ ſequere me. Et exiens ſequebaē eū: ⁊ neſciebat, qa verū eſt qđ fiebat per angelū. Exiſtimabat aūt ſe viſuz videre. Trāſeūtes aūt primā ⁊ ſcđam cuſtodiā, venerūt ad portaz ferreā, q̄ ducit ad ciuitatē, q̄ vltro aperta eſt eis. Et exeūtes pceſſerunt vicū vnū: ⁊ continuo diſceſſit angelus ab eo. Et petrus ad ſe reuerſus dixit. Nūc ſcio vere: q2 miſit dñs angelū ſuum: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de oī expectatione plebis iudęorum. **Graduale.** Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui domine. **℣.** Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. **Alleluia. ℣.** Tu es petrus, ⁊ ſuper hanc petram ędificabo eccleſiam meam. **Sequentia**

ca.16 Sſācti euāgelij ſm Matthęū.
In illo tēpore: Uenit ieſus in
partes ceſareę philippi: ⁊ interro
gabat diſcipulos ſuos, dicens.
Quē dicūt homines eſſe filiū ho-
minis? At illi dixerunt. Alij ioan-
nem baptiſtaꝫ. Alij autē heliam.
Alij vero hieremiaꝫ, aut vnūꝫ ex
prophetiſ. Dixit illis ieſus. Uos
autē quēꝫ me eſſe dicitiſ? Reſpō
dit ſimon petrus, ⁊ dixit. Tu es
chriſtus filius dei viui. Reſpon-
dens autem ieſus, dixit ei. Bea-
tus es ſimon bariona: quia caro
⁊ ſanguis non reuelauit tibi: ſed
pater meus qui in cęlis eſt. Et
ego dico tibi: quia tu es petrus:
⁊ ſup hanc petraꝫ ędificabo eccle-
ſiam meam. Et portę inferi non
pręualebunt aduerſus eam. Et
tibi dabo claues regni cęlorum.
Et quodcunque ligaueris ſuper
terram, erit ligatum ⁊ in cęlis.
Et quodcūqꝫ ſolueris ſuper ter-
rā, erit ſolutū ⁊ in cęliſ. Offerto.
Conſtitues eos principes ſuper omnem ter
ram: memores erunt nominis tui domine: in
omni progenie ⁊ generatione. Secreta.
Hoſtias dn̄e, quas nomini
tuo ſacrandas offerimus,
apoſtolica proſequatꝰ oratio: per
quam nos expiari tribuas, ⁊ de-
fendi. Per. Pręfatio de apoſto-
lis: ⁊ dicitꝰ per totaꝫ octa. Cōio.
Tu es petrus: ⁊ ſuper hanc petram ędifica-
bo eccleſiam meam. Poſtcommunio.
Quos cęleſti domine alimen-
to ſatiaſti apoſtolicis inter-
ceſſionibus ab omni aduerſitate
cuſtodi. Per dominuꝫ nō. ¶ In
cōme. ſancti Pauli. Introitus.

SCio cui credidi: ⁊ certus ſuꝫ, die
quia potens eſt depoſitum 30
meum ſeruare in illuꝫ diem.
P̄s. Domine probaſti me,
⁊ cognouiſti me: tu cognoui-
ſti ſeſſionem meam ⁊ reſurre
ctionem meam. ℣. Gloria pa. Oratio.
DEus, qui multitudinē gen-
tium beati pauli apl̄i p̄dica-
tione docuiſti: da nobis q̄s, vt
cuius natalitia colimꝰ: eius apud
te patrocinia ſētiamus. Per do.
Et fit come. de btō petro, Orō.
DEus, q btō petro apoſtolo
tuo collatis clauibus regni
cęleſtis, aīas ligandi atqꝫ ſoluen-
di pontificium tradidiſti, cōcede,
vt itercessionis eius auxilio a pec-
catorum noſtrorum nexibus libe-
remur. Qui vi. Lectio ep̄le bea-
ti Pauli Apoſtoli ad Galatas.
FRatres: Notū vobis facio ca.1
euāgeliū, qđ euāgelizatū eſt
a me: qꝛ non eſt ſm hoīem. Neqꝫ
eni ego ab hoīe accēpi illud: neqꝫ
didici: ſed p reuelationē ieſu xp̄i.
Audiſtis enim cōuerſationē meā
aliq̄n in iudaiſmo: qm̄ ſupra mo-
dū pſequebar eccleſiā dei: ⁊ expu
gnabā illā: ⁊ pficiebā in iudaiſmo
ſupra multos coetāneos meos:
in genere meo abūdātius ęmula-
tor exiſtens paternaruꝫ mearum
traditionum. Cū autē placuit ei,
qui me ſegregauit ex vtero mr̄is
meę: ⁊ vocauit p gratiā ſuā: vt re-
uelaret filium ſuū in me, vt euāge-
lizarē illū in gētibus: cōtinuo nō
acqēui carni, ⁊ ſanguini: neqꝫ ve-
ni hieroſolymam ad anteceſſores
meos apl̄os: ſed abij in arabiā: ⁊

iterum reuerſus ſum damaſcum.
Deinde poſt annos tres veni hie
roſolymam vidére petrũ: ⁊ mãſi
apud eũ dies quindecim. Aliũ au-
tẽ apoſtolorum vidi néminẽ: niſi ia-
cobũ fratrẽ dñi. Quę aũt ſcribo
vobis: ecce corã deo: quia non mẽ-
tior. Grad. Qui operatus eſt petro in
apoſtolatu: operatus eſt ⁊ mihi inter gẽtes: ⁊
cognouerũt gratiam dei, quę data eſt mihi. ℣.
Gratia dei in me vacua nõ fuit: ſed grã eius ſẽ
per in me manet. Alla. ℣. Sctẽ paule aplẽ
pdicator veritatis ⁊ doctor gẽtiũ intercede pro
nobis. Euãge. Dixit ſimõ petrus
ad ieſũ. Ecce nos reli. in cõi apo.
fo. 198. Offer. Mihi autem nimis ho
norificati ſunt amici tui deus: nimis confortatꝰ
eſt principatus eorum. Secreta.
Eccleſię tuę, qs dñe, pces ⁊
hoſtias aplica cõmendet oratio:
vt, qd pro illorum gloria celebra-
mus: nobis profit ad veniã. Per.

Pro beato Petro, Secreta.
Eccleſię tuę, qs dñe, pces ⁊
hoſtias beati petri apoſtoli
tui cõmẽdet oratio: vt, qd pro il-
lius gloria celebramus: nobis pro-
ſit ad veniam. Per dñm. Cõio.
Amen dico vobis, quòd vos, qui reliquiſtis
omnia: ⁊ ſecuti eſtis me, centuplum accipietis:
⁊ vitam ęternam poſſidebitis. Poſtcõio.
Perceptis dñe ſacramentis,
beatis Apoſtolis interue-
nientibus deprecamur: vt, q pro
illorum celebrata ſunt gloria: no-
bis proficiant ad medelam. Per.

Pro beato Petro, Poſtcõio.
Lętificet nos dñe munus
oblatum: vt ſicut in apoſto-
lo tuo petro te mirabilem prędica
mus: ſic per illum tuę ſumamus
indulgentię largitatem. Per do.

In viſitatione beatę marię ad domũ
eliſebeth. Introit. 2
Gaudeamus omnes in do-
mino: diem feſtum celebrã-
tes: ſub honore beatę ma-
rię virginis: de cuius viſita-
tione gaudent angeli: ⁊ col-
laudant filium dei. Ps. Eructauit cor meum
verbum bonum: dico ego opera mea regi.
℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.
Omnipotẽs ſempiterne deus, qui
ex abũdãtia charitatis bea-
tam mariã virginẽ filio tuo fęcun
datam ad ſalutationẽ beatę eliſa
beth inſpiraſti: pręſta qs: vt per
eius viſitationem donis cęleſti-
bus repleamur: ⁊ ab omnibus ad
uerſitatibus eruámur. Per eun-
dem do. Lectio libri Sapientię. Cãti.
Ecce iſte venit ſaliẽs in mon ca. 2
tibus: tranſiliens colles. Si
milis eſt dilectus meus caprę:
hinnulóque ceruorũ. En ipſe ſtat
poſt parietem noſtrum: reſpiciẽs
per feneſtram: proſpiciẽs per cã-
cellos. En dilectus meus loqui
tur mihi. Surge, propera amica
mea: colũba mea: formoſa mea:
⁊ veni. Jam enim hyems trãſijt:
imber abijt, ⁊ receſſit. Flores ap-
paruerunt in terra noſtra: tem-
pus putationis aduẽnit. Vox tur
turis audita eſt in terra noſtra: fi-
cus protulit groſſos ſuos. Vineę
florentes dederunt odorem ſu-
um. Surge, propera amica mea:
ſpecioſa mea: ⁊ veni: columba
mea in foraminibus petrę: in
cauerna macerię. Oſtende mihi
faciem tuam: ſonet vox tua in au-

ribus meis: vox enim tua dulcis, ⁊ facies tua decóra. Gra. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria: quę ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix: quē totus nō capit orbis: In tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alla. ℣. In maria benignitas p ſecula cōmēdatur: dum viſitans eliſabeth vt ſubdita parabatur. Alla. ℣. Spes datur oī pplo mariā mox inuocare: vidēri hāc eliſabeth humiliter viſitare.

ca.1 Sequen.ſ.euāge. ſm Lucam.

In illo tpe: Exurgēs maria, abijt in montana cum feſtinatione in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit in domū zacharię, ⁊ ſalutauit eliſabeth. Et factum eſt: vt audiuit ſalutationē marię eliſabeth: exultauit infās in útero eius. Et repleta eſt ſpū ſancto eliſabeth: ⁊ exclamauit voce magna, ⁊ dixit: Benedicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi, vt veniat mr̄ dn̄i mei ad me? Ecce enim: vt facta eſt vox ſalutationis tuę in auribus meis: exultauit in gaudio infans in útero meo. Et beata q̄ credidiſti, qm̄ pficient ea q̄ dicta ſunt tibi à dn̄o. Et ait Maria. Magnificat anima mea dn̄z. Et exultauit ſpūs meus, in deo ſalutari meo. Offer. Filię regum in honore tuo: áſtitit regina à dextris tuis, in veſtitu deaurato circúndata varietate. Secreta.

Omnīps ſempiterne deus, qui curā de oībus in te cōfidentibus ſemper habes: preſta q̄s: vt p oblationē quā tibi offérimus: viſitationem ſpūalē beatę marię virginis, in noſtris neceſſitatibus ſentiamus. Per do. Cōio. Beata viſcera marię virginis, quę portauerunt eterni patris filium. Poſtcōmunio.

Omnīps ſempiterne deus, qui cōmemoratione viſitationis beatę marię matris dei fieri voluiſti: preſta q̄s: vt p hoc ſacrificium qđ ſumpſimus, ab eiuſdem viſitationis gratia nullátenus excidámus. Per eundē. Miſſam viſita. edita à ſixto.iiij. pōtifice: reqre in fine miſſalis. ¶ In ſanctorū martyr. pceſſi ⁊ martiniani. Introit⁹. die 2

Iudicāt ſancti gētes, ⁊ dn̄ant populis: ⁊ regnabit dn̄s deus illorum in perpetuum. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ⁊. Oratio.

Deus, q nos ſcōrū martyrū tuorū proceſſi ⁊ martiniani glorioſis ɔfeſſionibus circūdas ⁊ ptegis: da nobis eorū imitatione proficere: ⁊ interceſſione gaudere. per. Epla. Bn̄dict⁹ deus ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ie. in cōi plu.m̃. fol.204. Grad. Exultabūt ſācti in gloria: lętabunt in cubilibus ſuis. ℣. Cātate dn̄o cāticum nouum: laus eius in eccleſia ſctōꝝ. Alla. ℣. Iudicabunt ſci nationes ⁊ dn̄abunt pplis: ⁊ regnabit illorū rex in ęternum. Euāge. Uę vobis q edi. in cōi plu.m̃. fo.205. Offer. Gloriabunt in te oēs, q diligunt nomē tuū: qm̄ tu dn̄e bn̄dices iuſto: dn̄e vt ſcuto bone voluntatis tuę coronaſti nos. Secre.

Suſcipe dn̄e preces ⁊ munera: quę vt tuo ſint digna cōſpectui: ſctōꝝ tuoꝝ p̄cibus adiuuémur. p. Cōio. Anima nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiū. Poſtcō.

Corporis ſacri ⁊ pretioſi ſanguinis repléti libamine, queſumus

q̄s dn̄e deus noſter, vt qd̄ pia de
uotione gérimus: certa redem-
ptione capiamus. per eū. ¶ In
die octa. aplōꝝ petri ⁊ pauli. Intro.
6 S Apientiam ſanctorū nárrent
populi: ⁊ laudes eoꝝ nunciet
eccleſia: nomina autem eoruz
viuent in ſeculuz ſeculi. ps.
Exultate iuſti in dn̄o: rectos
decet collaudatio. ℣. Gloria. Oꝛatio.

D Eus, cuius déxtera beatuz
petrū apoſtolum ambulātē
in fluctibus ne mergeret erexit:
⁊ coaplm̄ eius paulū tertio nau-
fragātē de pꝛofundo pélagi libe-
rauit: exaudi nos pꝛopitius, ⁊ cō
cede: vt amboꝛū meritis eterni-
tatis gl̄iam cōſequamur. Qui vi.
Epla. Hi ſunt viri miſericoꝛdie.
in cōi pluri. m̄. fol. 204. Gradu.
I uſtorū aīe in manu dei ſunt: ⁊ nō tāget illos
tormentum malitie. ℣. Viſi ſunt oculis in-
ſipientium moꝛi: illi autem ſunt in pace. Al-
leluia. ℣. Vos eſtis, qui permanſiſtis mecuz
in tentationibus meis: ego autem in medio ve
ſtrum ſum, ſicut qui miniſtrat. Sequentia
ſancti euangelij ſm̄ Mattheum.
ca. 21 I N illō tpe: Juſſit ieſus diſci-
pulos aſcendere in nauicu-
lam: ⁊ pꝛecedere eum trans fré-
tum: donec dimitteret turbas.
Et dimiſſa turba aſcendit in mō-
tem ſolus oꝛare. Veſpere autem
facto ſolus erat ibi. Nauicula au
tem in medio mari iactabatur flu
ctibus. Erat enim contrarius vē
tus. Quarta autez vigilia noctis
venit ad eos ambulās ſupꝛa ma-
re. Et videntes eum ſupꝛa mare
ambulantem turbati ſunt, dicen-
tes: quia phantáſma eſt. Et pꝛe
timoꝛe clamauerunt. Statimq̄z
locutus eſt eis ieſus, dicens. Ha
béte fiduciam: ego ſum: nolite ti-
mere. Reſpondens autem pe-
trus dixit. Domine, ſi tu es: iube
me venire ad te ſup aquas. At ip-
ſe ait. Veni. Et deſcédēs petrus
de nauicula: ambulabat ſuper a-
quam: vt veniret ad ieſuz. Vidēs
vero ventum válidum: timuit.
Et cum cepiſſet mergi, clamauit,
dicens. Domine, ſaluum me fac.
Et continuo extendens ieſus ma
num appꝛehendit eum: ⁊ ait illi.
Módice fidei, quare dubitaſti?
Et cū aſcēdiſſet in nauículam: ceſ
ſauit ventus. Qui autē in nauicu
la erant: venerūt, ⁊ adoꝛauérunt
eū, dicentes. Vere filius dei es.
Offertoꝛium. Exultabunt ſancti in glo
ria: letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes
dei in faucibus eorum. Secreta.
O Fferimus tibi dn̄e pꝛeces ⁊
munera: q̄ vt tuo ſint digna con-
ſpéctui, apoſtoloꝛum tuoꝝ petri
⁊ pauli p̄cibus adiuuemur. per.
Cōio. Iuſtoꝛum anime in manu dei ſunt:
⁊ nō tāget illos tormētū malitie: viſi ſunt ocu-
lis inſipientium moꝛi: illi autem ſunt in pace.
P Rótege domi- Poſtcōio.
ne populum tuū: ⁊ apoſto-
loꝛum tuoꝛuz petri ⁊ pauli patro
cinio confidentem: perpetua de-
fenſione cōſerua. Per dominuz.
¶ In ſcōꝝ m̄. vij. frūm: ⁊ ſctárū
rufine mar. ⁊ ſcōe virgi. Introi. die
L Audate pueri dominū: lauda 10
tē nomen dn̄i: qui habitare fa
cit ſterilem in domo: matrē fi-
lioꝛū letantē. ps. Sit nomē
dn̄i benedictū: ex hoc nunc ⁊

vſqꝫ in ſeculum. ℟. Gloria pa. Oratio.

Preſta, q̄s oēs deus, vt qui glorioſos martyres, fortes in ſua ꝯfeſſione cognouim⁹: pios apud te in nr̄a interceſſione ſentiamus. p. Lectō libri Sapientię.

puer. ca. 13 Mulierē fortē q̄s inueniet? Procul ꝛ de vltimis finib⁹ pretium eius. Confidit in ea cor viri ſui: ꝛ ſpolijs non indigebit. Reddet ei bonum ꝛ non malum oībus diebus vitę ſuę. Queſiuit lanā ꝛ linum: ꝛ operata eſt cōſilio manuū ſuarū. Facta eſt quaſi nauis inſtitoris de lōge portans panē ſuū. Et de nocte ſurrexit: deditqꝫ predā domeſticis ſuis, ꝛ cibaria ancillis ſuis. Conſiderauit agrū, ꝛ emit eum: de fructu manuū ſuarū plantauit vineam. Accinxit fortitudine lūbos ſuos: ꝛ roborauit brachium ſuū. Guſtauit, ꝛ vidit: qꝛ bona eſt negotiatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Manum ſuā miſit ad fortia: ꝛ digiti eius apprehenderūt fuſū. Manū ſuā apēruit inopi: ꝛ palmas ſuas extēdit ad pauperē. Nō timebit domui ſuę a frigoribus niuis. Oēs eniꝫ domeſtici eius veſtiti ſunt duplicibus. Stragulatā veſtē fecit ſibi: byſſus ꝛ purpura indumentū eius. Nobilis in portis vir eius: quādo ſederit cū ſenatoribus terrę. Sindonem fecit, ꝛ vendit: ꝛ cingulū tradidit chananeo. Fortitudo ꝛ decor indumētū eius: ꝛ ridebit in die nouiſſimo. Os ſuū aperuit ſapientię: ꝛ lex clementię in lingua eius. Conſiderauit ſemitas domus ſuę: ꝛ panem otioſa non comedit. Surrexerūt filij eius: ꝛ beatiſſimā predicauerūt: vir eius, ꝛ laudauit eā. Multę filię congregauerunt ſibi diuitias: tu ſupergreſſa es vniuerſas. Fallax gratia, ꝛ vana eſt pulchritudo: mulier timens deum ipſa laudabit. Date ei de fructu manuū ſuarum: ꝛ laudent eam in portis opera eius. Gradu. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium. ℣. Laqueus contritus eſt: ꝛ nos liberati ſumus: adiutorium noſtrū in noīe dn̄i: q fecit celū ꝛ terrā. Alleluia. ℣. Laudate pueri dn̄m: laudate nomen dn̄i. Alleluia. ℣. Hęc eſt vera fraternitas: que vicit mundi crimina: chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna celeſtia.

Sequē. ſcī. euāg. ſm Mattheū. ca. 12

In illo tpe: Loquente ieſu ad turbas: ecce mater eius, ꝛ fratres ſtabant foris, querētes loqui ei. Dixit aūt ei qdam. Ecce mr̄ tua ꝛ fratres tui foris ſtāt, q̄rētes te. At ipſe r̄ndēs dicenti ſibi, ait. Que eſt mater mea, ꝛ qui ſūt fratres mei? Et extendēs manū ſuā in diſcipulos ſuos, dixit. Ecce mater mea ꝛ fratres mei. Quicūqꝫ enim fecerit voluntatē patris mei qui in celis eſt: ipſe meus frater, ꝛ ſoror, ꝛ mr̄ eſt. Offerto. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ꝛ nos liberati ſumus. Secreta. Sacrificijs pn̄tibus, q̄s dn̄e, intende placatus: ꝛ intercedentibus ſanctis tuis, deuotioni nr̄e proficiant ꝛ ſaluti. Per. Cōio. Quicunqꝫ fecerit voluntatem patris mei, qui in celis eſt: ipſe meus frater, ꝛ ſoror, ꝛ mater

mater eſt: dicit dñs. Poſtcommunio.

Q Ueſumus omñps deus: vt illius ſalutaris capiamus effectum: cuius per hec myſteria pignus accépimus. p. ¶ In ſctóꝝ
die marty. naboꝛis ⁊ felicis. Intro.
12 Sapientiã ſanctoꝛuȝ narrent populi: ⁊ laudes eoꝛum nunciet eccleſia: nomina autem eoꝛum viuent in ſeculum ſeculi. ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oꝛatio.

P Reſta, q̃s domine, vt ſicut nos ſanctoꝝ martyruȝ tuoꝛum naboꝛis ⁊ félicis natalitia celebꝛanda non déſerũt: ita iugiter ſuffragijs comitenẽ. Per. Epiſtola. Juſti autem in perpetuum. in cõi pluri. m̃. fo. 203. Gradua. Anima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt de laqueo venantium. ℣. Laqueus contritus eſt: ⁊ nos liberati ſumus: adiutoꝛium noſtrum in noie dñi: qui fecit celum ⁊ terraȝ. Alleluia. ℣. Gaudete iuſti in dño: rectos decet collaudatio. Euangel. Qui vos audit. in cõi pluri. m̃. fo. 206. Offerto. Letamini in domino ⁊ exultate iuſti. ⁊ gloriamini omnes recti coꝛde. Secreta.

M Unera plebis tue, q̃s domine, ſanctoꝛum martyrum tuoꝛuȝ naboꝛis ⁊ felicis fiant grata ſuffragijs: ⁊ quoꝛũ triũphis tuo nomini offerunẽ: ipſoꝛũ digna perficiantur ⁊ meritis. Per. Cõio. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcõi.

N Atalitijs ſctóꝝ tuoꝛum, q̃s dñe: ⁊ ſacri munere vegetati: bonis q̃bus p̃ tuaȝ grãm nunc fouémur, p̃fruamur eternis. per.

¶ In ſcẽ pꝛaxedis virg. Introi. die
Loquebar de teſtimonijs tuis 21
in conſpectu regum: ⁊ nõ cõfũdebar: ⁊ meditabar in mãdatis tuis que dilexi nimis. ps. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Oꝛatio.

E Xaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate pꝛaxedis virginis feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. p. Epl'a. Qui gloriatur. in cõi vg. fo. 213. Grad. Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus, oleo letitie. Alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua, intẽde, p̃ſpere, p̃cede, ⁊ regna. Euãge. Simile eſt regnũ celoꝝ decẽ vg. in cõi virg. fo. 214. Offerto. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: p̃pterea benedixit te deus in eternũ: ⁊ in ſeculũ ſeculi. Secre.

A Ccepta tibi ſit dñe ſacrate plebis oblatio, pꝛo tuoꝛum honoꝛe ſctóꝝ: quoꝝ ſe meritis p̃cepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. p. Cõio. Simile eſt regnũ celoꝛum homini negotiatoꝛi, querenti bonas margaritas: inuẽta vna pꝛetioſa margarita: dedit oia ſua, ⁊ comparauit eam. Poſtcõio.

S Atiaſti dñe familiam tuam muneribus ſacris, eius q̃s interuentione nos refoue, cuius ſolennia celebꝛamus. Per dñm.

¶ In. ſ. marie magdale. Intro. die
Me expectauerũt peccatoꝛes, 22
vt perderent me: teſtimonia tua dñe intellexi: ois conſummationis vidi finem: latum mandatum tuuȝ nimis. ps. Beati immaculati in via, qui

ambulant in lege dñi. ℣. Gloria. Orō.
BEatę marię magdalenę, q̄s domine, ſuffragijs adiuuemur: cuius p̄cibus exoratus quatriduanum fratrem viuū ab inferis reſuſcitaſti. Qui vi. Epiſtola.
Mulierem fortez quis inueniet: vt s̄ i feſto. vij. frm̄. fo. 171. Gra.
Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitię. Alleluia. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternum.
Euange. Rogabat ieſuz quidā phariſęus, vt māducaret cū illo. Require ſupra feria. v. poſt dominicam de paſſione. fol. 56. Offertorium. Filię regum in honore tuo: aſtitit regina à dextris tuis, in veſtitu deaurato circūdata varietate. Secreta.
MUnera noſtra, q̄s dñe, beatę marię magdalenę glorioſa merita tibi reddant accepta: cuius oblationis obſequium, vnigenitus filius tuus clementer ſuſcépit impenſū. Qui te. Cōio. Feci iudiciū ⁊ iuſtitiaz dñe: non calumnient mihi ſuperbi: ad oīa mandata tua dirigebar: omnem viā iniquitatis odio babui. Poſtcōi.
SUmpto, q̄s domine, vnico ac ſalutari remedio corpore ſcilicet ⁊ pretioſo ſāguine tuo ab omnibus malis, ſanctę marię Magdalenę patrocinijs exuámur. Qui vi. ¶ In ſancti apol-
die linaris ep̄i ⁊ martyris. Introit.
23 SAcerdotes dei benedicite dominum, ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. P̄s. Benedicite omnia opera domini domino, laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria. Orō.

DEus fideliuz remunerator animarū: quiq̄z hūc diē bti apollinaris ſacerdotis tui martyrio cōſecraſti: tribue q̄s, nobis famulis tuis: vt cuius venerandam celebramus feſtiuitatē: p̄cibus eiꝰ indulgētiā cōſequamur. Per. Ep̄la. Juſtus cor ſuum tradi, in cōi vnius m̄. fo. 199. Gra.
Inueni dauid ſeruuz meum oleo: ſācto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ brachium meum confortabit euz. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia. ℣. Jurauit dominus, ⁊ non pęnitebit eum: tu es ſacerdos in ęternuz ſecundum ordinem melchiſedech. Sequē-
quentia ſancti euāg. ſm̄ Lucam. ca. 22
IN illo tp̄e: Facta eſt contentio inter diſcipulos: quis eorū videret̄ eſſe maior. Dixit autē eis ieſus. Reges gentiuz dn̄ant̄ eoꝝ: ⁊ qui poteſtatem habēt ſup eos: benefici vocantur. Uos aūt non ſic. Sed qui maior eſt in vobis: fiat ſicut minor: ⁊ q̄ pręceſſor eſt, ſicut miniſtrator. Nam quis maior eſt: qui recūbit, an qui miniſtrat? Nōne qui recūbit? Ego autē in medio veſtrū ſū: ſicut qui miniſtrat. Uos aūt eſtis q̄ p̄manſiſtis mecū in tētationibus meis. Ego diſpóno vobis: ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnum: vt edátis, ⁊ bibátis ſup mēſaz meaz in regno meo: ⁊ ſedeátis ſuper thronos, iudicantes duodecim tribus iſrael. Offertorium. Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo, ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secre.
REſpice dñe propitius ſuper hęc munera, q̄ pro beati ſacerdotis

cerdotis ꝛ martyris tui apollinaris commemoratione deferimꝰ: ꝛ pro noſtris offēſionibus immolamus. Per dominum. Cōio. Dñe, quinqʒ talēta tradidiſti mihi: ecce alia quinqʒ ſuperlucratus ſū: euge ſerue bone ꝛ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cōſtituam: intra in gaudium dñi tui. Poſtcōi.

TUa ſancta ſumētes, q̄s domine, vt beati apollinaris nos foueant cōtinuata preſidia: quia non deſinis propitius intueri: quos talibus auxilijs conceſſeris adiuuari. Per dominū no.

die ¶ In ſci iacobi apoſtoli. Intro.

25 MIhi autē nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatꝰ eſt principatꝰ eoꝝ. Ps. Dñe ꝓbaſti me, ꝛ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meā, ꝛ reſurrectionē meā. ℣. Glia. Oro.

ESto dñe plebi tue ſanctificator ꝛ cuſtos: vt apoſtoli tui iacobi munita p̄ſidijs: ꝛ conuerſatione tibi placeat: ꝛ ſecura mente deſeruiat. Per do. Epiſtola. Benedictus deus ꝛ pater dñi noſtri ieſu chriſti. in coi apoſtolorum. fo. 200. Gradua. Cōſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui dñe. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. Alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo, vt eatis, ꝛ fructum afferatis: ꝛ fructus veſter maneat. Sequentia

ca. 20 ſancti euangelij ſm Mattheum.

IN illo tempore: Acceſſit ad Jeſum mater filiorum zebedei cum filijs ſuis, adorans, ꝛ petens aliquid ab eo: Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeāt hi duo filij mei vnus ad dexteram tuam: ꝛ vnus ad ſiniſtram in regno tuo. Reſpondens autē ieſus, dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bibere calicem, quē ego bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: ſedere autē ad dexteram meam, ꝛ ſiniſtram: non eſt meum dare vobis: ſed quibus paratum eſt a patre meo. Offertorium. Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Secreta.

OBlationes populi tui, q̄s domine, beati apoſtoli tui iacobi paſſio beata conciliet: ꝛ que noſtris non apta ſunt meritis: fiant tibi placita eius deprecatione. Per dominum. Cōio. Vos, qui ſecuti eſtis me: ſedebitis ſuper ſedes, iudicantes duodecim tribus iſrael. Poſtcōmunio.

BEati apoſtoli tui iacobi, cuius hodie feſtiuitate, corpore ꝛ ſanguine filij tui nos refeciſti: q̄s domine, interceſſione nos adiuua: pro cuius feſtiuitate ꝑcepimus tua ſācta letātes. Per eū.

¶ In ſanctorū marty. nazarij, ꝛ celſi, victoris, ꝛ innocētij. Intro. die

SAlus autem iuſtorū a dño: ꝛ 28 protector eoꝝ eſt in tpe tribulationis. Ps. Noli emulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria. Oro.

SAnctorum martyrū tuoꝝ nos dñe nazarij, ꝛ celſi, victoris, ꝛ innocētij cōfeſſio beata cōmuniat: ꝛ fragilitati nr̄e ſubſidium dignanter exoret. Per do.

Epl'a. Sapientiam antiquorū3. in cōi pluri. m̄. fo. 204. Gradua. Confitebuntur cęli mirabilia tua dn̄e: ⁊ veritatē tuā3 in eccleſia ſctoꝝ. ℣. Miſericordias dn̄i in ęternū cātabo, in generatione ⁊ ꝓgenie. Alla. ℣. Exultabūt ſci in gloria: lętabunt in cubilibus ſuis. Euāg. Qui vos au. in cōi pluri. m̄. fol. 206. Offerto. Gloriabunt in te oēs, q diligunt nomē tuum: qm̄ tu dn̄e benedices iuſtis: domine vt ſcuto bonę voluntatis tuę coronaſti eos. Secre.

Concede nobis omp̄s deus, vt his muneribus, quę pro ſctorum martyrū tuoꝝ nazarij, ⁊ celſi, victoris, ⁊ innocētij honore deferimus: ⁊ te placémus exhibitis: ⁊ nos viuificemur acceptis. Per. Cōio. Et ſi coram hominibus tormenta paſſi ſunt: deus tentauit eos: tanquam aurum in fornace probauit eos: ⁊ quaſi holocauſta accepit eos in ęternum. Poſtcōio.

Sanctorum martyru3 nazarij, ⁊ celſi, victoris, ⁊ innocētij dn̄e interceſſione placatus: p̄ſta q̄s: vt, quod temporali celebramus actione: perpetua ſaluatione capiamus. Per dn̄m. ¶ In ſanctorum marty. felicis, ſimplicij, die
faustini, ⁊ beatricis. Introitus.
29 Iuſti epulentur, ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in lętitia. Ps. Exurgat deus ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant, qui oderunt eum, à facie eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Preſta, q̄s dn̄e, vt ſicut populus chriſtianus martyrum tuorum, felicis, ſimplicij, fauſtini, ⁊ beatricis: tp̄ali ſolennitate congaudet: ita pfruat ęterna: ⁊ quod votis celebrat: comprehendat effectu. p. Epl'a. Iuſti aūt in ppe. in cōi pluri. m̄. fol. 203. Gradu. Vindica dn̄e ſanguinē ſanctoꝝ tuoꝝ, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorū3 tuorū eſcas volatilibus cęli: carnes ſāctoꝝ tuoꝝ beſtijs terrę. Alla. ℣. Mirabilis deus noſter in ſanctis ſuis. Euāg. Cū audieri. in cōi pluri. m̄. fo. 206. Offerto. Exultabūt ſācti in glīa: lętabunt in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eoꝝ. ſecre.

Hoſtias tibi, dn̄e, pro ſāctoꝝ martyrum tuoꝝ felicis, ſimplicij, fauſtini, ⁊ beatricis cōmemoratione deférim⁹: ſuppliciter deprecātes: vt ⁊ indulgentiā nobis pariter cōferāt, ⁊ ſalutē. per. Cōio. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium. Poſtcōio.

Preſta, q̄s op̄s deus, vt ſctōrum martyrū tuorū felicis, ſimplicij, fauſtini, ⁊ beatricis cęleſtibus myſterijs celebrata ſolennitas: indulgentiam nobis tuę ꝓpitiationis acquirat. Per dn̄m.
¶ In ſctē marthę virgi. Introi. die
Gaudeamus omnes in domi- 29
no: diem feſtum celebrantes ſub honore marthę virginis: de cuius ſolēnitate gaudēt angeli: ⁊ collaudant filium dei. Ps. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Omp̄s clementiſſime deus: cuius filius in ędе beatę marthę hoſpitari dignatus eſt: da q̄s: vt eius meritis, quę illum placide ſuſcepit: in ęde polorum miſericorditer hoſpitari valeamus. Per eundē. Epiſtola. Qui gloriatur. in cōi virginum. fol. 213. Grad. Propter

Pꝛopter veritatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iu-
ſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Audi filia, ⁊ vide: ⁊ inclina aurem tuam:
quia concupiuit rex ſpeciem tuam. Alle-
luia. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: pro-
pterea benedixit te deus in eternum. Se-
ca. 10 quentia ſancti euãg. ſm Lucam.
IN illo tempoꝛe. Intrauit ie-
ſus in quoddã caſtellũ: ⁊ mu-
lier quedã martha nomine: exce-
pit illũ in domum ſuam. Et huic
erat ſoꝛoꝛ nomine maria: q̃ etiam
ſedens ſecus pedeſ dñi audiebat
verbum illius. Martha autem
ſatagebat circa frequenſ miniſte-
rium. Que ſtetit, ⁊ ait. Dñe, non
eſt tibi cure: ꝙ ſoꝛoꝛ mea reliquit
me ſolam miniſtrare? Dic ergo il-
li: vt me adiuuet. Et rñdens, di-
xit illi dñs. Martha martha ſoli-
cita es: ⁊ turbaris erga plurima.
Porro vnum eſt neceſſarium.
Maria optimam partem elegit:
que non auferetur ab ea. Offer-
toꝛium. Filie regum in honoꝛe tuo: aſti-
tit regina à dextris tuis in veſtitu deaurato;
circũdata varietate. Secreta.
DEus, qui beataʒ mартham
hoſpitam tuam, virginitatis do-
no, ⁊ pie hoſpitalitatis gratia de-
coꝛaſti, concede, vt eius meritis
⁊ interceſſione: te celeſtem hoſpi-
tem ſequi mereamur. Qui tecũ.
Cõio. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniq̃tatẽ:
ꝓpterea vnxit te deus deus tuus. Poſtcõ.
BEate marthe xpi ⁊ aplõꝛuʒ
hoſpite, dñe, pcibuſ adiuue-
mur: vt que xpo meruit miniſtra-
re in terris: eius pꝛecamur inter-
uentu: eidem miniſtremus in ce-
lis. Qui tecuʒ. ¶ In ſanctoꝛum
marty. abdõ ⁊ ſennen. Introi. die 30
INtret in conſpectu tuo dñe
gemitus compeditoꝛũ: redde
vicinis noſtris ſéptuplum in
ſinu eoꝛũ: vindica ſanguinem
ſanctoꝛũ tuoꝝ, qui effuſus eſt.
Ps. Deus venerunt gentes in hereditatem
tuam: polluerunt templum ſanctum tuum: po-
ſuerunt hieruſalem in pomoꝛum cuſtodiam.
℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oꝛatio.
DEus, q̃ ſanctis tuis abdon
⁊ ſennen, ad hanc gloꝛiaʒ ve-
niẽdi copioſuʒ munus gratie cõ-
tuliſti: da famulis tuis ſuoꝛuʒ ve-
niã peccatoꝝ, vt ſactoꝝ tuoꝛuʒ in-
tercedẽtibus meritis: ab oĩbus
mereamur aduerſitatibus libera-
ri. p. Epla. Juſti aũt ĩ p. ĩ cõi plu.
m̃. fol. 203. Grad. Glorioſus deus
in ſãctis ſuis: mirabilis in maieſtate: faciẽs ꝓdi-
gia. ℣. Dextera tua domine gloꝛificata eſt in
virtute: dextera manus tua confregit inimicos.
Alleluia. ℣. Juſtoꝛum anime in manu dei
ſunt: ⁊ non tanget illos toꝛmentum malitie.
Euã. Uidẽs ieſus tur. in cõi plu.
m̃. fol. 205. Offert. Mirabilis deus
in ſanctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtuteʒ ⁊
foꝛtitudinẽ plebi ſue: bñdictus deus. Secre.
HAec hoſtia, q̃ſ dñe, quam in
ſanctoꝛũ martyrũ tuoꝝ na-
talitijs recenſentes offerimus: ⁊
vincula nr̃e prauitatis abſoluat:
⁊ tue nobiſ miſericoꝛdie dona cõ-
ciliet. p. Cõio. Poſuerunt moꝛtalia ſer-
uoꝛũ tuoꝝ dñe eſcaſ volatilibus celi: carnes ſcõ-
rũ tuoꝛũ beſtijs terre: ſm magnitudinẽ brachij
tui poſſide filios moꝛti punitoꝛuʒ. Poſtcõ.
PEr huius dñe operationeʒ
myſterij, ⁊ vitia nr̃a purgẽt,
⁊ intercedẽtibꝰ ſcĩs tuis abdõ ⁊
ſennẽ: iuſta deſideria cõpleãt. p.

die ¶ In ſci petri ad vincula. Intr.

1 Nunc ſcio vere, quia miſit dominus angelum ſuum: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de omni expectatione plebis iudeorum. Ps. Et petrus ad ſe reuerſus: dixit. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.

Deus, qui beatū petrū apoſtolū a vinculis abſolutum, illeſum abire feciſti: noſtrorū q̄s abſolue vincula peccatorum: ⁊ omnia mala a nobis propitiatus exclude. Per dn̄m. Deinde fit cõmemo. de ſancto paulo, Oratio.

Deus, q multitudinem gentium beati pauli apl'i p̄dicatione docuiſti: da nobis q̄s: vt, cuius cõmemorationem colim⁹: eius apud te p̄ocinia ſētiamus.

ca. 14 Per do. Lectio actuum aplor.

In diebus illis: Miſit herodes rex manus: vt affligeret quoſdam de eccleſia. Occidit aūt iacobum fratrem ioannis gladio. Videns autē q̄ placeret iudeis: appoſuit vt apprehēderet ⁊ petrum. Erant aūt dies azymorum. Quē cū apprehendiſſet, miſit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militū cuſtodiē dū, Volēs poſt paſcha p̄ducere eū pp'lo. Et petrus q̄dē ſeruabatur in carcere: oratio autē fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pro eo. Cū aūt producturus eū eſſet herodes: in ipſa nocte erat petrus dormiens inter duos milites, vinctus cathenis duabus. Et cuſtodes ante oſtiū cuſtodiebāt carcerē. Et ecce angelus dn̄i aſtitit: ⁊ lumen refulſit in habitaculo carceris. Percuſſoq; latere petri, excitauit eū, dicēs. Surge velociter. Et ceciderūt cathēne de manibus eius. Dixit aūt angelus ad eū. Precingere, ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi. Circūda tibi veſtimētū tuū, ⁊ ſequere me. Et exiens ſequebat eū: ⁊ neſciebat, q̄a verū eſt qd̄ fiebat per angelū. Exiſtimabat aūt ſe viſū videre. Trāſeūtes aūt primā ⁊ ſcd̄am cuſtodiā: venerūt ad portā ferreā, q̄ ducit ad ciuitatē: q̄ vltro aperta eſt eis. Et exeūtes p̄ceſſerunt vicū vnū: ⁊ continuo diſceſſit angelus ab eo. Et petrus ad ſe reuerſus dixit. Nūc ſcio vere: q̄ miſit dn̄s angelū ſuum: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de oī expectatione plebis iudeorum. Gra.

Conſtitues eos principes ſuper omnem terrā: memores erunt nōis tui dn̄e. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij propterea populi cõfitebunt tibi. Alleluia. ℣. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: Qui facis vt pateant celeſtia regna beatis. Sequentia ſancti euangelij ſ̄m Mattheum. ca. 16

In illo tempore: Venit Jeſus in partes ceſaree philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos, dicēs. Quem dicunt homines eſſe filium hominis? At illi dixerunt. Alij ioannem baptiſtam. Alij aūt heliā. Alij vero hieremiā: aut vnū ex prophetis. Dicit illis ieſus. Vos autē quem me eſſe

me eſſe dicitis? Rñdit ſimon pe-
trus: ⁊ dixit. Tu es chr̄us filius
dei viui. Rñdens autem ieſus: di
xit ei. Beatus es ſimon bariona:
quia caro ⁊ ſanguis non reuela-
uit tibi: ſed pater meus qui in ce-
lis eſt. Et ego dico tibi: quia tu
es petrus: ⁊ ſup hanc petrā edifi-
cabo eccleſiam meaȝ. Et porte in
feri non preualebunt aduerſus
eam. Et tibi dabo claues regni
celorum. Et quodcūqȝ ligaueris
ſuper terraȝ, erit ligatū ⁊ in celis.
Et quodcūqȝ ſolueris ſuper ter-
rā, erit ſolutū ⁊ in celis. Offerto.
Conſtitues eos principes ſuper omnem ter
ram: memores erunt nominis tui domine: in
omni progenie ⁊ generatione. Secreta.
Oblatum tibi dñe ſacrificiuȝ
intercedēte btō petro aplō
tuo: viuificet nos ſemper ⁊ mu-
niat. p. Pro ſctō paulo, Secreta.
Eccleſie tue, q̄s dñe, preces
⁊ hoſtias apoſtolica commē
det oratio: vt qd̄ pro illorum glo-
ria celebramus: nobis proſit ad
veniaȝ. Per dñm. Communio.
Tu es petrus: ⁊ ſuper hanc petram edifica-
bo eccleſiam meam. Poſtcommunio.
Corporis ſacri ⁊ pretioſi ſan
guinis repleti libamine: q̄s
domine deus noſter: vt quod pia
deuotione gerimus: certa redem
ptione capiamus. Per dominū.
Pro ſancto paulo, Poſtcōio.
Perceptis dñe ſacris, beatis
apoſtolis interuenientibus
deprecamur: vt q̄ pro illoruȝ cele-
brata ſunt gloria, nobis proficiāt
ad medelam. Per. ¶ In ſctorū
martyrum machabeorum, Orō.

Fraterna nos domi- die 1
ne martyrū tuorū co-
rona letificet: que ⁊ fi
dei nr̄e p̄beat incremē
ta virtutū: ⁊ multipli
ci nos ſuffragio cōſolet. p. Secre.
Iterata myſteria dñe, p ſan
ctorū martyrū tuorū cōme-
moratione deuota mente tracte
mus: qbus preſidium nobis cre-
ſcat ⁊ gaudiuȝ. Per. Poſtcōio.
Preſta, q̄s oīps deus, vt quo
rū memoriā ſacri participa-
tione recolimus: fidē quoqȝ pro
ficiēdo ſectemur. Per. ¶ In ſā-
cti ſtephani pp̄. ⁊ m̄. Introitus. die 2
Sacerdotes eius induant ſalutari: ⁊
ſancti eius exultatione exultabunt.
Ps. Memēto dñe dauid, ⁊ omnis
manſuetudinis eius. ℣. Gloria pa. Orō.
Deus, q nos beati ſtephani
martyris tui atqȝ pōtificis
annua ſolēnitate letificas: conce-
de propitius: vt cui⁹ natalitia co-
limus: de eiuſdē etiā protectione
gaudeamus. Per do. Epl̄a. Do
ctrinis varijs. in cōi vnius cōfeſ.
fol. 207. Gra. Ecce ſacerdos magn⁹,
qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt in
uentus ſimilis illi: q cōſeruaret legem excelſi.
Alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternum, ſm
ordinem melchiſedech. Euā. Homo q
dā nobilis abijt in regionē lōgin-
quā. in cōi cōfeſ. fol. 209. Offer.
Inueni dauid ſeruū meum: oleo ſācto vnxi
eum: manus enim mea auxiliabitur ei, ⁊ bra-
chium meum confortabit eum. Secreta.
Munera tibi domine dica-
ta ſanctifica: ⁊ intercedēn-
te beato ſtephano martyre tuo
atque pontifice: per eādem nos

placatus intẽde. Per do. Cõio.
O Dñe, qnq3 talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinq3 ſuperlucratus ſu3 euge ſerue bone, ⁊ fidelis: q2 in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituã: intra in gaudiũ dñi tui. Poſtcõ.
H Aec nos cõio dñe purget à crimine: ⁊ intercedente beato Stephano martyre tuo atq3 pontifice: celeſtis remedij faciat
die eſſe conſortes. Per do. ¶ In in-
3 uentione ſancti ſtephani ,pto.ad miſſa3 omnia dñr de natali eius.
die ¶ In feſto.ſ.marię niuis. Intr.
5 Salue ſancta parens. cum reliquis.
Require infra in miſſa votiua beatę Marię virginis. fol.218.
die ¶ In ſancti dñici cõfeſ. Introi.
5 O S iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipſius. ps. Noli ęmulari in malignantibus: neq3 zelaueris facientes iniquitatẽ. ℣. Gloria. Orõ.
D Eus, q eccleſia3 tuã bti dñici confeſſoris tui illuminare dignatus es meritis ⁊ doctrinis, cõcede, vt eius interceſſione, tpalibus nõ deſtituat auxilijs: ⁊ ſpũalibus ſemp ,pficiat incremẽtis. p. Epſa. Teſtificor corã deo. in cõi vnius cõf. fol.210. Gra. O s iuſti meditabit ſapientiã: ⁊ lingua eius loquet iudiciũ. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ nõ ſupplãtabuntur greſſus eius. A llla. ℣. Iuſtus germinabit ſicut liliũ: ⁊ florebit in ęternũ ante dominum. Euãg. Vos eſtis ſal ter. in cõi cõf. fo.208. Offer. V eritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabit cornu eius. Secre.
M Unera tibi dñe dicata ſctifica: vt meritis beati dñici ɔfeſſoris tui, nobis ,pficiãt ad medelã. per. Cõio. F idelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit dñs ſuper familiam ſuã: vt det illis in tẽpore tritici mẽſuram. Poſtcõio.
C Oncede, q̃s omps deus, vt q pctõꝝ noſtrorũ pondere premimur: beati dñici cõfeſſoris tui patrocinio ſubleuemur. per.
¶ In feſto transfigurationis do die
mini noſtri ieſu chriſti. Introit⁹. 2
I Ilderũt ingreſſus tuos deus: ingreſſus dei mei, regis mei, qui eſt in ſãcto. ps. Illuxerũt coruſcationes tuę orbi terrę: cõmota eſt ⁊ cõtremuit terra. ℣. Gloria. Orõ.
D Eus, q fidei ſacrã in vnigeniti tui glorioſa trãſfiguratione patru3 teſtimonio roboraſti: ⁊ adoptionẽ filioꝝ pfectã, voce delapſa in nube lucida: mirabiliter prefignaſti: concede propitius: vt ipſius regis glorię nos coheredes efficias: ⁊ eiuſdem glorię tribuas eſſe cõſortes. per eũ.
Lectio eplę beati Petri apli.ij. ca.1
C Hariſſimi: Non indoctas fabulas ſecut notã facimus vobis domini noſtri Ieſu chri virtutẽ ⁊ preſcientiã: ſed ſpeculatores facti illius magnitudinis. Accipiens enim à deo patre honorẽ ⁊ gloriam voce ad eum delapſa hmõi à magnifica gloria. Hic eſt filius meus dilectus: in quo mihi cõplacui: ipſum audite. Et hanc vocẽ nos audiuimus de cęlo allatam: cũ eſſemus cũ ipſo in mõte ſcõ. Et habemus firmiorẽ ,pphe ticũ ſermonẽ: cui bñ facitis attendẽtes, quaſi lucernę lucẽti in caliginoſo

ginoſo loco: donec dies illuceſcat: ⁊ lucifer oriatur in cordibus vr̃is. Et hoc primũ intelligẽtes: ꝙ ois prophetia ſcripturę, ꝓpria interpretatione nõ fit. Nõ enim voluntate humana allata eſt aliqñ ꝓphetia: ſed ſpũ ſctõ inſpirati locuti ſunt ſcti dei hoies. **Grad.**

Cantate dño, ⁊ benedicite nomini ſancto eius: annunciate de die in diem ſalutare eius: ℣. Annunciate inter gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius. **Alleluia.** ℣. Candor eſt lucis ęternę: ſpeculum ſine macula: ⁊ imago bonitatis illius. **Sequentia ſancti euangelij ſm Matthęum.**

ca. 17 In illo tpe: Aſſumpſit ieſus petrũ, ⁊ iacobũ, ⁊ ioannem fratrẽ eius: ⁊ duxit illos in montẽ excelſuꝫ ſeorſuꝫ: ⁊ transfiguratus eſt ante eos. Et reſplenduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta autem eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce apparuerũt illis moyſes ⁊ helias, cum eo loquentes. Rñdens aũt petrus, dixit ad ieſũ. Dñe, bonum eſt nos hic eſſe. Si vis: faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum, moyſi vnuꝫ, ⁊ helię vnuꝫ. Adhuc eo loquẽte: ecce nubes lucida obũbrauit eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic eſt filius meus dilectus: in quo mihi bene complacui: ipſuꝫ audite. Et audientes diſcipuli, ceciderũt i faciẽ ſuã: ⁊ timuerũt valde. Et acceſſit ieſus, ⁊ tẽtigit eos, dixitq; eis. Surgite, ⁊ nolite timẽre. Leuãtes autem oculos ſuos, neminẽ viderũt, niſi ſolũ ieſum. Et deſcẽdẽtibus illis de monte ꝑcepit eis ieſus, dicens. Nẽmini dixẽritis viſionem: donec filius hois a mortuis reſurgat. **Offer.**

Gloria ⁊ diuitię in domo eius, ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi, alleluia. **Secreta.**

Oblata, q̃s dñe, munera glorioſa vnigeniti tui transfiguratione ſanctifica: nóſq; a peccatorũ maculis, ſplendoribus ipſius illuſtrationis emũda. p eũ. **Pręfa de nati. dñi. fo. 94.** Cõio. **V**iderunt oẽs fines terrę ſalutare dei nr̃i. **Poſtcoio.**

Pręſta, q̃s omps deus, vt ſacroſancta transfigurationis myſteria, quę ſolenni celebramus officio: purificatę mentis intelligẽtia conſequamur. Per dñm.

¶ **Alia miſſa trãſfi. dñi. Introi.**

In excelſo throno vidi ſedẽre virũ: quem adorat multitudo angelorũ pſallẽtes in vnũ: ecce cuius imperij nomen eſt in ęternũ. **Ps.** Iubilate deo ois terra: ſeruite dño in lętitia. ℣. Gloria pa.

Deus, q hodierna **Oratio.** die vnigenitum tuũ mirabiliter transformatum celitus vtriuſq; teſtamenti pr̃ibus reuelaſti: da nobis beneplacitis tibi actibus ad eius ſemp cõtẽplãdaꝫ ptingere gloriam: in quo tuę pr̃nitati optime cõplacuiſſe teſtatus es. p eũ. **Lectõ eplę btĩ petri apli. ij.** ca. 1

Chariſſimi: Iuſtuꝫ arbitror quandiu ſum in hoc tabernaculo: ſuſcitare vos in commonitione. Certus ſum enim quód velox eſt depoſitio tabernaculi mei: ſm ꝙ ⁊ dñs noſter ſignificauit mihi. Nõ enim indoctas fabulas ſecuti, notam facimus vobis dñi nr̃i ieſu chriſti virtutem, ⁊

preſciētiam: ſed ſpeculatores fa-
cti illius magnitudinis. Accepit
enim à deo patre honorem ꝛ glo
riam voce delapſa huiuſcemodi
à magnifica gloria. Hic eſt filius
meus dilectus: in quo mihi bene
complacui: ipſuȝ audite. Et hāc
vocem audiuimus de celo allatā:
cum eſſemus cum illo in monte
ſancto. Et habemus firmiorem
propheticuȝ ſermonē: cui benefa-
citis attendentes quaſi lucerne
lucenti in caliginoſo loco, donec
dies clareſcat, ꝛ lucifer oriatur
in cordibus veſtris. Graduale.
Speciosus forma pre filijs hominum: diffu-
ſa eſt gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor
meū verbū bonum: dico ego opera mea regi.
Alla. ℣. Dñs regnauit, decórem induit:
induit dñs fortitudinem: ꝛ precinxit ſe virtute.
Euāge. Aſſumpſit ieſus petrum
ꝛ iacobum. vtš. Et dī. Credo.
Offertorium. Deus enim firmauit or-
beȝ terre, qui non commouebitur: parata ſedes
tua deus ex tunc à ſeculo tu es. Secreta.
Suſcipe, q̄s domine ſancte,
pater omp̄s, munera, que
pro glorioſa filij tui tranſfigura-
tione deferimus: ꝛ concede pro
pitius: vt per hec ꝛ à temporali-
bus liberemur incōmodis, ꝛ gau-
dijs colletemur in mente. Per eū
dem dñm. Prefatio de natiuita.
domini. Quia per incarnati ver
bi. Cōio. Viſionem, quam vidiſtis: ne-
mini dixeritis: donec à mortuis reſurgat filius
hominis. Poſtcommunio.
Domine ieſu chriſte, qui cum
moyſe ꝛ helia in mōte diſcipulis
tuis apparēre voluiſti: preſta q̄s:
vt ſicut eos erigere atque con-
fortare dignatus es: ita ꝛ nos fa-
mulos tuos ab omnibus pertur
bationibus liberare digneris.
Qui vi. ¶ In ſanctorū marty. ſi-
xti, feliciſſimi, ꝛ agapiti. Introit⁹. die
Salus autem iuſtorū à dño: ꝛ 6
protector eoruȝ eſt in tpe tribu
lationis. ps. Noli emulari
in malignantibus: neq; zela-
ueris facientes iniquitatem.
℣. Gloria pa. Oratio.
Deus, q nos cōcedis ſctōruȝ
martyrum tuorum ſixti, feli-
ciſſimi, ꝛ agapiti natalitia colere:
da nobis in eterna beatitudine,
de eoruȝ ſocietate gaudēre. Per
do. Epiſtola. Sancti per fidem.
in cōi plurimo. m̄. fo. 204. Gra.
Clamauerunt iuſti, ꝛ dominus exaudiuit eos,
ꝛ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit
eos. ℣. Iuxta eſt dominus his, qui tribulato
ſunt corde: ꝛ humiles ſpiritu ſaluabuntur. Al
leluia. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter
deum ad ſupplicia: ideo coronantur, ꝛ acci-
piunt palmam. Euangeliū. Qui vos
audit. in cōi pluri. mar. fol. 206.
Offertorium. Exultabunt ſancti in glo
ria: letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes
dei in faucibus eorum. Secreta.
Munera tibi domine noſtre
deuotionis offerimus: que pro
tuorum grata ſint honore iuſto-
rum: ꝛ nobis ſalutaria te miſeran
te reddantur. Per dñm. Cōio.
Gaudete iuſti in domino, alleluia: rectos de-
cet collaudatio, alleluia. Poſtcōmunio.
Preſta nobis, queſumus do-
mine, intercedētibus ſāctis
tuis ſixto, feliciſſimo, ꝛ agapito, vt
quod ore contingimus, pura mē-
te capiamus. Per dñm. In
ſancti

die ſancti donati ep̄i ⁊ mar. Introi:
7 Sacerdotes dei benedicite do minū: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. Ps. Benedicite omnia opera dn̄i dn̄o: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus tuorum gloria ſacerdotum: preſta queſumus: vt ſā cti martyris tui ⁊ epiſcopi donati: cuius feſta gerimus: ſentiam⁹ auxilium. Per dominum. Epiſtola. Sapientia laudabit. in cōi cōfeſ. fol. 208. Grad. Os iuſti meditabitur ſapiētiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabūtur greſſus eius. Alleluia. ℣. Iuſtus non conturbabitur: quia dominus firmat manum eius. Euāg. Vigilate q᷑ neſci. in cōi cōf. fol. 209. Offer. Inueni dauid ſeruum meū: oleo ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta.

Preſta, q̄s dn̄e, vt ſācti martyris tui ⁊ ep̄i donati interceſſione: quem ad laudem noīs tui dicatis muneribus honoramus: pie nobis fructus deuotionis accreſcat. Per dn̄m. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcōmun.

Omnipotens ⁊ miſericors deus: q nos ſacramentorum tuorum participes efficis ⁊ miniſtros: preſta queſumus: vt intercedēte beato donato martyre tuo atque pontifice: eiuſdem proficiamur ⁊ fidei conſortio, ⁊ digno ſeruitio. Per dominū. ¶ In ſanctorum martyrum cyriaci, largi, ⁊ ſmaragdi. Introit⁹. die 8

Timēte dn̄m oēs ſcti eius: qm̄ nihil deeſt timētibus eū: diuites eguerūt, ⁊ eſurierunt: inquirentes aūt dn̄m, non deficient oī bono. Ps. Benedicam dn̄m in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria. Oratio.

Deus, qui nos annua btōrū martyꝝ tuoꝝ cyriaci, largi, ⁊ ſmaragdi, ſolennitate letificas: concede propitius: vt quorum natalitia colimus, virtutem quoque paſſionis imitemur. Per. Epla. Rememoramini priſtinos dies. in cōi pluri. m̄. fol. 204. Gradu. Timēte dn̄m oēs ſcti eius: qm̄ nihil deeſt timētibus eū. ℣. Inquirentes aūt dn̄m, nō deficiēt oī bono. Alla. ℣. Fulgebūt iuſti: ⁊ tā quā ſcintille in arundineto diſcurrēt in eternum.
Sequētia ſci euāg. ſm̄ Marcum. ca. 16

In illo tpe: dixit ieſus diſcipulis ſuis. Euntes in mundū vniuerſū, predicate euāgelium omni creature. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: ſalu⁹ erit. Qui vero non crediderit: ꝯdemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hec ſequētur. In nomine meo demonia eijcient: linguis loquentur nouis: ſerpentes tollent: Et ſi mortiferum quid biberint: non eis nocebit. Sup egros manus imponent, ⁊ bene habebūt. Offer. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oēs recti corde. Secreta.

Accepta ſit in cōſpectu tuo dn̄e nr̄a deuotio: ⁊ eorum nobis fiat ſupplicatione ſalutaris, p quorū ſolēnitate defert̄. P. Cōio. Signa aūt eos, qui in me credūt,

hęc ſequent: demonia eijcient: ſuper ęgros ma
nus imponēt: ⁊ bene habebunt. Poſtcōi.
REfecti participatione mu-
neris ſacri, q̄s dn̄e deus nr̄,
vt quorū exequimur cultum: ſē
tiamus effectū. Per. ¶ In vigi-
die lia ſancti laurētij marty. Introi.
9 Diſperſit dedit pauperibus:
iuſtitia eius manet in ſecu-
lum ſeculi: cornu eius exal-
tabitur in gloria. Ps. Bea
tus vir, qui timet dominum:
in mandatis eius volet ni-
mis. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Oratio.
ADeſto dn̄e ſupplicationib⁹
noſtris: vt interceſſione btī
laurentij martyris tui perpetuā
nobis miſericordiā benignus im
Eccl. pēde. P. Lectio libri Sapientię.
ca. 15 COnfitebor tibi dn̄e rex: ⁊ col
laudabo te deum ſaluato-
rem meum. Confitebor nomini
tuo: q̄m adiutor ⁊ protector fa-
ctus es mihi: ⁊ liberaſti corpus
meum a perditione. A laqueo lin
guę iniquę, ⁊ a labijs operantiū
mēdaciū: ⁊ in cōſpectu pſequen-
tium factus es mihi adiutor. Et
liberaſti me, ſm̄ multitudinē mi-
ſericordię nōis tui, a rugientibus
preparatis ad eſcam de manibus
quęrētiū aīam meā, ⁊ de multis
tribulationibus: q̄ circūdederūt
me. A preſſura flāmę, q̄ circūde-
dit me: ⁊ in medio ignis non ſum
ęſtuatus. De altitudine ventris
inferi, ⁊ a lingua coinquinata, ⁊
a verbo mēdacij: A rege iniquo,
⁊ a lingua iniuſta liberaſti me.
Laudabit vſq; ad mortem ani-
ma mea dn̄m: q̄m eruis ſuſtinen-
tes te: ⁊ liberas eos de manu an-
guſtię. Dn̄e deus noſter. Grad.
DIſperſit, dedit pauperibus: iuſtitia eius ma
net in ſclm̄ ſcli. ℣. Potens in terra erit ſemē
eius: generatio rectorū benedicetur. Euan.
Siq̄s vult venire poſt me: abne.
in cōi vnius m̄. fol. 200. Offert.
ORatio mea munda eſt: ⁊ ideo peto vt de-
tur locus voci meę in cęlo: quia ibi eſt iudex
meus: ⁊ conſcius meus in excelſo: aſcendat
ad dominum deprecatio mea. Secreta.
HOſtias dn̄e, quas tibi offe-
rimus, propitius reſpice: ⁊
intercedēte beato laurentio mar
tyre tuo: vincula pctōrū noſtro-
rū abſolue. Per. Cōio. Qui vult
venire poſt me: abneget ſemetipſum: ⁊ tollat
crucem ſuam: ⁊ ſequatur me. Poſtcōio.
DA, q̄s dn̄e deus nr̄: vt ſicut
beati laurētij martyris tui
cōmemoratione temporali gra-
tulamur officio: ita ppetuo lęte-
mur aſpectu. Per. ¶ In feſto ſā
cti laurentij martyris. Introit⁹. die
COnfeſſio ⁊ pulchritudo in 10
cōſpectu eius: ſanctitas ⁊ ma
gnificentia in ſanctificatione
eius. Ps. Cātate dn̄o can-
ticum nouū: cantate dn̄o oīs
terra. ℣. Gloria. Orō.
DA nobis, q̄s omp̄s deus:
vitiorum noſtrorum flam-
mas extinguere: qui beato laurē
tio tribuiſti, tormentorum ſuorū
incendia ſuperare. Per dominū
noſtrum ie. Lectio epiſtolę bea-
ti pauli apoſtoli ad Corinthi. ij. ca. 6
FRatres: Qui parce ſemi-
nat: parce ⁊ metet. Et qui
ſeminat in bn̄dictionibus: de bn̄-
dictionibus ⁊ metet. Vnuſq̄ſq;
prout

.put deſtinauit in corde ſuo: non ex triſtitia, aut ex neceſſitate. Hilaré enim datorem diligit deus. Potés eſt auté deus oém gratiã abundare facere in vobis: vt in oibus ſemp oém ſufficiétiã hñtes abũdetis in oé opus bonũ: ſicut ſcriptum eſt. Diſperſit dedit pauperib⁹: iuſtitia eius manet in ſclm ſeculi. Qui autem adminiſtrat ſemen ſeminanti: ⁊ pané ad manducandũ pſtabit. Et multiplicabit ſemen vſm: ⁊ augebit incrementa frugũ iuſtitię veſtrę. Gradua.

Probaſti dñe cor meum: ⁊ viſitaſti nocte. ℣. Igne me examinaſti: ⁊ non eſt inuenta in me iniqtas. Alla. ℣. Leuita laurẽtius bonum opus opatus eſt: q p ſignũ crucis cęcos illuminauit.

ca. 12 Sequé. ſci euág. ſm Joánez.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: niſi granũ frumenti cadens in terraz mortuuz fuerit: ipſum ſolũ manet. Si aũt mortuuz fuerit: multuz fructũ affert. Qui amat animam ſuã, pdet eam. Et qui odit animã ſuam in hoc mundo, in vitaz ęternã cuſtodit eam. Siquis mihi miniſtrat, me ſequatur. Et vbi ſum ego, illic ⁊ miniſter meus erit. Siquis mihi miniſtrauerit, honorificabit eum pater meus, q in cęlis eſt. Offerto.

Confeſſio ⁊ pulchritudo in cõſpectu eius: ſcitas ⁊ magnificentia in ſcificatione eius. Secr.

Accipe, qs dñe, munera dignanter oblata: ⁊ beati laurentij ſuffragantibus meritis: ad noſtrę ſalutis auxilium prouenire concede. Per dominum. Cõio.

Qui mihi miniſtrat, me ſequatur: ⁊ vbi ego ſum, illic ⁊ miniſter meus erit. Poſtcõio.

Sacro munere ſatiati ſupplices te domine deprecamur: vt qđ debitę ſeruitutis celebram⁹ officio: intercedéte btõ lauréntio martyre tuo: ſaluationis tuę ſentiamus augmentuz. Per do.

¶ Infra octa. ſci lauréty fit idez offm quod in die: niſi feſtũ occurrat: ⁊ tunc fit de eo cõme. ¶ In ſcõꝝ m̃. tyburtij ⁊ ſuſannę. Jntr. die 11

Multę tribulationes iuſtorum: ⁊ de his oibus liberauit eos dñs: dominus cuſtodit oia oſſa eorũ: vnum ex his non conteretur. Ps. Benedicam dominum in omni tempore, ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Beatorũ martyrũ tyburtij ⁊ ſuſannę nos dñe foueant cõtinuata preſidia: quia nõ deſinis ppitius intueri: quos talibus auxilijs conceſſeris adiuuari. Per.

Epła. Qui timét dñm, non erũt incre. in cõi plu. m̃. fo. 204. Gra.

Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate: faciens prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute: dextera man⁹ tua confregit inimicos. Alleluia. ℣. Gaudete iuſti in domino: rectos decet collaudatio.

Euág. Deſcédés ieſus de mon. in cõi pluri. m̃. fol. 205. Offerto.

Exultabũt ſci in gl'ia: lętabunt in cubilib⁹ ſuis: exultationes dei in faucibus eorꝝ. Secre.

Adeſto dñe precibus populi tui: adeſto muneribus: vt quę ſacris ſunt oblata myſterijs: tuorum tibi placeant interceſſione ſanctorum. Per dñm. Cõio.

Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui vos perſequũtur. Poſtcõ.

SUmpſimus dñe pignus redemptionis eterne: qđ ſit nobis qs interuenientibus ſctis martyribus tuis: vite preſentis auxilium, pariter ⁊ future. Per.

die ¶ In ſcte clare virginis, Oro.

22 FAmulos tuos, qs domine btē virginis tue clare votiua natalitia recēſentes: celeſtiū gaudioꝝ ſua facias interuentione participes: ⁊ tui vnigeniti coheredes. Qui te. Secret.

OBlata tibi, qs dñe, dona ſcifica: que maieſtati tue accepta faciat btē virginis tue clare interceſſio venerāda. p. Poſtcō.

PRotegant, qs dñe, plebem tuā glorioſe virginis clare continuata pſidia: ⁊ ſumpta ꝑ illius gloria corporis tui ſacri ⁊ ꝑtioſi ſāguinis ſacra. Qui vi. ¶ In ſcōꝝ

die m. hippolyti ⁊ ſoc. eius. Introi.

13 IUſti epulentur, ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectent in letitia. Ps. Exurgat deus, ⁊ diſſipent inimici eius: ⁊ fugiant, qui oderunt eū, a facie eius. V. Gloria. Oro.

DA qs ops deus: vt beatoꝝ martyrū tuoꝝ hyppolyti ⁊ caſſiani veneranda ſolennitas, ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. Per. Epla. Sancti per fidē. in cōi pluri. m̄. fol. 204. Gradu.

IUſtoꝝ aie in manu dei ſunt: ⁊ non tāget illos tormentū malitie. V. Viſi ſunt oculis inſipientiū mori: illi aūt ſūt in pace. Alleluia. V. Iuſti epulent, ⁊ exultēt in cōſpectu dei: ⁊ delectentur in letitia. Euāge. Attendite a fermē. in cōi plu. m̄. fol. 205. Offer. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secreta.

REſpice dñe munera populi tui ſanctorum feſtiuitate votiua, ⁊ tue teſtificatio veritatis, nobis ꝑficiat ad ſalutē. per. Cōio.

Dico aūt vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcōio.

SAcramentoꝝ tuoꝝ dñe cōio ſumpta nos ſaluet: ⁊ in tue veritatis luce cōfirmet. Per.

¶ In vigi. aſſumptionis btē marie virginis. Intro. die 14

VUltum tuum deprecabuntur oēs diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eam: proxime eius adducentur tibi in letitia ⁊ exultatiōe. Ps. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. V. Gloria pa. Oro.

DEus, q virginalē aulā btē marie virginis: in qua habitares, eligere dignatus es, da qs: vt ſua nos defenſione munitos: iocūdos facias ſue intereſſe feſtiuitati. Qui vi. Et fit cōmemo. de ſancto laurētio, Oratio.

DA nobis, qs ops deus, vitioꝝ nroꝝ flammas extinguere: q beato laurētio tribuiſti tormētoꝝ ſuoꝝ incēdia ſuperare. Per. Lectio libri Sapientie. Eccl ca. 24

EGo quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris, ⁊ flores mei fructus honoris, ⁊ honeſtatis. Ego mater pulchre dilectionis, ⁊ timoris, ⁊ magnitudinis, ⁊ ſancte ſpei. In me ois gra vie ⁊ veritatis. In me ois ſpes vite ⁊ virtutis. Tranſite ad me oēs q concupiſcitis me: ⁊ a generationibus

rationib⁹meiſ adimplemini. Spi
ritus enim meus ſup mel dulcis:
⁊ hereditas mea ſup mel ⁊ fauū.
Memoria mea in generatione ſe
culoꝝ. Qui edūt me: adhuc eſu
rient: ⁊ q bibūt me, adhuc ſitient.
Qui audiūt me, nō cōfūdent: ⁊ q
operant in me, nō peccabūt. Qui
elucidāt me, vitā ęternā hēbunt.
Grad. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo
maria: q̄ ſine tactu pudoris inuēta es mater ſal
uatoris. ℣. Virgo dei genitrix: quē totus non
capit orbis: In tua ſe clauſit viſcera factus hō.
ca. 11 Sequentia ſancti euāg. ſm Lucā.
In illo tēpore: Loquēte ieſu
ad turbas: Extollens vocē
quędam mulier de turba, dixit il
li. Beatus vēter, qui te portauit:
⁊ vbera, quę ſuxiſti. At ille dixit.
Quinimmo, beati, q audiunt ver
bum dei: ⁊ cuſtodiunt illud. Of
fertorium. Beata es virgo maria: quę
omnium portaſti creatorem: genuiſti, qui te fe
cit: ⁊ in ęternuȝ permanes virgo. Secreta.
Munera noſtra dn̄e, apud cle
mentiā tuaȝ: dei genitricis
commendet orō: quaȝ idcirco de
pręſenti ſeculo tranſtuliſti: vt pro
peccatis noſtris apud te fiducia
liter intercedat. Per eundeȝ do.
Pro ſancto laurētio, Secreta.
Accipe, q̄s dn̄e, munera di
gnanter oblata: ⁊ beati lau
rētij ſuffragātibuſ meritiſ: ad no
ſtrę ſalutis auxiliuȝ prouenire cō
cede. Per dominum no. Cōio.
Beata viſcera marię virginis: quę portaue
runt ęterni patris filium. Poſtcō.
Concede miſericors deus,
fragilitati noſtrę pręſidium: vt q
ſanctę dei genitricis requiem ce
lebramus, interceſſionis eius au
xilio a noſtris iniquitatibus re
ſurgamuſ. Per eundeȝ dominū.
Pro ſcō laurentio. Poſtcōio.
Sacro munere ſatiati ſuppli
ces te dn̄e deprecamur: vt
qd debitę ſeruitutis celebramus
officio: intercedēte beato lauren
tio martyre tuo, ſaluationis tuę
ſentiamus augmentuȝ. Per do.
In ſcti euſebij confeſſo. Orō. oīc
Deus, qui nos beati 29
euſebij cōfeſſoris tui
annua ſolēnitate lęti
ficas: concede propi
tius: vt cuius natali
tia colimus: per eius ad te exem
pla gradiamur. Per do. Secre.
Laudis tuę dn̄e hoſtias im
molamus: in tuoꝝ comme
moratione ſanctoꝝ: qbus nos ⁊
pręſentibus erui malis confidi
mus, ⁊ futuris. Per. Poſtcōio.
Refecti cibo potuque cęleſti
deus nr̄: te ſupplices exora
mus: vt in cuius hęc cōmemora
tione pcepimus: eius muniamur
⁊ pcibus. Per dn̄m noſtrum ie.
In aſſumptione beatę marię
virginis. Intro.
Gaudeamus oēs in do
mino dīē feſtū celebrā
tes: ſub honore beatę
marię virginis: de cuius
aſſumptione gaudent
angeli: ⁊ collaudāt filiū
dei. Ps. Eructauit
cor meum verbum bonum: dico ego opera
mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ fi. Oratio.
Famuloruȝ tuorum, q̄s dn̄e,
delictis ignoſce, vt, qui tibi

placere de actibus noſtris nō va
lemus: genitricis filij tui dn̄i no
ſtri interceſſiōe ſaluemur. Per eū
dem do. Lectio libri Sapientię.
Eccl. ca. 24 In oībus requiem queſiui: ⁊
in hereditate dn̄i morabor.
Tunc precepit, ⁊ dixit mihi crea
tor omniū, ⁊ q creauit me: requie
uit in tabernaculo meo. Et dixit
mihi. In iacob inhabita: ⁊ in iſ
rael hereditare: ⁊ in electis meis
mitte radices. Et ſic in ſion firma
ta ſū: ⁊ in ciuitate ſctificata ſimi
liter requieui: ⁊ in hieruſalē pote
ſtas mea. Et radicaui in pplo ho
norificato, ⁊ in partes dei mei he
reditas illius: ⁊ in plenitudine ſā
ctorum detētio mea. Quaſi cedrus
exaltata ſum in libano: ⁊ quaſi cy
preſſus in mōte ſion. Quaſi pal
ma exaltata ſuʒ in cades: ⁊ quaſi
plantatio roſe in hiericho. Quaſi
oliua ſpecioſa in cāpis: ⁊ quaſi plā
tanus exaltata ſum iuxta aquas.
In plateis ſicut cinnamomum,
⁊ balſamum aromatiʒans odo
rem dedi. Quaſi myrrha electa,
dedi ſuauitatem odoris. Grad.
Propter veritatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iu
ſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam:
quia cōcupiuit rex ſpeciem tuam. Alleluia.
℣. Aſſumpta eſt maria in celum: gaudet exer
citus angelorum. Sequentia ſancti
ca. 10 euangelij ſecundū Lucam.
In illo tempore: Intrauit ie
ſus in quoddam caſtellum: ⁊ mu
lier quedā martha noīe, excēpit il
lum in domum ſuā. Et huic erat
ſoror noīe maria: q̄ etiam ſedens
ſecus pedes dn̄i, audiebat ver
buʒ illius. Martha autē ſatagē
bat circa frequens miniſterium.
Que ſtetit, ⁊ ait. Dn̄e, non eſt tibi
cure: qd̄ ſoror mea reliquit me ſo
lam miniſtrare? Dic ergo illi, vt
me adiuuet. Et reſpondens, di
xit illi dn̄s. Martha martha ſoli
cita es: ⁊ turbaris erga plurima.
Porrō vnum eſt neceſſarium.
Maria optimam partem elegit,
que non auferetur ab ea. Offer
torium. Aſſumpta eſt maria in celum:
gaudent angeli: collaudantes benedicunt do
minum. Alleluia. Secreta.
Subueniat domine plebi tue
dei genitricis oratio: quam etſi
pro conditione carnis migraſſe
cognoſcimus: in celeſti gloria,
apud te pro nobis intercedere
ſentiamus. Per eundeʒ. Cōio.
Optimam partem elegit ſibi Maria: que
non auferetur ab ea in eternum. Poſtcōi.
Menſe celeſtis participes ef
fecti, imploramus clemen
tiā tuaʒ dn̄e deus nr̄: vt, qui feſta
dei genitricis colimus: a cunctis
malis imminentibus eius inter
ceſſione liberemur. Per eundeʒ.
¶ Infra octa. aſſump. bte virg.
⁊ in eius octa. fit ideʒ offm̄ qd̄ in
die. De feſtiu. vero q̄ infra octa.
veniunt: nihil tunc agit: ſed poſt
octa. celebrant. De octa. vero ſci
laurentij fit eodē die quo cadit.
¶ In octa. ſcti laurētij. Introi. die 17
Probaſti domine cor meum,
⁊ viſitaſti nocte: igne me exa
minaſti: ⁊ non eſt inuenta in
me iniquitas. Pſalmus.
Exaudi domine iuſtitiam
meam: intende depreca
tionem

tionem meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

EXcita dñe in eccleſia tua ſpiritū: cui beatus laurentius leuita ſeruiuit: vt eodem nos replente: ſtudeamus amare quod amauit: ꝛ opere exercére quod docuit. Per do. in vni. eiuſdez.

Epi. Qui parce ſeminat. ſupra in feſto eiuſde. fol. 177. Gradu.

Gloria ꝛ honore coronaſti eum. ℣. Et cõſtituiſti eū ſup opera manuū tuaꝝ. Alla. ℣. Leuita laurētius bonū opus operatus eſt: q p ſignū crucis cecos illuminauit. Euag. ſupra vbi eſt epla. fol. 177. Offer.

In virtute tua dominne letabitur iuſtus: ꝛ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

SAcrificium noſtruz tibi, q̄s dñe: beati laurētij precatio ſcá conciliet: vt cuius honore ſolẽniter exhibet: eius meritis efficiat acceptuz. Per. Cōio. Qui vult venire poſt me: abneget ſemetipſum, ꝛ tollat crucem ſuam, ꝛ ſequatur me. Poſtcoi.

SUpplices te rogamus omnipotens deus: vt quos donis celeſtibus ſatiaſti, intercedente beato laurentio martyre tuo: ppetua protectione cuſtodias. p.

die ¶ In ſci agapiti marty. Introi.

18 Letabitur iuſtus in domino: ꝛ ſperabit in eo: ꝛ laudabuntur omnes recti corde. Ps. Exaudi Deus orationem meam cuz deprecor: à timore inimici eripe aiaz meā. ℣. Gloria. Oro.

LAetetur eccleſia tua deus beati agapiti martyris tui cõfiſa ſuffragijs: atq3 eius pcibus glorioſis, ꝛ deuota permaneat: ꝛ ſecura conſiſtat. Per dominum.

Epiſtola. Beatus vir qui in ſapientia morabitur. in cōi vnius marty. fol. 199. Gradua. Iuſtus nõ cõturbabitur: q2 dñs firmat manum eius. ℣. Tota die miſeretur ꝛ commodat, ꝛ ſemen eius in benedictione erit. Alleluia. ℣. Letabitur iuſtus in dño ꝛ ſperabit in eo: ꝛ laudabunt oēs recti corde. Eua. Nihil opertū q nō re. in cōi vnius m. fo. 200. Offer.

In virtute tua dñe letabitur iuſtus: ꝛ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

SUſcipe domine munera, que in eius ſolennitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per. Cōio.

Poſuiſti domine in capite eius coronam de lapide pretioſo. Poſtcomunio.

SAtiaſti, dñe, familiam tuaz muneribus ſacris: eius q̄s ſemp interuentione nos refoue, cuius ſolennia celebramus. Per dñm.

¶ In. ſ. ludouici epi ꝛ cõ. Intr. die

Statuit ei dñs teſtamentum 19 pacis, ꝛ principem fecit eum, vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. Ps. Memento domine dauid, ꝛ omnis mãſuetudinis eius. ℣. Gloria pa. Oratio.

DEus, q eccleſiá tuam diſpoſitione mirabili, nouis ſemper illuſtras ſanctorū ſplendoribus: tribue q̄s: vt, q beati ludouici confeſſoris tui atq3 pontificis ſolẽnijs gratulamur, ad eius conſortium feliciter perducamur. p.

Epla. Ecce ſacerdos magnus. in communi cōfe. fol. 208. Gra.

Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia.

℣. Roſa vernans charitatis: lilium virginitatis: ſtella ludouicus: vas ſyncere puritatis: riuus dulcis pietatis: pater ⁊ amicus. Alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternum: ſm ordinem melchiſedech. Euange. Uigilate: quia neſcitis qua hora. in cōi confeſſo. fol. 209. Offertorium. Inueni dauid ſeruum meum: oleo ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta.

Sacrificia dñe, q̄ in honore ſancti ludouici confeſſoris tui atq; pontificis, tue offerimus maieſtati: nobis ſint ad ſalutē efficacia: ⁊ tue placita pietati. per. Cōio. Beatus ſeruus, quem cum venerit dñs eius: inuenerit vigilātē: amen dico vobis, ſup oīa bona ſua ꝯſtituet eū. Poſtcōi.

Immenſam clementiā tuā, omps deus, ſuppliciter exoramus: vt intercedente beato ludouico confeſſore tuo atq; pontifice: per hec ſancta, que ſumpſimus: cuncta nobis aduerſantia: te adiuuāte vincamus. Per do.

ℭ In ſanctoꝝ marty. timothei, hippolyti, ⁊ ſimphoriani. Intro. die 22

Salus autem iuſtoꝝ à dño: ⁊ protector eorū eſt in tēpe tribulationis. Ps. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria pa. Oratio.

Auxilium tuū nobis, q̄s domine, placatus impende: ⁊ intercedentibus beatis martyribus tuis timotheo, hippolyto, ⁊ ſimphoriano dexterā ſup nos tue maieſtatis extende. p. Epla. Sapientiam antiquorum. in cōi plurimo. marty. fo. 204. Grad.

Pretioſa in cōſpectu dñi mors ſanctorū eius: ℣. Credidi, propter quod locutus ſū, ego aūt humiliatus ſum nimis. Alla. ℣. Tradiderūt corpora ſua ꝑpter deum ad ſupplicia: ideo coronantur ⁊ accipiunt palmam. Euāge. Sedente ieſu ſuper montem. in cōi pluri. m. fo. 205. Offertoriū. Mirabilis deus in ſanctis ſuis deus iſrael, ipſe dabit virtutem ⁊ fortitudinem plebi ſue: benedictus deus. Secreta.

Accepta ſit tibi dñe ſacrate plebis oblatio pro tuorum honore ſanctorum quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. per. Cōio. Ego vos elegi de mundo: vt eatis, ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus veſter maneat. Poſtcōi.

Diuini muneris largitate ſatiati, q̄s dñe deus nr̄: vt intercedentibus ſantis martyribus tuis timotheo, hippolyto, ⁊ ſimphoriano: in eius ſemper participatione viuamus. Per dominum.

ℭ In. ſ. Philippi cōfe. Introi. die 23

Ecce ſeruus meus ſuſcipiā eū, electus meus, cōplacuit ſibi in illo anima mea: dedi ſpiritum meū ſup. eū iudiciū gentibus proferet: Ps. Laudate nomen domini, laudate ſerui dominum. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Deus q, cū adhuc inimici eſſemus, oīa ſanguine filij tui reconciliari voluiſti: preſta q̄s, vt in hac ſolennitate beati philippi cōfeſſoris tui ſanctorū orationibus pio corde gaudeamus. Per eun. Epla. Fratres ſpectaculū facti. Require in cōi aploꝝ. fo. 197. Grad. Quaſi vas auri ſolidum ornatum ōi lapide ꝓtioſo, fluenta gratie ꝓpinauit in populo

pulo ſctũs dei philippus, ⁊ accepit ſtolã glorię in cõſumatione virtutis. ℟. Fidelis ſeruus vir ginis, quẽ inuenit vigilãtẽ protinus oriẽs ex al to dñs rex glorię. A lla. Nobilis genere, ſed ſcitate nobilior fuit glorioſus philippus, q mũ di opibus contẽptis cęlos viſitat, via bonitatis atq́ȝ hic multiplicati gradu claritatis. A lla. Aſta pro nobis apud deuȝ venerãde cõfeſſor, vt fallacis carnis iacula ſuperemus, ⁊ virgini dei matri deuote ſeruiamus. Euã. Nemo poteſt duobuſ do. Requi re in dñi ca. xiiij. poſt pẽte. fo. 135. Offer. Glorioſe pr̃ philippe, q tua ſequit̃ veſtigia, hu militer deſeruit marię quã attollimus in ſecula.

Secr. H Aec dona dñe de⁹ q ſeruiſ tuiſ regnũ paraſ in cę lis ſcifica, ⁊ hoſtię ſpiritalis obla tione ſuſcepta, ab oĩ pctõꝝ ſerui tute noſ libera, ⁊ interceſſione btĩ philippi fac, vt tibi, tuęq́ȝ digne mereamur ſeruire genitrici. per. Cõi. S alue diue philippe florẽtię decus, lux ⁊ forma ſeruorũ Carnis ab exilio, duc noſ ad regna polorum. Poſtcommunio. P Ietatem tuam domine bea tus philippus pro nobis exoret, vt ſicut beatiſſimę genitri ciſ filij marię ſeruus extitit in ter ris, ita nos ſub tantę matris pa trocinio ad te peruenire cupien tes cum vitę noſtrę protectoreȝ habere mereamur in cęlis. p. eũ.

die 24 ¶ In. ſ. barthololo. apli. Introi. Ibi autem nimiſ honorati ſũt amici tui deus: nimis confor tatus eſt principatus eorum. ps. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio. O Mnipotens ſempiterne deus: qui huiuſ diei venerandam ſanctãq́ȝ lętitiam, in beati apoſtoli tui bar tholomęi feſtiuitate tribuiſti: da eccleſię tuę q̃ſumus: ⁊ amare qđ credidit: ⁊ prędicare qđ docuit. Per. Epiſtola. Iam nõ eſtis ho ſpi. in cõi aplõ fo. 197. Gradu. C õſtitues eos principes ſuper oẽm terram: memores erunt nominis tui dñe. ℣. Pro pa tribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. A lleluia. ℣. Te glo rioſus apoſtolorum chorus laudat domine. Euãge. Hoc eſt p̃ceptũ meũ. in cõi aplõ. fol. 198. Offerto. M ihi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: ni mis confortat⁹ eſt principatus eoꝝ. Secre. B Eati apli tui dñe bartholo męi ſolẽnia recẽſentes: quę ſumus: vt eius auxilio, tua bene ficia capiamus: pro quo tibi ho ſtias laudis immolamus. Per. Cõio. V os qui ſecuti eſtis me: ſedebitis ſuper ſedes iudicantes duodecim tribuſ iſrael: dicit dominus. Poſtcõmunio. S Umpſimus dñe pignus re dẽptionis ęternę: ſit nobis, q̃s in teruenienite beato bartholomęo aplõ tuo, vitę p̃ſentis auxiliũ, pa riter ⁊ futurę. Per. ¶ In ſcti lu douici cõfe. regis frãcię. Introi. die

G Audeamus oẽs in dño: diẽ fe 25 ſtũ celebrãtes ſub honore bea ti ludouici: de cuius ſolẽnitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filiũ dei. ps. Exultate iuſti in domino. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio. D Eus, qui beatũ ludouicum confeſſorẽ tuum de terreno ac tẽpali regno, ad celeſtis ⁊ eter ni gloriã tranſtuliſti: eius q̃s me ritis ⁊ interceſſione, regis regum

Jeſu chꝛi filij tui nos coheredes
efficias: ꝛ eiuſdem regni tribuas
eſſe cōſoꝛtes. Per eū. Epi. Bea-
tuꝫ vir, q̄ inuē. in cōi vniuꝫ m̄. fo.
199. Grad. D n̄e, pꝛeueniſti eum in bene
dictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius
coꝛonam de lapide pꝛetioſo. ℣. Uitam pe-
tijt à te, ꝛ tribuiſti ei longitudinē dierū in ſeculū
ſeculi. Alla. ℣. Beatus vir, qui ſuffert ten
tationē: q̄m cū pꝛobatus fuerit: accipiet coꝛonā
vite. Euāge. Rn̄dens ieſus dixit.
Cōfiteoꝛ tibi. in cōi pluri. m̄. fol.
206. Offer. In virtute tua dn̄e letabitur
iuſtus: ꝛ ſup ſalutare tuum exultabit vehemen
ter: deſideriū aiē eius tribuiſti ei. Secreta.

PReſta, q̄s oꝑs deus, vt, ſicut
beatus ludouicuꝫ confeſſoꝛ
tuus p abūdātiā grē tue, oblecta-
mētis mūdialibus ſpꝛetis, ſoli re-
gi xp̄o placere ſtuduit: ita eiuꝫ oꝛo
nos tibi reddat acceptos. Per.
Cōio. Fidelis ſeruus ꝛ pꝛudens, quem cō
ſtituit dn̄s ſuper familiam ſuam, vt det illis in
tempoꝛe tritici menſuraꝫ. Poſtcō.

DEus, qui almū confeſſoꝛem
tuum ludouicuꝫ mirificaſti in ter-
ris, q̄s, vt iam in celis gloꝛioſum
effectū eccleſie tue conſtituas de-
fenſoꝛem: eāmq; eius pꝛecibus ꝛ
meritis ab oi aduerſitate libera-
re digneris. Per do. ¶ In feſto
die sancti auguſtini epi ꝛ ꝯfeſ. Intro.
28 In medio eccleſie aperuit os
eius: ꝛ impleuit eum dominus
ſpū ſapientie ꝛ intellectus: ſto
lam gloꝛie induit eum. Ps.
Bonum eſt confiteri domino
ꝛ pſallere noi tuo altiſſime. ℣. Glia. Oꝛo.

ADeſto ſupplicationibus no-
ſtris oꝑs deus: ꝛ quibus fi-
duciam ſperande pietatis indul-
ges: intercedente beato auguſti-
no confeſſoꝛe tuo atque pontifi-
ce: cōſuete miſericoꝛdie tribue be
nignus effectum. Per dominuꝫ.

Lectio libri Sapientie. Eccl.

ECce ſacerdos magnus: qui ca. 50
in vita ſua ſuffulſit domum: ꝛ in
diebus ſuis coꝛroboꝛauit tēplū.
Templi etiaꝫ altitudo ab ipſo fū
data eſt: duplex edificatio: ꝛ excel
ſi parietes templi. In diebus ip-
ſius emanauerunt putei aquarū:
ꝛ quaſi mare adimpleti ſunt ſupꝛa
modum. Qui curauit genteꝫ ſuā:
ꝛ liberauit illam à pditione. Qui
pꝛeualuit amplificare ciuitatem:
qui adeptus eſt gloꝛiam in con-
uerſatione gentis: ꝛ ingreſſū do-
mus ꝛ atrij amplificauit. Quaſi
ſtella matutina in medio nebule:
ꝛ quaſi luna plena in diebus ſuis
lucet. Quaſi ſol refulgens: ſic iſte
refulſit in templo dei. Quaſi ar-
cus refulgens inter nebulas glo-
rie: ꝛ quaſi flos roſaruꝫ in diebus
vernis. Quaſi lilia, que ſunt in trā
ſitu aque: ꝛ quaſi thus rédolens
in diebus eſtatis. Quaſi ignis ef-
fulgēs, ꝛ thus ardēs in igne. Qua
ſi vas auri ſolidum oꝛnatum om-
ni lapide ꝑtioſo. Quaſi oliua pul
lulans, ꝛ quaſi cypꝛeſſus in altitu
dine ſe extollens. In accipiendo
ipſum ſtolaꝫ gloꝛie: ꝛ veſtiri eum
in cōſūmatione virtutis. In aſcē-
ſu altaris ſancti: gloꝛiā dedit ſācti
tatis amictum. In accipiēdo aūt
partes de manu ſacerdotum: ꝛ
ipſe ſtās iuxta aram. Circa illū co
rona fratrū: ꝛ quaſi plātatio cedri
in monte libano: ſic circa illum ſte
terunt

terunt quaſi rami palmę. Et oēs filij aaron in gloria ſua. Gradu. Os iuſti meditabitur ſapientiā: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ nō ſupplātabunt greſſus eius. Alla. ℣. Auguſtine lux doctorū: firmamentum eccleſię: malleus hereticorū: ſūmum vas ſcientię: pro tuis fidelibus roga deū q̄s, alla. Sequē.

DE profundis tenebrarū: lumē mūdo erit clarū: ⁊ ſcintillat hodie. Olim quidē vas erroris: auguſtinus vas honoris: datus eſt eccleſię. Verbo dei dū obēdit: credit errans ⁊ accēdit ad baptiſmi gratiā. Quā in primis tuebat: verbis ſcriptis execratur: erroris fallaciā. Firmās fidē, formās mores: legis ſacrę perſores: verbi necat gladio. Obmuteſcit fortunatus: cedunt manes ⁊ donatus: tantę lucis radio. Mūdus marcēs ⁊ inanis: ⁊ doctrinis doctus vanis: p peſtē hereticā. Multus cępit fructū ferre: dū in fines orbis terrę: fidē ſparſit vnicā. Monachalis vitę formā: cōquadrauit iuxta normā: cętus apl̄ici. Qui quippe nil habebāt tanq̄ ſuū: ſed viuebāt i cōmune clerici. Sic multorū p ſalute: diu viuēs in virtute: bona tādem ſenectute: dormiuit cū prībus. In extremis nil legauit: q nil ſuū eſtimauit: immo totū reputauit: cōmune cū frībus. Salue gēma cōfeſſorū: lumē xp̄i vox celorū: tuba vitę, lux doctorū: pſul briſſime. Qui te prēm venerant, te ductore pſequāt vitā, in qua gliant beōrū aię. Amē. Euā. Vos eſtis ſal ter. in cōi cōfe: fol. 208. Credo dī q̄ in q̄tuor docto. dī. Offerto. Iuſtus vt palma florebit, ſicut cedrus, quę in libano, eſt multiplicabitur. Secreta.

SAncti confeſſoris tui auguſtini nobis dñe pia non deſit oratio, quę ⁊ munera noſtra conciliet: ⁊ tuam nobis indulgentiam ſemp obtineat. Per. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam, vt det illis in tēpore tritici menſuram. Poſtcōmunio.

UT nobis dñe tua ſacrificia dent ſalutem: beatus confeſſor tuus auguſtinus ⁊ pōtifex queſumus, pcator accēdat. Per.

¶ In ſancti hermetis, Oratio. die 18

DEus, qui beatū hermetem martyrē tuū virtute conſtantię in paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatiōe tribue p amore tuo pſpera mundi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa formidare. Per. Secreta.

SAcrificium tibi dñe laudis offerimus: in tuorum cōmemoratione ſanctorū: da q̄s: vt qđ illis cōtulit ad gloriam: nobis p ſit ad ſalutē. Pe dñ. Poſtcōio.

REpleti dñe bñdictione cęleſti, q̄s clemētiā tuā: vt intercedente beato hermēte martyre tuo, q̄ humiliter gērimus: ſalubriter ſentiamus. per.

¶ In decollatione ſancti ioānis bap. Intro. die 29

IUſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur: plantatus in domo domini: in atrijs dom⁹ dei noſtri. Ps. Bonū eſt cōfiteri dño: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria. Orō.

SAncti ioānis baptiſtę ⁊ martyris tui domine q̄s veneranda feſtiuitas ſalutaris auxilij nobis pſtet effectū. Per. Epla. Beatus vir, qui in ſa. in communi vnius marty. fo. 199. Gradu. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciādū mane miſericordiā tuā: ⁊ veritatem

tuā p noctes. Alleluia. ℣. Juſtus germinabit ſicut liliū: ⁊ floꝛebit in ęternū ante dominū.

ca.6 Sequē. ſ. euangelij ſm̄ Marcū.

In illo tpe: Miſit herodes ac tenuit ioannem: ⁊ vinxit eū in carcerē ꝓpter herodiadē vxoꝛē philippi fratris ſui: qꝛ duxerat eā. Dicebat aūt ioānes herodi. Nō licet tibi habere vxoꝛē fratris tui. Herodias autē iſidiabat illi: ⁊ volebat occidere eū: nec poterat. Herodes enim metuebat ioānē, ſciēs eū virū iuſtū ⁊ ſctū: ⁊ cuſtodiebat eū. Et audito eo, multa faciebat: ⁊ libēter eū audiebat. Et cum dies oppoꝛtunus accidiſſet: herodes natalis ſui cenā fecit pꝛincipibus, ⁊ tribunis, ⁊ pꝛimis galileę. Cūq; introiſſet filia ipſius herodiadis: ⁊ ſaltaſſet: ⁊ placuiſſet herodi, ſimulque diſcūbētibus: rex ait puellę. Pete a me qđ vis: ⁊ dabo tibi. Et iurauit illi: qꝛ qcqd petieris: dabo tibi: licit dimidiū regni mei. Que cū exiſſet: dixit matri ſuę. Quid petā? At illa dixit ei. Caput ioannis baptiſtę. Cūq; introiſſet ſtatim cū feſtinatione ad regē: petiuit dicēs. Uolo vt ꝓtinus des mihi in diſco caput ioānis baptiſtę. Et ꝯtriſtatus eſt rex, ꝓpter iuſiurādū: ⁊ ꝓpter ſimul diſcūbentes noluit eā cōtriſtare: ſed miſſo ſpiculatoꝛe: pꝛecepit afferri caput ioānis in diſco. Et decollauit eū in carcere: ⁊ attulit caput eius in diſco: ⁊ dedit illud puellę: ⁊ puella, dedit matri ſuę. Quo audito, diſcipuli eius venerūt, ⁊ tulerunt coꝛpus eius: ⁊ poſuerunt illud in monumēto. Offer. In virtute tua dn̄e lętabitur iuſtus: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehementer: deſideriū aīe eius tribuiſti ei.

Munera tibi, dn̄e, q̄ Secre. p ſcti martyris tui ioannis baptiſtę paſſione deferimus: qꝛ dū finit in terris, factus eſt celeſti ſede ꝑpetuus: q̄s vt eius obtētu, nobis pꝛoficiant ad ſalutē. Per.

Cōio. Poſuiſti domine in capite eius coꝛonam de lapide pꝛetioſo. Poſtcōio.

Conferat nobis domine ſcti ioannis baptiſtę vtrūq; ſolēnitas: ⁊ magnifica ſacramenta, quę ſumpſimus, ſignificata digne veneremur: ⁊ in nobis potius ēdita gaudeamus. Per dominū.

¶ In ſctē ſabinę marty. Introi. Me expectauerunt peccatoꝛes 29
vt perderent me: teſtimonia tua dn̄e intellexi: oīs cōſummationis vidi finem: latum mandatū tuum nimis. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. ℣. Gloꝛia patri, ⁊. Oratio.

Deus, q inter cętera potentię tuę miracula: etiam in ſexu fragili victoꝛiā martyrij contuliſti: ꝯcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus: ꝑ eius ad te exēpla gradiamur. P. Epl'a. Dn̄e deus exal. in cōi vni⁹ ℣. fo. 213. Grad. Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo lętitię. Alleluia. ℣. Loquebar de teſtimonijs tuis in cōſpectu regū, ⁊ nō cōfūdebar. Euā. Simile eſt regnū celoꝛū theſauro abſcō. in cōi ℣. fo. 214. Offer. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in ęternū. Secre. Hoſtias tibi dn̄e btē ſabinę martyris

martyris tue dicatas meritis be-
nign⁹ aſſume: ⁊ ad ppetuū nobis
tribue pueire ſubſidiū. p. Cōi.
Feci iudicium ⁊ iuſtitiā dñe: non calūnient
mihi ſuperbi: ad oia mandata tua dirigebar:
oēm viā iniquitatis odio habui. Poſtcō.
Diuini muneris largitate ſa-
tiati: q̄s dñe deus nr̄: vt in-
tercedente beata ſabina martyre
tua: in eius ſemper participatio-
ne viuamus. Per do. ¶ In ſcto-
die rū m̄. felicis ⁊ adaucti. Introit⁹.
30 Sapientiam ſctōꝝ narrēt po-
puli: ⁊ laudes eoꝝ nunciet
eccleſia: noia aūt eoꝝ viuēt
in ſclm ſeculi. ps. Exultate
iuſti in dño: rectos decet col-
laudatio. ℣. Glia. Orō.
Maieſtatem tuā dñe ſuppli-
ces deprecamur: vt, ſicut
nos iugiter ſanctoꝝ tuoꝝ cōme
moratione letificas: ita ſemꝑ ſup
plicatione defēdas. Per. Epla.
Expectatio iuſtorum letitia. in
coi pluri. marty. fol. 203. Grad.
Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſūt: ⁊ nō tāget illos
tormentū malitie. ℣. Uiſi ſūt oculis inſipien-
tiū mori, illi aūt ſūt in pace. Alla. ℣. Fulge
būt iuſti: ⁊ tanquā ſcintille in arūdincto diſcur-
rēt in eternū. Euā. Uidēs ieſus tur-
bas. in cōi plu. m̄. fo. 205. Offer
toriū. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti:
⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.
Hoſtias dñe plebis tue inten
de: ⁊ quas in honore ſctōꝝ
tuoꝝ deuota mēte celebrāt: pfi-
cere ſibi ſētiāt ad ſalutē. p. Cōi.
Quod dico vobis in tenebris: dicite in lumi
ne, dicit dominus: ⁊ quod in aure auditis: pre-
dicate ſuper tecta. Poſtcōmun.
Repleti dñe muneribus ſa-
cris, q̄s, vt intercedentibus ſan-
ctis tuis: in gratiarū tuarū ſem-
per actione maneamus. Per d.
¶ In ſctoꝝ m̄. xii. fratrū. Orō. die 1
Fraterna nos domi-
ne martyrū tuoꝝ co
rona letificet: que ⁊ fi
dei nr̄e prebeat incre
menta virtutū: ⁊ mul
tiplici nos ſuffragio ɔſolet. Per.
Sacrata myſteria dñe, ſecr.
p ſcōꝝ martyrū tuoꝝ com
memoratione deuota mente tra-
ctemus: qbus nobis ⁊ pſidiū cre
ſcat ⁊ gaudiū. Per dñs. Poſtcō.
Preſta, q̄s omps deus, vt
quoꝝ memoriam ſacramen
ti participatione recolimus, fidē
quoq3 pficiēdo ſectemur. Per.
¶ In natiui. virgi. marie. Intr. die 8
Salue ſancta parens enixa
puerpera regē: Qui celū ter-
rāq3 regit in ſecula ſeculoꝝ.
ps. Uirgo dei genitrix, quē
totus nō capit orbis: In tua ſe
clauſit viſcera fact⁹ homo. ℣. Glia. Orō.
Famulis tuis, q̄s dñe, cele-
ſtis grē munus impertire:
vt qb⁹ bte vginis partus extitit
ſalutis exordiū: natiuitatis eius
votiua ſolēnitas pacis tribuat in
crementū. p. Lctō libri ſapiētie. Puer. ca. 8
Dominus poſſedit me in ini-
tio viaꝝ ſuarū: anteq̄ qcq̄
faceret a principio. Ab eterno or
dinata ſum, ⁊ ex antiquis, antequā
terra fieret. Necdum erāt abyſſi,
⁊ ego iā cōcepta erā. Necdū fon-
tes aquarū eruperāt: necdū mon
tes graui mole cōſtiterant. Ante
oēs colles ego parturiebar. Ad

huc terrā nō fecerat, ⁊ flumina, ⁊
cardines orbis terrȩ. Qñ ꝑpara-
bat cȩlos, aderā. Qñ certa lege ⁊
gyro vallabat abyſſos. Qñ ethe-
ra firmabat ſurſū, ⁊ librabat fōtes
aquaꝝ. Quādo circūdabat mari
terminū ſuū, ⁊ legē ponebat aqˢ,
ne trāſirent fines ſuos. Qñ appē
debat fūdamēta terrȩ cū eo erā
cūcta cōponēs. Et delectabar ꝑ
ſingulos dies ludens corā eo oī
tpe: ludens in orbe terrarū, ⁊ deli
tiȩ meȩ eſſe cū filijs hominū. Nūc
ergo filij audite me. Beati, qui cu
ſtodiunt vias meas. Audite di-
ſciplinā, ⁊ eſtote ſapiētes: ⁊ nolite
abijcere eā. Beatus vir, q audit
me: ⁊ qui vigilat ad fores meas
quotidie: ⁊ obſeruat ad poſtes
oſtij mei. Qui me, inuenerit inue-
niet vitā, ⁊ hauriet ſalutē a dño.
Gra. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo ma
ria, q̄ ſine tactu pudoris inuēta es mater ſaluato
ris. ℣. Uirgo dei genitrix, quē totus non capit
orbis: In tua ſe clauſit viſcera factus homo.
Alleluia. ℣. Felix es ſacra virgo maria: ⁊
omni laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol
iuſtitiȩ. Alla. ℣. Poſt partū virgo inuio-
lata ꝑmanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis.
ca. 21 Initiū ſācti euāg. ſm Mattheū.
Liber generationis ieſu chri
ſti filij dauid, filij abraham.
Abraham genuit iſaac. Iſaac au
tem genuit iacob. Iacob autem
genuit iudā ⁊ fratres eius. Iudas
aūt genuit phares, ⁊ zarā, de tha
mar. Phares autē genuit eſron.
Eſron aūt genuit arā. Arā au-
tem genuit aminadab. Amina-
dab autē genuit naaſon. Naaſō
aūt genuit ſalmō. Salmon autē
genuit booz de raab. Booz aūt
genuit obeth ex ruth. Obeth au
tem genuit ieſſe. Ieſſe aūt genuit
dauid regē. Dauid aūt rex genuit
ſalomonē ex ea, q̄ fuit vriȩ. Salo-
mō aūt genuit roboā. Roboā au
tē genuit abiā. Abias aūt genuit
aſa. Aſa aūt genuit ioſaphat. Io
ſaphat aūt genuit iorā. Iorā aūt
genuit oziā. Ozias aūt genuit ioa
thā. Ioatham aūt genuit achaz.
Achaz aūt genuit ezechiā. Eze-
chias autē genuit manaſſē. Ma
naſſes aūt genuit amō. Amō aūt
genuit ioſiā. Ioſias aūt genuit ie
choniā ⁊ frēs eius, in trāſmigra-
tione babylonis. Et poſt trāſmi
grationē babylonis: Iechonias
genuit ſalathiel. Salathiel autē
genuit zorobabel. Zorobabel au
tem genuit abiud. Abiud autem
genuit eliachim. Eliachim autē
genuit azor. Azor autem genuit
ſadoch. Sadoch autem genuit
achim. Achim autē genuit eliud.
Eliud autem genuit eleazar. E-
leazar autē genuit mathan. Ma
than autem genuit iacob. Iacob
autem genuit ioſeph virum ma-
riȩ: de qua natus eſt ieſus qui vo
catur chriſtus. Offertoriū. Bea-
ta es virgo maria: q̄ omnium portaſti creato-
rem: genuiſti, qui te fecit: ⁊ in ȩternū permanes
virgo. Aliud offerto. Aue maria gr̄a
plena, dñs tecum: benedicta tu in mulieribus: ⁊
benedictus fructus ventris tui. Secreta.
Unigeniti tui dñe nobis ſuc-
currat humanitas: vt qui
natus de virgine matris integri
tatem non minuit, ſed ſacrauit:
in natiuitatis eius ſolennijs a no
ſtris

ſtris nos piaculis eruens, obla-
tionem nrām ſibi faciat acceptā,
ieſus xp̄s dn̄s nr̄. Qui te. Cōio.
B eata viſcera marię virginis: quę portaue-
uerunt ęterni patris filium. Poſtcōio.
S Umpſimus dn̄e celebrita-
tę annuę votiua ſacramēta:
p̄ſta q̄s: vt ⁊ tp̄alis vitę nobis re-
media prębeant, ⁊ ęternę. Per.
die ¶ In ſcti gorgonij mar. Intro.
9 G Loria ⁊ honore coronaſti eū
domine: ⁊ conſtituiſti eū ſup
opera manuū tuarū. Ps.
Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile
eſt nomen tuum in vniuerſa
terra. V̄. Gloria. Orō.
S Anctus tuus dn̄e gorgo-
nius ſua nos interceſſione
lętificet: ⁊ pia faciat ſolennitate
gaudere. Per dominum noſtrū.
Epiſtola. Beatus vir qui inuen-
tus. in communi vnius marty.
fol. 199. Grad. G loria ⁊ honore co-
ronaſti eum. V̄. Et cōſtituiſti eū ſup opa ma-
nuū tuarū. A lla. V̄. Poſuiſti dn̄e ſup ca-
put eius coronā, de lapide pretioſo. Euā.
Siq̄s vult ve. in cōi vnius mar.
fo. 200. Offerto. P oſuiſti domine in
capite eius coronam, de lapide pretioſo: vi-
tam petijt a te ⁊ tribuiſti ei. Secre.
G Rata tibi ſit dn̄e nr̄ę ſeruitu-
tis oblatio: p qua ſanctus gorgo-
nius martyr interuētor exiſtat.
Per. Cōio. P oſuiſti dn̄e in capite eius
coronam, de lapide pretioſo. Poſtcōio.
F Amiliam tuam deus ſuaui-
tas ęterna cōtingat, ⁊ vege-
tet: quę in martyre tuo gorgonio
chr̄i tui bono iugiter odore paſca-
tur. Per eun. ¶ In ſancti nico-
lai de tolētino confeſſo. Introi.

D Edit dn̄s cōfeſſionē ſancto die
ſuo: ⁊ excelſo in verbo glo- 10
rię: de omni corde ſuo lauda-
uit dn̄m: ⁊ dilexit eum, qui fe-
cit illum. Ps. Bonum eſt
confiteri dn̄o: ⁊ pſallere no-
mini tuo altiſſime. V̄. Gloria. Oratio.
C Oncede, q̄s omp̄s deus: vt
eccleſia tua, quę in fine ſecu-
lorum ineffabili prouidentia bea-
ti nicolai confeſſoris tui virtutū
⁊ miraculorū magnitudine coru-
ſcat, ipſius meritis ⁊ interceſſio-
ne, eliminatis erroribus: ppetua
pace ac vnitate letet. Per. Epi.
Dilectus deo ⁊ ho. in cōi vnius
cōfeſſo. fo. 210. Gradua. I n lege
domini fuit voluntas eius die ac nocte. V̄.
Prędicans pręceptum dn̄i: conſtitutus eſt in
monte ſancto eius. A lleluia. V̄. Hic nico-
laus auguſtini veſtigia ſeruans: Miraculis cla-
rus, poſſidet celeſtia regna. A lleluia. V̄.
Nicolaus hic accenſus fuit ſacro pneumate:
nec fuit offenſus quiſq̄ verbo illius aut ope-
re. Euange. Dixit ſimon petrus
ad ieſū. Ecce nos reliqui. in cōi
apoſt. fol. 198. Offer. L ętent oēs,
q ſperāt in te dn̄e: qm̄ tu benedixiſti iuſto: ſcuto
bone voluntatis tuę coronaſti eū. Secret.
U T grata tibi ſint quę pro ſā-
cti nicolai veneratione offē-
rimus munera: op̄s deus, q̄s vt
pietatis ⁊ religionis ſuę nos fa-
cias amatores. Per dn̄ū. Cōio.
I n fide ⁊ lenitate ipſius magnificauit domi-
nus ſanctum ſuum: ⁊ nomen eius requiretur
a generatione in generationem. Poſtcōi.
P Opulum tuū domine quę
ſumpſimus ſacramenta cu-
ſtodiant: ⁊ qui ſancti nicolai con-
feſſoris tui iugiter implorant au

xiliũ: petitionũ ſuarũ ſalutarem cõſequamur effectum. Per do.

Benedictio panis ſcti nicolai de tolentino ordinis eremitaruʒ ſcti auguſtini. Qñ ꝓcedit ad panẽ bñdicendũ: in pꝛimis ceroferarij, deinde ſubdiaconus cũ cruce: ꝛ ſacerdos cũ pluuiali: ꝛ diacon⁹ indutus: ſacerdotes vero cuʒ cottis eoꝛũſcu frẽs cũ cappis nigris bini ꝛ bini incedãt ꝓceſſionalr: ꝛ cãtẽt hym. in tono. Ut queant laxis.

Te canunt omnes nicolae gentes: te pij patres, ſimul atqʒ matres: voce te colũt pueri canóra votáqʒ ſoluunt. Afferunt ceci, reſonántqʒ muti: quos tua cunctos ope liberaſti: mira decãtãt tua facta claudi laude perẽni. Eruti ꝑ te maris à periclis: quóſqʒ tu moꝛbis varijs grauatos: mille ſanaſti tua magna cũcti dona fatent. Quóſqʒ vexatos bonus expiaſti demonũ dira feritate, quóſqʒ ꝯſequi rurſum véteris dediſti lumina vitẽ. Magne celeſtis habitatoꝛ aulẽ: magne cui tñ tribuit ſupernus poſſe, quẽ tñ dñatoꝛ alti auxit olympi. Laus pij ſummo genitóqʒ ſemꝑ: qqʒ ꝓcedit deus ex vtroqʒ ſpũs ſcũs: deus vnus idẽ laus ſibi ſemꝑ. Amẽ. Cũ aũt puenerit ad locũ: tũc ſubdiaconus incipiet cantare epiſtolam. Lectio libri Regũ.

ca.17 In diebus illis: Factus eſt ſmõ dñi ad heliã theſbitẽ, dicẽs. Surge, ꝛ vade ĩ ſareptã ſidonioꝛũ: ꝛ manebis ibi: ꝓcẽpi enim ibi mulieri viduẽ, vt paſcat te. Surrexit, ꝛabijt ĩ ſareptã. Cũqʒ veniſſet ad poꝛtã ciuitatis: apparuit ei mulier vidua colligens ligna: ꝛ vocauit eã: dixitqʒ ei. Da mihi paululũ aq̃ in vaſe, vt bibã. Cũqʒ illa ꝑgeret vt afferret: clamauit poſt tergũ eius, dicẽs. Affer mihi obſecro ꝛ buccellam panis in manu tua. Que rñdit. Viuit dñs deus tuus: q2 nõ habeo panẽ niſi q̃tũ pugillus capere põt farinẽ in hydria: ꝛ paululũ olei in lecytho. En colligo duo ligna, vt ingrediar, ꝛ faciã illud mihi ꝛ filio meo, vt comedámus ꝛ moꝛiámur. Ad q̃ helias ait. Noli timere: ſed vade ꝛ fac ſicut dixiſti. Veruntñ mihi primũ fac de ipſa farinula ſubcineritiũ panẽ paruulũ, ꝛ affer ad me: tibi autẽ ꝛ filio tuo facies poſtea. Hec aũt dicit dñs deus iſrl. Hydria farinẽ non deficiet: nec lecythus olei minuet, vſqʒ in diẽ, in q̃ daturus eſt dñs pluuiã ſup faciẽ terrẽ. Que abijt: ꝛ fecit iuxta verbũ heliẽ. Et comẽdit ipſe, ꝛ illa, ꝛ domus ei⁹. Et ex illa die, hydria farinẽ nõ defecit; ꝛ lecythus olei nõ eſt imminut⁹: iuxta verbũ dñi, qd̃ locutus fuerat in manu heliẽ.

Cãtoꝛes vero incipiant. R. Comedetis carnes: ꝛ ſaturabimini panibus. Iſte eſt panis, quẽ dedit vobis dñs ad veſcẽdũ. V. Nõ moyſes dedit vobis panẽ de celo, ſed pr meus dat vobis panem de celo verum. Iſte.

Interim diaconus accipit benedictionẽ ꝛ cantat euangeliuʒ. Sequẽtia ſancti euãg. ſm Ioannẽ. ca

In illo tẽpoꝛ: Abijt Ieſus trans mare galileẽ: quod eſt tyberiadis: ꝛ ſequebat eũ multitudo magna: q2 videbãt ſigna q̃ faciebat ſup his q̃ infirmabant. Subijt ergo in mõtem ieſus: ꝛ ibi ſedebat

debat cum diſcipulis ſuis. Erat autẽ primum paſcha dies feſtus iudeorum. Cum ſubleuaſſet ergo oculos ieſus: et vidiſſet, quia multitudo magna veniret ad eum: dicit ad philippum. Unde ememus panes, vt manducent hi? Hoc autẽ dicebat tentans eum. Ipſe enim ſciebat, quid eſſet facturus. Reſpõdit ei philippus. Ducentorum denariorum panes nõ ſufficiunt eis: vt vnuſquiſq; modicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex diſcipulis eius andreas, frater ſimonis petri. Eſt puer vnus hic, qui habet quinq; panes hordeaceos, et duos piſces. Sed hec quid ſunt inter tantos? Dicit ergo ieſus. Facite homines diſcumbere. Erat autẽ fenum multum in loco. Diſcubuerunt ergo viri numero quaſi quinq; millia. Accepit ergo ieſus panes: et cum gratias egiſſet: diſtribuit diſcumbentibus. Similiter et ex piſcibus quantum volebant. Ut autẽ impleti ſunt: dixit diſcipulis ſuis. Colligite, que ſuperauerunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, et impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum, ex quinq; panibus hordeaceis, que ſuperfuerunt his, qui manducauerant. Illi ergo homines, cum vidiſſent quod fecerat ieſus ſignum: dicebant: Hic eſt vere propheta, qui venturus eſt in mundum. Completo vero cantores cantant. R. Reſpexit helias ad caput ſuum ſubcinericium panem: qui ſurgens comedit et bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vſq; ad montem dei. V. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in eternum. Et ambulauit. Dñs vo. Oremus.

Domine ieſu xpe, qui benedixiſti quinq; panes in deſerto: multiplica ſup fideles tuos miſericordiam tue pietatis: quemadmodum feciſti cum patribus nr̃is in tua miſericordia ſperantibus: et bn̄ ✠ dicere et ſcti ✠ ficare digneris hanc creaturam panis: quam ad vſum ſubditorum fideliũ tribuiſti: quatenus a quocunq; ſumpta fuerit: bn̄ ✠ dictionis tue opulentia repleatur, et gratiarum actione per te in viſceribus ipſorum ſanctificetur. Per chriſtum dominum noſtrum. R. Amen. Oremus.

Domine ſancte, pater omnipotens, ſempiterne deus: qui per potentiam tuam panem iſtum in forma viſibili tribuiſti: et magnitudinis largitatis tue humanis vſibus emanare de ſegete iuſſiſti: te ſuppliciter exoramus: vt hunc panem, quem negligentia nr̃a polluit: ſancti ſpũs gratia ad munditiam reuocet, et ſci ✠ ficet, mundet, ac purificet: vt turpitudo callidi hoſtis abſcedat: ac familie tue deinceps cum benedictione comeſtibilis tribuatur: et comedentium mundentur corda: et corpora ipſorum per tuam gratiam ſcificentur. Per chriſtum dñm noſtrum. Oremus.

Precamur dñe deus tue pietatis clementiam: vt panem iſtum celeſti benedictione ſanctifices: et ita ex hoc fugare digneris omnem diabolice tentationis curſum: vt quicunq; ex hoc comederit: totius virtutis et ſanitatis dulcedine perfruatur: et tibi ſanctificatori ac ſaluatori omnium gratias cum gaudio et letitia agere mereatur. Per xpm dñm noſtrum. Oremus.

Te igitur dñe ſuppliciter de-

precamur: vt benedicere ⁊ ſanctificare digneris hanc creaturam panis: vt quicunque ex eo guſtauerit: p dilectionē dilecti tui nicolai de tolentino, ꝯſequat̄ vitā ęternā: ⁊ extinguē ab oībus digne ſumētibus, ſi qd veneni, ſi qd mortiferę opationis ꝯtractū fuerit, ⁊ clemēter eos defēde. Per do. Oremꝰ.

Deus ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i, cuius verbo celi firmati ſūt: cui oīa ſubdita ſūt: cui oīs creatura deſeruit: ⁊ poteſtas ſubiecta eſt, ⁊ metuit, ⁊ expaueſcit: nos te ad auxiliū ꝓuocamus: cuius audito nomine ſerpens cōquieſcit: draco fugit: ſilet vipera, ⁊ oīa venenata, ⁊ adhuc fortia aīalia reptantia noxia terrētur: ⁊ oēs aduerſę ſalutis humanę radices areſcūt: te ergo dn̄e ſuppliciter depcamur, vt bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ ficare digneris hanc creaturā panis: vt quiſquis ex hoc comēderit: p interceſſionē dilecti tui nicolai de tolentino vitā ęternā ꝯſequatur. Per xp̄m dn̄m noſtrū. Oro.

Populum tuū dn̄e, quę ſumpſimus ſacramenta cuſtodiāt: vt qui ſancti nicolai de tolētino cōfeſſoris iugiter implorāt auxiliū: petitionū ſuarū ſalutarē ꝯſequant̄ effectū. Per xp̄m dn̄z. Cōpletis oībus aſpergatur ⁊ incenſentur: poſtea fit diſtributio. Fratres vero bini ⁊ bini humiliter accedant ad ſacerdotem cum deuotione: ⁊ ſuſcipiant panem: laici vero poſtea. Et illum ponāt in aliquo panno lineo mundo cum reuerentia ⁊ deuotione. Interim quod fit diſtributio in populo: preſbyteri ſeu fratres cantant hymnū ſancti nicolai. Laudibus ſummis celebramus omnes. In tono. Ut queant laxis. Prout habes in breuiario: poſtea antiphonam eius. Nicolaus verus chriſti pauper virgo a deo electus obediētiam iugiter ſeruans, eremitarum ordinem ſignis ⁊ virtutibus decorauit. Completa diſtributione: ſacerdotes cātāt alta voce. V. Panem celi dedit eis. Alleluia alleluia. R. Panem angelorum manducauit homo. Alleluia. Gloria. V. Educas panem de celo. Alleluia. R. Et vinū letificet cor hominis. V. Dn̄s vobiſcū. Oro.

Concede, qs̄ omīps deus: vt eccleſia tua, quę in fine ſeculorū ineffabili prouidentia bti nicolai cōfeſſoris tui virtutum ⁊ miraculorum magnitudine coruſcat: ipſius meritis ⁊ interceſſione, calamitatis erroribus: ppetua pace ac vnitate letetur. Per. Cū maxima reuerentia retinebis hunc panē in domo pro occurrētibus neceſſitatibus: quia ab eugenio Papa laudata fuit huiuſmodi benedictio. ¶ In ſctōrū mar. prothi ⁊ hyacinthi. Intro. die 11

Edicant ſancti gentes: ⁊ dominantur populis: ⁊ regnabit dn̄s deꝰ illorū in ppetuū. Ps. Exultate iuſti i dn̄o: rectos decet collaudatio. V. Gloria. Oro.

Beatorū ꝓthi ⁊ hyacinthi nos dn̄e foueat ꝓtioſa ꝯfeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueat̄. p. Epla. Reddet deus. in cōi pluri. m. fol. 204. Gradu. Exultabunt ſcti in gloria: letabuntur in cubilibus

lib⁹ ſuis. ℣. Cātate dño cāticū nouū:
laus eius in eccleſia ſctōꝝ. Alla. ℣.
Pretioſa in cōſpectu dñi: mors ſctōꝝ
eius. Euāg. Cū audieritis. in cōi
pluri. mar. fol. 206. Offer. Glo-
riabunt in te oēs, qui diligūt nomē tuū:
qm̄ tu dñe benedices iuſto, dñe vt ſcuto
bonęvolūtatis tuę coronaſti nos. Secre.
PRo ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ,
ꝓthi ⁊ hyacinthi cōmemo-
ratione, munera tibi dñe, quę de-
bemus, exoluimus, pręſta qs, vt
remedium nobis perpetuę ſalu-
tis operentur. Per dnm. Cōio.
Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt
de laqueo venantium. Poſtcōio.
UT ꝓcepta nos dñe tua ſan-
cta purificent: beatoꝝ pro-
thi ⁊ hyacinthi quęſumus implo
die ret oratio. Per do. ¶ In exalta-
14 tione ſanctę crucis. Introitus.
Nos aūt gloriari oportet
in cruce dñi nr̄i ieſu chri-
ſti: in quo eſt ſalus, vita ⁊
reſurrectio nr̄a: ꝑ quē ſal
uati ⁊ liberati ſumus. Ps.
Deus miſereat nr̄i, ⁊ be-
nedicat nobis: illuminet vultū ſuū ſuꝑ
nos, ⁊ miſereat nr̄i. ℣. Gloria. Oro.
DEus, qui nos hodierna die
exaltationis ſāctę crucis an-
nua ſolennitate lętificas: pſta qs,
vt cuius myſteriū in terra cogno
uimus, eius redēptionis pmia in
cęlo mereamur. Per eū. Lectio
ca.2 eplę bti pauli apli ad Philippen.
FRatres: Chriſtus factus
eſt pro nobis obediēs vſq;
ad mortē, mortē aūt crucis. Pro
pter quod ⁊ deus exaltauit illū:
⁊ donauit illi nomen, qđ eſt ſuper
omne nomen: vt in nomine Ieſu
omne genu flectatur, cęleſtiū, ter-
reſtrium, ⁊ infernorum, ⁊ omnis
lingua confiteatur, qa dñs nr̄ Ie-
ſus chriſtus ī gloria eſt dei patris.
Gra. Chrīs factus eſt pro nobis obe
diēs vſq; ad mortē: mortē aūt crucis. ℣.
Propter qđ ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ de-
dit illi nomē, qđ eſt ſuꝑ oē nomē. Alla.
℣. Dulce lignū, dulces clauos, dulcia fe
rēs pōdera: q ſola fuiſti digna ſuſtinere
regē cęloꝝ ⁊ dñm. Allia. ℣. Nos aūt
gloriari oportet in cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i.
Sequē. ſcti euāge. ſm Ioānem.
IN illo tpe: Dixit Ieſus tur- ca.12
bis iudęoꝝ. Nūc iudiciū eſt
mundi: nūc princeps mūdi huius
eijcietur foras. Et ego ſi exaltat⁹
fuero a terra: oīa trahā ad meip-
ſum. Hoc aūt dicebat, ſignificās
qua morte eſſet moriturus. Rn̄-
dit ei turba. Nos audiuimus ex
lege: qꝛ chriſtus manet in ęternū.
Et quō tu dicis, oportet exaltari
filiū hominis? Quis eſt iſte filius
hois? Dixit ergo eis Ieſus. Ad-
huc modicū lumen in vobis eſt.
Ambulate dū lucem habetis: vt
non tenebrę vos cōprehendant.
Et q ambulat in tenebris: neſcit
quō vadat. Dū lucem habetis:
credite in lucem vt filij lucis ſitis.
Offerto. Protege dñe plebem tuā
per ſignum ſanctę crucis ab omnibus
inſidijs inimicoꝝ omniū: vt tibi gratā
exhibeamus ſeruitutē: ⁊ acceptabile fiat
ſacrificiū noſtrum, alleluia. Secreta.
IEſu chriſti dñi noſtri corpo
re ⁊ ſanguine ſaginādi: per
quem crucis eſt ſanctificatum ve
xillum, qs dñe deus nr̄: vt ſicut il-

lud adorare meruimus, ita peren
niter eius glie ſalutaris potiamur
effectu. Per eũ. Prefa. Ae ter
ne deus. Qui ſalutẽ humani ge.
fo. 96. cõi. Per ſignũ crucis, de ini
micis nr̃is libera nos deus nr̃. poſtcõ.
Adeſto nobis dñe deus nr̃: ⁊
quos ſancte crucis letari fe
ciſti honore, eius quoq; ppetuis
defende ſubſidijs. Per dñm no.
die ¶ In ſanctorũ martyrum Cor
14 nelij ⁊ Cypriani. Introitus.
Sacerdotes dei bñdicite
dñm: ſcti ⁊ humiles corde
laudate deũ. ps. Bñdi
cite oĩa opa dñi dño: lau
date ⁊ ſuperaltate eũ in ſe
cula. ℣. Gloria. Oro.
Beatorũ martyrũ pariterq;
põtificũ cornelij, ⁊ cypriani,
nos, qs dñe, feſta tueanť: ⁊ eorũ cõ
mẽdet oro venerãda. Per. Epi.
Qui timẽt dñz, nõ. in cõi plu. m̃.
fo. 204. Gra. Iuſtorũ aie in manu
dei ſũt: ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malitie.
℣. Viſi ſũt oculis inſipiẽtũ mori: illi aũt
ſũt in pace. Alleluia. ℣. Judicabũt ſcti
nationes, ⁊ dñabũť pplis: ⁊ regnabit illo
rũ rex in eternũ. Euã. Videns ieſus
turbas. i cõi plu. m̃. fol. 205. Of
fer. Letamini in dño, ⁊ exultate iuſti:
⁊ gloriamini oẽs recti corde. Secre.
Adeſto dñe ſupplicationib9
noſtris: quas in ſanctorum
tuorũ cõmemoratiõe deferimus:
vt q noſtre iuſtitie fiduciã nõ ha
bemus, eorũ qui tibi placuerunt
meritis adiuuemur. Per. Cõio.
Gaudete iuſti in dño, alleluia: rectos
decet collaudatio: allã. poſtcõ.
Queſumus dñe ſalutaribus
repleti myſterijs: vt quorum ſo
lennia celebramus, eorum oratio
nibus adiuuemur. Per dñm no.
¶ In ſãcti nicomedis m̃. Intro. die
Letabitur iuſtus in dño, 15
⁊ ſperabit in eo: ⁊ lauda
buntur oẽs recti corde.
ps. Exaudi deus oratiõ
nem meam cũ deprecor:
a timore inimici eripe ani
mam meã. ℣. Gloria patri, ⁊c. Oro.
Adeſto dñe populo tuo: vt
beati nicomedis martyris
tui merita preclara ſuſcipiens, ad
impetrãdã miſericordiam tuam,
ſemper eius patrocinijs adiuue
tur. per. Epla. Juſtus cor ſuum
tradidit. in cõi vnius m̃. fo. 199.
Gra. Poſuiſti dñe ſup caput eius co
ronã de lapide precioſo. ℣. Deſiderium aie
eius tribuiſti ei: ⁊ volũtate labiorũ eius
nõ fraudaſti eũ. Allia. ℣. Gloria ⁊ ho
nore coronaſti eũ dñe. Euã. Niſi gra
nũ fru. in cõi vni. m̃. fo. 200. Of
fer. In virtute tua dñe letabiť iuſtus:
⁊ ſup ſalutare tuũ exultabit vehemẽter:
deſideriũ aie eius tribuiſti ei. Secre.
Suſcipe dñe munera propi
tius oblata: que maieſtati
tue btĩ nicomedis martyris tui cõ
mẽdet oro. per. Cõi. Qui vult ve
nire poſt me: abneget ſemetipſũ: ⁊ tollat
crucem ſuã, ⁊ ſequať me. Poſtcõio.
Purificent nos domine ſa
cramenta, que ſumpſimus:
⁊ intercedente beato nicomede
martyre tuo, a cunctis efficiant
vitijs abſolutos. Per dñm no.
¶ In ſanctorum martyrũ Lu die
cie ⁊ geminiani, ⁊ ſancte euphe 16
mie virginis ⁊ marty. Introitus.
Iuſti

Iuſti epulentur, ꝛ exultent in cō-
ſpectu dei: ꝛ delectētur in letitia.
Ps. Exurgat deus, ꝛ diſſipent
inimici eius: ꝛ fugiant, q oderūt
eū, à facie eius. **℣.** Gloria pa.

Preſta dn̄e p̄cibus **Oratio.**
nr̄is cū exultatione p̄uētū:
vt quorū diē paſſionis annua de
uotione recolimus: etiam fidei
conſtantiā ſubſequamur. Per.
Epiſtola. Sancti per fidem. **in
cōi pluri. mar.** fol. 204. **Gradu.**
Pretioſa in conſpectu domini mors ſanctoꝝ
eius. **℣.** Credidi, propter quod locutus ſū:
ego autem humiliatus ſū nimis. **Alla. ℣.**
Exultabunt ſācti in gloria: letabuntur in cubili-
bus ſuis. **Euāge.** Deſcēdens ieſus
de. **in cōi plu. m̄.** fol. 205. **Offer-
torium.** Mirabilis deus in ſanctis ſuis:
deus iſrael ipſe dabit virtutem ꝛ fortitudinem
plebi ſue: benedictus deus. **Secre.**
Vota populi tui, q̄s dn̄e, pro
pitiatus intende: ꝛ quorum nos
tribuis ſolēnia celebrare: fac gau
dere ſuffragijs. Per do. **Cōio.**
Iuſtorū aīe in manu dei ſunt: ꝛ nō tāget il-
los tormentū malitie: viſi ſunt oculis inſipien
tium mori: illi autem ſūt in pace. **Poſtcō.**
Exaudi dn̄e preces nr̄as: ꝛ
ſctōrū tuoꝝ, quoꝝ feſta ſo-
lenniter celebramus, continuis
foueamur auxilijs. Per dn̄m no.

¶ **In feſto ſacrorum ſtigmatum**
die **beati franciſci. Introitus.**
17 Nos autem gloriari opor-
tet in cruce domini noſtri Je
ſu chriſti: in quo eſt ſalus, vi-
ta, ꝛ reſurrectio noſtra: p quē
ſaluati ꝛ liberati ſumus. **Ps.**
Deus miſereatur noſtri, ꝛ be
nedicat nobis: illuminet vultū ſuū ſuper nos, ꝛ
miſereatur noſtri. **℣.** Gloria pa. **Oratio.**

Deus, qui mira crucis myſte-
ria in btō franciſco confeſſo
re tuo multiformiter demonſtra-
ſti: da nobis q̄s: deuotionis ſue
ſemper exēpla ſectari: ꝛ aſſidua
eiuſdem crucis meditatione mu
niri. Per dn̄m. **Lectio epiſtole
beati pauli apoſtoli ad Galatas.** ca. 6
Fratres: Mihi autem abſit
gloriari: niſi in cruce dn̄e nr̄i
ieſu xpi: p quē mihi mundus cru-
cifixus eſt, ꝛ ego mūdo. In chri-
ſto enim ieſu neq̄ circunciſio ali-
quid valet, neq̄ p̄putium, ſed no
ua creatura. Et quicunq̄ hāc re
gulā ſecuti fuerint: pax ſup illos
ꝛ miſericordia: ꝛ ſuper iſrael dei.
De cetero nemo mihi moleſtus
ſit. Ego eniꝫ ſtigmata dn̄i ieſu in
corpore meo porto. Gratia dn̄i
nr̄i ieſu chriſti, cuꝫ ſpiritu veſtro
fratres. Amen. **Grad.** Os iuſti
meditabit ſapientiā, ꝛ lingua eius loquet iudi-
ciū. **℣.** Lex dei eius in corde ipſius: ꝛ nō ſup
plātabunt greſſus eius. **Alla. ℣.** Chriſto cō
fixus ſū cruci: viuo aūt iā nō ego: viuit vero in
me chriſtus. **Euāge.** Siq̄s vult ve.
in cōi vni9 m̄. fo. 209. **Offer.** De
ſideriū aīe eius tribuiſti ei dn̄e: ꝛ volūtate labio
rū eius nō fraudaſti eū: poſuiſti in capite eius
coronam de lapide pretioſo. **Secreta.**
Abſit nobis, q̄s dn̄e ieſu chri
ſte: beatiſſimi patris nr̄i frā-
ciſci pia, humilis, ꝛ deuota ſuppli
catio: in cuius carne prerogatiua
mirabili paſſionis tue ſacra ſtig-
mata renouaſti: ꝛ p̄ſta, vt virtute
p̄ſentis oblationis, tue paſſionis
circa nos bn̄ficia iugiter ſentia-
mus. Qui viu. **Cōio.** Qui vult ve

nire post me, abneget semetipſum, ⁊ tollat crucem ſuam, ⁊ ſequatur me. Poſtcōio.

OMnipotens ſempiterne deus: qui frigeſcente mundo, ad inflā mandum corda noſtra: in carne beatiſſimi patris noſtri franciſci paſſionis tue ſacra ſtigmata renouaſti: cōcede ꝓpitius: vt eius meritis ⁊ precibus, dignos fructus penitētie faciamus. Qui. ¶ In

die vig. ſ. matthei apli ⁊ euā. Intro.

20 Ego autem ſicut oliua fructificaui in domo dñi: ſperaui in miſericordia dei mei: ⁊ expectabo nomē tuū: quoniam bonum eſt ante conſpectum ſanctorum tuorū. Ps. Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate? ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio.

DA nobis, q̄s oēs deus: vt bti matthei apli tui ⁊ euangeliſte: quā ꝓuenimus venerāda ſolēnitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutē. Per dñz. Epla. Beatus hō q̄ inue. in cōi vnius mar. fol. 199. Grad. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiā tuā: ⁊ veritatē tuam per noctem.

Sequentia ſcti euāge. ſcdm Lucā.

ca. 5 In illo tpe: Uidit ieſus publicanū hoīe leui, ſedentem ad theloneuz: ⁊ ait illi. Sequere me. Et relictis oībus ſurgēs ſecutus eſt eū. Et fecit ei cōuiuiū magnuz leui in domo ſua. Et erat turba multa publicanorꝫ, ⁊ aliorꝫ, qui cū illis erāt diſcūbētes. Et murmurabāt phariſei ⁊ ſcribe eorū, dicētes ad diſcipulos eius. Quare cū publicanis ⁊ pctōribus māducātis ⁊ bibitis? Et rñdens ieſus, dixit ad illos. Nō egent, q ſani ſunt, medico: ſed, q male habent. Nō enim veni vocare iuſtos, ſed peccatores ad penitentiam. Offer. Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuū tuarꝫ dñe. Secre.

Apoſtolice reuerētie culmē offerimus ſacris myſterijs imbuendum: pſta q̄s dñe: vt beati matthei euangeliſte ſuffragijs, cuius natalitia preuenimus: hec plebs tua ſemper ⁊ ſua vota depromat, ⁊ deſiderata pcipiat. P. Cōio. Poſuiſti dñe in capite eius coronā de lapide pretioſo. Poſtcōio.

Beati matthei euāgeliſte, q̄s dñe, ſupplicatione placatus: ⁊ veniam nobis tribue, ⁊ remedia ſēpiterna concede. P. ¶ In ſancti matthei apoſtoli ⁊ euāg. Intro. die

21 Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquet iudiciū: lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli emulari in malignātibus: neqꝫ zelaueris facientes iniqtatē. ℣. Glia. Oīo.

Beati euangeliſte matthei, dñe pcibus adiuuemur: vt qđ poſſibilitas nr̄a nō obtinet: eius nobis interceſſione donet. Per. Epi. Similitudo vul. in cōi apo. fo. 198. Grad. Beatus vir, qui timet dñm: in mandatis eius: cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit ſemen eius: generatio rectorꝫ bñdicetur. Alleluia. ℣. Te glorioſus apoſtolorum chorus laudat domine. Sequentia ſancti euāge. ſcdm Mattheum. ca. 9

In illo tpe: Uidit ieſus hominem ſedentem in theloneo, mattheum noīe: ⁊ ait illi, ſequere me.

me. Et ſurgens ſecutus eſt eum Et factum eſt diſcūbēte eo in domo: ecce multi publicani ꝛ peccatores venientes, diſcumbebant cum ieſu, ꝛ diſcipulis eius. Et videntes phariſei dicebāt diſcipulis eius. Quare cum publicanis ꝛ pctōribus manducat magiſter veſter? At ieſus audiēs, ait. Nō eſt opus valentibus medicus: ſed male habentibus. Euntes autē diſcite: quid eſt: miſericordiam volo: ꝛ non ſacrificiū. Non enim veni vocare iuſtos, ſed pctōres. Offertorium. Poſuiſti domine in capite eius coronam de lapide pretioſo, vitam petijt a te, ꝛ tribuiſti ei, alleluia. Secreta.

Supplicationib⁹ apoſtolicis beati matthei euangeliſtę, q̄s dn̄e, eccleſię tuę cōmendetur oblatio: cuius magnificis predicationibus erudit. Per. Cōio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo, gloriā ꝛ magnū decorem impones ſup eum dn̄e.

Perceptis dn̄e ſacris: beato mattheo apoſtolo ꝛ euangeliſta interueniente: deprecamur: vt q̄ pro eius celebrata ſunt gloria: nobis proficiāt ad medelā. Per. Poſtcōi. ¶ In ſanctorū

die m̄. mauritij ꝛ ſocior eius. Intro.

22 Salus autem iuſtorū a dn̄o, ꝛ protector eorū eſt in tpe tribulationis. Ps. Noli emulari in malignantibus, neqꝫ zelaueris facientes iniquitatē. ℣. Gloria pa. Orō.

Annue, q̄s ops deus, vt ſactorū martyrū tuorum, mauritij, ꝛ ſociorum eius, nos letificet feſtiua ſolēnitas: vt quorum ſuffragijs nitimur: eorum natalitijs gloriemur. per. Epl̄a. Scti p fidē. in cōi pluri. m̄. fo. 204. Gradua. Glorioſus deus in ſanctis ſuis, mirabilis in maieſtate, faciens prodigia. ℣. Dextera tua dn̄e glorificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicum. Alleluia. ℣. Sancti ꝛ iuſti in dn̄o gaudete: vos elegit deus in hereditatem ſibi. Euāge. Deſcendens ieſus de mō. in cōi plu. m̄. fo. 205. Offerto. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutē ꝛ fortitudinē plebi ſue: benedictus deus. Secre.

Reſpice, q̄s dn̄e, munera: quę in ſanctorū martyrum tuorum mauritij, ꝛ ſociorū eius commemoratione deferimus: ꝛ preſta: vt quorum honore ſunt grata: eorum nobis fiant interceſſione perpetua. Per dn̄m. Cōio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum dn̄e eſcas volatilibus celi: carnes ſctōrū tuorum beſtijs terre: ſcd̄m magnitudinem brachij tui poſſide filios morti punitorum. Poſtcōio.

Celeſtibus refecti ſacramētis ꝛ gaudijs ſupplices te rogamus dn̄e: vt quorū gloriamur triumphis: protegamur auxilijs. Per dominum. ¶ In ſanctorū die

marty. cypriani ꝛ iuſtinę. Intro. 26

Clamauerunt iuſti, ꝛ dominus exaudiuit eos: ꝛ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Ps. Benedicam dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiri. Oratio.

Beatorum martyrū cypriani ꝛ iuſtinę nos dn̄e foueāt continuata preſidia: quia non dēſinis propitius intueri: quos ta-

libuſ auxilijſ cõceſſeriſ adiuuari. Per. Epla. Lingua ſapientiuz. in cõi pluri. m̃. fol.203. Gradu. Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Cantate domino canticũ nouum: laus eius in eccleſia ſanctorum. Alleluia. ℣. Sancti tui domine benedicent te: gloriam regni tui dicent. Euangel. Attendite à falſis pro. Dñica. vij. poſt penteco. fol.130. Offertoriuz. Letamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secreta.

MUnera tibi dñe nr̃e deuotionis offérimus: que ⁊ pro tuorum tibi grata ſint honore iuſtorum: ⁊ nobis ſalutaria, te miſerante reddant. Per do. Cõio. Iuſtorum aie in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentuz malitie, viſi ſunt oculis inſipientium mori: illi autez ſunt in pace. Poſtcõ.

PReſta nobiſ, queſumuſ domine, intercedentibus ſanctis tuis cypriano ⁊ iuſtina: vt, quod ore contingimus, pura mẽte capiamus. Per dominum no.

die 27 In ſanctoruz marty.coſme ⁊ Damiani. Introit.

SApientiam ſanctorũ narrẽt populi: ⁊ laudes eorum nunciet eccleſia, noia autem eorum viuent in ſeculũ ſeculi. Ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri. Oro.

PReſta, qs ops deus, vt qui ſcõrũ martyrũ tuorũ coſme ⁊ damiani natalitia cólimus: à cunctis malis iminentibus, eoruz interceſſionibus liberemur. Per. Epla. Lingua ſapientiuz. in cõi plurimo. marty fol.203. Grad. Clamauerunt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oĩbus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dñs ijs, qui tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpũ ſaluabũtur. Alleluia. ℣. Hec eſt vera fraternitas: que vicit mundi crimina. xp̃m ſecuta eſt, inclyta tenens regna celeſtia. Euãgel. Uidens ieſus tur. in cõi pluri. m̃. fol.205. Offerto. Gloriabuntur in te oẽs, qui diligunt nomen tuum: qm̃ tu dñe benedices iuſto: dñe vt ſcuto bone voluntatis tue coronaſti nos. Secre.

SAnctorum tuorum nobis dñe pia non deſit oratio: q̃ ⁊ munera noſtra conciliet: ⁊ tuaz nobis indulgentiam ſẽper obtineat. Per dñm. Cõio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum domine, eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuoruz beſtijs terre: ſecundum magnitudinez brachij tui, poſſide filios morti punitorum. Poſtcõio.

PRótegat, qs dñe, populum tuum ⁊ participatio celeſtis indulta cõuiuij, ⁊ deprecatio colláta ſanctoruz. Per do. In dedicatione ſácti michaelis. Intro. die 29

BEnedicite dñm omnes angeli eius potentes virtute: qui facitis verbum eius: ad audiendam vocem ſermonũ eius. Ps. Benedic anima mea dñm: ⁊ oia, que intra me ſunt, nomini ſancto eius. ℣. Gloria. Oro.

DEus, qui miro ordine angelorum miniſteria hominũq; diſpenſas: cõcede ppitius: vt qbus tibi miniſtrantibuſ in celo ſemper aſſiſtit: ab his in terra vita nr̃a muniat. Per. Lcõ libri apocalypſis beati ioannis apli. ca.1

IN diebus illis: Significauit deus, que oportet fieri cito: loquens per angelũ ſuũ ſeruo

uo ſuo ioanni: qui teſtimonium perhibuit verbo dei: ⁊ teſtimonium ieſu chriſti, quęcūq; vidit. Beatus q legit: ⁊ q audit verba prophetię huius, ⁊ ſeruat ea, quę in ea ſcripta ſunt. Tēpus enim prope eſt. Joānes ſeptem eccleſijs q̄ ſunt in aſia. Gratia vobis, ⁊ pax ab eo qui eſt: ⁊ qui erat: ⁊ qui venturus eſt. Et a ſeptem ſpiritibus, qui in conſpectu throni eius ſūt: ⁊ a ieſu chriſto, qui eſt teſtis fidelis: primogenitus mortuorum. ⁊ princeps regū terrę. Qui dilexit nos, ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is in ſāguine ſuo. **Graduale.** Benedicite dn̄m oēs angeli eius potētes virtute: q facitis verbum eius. ℣. Benedic aīa mea dn̄z: ⁊ oia interiora mea nomē ſanctum eius. Alleluia. ℣. Sancte michael archangele defēde nos in prelio: vt non pereamus in tremendo iudicio. Alleluia. ℣. Concuſſum eſt mare, ⁊ contremuit terra: vbi archangelus michael deſcendebat de cęlo. Alleluia. ℣. Qui facit angelos ſuos ſpiritus, ⁊ miniſtros ſuos flammas ignis. **Sequentia ſancti euangelij ſecundū Mattheum.**

ca. 18

In illo tēpore: Acceſſerunt diſcipuli ad ieſum dicentes. Quis putas maior eſt in regno celorum? Et aduocans Jeſus paruulum: ſtatuit eum in medio eorum, ⁊ dixit. Amen dico vobis, niſi conuerſi fueritis, ⁊ efficiamini ſicut paruuli: non intrabitis in regnū celorum. Quicunq; ergo humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic maior eſt in regno celorum. Et qui ſuſceperit vnum paruulū talem in nomine meo, me ſuſcipit. Qui autem ſcandalizauerit vnū de puſillis iſtis, q in me credūt: expedit ei, vt ſuſpendatur mola aſinaria in collo eius, ⁊ demergatur in profundum maris. Vę mundo a ſcandalis. Neceſſe eſt enim, vt veniāt ſcandala. Veruntamen vę homini illi, per quem ſcādalū venit. Si aūt manus tua vel pes tuus ſcādalizat te: abſcide eum, ⁊ proijce abs te. Bonum eſt tibi ad vitā ingredi debilem vel claudum, q̄ duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignē ęternū. Et ſi oculus tuus ſcādalizat te: erue eum, ⁊ proijce abs te. Bonum eſt tibi cū vno oculo in vitam intrare, quā duos oculos habentem, mitti in gehennam ignis. Videte ne contēnatis vnum ex his puſillis. Dico enim vobis: q angeli eorū ſemper vident faciem patris mei, qui in cęlis eſt. **Offerto.** Stetit angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu ſua: ⁊ data ſunt ei incenſa multa: ⁊ aſcendit fumus aromatum in conſpectu dei: alleluia. **Secreta.**

Hoſtias tibi domine laudis offerimus, ſuppliciter deprecantes: vt eaſdem angelico pro nobis intercedente ſuffragio, ⁊ placatus accipias, ⁊ ad ſalutem noſtram prouenire concedas. Per dominum. **Cōio.** Benedicite omnes angeli domini dominum: hymnum dicite, ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. **Poſtcō.**

Beati archangeli tui michaelis interceſſione ſuffulti:

ſupplices te dñe deprecamur: vt quod ore proſequimur: cõtingamus ⁊ mẽte. Per. ¶ In ſcti hierony. pſbři doct. eximij. Introi.

die 30 IN medio eccleſię aperuit os eius: ⁊ impleuit eũ dominus ſpiritu ſapientię ⁊ intellectus: ſtolam glorię induit eum. Ps. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſállere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria pa.

Oratio.

DEus, qui eccleſię tuę, in exponendis ſacris ſcripturis, beatum hieronymuз glorioſum confeſſorem tuuз: doctorẽ maximũ ⁊ electum prouidére dignatus es: pſta q̃ſumus: vt eiuſdẽ pijs ſuffragantibus meritis, q̃d ore ſimul ⁊ opere docuit, te adiuuãte exercére valeamus. Per do.

Eccl. ca. 50 Lectio libri Sapientię.

ECce confeſſor magnus, qui in vita ſua ſuffulſit domuз: ⁊ in diebus ſuis corroborauit tẽplum. Templi etiam altitudo ab ipſo fundata eſt: duplex ędificatio, ⁊ excelſi parietes templi. In diebus ipſius emanauerunt putei aquarum: ⁊ quaſi mare adimpleti ſunt ſupra modum. Qui curauit gentem ſuã: ⁊ liberauit eaз à perditione. Qui preualuit amplificare ciuitatem: ⁊ adéptus eſt gloriam in conuerſatione gẽtis: ⁊ ingreſſum domus ⁊ atrij amplificauit. Oſtendit ei deus futura: ⁊ abſcõdita antequã euenirent: ⁊ fecit eũ enarrare mirabilia eius. Cognouit enim oẽm ſcientiam: ⁊ inſpexit omnem ſapientiam: annuncians quę preterierũt, ⁊ quę ſuperuentura ſunt. Quaſi ſtella matutina in medio nébulę: ⁊ q̃ſi luna plena in diebus ſuis lucet. Quaſi ſol refulgens: ſic iſte refulſit in templo dei. Quaſi arcus refulgens inter nébulas glorię: ⁊ quaſi flos roſarum in diebus vernis. Quaſi lilia, q̃ ſunt in tranſitu aquę: ⁊ quaſi thus rédolens in diebus ęſtatis: Quaſi ignis effulgẽs, ⁊ thus ardẽs in igne. Quaſi vas auri ſolidum ornatum omni lapide pretioſo. Quaſi oliua pullulans: ⁊ quaſi cypreſſus in altitudine ſe extollens. Corona eſt fratrum, ⁊ lumen, ⁊ ſplẽdor, ⁊ decus omnis eccleſię dei. In cuius ſplẽdore ambulant gentes in fortitudine vſque ad montem domini. Quaſi plantatio cedri in monte libani dedit gloriam deo: ⁊ in labijs ſuis non operatus eſt mendacium: ſed à doctrina linguę ſuę glorificatus. Doctrina oris ſui non deſtructur: ⁊ ſermo labiorum ſuorum permanebit in ſeculum ſeculi. In vita ſua fecit monſtra: ⁊ in morte ſua mirabilia magna operatus eſt.

Graduale. IUſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam: ⁊ veritatem tuam per noctem. Alleluia. ℣. Tu lucerna viatorum es hieronyme beate: in candelabro doctorum, ſpeculum, ⁊ decus vitę: adſit nobis alme pater contra hoſtes preſul vitę. Alleluia. ℣. O robur eccleſię: iubar ſapientię: forma ſanctitatis: mundi lux hieronyme: ſalua nos iuuamine doctor veritatis.

Sequentia.

COrde voce pulſa cęlos: triumphale pange melos: militans eccleſia.

Doctor

Doctor ſacer hieronymus: pro quo tam lete canimus: triumphat in gloria. Hic vir clarus ⁊ inſignis natus oppido ſtridonis: de patre euſebio. Trina lingua eruditus: eſt ſciencia repletus: cum frequenti ſtudio. Dum ſic legit ciceronem, philoſophos ⁊ platonem: emẽdatur verbere. Cardinalis poſt effectus ad orientem profectus eſt abiecto onere. O quàm mire ſanctitatis: culmen ſed ⁊ pietatis: aſcendit in eremo. Scorpionum ⁊ ferarum comes factus: puellarum vexabatur ſtimulo. Bethleem poſtquam ſeceſſit: fama viri innoteſcit: toto orbis tramite. Leo ferus ⁊ immitis: fit domeſticus ⁊ mitis: virtute hieronymi. Longo euo iam confectus: chriſto regi tam acceptus: ad deum perducitur. Ubi deo quàm ſit gratus: quàmqꝫ charus quàm dilectus: ſignis claris panditur. Sic exutus carnem molem: ieſum videt clarum ſolem patris vnigenitum. Lumen videt in lumine: cuius vitemus numine gehennalem gemitum. O interpres verbi dei: ad celeſtis nos diei: perduc luminaria. Nos ad portum ex hoc fluctu: nos ad riſus ex hoc luctu: tua trahat gratia. Amen. Euangelium. Vos eſtis ſal terre. in cõmuni cõfeſ. fol. 208. Credo dicit᷑ q: in quatuor doctoribus dicitur. Offertorium. Confeſſio, ⁊ pulchritudo in conſpectu eius: ſanctitas ⁊ magnificẽtia in ſanctificatione eius. Donis celeſtibus, Secreta. queſumus domine, libera nos tribue mente inſeruire: vt munera que deferimus, intercedente beato hieronymo confeſſore tuo: ⁊ medelam nobis operentur ⁊ gloriã. Per do. Cõio. Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in eternum manebit: ⁊ ſedes eius ſicut ſol in conſpectu meo: ſicut luna perfecta in eternum, ⁊ teſtis in celo fidelis. Poſtcommunio.

Repleti alimonia celeſti, que ſumus dñe: vt interueniente beato hieronymo confeſſore tuo: miſericordie tue gratiam conſequi mereamur. Per do. ¶ In ſancti franciſci ꝯfeſſo. Introit᷒. die 4

Gaudeamus oẽs in dño: diem feſtũ celebrãtes ſub honore beati franciſci: de cuius ſolennitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filiũ dei. Ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. V. Gloria. Sed infra octa. dr. Intro.

Os iuſti meditabitur ſapientiam, ⁊ lingua eius loquetur iudicium, lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli emulari in malignantibus, neque zelaueris facientes iniquitatem. V. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Deus, qui eccleſiam tuã beati franciſci meritis fetu noue prolis amplificas: tribue nobis ex ei᷒ imitatione terrena deſpicere: ⁊ celeſtium donorum ſemper participatione gaudere. Per dominum noſtrũ. Lectio epiſtole beati Pauli Apoſtoli ad Galatas. ca. 6

Fratres. Mihi autem abſit gloriari: niſi in cruce dñi noſtri ieſu xpi: p quẽ mihi mundus crucifixus eſt, ⁊ ego mundo. In xpo enim Jeſu, neqꝫ circunciſio aliquid valet, neqꝫ preputiũ: ſed noua creatura. Et quicũqꝫ hanc regulam ſecuti fuerint: pax ſuper illos ⁊ miſericordia, ⁊ ſuper iſrael dei. De cetero nemo mihi moleſtus ſit. Ego enim ſtigmata domini nři ieſu xpi in corpore meo porto. Gřa dñi nři ieſu Chriſti:

cuȝ ſpũ vĩo frẽs. Amen. Grad. Os iuſti meditabitur ſapientiã, ꝛ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ꝛ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia. ℣. O patriarcha pauperuȝ frãci ſce tuis precibus: auge tuoꝝ numerũ in chari tate chriſti: quos cancellatis manibus: cecitiẽs vt moriens iacob benedixiſti. Alleluia. ℣. Hic franciſcus pauper ꝛ modicus: celum di ues ingreditur: hymnis celeſtibus honoratur. Euãgelium. Reſpondens ieſus dixit. Confiteor tibi pater dñe. in cõi pluri. m̃. fol.206. Offerto. Veritas mea ꝛ miſericordia mea cum ipſo: ꝛ in noĩe meo exaltabit cornu eius. Secre. Munera tibi dñe dicata ſancti fica: ꝛ intercedente beato franciſco, ab omni nos culparuȝ labe purifica. Per dñm. Cõio. Fidelis ſeruus ꝛ prudens, quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam, vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcõio. Eccleſiam tuam, qs dñe, grã celeſtis amplificet: quã bea ti frãciſci illuminare voluiſti glo rioſis meritis ꝛ exẽplis. Per do.

¶ In ſcõrum mart. ſergij, ꝛ bac
die chi: marcelli, ꝛ apuleij. Introit⁹.
7 Multe tribulationes iuſtorum: ꝛ de his oĩbus liberauit eos dñs: dñs cuſtodit oĩa oſſa eo rum: vnum ex his non conte retur. Ps. Benedicam do minum in omni tpe: ſemp laus eius in ore meo. ℣. Gloria pa. Oratio. Sanctoruȝ tuorum nos dñe ſergij, bacchi, marcelli, ꝛ apu leij beata merita proſequãtur: ꝛ tuo ſemper faciant amore feruẽ tes. Per. Epla. Iuſtorũ animẽ. in cõi pluri. m̃. fo.203. Gradua. Clamauerunt iuſti: ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex oĩbus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dñs ijs, qui tribulato ſunt cor de: ꝛ humiles ſpiritu ſaluabit. Alleluia. ℣. Mirabilis dominus noſter in ſanctis ſuis. Euange. Sedente ieſu ſup mon. in cõi pluri. m̃. fol.205. Offerto torium. Anima noſtra, ſicut paſſer, erẽpta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ꝛ nos liberati ſumus. Secreta. Maieſtatem tuaȝ nobis dñe qs hec hoſtia reddat immolan da placatam tuoruȝ digna poſtu latione ſanctoꝝ. Per do. Cõio. Dico aũt vobis amicis meis, ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcõio. Sacramẽtis dñe muniamur acceptis: ꝛ ſcõrum tuorum ſergij, bacchi, marcelli, ꝛ apuleij in terceſſione: contra omnes nequi tias irruentes: armis celeſtibus ptegamur. Per do.

¶ In ſancti marci pape ꝛ confeſſoris. Intro. die
8 Sacerdotes dei benedicite do minũ: ſancti ꝛ humiles corde laudate deũ. Ps. Benedici te omnia opa domini dño: lau date ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ꝛ. Oratio. Exaudi domine preces noſtras: ꝛ intercedẽ te beato marco confeſſore tuo at que pontifice: ſupplicationes no ſtras placatus intende. Per do. Epiſto. Ecce ſacerdos magnus. in cõi conf. fol.208. Graduale. Inueni dauid ſeruũ meum, oleo ſãcto vnxi eũ: manus enim mea auxiliabitur ei: ꝛ brachiũ meũ confortabit eũ. ℣. Nihil proficiet inimi cus in eo: ꝛ filius iniquitatis non nocebit ei. Alleluia. ℣. Iurauit dominus, ꝛ non pẽni tebit

tebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſm ordinem melchiſedech. **Euā.** Homo qdā nobilis abijt i regionē. in cōi cōfeſ. fo. 209. **Offer.** Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. **Secret.**

Accepta tibi ſit dn̄e ſacrate plebis oblatio, pro tuorum honore ſāctorū, quorū ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per dn̄m. **Cōio.** Beatus ſeruus, quez, cū venerit dn̄s, inuenerit vigilantē: amē dico vobis, ſup omnia bona ſua cōſtituet eū. **poſtcōi.**

Da, q̄s dn̄e, fidelibus populis ſāctorū tuorū ſemp veneratione letari, ⁊ eorū perpetua ſupplicatione muniri. Per dn̄m no.

die 9 ¶ **In ſāctorū martyrū dionyſij, Ruſtici, ⁊ eleutherij. Introitus.**

Intret in conſpectu tuo dn̄e gemitus cōpeditorum: redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eoruz: vindica ſanguinez ſanctorum tuorū qui effuſus eſt. **ps.** Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templū ſanctum tuum: poſuerunt hieruſalem in pomorū cuſtodiam. ℣. Gloria patri. **Oratio.**

Deus, q hodierna die beatū dionyſiuz martyrem tuum virtute conſtantie in paſſione roboraſti: quiq3 illi ad predicanduz gētibus gloriā tuā, ruſticū, ⁊ eleutherium ſociare dignatus es: tribue nobis q̄ſumus, ex eorum imitatione pro amore tuo proſpera mundi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa formidare. Per do. **Epl'a.** Iuſtoruz aie. in cōi pluri. m̄. fol. 203. **Grad.** Glorioſus deus in ſanctis ſuis: mirabilis in maieſtate: faciens prodigia. ℣. Dextera tua domine glorificata eſt in virtute: dextera manus tua confregit inimicum. **Alleluia.** ℣. Iudicabunt ſancti nationes: ⁊ dominabuntur populis: ⁊ regnabit illorum rex in eternum. **Euāgelium.** Deſcendens Ieſus de mōte. in cōi plurimo. marty. fo. 205. **Offertoriū.** Letamini in dn̄o ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. **Secreta.**

Oblata tibi dn̄e munera populi tui pro tuoruz honore ſanctorū martyrū, dionyſij, ruſtici, ⁊ eleutherij: ſuſcipe propitius queſumus, ⁊ eorum nos interceſſione ſāctifica. Per dn̄m noſtrū. **Cōio.** Gaudete iuſti in domino: rectos decet collaudatio. **Poſtcōio.**

Sumptis dn̄e ſacramentis, q̄ſumus, vt intercedētibus beatis martyribus tuis dionyſio, ruſtico, ⁊ eleutherio, ad redēptionis eterne proficiamus augmentum. Per dominū noſtruz.

¶ **In prima tranſlatione ſancti Auguſtini dicitur Introitus.** die 11

In medio eccleſie aperuit os eis, ⁊ impleuit eū dn̄s ſpū ſapiētie ⁊ intellectus, ſtolam glorie induit euz. **ps.** Bonum eſt cōfiteri dn̄o ⁊ pſallerē nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊. **Oratio.**

Deus omniū impartitor bonoruz: quiq3 hūc diem beati Auguſtini cōfeſſoris tui atque pōtificis, venerāda tranſlatione iocundas: queſumus, eius precibus glorioſis, nos de terrenis

tráſferre velis ad cóſortia beato-
rũ. Per do. Epla. Teſtificoꝛ co-
rá deo ⁊ chꝛiſto Jeſu. in cõi vnius
cõfeſ. fo.210. vel Ecce ſacerdos
magnus. fol.208. Grad. Os iu
ſti meditabitᷣ ſapientiã: ⁊ lingua eius lo-
quetur iudiciũ. ℣. Lex dei eius in coꝛde
ipſius: ⁊ nõ ſupplãtabũtur greſſus eius.
Alleluia. ℣. Auguſtine lux doctoꝛũ,
firmamentũ eccleſię: malleus hęretico-
rum, ſummũ vas ſcientię: pro tuis fideli-
bus, roga deum q̃ſumus. Euãgeliũ.
Uos eſtis ſal terrę. in communi
confeſſo. fol.211. Offertoꝛium.
Juſtus vt palma floꝛebit: ſicut cedrus
q̃ in libano eſt, multiplicabitur. Secre.
Sancti auguſtini tui ſolénia
nos, q̃s domine, vbiq; lętí-
ficent: vt dum eius tranſlationez
⁊ merita recolimus, patrocinia
ſentiamus. Per dñm no. Cõio.
Fidelis ſeruus ⁊ prudẽs: quẽ cõſtituit
dñs ſuper familiam ſuam: vt det illis in
tempoꝛe tritici menſuraz. Poſtcõio.
Quęſumus omnipotẽs deus
vt, qui cęleſtia alimenta p-
cépimus, intercedẽte beato augu
ſtino cõfeſſoꝛe tuo atq; põtifice,
cuius tranſlationem colimus, per
hęc cõtra omnia aduerſa munia-
mur. Per dñm. ¶ In ſancti cali-
dic ſti papę ⁊ martyris. Introitus.
14 Sacerdotes dei benedici-
te dñm: ſcti ⁊ humiles coꝛ
de laudate deũ. ps. Be-
nedicite omnia opera do
mini dño: laudate ⁊ ſuper
exaltate eum in ſecula. ℣.
Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. Oꝛatio.
Deus, qui nos conſpicis ex
noſtra infirmitate deficere:
ad amoꝛem tuum nos miſericoꝛ-
diter per ſanctoꝛum tuoꝛũ exem-
pla reſtaura. Per dñm no. Epi-
ſtola. Dedit dñs confeſſionem.
in cõi vnius cõfeſ. fo.207. Gra.
Inueni dauid ſeruũ meũ: oleo ſancto
vnxi eũ: manus enim mea auxiliabitᷣ ei:
⁊ bꝛachiũ meũ cõfoꝛtabit eũ. ℣. Nihil
pꝛoficiet inimicus in eo, ⁊ filius iniquitã
tis nõ nocebit ei. Alleluia. ℣. Amauit
eũ dñs ⁊ oꝛnauit eũ, ſtolã gloꝛię induit
eum. Euãgeliũ. Homo q̃dã pér-
egre. in comuni cõfeſſo. fol.209.
Offertoꝛiũ. Ueritas mea ⁊ miſeri-
coꝛdia mea cum ipſo, ⁊ in nomine meo
exaltabitur coꝛnu eius. Secreta.
Myſtica nobis domine pꝛoſit
oblatio: quę nos ⁊ a reati-
bus noſtris expediat, ⁊ perpetua
ſaluatione confirmet. Per dñm
noſtrũ. Cõio. Beatus ſeruus, quẽ,
cum venerit dñs, inuenerit vigilantem:
amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua
conſtituet eum. Poſtcõmunio.
Quęſumus oĩpotens deus:
vt reatuz noſtrũ munera ſa
cra purificẽt, ⁊ recte viuẽdi in no-
bis operentur effectuz. Per do.
¶ In ſci lucę euãgeliſtę. Introi. dic
Mihi autẽ nimis honoꝛati 18
ſunt amici tui deus: nimis
cõfoꝛtatus eſt pꝛincipat⁹
eoꝛũ. ps. Dñe pꝛobaſti
me, ⁊ cognouiſti me: tu co-
gnouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectio-
nem meam. ℣. Gloꝛia patri, ⁊. Oꝛo.
Interueniat pꝛo nobis, q̃s
dñe, ſctũs tuus lucas euan-
geliſta, q crucis moꝛtificationem
iugiter in ſuo coꝛpoꝛe pꝛo tui no-
minis honoꝛe poꝛtauit. p. Epla.
Similitudo

Similitudo vultus q̃tuoꝛ aĩaliũ, in cõi apoſtoloꝝ. fo. 198. Grad. In omnem terrã exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terrę verba eoꝝ. ℣. Celi enarrant gloriam dei, ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum. Alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo: vt eatis, ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus veſter maneat. Euãgeliũ. Deſignauit dñs ⁊ alios. lxxij. in cõi aplo. fo. 198. Offerto. Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum. Secreta.

Donis nos cęleſtibus, da, q̃s dñe, libera mente ſeruire: vt munera, quę deferimus: interueniente beato euangeliſta tuo luca: ⁊ medelam nobis operent̃, ⁊ gloꝛiam. Per do. Pręfatio de apoſtolis. fol. 95. Cõio. Vos, qui ſecuti eſtis me: ſedebitis ſuper ſedes iudicantes duodecim tribus iſrael. Poſtcõio.

Preſta, q̃s omñs deus, vt, quod de ſancto altari tuo accepimus: pꝛecibus beati euangeliſtę tui lucę, ſãctificet animas noſtras: per quod tuti eſſe poſſimus. Per do. ¶ In ſãctoꝝ martyrũ chꝛyſanti ⁊ darię. Introit⁹.

die 25 Iudicant ſancti gentes: ⁊ dominantur populis: ⁊ regnabit dñs illoꝝ in perpetuum. Ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloꝛia pa. Oratio.

Beatoꝛum martyrum tuorum domine, chꝛyſanti ⁊ darię queſumus adſit nobis oꝛatio: vt quos veneramur obſequio, eorum pium iugiter experiamur auxilium. Per dominuꝫ noſtrum. Epiſto. Sapientiam antiquoꝛũ, in cõi plu. m̃. fol. 204. Gradua. Clamauerunt iuſti, ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dñs ijs, qui tribulato ſũt corde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit. Alleluia. ℣. Sancti tui domine benedicent te: ⁊ gloꝛiã regni tui dicent. Euangelium. Attendite a fermento. in commune plurim. mar. fol. 205. Offertorium. Letamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secre.

Populi tui, q̃s dñe, tibi grata ſit hoſtia: quę in natalitijs ſanctoꝛum martyrum tuoꝝ chꝛyſanti ⁊ darię ſolenniter immolatur. Per dñm. Cõio. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. Poſtcommunio.

Myſticis dñe repleti ſumus votis ⁊ gaudijs: p̄ſta q̃s: vt interceſſionibus ſãctoꝝ martyꝝ tuoꝝ chꝛyſanti ⁊ darię: quę tẽporaliter agimus: ſpiritualiter cõſequamur. Per do. ¶ In vigilia aploꝛum ſimonis ⁊ iudę. Intro. die 26

Intret in conſpectu tuo domine gemitus compeditorum: redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum: vindica ſanguinem ſanctorum tuorum qui effuſus eſt. Ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum ſanctum tuum: poſuerunt hieruſalem in pomoꝛum cuſtodiam. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Concede, q̃s oĩs deus, vt ſicut aploꝛũ tuoꝛum ſimonis ⁊ iudę gloꝛioſa natalitia pręuenimus: ſic ad tua beneficia pꝛomerenda, maieſtatem tuã pꝛo nobis ipſi pręueniant. Per eũ. Epiſto-

la. Per manus aūt aplorū. in vigilia de cōi aplorū. fo. 196. Gra. Vindica dn̄e ſanguinē ſanctoꝝ tuorum, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerūt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatilibus cęli: carnes ſanctorum tuorū beſtijs terrę. Euange. Ego ſum vitis vera. in vigilia de coi aplorū. fol. 197. Offerto. Exultabūt ſācti in gloria: lętabuntur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eorum. Secre.

Muneribus noſtris domine apoſtolorum ſimónis ⁊ iudę feſta precedimus: te ſuppliciter deprecantes: vt, quę conſcientię noſtrę prepediuntur obſtaculis: illorum meritis grata reddantur. Per dominū no. Cōio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum dn̄e: eſcas volatilibus cęli: carnes ſanctorum tuorum beſtijs terrę: ſm magnitudinem brachij tui, poſſide filios morti punitorum. Poſtcōio.

Sumpto domine ſacramento ſuppliciter deprecamur: vt intercedentibus beatis aplis tuis ſimóe ⁊ iuda: qd̄ tēporaliter gérimus, ad vitā capiamus ęternam. Per dn̄m. ¶ In feſto apo

die ſtolorū ſimónis ⁊ iudę. Introit⁹.

26 Mihi autem nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis cōfortatus eſt principatus eorum. Ps. Domine probaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, ⁊ reſurrectionem meā. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui. Oratio.

Deus, q nos per btōs aplos tuos ſimónem ⁊ iudam ad agnitionem tui nois venire tribuiſti: da nobis eoꝝ gloriā ſempiternam, ⁊ proficiendo celebrare, ⁊ celebrādo proficere. Per dn̄m.

Epla. Scimus qm̄ diligētibus. in cōi apoſtolorū. fol. 198. Gra. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. Alleluia. ℣. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eoꝝ. Euāgelium. Hęc mando vobis. in cōi apoſtolo. fo. 198. Offertoriū. In omnem terram exiuit ſonus eorū: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. Secreta.

Gloriam dn̄e ſcōrū aplorū tuorū perpetuam venerantes, quęſumus, vt eam ſacris myſterijs expiati digni⁹ celebrem⁹. Per dominum noſtrum. Cōio. Vos, qui ſecuti eſtis me, ſedebitis ſup ſedes, iudicātes duodecim tribus iſrael. Poſtcō.

Perceptis dn̄e ſacramentis ſuppliciter exoramus: vt intercedentibus beatis apoſtolis tuis ſimóne ⁊ iuda, quę pro illorū venerāda gérimus paſſione: nobis proficiant ad medelā. Per.

¶ In vigilia oīum ſcōꝝ. Intro. die

Iudicant ſancti gentes: ⁊ dominantur populis: ⁊ regnabit 31 dominus deus illorum in ppetuum. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri, ⁊ filio. ⁊. Oratio.

Domine deus noſter: multiplica ſuper nos gratiā tuā: ⁊ quorum preuenimus glorioſa ſolennia: tribue ſubſequi in ſácta promiſſione lętitiam. Per dominum noſtrū. Lectio libri apocalypſis beati ioannis apoſtoli. ca. 5

In diebus illis: Ecce ego ioannes vidi in medio throni:

ni,ꝛ quatuoꝛ animalium,ꝛ in me-
dio ſenioꝝ agnū ſtantem:tanq̃
occiſum: habentē cornua ſeptem,
ꝛ oculos ſeptem: qui ſunt ſeptem
ſpiritus dei, miſſi in omnem ter-
ram. Et venit ꝛ accepit librum de
dextera ſedentis in throno. Et
cum aperuiſſet librum: quatuoꝛ
animalia,ꝛ vigintiquatuoꝛ ſenio-
res ceciderunt coram agno: ha-
bētes ſinguli citharas ꝛ phialas
aureas plenas odoꝛamentoꝝ:
quę ſunt oꝛōnes ſctoꝝ. Et can-
tabant canticū nouum, dicentes.
Dignus es dn̄e accipere librum:
ꝛ ſoluere ſignacula eius:qm̄ occi-
ſus es,ꝛ redemiſti nos deo in ſan
guine tuo: ex omni tribu ꝛ lin-
gua,ꝛ populo,ꝛ natione,ꝛ feciſti
nos deo noſtro regnū,ꝛ ſacerdo
tes:ꝛ regnabimus ſup terrā. Et
vidi,ꝛ audiui vocem angeloꝝ
multoꝝ in circuitu throni,ꝛ ſe-
nioꝝ,ꝛ quatuoꝛ animalium. Et
erat numerus eoꝝ millia millium
voce magna dicentium. Dignus
eſt agnus qui occiſus eſt: accipe-
re virtutem,ꝛ diuinitatē,ꝛ ſapien
tiam,ꝛ fortitudinem,ꝛ honoꝛem,
ꝛ gloꝛiam,ꝛ benedictionem in ſe-
cula ſeculoꝝ. Amen. Grad.
Exultabunt ſancti in gloria:letabuntur in cu-
bilibus ſuis. ℣. Cantate domino canticum
nouum: laus eius in eccleſia ſanctoꝝ.
Euange. Deſcendens Jeſus de
mōte. in coi pluri. mar. fol. 205.
Offerto. Exultabunt ſancti in gloria:
letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes Dei
in faucibus eoꝝ. Secreta.
Altare tuum dn̄e deus mu-
neribus cumulamus oblatis, q̄s,
vt ad ſalutem noſtram, omnium
ſanctoꝝ tuoꝝ precatione pro-
ficiant: quoꝝ ſolennia ventura
precurrimus. Per dn̄m. Cōio.
Juſtoꝝ aīę in manu dei ſunt,ꝛ nō tāget il-
los tormentū malitię: viſi ſunt oculis inſipien-
tium moꝛi:illi autē ſunt in pace. Poſtcōio.
Sacramētis domine ꝛ gau-
dijs optata celebritate ex-
pletis, q̄s, vt eoꝝ precibus ad
iuuemur: quoꝝ recoꝛdationi-
bus exhibentur. Per do. ¶ In
feſto omniū ſanctoꝝ. Introi. die. 1

Gaudeamus omnes in
dn̄o: diem feſtum cele-
brantes ſub honoꝛe ſan
ctoꝝ omniū:de quoꝝ
ſolennitate gaudent an-
geli: ꝛ collaudāt filium
dei. ps. Exultate iu-
ſti in domino:rectos de-
cet collaudatio. ℣. Gloria pa. Oratio.
Omnipotens ſempiterne
deus:qui nos omnium ſan
ctoꝝ tuoꝝ merita, ſub vna tri-
buiſti celebritate venerari:queſu
mus, vt deſideratam nobis tuę
propitiationis abundantiā,mul-
tiplicatis interceſſoribus largia-
ris. Per dn̄m. Lectio libri apo-
calypſis beati Joannis apoſtoli. ca. 7
In diebus illis: Ecce ego io
annes vidi alterum angelū
aſcendentem ab oꝛtu ſolis,haben-
tem ſignum dei viui. Et clamauit
voce magna quatuoꝛ angelis:q-
bus datum eſt nocēre terrę ꝛ ma-
ri dicens. Nolite nocēre terrę ꝛ
mari neque arboꝛibus: quoad-
uſq; ſignemus ſeruos dei noſtri
in frontibus eoꝝ. Et audiui nu

merū ſignatorū: centū quadragintaquatuor millia ſignati: ex omni tribu filiorū iſrael. Ex tribu iuda: duodecim millia ſignati. Ex tribu ruben: duodecim millia ſignati. Ex tribu Gad: duodecim millia ſignati. Ex tribu Aſer: duodecim millia ſignati. Ex tribu neptalim: duodecim millia ſignati. Ex tribu manaſſe: duodecim millia ſignati. Ex tribu Symeon: duodecim millia ſignati. Ex tribu Leui: duodecim millia ſignati. Ex tribu Iſachar, duodecim millia ſignati. Ex tribu Zabulon: duodecim millia ſignati. Ex tribu Ioſeph: duodecim millia ſignati. Ex tribu Beniamin: duodecim millia ſignati. Poſt hec vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus, ⁊ tribubus, ⁊ populis, ⁊ linguis, ſtantes ante thronum: in conſpectu agni amicti ſtolis albis, ⁊ palme in manibus eorum. Et clamabāt voce magna, dicētes. Salus deo noſtro: qui ſedet ſuper thronū, ⁊ agno. Et omnes angeli ſtabāt in circuitu throni, ⁊ ſeniorum ⁊ quatuor animalium. Et ceciderunt in cōſpectu throni in facies ſuas, ⁊ adorauerunt deū: dicentes, amen. Benedictio, ⁊ claritas, ⁊ ſapientia, ⁊ gratiarū actio: honor, virtus, ⁊ fortitudo Deo noſtro: in ſecula ſeculorum. Amen.

Grad. Timere dn̄m oēs ſancti eius: qm̄ nihil deeſt timentibus eū. ℣. Inquirentes autem dn̄m: non deficient omni bono. Alleluia. ℣. Venite ad me omnes, qui laboratis ⁊ onerati eſtis, ⁊ ego reficiam vos. Alleluia. ℣. Hec eſt vera fraternitas: que vicit mundi crimina: Chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna celeſtia. Euange. Videns ieſus turbas aſcendit in mon. in cōi pluri. mar. fol. 205. Offerto. Iuſtorum anime in manu dei ſunt, ⁊ nō tanget illos tormētū mortis: viſi ſūt oculis inſipiētium mori: illi autē ſunt in pace. Secreta.

Munera tibi domine noſtre deuotionis offerimus: que ⁊ pro cunctorū tibi grata ſint honore iuſtorum, ⁊ nobis ſalutaria te miſerāte reddant. per. Cōio. Beati mūdo corde, qm̄ ipſi deum videbunt: beati pacifici, qm̄ filij dei vocabunt: beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtitiā, qm̄ ipſorum eſt regnum celorum. Poſtcōio.

Da, queſumus domine, fidelibus populis: omniū ſanctorum tuorum ſemper veneratione letari, ⁊ eorum perpetua ſupplicatione muniri. Per dn̄m.

¶ In ſancti ceſarij marty. Orō. or. 3

Deus, qui nos beati Ceſarij martyris tui annua ſolēnitate letificas: cōcede propitius: vt cuius natalitia colimus: etiam actiones imitemur. Per dn̄m nr̄m. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e, beati Ceſarij martyris tui dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per do. Poſtcōio.

Queſumus oīps deus: vt qui celeſtia alimēta percepimus: intercedente beato ceſario martyre tuo: per hec contra oīa aduerſa muniamur. Per. ¶ In ſctorum

die 8 rū m̄. q̄tuoꝛ coꝛonatoꝝ. Intro.

Intret in conſpectu tuo domine gemitus compeditorum: redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum: vindica ſanguinem ſanctorum tuorum qui effuſus eſt. Ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum ſanctum tuum: Poſuerunt hieruſalem in pomorum cuſtodiam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Oratio.

Preſta, queſumus omnipotens deus: vt qui glorioſos martyres, claudium, nicoſtratuȝ, caſtorium, ſymphorianum, atqȝ ſimplicium, fortes in ſua confeſſione cognouimus: pios apud te in noſtra interceſſione ſētiamus. Per dn̄ȝ no. Epiſtola. Reddet deus mercedem labo. in cōmuni plurimoꝝ mar. fo. 204. Grad. Vindica domine ſanguinem ſanctorum tuorum, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuorum beſtijs terre. Alleluia. ℣. Laudate dn̄m in ſanctis eius, laudate eum in firmamento virtutis eius. Euangeliū. Cum audieritis prelia ⁊ ſeditio. in cōi pluri. mar. fo. 206. Offer. Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt, ⁊ nos liberati ſumus. Secreta

Benedictio tua dn̄e larga deſcendat: que ⁊ munera noſtra, deprecātibus ſctīs tuis, tibi reddat accepta, ⁊ nobis ſacramētū redēptionis efficiat. Per do. Cōio. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum dn̄e, eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuoꝝ beſtijs terre: ſcd̄m magnitudinem brachij tui poſſide filios morti punitoruȝ. Poſtcōio.

Celeſtibus refecti ſacramētis ⁊ gaudijs: ſupplices te domine deprecamur: vt quoꝝ gloriamur triumphis: protegamur auxilijs. Per dominum no.

¶ In ſcti theodori mar. Intro. die 6

In virtute tua dn̄e letabit iuſtus ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehementer: deſideriuȝ anime eius tribuiſti ei. Ps. Qm̄ preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis, poſuiſti in capite eius coronā de lapide p̄cioſo. ℣. Gloria.

Deus, q nos bti theodori martyris tui cōfeſſione glorioſa circūdas ⁊ protegis: p̄ſta nobis ex eius imitatione pficere, ⁊ oratione fulciri. Per do. Oīo.

Epiſto. Spectaculū facti ſumus. in cōi pluri. mar. fo. 208. Grad. Beatus vir, q timet dn̄m: in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemē eius: generatio rectorū benedicet. Alla. ℣. Iuſtus nō cōturbabit: q2 dn̄s firmat manuȝ eius. Euāge. Nihil opertū, qd̄ non reuelet. in cōi vnius m̄. fo. 201. Offer. Gloria ⁊ honore coronaſti eū, ⁊ cōſtituiſti euȝ ſup opera manuū tuarū dn̄e. Secre.

Suſcipe dn̄e fideliuȝ preces cum oblationibus hoſtiarū: ⁊ intercedēte beato theodoro martyre tuo, per hec pie deuotionis officia: ad celeſtem gloriaȝ trāſcamus. Per do. Cōio. Qui vult venire poſt me: abneget ſemetipſuȝ, ⁊ tollat crucem ſuam, ⁊ ſequat me. Poſtcōio.

Preſta nobis, queſumus domine, intercedente beato Theodoro martyre tuo: vt,

quod oꝛe cōtingimus: pura mente capiamus. Per do. ¶ In ſcti martini epiſcopi ꝛ cōfeſ. Introi. die 11

STatuit ei dñs teſtamentum pacis, ꝛ principez fecit eum, vt ſit ſacerdotij dignitas in eternum. ps. Memento dñe dauid, ꝛ oiꝫ māſuetudinis eius. ℣. Gloria. Orō.

DEus, qui conſpicis: quia ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus: concede propitius: vt intercesſione beati martini confeſſoris tui atqꝫ pōtificis: cōtra omnia aduerſa muniamur. Per do. Epiſtola. Ecce ſacerdos magn. in cōmuni cōfeſ. fo.208. Grad. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo, ꝛ inuentus eſt iuſtus. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia. ℣. Beatus vir ſanctus Martinus vrbis turonis requieuit, quem ſuſceperunt angeli atqꝫ archangeli, throni, dominationes, ꝛ virtutes. Euange. Sint lūbi veſtri pꝛecincti. in cōmuni cōfeſſo. fo.209. Offer. Veritas mea, ꝛ miſericoꝛdia mea cum ipſo, ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

DA miſericoꝛs deus: vt hec nos ſalutaris oblatio, ꝛ a' pꝛopꝛijs reatibus indeſinenter expediat, ꝛ ab omnibuꝫ tueātur aduerſis. Per dñm noſtrū. Cōio. Beatus ille ſeruus, quem cum venerit dñs eius, inuenerit vigilantem: amen dico vobiꝫ, ſuper oia bona ſua cōſtituet eum. Poſtcōi.

PReſta, queſumus domine deus noſter: vt quoꝛum feſtiuitate votiua ſunt sacramēta: eoꝛum nobis ſalutaria intercesſione reddantur. Per dñm nrm.

¶ In ſci menne marty. Oꝛatio. die 11

PReſta, q̄s omps deus: vt qui bti menne martyris tui natalitia colimus: itercesſione eius in tui nominis amoꝛe roboꝛemur. Per dñz. Secreta.

MUneribus nobis, queſumus domine, pꝛecibuſqꝫ ſuſceptis, ꝛ celeſtibus nos mundа myſterijs, ꝛ clementer exaudi. Per dñm no. Poſtcōmunio.

DA, q̄ſumus domine deus noſter: vt ſicut tuoꝛum cōmemoꝛatione ſanctoꝛuꝫ: tempoꝛali gratulamur officio: ita ppetuo letemur aſpectu. Per dñm.

¶ In ſācte Eliſabeth, Oꝛatio. die 19

TUoꝛum coꝛda fidelium deus miſeratoꝛ illuſtra, ꝛ beate Eliſabeth pꝛecibus gloꝛioſis: fac nos pꝛoſpera mūdi deſpicere, ꝛ celeſti ſemper conſolatione gaudēre. Per dominuꝫ noſtruꝫ.

MUnera domine Secreta. noſtre deuotionis offērimus: vt tibi grata, ꝛ nobis ſalutaria beate eliſabeth pia ſupplicatione reddantur. Per dñm no.

QUeſumus om- Poſtcōio. nipotens deus: vt quoꝫ ſalutaribus dignatus es erudire myſterijs, beate eliſabeth intercesſio glorioſa reficiat celeſtibus alimentis. Per dñm noſtrum.

¶ In feſto pꝛeſentationis virginis Marie, miſſa de natiuitate dicitur, mutato nomine natiuitatis, in nomen pꝛeſentationis. fol 19

¶ In

¶ In ſanctę Cęcilię virginis ꝛ
die martyris. Introitus.
22 LOquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regum, ꝛ non cōfundebar, ꝛ meditabar in mādatis tuis, quę dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ. Oratio.

DEus, qui nos annua beatę cęcilię martyris tuę ſolennitate lętificas: da, vt quam veneramur officio: etiam pię conuerſationis ſequamur exemplo. Per dominum noſtrum. Epiſtola. Domine deus exaltaſti ſuper terram. in cōmuni virginū. folio 213. Graduale. Audi filia ꝛ vide, ꝛ inclina aurem tuam, quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intende proſpere, procede, ꝛ regna. Alleluia. ℣. Quinque prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce Sponſus venit: exite obuiam Chriſto domino. Euangelium. Simile eſt regnum celorū decem virginibus. in communi vnius virgi. fol. 214. Offertori. Offerentur regi virgines poſt eam: proximę eius offerentur tibi. Secreta.

HAec hoſtia, domine, placationis ꝛ laudis: quęſumus vt intercedente beata Cęcilia martyre tua: nos propitiatione tua dignos ſemper efficiat. Per dominum noſtrum. Cōmunio. Confundantur ſuperbi, quia iniuſte iniquitatem fecerunt in me, ego autem in mandatis tuis exercebor, ꝛ in tuis iuſtificationibus vt non confundar. Poſtcommunio.

SAtiaſti, domine, familiam tuā muneribus ſacris: eius quęſumus ſemper interuentione nos refoue: cuius ſolēnia celebramus. Per dn̄m. ¶ In ſancti clementis papę ꝛ martyris. Introitus. die
23 DIcit dominus, ſermones mei quos dedi in os tuum, non deficient de ore tuo, adeſt enim nomen tuum, ꝛ munera tua accepta erunt ſuper altari meo. Ps. Beatus vir, qui timet dominum, in mandatis eius volet nimis. ℣. Gloria patri, ꝛ filio, ꝛ. Oratio.

DEus, qui nos annua beati clementis martyris tui atque pontificis ſolennitate lętificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: virtutē quoq; paſſionis imitemur. Per dominum nr̄m. Epiſtola. Doctrinis varijs. in cōmuni confeſſo. fol. 207. Graduale. Iurauit dominus, ꝛ non penitebit eum, tu es ſacerdos in ęternum ſecundum ordinem melchiſedech. ℣. Dixit dominus dn̄o meo, ſede à dextris meis. Alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus. Euangeliū. Vigilate, quia neſcitis. in cōmuni confeſſo. folio 209. Offertorium. Ueritas mea ꝛ miſericordia mea cum ipſo, ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

MUnera domine oblata ſanctifica, ꝛ intercedente beato Clemente martyre tuo: per hęc nos à peccatorum noſtrorū maculis emunda. Per dominū noſtrū. Cōmunio. Beatus ſeruus, quem, cum venerit dominus, inuenerit vigilantem: amen dico vobis: ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. Poſtcommunio.

C Orporis ſacri ⁊ pretioſi ſanguinis repleti libamine, q̄ſumus domine deus noſter: vt quod pia deuotione gerimus: intercedente beato clemēte martyre tuo atq; pontifice: certa redemptione capiamus. Per do-
die minum no. ¶ In ſancte felicitatis
23 marty. Oratio.

P Reſta, q̄s omnipotēs deus, vt beate felicitatis martyris tue ſolēnia recenſentes: meritis ipſius protegamur ⁊ precibus. Per dn̄m. Secreta.

V Ota populi tui domine ꝓpitiatus intende, ⁊ quorum nos tribuis ſolēnia celebrare: fac gaudere ſuffragijs. Per dn̄m nr̄m. Poſtcōio.

S Upplices te rogamus omnipotens deus vt intercedentibus ſanctis tuis: ⁊ tua in nobis dona multiplices, ⁊ tēpora noſtra diſponas. Per
die dominum no. ¶ In ſancti chryſogoni mar. Introi.
24 I N virtute tua domine letabit iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium aīe eius tribuiſti ei. Ps. Qm̄ preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide p̄tioſo. ℣. Gloria. Orō.

A Deſto domine ſupplicationibus noſtris: vt qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: beati Chryſogoni martyris tui interceſſione liberemur. Per dominum no. Epiſtola. Beatus vir, qui inuentus eſt. in comuni vnius marty. fol. 199. Graduale. P oſuiſti domine ſuper caput eius coronam de lapide pretioſo. ℣. Deſiderium anime eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudaſti eum. A lleluia. ℣. Letabitur iuſtus in domino: ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. Euangelium. Nolite arbitrari. in cōmuni vnius martyris. fol. 200. Offerto. G loria ⁊ honore coronaſti eum, ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum domine. Secreta.

O Blatis, queſumus domine, placare muneribus, ⁊ intercedente beato chryſogono martyre tuo: a cunctis nos defende periculis. Per dn̄m no. Cōio. M agna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnam decorem impones ſuper eum domine. Poſtcommunio.

T Ui domine perceptione ſacramenti, ⁊ a noſtris mundemur occultis, ⁊ ab hoſtium liberemur inſidijs. Per dominum noſtrum.

¶ In ſancte Catherine virginis ⁊ martyris. Introitus. die
25

V Ox de celis catherine redditur: veni ſponſa glorioſa: veni ſanctiſſima virgo, accipere premium tui certaminis, inter choros angelorum. Ps. Hec audiens beata catherina leta ſurrexit ab oratione, ⁊ decollata eſt. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Oratio.

D Eus, q dediſti legem moyſi in ſummitate mōtis ſynai: ⁊ in eodem loco per ſanctos angelos tuos, corpus beate catherine virginis ⁊ martyris tue, mirabiliter collocaſti: tribue queſumus:

ſumus: vt eius meritis ⁊ inter-
ceſſione: ad montem qui Chri-
ſtus eſt: peruenire valeamus.
Per eundem domi. **Epiſtola.**
Qui gloriatur. **De cōmuni virgi-
num.** fol. 213. **Gradua.** Percuſ-
ſa gladio dat lac pro ſanguine collo: Quam
manus angelica ſepeliuit vertice ſyna. ℣.
Membris virgineis olei fluit vnda ſalubris.
Alleluia. ℣. Catherina flos roſarum:
conſolatrix animarum: tuę precis interuen-
tu: angelorum nos concentu: fac gaudére iu-
giter. **Euangelium.** Simile eſt re-
gnum cęlorum theſauro abſcon-
dito. **De cōmuni virgi.** fol. 214.
Offertorium. Prudens ⁊ vigilans
virgo: qualis es cum ſponſo illo qui te elé-
git de mundo: q̄ pulchra! q̄ mirabilis! quan-
ta luce ſpectabilis! inter ſion iuuénculas: ⁊
hieruſalem filias: thalamo gaudens regio:
dei coniuncta filio. **Secreta.**
MUnera domine ſacrificij
prȩſentis, quę tibi offerimus in
honore ſanctę Catherinę virgi-
nis ⁊ martyris tuę: fiant nobis
eius precibus vita perpetua: ⁊
te donante ſalus infinita. Per
dominum no. **Cōmunio.** Aue
virginum gemma Catherina: aue ſponſa re-
gis regum glorioſa: aue viua Chriſti hoſtia:
tua venerantibus patrocinia, impetrata non
déneges ſuffragia. **Poſtcōio.**
SUmptis domine ſalutis ę-
ternę myſterijs: ſuppliciter de-
precamur: vt ſicut liquor, qui de
membris beatę catherinę virgi-
nis ⁊ martyris iugiter manat:
languidorum corpora ſanat: ſic
eius oratio cunctas à nobis ini-
quitates expellat. Per dñm no.
Explicit proprium ſanctorum.

M. R.

Incipit cōmune ſanctorum.
In vigilia vnius apli. Intro.

EGo autem ſicut oliua fructi-
ficaui in domo domini: ſpera-
ui in miſericordia Dei mei, ⁊
expectabo nomen tuum: qm̄
bonum eſt ante conſpectum
ſanctorū tuorum. **Ps.** Quid
gloraris in malitia, qui potens es in iniqtate?
℣. Gloria patri, ⁊ filio. **Oratio.**
DA, quęſumus oṗs deus, vt
beati, N. apoſtoli tui: quam prę-
uenimus, veneranda ſolennitas,
⁊ deuotioné nobis augeat ⁊ ſalu-
tē. Per. **Lectio libri Sapiétię.** Eccl.
BEnedictio dñi ſup caput iu- ca. 46
ſti. Ideo dedit illi dñs he-
reditatē, ⁊ diuiſit ei parté in tri-
bubus duodecim, ⁊ inuénit gra-
tiá in cóſpectu omnis carnis. Et
magnificauit eū in timore inimi-
corū, ⁊ in verbis ſuis mōſtra pla-
cauit. Glorificauit eum in cōſpe-
ctu regum: ⁊ oſtendit illi gloriam
ſuá. In fide ⁊ lenitate ipſius, ſan-
ctū fecit illū, ⁊ elégit eum ex om-
ni carne. Et dedit illi cor ad prę-
cepta, ⁊ legem vitę ⁊ diſciplinę,
⁊ excelſum fecit illū. Statuit illi
teſtamentū ęternū, ⁊ circuncinxit
eum zona iuſtitię. Et induit eū
dñs coronam glorię. **Gradua.**
Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani
multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annun-
ciandum mane miſericordiam tuam, ⁊ veri-
tatem tuam per noctem. **Sequentia
ſancti euangelij ſcd̄m Ioannem.** ca. 15
IN illo tépore: Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Hoc eſt prę-
ceptū meū: vt diligatis inuicē,
ſicut dilexi vos. Maiorē hac, di-

lectionez nemo habet, vt animaz
ſuaz ponat quis pro amicis ſuis.
Uos amici mei eſtis: ſi fecéritis
quę ego pcipio vobis. Jam non
dicā vos ſeruos: quia ſeruus ne-
ſcit, quid faciat dn̄s eius. Uos au
tem dixi amicos: quia omnia quę
cunqz audiui à patre meo: nota
feci vobis. Non vos me elegi-
ſtis: ſed ego elégi vos. Et poſui
vos vt eatis, ⁊ fructum affera-
tis, ⁊ fructus veſter maneat. Ut
quodcunqz petiéritis patrem in
noīe meo: det vobis. Offerto.
Gloria ⁊ honore coronaſti eum: ⁊ cōſtituiſti
euz ſup opera manuū tuarū dn̄e. Secreta.
APoſtolici reuerētia culmi-
nis offerētes tibi ſacra my-
ſteria, q̄s dn̄e, vt btī apoſtoli tui,
N. ſuffragijs: cuius natalitia prę-
uenimus: hęc plebs tua ſemper,
⁊ ſua vota deprómat: ⁊ deſidera-
ta pcipiat. Per dn̄m no. Cōio.
Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: glo-
riam ⁊ magnum decórem impones ſuper euz
domine. Poſtcommunio.
SAncti apoſtoli tui, N. q̄ſu-
mus domine, ſupplicatione pla-
catus: ⁊ veniam nobis tribue, ⁊
remedia ſempiterna concede.
Per dn̄m no. ¶ In vigilia plu-
rimorum apoſtolorum. Introi.
INtret in conſpectu tuo do-
mine gemitus cōpeditoruz:
redde vicinis noſtris ſeptu-
plum in ſinu eorum: vindica
ſanguinē ſctōrū tuorū, q ef-
fuſus eſt. Ps. Deus vene-
runt gentes in hereditatem tuaz: polluerūt tē-
plum ſanctum tuum: poſuerūt hieruſalē in po-
morum cuſtodiā. ℣. Gloria pa. Oratio.

COncede, q̄s omp̄s deus: vt
ſicut aplōrū tuorū, N. ⁊ N.
glorioſa natalitia pͥuenimus: ſic
ad tua beneficia promeréda, ma-
ieſtatez tuā pro nobis ipſi pręue-
niāt. Per. Lectio actuū aplōrū.
IN diebus illis. Per manus ca. 5
autem apoſtoloruz fiebant
ſigna ⁊ prodigia multa in plebe.
Et erant vnanimiter omnes in
porticu ſalomonis. Cęterorum
autem nemo ſe audebat coniun-
gere illis, ſed magnificabat eos
populus. Magis autem augeba
tur credentium in dn̄o multitu-
do virorum ac mulierum: ita vt
in plateis eijcerent infirmos: ⁊ po
nerēt in lectulis, ⁊ grabatis: vt ve
niente petro, ſaltem vmbra illius
obumbraret quenq̄z illorū, ⁊ libe
rarentur ab infirmitatibus ſuis.
Cōcurrebat autem ⁊ multitudo
vicinarum ciuitatū in hieruſalez,
afferentes ęgros ⁊ vexátos à ſpi-
ritibus immundis: qui curaban-
tur omnes. Lectio epiſtolę bea-
ti Pauli apoſtoli ad Epheſios.
FRatres: Benedictus deus ca. 1
⁊ pater domini noſtri Jeſu
chriſti: qui benedixit nos in om-
ni benedictione ſpirituali in cęle-
ſtibus in chriſto: ſicut elégit nos
in ipſo, ante mundi conſtitutio-
nem: vt eſſemus ſancti, inma-
culati in conſpectu eius, in chari-
tate. Qui prędeſtinauit nos in
adoptionem filiorum per Jeſuz
Chriſtum in ipſum, ſm̄ propoſi-
tum voluntatis ſuę: in laudem
glorię, ⁊ gratię ſuę: in qua grati-
ficauit nos in dilecto filio ſuo.

In quo habemus redemptioneꝫ per ſanguinē ipſius: remiſſioneꝫ pctōꝛū ſm diuitias grē eius, q̄ ſup abūdauit in nobis. Lectio eplē
ca.4 beati pauli apl̄i ad coꝛinthios. j.

FRatres: Spectaculuꝫ facti ſumus mundo, ⁊ angelis, ⁊ hominibus. Nos ſtulti pꝛopter chꝛiſtum: vos autem pꝛudentes in chꝛiſto. Nos infirmi: vos autē foꝛtes. Uos nobiles: nos autem ignobiles. Uſqꝫ in hanc hoꝛam: ⁊ eſurimus, ⁊ ſitimus, ⁊ nudi ſumus, ⁊ colaphis cędimur, inſtabiles ſumus, ⁊ laboꝛamus operantes manibus noſtris. Maledicimur, ⁊ benedicimus. Perſecutioneꝫ patimur, ⁊ ſuſtinemus. Blaſphemamur, ⁊ obſecramus. Tanq̄ꝫ purgamenta huius mundi facti ſumus omnium peripſema vſqꝫ adhuc. Non vt confundam vos: hęc ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo: in chꝛiſto Jeſu domino noſtro. Gradua. Uindica domine ſanguinem ſanctorum tuoꝛum, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt moꝛtalia ſeruoꝛum tuoꝛum eſcas volatilibus celi: carnes ſanctoꝛum tuoꝛum beſtijs terrę.

Sequen. ſancti euāge. ſm Joan.

ca.15 IN illo tēpoꝛe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnem palmiteꝫ in me non ferentem fructum, tollet euꝫ. Et omnem qui fert fructum, purgabit eum: vt fructū amplius afferat. Jaꝫ vos mundi eſtis pꝛopter ſermonem, queꝫ locutus ſum vobis. Manete in me, ⁊ ego in vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructum a ſemetipſo, niſi manſerit in vite: ſic nec vos, niſi in me manſeritis. Ego ſum vitis, ⁊ vos palmites. Qui manet in me, ⁊ ego in eo. Hic fert fructum multum: quia ſine me nihil poteſtis facere. Siquis in me non manſerit: mittet foꝛas ſicut palmes, ⁊ areſcet: ⁊ colligent eum: ⁊ in ignem mittent, ⁊ ardet. Si manſeritis in me, ⁊ verba mea in vobis manſerint: quodcunqꝫ volueritis, petetis, ⁊ fiet vobis.

Offerto. Exultabunt ſancti in gloꝛia: letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes Dei in faucibus eoꝛum. Secreta.

MUneribus noſtris domine ſanctoꝛum apoſtoloꝛuꝫ tuoꝛū N. ⁊ N. feſta pręcedimus: te ſuppliciter depꝛecantes: vt quę conſcientię noſtrę prępediuntur obſtaculis: illoꝛū meritis grata reddantur. Per dñꝫ. Cōio. Poſuerunt moꝛtalia ſeruoꝛum tuoꝛuꝫ domine, eſcas volatilibus cęli: carnes ſanctoꝛum tuoꝛum beſtijs terrę: ſm magnitudinem bꝛachij tui poſſide filios moꝛti punitoꝛum. Poſtcōio.

SUmpto domine ſacramento ſuppliciter depꝛecamur: vt intercedentibus beatis apoſtolis tuis, N. ⁊ N. quod tempoꝛaliter gerimus: ad vitam capiamus ęternam. Per dñm.

In natalitijs apoſtoloꝛum. Introi.

Mihi autem nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confoꝛtatus eſt pꝛincipatus eoꝛum. Ps. Dñe, pꝛobaſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meā ⁊ reſurrectioneꝫ meā. ℣. Gloꝛia pa. Oꝛatio.

Quęſumus oīpotens deus: vt beatus apoſtolus tuus N. tuum pꝛo nobis imploꝛet auxilium: vt à noſtris reatibus abſoluti, à cunctis etiam periculis eruamur. Per dñm. Secreta.

Sacrandū tibi domine munus offerimus: quo beati N. ſolennia recolentes purificationem quoqꝫ noſtris mentibus imploꝛamus. Per do. Poſtcōi.

Perceptis dñe ſacramentis, ſuppliciter exoꝛamus, vt intercedente beato, N. apoſtolo tuo: quę pꝛo illius veneranda gerimus ſolennitate: nobis pꝛoficiant ad medelam. Per dñm no.

¶ In natalitijs quoqꝫ plurimoꝛum apoſtoloꝛum, Alia oꝛatio.

Deus, qui nos annua aplōꝛum tuoꝛū, N. ⁊ N. ſolennitate lętificas: p̄ſta q̄s: vt quoꝛū gaudem⁹ meritis: inſtruamur exēplis. p. Secreta.

Munera dñe, q̄ pꝛo apoſtoloꝛum tuoꝛum, N. ⁊ N. ſolennitate deferimus: pꝛopitius ſuſcipe, ⁊ mala omnia quę meremur auerte. Per do. Poſtcōio.

Quęſumus dñe ſalutaribus repleti myſterijs: vt quoꝛū ſolēnia celebꝛamus: eoꝛū oꝛōnibus adiuuemur. per. Lectō eplę bti pauli apoſtoli ad Epheſios.

ca. 2 Fratres: Jam non eſtis hoſpites ⁊ aduenę: ſed eſtis ciues ſanctoꝛū ⁊ domeſtici dei ſupędificati ſupꝛa fundamentū apoſtoloꝛum, ⁊ pꝛophetarum. Ipſo ſummo angulari lapide Chꝛiſto ieſu: in quo omnis ędificatio conſtructa creſcit, in templū ſanctū in domino. In quo ⁊ vos coędificamini in habitaculum Dei: in ſpiritu ſctō. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

Fratres: Unicuiqꝫ veſtrū ca. 4
data eſt gratia ſm menſurā donationis Chꝛiſti. Pꝛopter quod dicit. Aſcendens in altum, captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Quod autem aſcendit: quid eſt, niſi quia ⁊ deſcendit pꝛimum in inferioꝛes partes terrę? Qui deſcendit: ipſe eſt ⁊ qui aſcendit ſuper omnes cęlos: vt adimpleret omnia. Et ipſe dedit quoſdam quidem apoſtolos: quoſdam autem pꝛophetas: alios vero euangeliſtas: alios autem paſtoꝛes ⁊ doctoꝛes: ad conſummationem ſanctoꝛū in opus miniſterij: in ędificationem coꝛpoꝛis Chꝛiſti: donec occurramus omnes in vnitatem fidei ⁊ agnitionis filij dei: in virū perfectum: in menſuram ętatis plenitudinis xp̄i. Lectō epiſtolę bti pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres: Scimus qm̄ dili- ca. 8
gētibus deū, oīa coopꝛantur in bonū his, q ſm ꝓpoſitum vocati ſunt ſancti. Nā quos p̄ſciuit, ⁊ pꝛedeſtinauit confoꝛmes fieri imagini filij ſui: vt ſit ipſe pꝛimogenitus in multis fratribus. Quos autē pꝛedeſtinauit: hos ⁊ vocauit. Et quos vocauit: hos ⁊ iuſtificauit. Quos autem iuſtificauit: illos ⁊ magnificauit. Quid ergo dicemus ad hęc?

Si deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiã proprio filio ſuo nõ pepercit: ſed pro nobis omnibus tradidit illum. Quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit? Quis accuſabit aduerſus electos dei? Deus qui iuſtificat. Quis eſt qui condemnet? Chriſtus Jeſus eſt qui mortuus eſt: immo ⁊ qui reſurrexit: qui eſt ad dexteram dei: qui etiam interpellat pro nobis. Quis ergo nos ſeparabit à charitate Chriſti? Tribulatio? An anguſtia? An perſecutio? An fames? An nuditas? An periculum? An gladius? Sicut ſcriptum eſt. Quia ꝓpter te mortificamur tota die, eſtimati ſumus vt oues occiſionis. Sed in his omnibus ſuperamus: propter eum qui dilexit nos. Certus ſum enim, quia neque mors, neq̃ vita: neq̃ angeli: neq̃ principatus: neq̃ poteſtates: neq̃ virtutes: neq̃ inſtantia: neq̃ futura: neq̃ fortitudo: neq̃ altitudo: neq̃ profundum: neq̃ creatura alia nos poterit ſeparare à charitate dei: que eſt in Chriſto ieſu domino noſtro. Subſcripta epiſtola dicitur tantum in euangeliſtis. Lectio

ca. 1 Ezechielis prophete.

Similitudo vultus quatuor animalium: facies hominis, ⁊ facies leonis, à dextris ipſorum quatuor. Facies autem bouis à ſiniſtris ipſorum quatuor, ⁊ facies aquile deſuper ipſorum quatuor. Et facies eorum ⁊ penne eorũ extente deſuper. Due pennę ſingulorum iungebant, ⁊ due tegebant corpora eorum. Et vnumquodq̃ eorum coram facie ſua ambulabat. Ubi erat impetus ſpiritus: illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent. Et ſimilitudo animalium, ⁊ aſpectus eorum, quaſi carbonum ignis ardentium, ⁊ quaſi aſpectus lampadarũ. Hec erat viſio diſcurrens in medio animalium: ſplendor ignis, ⁊ de igne fulgur egrediens. Et animalia ibãt: ⁊ reuertebantur, in ſimilitudinẽ fulguris coruſcantis. Gradua.

Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erunt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: ꝓpterea populi confitebuntur tibi. Graduale. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorũ. ℣. Dinumerabo eos, ⁊ ſuper arenam multiplicabũtur. Gradua. In omnem terram exiuit ſonus eorum, ⁊ in fines orbis terre verba eorũ. ℣. Celi enarrant gloriam dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum. Alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo: vt eatis, ⁊ fructum afferatis, ⁊ fructus veſter maneat. Allia. ℣. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorũ. Allia. ℣. Uos eſtis, qui permanſiſtis mecum in tentationibus meis, ego autem in medio veſtrum ſum, ſicut qui miniſtrat. Alleluia. ℣. Te glorioſus apoſtolorum chorus laudat domine. Tractus. Beatus vir q.

Sequẽtia ſcĩ euãg. ſm Joãnem. ca. 15

In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt preceptum meum: vt diligatis inuicem, ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet, vt

animam ſuã ponat quis pro ami-
cis ſuis. Uos amici mei eſtis: ſi
feceritis, quę ego precipio vo-
bis. Jam non dicam vos ſer-
uos: quia ſeruus neſcit quid fa-
ciat dominus eius. Uos autem
dixi amicos: quia omnia q̃cunqꝫ
audiui a patre meo, nota feci vo-
bis. Non vos me elegiſtis: ſed
ego elegi vos. Et poſui vos vt
eatis, ⁊ fructum afferatis: ⁊ fru-
ctus veſter maneat. Ut quod-
cunque petieritis patrem in no-
mine meo: det vobis. Sequen-
ca. 15 tia ſancti euange. ſm Joannem.

In illo tempore: Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Hęc mãdo
vobis: vt diligatis inuicem. Si
mundus vos odit, ſcitote quia
me priorem vobis odio habuit.
Si de mundo fuiſſetis: mundus
quod ſuum erat diligeret. Quia
vero de mundo nõ eſtis: ſed ego
elegi vos de mundo: propterea
odit vos mundus. Memento-
te ſermonis mei: quem ego dixi
vobis. Non eſt ſeruus maior do
mino ſuo. Si me perſecuti ſunt:
⁊ vos perſequentur. Si ſermo-
nem meum ſeruauerunt, ⁊ veſtrũ
ſeruabũt. Sed hęc omnia faciẽt
vobis propter nomen meum: q̃a
neſciunt eum, qui miſit me. Si
non veniſſem, ⁊ locutus eis non
fuiſſem: peccatum non haberent.
Nunc autem excuſationem non
habent de peccato ſuo. Qui me
odit, ⁊ patrem meum odit. Si
opera non feciſſem in eis, quę ne-
mo alius fecit: peccatum non ha
berent. Nunc autem, ⁊ viderunt,
⁊ oderunt ⁊ me, ⁊ patrem meũ.
Sed vt impleatur ſermo qui in
lege eorum ſcriptus eſt: quia o-
dio habuerũt me gratis. Sequẽ
tia ſancti euãge. ſcdm Joãnem.

In illo tempore: Dixit ieſus ca. 15
diſcipulis ſuis. Ego ſum vi
tis vera, ⁊ pater meus agricola
eſt. Omnem palmitem in me nõ
ferentem fructum tollet eum.
Et omnem, qui fert fructuꝫ, pur
gabit euꝫ, vt fructũ amplius affe-
rat. Jam vos mundi eſtis, pro-
pter ſermonem quem locutus
ſum vobis. Manete in me: ⁊ ego
in vobis. Sicut palmes non po-
teſt ferre fructum a ſemetipſo:
niſi manſerit in vite: ſic nec vos:
niſi in me manſeritis. Ego ſum
vitis: ⁊ vos palmites. Qui ma-
net in me, ⁊ ego in eo: hic fert fru-
ctum multum. Quia ſine me ni-
hil poteſtis facere. Siquis in me
non manſerit: mittetur foras ſi-
cut palmes, ⁊ areſcet, ⁊ colligent
eum, ⁊ in ignem mittent, ⁊ ar-
det. Si manſeritis in me, ⁊ ver-
ba mea in vobis mãſerint: quod-
cunqꝫ volueritis, petetis: ⁊ fiet
vobis. Sequentia ſancti euan-
gelij ſecundũ Mattheum. ca. 1

In illo tẽpore: Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto
vos, ſicut oues in medio lupo-
rum. Eſtote ergo prudentes ſi-
cut ſerpẽtes, ⁊ ſimplices ſicut co-
lumbę. Cauete autẽ ab hoĩbus.
Tradent enim vos in concilijs: ⁊
in ſynagogis ſuis flagellabunt
vos, ⁊ ante reges ⁊ pſides duce-
mini propter me, in teſtimonium
illis

illis ⁊ gentibus. Cũ autem tra-
dent vos: nolite cogitare quo-
modo, aut quid loquámini. Da-
bitur enim vobis in illa hora: qđ
loquámini. Non enim vos eſtis
qui loquimini: ſed ſpiritus patris
veſtri, qui loqtur in vobis. Tra-
det autem frater fratrem in mor-
tem, ⁊ pater filium. Et inſurgent
filij in parentes, ⁊ morte eos affi-
ciẽt. Et eritis odio omnibus ho-
minibus propter nomen meum.
Qui autem perſeueraucrit vſq;
in finẽ: hic ſaluus erit. Sequen-
ca. 19 tia ſãcti euãgelij ſm Matthęum.
In illo tempore: Dixit ſimõ
petrus ad ieſum. Ecce nos
reliquimus omnia: ⁊ ſecuti ſu-
mus te: quid ergo erit nobis? Je-
ſus autem dixit illis. Amen dico
vobis, ꝙ vos, qui ſecuti eſtis me:
in regeneratione cum ſéderit fi-
lius hominis in ſedẽ maieſtatis
ſuę: ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes
duodecim, iudicantes duodeciʒ
tribus iſrael. Et omnis qui reli-
querit domũ, vel fratres, aut ſo-
rores, aut patrem, aut matrem,
aut vxorem, aut filios, aut agros,
propter nomen meũ: céntuplum
accipiet, ⁊ vitã ęternã poſſidebit.
Subſcriptum euangeliũ dicitur
tantum in euangeliſtis. Sequen-
l. 10 tia ſancti euange. ſcđm Lucam.
In illo tempore: Deſigna-
uit dominus ⁊ alios ſeptua-
gintaduos, ⁊ miſit illos binos an-
te faciem ſuam: in omnem ciuita-
tem, ⁊ locum, quo erat ipſe ven-
turus. Et dicebat illis. Meſſis
quidem multa: operarij autem
pauci. Rogáte ergo dominum
meſſis: vt mittat operarios in
meſſem ſuam. Jte. Ecce ego mit-
to vos ſicut agnos inter lupos.
Nolite portare ſácculum, neque
peram, neq; calciamenta, ⁊ ne-
minem per viam ſalutauéritis.
Jn quamcunq; domum intra-
uéritis: primum dicite. Pax huic
domui. Et ſi ibi fuerit filius pa-
cis: requieſcet ſuper illum pax
veſtra. Sin autem, ad vos reuer-
tetur. Jn eádem autem domo
manéte: edéntes, ⁊ bibéntes,
quę apud illos ſunt. Dignus eſt
enim operarius mercede ſua.
Nolite tranſire de domo in do-
mum. Et in quamcunq; ciuita-
tem intrauéritis, ⁊ ſuſcéperint
vos: manducate, quę apponun-
tur vobis. Et curate infirmos,
qui in illa ſunt, Dicite illis. Ap-
propinquabit in vos regnum
Dei. Offertorium. Mibi autem
nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis
confortatus eſt principatus eorum. Of-
fertorium. Conſtitues eos principes
ſuper omnem terram: memores erunt no-
minis tui domine in omni progenie ⁊ genera-
tione. Offertorium. In omnem
terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis
terrę verba eorum. Communio.
Ego ſũ vitis vera ⁊ vos palmites: q manet in
me, ⁊ ego in eo: hic fert fructũ multũ. Cõio.
Ego vos elégi de mundo: vt eatis, ⁊ fructuʒ
afferátis, ⁊ fructus veſter maneat. Cõio.
Amen dico vobis: ꝙ vos, qui reliquiſtis o-
mnia, ⁊ ſecuti eſtis me: céntuplum accipietis,
⁊ vitam ęternam poſſidebitis. Cómunio.
Vos, qui ſecuti eſtis me: ſedebitis ſuper
ſedes, iudicantes duodecim tribus Jſrael.

¶ In natali vnius martyris pontificis. Introitus.

STatuit ei dñs teſtamentum pacis: ⁊ principem fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. pſal's. Memento domine Dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Introitus.

SAcerdotes Dei benedicite dominum: ſancti ⁊ humiles corde laudate deum. pſal's. Benedicite omnia opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Orationes.

INfirmitatem noſtram reſpice omnipotens deus, ⁊ quia pondus proprie actionis grauat: beati, N. martyris tui atq; pontificis interceſſio glorioſa nos protegat. Per do.

HOſtias tibi domine, beati, N. martyris tui atq; pontificis dicatas meritis benignus aſſume, ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per dñm no. Secreta. Poſtcōio.

REfecti participatione muneris ſacri: queſumus dñe deus noſter, vt cuius exequimur cultū: ſentiamus effectum. Per.

DEus, qui nos beati, N. martyris tui atque pōtificis annua ſolennitate letificas: concede propitius, vt, cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiā protectione gaudeamus. Per dñm no. Alia oro. Secreta.

MUnera tibi domine dicata ſanctifica, ⁊ intercedente beato, N. martyre tuo atq; pontifice: per eadem nos placatus intende. Per dñm no. Poſtcōi.

HAec nos cōmunio domine purget à crimine, ⁊ intercedente beato, N. martyre tuo atque pontifice: celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dñm no.

Lectio libri Sapientie. Eccl. ca.39

IUſtus cor ſuum tradidit ad vigilandum diluculo ad dominum, qui fecit illum, ⁊ in conſpectu altiſſimi deprecabitur. Aperiet os ſuum in oratione: ⁊ pro delictis ſuis deprecabitur. Si enim dominus magnus voluerit: ſpiritu intelligentie replebit illum. Et ipſe tanquam imbres mittet eloquia ſapientie ſue: ⁊ in oratione confitebitur domino. Et ipſe diriget conſilium eius, ⁊ diſciplinam, ⁊ in abſcōditis ſuis conſiliabitur. Et ipſe palam faciet diſciplinam doctrine ſue, ⁊ in lege teſtamenti domini gloriabitur. Collaudabunt multi ſapientiam eius: ⁊ vſq; in ſeculum non delebitur. Non recedet memoria eius: ⁊ nomen eius requiretur à generatione in generationem. Lectio libri ſapientie. Eccl. ca. 31

BEatus vir, qui inuentus eſt ſine macula, ⁊ qui poſt aurum non abijt: nec ſperauit in pecunie theſauris. Quis eſt hic ⁊ laudabimus eum? Fecit enim mirabilia in vita ſua. Qui probatus eſt in illo: ⁊ perfectus inuentus eſt: ⁊ erit illi gloria eterna. Qui potuit tranſgredi, ⁊ non eſt trangreſſus: facere mala, ⁊ non

non fecit. Ideo ſtabilita ſunt bo-
na illius in dño: ⁊ eleemoſynas
illius enarrabit omnis eccleſia ſã-
Pro. ctorum. Lectio libri Sapientię.
3 Beatus homo, qui inuenit
ſapientiã, ⁊ qui affluit pru-
dētia. Melior eſt acquiſitio eius
negotiatione argēti ⁊ auri primi
⁊ puriſſimi. Fructus eius pretio-
ſior eſt cunctis opibus: ⁊ oia que
deſiderantur: huic nõ valent com-
parari. Lõgitudo dierũ in dexte-
ra eius, ⁊ in ſiniſtra illius diuitię
⁊ glorię. Vię eius, vię pulchrę, ⁊
oēs ſemitę illius pacificę. Lignũ
vitę eſt his, q apprehēderint eã:
⁊ qui tenuerint eã, beati. Dñs ſa-
piētia fũdauit terrã: ſtabiliuit cę-
los prudētia. Sapiētia illius eru-
perũt abyſſi, ⁊ nubes rore cõcre-
Eccl. ſcunt. Lectio libri Sapientię.
15 Beatus vir, qui in ſapientia
morabitur, ⁊ qui in iuſtitia
meditabitur, ⁊ in ſenſu cogitabit
circumſpectionem Dei. Cibabit
illum pane vitę ⁊ intellectus, ⁊ a-
qua ſapientię ſalutaris potabit
illum. Et firmabitur in illo: ⁊ nõ
flectetur: ⁊ cõtinebit illum: ⁊ nõ
confundetur: ⁊ exaltabit illum
apud proximos ſuos. Et nomi-
ne ęterno hereditabit illum, dñs
Eccl. deus nr̃. Lectio libri Sapiētię.
10 Iuſtum deduxit dñs p vias
rectas: ⁊ oſtendit illi regnũ
dei. Et dedit illi ſcientiã ſancto-
rũ. Honeſtauit illũ in laboribus,
⁊ cõpleuit labores illius. In frau-
de circũuenientiũ illũ affuit illi, ⁊
honeſtũ fecit illũ. Cuſtodiuit eũ
ab inimicis: ⁊ a ſeductoribus tu-
tauit illũ. Et certamen forte de-
dit illi: vt vinceret, ⁊ ſciret, quo-
niã omniũ potentior eſt ſapiētia.
Hec venditũ iuſtũ nõ dereliqt:
ſed a peccatoribus liberauit eũ.
Deſcēditq́ cum illo in foueam:
⁊ in vinculis nõ dereliquit eum:
donec afferret illi ſceptrũ regni,
⁊ potentiam aduerſus eos: qui
eũ deprimebant. Et mendaces
oſtendit, qui maculauerunt eum,
⁊ dedit illi claritatem ęternam,
dñs deus noſter. Lctõ epiſtolę
bti pauli apli ad Corinthios. ii. ca.10
Fratres: Benedictus deus
⁊ pater domini noſtri Ieſu
chriſti: pater miſericordiarum, ⁊
deus totius conſolationis: qui
conſolatur nos in omni tribula-
tione noſtra: vt poſſimus ⁊ ipſi
cõſolari eos, qui in omni preſſu-
ra ſunt: per exhortationem qua
exhortamur ⁊ ipſi a deo. Quo-
niam ſicut abundant paſſiones
chriſti in nobis: ita ⁊ per chriſtũ
abundat conſolatio noſtra. Si-
ue autem tribulamur: pro veſtra
exhortatione ⁊ ſalute. Siue con-
ſolamur: pro veſtra conſolatio-
ne ⁊ ſalute. Siue exhortamur:
pro veſtra exhortatione ⁊ ſalu-
te, quę operatur tolerantiam ea-
rundem paſſionum, quas ⁊ nos
patimur: vt ſpes noſtra firma ſit
pro vobis: ſcientes, qm̃ ſicut ſo-
cij paſſionum eſtis: ſic eritis ⁊ con
ſolationis. In Chriſto ieſu dño
noſtro. Lctõ epiſtolę beati pau-
li apoſtoli ad Timotheum. ii. ca.2
Chariſſime: Memor eſto
dñm nr̃m ieſum xp̃m reſur-

reriſſe à mortuis ex ſemine dauid ſm euāgeliū meū, in quo laboro vſq; ad vincula, q̄ſi male operās. Sed verbū dei nō eſt alligatum. Ideo oīa ſuſtineo ꝓpter electos, vt ⁊ ipſi ſalutē cōſequant: q̄ eſt in xp̄o Ieſu in gloria celeſti. Tu autē aſſecutus es meā doctrinā, inſtitutionē, ꝓpoſitū, fidē, lōganimitatē, dilectionē, patientiā, pſecutiones, paſſiones, q̄lia mihi facta ſūt ātiochie, iconio, ⁊ liſtris, quales perſecutiones ſuſtinui: ⁊ ex omnibus eripuit me dñs. Et oēs, qui volunt pie viuere in xp̄o ieſu, pſecutiones patiunt. Gra.

Inueni dauid ſeruū meum: oleo ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū cōfortabit eū. ℣. Nihil ꝓficiet inimicus in eo, ⁊ filius iniq̄tatis nō nocebit ei. Grad.

Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiā tuā, ⁊ veritatem tuā per noctes. Allia. ℣. Tu es ſacerdos in eternū ſm ordinē melchiſedech. Allia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dñs. Allia. ℣. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur. Tractus.

Deſideriū aīe eius tribuiſti ei: ⁊ volūtate labiorū eius nō fraudaſti eū. ℣. Qm̄ preueniſti eū in benedictionibus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo. Vel tractus. Beatus vir, qui timet dominū: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicet. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculū ſeculi. Sequentia ſcti euāg. ſm Mattheū.

ca.10 In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram: non veni pacē mittere, ſed gladiū. Ueni enim ſeparare hominem aduerſus patrē ſuū: ⁊ filiam aduerſus matrē ſuam: ⁊ nurum aduerſus ſocrum ſuā. Et inimici hominis domeſtici eius. Qui amat patrem aut matrē pluſq̄ me: nō eſt me dignus. Et qui amat filiū aut filiā ſuper me: nō eſt me dignus. Et qui nō accipit crucem ſuam ⁊ ſequitur me: nō eſt me dignus. Qui inuenit animam ſuam, perdet eam: ⁊ qui perdiderit animam ſuā propter me, inueniet eam. Qui recipit vos, me recipit: ⁊ qui me recipit: recipit eū, qui me miſit. Qui recipit prophetā in noīe prophete: mercedem prophete accipiet. Et qui recipit iuſtum in nomine iuſti: mercedem iuſti accipiet. Et quicunq; dederit vni ex minimis iſtis calicē aque frigide tantū in nomine diſcipuli: amen dico vobis: nō perdet mercedem ſuam. Seque. ſcti euāg. ſm Mattheū. ca.16

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis vult venire poſt me: abneget ſemetipſū: ⁊ tollat crucem ſuam, ⁊ ſequatur me. Qui enim voluerit animam ſuam ſaluam facere, perdet eam. Qui autē pdiderit aīam ſuā propter me: inueniet eā. Quid enim pdeſt homini ſi vniuerſū mūdū lucretur: aīe vero ſue detrimentū patiat? Aut quā dabit homo cōmutationem pro aīa ſua? Filius enim hominis venturus eſt in gloria pr̄is ſui cum angelis ſuis: ⁊ tunc reddet vnicuiq; ſm opera ſua.

ſua. Amen dico vobis: ſunt qdá
de hic ſtantibus: qui non guſta-
bunt morté: donec videant filiuz
hominis venienté in regno ſuo.
ca.12 Sequentia ſci euáge. ſm Joáné.

In illo tpe: Dixit Jeſus di-
ſcipulis ſuis. Amen amen
dico vobis. Niſi granum frumé
ti cadens in terra mortuum fue-
rit: ipſum ſolum manet. Si autez
mortuum fuerit: multū fructum
affert. Qui amat aíam ſuaz, pdet
eá: ꝛ q odit aíam ſuaz in hoc mun
do, in vitaz ęterná cuſtodit eam.
Siquis mihi miniſtrat, me ſequa
tur. Et vbi ſū ego, illic ꝛ miniſter
meus erit. Siquis mihi miniſtra-
uerit: honorificabit eum pater
meus: qui eſt in cęlis. Sequentia
ca.10 ſancti euange. ſcdm Mattheuz.

In illo tpe: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Nihil opertum,
qd non reueleť: ꝛ occultū, qd nó
ſciať. Quod dico vobis in téne-
bris: dicite in lumine: ꝛ qd in au-
re auditis: prędicáte ſuper tecta.
Et nolite timére eos, qui occidūt
corpus: aíam auté non poſſūt oc
cidere: ſed potius eum timete, q
poteſt aíam ꝛ corpus pdere in ge
henná. Nonne duo paſſeres aſſe
veneūt: ꝛ vnus ex illis non cadet
ſup terram ſine patre vr̄o? Veſtri
auté ꝛ capilli capitis oés nume-
rati ſūt: nolite ergo timere. Mul
tis paſſeribus meliores eſtis vos.
Ois ergo, q confitebiť me coraz
hoíbus: cófitebor ꝛ ego eū coraz
patre meo: q eſt in celis. Sequen
ca.14 tia ſancti euáge. ſm Lucaz.
In illo tpe: Dixit Jeſus tur-
bis. Siquis venit ad me: ꝛ non
odit patrem ſuū, ꝛ mr̄em, ꝛ vxo-
rez, ꝛ filios, ꝛ fratres, ꝛ ſorores:
adhuc aūt ꝛ animá ſuaz: non pót
meus eſſe diſcipulus. Et qui nó
baiulat crucé ſuam: ꝛ venit poſt
me: nó poteſt meus eſſe diſcipu-
lus. Quis enim ex vobis volens
turrim ędificare: nonne prius ſe-
dens cóputat ſumptus, q neceſſa
rij ſunt, ſi habet ad perficienduz:
ne poſtq̄ poſuerit fundamentū:
ꝛ non potuerit perficere: oés qui
vident incipiant illúdere ei, dicé-
tes: quia hic hō cępit ędificare: ꝛ
non potuit cóſummare? Aut qs
rex iturus cómittere bellum ad-
uerſus aliū regé: nó ſedés prius
cogitat ſi poſſit cū decé millibus
occurrere ei: qui cū viginti milli-
bis venit ad ſe? Alioquin adhuc
illo longe agente: legationé mit-
tens, rogat ea, q pacis ſunt. Sic
ergo oís ex vobis, q non renun-
ciauerit oíbus, quę poſſidet: non
pót meus eſſe diſcipulus. Offer.

Veritas mea ꝛ miſericordia mea cum ipſo:
ꝛ in noíe meo exaltabiť cornu eius. Offer.

Inuéni dauid ſeruum meum: oleo ſancto vn
xi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ꝛ bra-
chium meum confortabit euz. Cómunio.

Dñe, quinq3 talēta tradidiſti mihi: ecce alia
quinq3 ſuplucratus ſum: euge ſerue bone ꝛ fi-
delis: quia in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa
te conſtituaz: intra in gaudiū dñi tui. Cóio.

Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in
eternum manebit: ꝛ ſedes eius ſicut ſol in con
ſpectu meo: ꝛ ſicut luna perfecta in eternum: ꝛ
teſtis in celo fidelis. Communio.

Poſuiſti domine in capite eius coronam
de lapide precioſo. ¶ In natali vnius

martyris non pōtifi. Introitus.

In virtute tua dn̄e letabitur iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Ps. Quoniam preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo. ℣. Gloria pa. Introit.

Letabitur iuſtus in domino: ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. Ps. Exaudi deus orationē meā, cum deprecor: à timore inimici éripe animam meam. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. Introitus.

Iuſtus non conturbabitur: quia dominus firmat manum eius: tota die miſeretur: ⁊ cōmodat: ⁊ ſemen eius in benedictione erit: ⁊ in eternum conſeruabitur. Ps. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. Introitus.

Gloria ⁊ honore coronaſti eū: ⁊ conſtituiſti eū ſup opa manuū tuarū. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. ℣. Glia.

Preſta, q̄s oīps deus: Orō. vt, q bti N. martyris tui natalitia colimus: interceſſione eius in tui nois amore roborémur. P.

Muneribus nr̄is, q̄s Secre. dn̄e, p̄cibuſq; ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mūda myſterijs: ⁊ cleméter exaudi. per. Poſtcō.

Da, q̄s dn̄e deus noſter: vt ſicut tuorū commemoratione ſanctorū tpali gratulamur officio: ita perpetuo letemur aſpectu. Per. Alia orō.

Preſta, q̄s oīps deus: vt intercedente btō N. martyre tuo: ⁊ à cūctis aduerſitatib⁹ liberemur in corpore: ⁊ à prauis cogitatiōib⁹ mūdemur i mēte. P.

Accepta ſit in conſpectu tuo dn̄e noſtra deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris: pro cuius ſolennitate defert. Per do. Secreta. Poſtcōio.

Refecti participatione muneris ſacri: q̄s dn̄e deus nr̄: vt cuius exéquimur cultū: ſentiamus effectū. Per do. Eplē vts. in cōi vnius mar. ⁊ pōti. Gradu.

Beatus vir, qui timet dn̄m: in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum bn̄dicet. Gradu.

Gloria ⁊ honore coronaſti eū. ℣. Et conſtituiſti eū ſup opa manuū tuarum. Grad.

Iuſtus nō cōturbabit: q: dn̄s firmat manum eius. ℣. Tota die miſeretur ⁊ commodat: ⁊ ſemen eius in benedictione erit. Gradua.

Poſuiſti dn̄e ſup caput eius coronam de lapide pretioſo. ℣. Deſideriū aīe eius tribuiſti ei: ⁊ volūtate labiorū eius nō fraudaſti eum.

Alleluia. ℣. Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis.

Alleluia. ℣. Poſuiſti domine ſuper caput eius coronam de lapide pretioſo.

Alleluia. ℣. Iuſtus non conturbabitur: quia dominus firmat manum eius.

Alleluia. ℣. Qui ſequit me, non ambulat in tenebris: ſed habebit lumen vite, dicit dn̄s.

Alleluia. ℣. Letabitur iuſtus in dn̄o, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde.

Alleluia. ℣. Gloria ⁊ honore coronaſti eum dn̄e. Tractus. Deſiderium anime eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius non

fraudaſti

fraudaſti eum. ℣. Quoniā p̄ueniſti euꝫ in
benedictionibus dulcedinis. ℣. Poſuiſti in
capite eius coꝛonam de lapide p̄tioſo. Euā
gelia dicunt vt ſupra in cōi vnius
marty. pontificis. Offertoꝛiuꝫ.
In virtute tua dñe letabitur iuſtus: ⁊ ſuper
ſalutare tuum exultabit vehementer: deſide-
rium anime eius tribuiſti ei. Offertoꝛiū.
Gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti eū, ⁊ conſtituiſti
eū ſuper opera manuū tuarū dñe. Offer.
Deſideriū aie eius tribuiſti ei dñe, ⁊ volūta-
te labioꝝ eius non fraudaſti euꝫ. poſuiſti in ca-
pite eius coꝛonā de lapide pꝛetioſo. Offer.
Poſuiſti dñe in capite eius coꝛonā de lapide
p̄tioſo. vitā petijt à te, ⁊ tribuiſti ei all'a. Cōi.
Qui vult venire poſt me, ábneget ſemetip-
ſū, ⁊ tollat crucē ſuam ⁊ ſequatur me. Cōi.
Magna eſt gloꝛia eius in ſalutari tuo: glo-
riam ⁊ magnum decórem impónes ſuper euꝫ
domine. Communio.
Qui mihi miniſtrat, me ſequatur, ⁊ vbi ſum
ego, illic ⁊ miniſter meus erit. Cōmunio.
Poſuiſti domine in capite eius coꝛonam de
lapide pꝛetioſo. Communio.
Letabitur iuſtus in domino, ⁊ ſperabit in eo,
⁊ laudabuntur oēs recti coꝛde, alleluia, alleluia.

¶ Jn feſto vnius ſancti à paſcha vſqꝫ ad penteco. vbi alius ſpecialis non aſſignatur. Jntroitus.

Pꝛotexiſti me deus à conuentu malignantium, alleluia, à multitudine operantium iniquitateꝫ, alleluia. all'a. Ps. Exaudi deus oꝛationē meaꝫ cum depꝛecoꝛ, à timoꝛe inimici éripe animam meam. ℣. Gloꝛia patri.

Sap. ca. 5 Lectio libꝛi ſapientie.

Stabunt iuſti in magna conſtātia aduerſus eos, qui ſe anguſtiauerunt, ⁊ qui abſtulerūt labores eoꝛum. Videntes turbabuntur timoꝛe hoꝛribili: ⁊ mirabunt in ſubitatione inſperáte ſalutis: dicentes intra ſe, penitentiá agētes: ⁊ pꝛe anguſtia ſpiritus gemētes. Hi ſunt quos aliquando habuimus in deriſum, ⁊ in ſimilitudinem impꝛoperij. Nos inſenſati vitā illoꝛum eſtimabamus inſaniā: ⁊ finē illoꝛuꝫ ſine honoꝛe. Ecce quō cōputati ſunt inter filios dei: ⁊ inter ſanctos ſoꝛs illoꝛū eſt.

Alleluia. ℣. Confitebuntur celi mirabilia tua dñe: étenim veritatē tuā in eccleſia ſanctoꝝ.
Alleluia. ℣. Poſuiſti domine ſuper caput eius coꝛonam de lapide pꝛetioſo.
Alleluia. ℣. Juſtus vt palma floꝛebit: ⁊ ſicut cedrus libani multiplicabitur.
Alleluia. ℣. Juſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ floꝛebit in eternum ante dominuꝫ. Sequentia ſancti euāg. ſm Joānez.

ca. 15 In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnē palmitē in me nō ferentē fructū, tollet eum. Et omnem, q fert fructū: purgabit eum: vt fructū amplius afferat. Jā vos mūdi eſtis, pꝛopter ſermonē, quem locutus ſum vobis. Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes nō pōt ferre fructū à ſemetipſo: niſi mánſerit in vite: ſic nec vos, niſi in me manſéritis. Ego ſum vitis: ⁊ vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo, hic fert fructum multum. Quia ſine me nihil poteſtis facere. Si quis in me non mā ſerit: mittetur foras ſicut palmes, ⁊ aréſcet, ⁊ colligēt eum, ⁊ in ignem mittent, ⁊ ardet. Si manſéritis in me: ⁊ verba mea in

vobis manſerint: quodcūq3 voluerítis, petetis: ⁊ fiet vobis. Sequētia ſancti euāge. ſm Joānē.

ca.15 In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis, ⁊ vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo, hic fert fructum multum. Quia ſine me, nihil poteſtis facere. Siquis in me non manſerit: mittet foꝛas ſicut palmes: ⁊ areſcet, ⁊ cólligēt eum: ⁊ in ignem mittent, ⁊ ardet. Si mā ſeritis in me: ⁊ verba mea in vobis mánſerint: quodcūq3 voluéritis, petétis: ⁊ fiet vobis. In hoc clarificatus eſt pater meus: vt fructum plurimu3 afferatis: ⁊ efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pater: ⁊ ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si pꝛęcepta mea ſeruaueritis: manebitis in dilectione mea: ſicut ⁊ ego pꝛęcepta patris mei ſeruaui: ⁊ maneo in eius dilectione. Hęc locutus ſum vobis, vt gaudium meum in vobis ſit: ⁊ gaudium veſtrum impleatur. Offertoꝛiū.

Confitebuntur celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatē tuā in eccleſia ſāctoꝝ, alla, alla. Cōio.

Letabitur iuſtus in dño, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti coꝛde, alleluia, alla.

¶ In natalitijs plurimoꝛu3 martyr. a paſcha vſq3 ad pēteco. vbi alius ſpecialis nō aſſignat. Intr.

Sancti tui dñe benedicent te: gloꝛiam regni tui dicent, alleluia. ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ benedica3 nomini tuo in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi. ℣. Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊. Oꝛatio competens.

Lectio libꝛi Sapientię.

Stabunt iuſti in magna conſtātia aduerſus eos, qui ſe anguſtiauerunt, ⁊ qui abſtulerunt laboꝛes eoꝛum. Uidentes turbabūtur timoꝛe hoꝛribili: ⁊ mirabuntur in ſubitatione inſperatę ſalutis, dicentes intra ſe, penitentia3 agentes: ⁊ pꝛę anguſtia ſpiritus gementes. Hi ſunt quos aliquādo habuimus in deriſum: ⁊ in ſimilitudinem impꝛopérij. Nos inſenſati vitam illoꝝ eſtimabamus inſaniā, ⁊ finē illoꝝ ſine honoꝛe. Ecce quō cōputati ſunt inter filios dei, ⁊ inter ſcōs ſoꝛs illoꝝ eſt. ca.5

Alleluia. ℣. Sancti tui domine floꝛebunt, ſicut lilium: ⁊ ſicut odoꝛ balſami erunt ante te.

Alleluia. ℣. Stabunt iuſti in magna conſtantia aduerſus eos, qui ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerunt laboꝛes eoꝛum.

Alleluia. ℣. Pꝛetioſa in conſpectu domini, moꝛs ſanctoꝛum eius.

Alleluia. ℣. Mirabilis deus noſter in ſanctis ſuis. Euangelium. Ego ſu3 vitis vera. vt ſ. Euange. Ego ſu3 vitis: ⁊ vos palmi. vt ſ. Offert.

Letamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini omnes recti coꝛde, alla. Cōmunio.

Gaudete iuſti in dño: alleluia: rectos decet collaudatio, alleluia. ¶ In natalitijs plurimoꝛum martyrum. Intro.

Intret in conſpectu tuo domine gemitus compeditoꝛum: redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eoꝝ: vindica dñe ſanguinem ſanctoꝛu3 tuoꝝ qui effuſus eſt. ps. Deus, venerūt gentes in hereditatē tuā: polluerūt tēplum ſctm̄ tuū: poſuerūt hieruſale3 in pomoꝛum cuſtodiam. ℣. Gloꝛia. Intro.

Sapientiam

SApientiam ſanctorũ narrent populi, ⁊ laudes eorum nun/
ciet eccleſia: nomina autez eo
rum viuent in ſeculum ſeculi.
Ps. Exultate iuſti in dño: re
ctos decet collaudatio. ℣. Gloria. Intr.

SAlus aũt iuſtoꝝ à dño: ⁊ protector
eorũ eſt in tpe tribulationis. Ps.
Noli ęmulari in malignãtibus, neqꝫ
zelaueris faciẽtes iniqtatẽ. ℣. Glia. Intr.

CLamauerunt iuſti, ⁊ dñs ex/
audiuit eos, ⁊ ex oĩbus tribu/
lationibus eorum liberauit
eos. Ps. Benedicaz dñm
in oĩ tẽpore, ſẽper laus eiꝰ in
ore meo. ℣. Glia. Int.

MUltę tribulationes iuſtorum
⁊ de his oĩbus liberauit eos
dñs: dñs cuſtodit omnia oſ/
ſa eorum, vnuz ex his nõ con
teret. Ps. Benedicã dñm
in omni tempore, ſemꝑ laus
eius in ore meo. ℣. Gloria pa. Introi.

ECce oculi dñi ſuꝑ timentes
eum: ſperantes in miſericor/
dia eius: vt eripiat à morte
aias eorũ: qm̃ adiutor ⁊ ꝓte/
ctor noſter eſt, allia, alleluia.
Ps. Exultate iuſti i dño: re
ctos decet collaudatio. ℣. Gloria. Intro.

LOquetur dñs pacem in ple/
bem ſuã, ⁊ ſuper ſanctos ſuos:
⁊ in eos qui conuertuntur ad
ipſum. Ps. Benedixiſti dñe
terram tuam: auertiſti captiui
tatem iacob. ℣. Gloria pa. Introitus.

IUdicant ſancti gentes, ⁊ do/
minantur populis: ⁊ regna/
bit dominus deus illorum in
perpetuum. Ps. Exultate
iuſti in domino: rectos decet
collaudatio. ℣. Gloria pat. Introitus.

LAudate pueri dominũ: lau/
date nomen dñi: qui habita/
re facit ſterilez in domo: ma
trẽ filiorum lętantem. Ps.
Sit nomẽ dñi benedictum:
ex hoc nũc nũc in ſeculũ. ℣. Gloria. Intr.

TImete dominum oẽs ſancti
eius: quoniam nihil deeſt ti/
mentibus eum: diuites egué
runt ⁊ eſuriérunt: inquiren/
tes autem dominum nõ defi/
cient omni bono. Ps. Be
dicam dñm in omni tempore: ſemꝑ laus eius
in ore meo. ℣. Gloria patri. Introitus.

IUſti epulentur, ⁊ exultent in cõ
ſpectu dei: ⁊ delectentur in lęti/
tia. Pſals. Exurgat deus, ⁊
diſſipentur inimici eius, ⁊ fugiãt
qui oderunt eum, à facie eius.
℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Orationes.

DEus, q nos cõcedis
ſctõrũ martyꝝ tuoꝝ
N. ⁊ N. natalitia có-
lere: da nobis in ęter
na btitudine, de eoꝝ
ſocietate gaudere. per. Secreta.

MUnera tibi dñe nrę deuo-
tionis offérimus: q̃ ⁊ pro
tuoruz tibi grata ſint honore iu-
ſtorum: ⁊ nobis ſalutaria te miſe
rãte reddantur. Per. Poſtcõio.

PReſta nobis, q̃ſumus do-
mine: intercedentibus ſan-
ctis tuis, N. ⁊, N. vt quod ore cõ
tingimus: pura mente capiamus.
Per dominum no. Alia oratio.

DEus, qui nos annua ſcõꝝ
martyrũ tuoruz, N. ⁊, N.
ſolennitate lętificas: con-
cede propitius, vt quorũ gaude-

mus meritis, inſtruamur exem-
plis. Per dn̄m. Secreta.
Oblatis, q̄s dn̄e, placare mu
neribus: ⁊ intercedentibus ſan-
ctis tuis, N. ⁊ N. a cūctis nos de
fende periculis. Per. Poſtcōio.
Hec nos cōio dn̄e purget a
crimine: ⁊ intercedentibus
ſanctis tuis, N. ⁊ N. cęleſtis re
medij faciat eſſe cōſortes. Per.
Si fuerit vterqꝫ pontifex, Orō.
Beatorum martyrum
tuorū pariterqꝫ pon-
tificum, N. ⁊ N. nos,
q̄s dn̄e, feſta tueant:
⁊ eorū cōmēdet ora-
tio veneranda. Per. Secreta.
Adeſto domine ſupplicatio-
nibus noſtris: quas in ſctō-
rum tuorum cōmemoratione de
ferimus: vt qui noſtrę iuſtitię fi-
duciam non habemus: eorum q̄
tibi placuerunt: meritis adiuue-
mur. Per dominum. Poſtcōio.
Quęſumus domine ſalutari-
bus repleti myſterijs: vt
quorum ſolennia celebramus: eo
rū orationibus adiuuemur. Per
Puer. dominū. Lectio libri Sapientię.
ca.15 Lingua ſapientū ornat ſcien
tiā: os fatuorū ebullit ſtulti-
tiā. In omni loco oculi domini
contemplantur bonos ⁊ malos.
Lingua placabilis lignum vitę:
quę autem immoderata eſt, con-
teret ſpiritum. Domus iuſti plu-
rima fortitudo: ⁊ in fructibus im
pij cōturbatio. Labia ſapientū
diſſeminabūt ſciētiam: cor ſtulto
rū diſſimile erit. Victimę impiorū
abominabiles dn̄o: vota iuſtorū

placabilia. Abominatio eſt dn̄o
via impij: q ſequit iuſtitiā, diligit
ab eo. Lectio libri Sapientię. Sap.
Iuſti aūt in perpetuū viuēt: ca.5
⁊ apud dn̄m eſt merces eo-
rū: ⁊ cogitatio eorū apud altiſſi-
mū. Ideo accipient regnū decō-
ris, ⁊ diadema ſpeciei de manu
dn̄i. Quoniā dextera ſua teget
eos, ⁊ brachio ſancto ſuo defen-
det illos. Accipiēt armaturā zeli
illius: ⁊ armabit creaturā ad vltio
nem inimicorum. Induent pro
thorace iuſtitiam, ⁊ accipient pro
galea iudiciū certū. Sumēt ſcutū
inexpugnabile, ęquitatem: ibunt
directę promiſſiones. Et ad cer-
tū locum deducet illos dn̄s deus
noſter. Lectio libri Sapientię. Sap.
Iuſtorū aię in manu dei ſunt: ca.3
⁊ nō tāget illos tormentum
mortis. Viſi ſunt oculis inſipien-
tium mori: ⁊ ęſtimata eſt afflictio
exitus illorū: ⁊ qd a nobis eſt iter
exterminij: illi autem ſunt in pace.
Et ſi coram hominibus tormen-
ta paſſi ſūt, ſpes illorū immortali-
tate plena eſt. In paucis vexati,
in multis bene diſponentur: qm̄
deus tentauit eos: ⁊ inuēnit eos
dignos ſe. Tanq̄ aurū in forna-
ce pbauit illos: ⁊ quaſi holocau-
ſta hoſtię accepit illos: ⁊ i tēpore
erit reſpectus illorū. Fulgebunt
iuſti: ⁊ tanquā ſcintillę in arūdine-
to diſcurrent. Iudicabūt natio-
nes, ⁊ dn̄abuntur populis: ⁊ re-
gnabit dn̄s illorū in perpetuum.
Lectio libri Sapientię. Puer.
Expectatio iuſtorum, lętitia: ca.10
ſpes autem impiorū peribit. For-
titudo

titudo ſimplicis via dñi: ⁊ pauor
his, qui operantur malũ. Juſtus
in eternum nõ cõmouebitur: im-
pij autem nõ habitabũt in terra.
Os iuſti parturiet ſapientiã: lin-
gua prauorum peribit. Labia iu-
ſti cõſiderant placita: os impiorum
peruerſa. Simplicitas iuſtorũ di
riget eos: ⁊ ſupplantatio peruer
ſorum vaſtabit illos. Non prode-
runt diuitie in die vltionis: iuſti
tia autẽ liberabit à morte. Juſti-
tia ſimplicis diriget viam eius: ⁊
in impietate ſua corruet impius.
Juſtitia rectorum liberauit eos: ⁊
in inſidijs ſuis capientur iniqui.
Juſtus de anguſtia liberatus eſt:
⁊ tradetur impius pro eo. Simu-
lator ore decipit amicum ſuum:
iuſti autem liberabuntur ſcientia.
In bonis iuſtorum exaltabitur
ciuitas: ⁊ in perditione impio-
rum erit laudatio. In benedictio-
ne iuſtorum exaltabitur ciuitas.
ca.10 Lectio libri Sapientie.
REddet deus mercedem la-
borum ſanctorũ ſuorum: ⁊ dedu-
cet illos in via mirabili: ⁊ fuit il-
lis in velamento diei: ⁊ in luce ſtel
larum nocte. Tranſtulit illos per
mare rubrum: ⁊ tranſuexit illos
per aquam nimiam. Inimicos
autem illorum demerſit in mare:
⁊ ab altitudine inferorum eduxit
illos. Ideo iuſti tulerunt ſpolia
impiorum: ⁊ decantauerunt do
mine nomen ſanctum tuum. Et
victricem manũ tuam laudaue-
runt pariter: dñe deus noſter.
Eccl. Lectio libri Sapientie.
ca.44 HJ ſunt viri miſericordie:
quorum iuſtitie obliuionẽ non acce
perunt. Cum ſemine eorum per
manent bona: hereditas ſancta
nepotes eorum. Et in teſtamen-
tis ſtetit ſemen eorũ: ⁊ filij eorum
propter eos vſq; in eternũ manẽt.
Generatio eorũ, ⁊ gloria eorum
non derelinquet. Corpora eorũ
in pace ſepulta ſunt: ⁊ noĩa eorum
viuent in ſecula. Sapientiam eorum
narrent oẽs populi: ⁊ laudem eo
rũ pronunciet omnis eccleſia ſan
ctorum. Lectio libri Sapientie.
QUi timent dñm, nõ erũt in Eccl.
creduli verbo illius: ⁊ q di- ca.2
ligũt illũ, cõſeruabunt viã illius.
Qui timent dñm, inquirẽt q̃ be-
neplacita ſunt illi: ⁊ qui diligũt il-
lũ, replebuntur lege ipſius. Qui ti-
mẽt dñm, pparabũt corda ſua, ⁊
in cõſpectu ipſius ſanctificabunt
aĩas ſuas. Qui timẽt dñm, cuſto
dient mãdata illius: ⁊ patiẽtiã ha
bebunt vſq; ad circũſpectionem
illius. Lectio libri Sapientie. Eccl.
SApientiam antiquorum ex- ca.35
quiret ſapiẽs: ⁊ in prophe-
tis vacabit. Narrationem virorum
nominatorum conſeruabit: ⁊ in
verſutias parabolarum ſimul in
troibit. Occulta prouerbiorum
exquiret: ⁊ in abſconditis para-
bolarũ conſeruabitur. In medio
magnatorum miniſtrabit: ⁊ in cõ
ſpectu preſidis apparebit: ⁊ in
terram alienarum gentium per-
tranſiet. Bona enim ⁊ mala in
omnibus tentabit. Lectio epi-
ſtole beati Petri apoſtoli. j. ca.1
BEnedictus deus ⁊ pater do
mini noſtri Jeſu chriſti: qui ſcdm

magnam misericordiam suã regenerauit nos in spẽ viuam: per resurrectionẽ iesu chr̃i ex mortuis: in hereditatẽ incorruptibilẽ, ⁊ incõtaminatã, ⁊ immarcescibilẽ, conseruatam in celis in vobis: qui in virtute dei custodimini per fidez in salutez paratã reuelari in tẽpore nouissimo. In quo exultabitis modicũ nũc: si oportet contristari in varijs tentationibus: vt probatio vestrę fidei multo preciosior sit auro, quod p ignẽ probatur. Christo igit̃ passo in carne, ⁊ vos eãdem cogitatione armamini: quia qui passus est in carne: desijt a peccatis: vt iã non hominum desiderijs: sed voluntati dei: qđ reliquũ est in carne viuat temporis. Lectio epistolę beati Pauli apostoli ad Hebreos.

ca.10 Fratres: Rememoramini pristinos dies: in quibus illuminati magnuz certamen sustinuistis passionum. In altero quidem opprobrijs ⁊ tribulationibus spectaculum facti. In altero autẽ socij taliter cõuersantiuz effecti. Nam ⁊ vinctis compassi estis: ⁊ rapinã bonorum vestroꝝ cum gaudio suscepistis, cognoscentes vos habere meliorem ⁊ manentem substantiam. Nolite itaqz amittere confidentiam vestram, quę magnam habet remunerationem. Patientia enim vobis necessaria est: vt voluntatem dei facientes, reportetis repromissionez. Adhuc enim modicũ aliquantulũqz, qui venturus est, veniet, ⁊ non tardabit. Iustus autẽ ex fide viuit. Lectõ epistolę beati Pauli apli ad Hebreos. ca.11

Fratres: Sancti p fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiã: adepti sunt repromissiones. Obturauerunt ora leonuz: extinxerũt impetũ ignis: effugauerũt aciem gladij: cõualuerunt de infirmitate: fortes facti sũt in bello. Castra verterunt exterorũ: acceperũt mulieres de resurrectione mortuos suos. Alij autem distenti sunt, non suscipientes redemptionem: vt meliorem inuenirent resurrectionem. Alij vero ludibria ⁊ verbera experti: insuper ⁊ vincula ⁊ carceres. Lapidati sunt: secti sunt: tentati sunt: in occisione gladij mortui sunt. Circuierũt in melotis: ⁊ in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes: in montibus, ⁊ in spelũcis, ⁊ in cauernis terrę. Et hi omnes testimonio fidei probati inuenti sunt. Iesu Christo domino nostro. Graduale.

Gloriosus deus in sanctis suis, mirabilis in maiestate, faciens prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata est in virtute: dextera manus tua confregit inimicos. Graduale.

Confitebuntur celi mirabilia tua domine: ⁊ veritatem tuam in ecclesia sanctorum. ℣. Misericordias tuas dñe in eternum cantabo: in generatione ⁊ progenie. Graduale.

Anima nostra, sicut passer, erepta est de laqueo venantium. ℣. Laqueus contritus est: ⁊ nos liberati sumus: adiutorium nostrum in noie dñi: qui fecit celum ⁊ terraz. Gradu.

Clamauerunt iusti, ⁊ dñs exaudiuit eos:

⁊ ex oibus tribulationibus eorũ liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dominus his qui tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpũ ſaluabuntur. Grad.

Ecce quã bonum ⁊ quã iocũdũ habitare fratres in vnũ. ℣. Sicut vnguentũ in capite eius qđ deſcẽdit in barbã, barbam aarõ. Grad.

Iuſtorũ aiẽ in manu dei ſunt: ⁊ nõ tanget illos tormentũ malitiẽ. ℣. Viſi ſunt oculis inſipientiũ mori: illi autẽ ſunt in pace. Grad.

Vindica dñe ſanguinem ſanctorũ tuorum, qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuorum beſtijs terrẽ. Gradua.

Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Cantate dño canticum nouum: laus eius in eccleſia ſctorum. Grad.

Timete dñm omnes ſancti eius: qm̃ nihil deeſt timentibus eum. ℣. Inquirentes autẽ dñm: non deficiunt omni bono. Gradua.

Pretioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius. ℣. Credidi propter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis.

Alleluia. ℣. Sancti tui domine benedicent te: gloriam regni tui dicent.

Alleluia. ℣. Laudate pueri dominum: laudate nomen domini.

Alleluia. ℣. Gaudete iuſti in domino: rectos decet collaudatio.

Alla. ℣. Mirabilis dñs nr̃ in ſctis ſuis.

Alleluia. ℣. Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis.

Alleluia. ℣. Corpora ſanctorum in pace ſepulta ſunt: ⁊ nomina eorum viuent in generatione ⁊ generationem.

Alleluia. ℣. Iuſti epulentur, ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in letitia.

Alleluia. ℣. Fulgebũt iuſti, ⁊ tanquam ſcintillẽ in arundineto diſcurrent in eternum.

Alleluia. ℣. Te martyrum candidatus laudat exercitus domine.

Alleluia. ℣. Pretioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius.

Alleluia. ℣. Letamini in domino, ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini omnes recti corde.

Alleluia. ℣. Hec eſt vera fraternitas: que vicit mundi crimina: chriſtum ſecuta eſt, inclyta tenens regna celeſtia.

Alleluia. ℣. Iudicabunt ſancti nationes: ⁊ dominabuntur populis: ⁊ regnabit illorum rex in eternum.

Alleluia. ℣. Iuſtorum anime in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitie.

Alleluia. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter deum ad ſupplicia: ideo coronantur, ⁊ accipiunt palmam.

Alleluia. ℣. Laudate dñm in ſctis eius: laudate eũ in firmamento virtutis eius. Trac.

Qui ſeminant in lachrymis: in gaudio metent. ℣. Euntes ibant, ⁊ flebant, mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autem venient cũ exultatione, portantes manipulos ſuos. Sequen. ſci euange. ſm Mattheũ.

In illo tẽpore: Videns ieſus turbas, aſcendit in montẽ: ca. 5 Et cum ſediſſet: acceſſerunt ad eum diſcipuli eius. Et aperiens os ſuum, docebat eos, dicens. Beati pauperes ſpũ: quoniam ipſorũ eſt regnũ celorum. Beati mites: qm̃ ipſi poſſidebunt terram. Beati q̄ lugẽt: qm̃ ipſi conſolabuntur. Beati qui eſuriũt ⁊ ſitiunt iuſtitiam: qm̃ ipſi ſaturabũtur. Beati miſericordes: qm̃ ipſi miſericordiã conſequentur. Beati mundo corde: qm̃ ipſi deũ videbunt. Beati pacifici: qm̃ filij dei vocabũtur. Beati qui perſecutionem patiuntur ꝓpter iuſtitiam: qm̃ ipſorum eſt regnũ celorũ. Beati eſtis, cum maledixerint vobis hoĩes: ⁊ perſecuti vos fue

rint: ⁊ dixerint oē malum aduer-
ſus vos, mentientes propter me.
Gaudete ⁊ exultate: qm̄ merces
veſtra copioſa eſt in celis. Seque
ca.24 tia ſancti euang. ſm̄ Matthēum.

In illo tp̄e: Sedente ieſu ſu-
per montem oliueti acceſſe-
runt ad eū diſcipuli eius ſecreto,
dicētes. Dic nobis, qn̄ hec erunt,
⁊ qd̄ ſignū aduentus tui, ⁊ conſū
mationis ſeculi? Et reſpondens
ieſus dixit eis. Videte neqs vos
ſeducat. Multi enim venient in
nomine meo, dicentes, ego ſum
chriſtus: ⁊ multos ſeducent. Au-
dituri enim eſtis prelia, ⁊ opinio-
nes preliorum. Videte ne turbe-
mini: oportet enim hec fieri: ſed
nōdū eſt finis. Conſurget enim
gens in gentem, ⁊ regnum in re-
gnum: ⁊ erūt peſtilētie, ⁊ fames,
⁊ terremotus per loca. Hec autē
oīa initia ſunt doloꝝ. Tunc tra-
dent vos in tribulationem: ⁊ oc-
cident vos: ⁊ eritis odio oībus
hoībus propter nomen meum.
Et tunc ſcandalizabūtur multi:
⁊ inuicem tradent: ⁊ odio habe-
bunt inuicem. Et multi pſeudo
prophete ſurgēt: ⁊ ſeducent mul
tos. Et qm̄ abūdauit iniquitas:
refrigeſcet charitas multorum.
Qui autem perſeuerauerit vſq
in finem: hic ſaluus erit. Sequen
ca.12 tia ſancti euangelij ſcd̄m Lucā.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Attendite a fer-
mento phariſeoꝝ: qd̄ eſt hypo-
criſis. Nihil opertū, qd̄ nō reue-
letur: neq abſcōditū, qd̄ nō ſcia
tur. Qm̄ q in tenebris dixiſtis: in
lumine dicētur. Et qd̄ in aure lo-
cuti eſtis in cubiculis: predicabi-
tur in tectis. Dico autem vobis
amicis meis, ne terreamini ab his,
qui occidunt corpus: ⁊ poſt hec
nō habent amplius quid faciāt.
Oſtēdā aūt vobis quem timea-
tis. Timete eum, qui poſtq̄ occi-
derit, habet poteſtatē mittere in
gehēnam. Ita dico vobis, hunc
timete. Nonne qnq paſſeres ve-
neunt dipondio: ⁊ vnus ex illis
non eſt in obliuione coram deo?
Sed ⁊ capilli capitis veſtri oēs
numerati ſunt. Nolite ergo time
re: multis paſſeribus pluris eſtis
vos. Dico autem vobis. Omnis
qcunq confeſſus fuerit me corā
hoībus: ⁊ filius hominis confi-
tebitur eum coram angelis dei.
Sequentia ſcī euāg. ſm̄ Lucam.

In illo tp̄e: Deſcendēs ieſus
de mōte, ſtetit in loco cam- ca.6
peſtri: ⁊ turba diſcipuloꝝ eius:
⁊ multitudo copioſa plebis: ab
omni iudea, ⁊ hieruſalē, ⁊ mariti
ma, ⁊ tyri, ⁊ ſydonis: q venerant
vt audirent eū: ⁊ ſanarent a lan-
guoribus ſuis. Et q vexabant a
ſpiritib⁹ immūdis curabant. Et
oīs turba querebat eū tangere:
quia virtus de illo exibat, ⁊ ſana-
bat oēs. Et ipſe eleuatis oculis
in diſcipulos ſuos dicebat. Bea-
ti pauperes: qm̄ veſtrū eſt regnū
dei. Beati q nūc eſuritis: q ſatu-
rabimini. Beati qui nunc flētis:
q ridēbitis. Beati eritis cū vos
oderint hoīes: ⁊ cum ſeparaue-
rint vos: ⁊ exprobrauerint: ⁊ eiē-
cerint nomē veſtrū tanq̄ malum
propter

ꝑpter filiū hominis. Gaudete in illa die, ⁊ exultate: Ecce enim merces veſtra multa eſt in celis.

ca.11 Sequētia ſcti euāge. ſm Lucā.

In illo tēpoꝛe: Dicebat ieſus turbis iudeoꝛū: ⁊ pꝛincipibus ſacerdotū. Ve vobis, q̄ edificatis monumenta ꝓphetarū. Patres aūt vr̄i occiderūt illos. Pꝛofecto teſtificamini: q̄ cōſentitis operib⁹ patrū vr̄oꝛū: qm̄ q̄dē ipſi eos occiderūt: vos autē edificatis eoꝛū ſepulchꝛa. Pꝛopterea ⁊ ſapiētia dei dixit. Mittā ad illos ꝓphetas, ⁊ apoſtolos, ⁊ ex illis occident, ⁊ pſequent: vt inquirat ſanguis oīum ꝓphetarū, q̄ effuſus eſt à conſtitutione mundi, à generatione iſta: à ſanguine abel vſq; ad ſanguinē zacharie, qui periit inter altare ⁊ edē. Ita dico vobis: requiret ab hac generatione. Ve vobis legiſperitis: q̄ tuliſtis clauē ſciētie: ipſi nō introiſtis: ⁊ eos, qui introibant pꝛohibuiſtis. Cū aūt hec ad illos diceret: ceperunt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter inſiſtere, ⁊ os eius oppꝛimere, de multis inſidiantes ei: ⁊ querentes capere aliq̄d ex oꝛe eius: vt accuſarent eum.

ca.21 Sequentia ſācti euāg. ſm Lucā.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum audieritis p̄lia ⁊ ſeditiones, nolite terreri: opoꝛtet pꝛimū hec fieri: ſed nondum ſtatim finis. Tūc dicebat illis. Surget gens contra gentē, ⁊ regnū aduerſus regnum: ⁊ terre motus magni erunt per loca: ⁊ peſtilentie, ⁊ fames, terroꝛeſque de celo, ⁊ ſigna magna erūt. Sed ante hec oīa, inijcient vobis manus ſuas, ⁊ pſequentur, tradentes in ſynagogas, ⁊ cuſtodias, trahentes ad reges ⁊ pſides pꝛopter nomen meū. Continget autem vobis in teſtimoniū. Ponite ergo in coꝛdibus veſtris: non pꝛemeditari quēadmodū reſpōdeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ ſapientiā: cui nō poterūt reſiſtere, ⁊ contradicere oēs aduerſarij vr̄i. Trademini aūt à parētibus, ⁊ fratrib⁹, ⁊ cognatis, ⁊ amicis: ⁊ moꝛte afficient ex vobis. Et eritis odio oībus hoībus, ꝑp nomē meū: Et capillus de capite veſtro non peribit. In patientia veſtra poſſidebitis aīas vr̄as.

Sequētia ſācti euāg. ſm Lucā. ca.10

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Qui vos audit, me audit: ⁊ qui vos ſpernit, me ſpernit. Qui aūt me ſpernit, ſpernit eū, qui me miſit. Reuerſi ſunt aūt ſeptuagintaduo cū gaudio, dicentes, Dn̄e, etiā demonia in nomine tuo ſubijciuntur nobis. Et ait illis. Videbā ſathanam ſicut fulgur de celo cadentem. Ecce dedi vobis poteſtatē calcandi ſupꝛa ſerpentes, ⁊ ſcoꝛpiones, ⁊ ſupꝛa oēm virtutem inimici: ⁊ nihil vobis nocebit. Verūtn̄ in hoc nolite gaudere: qꝛ ſpūs ſubijciuntur vobis. Gaudete autē: qꝛ nomina veſtra ſcripta ſunt in celis.

Seque. ſci. euāg. ſm Mattheū. ca.11

In illo tempoꝛe: Reſpōdens ieſus dixit. Confiteoꝛ tibi pater dn̄e celi ⁊ terre: qꝛ abſcon-

diſti hęc à ſapientibus ⁊ pꝛudentibuſ: ⁊ reuelaſti ea paruuluſ. Ita pater: qm̄ ſic fuit placitum ante te. Omnia mihi tradita ſūt à patre meo. Et nemo nouit filiū niſi pater: neq; patrē qs nouit niſi filius: ⁊ cui voluerit filius reuelare. Venite ad me omneſ, q laboratis ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugum meū ſuper vos: ⁊ diſcite à me, quia mitis ſum, ⁊ humilis coꝛde: ⁊ inuenietis requiem animabus veſtris. Iugum enim meum ſuaue eſt: ⁊ onus meum leue. **Offertoꝛium.**

Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt: ⁊ nos liberati ſumus. **Offertoꝛium.**

Repleti ſumus mane miſericoꝛdia tua: exultauimus ⁊ delectati ſumus, all'a. **Offerto.**

Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus iſrael: ipſe dabit virtutem ⁊ foꝛtitudinem plebi ſuę: benedictus deus, alleluia. **Offertoꝛiū.**

Exultabūt ſcī in gloꝛia: lętabunt in cubilibuſ ſuis: exultationes dei in faucibuſ eoꝝ. **Offe.**

Gloꝛiabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: quoniam tu domine benedices iuſtis: domine vt ſcuto bonę voluntatis tuę coꝛonaſti nos. **Offertoꝛium.**

Iuſtoꝝ aię in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos toꝛmentum moꝛtis: viſi ſunt oculis inſipientiū moꝛi: illi aūt ſunt in pace, all'a. **Offerto.**

Lętamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini omnes recti coꝛde, alleluia. **Cōio.**

Multitudo languentium, ⁊ qui vexabant à ſpiritibus imundis, veniebāt ad eum: q2 virtuſ ab illo exibat, ⁊ ſanabat omnes. **Cōio.**

Iuſtoꝛū aię in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos toꝛmentum malitię: viſi ſunt oculis inſipientium moꝛi: illi autē ſunt in pace. **Cōio.**

Beati mundo coꝛde: quoniam ipſi deum videbunt: beati pacifici: quoniam filij dei vocabuntur: beati qui perſecutionem patiuntur pꝛopter iuſtitiam: quoniam ipſoꝛum eſt regnū celoꝛum. **Communio.**

Gaudete iuſti in domino: rectos decet collaudatio, alleluia. **Communio.**

Poſuerunt moꝛtalia ſeruoꝛum tuoꝛum dn̄e, eſcas volatilibus cęli: carnes ſanctoꝛum tuoꝝ beſtijs terrę: ſecundū magnitudinē bꝛachij tui, poſſide filios moꝛti punitoꝛum. **Cōio.**

Quicunque fecerit voluntatem patris mei qui in cęlis eſt: ipſe meus frater, ⁊ ſoꝛoꝛ, ⁊ mater eſt: dicit dominus. **Communio.**

Et ſi coꝛā hoībus toꝛmenta paſſi ſunt: deus tentauit eos: tanq̄ aurum in foꝛnace pꝛobauit eos: ⁊ quaſi holocauſta accepit eos. **Cōio.**

Anima noſtra, ſicut paſſer, erepta eſt de laqueo venantium. **Communio.**

Signa eos, qui in me credunt, hęc ſequentur: dęmonia eijcient: ſuper ęgros manus imponent, ⁊ bene habebunt. **Cōmunio.**

Dico autem vobis amicis meis, ne terreamini ab his, qui vos perſequuntur. **Cōio.**

Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: dicit dominus, ⁊ quod in aure auditis, pꝛędicate ſuper tecta. ¶ **In natali vnius confeſſoꝛis. pontifi. Introitus.**

STatuit ei dominus teſtamentum pacis: ⁊ pꝛincipem fecit eum, vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternū. **Ps.** Memento domine dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. **℣.** Gloꝛia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. **Introitus.**

SAcerdotes tui dn̄e induant iuſtitiā, ⁊ ſancti tui exultent, pꝛopter dauid ſeruū tuū non auertas faciem Chꝛiſti tui. **Ps.** Memēto domine dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius. **℣.** Gloꝛia patri, ⁊ filio. **Introituſ.**

Sacerdotes

SAcerdotes eius induant ſalutare: ⁊ ſancti eius exultatione exultabũt. Ps. Memento dñe dauid: ⁊ oīs manſuetudinis eius. ℣. Glia. Inf.

SAcerdotes dei benedicite dominum: ſancti ⁊ humiles coꝛde laudate deum. Ps. Benedicite omnia opera domini dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. ℣. Gloꝛia. Introit⁹.

IUſtus vt palma floꝛebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur: plantatus in domo domini in atrijs domus dei noſtri. Ps. Bonũ eſt confiteri dño: ⁊ pſállere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloꝛia pa. Oꝛatio.

DA, q̃s oīpotens deus: vt beati N. confeſſoꝛis tui atq; pótificis veneranda ſolénitas, ⁊ deuotioné nobis augeat, ⁊ ſaluté. Per do. Secreta.

SAncti tui, quęſumus domine, nos vbiq; lętificent: vt dum eoꝛum merita recolimus, patrocinia ſentiamus. Per do.

PReſta, quęſumus omnipotens deus: vt de percéptis muneribus gratias exhibentes: intercedente beato N. confeſſoꝛe tuo atq; pontifice, beneficia potioꝛa ſumamus. Per dominum no. Alia oꝛatio.

EXaudi, q̃ſumus dñe, preces noſtras: quas in beati N. confeſſoris tui atq; pótificis ſolénitate deferim⁹: ⁊ qui tibi digne meruit famulari: eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolue peccatis. Per dominum noſtrũ. Secreta.

SAncti N. confeſſoꝛis tui atque pontificis, q̃s dñe, annua ſolénitas pietati tuę nos reddat acceptos: vt per hęc pię placationis officia: ⁊ illum beata retributio comitet: ⁊ nobis gratię tuę dona ɔciliet. per. Poſtcõio.

DEus fidelium remuneratoꝛ animarum: pꝛęſta: vt beati N. confeſſoꝛis tui atq; pótificis: cuius venerandam celebꝛamus feſtiuitatem: pꝛecibus indulgentiá conſequamur. Per dominũ.

Subſcripta ep̃la dicit tm̃ in doctoꝛibus. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Timotheum.

OCariſſime: Teſtificoꝛ corá deo ⁊ chꝛiſto ieſu: q iudicaturus eſt viuos ⁊ moꝛtuos: per aduentu; ipſius, ⁊ regnum eius. Pꝛędica verbum: inſta oppoꝛtune, impoꝛtune, argue, obſecra, increpa: in omni patiétia, ⁊ doctrina. Erit enim tempus, cum ſaná doctriná nõ ſuſtinebunt: ſed ad ſua deſideria coaceruabunt ſibi magiſtros, pꝛuriéntes auribus: ⁊ á veritate qdé auditũ auertét: ad fábulas auté cõuertent. Tu vero vigila: in omnibus labóra: opus fac euágeliſtę: miniſterium tuum imple: ſobꝛius eſto. Ego enim iam deliboꝛ, ⁊ tempus meę reſolutionis inſtat. Bonum certamen certaui: curſum cõſummaui: fidem ſeruaui. In reliquo repoſita eſt mihi coꝛona iuſtitię: quam reddet mihi dñs in illa die iuſtus iudex. Non ſolum autem mihi: ſed ⁊ his, q diligunt aduen ca.4

ca. 7 tum eius. Lectō libꝛi Sapientię.
O Ptaui, ⁊ datus eſt mihi ſen-
ſus: inuocaui, ⁊ venit in me
ſpiritus ſapientię. Et pꝛepoſui il
lam regnis ⁊ ſedibus: ⁊ diuitias
nihil eſſe duxi in cōparatiōe illiꝰ.
Nec cōparaui illi lapidem pꝛetio-
ſuꝫ: qm̄ omne aurū in cōparatio-
ne illius arena eſt exigua: ⁊ tāquā
lutuꝫ eſtimabiť argentū in cōſpe-
ctu illius. Sup ſalutē ⁊ ſpeciē di-
lexi eā: ⁊ ꝓpoſui pꝛo luce habere
illam: qm̄ inextinguibile eſt lumē
illius. Uenerunt aūt mihi oīa bo-
na pariter cuꝫ illa: ⁊ innumerabi-
lis honeſtas p manus illius. Et
letatus ſum in oībus: qm̄ antece-
debat me iſta ſapientia: ⁊ ignoꝛa
bā, qm̄ oium bonoꝛuꝫ mater eſt.
Quā ſine fictione didici, ⁊ ſine in
uidia cōmunico, ⁊ honeſtatē illiꝰ
nō abſcōdo. Infinitus enim the-
ſaurus eſt hominibus: quo q vſi
ſunt, participes facti ſunt amici-
tię dei: pꝛopter diſciplinę dona
cōmēdati. Mihi aūt dedit deus
dicere ex ſententia: ⁊ p̄ſumere di-
gna hoꝝū q̄ mihi dantur. Qm̄ ip-
ſe ſapiētię dux eſt, ⁊ ſapiētiū emē-
Eccl. datoꝛ. Lectio libꝛi Sapientię.
ca.45 D Ilectuſ deo ⁊ hoībuſ: cuiuſ
memoꝛia in benedictione
eſt. Similem illū fecit in gloꝛia ſā
ctoꝛum: ⁊ magnificauit eum in ti-
moꝛe inimicoꝛuꝫ: ⁊ in verbis ſuis
monſtra placauit. Gloꝛificauit
eum in conſpectu regum: ⁊ vnxit
illum coꝛam populo ſuo: ⁊ oſten-
dit illi gloꝛiam ſuam. In fide ⁊ le-
nitate ipſius ſanctum fecit illum:
⁊ elēgit eum ex omni carne. Au-
diuit enim vocē ipſius: ⁊ induxit
illum in nube. Et dedit illi coꝛ ad
pꝛecepta, ⁊ legem vitę ⁊ diſcipli-
nę. Lectio libꝛi Sapientię. Eccl.
D Edit dn̄s cōfeſſionē ſancto ca.47
ſuo: ⁊ excelſo in verbo gloꝛię. De
omni coꝛde ſuo laudauit dn̄m: ⁊
dilexit deum, qui fecit illum: ⁊ de-
dit illi contra inimicos potentiā:
⁊ ſtare fecit cantoꝛes contra alta-
re: ⁊ in ſono eoꝛum dulces fecit
modos. Et dedit in celebꝛationi
bus decus: ⁊ oꝛnauit tempoꝛa vſ
que ad cōſūmationeꝫ vitę. Chꝛi-
ſtus purgauit peccata ipſius: ⁊
exaltauit in ęternuꝫ coꝛnu ipſiuſ.
Sapiētia laudabit animā ſuaꝫ: ⁊
in dn̄o honoꝛabiť. Et in medio
populi ſui gloꝛiabiť. Et in eccle-
ſijs altiſſimi aperiet os ſuum: ⁊ in
cōſpectu virtutis illius gloꝛiabi-
tur. In medio populi ſui exalta-
biť: ⁊ in plenitudine ſācta admira
biť, ⁊ in multitudine electoꝛū ha-
bebit laudē: ⁊ inter benedictos
benedicetur. Lcō libꝛi Sapiētię. ca.4
I Uſtus ſi moꝛte pꝛeoccupa-
tus fuerit: in refrigerio e-
rit. Senectus enim venerabilis
eſt, non diuturna, neque numero
annoꝛum cōputata. Cani enim
ſunt ſenſus hominis: ⁊ ętas ſene-
ctutis vita immaculata. Placēs
deo factus eſt dilectus: ⁊ viuens
inter peccatoꝛes, tranſlatus eſt.
Raptus eſt, ne malitia mutaret
intellectum eius, aut ne fictio de-
ciperet animam illius. Conſum-
matus in bꝛeui expleuit tempo-
ra multa: placita enim erat deo
anima illius. Pꝛopter hoc pꝛo-
perauit

perauit educere illum de medio
iniquitatū: quī grā dei ⁊ miſeri-
cordia eſt in ſāctos eius: ⁊ reſpe-
ctus in electos illius. Lectō ep̄le
ca. 1 btī pauli apoſtoli ad Epheſios.
FRatres: Benedictus deus
⁊ pater dn̄i nr̄i Jeſu chriſti:
qui benedixit nos in omni bene-
dictione ſpirituali, in cęleſtibus, ⁊
chr̄o: ſicut elegit nos in ipſo, ante
mūdi cōſtitutionem: vt eſſémus
ſancti ⁊ immaculati in conſpectu
eius in charitate. Qui prędeſtina
uit nos in adoptionem filiorum:
per Jeſum Chriſtum in ipſum:
ſm propoſitū voluntatis ſuę: in
laudē glorię ⁊ grę ſuę: in qua gra-
tificauit nos in dilecto filio ſuo.
In quo habemus redemptionē
per ſanguinē ipſius: remiſſionem
peccatorum, ſm diuitias gratię
eius: quę ſuperabundauit in no-
bis. Lectio epiſtolę beati pauli
ca. 13 Apoſtoli ad Hebręos.
FRatres: Doctrinis varijs
⁊ peregrinis nolite abdúci. O-
ptimum eſt enim gratia ſtabilire
cor, non eſcis, quę nō profuérunt
ambulantibus in eis. Habemus
altare: de quo édere non habent
poteſtatem, qui tabernaculo de
ſeruiunt. Quorum enim anima-
lium infertur ſanguis pro pctō in
ſctā ꝑ pōtificē: horū corpora cre-
mant̄ extra caſtra. Propter qđ
⁊ ieſus vt ſanctificaret ꝑ ſuū ſan-
guinē populū, extra portam paſ-
ſus eſt. Exeamus igitur ad eum,
extra caſtra, ipropeuū eius por-
tantes. Non enim habemus hic
manentem ciuitatem: ſed futurā

inquirimus. Per ipſuꝫ ergo offe-
ramus hoſtias laudis ſemꝑ deo,
id eſt fructū labiorū cōfitentium
nomini eius. Beneficentię autē
⁊ communionis nolite obliuiſci.
Talibus enim hoſtijs promere-
tur deus. Lectio epiſtolę beati ca. 7
Fpauli apoſtoli ad Hebręos.
FRatres: Plures facti ſunt
ſacerdotes ſecūdum legem: ideir
co ꝙ morte prohiberentur per-
manére. Jeſus autem eo, ꝙ ma-
neat in ęternum: ſempiternum
habet ſacerdotium. Unde ⁊ ſal-
uare in perpetuum poteſt, acce-
dens per ſemetipſum ad deum,
ſemꝑ viuens ad interpellandum
pro nobis. Talis enim decebat
vt nobis eſſet pōtifex, ſanctus, in
nocens, impollútus, ſegregatus
á peccatoribus, ⁊ excelſior cęlis
factus. Qui non haberet quoti-
die neceſſitatem: quemadmodū
ſacerdotes: prius pro ſuis deli-
ctis hoſtias offerre: deinde pro
populo. Hoc enim fecit ſemel ſe
offerendo dominus noſter ieſus
chriſtus. Lectio libri Sapientię. Eccl.
ECce ſacerdos magnus: qui c. 44
in diebus ſuis placuit deo:
⁊ inuentus eſt iuſtus: ⁊ in tēpore
iracūdię factus eſt reconciliatio.
Non eſt inuentus ſimilis illi: qui
cōſeruaret legē excelſi. Ideo iu-
reiurando fecit illū dn̄s creſcere
in plebē ſuā. Bn̄dictionē omniū
gentiuꝫ dedit illi: ⁊ teſtamentum
ſuū cōfirmauit ſuper caput eius.
Cognouit eum in benedictioni-
bus ſuis: conſeruauit illi miſeri-
cordiā ſuā, ⁊ inuénit gratiam co-

rā oculis domini. Magnificauit eum in conſpectu regum: ⁊ dedit illi coronam glorię. Statuit illi teſtamentum ſempiternum: ⁊ dedit illi ſacerdotium magnum: ⁊ beatificauit illum in gloria. Fungi ſacerdotio: ⁊ habere laudem in nomine ipſius: ⁊ offerre illi incenſum dignum in odorem ſuauitatis. Lectio epiſtolę beati
ca. 4 Pauli apoſtoli ad Corinthios .j.

Fratres: Spectaculuȝ facti ſumus mundo, ⁊ angelis, ⁊ hoībus. Nos ſtulti propter chriſtum: vos aūt prudentes in chriſto. Nos infirmi: vos autem fortes. Vos nobiles: nos autē ignobiles. Uſqȝ in hanc horā ⁊ eſurimus: ⁊ ſitimus: ⁊ nudi ſumus: ⁊ colaphis cędimur: ⁊ inſtabiles ſumus: ⁊ laboramus operantes manibus nr̄is. Maledicimur, ⁊ benedicimus. Perſecutionē patimur, ⁊ ſuſtinemus. Blaſphemamur, ⁊ obſecramus. Tanqȝ purgaměta huius mūdi facti ſumus omniuȝ peripſéma vſqȝ adhuc. Non vt confundam vos hęc ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo: in Chriſto ieſu domino
Eccl. noſtro. Lectio libri Sapientię.
ca. 24 Sapientia laudabit animam ſuam: ⁊ in dn̄o honorabit. ⁊ in medio populi ſui gloriabitur: ⁊ in eccleſijs altiſſimi aperiet os ſuū: ⁊ in conſpectu virtutis illius gloriabitur. In medio populi ſui exaltabitur: ⁊ in plenitudine ſancta admirabit: ⁊ in multitudine electorȝ habebit laudeȝ, ⁊ inter benedictos benedicetur, dicens. Ego ex ore altiſſimi prodij primogenita ante oēm creaturam. Ego quaſi libanus non inciſus vaporaui habitationem meā: ⁊ quaſi balſamū non miſtuȝ odor meus. Ego quaſi terebinthus extendi ramos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ grē. Gradua.

Ecce ſacerdos magnus: qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi: qui cōſeruaret legē excelſi. Graduale.

Sacerdotes eius induant ſalutare: ⁊ ſancti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc producam cornu David: paraui lucernam Chriſto meo. Graduale.

Iurauit dominus, ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum ſecundum ordinem melchiſedech. ℣. Dixit dominus domino meo: ſede a dextris meis. Graduale.

Inueni dauid ſeruum meum: oleo ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniquitatis non nocebit ei. Graduale.

Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam: ⁊ veritatem tuam per noctem.

Alleluia. ℣. Tu es ſacerdos in eternum: ſecundum ordinem melchiſedech.

Alleluia. ℣. Hic eſt ſacerdos, quem coronauit dominus.

Alleluia. ℣. Iuſtus vt palma florebit: ⁊ ſicut cedrus libani multiplicabitur.

Alleluia. ℣. Inueni David ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum.

Alleluia. ℣. Diſpoſui teſtamentum electis meis: iuraui dauid ſeruo meo.

Alleluia. ℣. Memento domine dauid, ⁊ omnis manſuetudinis eius.

Alleluia. ℣. Iuſtus germinabit ſicut lilium:

lilium: ⁊ florebit in eternum ante dominum.

Alleluia. ℣. Dn̄e, quinqꝫ talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinqꝫ ſuperlucratus ſum.

Alleluia. ℣. Iurauit dominus ⁊ non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum ſecundum ordinem Melchiſedech.

Alleluia. ℣. Amauit eum dn̄s, ⁊ ornauit eum: ſtolam glorie induit eum. **Tractus.**

Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius, ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi.

Subſcriptum euangeliū dicitur tantū in doctoribus. Sequentia ſancti euangelij ſm Mattheum. ca.5

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre. Qđ ſi ſal euanuerit: in quo ſalietur? Ad nihilū valet vltra: niſi vt mittať foras, ⁊ conculcetur ab hoibus. Vos eſtis lux mūdi. Nō pōt ciuitas abſcōdi ſupra mōtē poſita: neqꝫ accendunt lucernā: ⁊ ponunt eam ſub modio: ſed ſupra candelabrum: vt luceat omnibus, qui in domo ſunt. Sic luceat lux veſtra corā hominibꝰ: vt videant veſtra bona opera, ⁊ glorificent patrem veſtrū, qui in celis eſt. Nolite putare, qm̄ veni ſoluere legem, aut prophetas. Non enim veni ſoluere legē: ſed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec trāſeat celum ⁊ terra, iota vnum, aut vnus apex, nō pteribit à lege: donec oīa fiant. Qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis: ⁊ docuerit ſic hoies: minimus vocabiť in regno celorū. Qui autē fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabiť in regno celoꝝ.

Seqūē. ſci euāge. ſm Mattheū. ca.24

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Vigilate: quia neſcitis qua hora dn̄s veſter venturus ſit. Illud autē ſcitote: qm̄ ſi ſciret paterfamilias: qua hora fur veniret: vigilaret vtiqꝫ, ⁊ nō ſineret perfodi domum ſuam. Ideoqꝫ vos eſtote parati: quia neſcitis qua hora filius hominis venturus ſit. Quiſputas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit dn̄s ſuper familiam ſuam, vt det illis cibū in tēpore? Beatus ille ſeruus: quem cū venerit dn̄s eius, inuenerit ſic facientē. Amē dico vobis: quoniam ſuper omnia bona ſua conſtituet eum.

Seqūē. ſancti euāge. ſm Mattheū. ca.25

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Homo quidam peregre proficiſcēs: vocauit ſeruos ſuos, ⁊ tradidit illis bona ſua. Et vni dedit quinqꝫ talenta: alij autē duo: alij vero vnū. Vnicuiqꝫ ſm propriā virtutē. Et pfectus eſt ſtatim. Abijt aūt q qnqꝫ talenta acceperat: ⁊ operatus eſt in eis: ⁊ lucratus eſt alia qnqꝫ. Similiter autē ⁊ qui duo talēta accēperat: lucratus eſt alia duo. Qui autē vnum accēperat: abiens fodit in terrā ⁊ abſcondit pecuniam dn̄i ſui. Poſt multū vero tēporis, venit dn̄s ſeruorū illorū, ⁊ poſuit rōnē cū eis. Et accedēs, q qnqꝫ talenta acceperat: obtulit alia quinqꝫ talenta, dicens. Dn̄e, qnqꝫ talēta tradidiſti mihi: ecce alia quinqꝫ

ſuperlucratus ſuꝫ. Ait dñs eius.
Euge ſerue bone ꝛ fidelis, qꝛ in
pauca fuiſti fidelis, ſupꝛa multa
te conſtituā: intra in gaudiuꝫ dñi
tui. Acceſſit autē ꝛ q duo talenta
acceperat, ꝛ ait. Dñe, duo talēta
tradidiſti mihi: ecce alia duo ſup
lucratus ſum. Ait illi dñs eius.
Euge ſerue bone ꝛ fidelis: qꝛ ſu-
p pauca fuiſti fidelis, ſupꝛa multa
te cōſtituā: itra in gaudiū dñi tui.
ca.12 Sequētia ſcti euāge. ſm Lucaꝫ.
In illo tpe: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Sint lumbi ve-
ſtri pꝛecincti, ꝛ lucerne ardentes
in manibus veſtris. Et vos ſimi-
les hoībus expectantibus dñm
ſuum: qñ reuertatur a nuptijs:
vt cum venerit, ꝛ pulſauerit: con-
feſtim aperiāt ei. Beati ſerui illi:
quos cum venerit dñs: inuenerit
vigilantes. Amen dico vobis: qꝛ
pꝛecinget ſe, ꝛ faciet illos diſcum
bere, ꝛ tranſiens miniſtrabit illis.
Et ſi venerit in ſecunda vigilia, ꝛ
ſi in tertia vigilia venerit, ꝛ ita in-
uenerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc
auteꝫ ſcitote: qm̄ ſi ſciret paterfa
milias qua hoꝛa fur veniret: vigi-
laret vtiqꝫ: ꝛ non ſineret perfodi
domuꝫ ſuā. Ideoqꝫ ꝛ vos eſtote
parati: quia qua hoꝛa non puta-
tis: filius hominis veniet. Se-
ca.11 quētia ſancti euāge. ſm Lucam.
In illo tpe: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Nemo accendit
lucernam, ꝛ in abſcondito ponit:
neqꝫ ſub modio: ſed ſuper cande
labꝛum: vt qui ingrediuntur: lu-
men videant. Lucerna coꝛpoꝛis
tui, eſt oculus tuus. Si occulus
tuus ſimplex fuerit: totū coꝛpus
tuum lucidum erit. Si autē neqꝫ
fuerit: etiaꝫ coꝛpus tuū tenebꝛo-
ſuꝫ erit. Vide ergo, ne lumen, qđ
in te eſt: tenebꝛe ſint. Si ergo to-
tū coꝛpus tuū lucidū fuerit, non
habens aliquā partem tenebꝛa-
rum: erit lucidum totuꝫ. Et ſicut
lucerna fulgoꝛis, illuminabit te.
Sequētia ſcti euāg. ſm Marcū. ca.13
In illo tpe: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Videte, vigilate,
ꝛ oꝛate. Neſcitis enim quando
tēpus ſit. Sicut homo, qui pere-
gre pꝛofectus eſt: reliquit domū
ſuam, ꝛ dedit ſeruis ſuis poteſta-
tem cuiuſqꝫ operis, ꝛ ianitoꝛi pꝛe
cepit, vt vigilet. Vigilate ergo:
neſcitis enim qñ dñs domus ve-
niat, ſero, an media nocte, an gal-
li cantu, an mane: ne cum venerit
repente: inueniat vos doꝛmien-
tes. Quod autem vobis dico: o-
mnibus dico: vigilate. Sequen-
tia ſancti euange. ſcđm Lucam. ca.12
In illo tempoꝛe: Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Nolite time
re puſillus grex: qꝛ cōplacuit pa-
tri veſtro dare vobis regnum.
Vendite que poſſidetis: ꝛ date
eleemoſynaꝫ. Facite vobis ſaccu
los, qui non veteraſcunt: theſau-
rum nō deficientem in celis: quo
fur nō appꝛopiat: neqꝫ tinea coꝛ-
rumpit. Ubi enim eſt theſaurus
tuus: ibi ꝛ coꝛ tuum erit. Sequē-
tia ſancti euange. ſcđm. Lucam. ca.1
In illo tempoꝛe: Dixit ieſus
diſcipulis ſuis: parabolam
hanc. Homo quidā nobilis abijt
in regionem longinquā, accipere
ſibi

ſibi regnum, ⁊ reuerti. Uocatis
autẽ decez ſeruis ſuis: dedit illis
decem mnas, ⁊ ait ad illos. Ne-
gotiámini duz venio. Ciues au-
tez eius óderant illũ: ⁊ miſerunt
legationem poſt illum, dicentes.
Nólumus hũc regnare ſup nos:
Et factum eſt, vt rediret, acce-
pto regno, ⁊ iuſſit vocari ſeruos
ſuos: quibus dedit pecuniaz: vt
ſciret quantũ quiſq3 negotiatus
eſſet. Uenit aũt primus, dicens.
Dñe, mna tua decẽ mnas acquiſi-
uit. Et ait illi. Euge ſerue bone:
quia in modico fuiſti fidelis: eris
poteſtatẽ habẽs ſup decẽ ciuita-
tes. Et alter venit, dicens. Dñe,
mna tua fecit quinq3 mnas. Et
huic ait. Et tu eſto ſup quinq3 ci-
uitates. Et alter venit, dicens.
Dñe, ecce mna tua, quam habui:
repoſita eſt in ſudario. Timui e-
nim te: q͂a homo auſtérus es: tol
lis qđ nõ poſuiſti: ⁊ metis quod
non ſeminaſti. Dicit illi. De ore
tuo te iudico ſerue nequã. Scie-
bas, q꞉ ego homo auſtérus ſum:
tollens qđ nõ poſui: ⁊ metẽs qđ
non ſeminaui, ⁊ quare nõ dediſti
pecuniã meã ad mẽſaz: ⁊ veniẽs
vtiq3 ego cum vſuris exegiſſem
illã? Et aſtãtibus dixit. Auférte
ab illo mnã, ⁊ date illi, qui decem
mnas hẽt. Et dixerunt ei. Dñe,
habet decez mnas. Dico aũt vo-
bis: q꞉ oĩ habenti dabit, ⁊ abun-
dabit: ab eo autẽ, qui nõ habet, ⁊
quod habet auferet ab eo. Se-
ca.19 quẽtia ſcti euãge. ſm Mattheũ.

In illo tpe: Dixit ſimon Pe-
trus ad ieſuz. Ecce nos re-
liquimus omnia, ⁊ ſecuti ſumus
te: quid ergo erit nobis? Jeſus
autem dixit illis. Amen dico vo-
bis: ꝙ vos, qui ſecuti eſtis me: in
regeneratione cum ſederit filius
hominis in ſede maieſtatis ſuę:
ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedez duo-
decim, iudicantes duodecim tri-
bus iſrael. Et oĩs, qui reliquerit
domuz, vel frẽs, aut ſorores, aut
patrem, aut matrez, aut vxorem,
aut filios, aut agros propter no-
men meuz: céntuplum accipiet, ⁊
vitã ęternam poſſidebit. Offer.

Inueni dauid ſeruum meuz: oleo ſancto vn-
xi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ bra
chiũm meum confortabit eum. Offerto.

Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cuz ipſo, ⁊
in noĩe meo exaltabit cor eius. Offerto.

Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus quę
in libano eſt multiplicabitur. Offerto.

In virtute tua domine lętabitur iuſtus, ⁊ ſu-
per ſalutare tuum exultabit vehementer: deſi-
deriuz animę eius tribuiſti ei. Cõmunio.

Beatus ſeruus, quem cum venerit dominus,
inuenerit vigilantem: amen dico vobis ſuper
omnia bona ſua conſtituet eum. Cõio.

Dñe, quinq3 talẽta tradidiſti mihi: ecce alia
quinq3 ſuperlucratus ſum: euge ſerue bone ⁊
fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis: ſupra multa
te cõſtituã: intra in gaudium dñi tui. Cõio.

Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit
dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in
tempore tritici menſuram. Cõmunio.

Semel iuraui in ſancto meo: ſemen eius in
ęternum manebit, ⁊ ſedes eius, ſicut ſol in con-
ſpectu meo, ⁊ ſicut luna perfecta in ęternum,
⁊ teſtis in cęlo fidelis. Communio.

Amen dico vobis: ꝙ vos, qui reliqui-
ſtis omnia, ⁊ ſecuti eſtis me: céntuplum ac-
cipietis, ⁊ vitam ęternam poſſidebitis.

In natali vnius confeſſoris non pontificis. Introitus.

Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipſius. pſal's. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri. Introitus.

Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur: plantatus in domo domini, in atrijs domus dei noſtri. ps. Bonum eſt confiteri domino, ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Orationes.

DEus, qui nos beati, N. confeſſoris tui annua ſolennitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: etiam actiones imitemur. Per dñm nrm. Secreta.

LAudis tuę dñe hoſtias immolamus, in tuorum cõmemoratione ſctõrũ: quibus nos ⁊ pręſentibus érui malis confidimus ⁊ futuris. Per. Poſtcõio.

REfecti cibo potuq; cęleſti deus nr̃: te ſupplices exoramus: vt in cuius hęc cõmemoratione pcepimus: eius muniamur ⁊ p̃cibus. Per do. Alia oratio.

ADeſto dñe ſupplicationibus noſtris: quas in beati, N. cõfeſſoris tui ſolennitate deférimus: vt qui noſtrę iuſtitię fiduciam non habemus: eius, qui tibi placuit, p̃cibus adiuuemur. Per dñm. Secreta.

PReſta nobis, q̃s oipotens deus: vt noſtrę humilitatis oblatio: ⁊ pro tuorũ tibi grata ſit honore ſanctorum: ⁊ nos corpore pariter ⁊ mente purificet. Per dñm. Poſtcõmunio.

QUęſumus omp̃s deus: vt qui cęleſtia alimenta percepimus: intercedente beato, N. cõfeſſore tuo: per hęc contra oĩa aduerſa muniamur. Per dñm.

Si fuerit abbas, Oratio.

INterceſſio nos, q̇s dñe, beati, N. abbatis cõmendet: vt quod noſtris meritis nõ valemus: eius patrocinio aſſequamur. Per do. Secreta.

SAcris altarib⁹ dñe hoſtias ſuperpoſitas, ſanctus, N. abbas q̃s in ſalutez nobis prouenire depoſcat. Per. Poſtcõio.

PRótegat nos dñe cum tui pceptione ſacramenti beatus, N. abbas pro nobis intercedendo: vt conuerſationis eius experiamur inſignia. Per dñm.

Subſcripta epiſtola dicit̃ tãtũ in doctoribus. Lectio epiſtolę bti Pauli apoſtoli ad Timotheum. 2.ca.

CHariſſime: Teſtificor corã 4
deo ⁊ Chriſto ieſu, qui iudicaturus eſt viuos ⁊ mortuos: per aduẽtũ ipſius, ⁊ regnũ eius. Prędica verbũ, inſta opportune, importune, árgue, óbſecra, in omni patiẽtia, ⁊ doctrina. Erit eniz tẽpus, cũ ſaná doctrinaz nõ ſuſtinebunt: ſed ad ſua deſideria coacervabunt ſibi magiſtros prurientes auribus, ⁊ à veritate quidem auditũ auertent: ad fábulas autem conuertentur. Tu vero vigila: in oĩbus labora: opus fac euangeliſtę:

geliſtę: miniſterium tuum imple: ſobrius eſto. Ego enim iam delibor: ⁊ tempus meę reſolutionis inſtat. Bonum certamen certaui: curſum conſummaui: fidem ſeruaui. In reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitię: quam reddet mihi dn̄s in illa die iuſtus iudex. Non ſolum autem mihi: ſed ⁊ iis, qui diligunt aduentū eius.

Eccl. Lectio libri Sapientię.
ca. 45 Dilectus deo ⁊ hominibus: cuius memoria in benedictione eſt. Similem illū fecit in gloria ſanctorū, ⁊ magnificauit eū in timorē inimicorum: ⁊ in verbis ſuis mōſtra placauit. Glorificauit eū in cōſpectu regū, ⁊ iuſſit illi corā populo ſuo, ⁊ oſtendit illi gloriā ſuā. In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctū fecit illū, ⁊ elegit eū ex omni carne. Audiuit enī vocē ipſius: ⁊ induxit illū in nube. Et dedit illi corā̄ precepta, ⁊ legem vitę ⁊ diſciplinę.

Eccl. Lectō libri Sapientię.
ca. 47 Dedit dn̄s cōfeſſionem ſancto ſuo, ⁊ excelſo in verbo glorię. De omni corde ſuo laudauit dominum, ⁊ dilexit deum qui fecit illum. Et dedit illi cōtra inimicos potentiam. Et ſtare fecit cantores contra altare: ⁊ in ſono eorum dulces fecit modos. Et dedit in celebrationibus decus, ⁊ ornauit tpa vſq; ad cōſummationem vitę. Chriſtus purgauit pctā ipſius, ⁊ exaltauit in ęternū cornu ipſius. Sapiētia laudabit animam ſuam: ⁊ in dn̄o honorabitur. Et in medio populi ſui gloriabitur. Et in eccleſiis altiſſimi aperiet os ſuū: ⁊ in cōſpectu virtutis illius gloriabitur. In medio populi ſui exaltabit: ⁊ in plenitudine ſācta admirabitur. Et in multitudine electorū habebit laudem, ⁊ inter benedictos benedicetur.

Lectio libri Sapientię. ca. 4

Iuſtus ſi morte preoccupatus fuerit: i refrigerio erit. Senectus enim venerabilis eſt: non diuturna, neq; numero annorū cōputata. Cani enim ſunt ſenſus hominis, ⁊ ętas ſenectutis vita immaculata. Placēs deo, factus eſt dilectus: ⁊ viuēs iter peccatores trāſlatus eſt. Raptus eſt ne malitia mutaret itellectū eius, aut ne fictio deciperet animā illius. Cōſūmatus in breui expleuit tempora multa: placita enim erat deo aīa illius. Propter hoc pperauit educere illū de medio iniquitatū: qm̄ gratia dei ⁊ miſericordia eſt in ſāctos eius, ⁊ reſpectus in electos illius.

Lectio epiſtole btī Pauli apli ad epheſios. ca. 1

Fratres: Bn̄dictus deus ⁊ pater dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: q bn̄dixit nos in oī benedictione ſpūali, in cęleſtibus, in xp̄o, ſicut elegit nos in ipſo ante mundi conſtitutionē: vt eſſemus ſācti, ⁊ imaculati in cōſpectu eius in charitate. Qui pdeſtinauit nos in adoptionem filiorū per ieſum Chriſtū in ipſum: ſm propoſitū voluntatis ſuę: in laudem glorię ⁊ grę ſuę: in qua gratificauit nos in dilecto filio ſuo. In quo habemus redemptionē p ſanguinē ipſius: remiſſionem pctōrū: ſm diuitias gra-

tię eius: quę ſuperabundauit in
1.ca. nobiſ. Lectio epiſtolę beati pau
4 li apoſtoli ad Corinthios.
FRatres: Spectaculuꝫ facti ſumus mundo ⁊ angelis ⁊ hominib⁹. Nos ſtulti ꝑpter xp̃m: vos aũt prudẽtes in xpo. Nos infirmi: vos autẽ fortes. Vos nobiles: nos autẽ ignobiles. Uſqꝫ in hãc horam ⁊ eſurimus, ⁊ ſitimuſ, ⁊ nudi ſumus, ⁊ colaphis cędimur: ⁊ iſtabiles ſumus: ⁊ laboramus operãtes manibus noſtris. Maledicimur, ⁊ bñdicimuſ. Perſecutionẽ patimur, ⁊ ſuſtinemuſ. Blaſphemamur, ⁊ obſecramus. Tanqꝫ purgamenta huius mũdi facti ſumus, oĩum peripſẽma vſqꝫ adhuc. Nõ vt cõfundaꝫ vos, hęc ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo: in Chꝛiſto ieſu dño
Eccl. noſtro. Lectio libri Sapientię.
ca.24 SApientia laudauit animaꝫ ſuam, ⁊ in dño honorificabitꝛ, ⁊ in medio populi ſui gloriabitꝛ, ⁊ in eccleſiis altiſſimi aperiet os ſuuꝫ, ⁊ in cõſpectu virtutis illius gloriabitꝛ. In medio populi ſui exaltabitꝛ: ⁊ in plenitudine ſancta admirabitꝛ, ⁊ in multitudine electorũ habebit laudem, ⁊ inter bñdictos bñdicetꝛ, dicens. Ego ex ore altiſſimi prodij primogenita ante oẽm creaturã. Ego, quaſi libanus nõ inciſuſ vaporaui habitationẽ meã, ⁊ quaſi balſamuꝫ nõ miſtũ odor me⁹. Ego, q̃ſi terebynthus extẽdi ramos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ grę. Grad.

DOmine, preueniſti euꝫ in bñdictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo. ℣. Vitaꝫ petijt à te, ⁊ tribuiſti ei longitudinem dierũ in ſeculũ ſeculi. Grad.

IUſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciandum mane miſericordiam tuam: ⁊ veritatem tuam per noctem. Graduale.

OS iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetꝛ iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius.

Alleluia. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tẽtationẽ, q̃m cuꝫ probatus fuerit: accipiet coronaꝫ vitę.

Alleluia. ℣. Beatus vir, qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis.

Alleluia. ℣. Amauit eum dominus, ⁊ ornauit eum: ſtolam glorię induit eum.

Alleluia. ℣. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur.

Alleluia. ℣. Iuſtus germinabit ſicut liliuꝫ: ⁊ florebit in ęternum ante dñm. Tractus.

BEatus vir, q timet dñm: in mãdatis eius cupit nimis. ℣. Potẽs in terra erit ſemẽ eius: generatio rectorũ bñdicetꝛ. ℣. Glia ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſcłm ſcłi.

Subſcriptũ euangelium dicitur tãtuꝫ in doctoribus. Sequentia ſancti euangelij ſm Mattheum. ca.5

IN illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terrę. Quod ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur? Ad nihiluꝫ valet vltra: niſi vt mittatꝛ foras, ⁊ cõculcetur ab hominibus. Voſ eſtis lux mũdi. Non põt ciuitas abſcondi ſupra mõteꝫ poſita: neqꝫ accendũt lucernã, ⁊ ponũt eaꝫ ſub modio: ſed ſuper candelabꝛuꝫ: vt luceat omnibus, qui in domo ſunt. Sic luceat lux veſtra corã hoĩbus: vt videãt veſtra bona opera: ⁊ glorificent patreꝫ veſtrũ, qui in cęlis eſt. Nolite putare, q̃m veni ſoluere

uere legem, aut prophetas. Non enim veni ſoluere legeꝫ: ſed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec tranſeat celuꝫ ⁊ terra, iota vnuꝫ, aut vnus apex, nō preteribit a lege: donec oīa fiant. Qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis, ⁊ docuerit ſic hoīes: minimus vocabit in regno celorum. Qui auteꝫ fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabit in regno celorum.

ca. 24 Sequē. ſcti euāg. ſm Mattheū.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vigilate, qa neſcitis qua hora dñs veſter venturus ſit. Illud auteꝫ ſcitote: qm̄ ſi ſciret paterfamilias, qua hora fur veniret: vigilaret vtiqꝫ: ⁊ nō fineret perfodi domum ſuam. Ideoqꝫ ⁊ vos eſtote parati: quia neſcitis, qua hora filius hominis venturus ſit. Quis putas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem cōſtituit dñs ſuper familiam ſuam: vt det illis cibum in tempore? Beatus ille ſeruus: quem, cuꝫ venerit dñs eius: inuenerit ſic facientem. Amen dico vobis: qm̄ ſup omnia bona ſua conſtituet eum.

ca.12 Sequētia ſcti euāge. ſm Lucaꝫ.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri precincti, ⁊ lucerne ardentes in manibus vr̄is. Et vos ſimiles hoībus expectātib⁹ dñm ſuū: qn̄ reuertat a nuptijs: vt cum venerit, ⁊ pulſauerit: cōfeſtim aperiāt ei. Beati ſerui illi quos, cū venerit dñs: inuenerit vigilātes. Amē dico vobis: q͂ precinget ſe, ⁊ faciet illos diſcumbere, ⁊ tranſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecūda vigilia: ⁊ ſi in tertia vigilia venerit, ⁊ ita inuenerit: beati ſūt ſerui illi. Hoc auteꝫ ſcitote: qm̄ ſi ſciret prfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiqꝫ: ⁊ non fineret perfodi domuꝫ ſuam. Ideo ⁊ vos eſtote parati: quia qua hora non putatis: filius hoīs veniet.

Sequētia ſcti euāg. ſm Lucam. ca. 11

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo accendit lucernam, ⁊ in abſcondito ponit: neqꝫ ſub modio: ſed ſuper cādelabrum: vt qui ingrediuntur: lumen videant. Lucerna corporis tui, eſt oculus tuus. Si oculus tuus ſimplex fuerit: totum corpus tuuꝫ lucidum erit. Si autem nequā fuerit: etiam corpus tuuꝫ tenebroſum erit. Vide ergo, ne lumē quod in te eſt, tenebre ſint. Si ergo totum corpus tuum lucidum fuerit, non habens aliquam partem tenebrarum: erit lucidum totum. Et ſicut lucerna fulgoris, illuminabit te.

Sequentia ſancti euangelij ſm Marcuꝫ. ca. 13

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Videte, vigilate, ⁊ orate. Neſcitis enim quādo tēpus ſit. Sicut homo qui peregre profectus eſt: reliquit domū ſuā, ⁊ dedit ſeruis ſuis poteſtateꝫ cuiuſqꝫ operis, ⁊ ianitori precepit, vt vigilet. Vigilate ergo: neſcitis eniꝫ qn̄ dñs domus veniat, ſero, an media nocte, an galli cātu, an mane: ne cuꝫ venerit repente: inueniat vos dormientes. Qd aūt vobis dico: oībus dico, vigilate.

Sequẽtia ſancti euãg. ſm Lucã.

ca. 12 In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite timére puſillus grex: quia cõplacuit patri veſtro dare vobis regnum. Uéndite, quę poſſidétis: ⁊ date eleemoſynam. Facite vobis ſacculos, q nõ veteraſcunt: theſaurum nõ deficientem in cęlis: quo fur nõ appropiat: neqʒ tinca corrumpit. Ubi enim eſt theſaurus tuus: ibi ⁊ cor tuuʒ erit. Sequẽtia ſancti euange. ſcdm Lucam.

ca. 19 In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolaʒ hanc. Homo qdaʒ nobilis abijt in regionẽ lõginquã, accipere ſibi regnũ, ⁊ reuerti. Uocatiſ aũt decẽ ſeruis ſuis, dedit illiſ decẽ mnaſ, ⁊ ait ad illos. Negotiamini dum venio. Ciues aũt eius óderant illũ, ⁊ miſerũt legationẽ poſt illuʒ: dicentes. Nolumus hũc regnare ſuper nos. Et factuʒ eſt: vt rediret accepto regno, ⁊ iuſſit vocari ſeruos ſuoſ, qbuſ dedit pecuniã: vt ſciret quãtũ qſqʒ negotiatus eſſet. Uenit autẽ primus, dicens. Dñe, mna tua decẽ mnas acquiſiuit. Et ait illi. Euge ſerue bone: q2 in modico fuiſti fidelis: eris poteſtatẽ habẽſ ſup decẽ ciuitates. Et alter venit, dicens. Dñe, mna tua fecit quinqʒ mnaſ. Et huic ait. Et tu eſto ſup qnqʒ ciuitates. Et alter venit, dicens. Dñe, ecce mna tua quã habui: repoſita eſt in ſudario. Timui eniʒ te: quia hõ auſtérus es: tollis qd nõ poſuiſti: ⁊ metis qd non ſeminaſti. Dicit illi: De ore tuo te iudico ſerue nequã. Sciebaſ q2 hõ auſtérus ſuʒ, tollẽs qd nõ poſui: ⁊ metẽs qd nõ ſeminaui. Et quare nõ dediſti pecuniã meã ad mẽſaʒ: ⁊ veniẽs vtiqʒ ego cũ vſuris exegiſſeʒ illã? Et aſtãtibus dixit. Auferte ab illo mnã, ⁊ date illi, q decẽ mnas habet. Et dixerũt ei. Dñe, habet decẽ mnas. Dico autẽ vobis: q2 oĩ hñti dabit, ⁊ abũdabit: ab eo aũt, qui nõ habet, ⁊ qd videt habere, auferet ab eo.

Sequẽ. ſcti euãg. ſm Mattheũ. ca. 19

In illo tpe: Dixit ſimon petrus ad Jeſum. Ecce nos reliqmus omnia, ⁊ ſecuti ſumus te: quid ergo erit nobis? Jeſus autem dixit illis. Amen dico vobis: q vos qui ſecuti eſtis me: in regeneratione cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſuę: ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecim, iudicantes duodecim tribus iſrael. Et oĩs, q reliqrit domuʒ, vel fratres, aut ſorores, aut patrem, aut mrẽm, aut vxorẽ, aut filios, aut agros, propter nomen meum, cẽtuplum accipiet, ⁊ vitam ęternã poſſidebit. Offerto.

Ueritas mea ⁊ miſericordia mea cuʒ ipſo, ⁊ in nõie meo exaltabit cornu eius. Offert.

In virtute tua domine letabitur iuſtus, ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Offerto.

Deſideriũ aię eius tribuiſti ei dñe: ⁊ voluntate labiorũ eius nõ fraudaſti eũ: poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo. Cõio.

Beatus ſeruus, quem cum venerit dñs, inuenerit vigilantem: amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. Cõio.

Amen dico vobis: q vos, qui reliquiſtis omnia,

omnia, ⁊ ſecuti eſtis me, centuplum accipietis, ⁊ vitam eternã poſſidebitis. **Cõmunio.** Fidelis ſeruus ⁊ prudẽs, quẽ cõſtituit dñs ſuper familiã ſuã: vt det illis in tp̃e tritici mẽſurã.

¶ In natalitijs virginũ. Intro.

Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem: propterea vnxit te deus, deus tuus oleo letitie, p̄ ꝯſortibus tuis. **Ps.** Eructauit cor meum verbũ bonum: dico ego opera mea regi. **℣.** Gloria patri, ⁊c. **Alius introi.**

Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eam, proxime eius adducentur tibi in letitia ⁊ exultatione. **Ps.** Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego opera mea regi. **℣.** Gloria patri, ⁊ filio, ⁊c. **Alius introi.**

Cognoui domine, quia equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliaſti me: confige timore tuo carnes meas: ã mandatis tuis non me repellas. **Ps.** Beati immaculati in via: qui ambulãt in lege domini **℣.** Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiri. **Alius introitus.**

Loquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regum, ⁊ non cõfundebar, ⁊ meditabar in mandatis tuis, que dilexi nimis. **Ps.** Beati immaculati in via: qui ambulant, in lege domini. **℣.** Gloria pa. **Alius intro.**

Me expectauerunt peccatores, vt perderẽt me: teſtimonia tua dñe intellexi: omnis cõſummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. **Ps.** Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi. **℣.** Gloria pa.

Orones. ¶ **Oro ſi fuerit martyr tantum: aut virgo ⁊ martyr.**

Deus, qui inter cetera potentie tue miracula: etiam in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: concede propitius: vt q̃ beate, N. natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dñm. **Secreta.** Suſcipe dñe munera, que in beate, N. martyris tue ſolenitate deferimus: cuius nos confidimus patrocinio liberari. p. **poſtcõ.** Auxilientur nobis dñe ſumpta myſteria, ⁊ intercedente beata, N. martyre tua, ſempiterna faciant protectione gaudẽre. Per dñm nrm. **Alia oratio.**

Indulgentiam nobis, queſumus dñe, beata, N. virgo ⁊ martyr imploret: que tibi grata ſemper extitit, ⁊ merito caſtitatis, ⁊ tue profeſſione virtutis. Per dñm. **Secreta.** Hoſtias tibi dñe beate, N. martyris tue dicatas meritis benignus aſſume, ⁊ ad ppetuum nobis tribue ꝓuenire ſubſidiũ. per. Diuini muneris **Poſtcõio.** largitate ſatiati: q̃s dñe deus noſter: vt intercedente beata, N. martyre tua: in eius ſemp participatione viuamus. Per dñm.

¶ **Alia oro ſi fuerit virgo tantum: aut nec virgo, nec martyr.**

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ſicut de beate, N. feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dñm noſtrũ. **Secreta.**

A Ccepta tibi ſit dñe ſacrate plebis oblatio pro tuorum honore ſanctorũ: quorũ meritis pcepiſſe de tribulatione cognoſcit auxilium. Per do. Poſtcõi.

S Atiaſti dñe familiam tuam muneribus ſacris: eius q̃s ſemp interuentione nos rẽfoue: cuius ſolẽnia celebramus. Per.

¶ Si plures fuerint; Alia oõ.

D A nobis, q̃s dñe deus noſter, ſanctaruʒ virginum ꝛ martyrum tuarum, N. ꝛ N. palmas inceſſabili veneratione venerari, vt quas digna mente non poſſumus celebrare: humilibus ſaltem frequẽtemus obſequijs. Per dñm. Secreta.

I Ntende, q̃s dñe, munera altaribus tuis pro ſanctaruʒ tuaruʒ, N. ꝛ N. cõmemoratione propoſita: vt ſicut per hec beata myſteria illis gloriam contuliſti: ita nobis indulgentiam largiaris. Per dñm. Poſtcõio.

P Reſta nobis, q̃s dñe, intercedẽtibus ſcis tuis: vt qđ ore cõtingimus: pura mẽte capiamus.
Eccl. Per do. Lectio libri Sapientie.
ca.51 D Omine deus meus exalta-
ſti ſup terraʒ habitationem meã, ꝛ pro morte defluẽti deprecata ſum. Inuocaui dñm patreʒ dñi mei: vt non derelinquat me in die tribulationis mee ꝛ in tempore ſuperborũ ſine adiutorio. Laudabo nomen tuũ aſſidue: ꝛ collaudabo illud in cõfeſſione: ꝛ exaudita eſt oratio mea. Liberaſti me de pditione, ꝛ eripuiſti me de tpe iniquo. Propterea cõfitebor tibi, ꝛ laudeʒ dicam noĩ tuo: dñe deus nr̃. Lctõ eplẽ btĩ pauli
apoſtoli ad Corinthios. 2.ca.
F Ratres: Qui gloriatur: in 10
dño glorietur. Non enim qui ſeipſum cõmendat: ille probatus eſt: ſed quem deus commendat. Utinam ſuſtinerẽtis modicũ qđ inſipiẽtie mee: ſed ꝛ ſupportate me. Aemulor enim vos dei emulatione. Deſpondi enim vos vni viro: virginem caſtam exhibere Chriſto. Lectio epiſtole beati
Pauli apoſtoli ad Corinthios. 1.ca.
F Ratres: De virginibus pre- 7
ceptum dñi non habeo: cõſiliũ autẽ do tanq̃ʒ miſericordiaʒ conſecutus à deo: vt ſim fidelis. Exiſtimo eniʒ hoc bonũ eſſe: propter inſtãtẽ neceſſitateʒ: q̃m bonum eſt hoĩ ſic eſſe. Alligatus es vxori: noli q̃rere ſolutioneʒ. Solutus es ab vxore: noli querere vxorẽ. Si aũt accẽperis vxorem: nõ peccaſti. Et ſi nupſerit virgo: nõ peccauit. Tribulationẽ tamẽ carnis habebũt hmõi. Ego aũt vobis parco. Hoc itaque dico fratres. Tẽpus breue eſt. Reliquũ eſt: vt ꝛ qui habent vxores, tanq̃ʒ nõ hñtes ſint. Et qui flent, tanq̃ʒ nõ flentes. Et qui gaudẽt, tanq̃ʒ nõ gaudẽtes. Et qui emũt, tanq̃ʒ nõ poſſidentes. Et qui vtũtur hoc mũdo, tanq̃ʒ nõ vtatur. Preterit enim figura huius mũdi. Uolo autem vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt: ſolicitus eſt, que domini ſunt: quõ placeat deo. Qui aũt cum vxore eſt: ſolicitus

ſolicitus eſt, que ſunt mūdi: quō placeat vxori, ⁊ diuiſus eſt. Mulier innupta ⁊ virgo cogitat que dñi ſunt: vt ſit ſancta ⁊ corpore ⁊ ſpiritu. In chriſto Ieſu dño noſtro.

puer. ca. 8 Lectio libri Sapientie.

Dominus poſſedit me in initio viarū ſuarū: anteq̄ꝫ qcquā faceret a principio. Ab eterno ordinata ſum, ⁊ ex antiq̄s anteq̄ꝫ terra fieret. Necdum erant abyſſi, ⁊ ego iaꝫ ↄcepta erā. Nec duꝫ fontes aquarū eruperāt: nec dū mōtes graui mole ↄſtiterāt: ante oēs colles ego parturiebar. Adhuc terrā nō fecerat, ⁊ flumina, ⁊ cardines orbis terre. Qñ preparabat celos, ãderaꝫ: quādo certa lege ⁊ gyro vallabat abyſſos. Qñ ethera firmabat ſurſuꝫ: ⁊ librabat fontes aquarum. Qñ circuūdabat mari terminū ſuū, ⁊ legeꝫ ponebat aq̄s; ne tranſirent fines ſuos. Qñ appēdebat fundamenta terre cum eo eraꝫ cūcta ↄponens. Et delectabar per ſingulos dies ludens corā eo omni tpe, ludens in orbe terrarū: ⁊ delitie mee eſſe cū filijs hoīum. Nūc ergo filij audite me. Beati, q cuſtodiunt vias meas. Audite diſciplinaꝫ, ⁊ eſtote ſapiētes: ⁊ nolite abijcere eam. Beatus vir, qui audit me, ⁊ qui vigilat ad fores meas quotidie: ⁊ obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui me inuenerit: inueniet vitam, ⁊ hauriet ſaluteꝫ a dño.

Eccl. ca. 51 Lectio libri Sapientie.

Confitebor tibi dñe rex: ⁊ collaudabo te deum ſaluatorem meum. Cōfitebor nomini tuo: quoniā adiutor ⁊ protector factus es mihi, ⁊ liberaſti corpus meuꝫ a perditione. A laqueo lingue inique, ⁊ a labijs operātiū mēdaciū, ⁊ in ↄſpectu p̄ſequētium, factus es mihi adiutor. Et liberaſti me ſm multitudinem miſericordie noīs tui a rugientibus preparatis ad eſcā: de manibus querentiū aīām meam, ⁊ de multis tribulationibus que circūdederūt me. A preſſura flāme que circūdedit me, ⁊ in medio ignis nō ſum eſtuata. De altitudine ventris inferi, ⁊ a lingua coinquinata, ⁊ a verbo mendacij. A rege iniquo, ⁊ a lingua iniuſta liberaſti me. Laudabit vſq ad mortem aīa mea dñm: qm̄ eruis ſuſtinentes te: ⁊ liberas eos de manu anguſtie: dñe deus noſter. Grad.

Dilexiſti iuſtitiam, ⁊ odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te deus, deus tuus oleo letitie. Graduale.

Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende proſpere, procede, ⁊ regna. ℣. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Gradu.

Adiuuabit eam deus vultu ſuo: deus in medio eius non commouebitur. ℣. Fluminis impetus letificat ciuitatem Dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. Gradua.

Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. ℣. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Grad.

Concupiuit rex decōrem tuum, quoniā ipſe eſt dominus Deus tuus. ℣. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam. Graduale.

Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam, quia concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Spe

cie tua ⁊ pulchritudine tua: intende proſpe-
re, procede, ⁊ regna. **Graduale.**
Propter veritatem, ⁊ manſuetudinem, ⁊
iuſtitiam, ⁊ deducet te mirabiliter dextera
tua. ℣. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem
tuam: quia concupiuit rex ſpeciem tuam.
Alleluia. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs
tuis: propterea benedixit te deus in ęternum.
Alleluia. ℣. Loquebar de teſtimonijs tuis
in conſpectu regum, ⁊ non confundebar.
Alleluia. ℣. Quinqꝫ prudentes virgines
acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadi-
bus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce
ſpõſus venit: exite obuiam Chriſto domino.
Alleluia. ℣. Adducentur regi virgines
poſt eaꝫ: proximę eius offerentur tibi in lętitia.
Alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine
tua: intende proſpere, procede, ⁊ regna.
Alleluia. ℣. Hec eſt virgo ſapiens, ⁊
vna de numero prudentum.
Alleluia. ℣. O q̃ pulchra eſt caſta ge-
neratio, cum claritate. **Tractus.**
Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuam: quia
concupiuit rex ſpeciem tuam. ℣. Vultum
tuum deprecabuntur omnes diuites plebis, fi-
lię regum in honore tuo. ℣. Adducentur re-
gi virgines poſt eam, proximę eius offerentur
tibi. ℣. Adducentur in lętitia ⁊ exultatione,
adducentur in templum regis. **Sequen-
tia ſancti euãge. ſm Mattheum.**
ca. 13 In illo tẽpore: Dixit Ieſus
diſcipulis ſuis parabolam
hanc. Simile eſt regnuꝫ cęlorum
theſauro abſcõdito in agro: quẽ
qui inuenit homo, abſcondit: ⁊
pre gaudio illius, vadit ⁊ vendit
vniuerſa que habet, ⁊ emit agruꝫ
illum. Iterũ ſimile eſt regnũ cęlo-
ruꝫ hoi negotiatori querenti bo-
nas margaritas. Inuenta auteꝫ
vna pretioſa margarita: abijt ⁊
vendidit vniuerſa que habuit, ⁊
emit eã. Iterũ ſimile eſt regnum
celoruꝫ ſagenę miſſę in mare, ⁊ ex
oĩ genere piſciũ cõgregãti. Quã
cuꝫ impleta eſſet educentes: ⁊ ſe-
cus littus ſedentes: elegerũt bo-
nos in vaſa ſua: malos autem fo-
ras miſerunt. Sic erit in cõſum-
matione ſeculi. Exibunt angeli,
⁊ ſeparabũt malos de medio iu-
ſtoruꝫ, ⁊ mittent eos in caminum
ignis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dẽ-
tium. Intellexiſtis hec omnia?
Dicũt ei. Etiã. Ait illis. Ideo oĩs
ſcriba doctus i regno cęlorũ: ſimilis
eſt hoi prifamilias, q profert de
theſauro ſuo noua ⁊ vetera. **Se-
quẽ. ſancti euãge. ſm Mattheũ.** ca. 25
In illo tpe: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis parabolaꝫ hanc.
Simile eſt regnum cęlorũ decem
virginibus, que accipiẽtes lãpa-
des ſuas, exierunt obuiaꝫ ſponſo
⁊ ſpõſę. Quinqꝫ aũt ex eis erant
fatue, ⁊ quinqꝫ prudentes. Sed
quinqꝫ fatuę acceptis lãpadibus,
nõ ſumpſerunt oleũ ſecum. Pru-
dentes vero acceperunt oleuꝫ in
vaſis ſuis cũ lãpadibus. Moraꝫ
autem faciẽte ſpõſo, dormitaue-
runt oẽs, ⁊ dormierunt. Media
autẽ nocte clamor factus eſt: ec-
ce ſpõſus venit, exite obuiam ei.
Tũc ſurrexerunt oẽs virgines il-
le, ⁊ ornauerũt lãpades ſuas. Fa-
tuę aũt ſapiẽtibus dixerunt. Da-
te nobis de oleo veſtro: qa lãpa-
des nr̃e extinguũtur. Reſpõde-
rũt prudẽtes, dicentes. Ne forte
non ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite
potius ad vendẽtes: ⁊ ẽmite vo-
bis.

bis. Dum aũt irent émere: venit
ſpõſus, ⁊ quę paratę erant: intra
uerunt cũ eo ad nuptias, ⁊ clauſa
eſt ianua. Nouiſſime vero veniũt
⁊ reliquę virgines, dicẽtes. Dñe,
dñe áperi nobis. At ille reſpon-
dens, ait. Amen dico vobis: ne-
ſcio vos. Uigiláte itaqꝫ: quia ne-
ſcitiſ diem neqꝫ horaꝫ. Offerto.

Offerentur regi virgines poſt eam: proxi-
mę eius offerentur tibi. Offertorium.

Diffuſa eſt grã in labijſ tuis: ꝓpterea benedi
xit te deus in ęternũ, ⁊ in ſeculũ ſcl'i. Offer.

Filię regum in honore tuo: aſtitit regina
a dextris tuis: in veſtitu deaurato, circúnda-
ta varietate. Offertorium.

Offerentur regi virgines poſt eaꝫ: proximę
eius offerentur tibi in lętitia ⁊ exultatione: ad-
ducentur in templum regi domino. Cõio.

Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea
benedixit te deus in ęternum. Cõmunio.

Feci iudiciuꝫ ⁊ iuſtitiã dñe: nõ calumnientur
mihi ſuperbi: ad oia mandata tua dirigebar:
oẽm viam iniquitatis odio habui. Cõio.

Quinqꝫ prudentes virgines acceperunt o-
leum in vaſis ſuis cum lampadibus: media au-
tem nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus ve-
nit, exite óbuiam Chriſto domino. Cõio.

Simile eſt regnum cęlorum homini nego-
tiatori, quęrenti bonas margaritas: inuenta
vna pretioſa margarita, dedit omnia ſua, ⁊
comparauit eam. Communio.

Confundant ſuꝑbi: qr iniuſte iniquitatẽ fece
runt in me: ego aũt in mãdatis tuis exercebor
in tuis iuſtificationibꝰ, vt nõ cõfundar. Cõi.

Dilexiſti iuſtitiã, ⁊ odiſti iniquitatem: pro-
pterea vnxit te deus deus tuus. Cõio.

Principes perſecuti ſunt me gratis, ⁊ à ver-
bis tuis formidauit cor meum: lętabor ego ſu-
per eloquia tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa:
concupiuit anima mea teſtimonia tua domi-
ne: ⁊ dilexit ea vehementer. ¶ In ipſa
die dedicationis eccleſię totuꝫ of
ficiũ agitur, vt infra in anniuerſa-
rio dedicationiſ eccleſię: ꝑter ora
tiones, loco quarum dñr oratio-
nes ſequentes, Oratio.

Deus, qui inuiſibiliter o-
mnia contines: ⁊ tamen
pro ſalute humani gene-
ris, ſignum tuę potẽtię viſibiliter
oſtendis: templum hoc potentię
tuę ĩhabitationis illuſtra: vt oẽſ,
qui huc deprecaturi cõueniunt:
ex quacũqꝫ tribulatione ad te cla
mauerint: cõſolationis tuę bene-
ficia cõſequant̃. Per. Secreta.

Deus, q̃ ſacrãdoruꝫ author
oẽs muneruꝫ: effunde ſuper
hanc orõnis domuꝫ benedictio-
neꝫ tuã: vt ab oĩbus inuocãtibuſ
nomen tuum, defenſionis tuę au
xilium ſentiatur. Per. Poſtcõi.

Multiplica, q̃s dñe, per hęc
ſancta, quę ſumpſimus: in
animabus noſtris veritateꝫ tuã:
vt in templo ſancto tuo iugiter
adoremus, ⁊ in conſpectu tuo
cuꝫ ſanctis omnibus gloriemur.
Per dñm. ¶ In anniuerſario
dedicationiſ eccleſię. Introituſ.

Terribilis eſt locus iſte: hic
domus dei eſt, ⁊ porta cęli,
⁊ vocabitur aula Dei. Ps.
Quam dilecta tabernacula
tua domine virtutum: concu-
piſcit ⁊ déficit anima mea in
atria domini. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus, q̃ nobis per ſingulos
annos huiuſ ſancti tẽpli tui
cõſecrationis rẽparas diem, ⁊ ſa-
criſ ſemꝑ myſterijſ repreſẽtaſ in-

columes: exaudi p̄ces ppl'i tui, ⁊
p̄ſta: vt q̄ſquis hoc tēplū benefi-
cia petiturus ingredit̄: cuncta ſe
impetraſſe letet̄. Per. Lcō libri
ca. 21 apocalypſis bti ioānis apoſtoli.
IN diebus illis: Uidi ciuita-
tez ſanctam hieruſalem, no-
uam, deſcendentē de cęlo, à deo
paratā, ſicut ſponſam ornataz vi-
ro ſuo. Et audiui vocez magnaz
de throno dicētem. Ecce taber-
naculū dei cuz hoibus, ⁊ habita-
bit cuz eis. Et ipſi populus eius
erūt: ⁊ ipſe deus cum eis erit eo-
rū deus. Et abſterget deus oēm
lachrymam ab oculis eorum: ⁊
mors vltra non erit: neqz luctus,
neqz clamor, neqz dolor erit vl-
tra: quę prima abierunt: Et di-
xit, qui ſedebat in throno. Ecce
noua facio omnia. Graduale.
Locus iſte à deo factus eſt: ineſtimabile
ſacr̄m; irreprehēſibilis eſt. ℣. Deus cui aſtat
angelorū chorus: exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuorum.
Alleluia. ℣. Adorabo ad templum ſan-
ctum tuum: ⁊ confitebor nomini tuo.
Alleluia. ℣. Bene fundata eſt domus do
mini, ſupra firmam petram. Sequentia
ca. 19 ſancti euangelij ſecundūz Lucā.
IN illo tempore: Ingreſſus
ieſus perambulabat hieri-
cho. Et ecce vir noīe zacheus: ⁊
hic erat princeps publicanorum:
⁊ ipſe diues: Et q̄rebat vidēre ie
ſum, qs eſſet: ⁊ non poterat pre
turba: qa ſtatura puſillus erat.
Et precurrens, aſcendit in arbo-
rē ſycomorū: vt videret illum: q̄
inde erat tranſiturus. Et cuz ve-
niſſet ad locum: ſuſpiciens ieſus
vidit illuz: ⁊ dixit ad eū Zachee,
feſtinans deſcende, quia hodie in
domo tua oportet me manere.
Et feſtinans deſcendit, ⁊ excepit
illū gaudens. Et cū viderēt oēs,
murmurabāt, dicētes: q̄ ad ho-
minem peccatorem diuertiſſet.
Stans autē zacheus: dixit ad ie-
ſum. Ecce dimidiū bonorū meo-
rum dn̄e do pauperib⁹, ⁊ ſi q̄d ali
quez defraudaui: reddo quadru
plū. Ait ieſus ad eū. Quia hodie
ſalus domui huic facta eſt: eo q̄
⁊ ipſe ſit filius abrahę. Uenit eniz
filius hominis quęrere, ⁊ ſaluuz
facere quod perierat. Offerto.
Dn̄e deus: in ſimplicitate cordis mei lętus
obtuli vniuerſa, ⁊ populum tuuz, qui repertus
eſt: vidi cum ingenti gaudio: deus iſrael, cuſto-
di hanc voluntatem: dn̄e deus. Secreta.
ANnue, q̄s dn̄e, p̄cibus nr̄is,
vt quicūqz intra tēpli huius:
cuius anniuerſariū dedicationis
diez celebramus: ambitū cōtine-
mur: plena tibi atqz perfecta cor-
poris ⁊ aīę deuotione placeam⁹:
vt dū hęc vota p̄ſētia rēddimus:
ad ęterna pręmia te adiuuante p-
uenire mereamur. per do. Cōi.
Domus mea domus orationis vocabit̄, di-
cit dn̄s: in ea, oīs, qui petit, accipit, ⁊ qui quęrit,
inuenit, ⁊ pulſanti aperietur. Poſtcōio.
DEus, qui de viuis ⁊ electis
lapidibus ęternum maie-
ſtati tuę preparas habitaculum:
auxiliare populo tuo ſupplican-
ti: vt q̄d eccleſię tuę proficit cor-
poralibus ſpatijs: ſpiritualibus
amplificet̄ augmentis. Per do.
¶ In ipſa die dedicationis alta-
ris totū officiū agit̄ vt ſupra i an-
niuerſario dedicationis eccleſię:
preter

preter orationes loco quarum dicū-
tur orationes ſequētes, Oratio.

DEus, q ex omni coapta-
tione ſanctorū: eternum
tibi condis habitaculū
da edificationi tue incre
menta celeſtia: vt quorum hic re-
liquias pio amore cōplectimur:
eorum ſemper meritis adiuue-
mur. Per dnm. Secreta.

Omnipotens ſempiterne deus, al
tare hoc nomini tuo edificatū ce-
leſtis virtutis benedictione ſancti
fica, et oibus in te ſperantibus au
xilij tui munus oſtēde: vt hic et ſa-
cramētorū virtus, et votorū obti
neat effectus. Per do. Poſtcōi.

Queſumus ops deus: vt in
hoc loco noi tuo dedicato,
cunctis petentibus aures tue pie
tatis accōmodes. Per dnm no.

¶ Miſſa in honore ſanctorum
quorum corpora habentur, Orō.

PRopitiare nobis, qs
domine, famulis tuis,
p horū ſctōrū marty-
rum tuorum, N. et N.
atq aliorū, q in pſen-
ti requieſcūt eccleſia, merita glo-
rioſa: vt eorum pia interceſſione,
ab omnibus ſemp protegamur
aduerſis. Per dnm. Secreta.

Suſcipiat clementia tua, qs
dne, de manibus nris mu-
nus oblatū: et p horū ſctōrū mar-
tyrū tuorū, N. et N. atq aliorum
q in pſēti reqeſcūt eccleſia: meri-
ta glorioſa, ab oibus nos emun-
da peccatis. Per do. Poſtcōio.

Diuina dne libantes myſte-
ria, que per horum ſancto-
rum martyrum tuorum, N. et N.
atq aliorū, qui in pſenti requie-
ſcūt eccleſia veneratione: tue ob-
tulimus maieſtati: preſta qs: vt
per ea veniā mereamur peccato-
rum, et celeſtibus gratie donis re-
ficiamur. Per. ¶ Miſſa in ho-
nore ſcte trinitatis. Introitus.

BEnedicta ſit ſancta trinitas,
atq indiuiſa vnitas: confite-
bimur ei, quia fecit nobiſcū
miſericordiam ſuam. Ps.
Benedicamus patrem, et
filium, cum ſancto ſpiritu.
℣. Gloria patri, et filio. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne de-
us, qui dediſti famulis tuis in
confeſſione vere fidei, eterne tri-
nitatis gloriam agnoſcere: et in
potentia maieſtatis adorare vni-
tatem, queſumus, vt eiuſdem fi-
dei firmitate: ab omnibus ſem-
per muniamur aduerſis. Per
dnm no. Lectio epiſtole beati
Pauli apoſtoli ad Corinthios. 2.ca.

FRatres: Gaudete, perfe- 13
cti eſtote, exhortamini, idē
ſapite, pacem habete: et deus pa-
cis erit vobiſcū. Gratia dni no-
ſtri Ieſu Chriſti, et charitas dei, et
cōmunicatio ſancti ſpiritus: ſit
cum oibus vobis amen. Grad.

Benedictus es domine: qui intueris abyſſos
et ſedes ſup cherubin. ℣. Benedictus es do-
mine in firmamento celi, et laudabilis in ſecula.
Alleluia. ℣. Benedictus es domine deus
patrum noſtrorum et laudabilis in ſecula. Se-
quētia ſcti euāge. ſcdm Ioānem. ca. 15

IN illo tpe: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Cum venerit pa-
racletus, quē ego mittā vobis a

patre: ſpūm veritatiſ, qui à patre
procedit: ille teſtimoniuꝫ ꝑhibe-
bit de me: ⁊ vos teſtimoniuꝫ ꝑhi-
bébitis: q: ab initio mecuꝫ eſtis.
Hęc locutus ſum vobis: vt non
ſcandalizemini. Abſqꝫ ſynago-
gis facient vos. Sed venit hora,
vt omnis, qui intérficit vos: arbi
tretꝛ ſe obſequium pręſtare deo.
Et hęc facient vobis: qa nó no-
uerūt prē̃ꝫ, neqꝫ me. Sed hęc lo-
cutus ſuꝫ vobiſ: vt cū venerit ho
ra eorum, reminiſcamini, qa ego
dixi vobiſ. Offerto. Benedictus ſit
deus pater: vnigenitúſqꝫ Dei filius: ſanctus
quoqꝫ ſpūs: qa fecit nobiſcū miſericordiā ſuā.

Sanctifica, q̄ſumus Secre.
domine deus noſter: per
tui ſancti nominis inuocationeꝫ
huius oblationis hoſtiam, ⁊ per
eam noſmetipſos tibi pérfice mu
nus ęternuꝫ. Per do. Pręfatio.
Qui cum vnige. fol. 96. Cōio.
Benedicimus deum cęli: ⁊ coram omnibus
viuentibus confitebimur ei: quia fecit nobiſ-
cum miſericordiam ſuam. Poſtcōio.

Proficiat nobis ad ſalutem
corporis ⁊ animę, domine
deus noſter: huius ſacramēti ſu-
ſceptio, ⁊ ſempiternę ſanctę trini-
tatis, eiuſdémqꝫ indiuiduę vni-
tatis confeſſio. Per do. ¶ Miſ-
ſa de ſpiritu ſancto. Introitus.

Spiritus dn̄i repleuit orbem
terrarū, all'a, ⁊ hoc, quod cō-
tinet oīa, ſcientiam habet vo-
cis, alleluia, all'a, all'a. Ps.
Exurgat deus, ⁊ diſſipentur
inimici eius, ⁊ fugiant, qui ode
runt eum, à facie eius. ℣. Gloria patri, ⁊ ſi.
¶ Aliuſ ſubſequēs itroitꝰ a lxx.
vſqꝫ ad reſurrectioneꝫ dn̄i dicitꝛ.

Cum ſanctificatus fuero in
vobis: congregabo vos de
vniuerſis terris, ⁊ effundam
ſuper vos aquam mundaꝫ:
⁊ mundabímini ab omnibus
inquinamentis veſtris, ⁊ da-
bo vobis ſpiritum nouum. Ps. Benedicaꝫ
dominum in omni tempore: ſemper laus eius
in ore meo. ℣. Gloria patri, ⁊. Oratio.

Deus, q corda fideliū ſancti
ſpūs illuſtratione docuiſti:
da nobis in eodem ſpiritu recta
ſapere, ⁊ de eius ſemꝑ cōſolatio-
ne gaudere. Per do. in vni. eiuſ.
Lectio actuum Apoſtolorum. ca.8

In diebus illis: Cum audiſ-
ſent apli, qui erāt hieroſoly
mis: quia recépit ſamaria verbuꝫ
dei: miſerunt ad eos petrū ⁊ ioā-
nem. Qui cum veniſſent: orauē-
rūt pro ipſis, vt acciperent ſpūm
ſctm̄. Nondū enim in quéq̃ꝫ illo-
rum venerat: ſed baptizati tātuꝫ
erant in noīe dn̄i Jeſu. Tunc im-
ponebant manus ſuꝑ illos: ⁊ ac-
cipiebant ſpūm ſanctuꝫ. Grad.
Beata gens, cuius eſt dn̄s deus eorum: po-
pulus, quem elegit dn̄s in hereditatem ſibi.
℣. Verbo domini cęli firmati ſunt, ⁊ ſpiritu
oris eius omnis virtus eorum. Alleluia.
℣. Veni ſancte ſpiritus: reple tuorum corda
fidelium, ⁊ tui amoris in eis ignem accende.
Alleluia. ℣. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ crea
buntur, ⁊ renouabis faciem terrę. Sequen
tia ſancti euāge. ſcđm Joānem. ca.

In illo tēpore: Dixit ieſuſ di
ſcipulis ſuiſ. Siquiſ diligit
me: ſermonem meū ſeruabit. Et
pater meus diliget eum: ⁊ ad euꝫ
veniemus: ⁊ manſionē apud euꝫ
faciemus:

faciemus. Qui non diligit me: ſermones meos non ſeruat. Et ſermonem quem audiſtis, non eſt meus: ſed eius, q miſit me, prīs. Hec locutus ſum vobis, apud vos manens. Paraclétus autē ſpūs ſcūs, quē mittet pr̄ in noīe meo: ille vos docebit oīa: ⁊ ſuggeret vobis oīa, q̄cūq̄ dixero vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. Non quo mundus dat: ego do vobis. Nō turbet cor vr̄m, neq̄ formidet. Audiſtis q2 ego dixi vobis: vado, ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtiq̄: quia vado ad prēm: q2 pr̄ maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſq̄ fiat: vt cū factū fuerit: credatis. Jam non multa loquar vobiſcū. Uenit enim princeps mundi huius, ⁊ in me non habet quicquā. Sed vt cognoſcat mundus quia diligo patrem: ⁊ ſicut mandatū dedit mihi pater, ſic facio. Offerto.

Confirma hoc deus: quod operatus es in nobis: à tēplo ſctō tuo, quòd eſt in hieruſalem: tibi offerent reges munera, all'a. Secreta.

Munera, q̄s domine, oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti ſpiritus illuſtratione emūda. Per do. in vnita. eiuſ. Cōio.

Factus eſt repente de cęlo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis: vbi erant ſedentes, alleluia, ⁊ repleti ſunt oēs ſpiritu ſancto loquētes magnalia dei, all'a. alleluia. Poſtcōi.

Sancti ſpūs, q̄s dn̄e, corda noſtra mūdet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fęcūdet. Per. in vnita. eiuſ. ¶ Ad poſtulandā gratiā ſpūs ſci. Alia oīo.

Deus, cui omne cor patet: ⁊ oīs voluntas loquit: ⁊ quē nullum latet ſecretum purifica p infuſionē ſcti ſpūs cogitationes cordis nr̄i: vt te pfecte diligere, ⁊ digne laudare mereamur. per. in vni. eiuſ. Secre.

Haec oblatio, q̄s dn̄e, cordis noſtri maculas emūdet, vt ſancti ſpūs digna efficiat habitatio. Per. in vni. eiuſ. Poſtcōio.

Concede, q̄s op̄s deus: ſcm̄ nos ſpūm votis promereri ſedulis: quatenus eius grā, ⁊ ab oībus liberemur tentationibus: ⁊ pctōrū nr̄orū indulgētiā mereamur accipere. Per. in vnit. eiuſ.

Miſſa in honore ſcē crucis. Jnt.

Nos autem gloriari oportet in cruce domini noſtri ieſu chriſti in quo eſt ſalus, vita, ⁊ reſurrectio noſtra: per quem ſaluati ⁊ liberati ſumus. ps. Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos: ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria pa. Oīo.

Deus, qui vnigeniti filij tui pretioſo ſanguine, viuificę crucis vexillum ſanctificare voluiſti: concede q̄ſumus, eos, qui eiuſdem ſanctę crucis gaudent honore: tua quoq̄ ubiq̄ protectione gaudere. Per eundē do.

Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Philippenſes. ca. 2

Fratres: Chriſtus factus eſt pro nobis obediens uſq̄ ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod ⁊ deus exaltauit
illũ: ⁊ donauit illi nomen, qđ eſt
ſup omne nomen, vt in noie ieſu
omne genu flectatur, celeſtiũ, ter
reſtrium, ⁊ infernorum, ⁊ ois lin-
gua cõfiteat: q̄ dñs ieſus Chrs
in gloria eſt dei patris. Gradua.
C hriſtus factus eſt pro nobis obediens
vſqȝ ad mortem: morteȝ aũt crucis. ℣. Pro
pter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi
nomen, qđ eſt ſuper omne nomen. A lleluia.
℣. Dulce lignum, dulces clauos, dulcia fe-
rens pondera: que ſola fuiſti digna ſuſtinere
regem celorũ ⁊ dñm. A lla. ℣. Dicite in
gentibus: quia dominus regnauit à ligno. Se
ca.20 quentia ſcti euãg. ſm Mattheũ.
I N illo tpe: Aſſumpſit ieſus
duodecim diſcipulos ſuos
ſecretò: ⁊ ait illis. Ecce aſcendi-
mus hieroſolymã, ⁊ filius homi-
nis tradet principibus ſacerdo-
tũ, ⁊ ſcribis, ⁊ cõdemnabunt euȝ
morte. Et tradent eum gẽtibus
illudendũ, ⁊ flagellandũ, ⁊ crucifi
genduȝ: ⁊ tertia die reſurget. Of
ferto. P rotege dñe plebem tuã: p ſignum
ſancte crucis: ab oibus inſidijs inimicorũ oiuȝ:
vt tibi gratã exhibeamus ſeruitutẽ: ⁊ accepta
bile tibi fiat ſacrificiũ noſtrũ, alla. Secret.
H Aec oblatio nos, q̄s dñe, ab
oibus purget offenſis, que
in ara crucis immolata, etiã toti⁹
mũdi tulit offenſam. Per dñm.
Cõio. P er ſignum crucis de inimicis no
ſtris libera nos deus noſter. Poſtcõio.
A Deſto nobis dñe deus nr̄:
⁊ quos ſancte crucis letari
facis honore: eius quoqȝ perpe
tuis defende ſubſidijs. Per do.
¶ Miſſa in commemoratione
beate virginis marie, ab aduẽtu
vſqȝ ad natiuitatem dñi. Intro.

Orate celi deſup, ⁊ nu
bes pluãt iuſtũ: aperiat
terra: ⁊ germinet ſalua
torẽ. ps. Et iuſtitia o
riatur ſimul: ego dñs
creaui eum. ℣. Glo
ria pa. Orõ.
D Eus, q de
beate marie virginis vtero, vbũ
tuũ angelo nũciante, carnẽ ſuſci-
pere voluiſti, pſta ſupplicib⁹ tuis,
vt qui vere eam genitricẽ dei cre
dimus: eius apud te interceſſio-
nibus adiuuemur. Per eũ. Lcõ
I N diebus il- Iſaie pphe.
lis: Locutus eſt dñs ad a- ca.7
chaz, dicens. Pete tibi ſignum à
dño deo tuo in pfũdũ inferni, ſi
ue in excelſum ſupra. Et dixit a-
chaz. Nõ petã: ⁊ nõ tẽtabo dñȝ.
Et dixit. Audite ergo dom⁹ da-
uid. Nũquid paruȝ vobis eſt mo
leſtos eſſe hominibus: q̄ mole-
ſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc,
dabit dñs ipſe vobis ſignũ. Ec-
ce virgo concipiet, ⁊ pariet filiuȝ,
⁊ vocabit nomẽ eius hemanuel.
Butyrũ ⁊ mel cõmedet: vt ſciat
reprobare malũ, ⁊ eligere bonũ.
Grad. T ollite portas principes veſtras,
⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glo
rie. ℣. Quis aſcendet in montẽ dñi? aut quis
ſtabit in loco ſancto eius? innocens manibus ⁊
mũdo corde. A lleluia. ℣. Aue maria gr̄a
plena: dñs tecum: benedicta tu in mulieribus.
Sequentia ſci euãg. ſm Lucam. ca. 1
I N illo tẽpore: Miſſus eſt an
gelus gabriel à deo in ciui-
tatẽ galilee: cui nomẽ nazareth:
ad virginẽ deſponſatã viro, cui
nomen

nomen erat ioſeph: de domo da-
uid: ꝛ nomen virginis maria. Et
ingreſſus angelus ad eam: dixit.
Aue gratia plena: dñs tecū. Be-
nedicta tu in mulieribus. Que
cū audiſſet, turbata eſt in ſermo-
ne eius: ꝛ cogitabat, qualis eſſet
iſta ſalutatio. Et ait angelus ei.
Ne timeas maria: inueniſti enim
gratiā apud deū. Ecce cōcipies
in vtero, ꝛ paries filiū: ꝛ vocabis
nomen eius ieſum. Hic erit ma-
gnus: ꝛ filius altiſſimi vocabitur.
Et dabit illi dñs deus ſedem da-
uid patris eius: ꝛ regnabit in do
mo iacob in eternū: ꝛ regni eius
non erit finis. Dixit aūt maria ad
angelum. Quomodo fiet iſtud:
qm̄ virū nō cognoſco? Et reſpō
dēs angelus, dixit ei. Spūs ſcūs
ſupueniet in te: ꝛ virtus altiſſimi
obumbrabit tibi. Ideoq; ꝛ qđ
naſcetur ex te ſctm̄, vocabit filius
dei. Et ecce Eliſabeth cognata
tua: ꝛ ipſa cōcepit filiū in ſenectu
te ſua. Et hic mēſis eſt ſextus illi,
q̄ vocatur ſterilis: q2 non erit im-
poſſibile apud deū omne verbū.
Dixit autem maria. Ecce ancilla
dñi. Fiat mihi ſm verbum tuū.
Offertorium. Aue maria gratia ple-
na: dñs tecum: benedicta tu in mulieribus: ꝛ be-
nedictus fructus ventris tui. **Secreta.**
In mētibus noſtris, q̄s do-
mine, vere fidei ſacramenta
cōfirma: vt qui cōceptum de vir-
gine deum verum ꝛ hominē cō
fitemur: per eiuſdē ſalutifere re-
ſurrectionis potentiam, ad eter-
nam mereamur peruenire leti-
tiam. Per eundem. **Cōio.** Ec-
ce virgo concipiet, ꝛ pariet filium: ꝛ vocabitur
nomen eius hemanuel. **Poſtcōmunio.**
Gratiam tuam, q̄s dñe, mēti
bus nr̄is infunde: vt qui an
gelo nunciante, xp̄i filij tui incar-
natione cognouimus: per paſſio
nem eius ꝛ crucē, ad reſurrectio
nis gloriā pducamur. Per eun.

¶ **A natiuitate vſq; ad purifica-tionem. Introitus.**

Vultum tuū deprecabuntur
oēs diuites plebis: adducen
tur regi virgines poſt eam:
proxime eius adducētur tibi
in letitia ꝛ exultatione. **Ps.**
Eructauit cor meū verbum bonum: dico ego
opera mea regi. **V.** Gloria pa. **Oratio.**
Deus, qui ſalutis eterne btē
marie virginitate fecunda,
humano generi p̄mia p̄ſtitiſti: tri
bue q̄s, vt ipſā pro nobis interce
dere ſentiamus: p quā meruimus
auctore vite ſuſcipere dñm nr̄m
ieſum xp̄m filiū tuū. Qui. **Lctō**
eple beati pauli apli ad Titum. ca. 3
Chariſſime: Apparuit beni-
gnitas ꝛ humanitas ſal-
uatoris noſtri dei: non ex operi-
bus iuſtitie, q̄ fecimus nos: ſed
ſm ſuā miſericordiā ſaluos nos
fecit. Per lauacrū regeneratio-
nis ꝛ renouationis ſpūs ſancti:
quē effudit in nobis abūde: p ie-
ſum Chriſtū ſaluatorem noſtrū:
vt iuſtificati grā ipſius: heredes
ſim⁹, ſm ſpē vite eterne. In xp̄o
ieſu dño nr̄o. **Grad.** Specioſus
forma pre filijs hominum: diffuſa eſt gratia
in labijs tuis. **V.** Eructauit cor meum ver-
bum bonum: dico ego opera mea regi: lin-
gua mea calamus ſcribe velociter ſcribentis.

Alleluia. ℣. Post partum virgo inuio-
lata permãſiſti: dei genitrix intercede ꝑ nobis.
ca. 2 Sequẽtia ſcī euãge. ſm Lucam.
In illo tempore: Paſtores
loquebant̃ adinuicẽ. Tranſ-
ſeamus vſq; bethleem: ⁊ videa-
mus hoc verbũ: qd factũ eſt: qd
fecit dñs: ⁊ oſtendit nobis. Et
venerunt feſtinãtes: ⁊ inuenerũt
mariam, ⁊ ioſeph, ⁊ infantẽ poſi-
tũ in preſepio. Uidentes aũt, co-
gnouerunt de verbo, qd dictum
erat illis de puero hoc. Et oẽs
qui audierũt, mirati ſunt: de his
que dicta erãt a paſtoribus ad ip-
ſos. Maria autẽ cõſeruabat oĩa
verba hec, cõferẽs in corde ſuo.
Et reuerſi ſunt paſtores, laudan-
tes, ⁊ glorificantes deum, in om-
nibus que audierant ⁊ viderant:
ſicut dictũ eſt ad illos. Offerto-
riũ. Felix nãq; es ſacra virgo maria: ⁊ om
ni laude digniſſima: q: ex te ortus eſt ſol iuſtitie
chriſtus deus noſter. Secreta.
Muneribus noſtris, qs dñe,
precibuſq; ſuſceptis: ⁊ celeſtibus
nos munda myſterijs: ⁊ clemen-
ter exaudi. Per do. Cõmunio.
Beata viſcera marie virginis, que portaue-
runt eterni patris filium. Poſtcõmunio.
Hec nos cõio dñe purget a
crimine: ⁊ intercedente bea-
ta dei genitrice maria: celeſtis re-
medij faciat eſſe cõſortes. Per eun.
¶ A puri. vſq; ad paſcha. Intr.
Salue ſancta parens, enixa
puerpera reges: Qui celum
terramq; regit in ſecula ſe-
culorum. Ps. Uirgo dei ge-
nitrix, quem totus non capit
orbis: In tua ſe clauſit viſce-
ra factus homo. ℣. Gloria patri. ⁊. Oro.
Concede nos famulos tuos,
qs dñe deus nr̃: ppetua mẽ-
tis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊
glorioſa beate marie ſẽper virgi-
nis interceſſione: a pſenti libera-
ri triſtitia: ⁊ eterna pfrui letitia.
Per do. Lectio libri Sapientie. Eccl.
Ab initio ⁊ ante ſecula crea- ca. 24
ta ſum: ⁊ vſq; ad futurum
ſeculum non deſinã: ⁊ in habita
tione ſancta coram ipſo miniſtra
ui. Et ſic in ſion firmata ſum: ⁊ in
ciuitate ſanctificata ſimiliter re-
quieui: ⁊ in hieruſalem poteſtas
mea. Et radicaui in pplo hono-
rificato: ⁊ in partes dei mei here-
ditas illius: ⁊ in plenitudine ſan-
ctorum, detentio mea. Gradua.
Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria q ſi
ne tactu pudoris inuẽta es mr̃ ſaluatoris. ℣.
Uirgo dei genitrix, quem totus nõ capit orbis:
In tua ſe clauſit viſcera factus hõ. Alla. ℣.
Uirga ieſſe floruit: virgo deũ ⁊ hoĩes genuit:
pacẽ deus reddidit in ſe recõcilians ima ſũmis.
Poſt ſeptuageſimã dĩ. Tract⁹.
Gaude maria virgo cunctas hereſes ſola
interemiſti. ℣. Que gabrielis archangeli di-
ctis credidiſti. ℣. Dũ virgo deũ ⁊ homines
genuiſti: ⁊ poſt partũ virgo inuiolata perman-
ſiſti. ℣. Dei genitrix intercede pro nobis.
Sequentia ſancti euã. ſm Lucã. ca. 11
In illo tempore: Loquente
Ieſu ad turbas: Extollens
vocem quedam mulier de tur-
ba, dixit illi. Beatus venter qui
te portauit: ⁊ vbera que ſuxiſti.
At ille dixit. Quinimmo, Bea-
ti qui audiunt verbum dei: ⁊ cu-
ſtodiunt illud. Offertorium.
Felix nanque es ſacra virgo maria: ⁊ om-
ni laude

ni laude dignissima: q: ex te ortus eſt ſol iuſtitię
chꝛiſtus deus noſter. Secreta.
Tua dñe pꝛopitiatione, ⁊ bea
tę marię ſemper virginis inter-
ceſſione, ad perpetuã atq; pſẽtẽ
hęc oblatio nobis pꝛoficiat pꝛo-
ſperitatem ⁊ pacez. Per. Cõio.
Beata viſcera marię virginis, quę poꝛtaue-
runt ęterni patris filium. Poſtcõio.
Sumptis dñe ſalutis noſtrę
ſubſidijs: da q̃s, beatę ma-
rię ſemper virginis pꝛocinijs nos
vbiq; ꝓtegi: in cuius veneratio-
ne hęc tuę obtulim⁹ maieſtati. p.
¶ A paſcha vſq; ad pẽt. Intro.
Salue ſancta parens, enixa
puerpera regem: Qui cęluz
terrámq; regit in ſecula ſe-
culoꝛuz, alleluia. Ps. Uirgo
dei genitrix, quem totus non
capit oꝛbis: In tua ſe clauſit viſcera factus ho
mo. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.
Concede nos famulos tuos,
q̃s dñe deus: perpetua mentis ⁊
coꝛpoꝛis ſanitate gaudere: ⁊ glo
rioſa beatę marię ſemper virgi-
nis interceſſione: a pſenti libera-
ri triſtitia: ⁊ ęterna ꝑfrui lętitia.
Per do. Lectio libꝛi Sapientię.
Eccl. ca. 24 Ab initio ⁊ ante ſecula crea-
ta ſum: ⁊ vſq; ad futurum
ſeculum non deſinaz: ⁊ in habita
tione ſancta coꝛam ipſo miniſtra
ui. Et ſic in ſion firmata ſum: ⁊ in
ciuitate ſanctificata ſimiliter re-
quieui: ⁊ in hieruſalem poteſtas
mea. Et radicaui in pplo hono-
rificato: ⁊ in partes dei mei hęre-
ditas illius: ⁊ in plenitudine ſan-
ctoꝛum, detentio mea. Alleluia.
℣. Uirga ieſſe floꝛuit: virgo deum ⁊ hominẽ
genuit: pacem deus reddidit: in ſe reconcilians
ima ſummis. Alla. ℣. Aue maria gratia ple
na: dominus tecuz: benedicta tu in mulieribus.
Sequẽtia ſci euãg. ſm Joannez. ca. 19
In illo tẽpoꝛe: Stabat autẽ
iuxta crucem ieſu, mr̃ eius,
⁊ ſoroꝛ mr̃is eius maria cleophe,
⁊ maria magdalene. Cũ vidiſſet
ergo ieſus matrem, ⁊ diſcipulum
ſtantez, quez diligebat: dicit mr̃i
ſuę. Mulier, ecce filius tuus. De-
inde dicit diſcipulo. Ecce mater
tua. Et ex illa hoꝛa, accẽpit eam
diſcipulus in ſuam. Offertoꝛiũ.
Beata es virgo maria: quę omnium poꝛta-
ſti creatoꝛem: genuiſti qui te fecit: ⁊ in ęternum
permanes virgo, alleluia. Secreta.
Tua dñe pꝛopitiatione: ⁊ btę
marię ſẽper virginis inter-
ceſſione, ad ꝑpetuã atq; pſentem
hęc oblatio nobis pꝛoficiat pꝛo
ſperitatẽ ⁊ pacem. Per. Cõio.
Beata viſcera marię virginis, quę poꝛtaue-
runt ęterni patris filium. Poſtcõ.
Sumptis dñe ſalutis noſtrę
ſubſidijs: da q̃s, beatę marię ſem
per virginis patrocinijs nos vbi-
q; pꝛotegi: in cuius veneratione
hęc tuę obtulimus maieſtati. p.
¶ A pẽte. vſq; ad aduẽ. Intro.
Salue ſancta parens, enixa
puerpera regẽz: Qui cęlum
terrámq; regit in ſecula ſe-
culoꝛum. Ps. Uirgo dei ge
nitrix, quem totus non capit
oꝛbis: In tua ſe clauſit viſce-
ra factus homo. ℣. Gloꝛia patri, ⁊c. Oꝛõ.
Concede nos famulos tuos,
q̃s domine deus: perpetua
mentis ⁊ coꝛpoꝛis ſanitate gau-
dere: ⁊ glorioſa btẽ marię ſemper

virginis interceſſione: a preſenti
liberari triſtitia: ⁊ eterna pfrui le-
titia. Per. Lcō libri Sapientie.

Eccl. ca. 24 AB initio ⁊ ante ſecula crea-
ta ſuʒ: ⁊ vſqʒ ad futurū ſecu
lū nō deſinā: ⁊ in habitatione ſctā
coram ipſo miniſtraui. Et ſic in
ſion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſci-
ficata ſimiliter requeui: ⁊ in hierlm
ptās mea. Et radicaui in popu-
lo honorificato: ⁊ in partes dei
mei hereditas illius: ⁊ in plenitu
dine ſcōꝝ detētio mea. Gradu.

Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria,
que ſine tactu pudoris inuēta es mr ſaluatoris.
℣. Virgo dei genitrix: quem totus non capit
orbis: In tua ſe clauſit viſcera factus homo.
Alleluia. ℣. Poſt partum virgo inuiolata
permanſiſti dei genitrix, intercede pro nobis.

ca. 11 Sequētia ſcti euāge. ſm Lucā.

IN illo tempore: Loquente
ieſu ad turbas: Extollens
vocē quedaʒ mulier de turba, di-
xit illi. Beatus venter, qui te por
tauit, ⁊ vbera que ſuxiſti. At ille
dixit. Quinimmo, Beati qui au
diūt verbū dei: ⁊ cuſtodiūt illud.

Offerto. Aue maria gratia plena: dns
tecum: benedicta tu in mulieribus, ⁊ benedi-
ctus fructus ventris tui. vel Offertoriū.
Felix nanqʒ es ſacra virgo maria: ⁊ omni
laude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſti-
tie chriſtus deus noſter. Secreta.

Tua dn̄e ꝓpitiatiōe, ⁊ beate
marie ſēper vginis interceſſione:
ad ꝑpetuā atqʒ p̄ſētē hec oblatio
nobis ꝓficiat ꝓſperitatē ⁊ pacē.
Per. Cōi. Beata viſcera marie vginis,
que portauerūt eterni pr̄is filiū. Poſtcōi.

Sumptis dn̄e ſalutis noſtre
ſubſidijs: da q̄s beate ma-
rie ſemper virginis patrocinijs
nos vbiqʒ protegi: in cuius ve-
neratione, hec tue obtulimus
maieſtati. Per dn̄m. ¶ Miſſa
in honore angelorum, Oratio.

PErpetuū nobis dn̄e
tue miſeratiōis p̄ſta
ſubſidiū: qb⁹ ⁊ ange-
lica ſuffragia p̄ſtitiſti
nō deeſſe. p. Secre.

HOſtias tibi dn̄e laudis of-
ferimus, ſuppliciter depre-
cantes: vt eaſdē angelico pro no
bis interueniente ſuffragio: ⁊ pla
catus accipias: ⁊ ad ſalutē nr̄am
ꝑuenire cōcedas. per. Poſtcōi.

REpleti domine bn̄dictione
celeſti ſuppliciter implora-
mus: vt qd̄ fragili celebramus of
ficio, ſcōꝝ angeloꝝ atqʒ archan-
geloꝝ nobis ꝓdeſſe ſentiamus
auxilio. Per. ¶ Miſſa in hono-
rem aploꝝ petri ⁊ pauli, Oratio.

DEus, cuius dextera
beatū petrū ambulā
tē in fluctibus ne mer
geretur, erexit: ⁊ coa-
poſtolum eius paulū
tertio naufragantem de ꝓfundo
pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpi-
tius ⁊ cōcede: vt amboꝝ meritis
eternitatis gliā ꝯſequamur. q vi.

OFferimus tibi dn̄e Secre.
preces ⁊ munera, que vt tuo
ſint digna cōſpectui: apoſtoloꝝ
tuoꝝ petri ⁊ pauli precibus ad-
iuuemur. Per dn̄m. Poſtcōio.

PRotege dn̄e populū tuū, ⁊
apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli
patrocinio cōfidētē: ꝑpetua defen-
ſione cōſerua. Per. ¶ Miſſa ad
poſcendā

poſcẽda ſuffragia ſcõrum. Orõ.

Concede, q̃s oþs deus: vt interceſſio nos ſcẽ dei genitricis marię, ſctõrumq̃ʒ oium apłorũ, martyrũ, cõfeſſorũ, atq̃ʒ virginũ, ⁊ oium electoꝝ tuoꝝ, vbiq̃ʒ lętificet: vt duʒ eorũ merita recolimus: pꝛocinia ſentiamus. Per eun. Secreta.

Oblatis dñe placare muneribus: ⁊ intercedentibuſ oĩbus ſãctis tuis: à cunctis nos defende periculis. Per. Poſtcõio.

Sumpſimus dñe beatę marię ſemp virginis, ⁊ omniuʒ ſctõrũ tuorũ memoꝛiã recolẽtes ſacramenta cęleſtia: pꝛęſta q̃s, vt qđ tempoꝛaliter gérimus: ęternis gaudijs conſequamur. Per.

¶ Alia miſſa vt ſupꝛa, quam fecit dñs papa inocẽtius. iij. Orõ.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mẽtis ⁊ coꝛpoꝛis defẽde periculis, ⁊ intercedẽte glorioſa virgine dei genitrice maria: cum beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo, atq̃ʒ beato N. ⁊ omnibus ſctis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructiſ aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem. Secret.

Exaudi nos, deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutẽ: à cũctis nos mentis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibus tuearis: gratiam tribuẽſ in pꝛęſenti, ⁊ gloriam in futuro. Per. Poſtcõio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacri munus oblatum, ⁊ intercedente btã virgine dei genitrice maria: cũ beatis apoſtoliſ tuis petro ⁊ paulo, atq̃ʒ beato N. ⁊ oibus ſanctis: à cunctis nos reddas, ⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundẽ. ¶ Miſſa ꝯtra pſecutoꝛes eccleſię, Orõ.

Eccleſię tuę, quęſumuſ domine, pꝛeces placatus admitte: vt deſtructiſ aduerſitatibus, ⁊ erroꝛibus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum nr̃m. Secreta.

Protege nos dñe tuis myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inhęrentes, ⁊ coꝛpoꝛe tibi famulemur ⁊ mẽte. per. Poſtcõio.

Quęſumus dñe deus nr̃: vt quos diuina tribuis participatione gaudẽre: humanis nõ ſinas ſubiacẽre periculis. Per.

¶ Miſſa pꝛo pace, Orõ.

Deus, à quo ſancta deſideria, recta conſilia, ⁊ iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem: vt, ⁊ coꝛda noſtra mandatis tuis dẽdita, ⁊ hoſtium ſublata foꝛmidine, tpa ſint tua pꝛotectione trãquilla. Per. Secreta.

Deus, q credentes in te populos nullis ſinis cõcuti terroꝛibus: dignare pꝛeces ⁊ hoſtias dicatę tibi plebis ſuſcipere, vt pax à tua pietate conceſſa: chriſtianoꝛũ fines ab omni hoſte faciat eſſe ſecuros. Per. Poſtcõi.

Deus authoꝛ pacis ⁊ amatoꝛ: quem noſſe viuere, cui ſeruire regnare eſt: pꝛotege ab

omnibus impugnationibus ſup
plices tuos: vt qui in defenſione
tua cõfidimus, nullius hoſtilita-
tis arma timeamus. Per dñm.

¶ Miſſa pro papa, Oratio.

DEus omniũ fideliũ
paſtor ꝛ rector: famu
lum tuum N. quẽ pa
ſtorẽ eccleſie tue pre
eſſe voluiſti: propitius
reſpice: da ei q̃s verbo ꝛ exẽplo
quibus preeſt pficere: vt ad vitã,
vnã cum grege ſibi credito, per-
ueniat ſẽpiternã. Per. Secreta.

OBlatis, q̃s dñe, placare mu
neribus: ꝛ famulum tuum
N. quem paſtorem eccleſie tue
preeſſe voluiſti: aſſidua protectio
ne guberna. per dñũ. Poſtcõio.

HAec nos, q̃s dñe, diuini ſa-
cramẽti pceptio protegat:
ꝛ famulũ tuum N. quẽ paſtorem
eccleſie tue eſſe voluiſti: vnã cum
cõmiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper
ꝛ muniat. Per dñm no. ¶ Miſ-
ſa pro iter agentibus, Oratio.

ADeſto dñe ſupplica-
tionibus noſtris: ꝛ
viam famulorũ tuo
rũ in ſalutis tue pro-
ſperitate diſpone: vt
inter oẽs vie ꝛ vite huius varie-
tates tuo ſemper protegantur
auxilio. Per dñm no. Secreta.

PRopitiare ſupplicationibꝰ
noſtris, q̃s dñe, ꝛ has obla-
tiones, quas tibi offerimus pro
famulis tuis, benignus aſſume;
vt viã illorũ, ꝛ pcedẽte grã tua di-
rigas, ꝛ ſubſequente comitari di-
gneris: vt de actu atq; incolumi-

tate eorum: ſm miſericordie tue
pſidia gaudeamus. p. Poſtcõio.

TUa dñe, famulos tuos ſpe-
rãtes in te, q̃ ſumpſimus ſa-
cramenta, cuſtodiãt: ꝛ cõtra oẽs
aduerſos tueãtur incurſus. per.

¶ Miſſa pro infirmis, Oratio.

OMps ſẽpiterne deus: ſa-
lus eterna credẽtiũ: exau-
di nos pro famulis tuis in
firmis: p quibus miſericordie tue
imploramus auxilium: vt reddi-
ta ſibi ſanitate, grãs tibi in eccle-
ſia tua rẽferãt actiões. p. Secre.

DEus, ſub cuius nutibus vi-
te noſtre momenta decur-
runt, ſuſcipe preces ꝛ hoſtias fa-
mulorum tuorum: pro quibus
miſericordiam tuam egrotanti-
bus imploramus: vt de quorũ pe
riculo metuimus: de eorum ſalu-
te letemur. Per do. Poſtcõio.

DEus, infirmitatis humane
ſingulare preſidium: auxilij
tui ſuper infirmos famulos tuos
oſtende virtutem: vt ope miſeri-
cordie tue adiuti: eccleſie tue ſan-
cte incolumes repreſentari me-
reantur. Per dñm. ¶ Miſſa p
anniuerſario pontificis, Oratio.

DEus, qui licet ſis magnus
in magnis: mirabilia tamẽ
glorioſius operaris in mi-
nimis: cõcede mihi famulo tuo ſa-
cris cõuenienter ſeruire myſterijs:
atq; in oibꝰ tua miſericordia pte
gat, quẽ cõſcie reatus accuſat. p.

HOſtias tibi dñe, lau- Secr.
dis exoluentes: ſuppliciter
imploramꝰ: vt qd nobis imeritis
cõtuliſti: intercedẽte btõ Petro
apoſtolo

aplo tuo ꝓpitius exequaris. p.

Corporis ſacri Poſtcõio. et pretioſi ſanguinis repleti muneribus: queſumus domine deus noſter: vt gratię tuę munus, quod nobis immeritis contuliſti: intercedente beato petro apoſtolo tuo propitius muniendo cuſtodias. Per do. ¶ Miſſa pro ſeipſo ſacerdote, Oratio.

Suppliciter te deus pater omps: qui es creator omnium rerum, deprecor: vt dum me famulum tuum coraȝ oipotentia maieſtatis tuę grauiter deliquiſſe cõfiteor: manũ miſericordię tuę mihi porrigas: quatenus dũ hãc oblationẽ tuę pietati pro pctis meis offero: quod negter admiſi: tu clementiſſime digneris abſoluere. Per. Secreta.

Deus miſericordię: deus pietatis: deus indulgentię: indulge queſo et miſerere mei: et ſacrificium quod humiliter tuę pietati offero: benigne digneris ſuſcipere: vt peccata, quę labentibus vitijs cõtraxi: pius ac propitius et miſeratus indulgeas, vt loco pęnitentię, flumine lachrymarum mihi conceſſo: veniam a te merear accipere omnium delictorum. Per do. Poſtcõi.

Deus viuorum, ſaluator omnium: qui nõ vis mortem peccatorum, nec letaris in perditione morientium: te ſuppliciter deprecor: vt cõcedas mihi veniam delictorũ: vt et admiſſa defleam: et ea poſtmodum nõ admittã: vt cum mihi extrema dies finiſque vitę meę aduenerit: emundatum delictis oĩbus, me angelus ſanctitatis ſuſcipiat. Per dominũ no. ¶ Alia miſſa itidem vtſ. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus: qui me peccatorem ſacris altaribus aſtare voluiſti: et ſancti nominis tui laudare potentiam: concede propitius per huius ſacramenti myſterium meorũ mihi veniaȝ delictorũ: vt tuę maieſtati digne merear famulari. Per dominũ. Secre.

Da q̃s clementiſſime pater: per huius ſacri myſteriũ, meoruȝ mihi veniã peccatorũ: vt non ad iudiciũ, ſed ad indulgẽtiã huius presbyteratus ordo mihi proficiat ſempiternã. Per. Poſtcõi.

Aures tuę pietatis mitiſſime deus, inclina precibus meis: et gratia ſancti ſpũs illumina cor meũ: vt tuis myſterijs digne miniſtrare: teq; ęterna charitate diligere merear. Per. in vni. eiuſ.

¶ Alia miſſa vt ſupra, Oratio.

Omps ſempiterne deus, tuę gratię pietatẽ ſupplici deuotiõe depoſco: vt omniũ malorum meorũ vincula ſoluas: cunctiſq; malis meis, et peccatis clementer ignoſcas: et quia me indignũ et pctõrẽ ad miniſteriũ tuũ vocare dignatus es: ſic me idoneum tibi miniſtrũ efficias: vt ſacrificium de manibus meis placide ac benigne ſuſcipias: electorũmque ſacerdotum me participem facias: et de preceptis tuis in nullo me oberrare

permittas. Per dn̄m. Secreta.

Deus, qui te p̄cipis a peccātoribus exorari: tibiq; ſacrificium contriti cordis offerri: hoc ſacrificiū qd indignus manibus meis offero: acceptare dignare: ⁊ vt ipſe tibi hoſtia ⁊ ſacrificiū eſſe merear: miſeratus ꝯcede: quatenus p miniſterij huius exhibitionem peccatorū omniū ꝑcipiā remiſſionē. Per do. Poſtcōio.

Huius mihi dn̄e ſacri perceptio ſit pc̄orū meorꝫ remiſſio: ⁊ tue pietatis optatā propitiatio: vt p hec, te opitulante, efficiar ſacris myſterijs, dignus, q de tua pietate confiſus, frequentare preſumo indignus. Per do.

Miſſa p oī gradu eccleſie, Orō.

Omps ſempiterne deus: cuius ſpiritu totū corpus eccleſie ſanctificatur, ⁊ regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicātes: vt gratie tue munere ab omnibus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per dn̄m. in vnitate eiuſdē. Secreta.

Da famulis tuis dn̄e indulgentiā peccatorū: conſolationem vite: gubernationē ppetuam: vt tibi ſeruientes ad tuam iugiter miſericordiam peruenire mereantur. per. Poſtcōio.

Libera, q̄s dn̄e, a pctis ⁊ hoſtibus, tibi famulos ſupplicātes: vt in ſancta conuerſatione viuentes nullis afficiantur aduerſis. p.

Miſſa p congregatione, Orō.

Omps ſempiterne deus; q facis mirabilia magna ſolus: pretende ſuper famulos tuos: ⁊ ſuper cōgregationes illis cōmiſſas ſpūm gratie ſalutaris: ⁊ vt in veritate tibi placeant: perpetuū eis rorem tue benedictionis infunde. Per. Secreta.

Hoſtias dn̄e famulorū tuorū placatus intēde: ⁊ quas in honorem noīs tui deuota mente p eis celebramus: pficere ſibi ſentiāt ad ſalutē. Per. Poſtcōi.

Quos celeſti recreas munere, perpetuo dn̄e comitare preſidio: ⁊ quos fouēre nō deſinis: dignos fieri ſempiterna redemptione concede. Per dominum.

Alia miſſa vt ſupra, Oratio.

Defende, q̄s dn̄e, btā maria ſēper virgine intercedente: iſtā ab oī aduerſitate familiā ⁊ toto corde tibi pſtratā ab hoſtiū, ppitius tuere clementer inſidijs. Per. Secret.

Suſcipe, q̄s, clementer omps deus, oblationē nr̄e deuotionis: ⁊ p virtutem huius ſacri: famulos tuos a cunctis protege aduerſitatibus. Per. Poſtcōio.

Sumptis redemptionis nr̄e muneribus, p̄ſta q̄s miſericors deus: eorū nobis celebratione tue ꝓtectionis contra oēs aduerſitates ſubſidiū. Per do.

Alia miſſa vt ſupra, Oratio.

Deus, qui nos a ſeculi vanitate conuerſos: ad brauiū ſupne vocationis accēdis: pectoribus noſtris purificandis illabere: ⁊ gratiam nobis, qua in te pſeueremus, infunde: vt

de: vt ꝓtectionis tuę muniti ꝑſi-
dijs: qđ te donante promiſimus,
impleamus: ⁊ nr̃ę ꝓfeſſionis exe
cutores effecti ad ea, q̃ pſeueran-
tibus in te promittere dignatus
es, pertingamus. Per. Secreta.

Tibi dñe deus noſtrę deuo-
tionis hoſtiã immolantes
humiliter petimus, vt nos ſacri-
ficium tuum mortificatione vi-
tę carnalis accipias: ac moribus,
qbus profeſſioni noſtrę cõgrua-
mus, inſtituas: ⁊ quos ſanctę cõ-
punctionis ardore, ab hominũ
cęteroꝝ ꝓpoſito ſeparaſti: etiam
a conuerſatione carnali, ⁊ ab im-
munditia terrenorum actuũ: in
fuſa nobis cęlitus ſanctitate di-
ſcernas. Per dominũ. Poſtcõ.

Deus, qui renunciãtibus ſe-
culo manſiones paras in cę
lo: dilata fratrum noſtrorum cor
da cęleſtibus bonis: vt fraterna
teneãtur compagine charitatis
vnanimes, pręcepta cuſtodiant:
ſobrij, ſimplices, ⁊ quieti, gratis
ſibi datam ſuę profeſſionis gra-
tiam fuiſſe cognoſcant: cõcordet
illorum vita cum nomine: profeſ
ſio ſentiatur in opere. Per dñm.

¶ Miſſa pro cõcordia frũ, Oõ.

Deus largitor pacis
⁊ amator charitatis:
da famulis tuis verã
cum tua volũtate cõ
cordiam: vt ab omni
bus, quę nos pulſant tentationi
bus liberemur. Per do. Secre.

His ſacrificijs, dñe q̃s, conce
de placatus: vt, qui proprijs
oramus abſolui delictis: nõ gra-
uemur externis. Per. Poſtcõio.

Spiritũ nobis domine tuę
charitatis infũde: vt quos
vno pane cęleſti ſatiaſti: tua fa-
cias pietate concordes. Per do
minũ no. in vnit. eiuſ. ¶ Miſſa
pro tentatione carnis, Oratio.

Vre igne ſãcti ſpũs renes
noſtros, ⁊ cor noſtrũ dñe:
vt tibi caſto corpore ſer-
uiamus: ⁊ mundo corde placea-
mus. Per do. in vni. eiuſ. Secr.

Dirũpe dñe vincula pctõrũ
noſtrorum, ⁊ vt ſacrificare
tibi hoſtiam laudis abſoluta li-
bertate poſſimus: retribue quę
ante tribuiſti: ⁊ ſalua nos p indul
gentiam: quos redimere digna-
tus es p gratiã. Per. Poſtcõio.

Domine adiutor ⁊ protector
noſter adiuua nos: ⁊ reflo-
reat caro noſtra vigore pudici-
tię, ⁊ ſctimonię nouitate: ereptã-
qꝫ de manu tartari: ĩ reſurrectio
nis gaudiũ iubeas pręſentari. P.

¶ Miſſa pro peccatis, Oratio.

Exaudi, q̃s dñe, ſuppli
cũ pręces, ⁊ confitẽ-
tiũ tibi parce pecca-
tis: vt pariter nobis
indulgẽtiam tribuas
benignus, ⁊ pacẽ. Per. Secre.

Hoſtias tibi dñe placationis
⁊ laudis offerimus: vt ⁊ de-
licta noſtra miſeratus abſoluas:
⁊ nutãtia corda tu dirigas. Per
dominum noſtrũ. Poſtcõio.

Preſta nobis ęterne ſalua-
tor: vt percipiẽtes hoc mu-
nere veniã pctõꝝ, deinceps pctã
vitemus. Per do. ¶ Miſſa pro

permittas. Per dñm. Secreta.
DEus, qui te pcipis a pctõri
bus exorari: tibiq́ʒ sacrifi-
cium contriti cordis offerri: hoc
sacrificiũ qđ indignus manibus
meis offero: acceptare dignare:
⁊ vt ipse tibi hostia ⁊ sacrificiũ es-
se merear: miseratus ꝯcede: qua
tenus p ministerij huius exhibi-
tionem peccatorũ omniũ pcipiã
remissioné. Per do. Postcõio.
HUius mihi dñe sacri perce-
ptio sit pcõrũ meoꝝ remis-
sio: ⁊ tuę pietatis optatã propi-
tiatio: vt p hęc, te opitulante, ef-
ficiar sacris mysterijs, dignus, q
de tua pietate confisus, frequen-
tare pręsumo indignus. Per do.
Missa p oi gradu ecclesię, Orõ.
OMps sempiterne deus:
cuius spiritu totũ corpus
ecclesię sanctificatur, ⁊ re-
gitur: exaudi nos pro vniuersis
ordinibus supplicátes: vt gratię
tuę munere ab omnibus tibi gra
dibus fideliter seruiatur. Per
dñm. in vnitate eiusdé Secreta.
DA famulis tuis dñe indul-
gentiã peccatorũ: consola-
tionem vitę: gubernationé ppe-
tuam: vt tibi seruientes ad tuam
iugiter misericordiam peruenire
mereantur. per. Postcõio.
LIbera, q̃s dñe, a pctis ⁊ ho
stibus, tibi famulos supplicátes:
vt in sancta conuersatione viuen
tes nullis afficiantur aduersis. p.
¶ Missa p congregatione, Orõ.
OMps sempiterne deus; q
facis mirabilia magna so-
lus: pretende super famu
los tuos: ⁊ super cõgregationes
illis cõmissas spũm gratię saluta-
ris: ⁊ vt in veritate tibi placeant:
perpetuũ eis rorem tuę benedi-
ctionis infunde. Per. Secreta.
HOstias dñe famuloꝝ tuo
rũ placatus intẽde: ⁊ quas
in honorem noĩs tui deuota men
te p eis celebramus: pficere sibi
sentiãt ad saluté. Per. Postcõi.
QUos cęlesti recreas munere,
perpetuo dñe comitare prę
sidio: ⁊ quos fouére nõ desinis:
dignos fieri sempiterna redem-
ptione concede. Per dominum.
¶ Alia missa vt supra, Oratio.
DEfende, q̃s dñe, btã
maria séper virgine
intercedente: istã ab
oĩ aduersitate fami-
liã ⁊ toto corde tibi
pstratã ab hostiũ, ppitius tuére
clementer insidijs. Per. Secret.
SUscipe, q̃s, clementer omps
deus, oblationé nr̃ę deuo-
tionis: ⁊ p virtutem huius sacri:
famulos tuos a cunctis protege
aduersitatibus. Per. Postcõio.
SUmptis redemptionis nr̃ę
muneribus, pñta q̃s miseri-
cors deus: eorũ nobis celebra-
tione tuę ꝓtectionis contra oẽs
aduersitates subsidiũ. Per do.
¶ Alia missa vt supra, Oratio.
DEus, qui nos a seculi
vanitate conuersos:
ad brauiũ supnę vo-
cationis accẽdis: pe-
ctoribus nostris pu-
rificandis illabere: ⁊ gratiam no
bis, qua in te pseueremus, infun-
de: vt

de: vt ꝓtectionis tuę muniti pſidijs: qđ te donante promiſimus, impleamus: ⁊ nr̃ę ꝓfeſſionis executores effecti ad ea, q̃ pſeuerantibus in te promittere dignatus es, pertingamus. Per. Secreta.

Tibi dñe deus noſtrę deuotionis hoſtiaȝ immolantes humiliter petimus, vt nos ſacrificium tuum mortificatione vitę carnalis accipias: ac moribus, q̄bus profeſſioni noſtrę cõgruamus, inſtituas: ⁊ quos ſanctę cõpunctionis ardore, ab hominuȝ cęteroꝝ ꝓpoſito ſeparaſti: etiam à conuerſatione carnali, ⁊ ab immunditia terrenorum actuuȝ: infuſa nobis celitus ſanctitate diſcernas. Per dominũ. Poſtcõ.

Deus, qui renunciãtibus ſeculo manſiones paras in cęlo: dilata fratrum noſtrorum corda celeſtibus bonis: vt fraterna teneãtur compagine charitatis vnanimes, precepta cuſtodiant: ſobrij, ſimplices, ⁊ quieti, gratis ſibi datam ſuę profeſſionis gratiam fuiſſe cognoſcant: cõcordet illorum vita cum nomine: profeſſio ſentiatur in opere. Per dñm.

¶ Miſſa pro ↄcordia frũȝ, Orõ.

Deus largitor pacis ⁊ amator charitatis: da famulis tuis verã cum tua volũtate cõcordiam: vt ab omnibus, quę nos pulſant tentationibus liberemur. Per do. Secre.

His ſacrificijs, dñe q̄ſ, concede placatuſ: vt, qui proprijſ oramus abſolui delictis: nõ grauemur externis. Per. Poſtcõio.

Spiritũ nobis domine tuę charitatis infũde: vt quos vno pane cęleſti ſatiaſti: tua facias pietate concordes. Per dominuȝ no. in vnit. eiuſ.

¶ Miſſa pro tentatione carnis, Oratio.

Ure igne ſacti ſpũs renes noſtros, ⁊ cor noſtrũ dñe: vt tibi caſto corpore ſeruiamus: ⁊ mundo corde placeamus. Per do. in vni. eiuſ. Secr.

Dirũpe dñe vincula pctõꝝ noſtrorum, ⁊ vt ſacrificare tibi hoſtiam laudis abſoluta libertate poſſimus: retribue quę ante tribuiſti: ⁊ ſalua nos p indulgentiam: quos redimere dignatus es p gratiã. Per. Poſtcoio.

Domine adiutor ⁊ protector noſter adiuua nos: ⁊ refloreat caro noſtra vigore pudicitię, ⁊ ſctimonię nouitate: ereptãq; de manu tartari: ĩ reſurrectionis gaudiũ iubeas preſentari. p.

¶ Miſſa pro peccatis, Oratio.

Exaudi, q̄ſ dñe, ſupplicũ preces, ⁊ confitẽtiũ tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgẽtiam tribuas benignus, ⁊ pacẽ. Per. Secre.

Hoſtias tibi dñe placationiſ ⁊ laudis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas: ⁊ nutãtia corda tu dirigas. Per dominum noſtrum. Poſtcoio.

Preſta nobis ęterne ſaluator: vt percipiẽtes hoc munere veniã pctõꝝ, deinceps pctã vitemus. Per do. ¶ Miſſa pro

tribulatione peccatorum, Orõ.

INeffabilē miſericordiam tuā nobis dñe clemēter oſtende: vt ſimul nos, ⁊ a pctīs oībus exuas, ⁊ a penis q̄s pro his meremur, eripias. p.

Purificet nos, q̄s Secreta. dñe, muneris preſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra participatione pficiat. Per do. Poſtcõi.

Preſta, q̄s dñe: vt terrenis affectibus expiati: ad ſupni plenitudinem ſacri: cuius libauimus ſcā, tendamus. per. ¶ Miſſa pro remiſſione pctoꝝ, Orõ.

Deus, q nullū reſpuis: ſed quantumuis peccātibus, p penitētiā pia miſeratiōe placaris: reſpice ppiti⁹ ad p̄ces humilitatis noſtrę, ⁊ illumina corda nr̄a: vt tua valeamus implere p̄cepta. Per. Secreta.

Preſens ſacrificiū dñe: qd̄ tibi pro delictis nr̄is offerimus: ſit tibi munus acceptum, ⁊ tā viuentibus q̄ȝ defunctis proficiat ad ſalutē. Per. Poſtcōio.

Exaudi preces familię tuę omps deus, ⁊ p̄ſta: vt ſacta hęc, quę a te ſumpſimus: incorrupta in nobis te donante ſeruentur. Per. ¶ Miſſa ad repellendum malas cogitationes, Orõ.

Omps ⁊ mitiſſime deus: reſpice propitius p̄ces noſtras: ⁊ libera corda nr̄a de malarū tētationibus cogitationū: vt ſcī ſpūs dignum fieri habitaculū mereamur. Per. in vnitate eiuſdem. Secreta.

Has tibi dñe offerimus oblationes pro ſalute nr̄a: q̄tenus aīas nr̄as ab immundis cogitationibus purges: illęſaſq; cuſtodias: ⁊ ſacti ſpiritus grā illuminare digneris. Per. in vni. eiuſ.

Deus, q illuminas Poſtcõi. oēm hominē venientem in hunc mūdum: illūmina q̄s corda noſtra gratię tuę ſplēdore, vt digne maieſtati tuę miniſtrare, tēque ęterna charitate diligere valeamus. Per dñz. ¶ Miſſa pro petitione lachrymaruz, Oratio.

Omnipotens ⁊ mitiſſime deus: qui ſitienti populo fontem viuentis aquę de petra produxiſti: educ de cordis noſtri duritia compunctionis lachrymas: vt peccata noſtra plangere valeamus: remiſſionemq; peccatorum te miſerante mereamur accipere. Per dñm. Secre.

Hanc oblationez, quęſumus domine deus, quam tuę maieſtati pro peccatis noſtris offerimus: reſpice propitius, ⁊ produc de oculis noſtris lachrymarꝝ flumina: quibus debita flammarum incendia valeant extingui. Per dominum. Poſtcōmunio.

Gratiam ſpiritus ſancti domine deus, cordibus noſtris clementer infunde: quę nos gemitibus lachrymarū efficiat maculas noſtrorum diluere peccatorum: atq; optatę nobis, te largiente, indulgentię preſtet effectum. Per. in vni. eiuſ. ¶ Miſſa pro

pro amico peccatore, Oratio.

DEus, qui iuſtificas impium: ⁊ non vis mortem peccatorum: maieſtatē tuam ſuppliciter deprecamur: vt famulum tuum de tua miſericordia confidentem: cęleſti protegas benignus auxilio: ⁊ aſſidua protectione conſerua: vt tibi iugiter famuletur: ⁊ nullis tētationibus a te ſeparetur. Per do. Secreta.

HUius, q̄s dn̄e, virtute myſterij: ⁊ a proprijs nos munda delictis, ⁊ famulum tuū ab omnibus abſolue pctīs. p. Poſtcōio.

PUrificent nos, q̄s dn̄e, ſacramenta quę ſumpſimus: ⁊ famulū tuū ab omni culpa liberū eſſe cōcede: vt, q cōſcientię reatu cōſtringitur: cęleſtis remedij plenitudine glorietur. Per. ¶ Miſſa pro amico viuenti, Oratio.

OMnipotēs ſempiterne deus: miſerere famulo tuo N. ⁊ dirige eū ſm̄ tuā clementiā in viā ſalutis ęternę: vt te donāte, tibi placita cupiat: ⁊ tota virtute perficiat. p. Secr.

PRoficiat, q̄s dn̄e, hęc oblatio: quam tuę ſupplices offerimus maieſtati, ad ſalutem famuli tui N. vt tua prouidentia, eius vita inter aduerſa ⁊ proſpera vbiq; dirigatur. Per. Poſtcōi.

SUmentes dn̄e perpetuę ſacramenta ſalutis: tuā deprecamur clementiā: vt per ea famulū tuum N. ab omni aduerſitate protegas. Per dominum. ¶ Pro faciendo matrimonio, Oratio.

DEus, qui coniugalē copulam in nuptiarum fędere cōſecraſti: pijs q̄s inuocationibus nr̄is adeſto: mentéſq; noſtras benign⁹ illuſtra: vt quod coniūctionis ⁊ affinitatis acturi ſumus myſterio: tua, ſi placuerit, diſponente clementia: ſocialem ſortiatur effectum. Per. Secre.

SAcrificia tibi dn̄e precibus immolanda deferimus: q̄ vt corda noſtra purificent te deprecamur: quātenus maieſtati tuę, quod a nobis faciendum eſt, gratum efficiatur: ⁊ coniunctionis ſeu ſolutionis fędus tuo munere diſponatur. Per do. Poſtcō.

DEus, qui fęmineo corpori de virili carne principium p̄ſtitiſti: docens, quod ex vno placuiſſet inſtitui, nunquam licere diſiungi: per hęc ſancta, quę ſumpſimus, te quęſumus inuocātes exaudi: vt in his, quę expetunt, gerendis, ita ſe, tua diſponente grata gerant ⁊ agant: vt quos inſpiratio ſancta coniunxerit: homo ſua temeritate non ſeparet. Per dominum noſtrum. ¶ Miſſa pro ſalute viuorum, Orō.

PRętēde domine fidelibus tuis dexterā cęleſtis auxilij: vt te toto corde perquirant: ⁊ quę digne poſtulant: conſequi mereantur. Per dnm̄. Secreta.

PRopitiare dn̄e ſupplicationibus noſtris: ⁊ has oblationes fidelium tuorum: quas tibi pro incolumitate eorū offerimus:

benignus aſſume: ⁊ vt nullius ſit irritum votum: nullius vacua poſtulatio: pręſta q̄s: vt quod fideliter pētimus, efficaciter cōſequamur. Per. Poſtcōio.

Sfamulis ⁊ famulab⁹ tuis, q̄s domine in tua fide ⁊ ſynceritate cōſtātiā: vt in charitate diuina firmati, nullis tentationibus ab eius integritate euellantur. per.

¶ Miſſa ꝓ deuotis amicis, orō.

Deus, q̄ charitatis dona, ꝑ gratiā ſctī ſpūs, tuorū cordibus fideliū infudiſti: da famulis ⁊ famulabus tuis, pro q̄bus tuā deprecamur clemētiā, ſalutē mentis ⁊ corporis: vt te tota virtute diligant: ⁊ quę tibi placita ſunt: tota dilectione ꝑficiāt. Per. in vni. eiuſ. Secreta.

Miſerere, q̄s dn̄e, famulis ⁊ famulabus tuis: pro quibus hoc ſacrificium laudis tuę offerimus maieſtati: vt ꝑ hęc ſancta, ſupnę benedictioni gratiam obtineāt: ⁊ gloriam ęternę beatitudinis acqrant. per. Poſtcōio.

Diuina libātes myſteria, quę ſumus domine: vt hęc ſalutaria ſacramenta illis proficiant ad proſperitatem ⁊ pacem: pro quorū quarūmq̃ꝫ dilectione hęc tuę obtulimus maieſtati. Per.

Miſſa ad pluuiā petēdam, Orō.

Deus in quo viuimus, mouemur, ⁊ ſumus, pluuiam nobis tribue cōgruentē, vt p̄ſētibus ſubſidijs ſufficienter adiuti: ſempiterna fiducialius appetamus. Per dn̄m. Secreta.

Oblatis, q̄s domine, placare muneribus: ⁊ opportunū nobis tribue pluuię ſufficientis auxilium. Per dn̄m. Poſtcōio.

Da nobis, q̄s dn̄e, pluuiam ſalutarem: ⁊ aridā terrę faciē fluētibus celeſtibus imbribus dignāter infūde. Per. ¶ Miſſa ad ſerenitatem poſcēdam, Orō.

Ad te nos dn̄e clamantes exaudi: ⁊ aeris ſerenitatem nobis tribue ſupplicātib⁹: vt, q̄ iuſte pro pctīs nr̄is affligimur: miſericordia tua p̄ueniente, clemētiā ſentiamus. per.

Preueniat nos, Secreta. q̄s dn̄e, gratia tua ſemper, ⁊ ſubſequatur: ⁊ has oblationes, quas ꝑ peccatis nr̄is nomini tuo conſecrandas deferimus, benignus aſſume: vt per interceſſionē ſanctorū tuorum, cunctis nobis proficiant ad ſalutem. Per dominū noſtrū. Poſtcommunio.

Queſumus omp̄s deus, clementiam tuam: vt inundantiam coerceas imbriū: ⁊ hilaritatem vultus tui nobis impartiri digneris. Per dn̄ꝫ. ¶ Miſſa ad tempeſtates repellendas, Orō.

A domo tua, quęſumus domine, ſpiritales nequitię repellantur: ⁊ aerearum diſcedat malignitas tempeſtatū. Per dominum noſtrū. Secreta.

Offerimus tibi dn̄e laudes ⁊ munera, pro cōceſſis beneficijs gratias referentes: ⁊ pro concedendis ſemper ſuppliciter deprecantes. Per do. Poſtcōi.

Omnipotens

OMn̄ps ſempiterne deus: q nos ⁊ caſtigando ſanas, ⁊ ignoſcendo cōſeruas: preſta ſupplicibus tuis: vt ⁊ tranquillitatibus huius optatę conſolationis lętemur: ⁊ dono tuę pietatis ſemper vtamur. Per dn̄m. ¶ Miſſa venerabilis ſancti auguſtini p viuis ⁊ defūctis, Orō.

OMnipotens ſempiterne deus, qui viuorū dominaris ſimul ⁊ mortuorum: omniūmq; miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus: vt pro quibus effūdere p̄ces decreuimus: quoſq; vel p̄ſens ſeculum adhuc in carne retinet, vel futurum iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus omnibus ſanctis tuis, pietatis tuę clementia, omnium delictorum ſuorum veniam conſequantur. Per dn̄m. Secreta.

DEus, cui ſoli cognitus eſt numerus electorū in ſuperna felicitate locandus: tribue q̄s: vt intercedentibus omnibus ſanctis tuis: vniuerſorū, quos in oratione commēdatos ſuſcepimus, nomina, ⁊ omniū fidelium, beatę predeſtinationis liber aſcripta retineat. Per do. Poſtcōio.

PUrificent nos, q̄s omps ⁊ miſericors deus, ſacra quę ſumpſimus, ⁊ intercedentibus oībus ſcis tuis p̄ſta: vt hoc tuum ſacr̄m nō ſit nobis reatus ad penā: ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerum: ſit fortitudo fragiliū: ſit cōtra oīa mundi pericula firmamentū: ſit viuorū atq; mortuorū fideliū remiſſio oīum delictorū. per. ¶ Alia miſſa pro viuis ⁊ defūctis generalis, Orō.

PIetate tua, queſum⁹ domine, noſtrorum ſolue vincula peccatorum: ⁊ intercedente beata maria cum oībus ſanctis tuis, nos famulos tuos, atque loca noſtra, in omni ſanctitate cuſtodi: oēſq; conſanguinitate, affinitate, ac familiaritate nobis coniunctos, à vitijs purga: virtutibus illuſtra: pacē ⁊ ſalutem nobis tribue: hoſtes viſibiles ⁊ inuiſibiles remoue: carnalia deſideria repelle: aerem ſalubrē indulge: amicis ⁊ inimicis noſtris charitatē largire: ⁊ omnibus fidelibus viuis ⁊ defunctis in terrā viuentiū vitā ⁊ requiem ęternā concede. Per. Secreta.

DEus, qui ſingulari corporis tui hoſtia totius mundi ſoluiſti delicta: hac oblatione placatus maculas ſcelerum noſtrorum abſterge: ⁊ omnium chriſtianorū viuorū ⁊ mortuorū peccata dimitte: nobiſq; premia ęterna concede. Qui viuis. Poſtcōio.

SUmpta, q̄s dn̄e, ſacra cęleſtia oīa crimina noſtra detergāt: oēmq; prauitatē, ⁊ infirmitatē, ſeu hoſticā rabiem, atq; ſubitaneā mortem, meritis beatę marię ſemp virginis, ⁊ oīum ſanctorū, à nobis procul repellant: ⁊ oībus fidelibus viuis ⁊ defūctis proſint ad veniam: pro quorum tibi ſunt oblata ſalute. Per do.

¶ Miſſa cōtra paganos, Orō.

Omnipotens ſempiterne deus: in cuius manu ſunt oīum poteſtates, ⁊ omniū iura regnoꝝ: reſpice in auxilium chriſtianorum, vt gētes paganorū, que in ſua feritate confidunt, dexterę tuę potentia conterantur. Per do. Secreta.

Sacrificiū dn̄e, qd̄ immolamus intēde, vt ꝓpugnatores tuos ab oī eruas paganoꝝ neqtia: ⁊ in tuę protectionis ſecuritate cōſtituas. Per. Poſtcōi.

Protector noſter aſpice deus: ⁊ propugnatores tuos a paganorum defende periculis: vt ab omnibus perturbationibus ſemoti, liberis tibi mentibus ſeruiant. Per do. ¶ Miſſa pro quacunq̃ tribulatione, Oratio.

Deus, q nō mortē ſed pœnitētiā deſideras pctōꝝ: ppl̄m tuū q̄s ad te conuerte propitius: vt dū tibi deuotus exiſtit: iracūdię tuę ab eo flagella amoueas. Per. Secreta.

Subueniat nobis, q̄s dn̄e, ſacrificij pręſētis oblatio, quę nos ⁊ ab erroribus vniuerſis potēter abſoluat, ⁊ a totius eripiat ꝑditionis incurſu. per. Poſtcō.

Tuere nos, q̄s dn̄e, tua ſancta ſumētes: ⁊ ab oī propitius iniquitate defende. Per do.

¶ Alia miſſa vt ſupra, Oratio.

Ne deſpicias oīps deus, ppl̄m tuum in afflictione clamantem: ſed propter gloriam nois tui tribulatis ſuccurre placatus. Per. Secreta.

Suſcipe dn̄e propitius hoſtias: quib⁹ ⁊ te placari voluiſti: ⁊ nobis ſalutem potēti pietate reſtitui. Per do. Poſtcōio.

Tribulationem noſtram, q̄s dn̄e, propitius reſpice: ⁊ irā tuę indignationis, quā iuſte meremur auerte. Per dominū no.

¶ Miſſa pro imperatore, Orō.

Deus, regnorum omniū, ⁊ chriſtiani maxime protector imperij: da ſeruo tuo imperatori noſtro triūphum virtutis tuę ſcienter excolere, vt qui tua cōſtitutione eſt princeps: tuo ſēper munere ſit tutus ⁊ potens. Per dominum. Secreta.

Suſcipe dn̄e preces ⁊ hoſtias eccleſię tuę pro ſalute famuli tui ſupplicantis, ⁊ in protectione fidelium populorum antiqua brachij tui operare miracula: vt ſuperatis pacis inimicis: ſecura tibi ſeruiat chriſtiana libertas. P dominū. Poſtcommunio.

Deus, q ad prędicandū ęterni regis euangeliū romanū imperiū ꝑparaſti: ꝓtende famulo tuo imperatori noſtro arma celeſtia, vt pax eccleſiarum nulla turbetur tempeſtate belloꝝ. Per do.

¶ Miſſa pro rege, Oratio.

Queſumus oīps deus: vt famulus tuus rex noſter, qui tua miſeratiōe ſuſcepit regni gubernacula, virtutū etiā omniū ꝑcipiat incrementa: qbus decēter ornat⁹ ⁊ vitioꝝ monſtra

mōſtra deuitare: τ ad te, qui via, veritas, τ vita es, gratioſus valeat puenire. Per do. Secreta.

MUnera, q̄s dn̄e, oblata ſactifica: vt τ nobis vnigeniti tui corpus τ ſanguis fiant, τ regi noſtro ad obtinendā anime corporisq̄ ſalutem: τ ad peragendum iniunctum officium: te largiente, vſquequaq̄ proficiant. Per eundem dn̄m. Poſtcōio.

HAec dn̄e oblatio ſalutaris famulū tuum, N. ab oībus tueatur aduerſis: quātenus eccleſiaſtice pacis obtineat tranquillitatem, τ poſt iſtius tēporis decurſum, ad eternam perueniat hereditatē. per do. ¶ Miſſa contra pſecuto. τ male agētes. Oratio.

EOſtiū nr̄orū, q̄s dn̄e, elide ſuperbiā: τ corū cōtumaciā dextere tue virtute, pſterne. Per do. Secre.

HUius, dn̄e q̄s, virtute myſterij τ a pprijs mundemur occultis: τ ab inimicorū liberemur inſidijs. Per do. Poſtcōio.

PRotector noſter aſpice deus: τ ab inimicorū nos defende periculis: vt omni perturbatione ſemota, liberis tibi mentibus ſeruiamus. Per dn̄m no.

¶ Miſſa p nimijs pſſuris. Orō.

DEus, q cōtritorū nō deſpicis gemitum: τ merētiū non ſpernis affectū: adeſto precibus nr̄is, quas tibi pro tribulatione nr̄a effundim⁹ eaſq̄ clementer exaudi: vt quicquid contra nos diabolice atq̄ humane moliūtur aduerſitates: ad nihilū redigatur, τ cōſilio tue pietatis allidatur, quatenus nullis aduerſitatibus leſi: ſed de omni tribulatione τ anguſtia erepti: leti in eccleſia tua tibi gratias referamus. Per dn̄m. Secreta.

DEus, qui tribulatos corde ſanas, τ meſtificatos actu letificas: ad hanc propitius hoſtiā dignāter attende, quam tibi pro noſtra offerimus liberatione: tu τ hanc benignus accipe: τ noſtra ſana diſcrimina: tribulationū attēde miſeriā: τ anguſtiarū nr̄arū ſubmoue pſſurā: vt erūti omnibus, q̄ patimur, malis, in tuis ſemper mereamur exultare iuſtitijs. Per dn̄m. Poſtcōio.

OMitte dn̄e pctā nr̄a: τ tribue nobis miſericordiam tuam, quā precamur, vt humilitatem noſtrā attendas: vincula ſoluas: delicta deleas: τ tribulationem inſpicias: aduerſitatem repellas: effectumq̄ petitionis noſtre largiens, ſupplices tuos clementer exaudias. Per dn̄m.

¶ Miſſa in tēpore belli. Oratio.

OMps τ miſericors deus: a bellorū nos, q̄s, turbine fac quietos: q̄ nob̄ bona cūcta pſtab̄: ſi pacē dēderis mētis τ corporis. p. Secre.

SAcrificium dn̄e, qd̄ imolamus, placatus intende: vt ab omni nos bellorū eruat neq̄tia, τ in tue protectionis ſecuritate cōſtituat. Per do. Poſtcōio.

SAcroſancti corporis ꝛ ſanguinis dñi nři ieſu xpi refectione vegetati ſupplices te rogamus oipš deus: vt hoc remedio ſingulari, ab oium peccõꝝ nos contagione purifices: ꝛ a piculoꝝ munias icurſione cũctoꝝ. Per eũ.

Miſſa p̄ q̃cũq; neceſſitate, Orõ.

DEus refugium noſtrum ꝛ virtus: adeſto pijs eccleſie tue precibus author ipſe pietatis, ꝛ preſta: vt quod fideliter petimus: efficaciter cõſequamur. Per dñm noſtrũ. Secreta.

DA miſericors deus: vt hec ſalutaris oblatio ꝛ a proprijs nos reatibus indeſinenter expediat: ꝛ ab omnibus tueatur aduerſis. Per dñm. Poſtcõio.

SUmpſimus dñe ſacri dona myſterij humiliter deprecãtes: vt, que in tui cõmemorationẽ nos facere pcepiſti: in noſtre proficiant infirmitatis auxilium. Qui viuis.

Miſſa ad poſtulandam ſanctam ſapientiã, Oratio.

DEus, qui per coeternam tibi ſapientiam hominem, cum non eſſet, condidiſti, perditumq; miſericorditer reformaſti: preſta q̃ſumus: vt eãdẽ pectora noſtra inſpirante te tota mente amemus: ꝛ ad te toto corde curramus. Per do. Secreta.

SAnctificet, q̃s dñe deus, huiꝰ nře oblationis munus tua cooperante ſapientia: vt tibi placere poſſit ad laudem: ꝛ nobis pficere ad ſalutẽ. per. Poſtcõi.

INfunde, q̃s dñe deus, per hec ſacramenta, q̃ ſumpſimus, tue cordibus nřis lumen ſapientie, vt te veraciter agnoſcamus, ꝛ fideliter diligamus. Per.

Miſſa ad poſtulandã fidem, ſpem, ꝛ charitatem, Oratio.

OMnipš ſempiterne deus: qui iuſtitiã tue legis in cordibus credẽtiũ digito tuo ſcribis: da nobis fidei, ſpei, ꝛ charitatis augmentũ, ꝛ vt mereamur aſſeq qđ pmittis: fac nos amare qđ pcipis. p. Secre.

MItte: qs dñe, ſpũm ſanctũ: qui ꝛ hec munera p̄ſentia tuum nobis efficiat ſacrm̃: ꝛ ad hoc pcipiendũ, corda nřa purificet. Per. in vni. eiuſ. Poſtcõio.

SPiritum nobis domine tue charitatis infunde, vt quos vno pane celeſti ſatiaſti: tua facias pietate concordes. Per domi. in vnita. eiuſ.

Miſſa ad poſtulandam humilitatem, Oratio.

DEus, qui ſupbis reſiſtis: ꝛ gratiã preſtas humilibus: auge in nobis vere humilitatis virtutem: cuius in ſe formam fidelibus vnigenitus tuus exhibuit: vt nũq̃ indignationem tuã pvocemus elati: ſed potius ſemp pietatis tue capiamus dona ſubiecti. per. Secre.

HAec oblatio, dñe deus, nobis remiſſionem peccõꝝ ꝛ vere humilitatis obtineat gratiam: ſimulq; a cordibus noſtris cõcupiſcentiã carnis ꝛ oculorum, atq; ambitionem ſeculi auferat: quatenus coram te, ſobrie, iuſte,

 pieq;

pieqȝ viuentes pꝛęmia cōſequamur ęterna. Per dñm. Poſtcō.

HUius dñe ſacramenti perceptio pctōꝛū noſtroꝛū maculas tergat: ⁊ nos per humilitatis exhibitioneȝ ad cęleſtia regna perducat. Per do. ¶ Miſſa ad poſtulandā charitatem, Oꝛatio.

DEus, qui diligentibus te facis cuncta pꝛodeſſe: da coꝛdibus noſtris inuiolabilem tuę charitatis affectuȝ: vt deſideria de tua inſpiratione cōcepta nulla poſſint tētatione mutari. Per dñm. Secreta.

DEus, qui nos ad imagineȝ tuā ſacramētis rēnouas ⁊ pꝛęceptis: pfice greſſus noſtros in ſemitis tuis: vt charitatis donum, quod feciſti à nobis ſperari, per hęc, quę offerimus ſacrificia, facias appꝛęhendi. Per. Poſtcōi.

SAncti ſpiritus gratia, q̄ſumus domine, coꝛda noſtra illuminet: ⁊ perfectę charitatis dulcedine abundanter reficiat. Per. in vnita. eiuſ. ¶ Miſſa ad poſtulandam patientiam, Oīo.

DEus, qui vnigeniti tui patiētia, antiqui hoſtiſ cōtriuiſti ſuperbiam: da nobis q̄s: quę idem pie pꝛo nobis ptulit: digne recolere, ſicqȝ exemplo eius, nobis aduerſantia ęquanimiter tolerare. Per eun. Secre.

MUnera noſtrę oblationis, quęſumus domine, placatus ſuſcipe: quę, vt nobis patientię donum condonare digneris, maieſtatis tuę deuota offerimus actione. Per dñm. Poſtcōio.

SAcroſancta domine ſumpta myſteria, amiſſam nobis quęſumus reconcilient gratiam: atqȝ munus patientię in illatis omnibus, ſemper ⁊ vbiqȝ pꝛotegendo impartiāt. Per do.

¶ Miſſa p ſtabilitate loci, Oīo.

OMnīpotēs ſempiterne deus, ędificatoꝛ ⁊ cuſtoſ hieruſaleȝ ciuitatis ſupernę: ędifica ⁊ cuſtodi locū iſtum cū habitatoꝛibus ſuis: vt ſit in eo domiciliuȝ ſtabilitatiſ ⁊ pacis. Per dñm no. Secreta.

HIs ſacrificijs, quęſumuſ domine, placatus intende: vt qui pꝛopꝛijs oꝛamus abſolui delictis: non grauemur externis: ſed ab omnibus liberemur aduerſis. Per dñm no. Poſtcōio.

SUſcipe domine pꝛeces noſtras: ⁊ muro cuſtodię tuę hunc locum cum habitantibus in eo circunda: vt omni aduerſitate repulſa: ſit ſemper in eo domicilium incolumitatis ⁊ pacis. Per dñm noſtruȝ. ¶ Miſſa pꝛo confitente peccata ſua, Oꝛatio.

OMnipotens ſempiterne deus, confitenti tibi famulo tuo, N. pꝛo tua pietate relaxa peccata: vt non plus ei noceat conſcientię reatus ad pęnam, q̄ȝ indulgentia tuę pꝛopitiationis pꝛoſit ad veniā. Per dominum noſtrum. Secreta.

PRęſta, quęſumus omnipotens ⁊ miſericoꝛs deus, vt hęc ſalutaris oblatio, famulum tuum, N. ⁊ à pꝛopꝛijs reatibus

indeſinenter expediat, ⁊ ab om-
nibus tueatur aduerſis. Per do.

Omnipotēs ⁊ mi- Poſtcōi.
ſericors deus: qui oēm ani-
mam penitentem ⁊ confitentem
tibi, magis vis emundari, q̄ʒ per
dere: reſpice ſuper hunc famulū
tuum, N. ⁊ per hęc ſancta ſacra-
mēta quę ſumpſimus: auerte ab
eo iram indignationis tuę: ⁊ di-
mitte ei oīa pctā ſua. Per dn̄m.

Miſſa pro inimicis, Oratio.

Deus pacis charita-
tiſque amator ⁊ cu-
ſtos: da omnibus ini
micis nr̄is pacē, cha-
ritatēqʒ verā: cūcto-
rūqʒ eis remiſſionem tribue pec-
catorū: nóſqʒ ab eorum inſidijs
potenter eripe. Per do. Secre.

Oblatis, quęſumus domi-
ne, placare muneribus: ⁊
nos ab inimicis noſtris clemen-
ter eripe: eiſqʒ indulgentiam tri-
bue delictorū. Per. Poſtcōio.

Hęc nos cōmunio domine
eruat à delictis: ⁊ ab inimi-
corū defendat inſidijs. Per do.

Miſſa pro facientibus nobis
eleemoſynas, Orō.

Deus, qui poſt baptiſ
mi ſacramentum, ſe-
cundam ablutionē
peccatorum eleemo-
ſynis indidiſti: reſpice propitius
ſuper famulos tuos, pro quorū
operibus tibi gratię referuntur:
⁊ fac eos premio beatos, vt reci-
piant pro paruis magna: pro ter-
renis celeſtia, pro temporalibus
ſempiterna. Per dn̄ʒ. Secreta.

Deus, qui tuorum corda fi-
delium per eleemoſynam
dixiſti poſſe mundari: da famu-
lis tuis, qui pauperibus bona ſua
dederunt: per huius ſacramenti
myſterium: vt percipientes hoc
munere veniam peccatorum: in
tuorum cenſeantur ſorte iuſto-
rum. Per dn̄m nr̄m. Poſtcōio.

Purificēt nos, q̄s dn̄e, ſacra-
menta quę ſumpſimus, ⁊ fa-
mulos tuos propitius intende:
qui diuina mandata recolentes
opem indigentibus ſubmini-
ſtrant, ⁊ pręſta, vt ſicut eorum de-
uotio nobis eſt neceſſaria: ita ſit
tibi ſemper accepta. Per domi-
num noſtrū.

Miſſa pro amico
in captiuitate poſito, Oratio.

Deus, qui beatum petrum
apoſtolum à vinculis ab-
ſolutū illeſum abire feci-
ſti: famuli tui in captiuitate poſi-
ti vincula abſolue: ⁊ cum ipſius
meritis illeſū abire cōcede. per.

Super has, quę- Secreta.
ſumus domine, hoſtias be-
nedictio copioſa deſcendat: quę
captiui noſtri vincula ſoluat: ⁊ de
eius liberatione nos cito lętifi-
cet. Per dn̄m nr̄m. Poſtcōio.

Preces noſtras, q̄s domi-
ne, clementer exaudi, ⁊ per
hęc ſacramenta quę ſumpſimus:
famulum tuum à vinculis ſuę ca-
ptiuitatis abſolue. Per dn̄m no.

Miſſa pro nauigātibus, Orō.

Deus, qui tranſtuliſti pa-
tres noſtros per mare ru-
brum: ⁊ tranſueriſti per
aquam nimiam laudem tui no-
minis

nimis decantantes, te ſuppliciter deprecamur: vt in naui famulos tuos, repulſis aduerſitatibus: portu ſemper optabili, curſuq; tranquillo tuearis. Per dominum noſtrū. Secreta.

SUſcipe, quęſumus domine, preces famulorum tuorum cum oblationibus hoſtiarum: et tua myſteria celebrantes: ab omnibus defende periculis. Per dominum noſtrum. Poſtcōio.

SAnctificati diuino myſterio maieſtatem tuam dñe ſuppliciter deprecamur, et petimus: vt quos donis facis cęleſtibus intereſſe: per lignum ſanctę crucis, et a peccatis oībus abſtrahas, et a periculis cunctis miſeratus eripias. Per dñm. ¶ Miſſa pro ſterilitate terrę, Oratio.

DA nobis, quęſumus domine: pię ſupplicationis effectum: et peſtilentiam, famemq; propitiatus auerte: vt mortalium corda cognoſcant, et te indignante talia flagella prodire: et te miſerante ceſſare. Per dominum nrm. Secreta.

DEus, qui humani generis vtrauq; ſubſtantiam pręſentium munerum et alimento vegetas, et renouas ſacramento: tribue quęſumus: vt eorum et corporibus noſtris ſubſidium non deſit, et mentibus. Per do. Poſtcōio.

GUberna, quęſumus domine, temporalibus alimentis: quos dignaris ęternis informare myſterijs. Per do. ¶ Miſſa pro peſte animalium, Oratio.

DEus, qui laboribus hominū etiā de multis animalibus ſolatia ſurrogaſti: ſuppliciter te rogamus: vt ſine quibus non alitur humana conditio: noſtris facias vſibus non perire. Per dñm. Secreta.

SAcrificijs domine placatus oblatis: opem tuam noſtris temporibus clemēter impende. Per dñm nrm. Poſtcomunio.

BEnedictionem tuam domine populus fidelis accipiat: qua corpore ſaluetur et mente: et congruam tibi ſemper exhibeat ſeruitutem, et propitiationis tuę beneficia ſemp inueniat. Per dñm noſtrū. ¶ Miſſa pro mortalitate hominum, Oratio.

DEus, qui non mortem, ſed pęnitentiam deſideras peccatorum: populū tuum quęſumus ad te conuerte propitius: vt, dum tibi deuotus exiſtit: iracundię tuę ab eo flagella amoueas. Per dominum noſtrum ieſum. Secreta.

SUbueniat nobis, q̄ſumus domine, ſacrificij pręſentis operatio: quę nos ab erroribus vniuerſis potenter abſoluat: et a totius eripiat perditionis incurſu. Per dñm no. Poſtcōmunio.

EXaudi nos Deus ſalutaris noſter: et intercedente beata Maria ſemper virgine populum tuum ab iracundię tuę terroribus liberum, et miſericordię tuę fac largitate ſecurum.

Per dñ͂z. ¶ Miſſa pro infirmo qui proximus eſt morti, Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus cõſeruator animarum: qui quos diligis corripis: ⁊ quos recipis pie ad emendationem coerces: te dñe deprecamur, vt medelã tuaz cõferre digneris in animaz famuli tui: qui in corpore patitur membrorũ debilitatem, vim laboris, ſtimulos infirmitatum: da ei dñe gratiã ⁊ miſericordiam tuam: vt in hora exitus illius de corpore: abſque peccati macula creatori proprio per manus ſanctoruz angelorum, eius anima repreſentari mereatur. Per dñ͂z. Secreta.

Adeſto dñe ſupplicationibꝰ noſtris, ⁊ ſuſcipe hoſtiam, quam tibi offerimus, pro famulo tuo iacente in grabato, ⁊ ſalutem non ſolum corporis, ſed ⁊ animę ſuę petenti: pręſta omnipotens deus indulgentiam omnium iniquitatum ſuarũ per imenſam clemẽtiaz tuã, ⁊ per interceſſionem omniũ ſanctorũ tuorũ: vt p hęc q̃ ſuſtinet flagella, a ſanctis angelis ſuſceptus puenire mereat̃ ad glorię tuę regnũ. per do. Poſtcõio.

Gratias agimus tibi dñe, de multiplicibus largitatibus tuis: ex quibus animas in te ſperantium ſanare conſueuiſti, ⁊ cõfiſi de tua pietate precamur, vt miſereri digneris famulo tuo: ne preualeat aduerſus euz aduerſarius in hora exitus illius de corpore: ſed tranſitum habere mereat̃ ad vitã ppetuã. per. ¶ Miſſa in agenda pro mortuis. Introitus.

Requiem ęternam dona eis dñe, ⁊ lux ppetua luceat eis. pſal's. Te decet hymnus deus in ſion, ⁊ tibi reddet̃ votũ in hieruſalẽ: exaudi orationez meã: ad te oĩs caro veniet. ℣. Gloria pa. nõ dicitur: ſed finito abſolute repetitur. Requiem ęternaz. ¶ In die depoſitionis defuncti, Oratio.

Deus, cui ꝓpriuz eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: te ſupplices exoramus pro aĩa famuli tui, N. quaz de hoc ſeculo hodie migrare iuſſiſti: vt nõ tradas eaz in manibus inimici: neqz obliuiſcaris in finem: ſed iubeas eam a ſctis angelis ſuſcipi: ⁊ ad patriaz paradiſi pduci: vt, q͂a in te ſperauit ⁊ credidit: nõ pęnas ęternas ſuſtineat, ſed gaudia ſempiterna poſſideat. Per do. Lcõ epiſtolę btĩ pauli apoſtoli ad corinthios. 1. co. 15

Fratres: Ecce myſterium vobis dico. Omnes quidem reſurgemus: ſed nõ omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in nouiſſima tuba. Canet eniz tuba, ⁊ mortui reſurgent incorrupti, ⁊ nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem, ⁊ mortale hoc induere immortalitatez. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem: tunc fiet ſermo, qui ſcriptus eſt. Abſorpta eſt mors in victoria. Ubi eſt mors victoria tua? Ubi eſt mors ſtimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum eſt. Uirtus vero

ro

ro peccati lex. Deo autem gra-
tias, qui dedit nobis victoriam.
per ieſum Chriſtuȝ dñm noſtrũ.
1.ca. Lectio epiſtole beati pauli apo-
4 ſtoli ad Theſſalonicenſes.
Frẽs: Nolumus vos igno-
rare de dormientibus: vt nõ con
triſtemini, ſicut ⁊ ceteri, qui ſpem
nõ habent. Si enim credimus, ꝙ
Jeſus mortuus eſt ⁊ reſurrexit:
ita ⁊ deus eos, qui dormierunt ꝑ
ieſum adducet cuȝ eo. Hoc enim
vobis dicimus in verbo domini:
qa nos qui viuimus: qui reſidui
ſumus in aduentu domini, nõ ꝓ-
uenimus eos, qui dormierunt.
Qm̃ ipſe dñs in iuſſu ⁊ in voce ar
changeli, ⁊ in tuba dei, deſcendet
de celo: ⁊ mortui, qui in Chriſto
ſũt, reſurgẽt primi. Deinde nos,
qui viuimus, qui relinquimur: ſi-
mul rapiemur cum illis in nubi-
bus obuiam Chriſto in aera: ⁊ ſic
ſemper cum dño erimus: Itaqȝ
conſolamini inuicem in verbis
2.ca. iſtis. Lectio libri Machabeor.
12 In diebus illis: Vir fortiſſi-
mus iudas, collatione fa-
cta, duodecim millia drachmas
argẽti miſit hieroſolymã, offerri
eas ibi pro peccatis mortuorum,
iuſte ⁊ religioſe de reſurrectione
cogitans. Niſi enim eos q cecide
rant reſurrecturos ſperaret: ſup-
fluuȝ videret ⁊ vanum orare pro
mortuis. Sed qr cõſiderabat, ꝙ
hi, qui cum pietate dormitioneȝ
acceperant: optimam haberent
repoſitam gratiam. Sancta er-
go ⁊ ſalubris eſt cogitatio, pro
defunctis exorare: vt à peccatis

soluantur. Lectio libri apoca-
lypſis beati Joannis apoſtoli.
In diebus illis: Audiui vo- ca.14
cem de celo dicenteȝ mihi.
Scribe. Beati mortui, qui in do-
mino moriuntur. Amodo enim
iam dicit ſpũs: vt requieſcant à
laboribus ſuis. Opera enim illo-
rum ſequuntur illos. Gradua.
Requiem eternaȝ dona eis dñe, ⁊ lux perpe
tua luceat eis. In memoria eterna erit iu-
ſtus: ab auditione mala nõ timebit. Tract.
Abſolue dñe aĩas oium fideliuȝ defunctorũ
ab oĩ vinculo delictorũ. ℣. Et gratia tua illis
ſuccurrente: mereant euadere iudicium vultio
nis. ℣. Et lucis eterne beatitudine perfrui.

Dies ire, dies illa Sequentia.
Soluet ſeclum in fauilla,
Teſte dauid cum ſibylla.
Quantus tremor eſt futurus?
Quando iudex eſt venturus
Cuncta ſtricte diſcuſſurus.
Tuba mirum ſpargens ſonum
Per ſepulchra regionum:
Coget omnes ante thronum.
Mors ſtupebit ⁊ natura
Cum reſurget creatura
Judicanti reſponſura.
Liber ſcriptus proferetur:
In quo totum continetur
Vnde mundus iudicetur.
Judex ergo cum ſedebit:
Quicquid latet apparebit.
Nil inultum remanebit.
Quid ſum miſer tunc dicturus,
Quem patronum rogaturus,
Dum vix iuſtus ſit ſecurus?
Rex tremende maieſtatis:
Qui ſaluandos ſaluas gratis:
Salua me fons pietatis,
Recordare Jeſu pie:

Quod ſum cauſa tuę vię:
Ne me perdas illa die.
Q uęrens me ſediſti laſſus:
Redemiſti crucem paſſus:
Tantus labor non ſit caſſus.
I uſte iudex vltionis:
Donum fac remiſſionis:
Ante diem rationis.
I ngemiſco tanquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce deus.
Q ui Mariam abſoluiſti:
Et latronem exaudiſti:
Mihi quoqꝫ ſpem dediſti.
P reces meę non ſunt dignę:
Sed tu bone fac benigne,
Ne perenni cremer igne.
I nter oues locum pręſta:
Et ab hędis me ſequeſtra:
Statuens in parte dextra.
C onfutatis maledictis:
Flammis acribus addictis:
Voca me cum benedictis.
O ro ſupplex ꝛ acclinis:
Cor contritum quaſi cinis:
Gere curam mei finis.
L achrymoſa dies illa:
Qua reſurget ex fauilla.
Iudicandus homo reus:
H uic ergo parce deus:
Pie Ieſu domine:
Dona eis requiem. Amen.

Sequētia ſcti euāge. ſm Ioānē.

ca.11 In illo tēpe: Dixit martha ad ieſuꝫ. Dn̄e, ſi fuiſſes hic, frater meus nō fuiſſet mortuus. Sed ꝛ nūc ſcio: qꝛ q̄cunqꝫ popoſceris a deo: dabit tibi deus. Dicit ei ieſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei Martha. Scio, qꝛ reſurget in reſurrectione, i nouiſſimo die. Dicit ei ieſus. Ego ſuꝫ reſurrectio ꝛ vita. Qui credit in me, etiaꝫ ſi mortuus fuerit, viuet. Et oīs, qui viuit ꝛ credit in me: non morietur in ęternū. Credis hoc? Ait illi. Vtiqꝫ dn̄e. Ego credidi: qa tu es chriſtus filius dei viui, q in hunc munduꝫ veniſti.

Sequētia ſcti euāge. ſm Ioānem. ca.6

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis ꝛ turbis iudęoruꝫ. Omne, quod dat mihi pater, ad me veniet, ꝛ euꝫ, qui venit ad me, nō eijciam foras. Quia deſcendi de cęlo, nō vt faciā voluntateꝫ meā: ſed volūtateꝫ eius, qui miſit me. Hęc eſt autē voluntas eius, qui miſit me patris: vt omne, qd dedit mihi: nō perdaꝫ ex eo: ſed reſuſcitem illud in nouiſſimo die. Hęc eſt autem voluntas patris mei, qui miſit me: vt omnis, qui videt filium ꝛ credit in eum: habeat vitam ęternam. Et ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die.

Sequētia ſcti euāg. ſm Ioānem.

In illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis, ꝛ turbis iudęorū. Amen amen dico vobis: qa venit hora, ꝛ nunc eſt: quādo mortui audient vocem filij dei, ꝛ qui audierint viuēt. Sicut enim pater habet vitam in ſemetipſo: ſic dedit ꝛ filio vitam habere in ſemetipſo. Et poteſtatem dedit ei iudicium facere: quia filius hominis eſt. Nolite mirari hoc: qa venit hora, in qua omnes, qui in monumentis ſunt, audient vocem filij Dei. Et procedent, qui bona fecerunt, in reſurrectioneꝫ vitę. ca.5

vite. Qui vero mala egerunt: in
resurrectionez iudicij. Sequen-
ca.6 tia sancti euãge. scḋm Ioãnem.
In illo tpe: Dixit iesus disci-
pulis suis ꝛ turbis indeo-
rũ. Ego sum panis viuus, q de ce-
lo descẽdi: Siquis manducaue-
rit ex hoc pane: viuet in eternuz.
Et panis, quem ego dabo: caro
mea est pro mundi vita. Litiga-
bant ergo indei adinuicem, dicẽ-
tes. Quo potest hic nobis carnẽ
suã dare ad manducandũ? Dixit
ergo eis iesus. Amen amen dico
vobis, nisi mãducaueritis carnez
filij hoĩs: ꝛ biberitis eius sangui-
nem: non habebitis vitam in vo-
bis. Qui manducat meã carnez,
ꝛ bibit meũ sanguinez: habet vi-
tam eternã. Et ego resuſcitabo
eum in nouiſſimo die. Offerto.
Domine iesu Christe rex glorie: libera ani-
mas omnium fidelium defunctorum de pe-
nis inferni, ꝛ de profundo lacu: libera eas de
ore leonis: ne absorbeat eas tartarus: ne ca-
dant in obscuruz: sed signifer sanctus michael
representet eas in lucem sanctam. Quaz olim
abrahe promisisti, ꝛ semini eius. V. Hostias
ꝛ preces tibi domine laudis offerimus: tu su-
scipe pro animabus illis, quarum hodie me-
moriam facimus: fac eas dñe de morte transi-
re ad vitam. Quã olim. Secreta.
Propitiare, qs dñe, aie fa-
muli tui, N. pro quo tibi hostiaz
laudis immolamus: maiestatem
tuam suppliciter deprecantes: vt
per hec pie placationis officia,
peruenire mereatur ad requiem
sempiternam. Per dñm. Coio.
Lux eterna luceat eis dñe, Cuz sanctis tuis
in eternum, quia pius es. V. Requiem eter-
nam dona eis domine, ꝛ lux perpetua luceat
eis. Cum sanctis tuis. Postcomunio.
Presta, qs ops deus, vt aia
famuli tui, N. qui hodie de
hoc seculo migrauit: his sacrifi-
cijs purgata, ꝛ a pctis oibus expe-
dita, indulgẽtiã pariter ꝛ vitã ca-
piat sempiternaz. Per dñm no.
¶ Missa in die, iij. ꝛ vij. vel xxx.
depositionis defuncti. Oratio.
Quesumus dñe, vt ani-
me famuli tui, cuius
depositionis diẽ ter-
tiuz, septimũ, vel tri-
gesimuz, cõmemora-
mus: sanctorum atqz electorum
tuorũ largiri digneris cõsortiuz:
ꝛ rorem misericordie tue peren-
nem infundas. Per do. Secre.
Munera, qs dñe, que tibi pro
aia famuli tui offerimus,
placatus intẽde: vt remedijs pur-
gata celestibus in tua pietate re-
quiescat. Per dñm. Postcoio.
Suscipe dñe pces nras pro
anima famuli tui: vt siq ei
macule de terrenis cõtagijs ad-
heserunt: remiſſionis tue mise-
ricordia deleantur. Per dñm no
strũ. ¶ Missa vt supra, Oratio.
Adesto, qs dñe, aie famuli
tui: cui in die depositio-
nis sue tertio septimo vel
trigesimo, officium commemo-
rationis impedimus: vt siqua ei
secularis macula inhesit: aut vi-
tium mundiale infecit: dono tue
pietatis indulgeas, ꝛ abstergas.
Per dñm nrm. Secreta.
Adesto dñe supplicationib⁹
nostris, ꝛ hanc oblationem, quaz

tibi offerim⁹ ob diē depoſitionis tertiū, ſeptimum, vel trigeſimum pro aīa famuli tui, N. placidus benignus aſſume. Per. Poſtcōio.

OMnipotens ſempiterne Deus, collocare dignare ſpiritum ⁊ animā famuli tui, N. cuius diez tertiū, ſeptimuz, vel trigeſimum: depoſitionis cōmemoramus, in ſinibus abrahe, iſaac, ⁊ iacob: vt cum dies agnitionis tue aduenerit: inter ſanctos ⁊ electos tuos, euz reſuſcitari pcipias. Per do.

¶ Miſſa pro defun. epo. Orō.

DA nobis dn̄e, vt aiaz famuli tui epi, quam de ſeculi eduxiſti laborioſo certamine: ſanctorū tuorū cetui tribuas eſſe cōſortē. per. Secre.

ANnue nobis dn̄e, vt anime famuli tui epiſcopi hec proſit oblatio: quaz immolando totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per dn̄m. Poſtcōio.

HIs ſacrificiis, q̄s ops deus, vt purgata aīa ⁊ ſpūs famuli tui epiſcopi ad indulgētiaz ⁊ refrigerium ſempiternū puenire mereatur. Per.

¶ Miſſa pro defūctis epiſcopis, ſeu ſacerdotib⁹. Orō.

DEus, q inter aplicos ſacerdotes famulos tuos pōtificali, ſeu ſacerdotali feciſti dignitate vigere: p̄ſta q̄s: vt eorū quoqz ppetuo aggregentur cōſortio. Per. Secre.

SUſcipe dn̄e q̄s, pro aiabus famulorū tuorū pontificū: ſeu ſacerdotū, quas offerim⁹ hoſtias: vt qbus in hoc ſeculo pōtificale, ſeu ſacerdotale donaſti meritū: i celeſti regno ſctōrū tuorū iubeas coiungi cōſortio. Per. Poſtcōi.

PRoſit, q̄s dn̄e, animabus famulorū tuorū pontificuz ſeu ſacerdotum miſericordie tue implorata clementia: vt eius in quo ſperauerunt ⁊ crediderunt, eternum capiant te miſerante cōſortiū. Per do.

¶ Miſſa pro ſacerdotibus defunctis, Oratio.

PReſta, q̄s dn̄e, vt aie famulorū tuorum ſacerdotū quos in hoc ſeculo cōmorātes ſacris muneribus decoraſti in celeſti ſede glorioſa ſemper exultent. Per do. Secreta.

SUſcipe, q̄s dn̄e, pro aiabus famulorū tuorū ſacerdotū quas offerimus hoſtias: vt qbus ſacerdotale donaſti meritūz: dones ⁊ premiū. Per do. Poſtcōi.

PReſta, q̄s oipotens deus: vt animas famulorū tuorū ſacerdotum in cōgregatione iuſtorum, eterne beatitudinis iubeas eſſe conſortes. Per dn̄m.

¶ Miſſa pro vno defūcto, Orō.

INclina dn̄e aurē tuā ad pces nr̄as, qbus miſericordiam tuam ſupplices deprecamur: vt animā famuli tui, quaz de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: in pacis ac lucis regione cōſtituas: ⁊ ſctōrū tuorū iubeas eſſe cōſortē. Per dn̄z. Secreta.

ANnue nobis, q̄s dn̄e: vt anime famuli tui hec proſit oblatio,

latio: quã imolando totius mũdi
tribuiſti relaxari delicta. Per do.
ABſolue, q̃s dñe, Poſtcõi.
aĩas famuli tui ab omni vin
culo delictorũ: vt in reſurrectio-
nis gloria inter ſanctos & electos
tuos reſuſcitatus reſpiret. Per.
¶ Miſſa pro vna defũcta, Orõ.
QUeſumus dñe: p tua
pietate miſerere aĩe
famule tue: & a cõta-
gijs mortalitatis exu
tã in eterne ſaluatio
nis partẽ reſtitue. Per. Secre.
HIs ſacrificijs, q̃s dñe, aĩa fa
mule tue a peccatis omnib⁹
exuat: ſine qbus a culpa nemo li-
ber extitit: vt per hec pie placa-
tionis officia ppetuã miſericor-
diam conſequat. Per. Poſtcõi.
INueniat, q̃s dñe, anima fa-
mule tue lucis eterne con-
ſortiũ: cuius perpetue miſericor-
die cõſecuta eſt ſacramentũ. per.
¶ Miſſa pro defunctis fratri-
bus & benefactoribus, Oratio.
DEus venie largitor,
& humane ſalutis a-
mator q̃s clementiã
tuã: vt noſtre cõgre-
gatiõis fratres, ſoro-
res, ppinquos, & benefactores, q
ex hoc ſeculo tranſierũt: btã Ma
ria ſemp vgine itercedẽte: cũ oĩ-
bus ſcis tuis: ad ppetue btitudi-
nis cõſortiũ puenire cõcedas. p.
DEus, cuius miſeri- Secre.
cordie non eſt numerus: ſu-
ſcipe propitius preces humilita-
tis noſtre, & animabus fratrum,
propinquorum, & benefactorum
noſtrorum, quibus tui nominis
dediſti cõfeſſionẽ: p hec ſacra ſa-
lutis noſtre, cunctorum remiſſio-
nẽ tribue pctõrũ. Per. Poſtcõi.
PReſta, q̃s ops & miſericors
deus, vt aĩe friũ, ppinquo-
rũ, & benefactorũ nr̃orũ: p qbus
hoc ſacrificiũ laudis tue obtuli-
mus maieſtati: p huius virtutem
ſacri a pctis oĩbus expiate, lucis
ppetue te miſerãte, recipiant btĩ
tudinẽ. Per. ¶ Miſſa pro his q
in cimiterio requieſcũt, Oratio.
DEus, cuius miſeratio
ne aĩe fideliũ requie-
ſcũt: famulis & famu
lab⁹ tuis oĩbus hic &
vbiq; in xp̃o qeſcẽti-
bus, da ppitius veniã pctõrũ, vt
a cũctis reatibus abſoluti, tecũ
ſine fine letentur. Per. Secreta.
PRo aĩabus famulorum fa-
mularũq; tuarũ, & oĩum
catholicorũ hic & vbiq; in Chrõ
dormientium: hoſtiã dñe ſuſcipe
benignus oblatam: vt hoc ſacri-
ficio ſingulari vinculis horrende
mortis exute vitam mereantur
eternam. Per dñm. Poſtcõio.
DEus, fideliũ lumẽ animarũ,
adeſto ſupplicationibus no
ſtris, & da famulis & famulabus
tuis: quorũ corpora hic & vbiq;
in Chriſto requieſcunt, refrigerij
ſedem, quietis beatitudinem, &
luminis claritatem. Per eundẽ.
¶ Miſſa in anniuerſario, Orõ.
DEus indulgentiarũ dñe,
da aĩabus famulorũ famu
larũq; tuarũ, quorũ anni-
uerſarium depoſitionis diem cõ-

memoꝛamus: refrigerij ſedem: quietis beatitudinem, ⁊ luminis claritatem. Per dñm. Secreta.

Propitiare domine ſupplicationibus noſtris: pꝛo animabus famuloꝛum famularum̄qꝫ tuaruꝫ: quoꝝ hodie annua dies agitur: pꝛo qbus tibi offerimus ſacrificium laudis: vt eas ſanctoꝛum tuoꝛum cōſoꝛtio ſociare digneris. Per do. Poſtcōi.

Preſta, qs dñe, vt anime famuloꝛuꝫ famularum̄qꝫ tuarum, quarum anniuerſarium depoſitionis diem cōmemoꝛamus: his purgate ſacrificijs: indulgentiaꝫ pariter ⁊ requiem capiant ſempiternam. Per dñm no. ¶ Miſſa pꝛo patre ⁊ matre, Oꝛatio.

Deus, qui nos patreꝫ ⁊ matrem honoꝛare pꝛecepiſti: miſerere cleměter animabus patris ⁊ matris mee: eoꝛūqꝫ peccata dimitte: meqꝫ eos in eterne claritatis gaudio fac videre. Per dñm no. Secreta.

Suſcipe ſacrificium dñe: qđ tibi pꝛo animabus patris ⁊ matris mee offero: eiſqꝫ gaudiū ſempiternū in regione viuoꝛuꝫ cōcede: meqꝫ cuꝫ illis felicitati ſanctoꝛū cōiunge. Per do. Poſtcōio.

Celeſtis participatio dñe ſacri aīabus patris ⁊ mr̃is mee requiem ⁊ lucem obtineat perpetuam: meqꝫ cum illis gratia tua coꝛonet eterna. Per do.

¶ Miſſa p oib⁹ defūctis, Orō.

Omnipotens ſempiterne deus, cui nūqꝫ ſine ſpe miſericoꝛdie ſupplicatur: pꝛopitiare animabus famuloꝛuꝫ famularūqꝫ tuarū: vt qui de hac vita in tui nominis confeſſione deceſſerunt: ſanctoꝛū tuoꝛū numero facias aggregari. Per. Secreta.

Propitiare, qſumus domine, animabus famuloꝛuꝫ famularum̄qꝫ tuarum: pꝛo quibus tibi hoſtias placationis offerimus, ⁊ quia in hac luce in fide mā ſerunt catholica: in futura vita eis retributio condonetur eterna. Per dñm. Poſtcōio.

Preſta, qſumus oṗs deus, vt animas famuloꝛum famularum̄qꝫ tuarum ab angelis lucis ſuſceptas: in pꝛeparata habitacula deduci facias beatoꝛum. Per dñm no. ¶ Miſſa generalis pꝛo fidelibus defunctis, Oꝛatio.

Fidelium deus omnium conditoꝛ ⁊ redemptoꝛ: animabus famuloꝛum famularum̄qꝫ tuarum remiſſionem cunctoꝛum tribue peccatoꝛum: vt indulgentiam quā ſemper optauerunt: pijs ſupplicationib⁹ cōſequant. Qui vi. Secre.

Hoſtias, qſumus domine, quas tibi pꝛo aīabus famuloꝛum famularūqꝫ tuaruꝫ offerimus: pꝛopitiatus intēde: vt quibus fidei chꝛiſtiane meritū cōtuliſti: dones ⁊ pꝛemium. Per do.

Animabus, qs do- Poſtcō. mine, famuloꝛum famularumqꝫ tuarū oꝛatio pꝛoficiat ſupplicantiū: vt eas ⁊ a peccatis omnibus exuas, ⁊ tue redēptionis facias eſſe participes. Qui viuis.

¶ Miſſa

¶ Miſſa pluralis pro defū. orō.

Propitiare, q̄s dn̄e, animabus famuloꝝ famularúmq; tuaꝝ: miſericordia ſempiterna: vt mortalitatis nexib9 expeditas lux eas eterna poſſideat. Per do. Secreta.

Hoſtias tibi domine humili deprecatione deferimus: vt anime famuloꝝ famularūq; tuarum per hec pie placationis officia: tuam miſericordiam conſequantur. Per do. Poſtcōio.

Deus vita viuentium: ſpes morientiū: ſalus oīum in te ſperantiū: p̄ſta ꝓpitius, vt aīe famuloꝝ famularūq; tuaꝝ a nr̄e mortalitatis tenebris abſolute: btā maria ſēp v̄gine intercedēte: in ꝑpetua cū ſcīs tuis luce letent. Per. ¶ Alia miſſa vt ſup. Orō.

Deus, cui proprium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: propitiare animabus famulorum famularúmq; tuaꝝ, ⁊ omnia eorum peccata dimitte: vt mortalitatis vinculis abſolute, tranſire mereantur ad vitam. Per dn̄m nr̄m. Secreta.

Annue nobis, q̄s dn̄e, vt animabus famulorum famularūq; tuarum hec proſit oblatio: quā imolando totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Per. Poſtcōi.

Deus, cui ſoli cōpetit medicinā p̄ſtare poſt mortem, p̄ſta q̄s: vt aīe famuloꝝ famularúmq; tuarum a terrenis exute contagijs: in tue redemptionis parte numerentur. Qui viuis.

¶ Alia miſſa vt ſupra, Oratio.

Animabus, q̄s dn̄e, famulorum famularúmq; tuarū miſericordiā cōcede perpetuā: vt eis proficiat in eternū, quod in te ſperauerūt ⁊ crediderūt. Per do. Secreta.

His dn̄e q̄s placatus intende muneribus, ⁊ quod ad laudem tui noīs ſupplicātes offerimus: ad indulgentiā proficiat defunctoꝝ. Per do. Poſtcōio.

Supplices dn̄e pro aīabus famuloꝝ famularūq; tuarū p̄ces effundimus obſecrātes: vt q̄cq̄d cōuerſatione ꝯtraxerūt humana, ⁊ clementer indulgeas, ⁊ in tuoꝝ ſede letātiū cōſtituas redemptoꝝ. Per do. ¶ Miſſa pro defuncto nuper bapti. Orō.

Deus, q ad celeſte regnum non niſi renatis per aquā ⁊ ſpiritū ſanctum pandis introitum: multiplica ſuper animam famuli tui, N. miſericordiā tuam, ⁊ cui donaſti celeſtem ⁊ incontaminatum tranſitū poſt baptiſmi ſacramētum: da ei eternorum plenitudinem gaudiorum. Per do. in vnita. eiuſ. Secreta.

Propitiare dn̄e aīe famuli tui, N. pro qua tibi offerimus ſacrificiū laudis: vt eam ſanctorum tuorum conſortio ſociare digneris. Per dn̄m. Poſtcōi.

Propitiare dn̄e aīe famuli tui, N. vt que in fine iſtius vite regenerationis fonte mūdaſti: ad celeſtis regni beatitudinē facias ꝑuenire. per do. ¶ Miſſa

pro deſiderátibus penitē. Orō.

Omnīps ⁊ miſericors deus, in cuius poteſtate conſiſtit humana conditio: animā famuli tui, N. queſumus ab omnibꝰ abſolue peccatis: vt penitentie fructum quem volūtas eius optauit: preuentus morte non perdat. Per dn̄z. Secreta.

Satiſfaciat tibi, q̄s dn̄e, pro anima famuli tui, N. p̄ſens oblatio, vt pariter veniam quā q̄ſiuit, inueniat: ⁊ qđ offō lingue implere nō potuit: deſiderate penitētie cōpēſatione pcipiat. per.

Deus, a quo inſpi- Poſtcōi. raē humāo cordi omne qđ bonū eſt: tribue p hec ſancta que ſumpſimus: vt ſicut anime famuli tui, N. penitentiā velle donaſti: ſic indulgētiā tribuas miſeratus optatā. Per. ¶ Miſſa pro cuius anima dubitatur, Oratio.

Omnīps ⁊ miſericors deus: inclina, q̄s, venerabiles aures tuas ad exiguas p̄ces noſtras: quas ante conſpectuz maieſtatis tue pro anima famuli tui, N. humiliter fundimus: vt qa de qualitate vite eius diffidimus: de abūdantia pietatis tue cōſolemur: ⁊ ſi plenam veniam anima ipſius obtinēre non poteſt: ſaltem vel inter ipſa tormēta, que forſitan patitur, refrigerium de abundātia miſerationum tuarum ſentiat. Per dn̄m.

Suſcipe clemētiſ- Secreta. ſime pater pro pia commemoratione famuli tui, N. hoſtiam placationis ⁊ laudis: vt ſacrificij preſentis oblatio ad refrigerium anime eius te miſerante perueniat. Per dn̄m. Poſtcōio.

Sumpſimus domine corporis ⁊ ſanguinis tui deuota myſteria: obſecrantes maieſtatis tue clementiam: vt ⁊ viuentibus ſint tutela, ⁊ defūcto famulo tuo obtineant veniam. Qui viuis ⁊.

¶ Miſſa p ſpōſo ⁊ ſpōſa. Intr.

Deus iſrael coniungat vos: ⁊ ipſe ſit vobiſcum: qui miſertus eſt duobus vnicis: ⁊ nūc domine fac eos plenius benedicere te. Ps. Beati oēs, q timent dn̄m: q ambulant in vijs eius. ℣. Gloria pa. Orō.

Deus, qui tam excellenti myſterio coniugalem copulā conſecraſti: vt chriſti ⁊ eccleſie ſacramentum preſignares in federe nuptiarum: preſta queſumus: vt quod noſtro miniſtratur officio: tua benedictione potius impleatur. Per eū. Lectio epiſtole beati pauli apl̄i ad corinthios. 1.ca 6

Fratres: Neſcitis qm̄ corpora veſtra membra ſunt xp̄i? Tollēs ergo mēbra xp̄i, faciam mēbra meretricis? Abſit. An neſcitis, qm̄ qui adheret meretrici: vnum corpus efficitur? Erunt, inquit, duo in carne vna. Qui aūt adheret dn̄o: vnus ſpiritus eſt cū eo. Fugite fornicationē. Omne pctm̄ qđcūq; fecerit hō: extra corpus eſt. Qui autem fornicaē: in corpus ſuū peccat. An neſcitis, qm̄ membra veſtra tēplū ſunt ſp̄us ſcti: qui in vobis eſt:

eſt: quez habetis a deo, ⁊ nō eſtis veſtri? Empti enim eſtis pretio magno: glorificate ⁊ portate deū in corpore veſtro. Graduale. Uxor tua ſicut vitis abundans in lateribus domus tuę. ℣. Filij tui, ſicut nouellę oliuarum in circuitu menſę tuę. Alleluia. ℣. Mittat vobis dominus auxilium de ſancto: ⁊ de ſion tueatur vos. Sequentia ſancti euangelij ſm Mattheum.

a.19 In illo tempore: acceſſerunt ad Jeſum phariſei tentantes eum, ⁊ dicentes. Si licet homini dimittere vxorem ſuaz quacunqz ex cauſa? Qui reſpōdens, ait eis. Non legiſtis: quia qui fecit hominem ab initio, maſculuz ⁊ feminam fecit eos? Et dixit. Propter hoc relinquet homo patrem ⁊ matrem, ⁊ adherebit vxori ſuę, ⁊ erunt duo in carne vna. Itaqz iam non ſunt duo: ſed vna caro. Quos ergo Deus coniunxit: homo non ſéparet. Offerto. In te ſperaui domine. Dixi, tu es deus meus: in manibus tuis tempora mea.

Suſcipe, q̄ſumus Secreta. domine, pro ſacra cōnubij lege munus oblatum: ⁊ cuius largitor es muneris: operis eſto diſpoſitor. Per dn̄m nr̄m. Dicto. Pater noſter. antequam dicat. Pax dn̄i. dicit̄ hec benedictio ſuper eos a ſacerdote. Oremus.

Propitiare domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ inſtitutis tuis, quibus propagationē humani generis ordinaſti: benignus aſſiſte: vt quod te authore iungitur: te auxiliante ſeruetur. Per dominū noſtrū. Oremus.

Deus, qui poteſtate virtutis tuę de nihilo cuncta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exordijs, homini ad imaginē dei facto: ideo inſeparabile mulieris adiutoriū condidiſti: vt femineo corpore de virili dares carne principiū: docens qd̄ de vno placuiſſet inſtitui: nunq̄z licere diſiungi. Deus, q tam excellenti myſterio cōiugalem copulaz cōſecraſti: vt chriſti ⁊ eccleſię ſacramentū pręſignares in fędere nuptiarum. Deus, p quem mulier iungit̄ viro: ⁊ societas principaliter ordinata: ea bene ✠ dictione donatur: q̄ ſola, nec p originalis peccati penaz: nec per diluuij eſt ablata ſententiam: reſpice propitius ſuper hāc famulā tuā: quę maritali iungēda cōſortio: tua ſe expetit protectione muniri. Sit in ea iugum dilectionis ⁊ pacis: fidelis ⁊ caſta nubat in xp̄o: imitatrixqz ſanctarum permaneat feminarum. Sit amabilis: vt rachel viro ſuo. Sapiens, vt rebecca. Longęua ⁊ fidelis, vt Sara. Nihil in ea ex actibus ſuis ille author p̄uaricationis vſurpet. Nexa fidei mandatiſqz p̄maneat vni thoro iuncta. Contactus illicitos fugiat. Muniat infirmitatem ſuam robore diſciplinę. Sit verecundia grauis, pudore venerabilis, doctrinis cęleſtibus erudita. Sit fęcunda in ſobole: ſit probata ⁊ innocens. Et ad beatorū requiem atqz ad celeſtia regna p̄ueniat, ⁊ videat filios filiorū ſuorum vſqz ad tertiam ⁊ quartam generatio

nem, ⁊ ad optatam perueniat ſenectutem. Per do. Hic dicitur. Pax dñi ſit ſemp vobiſcū. Cōio. Ecce ſic benedicet ōis homo, q timet dñm, ⁊ videas filios filiorū tuorum, pacem ſup iſrael.

Quęſumus ops Poſtcōio. deus: inſtituta prouidentię tuę pio fauore comitare, ⁊ q hos legitima ſocietate cōnectis: longeua pietate cuſtodi. Per dñm.

In feſto viſitationis glorioſę virgi. Marię ad miſſaz. Introi.

Tranſite ad me omnes, qui concupiſcitis me, ⁊ a generationibus meis implemini. Ps. In me omnis gratia, vię ⁊ veritatis: in me omnis ſpes vitę ⁊ virtutis. V. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊. Oratio.

Deus, cuius vnigenitus vtero adhuc virginis clauſus: ioannem baptiſtam, maria ſalutante, ſpiritu ſancto prius q̃ naſceretur impleuit: da eccleſię tuę, vt quos ſpirituali regeneratione cōcepit: purificatos tibi filios pariat adoptionis. Per eundem dñm no.

Eccl. ca. 24 Lectio libri Sapientię.

Ego quaſi terebinthus extedi ramos meos, ⁊ rami mei honoris ⁊ gratię. Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris, ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. Ego mater pulchre dilectionis, ⁊ timoris, ⁊ magnitudinis, ⁊ ſanctę ſpei. In me omnis gratia vię ⁊ veritatis. In me omnis ſpes vitę ⁊ virtutis. Tranſite ad me oēs, q concupiſcitis me: ⁊ a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus ſup mel dulcis, ⁊ hereditas mea ſup mel ⁊ fauū. Memoria mea in generatione ſeculorū. Grad. Ego effudi flumina: ego quaſi trames aquę immenſę: ego quaſi fluuius dorix: ⁊ ſicut aquęductus exiui de paradiſo. V. Rigabo hortum plantationū: ⁊ inebriabo partus mei fructū. Alla. V. Ut facta eſt vox ſalutationis tuę in auribus meis: exultauit infans in gaudio in vtero meo. Lcō ſcti euāge. ſm Lucam.

In illo tēpore: Exurgēs maria abiit in montana cum feſtinatione in ciuitatem iuda: ⁊ intrauit in domum zacharię: ⁊ ſalutauit Eliſabeth. ca. 1 Et factum eſt: vt audiuit ſalutationem Marię eliſabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſancto Eliſabeth: ⁊ exclamauit voce magna, ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus vētris tui. Et vnde hoc mihi: vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enim vt facta eſt vox ſalutationis tuę in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata quę credidiſti: qm̃ perficientur ea, quę dicta ſunt tibi a dño. Et ait Maria. Magnificat anima mea dominum. Et exultauit ſpūs meus, in deo ſalutari meo. Offertoriu.

Unde hoc mihi: vt veniat mater dñi mei ad me? beata quę credidiſti: qm̃ perficientur in te, quę dicta ſunt a dño: ⁊ ait Maria: magnificat anima mea dominum, ⁊ exultauit ſpiritus meus, in deo ſalutari meo. Secreta.

Suſcipe,

SUſcipe, queſumus domine,
fidelis populi vota: vt qui
te ab vtero inuiolatę virginis,
pręcurſorem in vtero ſanctificaſ-
ſe congaudet: ipſe quoq̃ à te in
vtero matris eccleſię ſanctificari
mereatur. Qui viu. Cõmunio.
Manſit autem maria cũ illa quaſi menſibus
tribus: ⁊ reuerſa eſt in domũ ſuã. Poſtcõi.
SAcra libantes myſteria, te
domine suppliciter depre-
camur: vt eccleſia tua viſitatio-
nis myſteria recolens: viſitantis
⁊ viſitatę meritis ſubleuata: ab in
ſtantibus malis ⁊ periculis erua
tur. Per dñm no. ¶ Miſſa pro
vitãda mortalitate. Introitus.
REcordare domine teſtamẽti
tui: ⁊ dic angelo percutienti:
ceſſet iam manus tua: ⁊ non
deſolentur terrę: ⁊ ne perdas
oẽm aiam viuẽtẽ. Ps. Qui
regis iſrael intende: q dedu-
cis, velut ouem, ioſeph. ℣. Gloria. Orõ.
DEus, q nõ mortẽ, ſed pęni-
tentiã deſideras pctõrũ: po
pulũ tuũ, q̃s ad te cõuerte propi-
tius: vt dũ tibi deuot⁹ exiſtit: ira
cundię tuę ab eo flagella amoue-
ca.24 as. Per do. Lcõ libri Reguz. ij.
IN diebus illis: Immiſit dñs
peſtilẽtiaz in iſrael de mane
vſq̃ ad tẽpus cõſtitutũ: ⁊ mor-
tui ſunt ex pplo, à dan vſq̃ ber-
ſabee ſeptuagintaquatuor millia
virorũ. Cũq̃ extendiſſet manũ
ſuã angelus dñi ſup hieruſalẽ: vt
diſperderet eã. Miſertus eſt dñs
ſup afflictionem ppli ſui: ⁊ ait an-
gelo percutienti pplm. Sufficit
nũc: cõtine manu tuã. Erat aũt
angelus dñi iuxta ãreaz arẽunaz
iebuſei. Dixitq̃ dauid ad dñm
cum vidiſſet angelum cędentem
populũ. Ego ſum qui peccaui: ⁊
ego inique egi. Iſti, q oues ſunt:
qd fecerunt? Obſecro dñe, ver-
tatᷣ ira tua cõtra me: ⁊ contra do
mũ patris mei. Uenit autem gad
propheta ad dauid in die illa: ⁊
dixit ei. Aſcende, ⁊ conſtitue al-
tare dño in ãrea arẽuna iebuſei.
Et aſcendit dauid iuxta ſermo-
nez gad, quem p̃ceperat ei dñs: ⁊
propitiatus eſt dñs terrę, ⁊ cohi-
bita eſt plaga ab iſrael. Gradu.
Miſit dñs verbum ſuuz: ⁊ ſanauit eos, ⁊ eri-
puit eos de morte eorum. ℣. Cõfiteantᷣ dño
miſericordię eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoĩuz.
Alla. ℣. Saluabo pplm meũ iſrael in die
malo: ⁊ ero eis in deum in veritate ⁊ iuſtitia.
Sequentia ſcti euãg. ſm Lucaz. ca.4
IN illo tpe: Surgens ieſus
de ſynagoga, introiuit ĩ do-
mum ſimõis. Socrus autẽ ſimõ
nis, tenebatᷣ magnis febribus.
Et rogauerũt illũ p ea. Et ſtans
ſup illã, imperauit febri: ⁊ dimiſit
illã. Et cõtinuo ſurgẽs, miniſtra-
bat illis. Cum ſol aũt occidiſſet:
oẽs q habebant infirmos varijs
lãguoribus: ducebãt illos ad ie-
ſum. At ille ſingulis manus impo
nẽs curabat eos. Exibãt aũt dę-
monia à multis clamãtia, ⁊ dicẽ-
tia: q: tu es filius dei. Et increpãs
nõ ſinẽbat ea loq: q: ſciebãt ipſũ
eſſe xp̃m. Facta aũt die egreſſus
ibat in deſertũ locũ: ⁊ turbę req-
rebant eũ. Et venerunt vſq̃ ad
ipſum: ⁊ detinebant illum, ne di-
ſcederet ab eis. Quibus ille ait.

Quia ⁊ alijs ciuitatibus oportet
me euangelizare regnum dei: q꞉
ad hoc miſſus ſum. Et erat pdi-
cãs in ſynagógis galileę. Offer-
torium. Stetit pontifex inter mortuos ⁊
viuos, habens thuribulum aureum in manu
ſua: ⁊ ófferens incenſi ſacrificium, placauit irã
dei: ⁊ ceſſauit quaſſatio à domino. Secre.

Subueniat nobis dñe ſacri-
ficij pręſentis oblatio: quę
nos ab erroribus vniuerſis po-
tenter abſoluat: ⁊ à totius eripiat
perditionis incurſu. Per dñm.
Pręfa. de nati. dñi. fo. 94. Cõi.
Multitudo languentium, qui vexabantur à
ſpiritibus immũdis, veniebant ad eũ: q꞉ vir-
tus de illo exibat, ⁊ ſanabat oẽs. Poſtcõi.

Exaudi nos deus ſalutaris
nr̃: ⁊ intercedẽte beata dei
genitrice ſemp virgine maria, cũ
oĩbus ſcis: pplm̃ tuũ ab iracũdię
tuę terroribus liberꝫ: ⁊ miſericor-
dię tuę fac largitate ſecurũ. p cũ.
Expleta miſſa, ⁊ dicto euangel.
ſcti ioãnis dñr infraſcriptę orõ-
nes. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟.
Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vo-
biſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Ieſu nazarene: reſpice tribu-
lationes, q̃ circundederunt
nos vndiqꝫ: ⁊ deprecor te toto
corde contrito ⁊ humili: ac in ſpũ
humilitatis: vt exaudias me de
tribulatione, propter quam te
inuoco ⁊ ad te proclamo: alpha
⁊ ω: ieſu xp̃e benedicte: pr̃ omniũ
credentiũ, atqꝫ oĩum creaturarꝫ:
⁊ ſicut veram carnẽ de btã virgi-
ne maria ſuſcepiſti: ita veraciter
accipiamus quod à te pétimus
Qui viu. ℟. Amen. Alia orõ.

Omnipotens ⁊ miſericors deus, re-
ſpice propitius ſuper pplm
maieſtati tuę ſubiectum: ⁊ ne nos
furor ſęuiens inueniat: dextera
tuę propitiationis pręuéniat. p.

¶ In ſolẽnitate ico-
nię dñi ſal. Introit.
Sanctus deus: ſctũs fortis:
ſcũs ⁊ immortalis: qui tollis
pctã mũdi: miſerere nobis.
Ps. Nos aũt gloriari opor-
tet in cruce dñi noſtri ieſu chriſti. ℣. Gloria.

Maieſtatem tuaꝫ cle- Orõ.
mens ⁊ omnp̃s deus, fuſis
precibus, exoramus: vt ſicut paſ-
ſionem imaginis dñi ſaluatoris
cuncta deuotione hodierna die
fideliter recólimus: ita à cunctis
erépti dęmonũ aduerſitatibus:
ſemper tibi placere valeamus.
Per eundeꝫ do. Lectio epiſtolę
btĩ pauli apoſtoli ad Romanos.

Fratres: O altitudo diui- ca. 11
tiarũ ſapientię ⁊ ſciẽtię dei,
q̃ꝫ incõprehenſibilia ſunt iudicia
eius: ⁊ inueſtigabiles uię eius.
Quis enim cognouit ſenſũ dñi?
Aut quis conſiliarius eius fuit?
Aut prior dedit illi, ⁊ retribuetur
ei? Qm̃ ex ipſo: ⁊ p ipſum: ⁊ in ip-
ſo ſunt oĩa. Ipſi gloria in ſecula
ſeculorũ. amen. Grad. Saluator
mundi ſalua nos oẽs p virtuteꝫ ſanctę crucis.
℣. Qui ſaluaſti petrũ in mari: miſerere no-
bis. Alleluia. ℣. Dicite in gentibus: q꞉
dñs regnauit à ligno. Alleluia. ℣. Dulce
lignũ: dulces clauos: dulcia ferens póndera:
quę ſola fuiſti digna ſuſtinere regẽ cęlorum ⁊
dñm. Sequẽ. ſancti euã. ſm Ioan. ca. 12

In illo tpe: Dixit ieſus tur-
bis iudęorũ. Nunc iudiciũ
eſt

eſt mundi: nunc princeps mundi
huius eijcietur foras. Et ego ſi
exaltatus fuero a terra: oīa tra-
ham ad meipſum. Hoc autē di-
cebat: ſignificās qua morte eſſet
moriturus. Reſpōdit ei turba.
Nos audiuimus ex lege: q̄a chri-
ſtus manet in ęternum. Et quō
tu dicis: oportet exaltari filium
hominis? Quis eſt iſte filius ho-
minis? Dixit ergo eis ieſus. Ad
huc modicū lumen in vobis eſt.
Ambulate dum lucem habetis:
vt nō tenebrę vos cōprehēdāt.
Dū lucē habetis: credite in lucē:
vt filij lucis ſitis. Et dī, Credo.
Offer. Protege dn̄e plebē tuā per ſignū
ſācte crucis: ab oībus inſidijs inimicoꝝ oiūȝ: vt
tibi gratā exhibeamus ſeruitutem: ⁊ accepta-
bile tibi fiat ſacrificium nr̄m, all'a. Secreta.
TE dn̄e ſuppliciter depreca-
mur: vt plebs tua chriſtianę
dedita fidei celebrando glorioſę
imaginis filij tui paſſionem: ęter-
nę vitę conſequi pmia mereant̄.
Per eundē. Prefatio de cruce.
Aeterne deus. Qui ſalutē hu-
mani generis. fo. 96. Cōmunio.
Redēptor mundi, ſigno crucis ab omni nos
aduerſitate cuſtodi: qui ſaluaſti petrū in mari:
miſerere nobis, alleluia. Poſtcōmunio.
TUa nobis pijſſime deus ad
ſit clemētia deprecantibus:
vt ſicut venerandę imaginis filij
tui ſaluatoris mundi: venerabi-
leȝ hodierna die celebramus triū
phum: ita quoq̄ȝ ab omni infeſta
tione iniquorum ſpirituum ere-
pti: inceſſanter adhęreamus lau-
dibus tuis. Per eundem dn̄m.
¶ Miſſa quinq̄ȝ plagarū ſactiſ-
ſimi corporis ieſu chriſti. Intro.
HUmiliauit ſemetipſum do-
minus ieſus chriſtus vſque
ad mortem: mortem autem
crucis: propter quod ⁊ deus
exaltauit illum: ⁊ donauit illi
nomen, quod eſt ſuper omne
nomen. Ps. Miſericordias domini in ęter-
num cantabo: in generatione ⁊ progenie. V.
Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſan. Oratio.
DOmine ieſu chr̄e, qui de cę-
lis ad terrā de ſinu p̄ris de
ſcēdiſti: ⁊ in ligno crucis quinq̄ȝ
plagas ſuſtinuiſti: ⁊ ſanguinem
tuū in remiſſioneȝ pctōrū nr̄orūȝ
fudiſti: te humiliter dp̄recamur:
vt in die iudicij, ad dexteram tuā
audire mereamur: venite benedi
cti: qui vi. Lctō zacharię pphe. ca. 12
HAec dicit dn̄s: Effundam
ſuper domuȝ dauid, ⁊ ſuper
oēs habitātes hierlm: ſpūm grę
⁊ miſerationis: ⁊ aſpicient in eū
quē cōfixerūt: ⁊ plangent eū plā
ctu quaſi ſup vnigenitum, ⁊ dole
bunt ſup eum: vt doleri ſolet in
morte primogeniti. In illa die
erit plāctus magnus in hieruſalē:
⁊ dicetur. Quid ſunt plagę iſtę in
medio manuū tuarū? Et dicit ijs.
Plagatus ſum in domo eorum,
q̄ diligebāt me. Framea ſuſcita-
re ſup paſtorē meum: ⁊ ſup viruȝ
cohęrentē mihi: dicit dn̄s exerci
tuū. Percute paſtorē: ⁊ diſpergē
tur oues: ait dn̄s ops. Gradus.
Improperium expectauit cor meū: ⁊ miſe-
riā: ⁊ ſuſtinui, qui ſimul mecū cōtriſtaret: ⁊ nō
fuit: cōſolantē me quęſiui: ⁊ nō inueni. V. Et
dederunt in eſcam meā fel: ⁊ in ſiti mea pota-
uerunt me aceto. Alla. V. Aue rex nr̄: tu

ſolus nr̃os miſeratus errores: pr̃i obediens: ductus es ad crucem: manſuetus vt ouis occiſus es: tibi gl̃ia oſanna: tibi triumphus ꝛ victoria: tibi ſũme laudis, ꝛ honoris corona, alleluia.

Lctō ſci euāgelij ſm̃ Joannem.

ca. 19 IN illo tp̃e: Sciens ieſus q: iam omnia cōſummata ſũt: vt cōſummaretur ſcriptura, dixit. Sitio. Uas ergo poſitũ erat aceto plenũ: illi aũt ſpongiaꝫ aceto plenā hyſſopo circumponentes, obtulerũt ori eius. Cum ergo accepiſſet ieſus acetum, dixit. Cōſummatum eſt. Et inclinato capite, emiſit ſpũm. Judei ergo, qm̃ paraſceue erat: vt non remanerent in cruce corpora ſabbato (erat enim magnus dies ille ſabbati) rogauerunt pilatum, vt frangerent eorũ crura: ꝛ tollerētur. Uenerunt ergo milites: ꝛ primi quidē fregerunt crura, ꝛ alterius, qui crucifixus eſt cũ eo. Ad ieſum aũt cum veniſſent: vt viderunt eum iaꝫ mortuum: nō fregerũt eius crura: ſed vnus militũ, lācea latus eius apēruit: ꝛ continuo exiuit ſanguis ꝛ aqua. Et q vidit, teſtimoniũ perhibuit. Et ſcimus, quia verum eſt teſtimoniũ eius. **Offertorium.** INſurrexerunt in me viri abſqꝫ miſericordia: queſierũt me interficere: ꝛ non pepercērunt in faciem meam ſpuere: ꝛ lanceis ſuis vulnerauerũt me: ꝛ concuſſa ſunt omnia oſſa mea. **Secreta.**

OBlatum tibi dñe ſacrificiuꝫ intercedente vnigeniti filij tui paſſione: viuificet nos ſemp ꝛ muniat. Qui. **Communio.** FOderunt manus meas, ꝛ pedes meos: ꝛ dinumerauerunt omnia oſſa mea. **Poſtcōio.**

DOmine ieſu xp̃e fili dei viui, qui hora ſexta pro redēptione mundi, crucis patibulum aſcendiſti: ꝛ ſanguinem tuũ p̃cioſuꝫ in remiſſionē pctōrũ nr̃orũ fudiſti: te humiliter dep̃camur: vt poſt obitũ nr̃m, paradiſi ianuas nos gaudēter introire ꝯcedas. q.

¶ Miſſa archā. raphae. Intro.

EGo ſum azarias, ananie magni filius: ego ſum raphael archangelus, vnus ex ſepteꝫ, qui aſtamus ante cōſpectum dñi: pax vobis: nolite timere: dñs exaudiuit preces vr̃as: ꝛ miſit me ad vos, vt curēm vos, all'a. **Ps.** Benedicite dñm oēs electi eius: agite diem letitie, ꝛ confitemini illi. **℣.** Gloria pa. **Orō.**

DEus, qui btm̃ raphaeleꝫ archangelum, thobie famulo tuo properāti preuiũ direxiſti: ꝛ inter huius vie ac vite varietates atque diſcrimina donaſti cuſtodem: da q̃s: vt eiuſdem protegamur auxilio, quatenus, ꝛ vite pn̄tis vitemus p̄icula: ꝛ ad gaudia valeamus peruenire celeſtia. per dñm nr̃m. **Lectio libri Thobie.**

DIxit angelus Raphael ad thobiā. Etenim ſacr̃m re- ca.
gis abſcondere bonũ eſt. Opera autem dei reuelare ꝛ cōfiteri, honorificum eſt. Bona eſt oratio cum ieiunio ꝛ eleemoſyna, magis quā theſauros auri recondere. Qm̃ eleemoſyna ā morte liberat: ꝛ ipſa eſt, que purgat peccata: ꝛ facit inuenire vitam eternā. Qui autem faciunt peccatum ꝛ iniquitates: hoſtes ſunt aīe ſue. Manifeſto ergo vobis veritatē:

ꝛ non

ꝛ non abſcōdam a vobis ſermonē occultū. Quādo orabas cū lachrymis, ꝛ ſepeliebas mortuos: ꝛ derelinquebas prandium: ꝛ abſcondebas mortuos per diem in domo tua ꝛ nocte ſepeliebas eos: ego obtuli orationem tuā dn̄o. Et quia acceptus eras deo: neceſſe fuit: vt tētatio probaret te. Et nūc miſit me dominus, vt curarem te, ꝛ ſarā vxorem filij tui a demonio liberarem. Ego ſum raphael angelus, vnus ex ſeptē, qui aſtamus ante dn̄m. Cū hęc audiſſent: turbati ſunt, ꝛ trementes, ceciderūt ſuper terrā in faciē ſuam. Dixitq; eis angelus. Pax vobis: nolite timere. Etenim cū eſſem vobiſcū: p voluntatem dei erā. Ipſum benedicite: ꝛ cantate illi. Videbar quidē vobiſcū māducare ꝛ bibere: ſed ego cibo ꝛ potu inuiſibili, q ab hoībus videri nō pōt: vtor. Tēpꝰ ergo eſt: vt reuertar ad eū, q me miſit. Vos autē benedicite dn̄m, ꝛ narrate oīa mirabilia eius. **Grad.** Angelus raphael apprehendit, ꝛ ligauit demonem. ℣. Magnus dominus noſter: ꝛ magna virtus eius. **Alleluia.** ℣. Miſſus eſt raphael angelus a deo ad thobiam: ꝛ ſalutauit eum: ꝛ dixit ei: gaudium ſit tibi ſemper. **Alleluia.** ℣. Angelus domini deſcendit de cęlo: ꝛ accedens reuoluit lapidem: ꝛ ſedebat ſuper eum.

ca. 5 **Sequentia ſcī euāg. ſm Joannē.**

In illo tpe: Erat dies feſtus iudęorū: ꝛ aſcēdit ieſus hieroſolymam. Eſt autē hieroſolymis probatica piſcina: q cognominat hebraice bethſaida: qnq; porticus habēs. In his iacebat multitudo magna languentium: cęcorū, claudorū, aridorum, expectātiū aquę motū. Angelus autem dn̄i, ſm tēpus deſcendebat in piſcinā: ꝛ mouebat aqua. Et qui prior deſcendiſſet in piſcinā, poſt motionem aquę: ſanus fiebat a quacūq; detinebat infirmitate. Erat autē qdā hō ibi triginta ꝛ octo annos habēs in infirmitate ſua. Hunc ergo cū vidiſſet ieſus iacētē: ꝛ cognouiſſet, quia iā multū tēpus haberet: dixit ei. Vis ſanus fieri? Rn̄dit ei languidus. Dn̄e, hoīem non habeo: vt cum turbata fuerit aqua: mittat me in piſcinam. Dum venio enī ego, alius ante me deſcēdit. Dicit ei ieſus. Surge, Tolle grabatū tuū: ꝛ ambula. Et ſtatim ſanꝰ factus eſt hō: ꝛ ſuſtulit grabatū ſuum, ꝛ ambulabat. Erat autē ſabbatū in illa die. Dicebant ergo iudęi illi, qui ſanus factus fuerat. Sabbatum eſt: non licet tibi tollere grabatum tuum. Rn̄dit eis. Qui me ſanum fecit: ille mihi dixit. Tolle grabatū tuum ꝛ ambula. Interrogauerunt ergo eū. Quis eſt ille homo, qui dixit tibi: tolle grabatum tuum, ꝛ ambula? Is autē, q ſanus fuerat effectus: neſciebat quis eſſet. Ieſus autē declinauit a turba conſtituta in loco. Poſtea inuenit eum ieſus in templo: ꝛ dixit illi. Ecce ſanus factus es: iam noli peccare: ne deterius tibi aliquid contingat. Abijt ille hō: ꝛ nūciauit iudęis: qr ieſus eſſet, q fecit eum ſanum. **Offer.** In honore ſancti raphaelis pſal-

ſat militans eccleſia: qui virtute dei patris ligauit demonia: ⁊ thobię viſum reddidit: quo priuatus fuerat, alleluia. Secreta.

Mitte deus archangelū tuū raphaelem cū medicamine opificē, q̄ ſanitatē mentis reportet ⁊ corporis: miſericordięqꝫ cęleſtis donum infundat: ⁊ quę in nobis ſunt aduerſa deponat: vt qui nr̄a iniquitate tabeſcimus: de tua, quā non meremur, pietate lętari concedas. Per. Cōio.

Iubilus ſūmę laudis reſonet in ore omniū: ad laudem btī raphaelis archangeli: vt ipſe, cuius memoria agitur in terris: ad deum pro nobis intercedat in cęlis, all'a. Poſtcōio.

Dirigere dignare dn̄e deus in adiutorium nr̄m raphaelem archāgelū: ⁊ quem tuę maieſtati ſemper aſſiſtere credimus: tibi noſtras exiguas preces benedicendas aſſignet. Per dn̄m.

¶ In feſto ſanctę annę matris glorioſę virginis marię. Introi.

Gaudeamus omnes in dn̄o, diem feſtum celebrantes: ſub honore beatę annę: de cuius ſolennitate gaudent angeli: ⁊ collaudant filiuꝫ dei. Ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Deus, qui beatę annę tantā grām donare dignatus es: ꝙ mariā matrē vnigeniti filij tui in ſuo vtero meruit portare: da nobis ꝑ interceſſionem mr̄is ⁊ filię tuę ꝓpitiationis abūdantiaꝫ: vt quarum memoriā pio amore amplectimur: earū precibus, ad cęleſtē hieruſaleꝫ ꝑuenire mereamur. Per eū. Lcō libri ſapiētię. Prouer.

Mulierē fortē qs inueniet? Procul ⁊ de vltimis finibus ꝓtiū eius. ca. 31 Confidit in ea cor viri ſui: ⁊ ſpolijs non indigebit. Reddet ei bonū ⁊ non maluꝫ, oībus diebus vitę ſuę. Queſiuit lanā ⁊ linū, ⁊ operata eſt cōſilio manuū ſuarū. Facta eſt quaſi nauis inſtitoris, dē longe portans panem ſuum. Et de nocte ſurrexit: deditqꝫ ꝑdam domeſticis ſuis: ⁊ cibaria ancillis ſuis. Conſiderauit agrum, ⁊ emit eum: de fructu manuū ſuarū plantauit vineam. Accinxit fortitudine lumbos ſuos: ⁊ roborauit brachium ſuum. Guſtauit ⁊ vidit: quia bona eſt negotiatio eius: nō extinguetur in nocte lucerna eius. Manū ſuā miſit ad fortia: ⁊ digiti eius apprehenderunt fuſum. Manum ſuaꝫ aperuit inopi: ⁊ palmas ſuas extendit ad pauperem. Non timebit domui ſuę à frigoribus niuis: oēs enim domeſtici eius veſtiti ſunt duplicibus. Stragulatam veſtem fecit ſibi: byſſus ⁊ purpura indumentum eius. Nobilis in portis vir eius: quādo ſederit cū ſenatoribus terrę. Sindonem fecit ⁊ vendidit: ⁊ cinguluꝫ tradidit cananęo. Fortitudo ⁊ decor indumentū eius: ⁊ ridebit in die nouiſſimo. Os ſuū aperuit ſapiētię: ⁊ lex clemētię in lingua eius. Cōſiderauit ſemitas domꝰ ſuę: ⁊ panē otioſa nō comedit. Surrexerunt filij eius: ⁊ beatiſſimam ꝑdicauerūt: vir eius, ⁊ laudauit eam. Multę filię cōgregauerunt ſibi

ſibi diuitias: tu ſupgreſſa es vni-
uerſas. Fallax gratia, ⁊ vana eſt
pulchritudo: mulier timens deū
ipſa laudabitur. Date ei de fru-
ctu manuum ſuarum: ⁊ laudent
eā in portis opera eius. Gradu.
Propter veritatem ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſti-
tiam: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.
℣. Audi filia, ⁊ vide, ⁊ inclina aurem tuaꝫ: q̄a
cōcupiuit rex ſpeciem tuā. Alla. ℣. Dile-
xit dn̄s ſanctā annā: ⁊ quęſiuit eā ſpōſā aſſume-
re: ⁊ rex celorū amator factus eſt formę illius.
ca.13 Seque. ſcī euāg. ſm Mattheuꝫ.
In illo tp̄e: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis parabolaꝫ hanc.
Simile eſt regnum celorum the-
ſauro abſcondito in agro: quē q
inuenit hō, abſcondit: ⁊ prę gau-
dio illius vadit: ⁊ vendit vniuer-
ſa quę habet: ⁊ emit agruꝫ illum.
Iterum ſimile eſt regnū celorum
hoī negotiatori, quęrenti bonas
margaritas. Inuenta auteꝫ vna
pretioſa margarita, abijt, ⁊ vē-
didit vniuerſa q̄ habuit: ⁊ emit
eā. Iterū ſimile eſt regnū celoruꝫ
ſagenę miſſę in mare: ⁊ ex oī gene-
re piſciū cōgreganti: quam, cum
impleta eſſet, educentes: ⁊ ſecus
littus ſedentes: elegerūt bonos
in vaſa ſua: malos autem foras
miſerunt. Sic erit in cōſumma-
tione ſeculi. Exibunt angeli: ⁊
ſeparabunt malos de medio iu-
ſtoruꝫ: ⁊ mittent eos in caminuꝫ
ignis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dē-
tium. Intellexiſtis hęc omnia?
Dicūt ei Etiā. Ait illis. Ideo oīs
ſcriba doctus in regno celorum:
ſilis eſt hoī pr̄ifamilias: q profert
de theſauro ſuo noua ⁊ vetera.

Offertoriuꝫ. Filię regum in honore
tuo: aſtitit regina à dextris tuis in veſtitu de-
aurato circūdata varietate. Secreta.
PReſentibus ſacrificijs, q̄s
dn̄e intende propitius: vt ꝑ
interceſſionem beatę annę, quę
mater eſt matris filij tui dn̄i nr̄i ie-
ſu chriſti: deuotioni noſtrę profi-
ciant ⁊ ſaluti. Per eundē. Cōio.
Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea
benedixit te deus in ęternum. Poſtcōio.
COeleſtibus ſacramentis ve-
getati: q̄s dn̄e deus nr̄: vt
interceſſione beatę annę, quam
matrem eſſe matris filij tui confi-
temur: ad ęternam ſalutem per-
uenire mereamur. Per eundeꝫ.
¶ In ſācti guilielmi. cōf. Intro.
Iuſtus vt palma florebit: ſi-
cut cedrus libani multiplica-
bitur: plantatus in domo do-
mini: in atrijs domus dei no-
ſtri. Ps. Bonum eſt con-
fiteri domino: ⁊ pſallere no-
mini tuo altiſſime. ℣. Gloria. Oratio.
ADeſto ſupplicationibus no-
ſtris oṗs deus: quas in btī
guilellmi confeſſoris tui ſolēnita-
te deferimus: vt qui nrę iuſtitię fi-
duciā nō habemus: ei⁹, q tibi pla-
cuit, ꝑcibus adiuuemur. p. Gra.
Domine, pręueniſti eū in bn̄dictionibus dulcedi-
nis: poſuiſti in capite eius coronā de lapide ꝑ-
tioſo. ℣. Vitā petijt à te: ⁊ tribuiſti ei longi-
tudinē dierū in ſclm ſcli. Alla. ℣. Amauit
eū dn̄s ⁊ ornauit eū: ſtolā glorię induit eum.
Nota q̄ ſi ꝑdictū feſtum venerit
poſt. lxx. dr̄ tractus ſctī bn̄dicti.
Sequētia ſācti euāg. ſm Lucaꝫ. ca.19
In illo tempore: Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabolam

hanc. Hõ qdá nobilis abijt in regioné lóginquá accipere ſibi regnum, ⁊ reuerti. Uocatis aũt decem ſeruis ſuis dedit illis decem mnas: ⁊ ait ad illos. Negotiamini dum venio. Ciues autem eius óderant illum: ⁊ miſerũt legationem poſt illũ: dicétes. Nolumus hunc regnare ſup nos. Et factuʒ eſt: cum rediret, accepto regno, iuſſit vocari ſeruos ſuos: qbus dedit pecuniaʒ: vt ſciret quantũ qſqʒ negotiatus eſſet. Uenit aũt primus, dicés: Dñe mna tua decem mnas acquiſiuit. Et ait illi. Euge ſerue bone: q² in modico fuiſti fidelis: eris poteſtateʒ hñs ſuper decé ciuitates. Et alter venit, dicés. Domine, mna tua fecit quinqʒ mnas. Et huic ait. Et tu eſto ſuper qnqʒ ciuitates. Et alter venit, dicens. Dñe, ecce mna tua, quá habui: repoſita eſt in ſudario. Timui enim te: q² homo auſterus es: tollis qđ non poſuiſti: ⁊ metis qđ non ſeminaſti. Dicit illi. De ore tuo te iudico ſerue nequá. Sciebas q² homo auſterus ſum: tollens qđ non poſui: ⁊ metens qđ non ſeminaui. Et q̄re nó dediſti pecuniá meá ad mẽſam: ⁊ veniẽs vtiqʒ ego cuʒ vſuris exegiſſem illam? Et aſtátibus dixit. Auferte ab illo mná: ⁊ date illi, q decé mnas habet. Et dixerunt ei. Dñe, hét decé mnas. Dico auté vobis: q² oĩ hñti dabit, ⁊ abundabit: ab eo aũt, q nó hét, ⁊ qđ videt habere, auferet ab eo. Credo dicit ſi fueris in eccleſia ordinis eremitaruʒ. Offertoriũ.

In virtute tua dñe letabitur iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

SAncti guillelmi confeſſoris tui, q̃s dñe, annua ſolennitas pietati tue nos reddat acceptos: vt p hec pie placationis officia, ⁊ illũ btá retributio comitetur: ⁊ nobis grẽ tue dona ꝯciliet. P. Cõio. Amen dico vobis: q vos, qui reliquiſtis oia: ⁊ ſecuti eſtis me: cẽtuplũ accipietis: ⁊ vitaʒ eternã poſſidebitis. Poſtcõio.

AUxilientur nobis dñe ſumpta myſteria: ⁊ intercedéte bto guillelmo cõfeſſore tuo ſempiterna ꝓtectione cõfirment. P.

In ſancti ſimpliciani epiſcopi ⁊ confeſſo. Introi.

Statuit ei dñs teſtamentum pacis: ⁊ principẽ fecit eum: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. Ps. Memento domine dauid: ⁊ omnis manſuetudinis eius. V. Gloria pa. Oĩo.

DEus, qui lamẽtationes piorum in gaudium vertis, quique fideli ⁊ prudẽti ſeruo multa polliceris: concede, vt p interceſſioné beati ſimpliciani cõfeſſoris tui atqʒ pontificis: ſũma celi habitacula penetremus: ⁊ cum ſanctis angelis tuis ſine intermiſſione gaudeamus. Per. Lctõ eplę beati Pauli apli ad Hebreos.

FRatres: Plures facti ſunt ſacerdotes ſm legem: ideirco, q morte prohibent pmanere. Jeſus aũt eo, quod maneat in eternuʒ: ſépiternuʒ habet ſacerdotiũ. Unde ⁊ ſaluare in perpetuũ poteſt, accedens p ſemet-

ipſum

ipſum ad deum: ſemper viuens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decebat: vt nobis eſſet pontifex ſanctus, innocens impollutus, ſegregatus à peccatoribus, ⁊ excelſior cęlis factus. Qui non haberet quotidie neceſſitatem, quemadmoduꝫ ſacerdotes: prius pro ſuis delictis hoſtias offerre: deinde pro populo. Hoc enim fecit ſemel ſe offerendo, dñs nr̃ ieſus chriſtus. Grad.

Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi: qui cõſeruaret legem excelſi. Alleluia. ℣. Roſa vernans charitatis: lilium caſtitatis: ſtella ſimplicitatis: vas ſyncerę puritatis: riuus dulcis pietatis: pater ⁊ amicus. Sequen-

ca.12 tia ſancti euangelij ſm Lucam.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri pcincti: ⁊ lucernę ardentes in manibus vr̃is. Et vos ſimiles hoib⁹ expectãtibus dñm ſuũ: quando reuertatur à nuptijs: vt cũ venerit ⁊ pulſauerit, confeſtim aperiant ei. Beati ſerui illi, quos cuꝫ venerit dñs: inuénerit vigilantes. Amen dico vobis: quòd pręcinget ſe: ⁊ faciet illos diſcumbere: ⁊ tranſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecunda vigilia: ⁊ ſi in tertia vigilia venerit: ⁊ ita inuenerit. Btí ſunt ſerui illi. Hoc autem ſcitóte: qm̃ ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiqꝫ: ⁊ non ſineret perfodi domũ ſuá. Ideo ⁊ vos eſtote parati: quia qua hora non putatis: filius hoís veniet. Offerto.

Inueni dauid ſeruum meum: oleo ſancto vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachium meum confortabit eũ. Secreta.

Sacrificia dñe: quę in honore ſancti ſimpliciani confeſſoris tui atqꝫ pontificis tuę offerimus maieſtati: nobis ſint ad ſalutem efficacia: ⁊ tuę placita pietati. Per dominum nr̃m. Cõio.

Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſtcõio.

Queſumus oſ̃s deus: vt qui cęleſtia alimenta pcepimus: intercedẽte btõ ſimpliciano ꝯfeſſore tuo atqꝫ põtifice: p hęc contra oia aduerſa muniamur. per.

¶ Miſſa pꝛo iter agẽtibus. Intr̃.

Eſto mihi in deum protectorem: ⁊ in domum refugij: vt ſaluum me facias: quoniã firmamentum meum ⁊ refugium meum es tu: ⁊ propter nomen tuum dux mihi eris ⁊ enutries me. Ps. In te domine ſperaui: non confundar in ęternum: in iuſtitia tua libera me. ℣. Gloria patri, ⁊ filio ⁊ ſpi. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicationib⁹ noſtris, ⁊ viam famulorum tuoruꝫ in ſalutis tuę proſperitate diſpone: vt inter oẽs vię ⁊ vitę huius varietates, tuo ſemp ptegant̃ auxilio. p. Lcõ libri Gene. ca.46

In diebus illis: Profectus eſt iſrael cũ oíbus, q̃ hẽbat, ⁊ venit ad puteuꝫ iuramenti. Et mactatis ibi victimis deo patris ſui iſaac: audiuit eum per viſionẽ nocte vocantẽ ſe: ⁊ dicentẽ ſibi. Iacob iacob. Cui rñdit. Ecce adſum. Ait illi deus. Ego ſum fortiſſimus deus pr̃is tui. Noli

timere: ſed deſcende in egyptū: q2 in gentem magnā faciā te ibi: Ego deſcendam tecū illuc: ⁊ ego inde adducam te reuertentem. Graduale. Uniuerſi, qui te expectant, non confundentur dñe. ℣. Uias tuas domine demonſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas édoce me. Alleluia. ℣. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam: ⁊ ſalutare tuum da nobis.

Sequētia ſcī euā. ſm Mattheū.

ca. 10 In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Euntes predicate, dicētes: quia appropinquabit regnum celoꝝ. In quamcunqȝ ciuitatē vel caſtellum intraueritis: interrogate, qui in ea dignus ſit: ⁊ ibi manete, donec exeatis. Intrantes aūt in domū, ſalutate eā, dicentes. Pax huic domui. Et ſiqdem fuerit domus illa digna: veniet pax veſtra ſuper eā. Si autem non fuerit digna: pax vr̄a ad vos reuertet̄. Et quicūqȝ non recéperint vos: neqȝ audierint ſermones vr̄os: exeūtes de domo, vel de ciuitate, excutite puluerē de pedibus vr̄is. Amen dico vobis: tolerabilius erit terre ſodomoꝝ, ⁊ gomorrheoꝝ i die iudicii: quā illi ciuitati. Offerto. Greſſus meos dirige dñe ſm eloquiū tuum: vt nō dñet̄ mei ōis iniuſtitia dñe. Secreta.

Propitiare dñe ſupplicationibus nr̄is: ⁊ has oblationes, quas tibi offerimus pro famulis tuis, benignus aſſume: vt viam illoꝝ: ⁊ p̄cedente grā tua dirigas: ⁊ ſubſequente comitare digneris: vt de actu atqȝ incolumitate eoꝝ: ſm miſericordie tue p̄ſidia gaudeamus. Per. Cōio.

Tu mandaſti mandata tua cuſtodiri nĭmis: vtinam dirigantur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. Poſtcommunio.

Tua nos dñe, famulos tuos ſperantes in te, que ſumpſimus ſacra cuſtodiāt: ⁊ cōtra oēs aduerſos tueant̄ incurſus. Per.

¶ Benedictio peregrinorum.

In noīe dñi nr̄i Jeſu chriſti: accipe hanc ſportā, habitū peregrinationis tue: vt bene caſtigatus ⁊ ſanatus atqȝ emundatus puenire merearis ad ſctōꝝ petri ⁊ pauli limina, quò pergere cupis: vt peracto itinere, ad nos incolumis ⁊ alacer reuerti merearis. Per. ¶ Benedictio baculi.

Accipe hunc baculū ad ſuſtentationē itineris vie peregrinationis tue: vt vincere valeas omnes inimicos: ⁊ ſecurus peruenire poſſis ad limina tuta ſanctoꝝ, vt peracto obediētie curſu, ad nos reuertaris cū gaudio. per. ¶ Benedictio veſtiū.

Domine deus, bonarū virtutū dator: ⁊ oīum benedictionum largus infuſor: te ſubmiſſius deprecamur: vt hanc veſtem benedicere ✠ ⁊ ſcificare digneris: vt hac indutus famulus tuus N. ſalutem aīe, ⁊ corporis requiē acquirere poſſit. In noīe p̄ris, ✠ ⁊ filii, ⁊ ſpūs ſācti. Amē.

¶ Miſſe pro peccatis. Introi.

Miſereris oīum dñe: ⁊ nihil odiſti eoꝝ, que feciſti: diſſimulans pctā hoīum pp penitentiam, ⁊ parcens illis, q2 tu es dñs deus nr̄. Ps. Miſerere mei deus miſerere mei:

mei: q̃m in te confidit aīa mea. ℣. Gloria.

Exaudi, q̃s dn̄e, Oratio.
ſupplicū p̄ces: ⁊ cōfitentiū
tibi parce peccatis: vt pariter no
bis indulgentiam tribuas beni-
gnus ⁊ pacē. Per. Lectō epiſtolę
ca.7 beati pauli apl̄i ad Romanos.

Fratres: Condelector legi
dei ſm̄ interiorē hominem.
Uideo autem aliam legem in mē
bris meis repugnātē legi men-
tis meę: ⁊ captiuantem me in le-
ge peccati, q̄ eſt in mēbris meis.
Infelix ego homo: quis me libe-
rabit de corpore mortis huius?
Gratia dei per ieſum chriſtum
dn̄m nr̄m. Grad. Propitius eſto dn̄e
peccatis noſtris: nequando dicant gentes, vbi
eſt deus eorum? ℣. Adiuua nos deus saluta-
ris noſter: ⁊ pp̄ honorem nōis tui dn̄e libera
nos. Alleluia. ℣. Deus iudex iuſtus, for-
tis ⁊ patiens: nunquid iraſcet̄ p̄ ſingulos dies?
ca.11 Sequentia ſc̄ti euāg. ſm̄ Lucam

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſci-
pulis ſuis. Petite, ⁊ dabi-
tur vobis. Querite, ⁊ inuenietis:
pulſate, ⁊ aperietur vobis. Om-
nis enim, qui petit, accipit: ⁊ qui
querit, inuenit: ⁊ pulſanti aperie
tur. Quis autem ex vobis patrē
petit panem: nunquid lapidem
dabit illi? Aut piſcem, nunquid
ſerpētē pro piſce dabit illi? Aut
ſi petierit ouum: nunquid porri-
get illi ſcorpionem? Si ergo vos,
cum ſitis mali: noſtis bona data
dare filijs veſtris: quanto magis
pater veſter de cęlo dabit ſpiritū
bonū petentibus ſe? Offertoriū.
Domine exaudi orationem meam: ⁊ cla-
mor meus ad te perueniat. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e placationis
⁊ laudis offerimus: vt ⁊ de-
licta noſtra miſeratus abſoluas:
⁊ nutantia corda tu dirigas. per.
Cōīo. Petite, ⁊ accipietis: querite, ⁊ in-
uenietis: pulſate, ⁊ aperietur vobis: omnis
enim qui petit, accipit: ⁊ qui querit, inuenit:
⁊ pulſanti aperietur, alleluia. Poſtcōīo.

Preſta nobis ęterne ſalua-
tor: vt percipientes hoc mu
nere veniam peccatorum: dein-
ceps peccata vitemus. Per dn̄m.

¶ Miſſa pro infirmis. Introi.

Exaudi deus orōnem meam:
⁊ ne deſpexeris deprecatio-
nem meam: intende in me ⁊
exaudi me. Ps. Contriſta-
tus ſum in exercitatione mea:
⁊ conturbatus ſum à voce ini
mici ⁊ à tribulatione peccatoris. ℣. Gloria
patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Omnipotens ſempiterne de
us, ſalus ęterna credentiū:
exaudi nos pro famulis tuis in-
firmis: pro quibus miſericordię
tuę imploramus auxiliū: vt red
dita ſibi ſanitate: gratiarum tibi
in eccleſia tua referant actiones.
Per dominum noſtrū. Lectio
epiſtolę beati Iacobi apoſtoli. ca.5

Fratres: Triſtatur aliquis
veſtrū? oret ęquo animo, ⁊
pſallat. Infirmatur quis in vo-
bis? inducat presbyteros eccle-
ſię, ⁊ orent ſuper eum, vngentes
eum oleo ſancto in nomine do-
mini, ⁊ oratio fidei ſaluabit infir-
mum: ⁊ alleuiabit eum dominus.
Et ſi in peccatis fuerit: dimitten
tur ei. Confitemini ergo alteru-
trum peccata veſtra: ⁊ orate pro

inuicē vt ſaluemini. Graduale. Miſerere mei domine: quoniam infirmus ſum: ſana me domine. ℣. Conturbata ſunt omnia oſſa mea: ⁊ anima mea turbata eſt valde. Alleluia. ℣. Domine exaudi orationem meam: ⁊ clamor meus ad te veniat. Sequē. ſcī euāgelij ſm Mattheum.

ca. 8

In illo tempore: Cum introiſſet Jeſus capharnaum: acceſſit ad eum centurio rogans eum: ⁊ dicens. Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, ⁊ male torquetur. Et ait illi Jeſus. Ego veniam ⁊ curabo eū. Et reſpondens centurio, ait. Domine, non ſum dignus, vt intres ſub tectum meū: ſed tantū dic verbo: ⁊ ſanabit puer meus. Nam ⁊ ego homo ſum ſub poteſtate cōſtitutus: habens ſub me milites. Et dico huic, vade: ⁊ vadit. Et alio, veni, ⁊ venit. Et ſeruo meo, fac hoc, ⁊ facit. Audiēs autem ieſus miratus eſt: ⁊ ſequētibus ſe, dixit. Amen dico vobis: non inueni tantam fidem in iſrael. Dico autem vobis: quod multi ab oriente ⁊ occidente venient: ⁊ recumbent cum abrahā, iſaac, ⁊ iacob in regno celorum. Filij autem regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, ⁊ ſtridor dentium. Et dixit ieſus cēturioni, vade, ⁊ ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa hora. Offer. Exaudi deus orationē meā: ⁊ ne deſpexeris deprecationē meā: intende in me ⁊ exaudi me. Secr.

Deus, ſub cuius nutibus vite nrē momēta decurrūt. ſuſcipe preces ⁊ hoſtias famulorū tuorum: pro qbus egrotātibus miſericordiā tuā imploram⁹: vt de quorū periculo metuimus: de eorum ſalute letemur. Per. Cōio. Illumina faciem tuam ſup ſeruum tuum: ⁊ ſaluum me fac in tua miſericordia dñe: non cōfundar: quoniam inuocaui te. Poſtcōio.

Deus infirmitatis humane ſingulare preſidium: auxilij tui ſup infirmos famulos tuos oſtēde virtutē: vt ope miſericordie tue adiuti: eccleſie tue ſcē incolumes repreſentari mereant. P.

¶ In ſancti rochi cōfeſ. Introi.

Congratulamini omnes in domino: dies beati rochi cōmemorantes: in cui⁹ cōmemoratione letat eccleſia: plebs exultat: ⁊ angeli dulces dāt melodias, dicentes: gloria tibi domine: qui talem virum confeſſorem elegiſti. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Deus, q es glorioſus in gloria ſctōrū: qui cūctis ad corū patrocinia confluentibus ſue petitionis ſalutarem preſtas effectū: concede plebi tue: vt intercedēte beato rocho confeſſore tuo: in cuius celebritate ſe deuotā exhibet: à languore ⁊ epidimie peſte, quam in ſuo corpore pro tui nominis gloria paſſus eſt, ſit libera: ⁊ tuo nomini ſemper ſit deuota.

uota. Per. Lectio epiſtole beati
ca.2 pauli apoſtoli ad Timotheum.ii.

Chariſſime: Memor eſto dominum noſtrum ieſum chriſtū reſurrexiſſe à mortuis ex ſemine dauid, ſm euāgeliū meū, in quo laboro vſque ad vincula: quaſi male operans: ſed verbum dei non eſt alligatū. Ideo omnia ſuſtineo ꝑpter electos: vt ⁊ ipſi ſalutem cōſequantur: que eſt in xp̄o ieſu in gloria celeſti. Tu autem aſſecutus es meam doctrinam, inſtitutionem, propoſitum, fidem, longanimitatē, dilectionē, patientiam, pſecutiones, paſſiones: qualia mihi facta ſunt antiochie, iconio, liſtris: quales perſecutiones ſuſtinui: ⁊ ex oībus eripuit me dn̄s. Et omnes qui volunt pie viuere in chriſto ieſu: perſecutiones patiuntur. Gradua.

Tibi ſancto rocho honor ſit ⁊ gloria: ⁊ deprecantes apud celeſte nomen: tuis precibus à morbo epidimie ſaluos redde. ℣. Fac queſumus beate confeſſor Chriſti: vt apud deum preces noſtre non ſint vane: ⁊ nobis aeris temperiem concede: vt ⁊ in fine tecum in celis congratulemur. Alleluia. ℣. O beate confeſſor roche: quàm magna apud deum ſunt merita tua: quibus credimus nos à morbo epidimie poſſe liberari: ⁊ aeris temperiem concedi. Sequentia ſancti
ca.24 euangelii ſm Mattheum.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vigilate: quia neſcitis qua hora dominus veſter venturus ſit. Illud autem ſcitote: qm̄ ſi ſciret pr̄familias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq3: ⁊ non ſineret pfodi domum ſua. Ideoq3 ⁊ vos eſtote parati: quia neſcitis qua hora filius hominis ventur⁹ ſit. Quiſputas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudens: quē conſtituit dominus ſuper familiam ſuā: vt det illis cibum in tpe? Beatus ille ſeruus, quē cū venerit dn̄s eius, inuenerit ſic facientem. Amen dico vobis: qm̄ ſuper oīa bona ſua conſtituet eum. Offertoriū. Rochum chriſti confeſſorem exoratum facimus: ⁊ preces ad patrem noſtrum dirigimus: vt ſua interceſſione à lāguoribus ⁊ epidimie peſte ſaluemur: ⁊ aeris temperie potiamur. Secre.

Parce nobis dn̄e: ⁊ flagella ire tue, que peccata noſtra merentur: pcibus ⁊ meritis beatiſſimi confeſſoris tui rochi à nobis miſericorditer auerte. Per do. Prefatio. Qui imminētem. Require immediate ante canonem. fol. 99. Cōio. O quàm magnificum eſt nomē tuū beate roche: qui tuis interceſſionibus multitudinem languentium noſti ſanare: ⁊ nomen tuum glorioſū commemorātibus omnibus te propitium exhibere: veni, ⁊ ſalua nos à morbo ac epidimie peſte: ⁊ aeris temperiem concede. Poſtcōio.

Preſta, q̄s op̄s deus: vt qui celeſtia alimenta pcepimus: intercedēte beato rocho confeſſore tuo: p hec cōtra oīa aduerſa mundi muniamur: ac ab oīni morbo ⁊ peſte ac ſubitānea morte liberemur. Per. Commemoratio que fit poſt. In principio.

Quieſcat ira tua domine: ⁊ eſto placabilis ſuper nequitiam populi tui: ſicut iuraſti per temetipſum. Sctūs deus: ſctūs fortis: ſctūs ⁊ immortalis: miſe-

rerę nobis. Oremus. Oratio.
Omnipotens ꝛ miſericors deus: reſpice propitius ſuper populum maieſtati tuę ſubiectum: ꝛ ne nos furor ſeuiens inueniat: dextera tuę propitiationis cuſtodiat. Per chriſtum do.

Missa de compaſſione beatę marię virginis, q̄ celebratur in totum duplex ſabbato poſt dñicaꝫ.

Quaſi modo geniti. Introitus.

Stabat iuxta crucem Jeſu mater eius, ꝛ ſoror matris eius maria cleophe, ꝛ ſalome, ꝛ Maria magdalene. ℣. Mulier ecce filius tuus dixit Jeſus: ad diſcipulum autem, ecce mater tua. Gloria. Oratio.

Deus, in cuius paſſione ſm ſymeonis prophetiam: dulciſſimam animam glorioſę virginis ꝛ matris marię doloris gladius pertranſiuit: concede propitius: vt qui tranſfixionem eius ꝛ paſſionem venerando recolimus: glorioſis meritis ꝛ precibus oĩum ſanctorũ cruci fideliter aſtantium intercedentibus: paſſionis tuę effectum feliceꝫ cõſequamur. Qui viuis ꝛ regnas.

ca.53 Lectio Eſaię prophetę.

In diebus illis: Dixit eſaias Dñe, qs credidit auditui nr̃o: ꝛ brachium dñi cui reuelatum eſt? Et aſcendet ſicut virgultũ coraꝫ eo: ꝛ ſicut radix de terra ſitienti: ꝛ non eſt ſpecies ei neqꝫ decor. Et vidimus eum: ꝛ nõ erat aſpectus. Et deſiderauimus eum deſpectum, ꝛ nouiſſimũ virorũ: virũ dolorũ, ꝛ ſciẽtẽ infirmitatem ꝛ quaſi abſcõditus vultus eius ꝛ deſpectus: vnde nec reputauimus eum. Vere languores noſtros ipſe tulit, ꝛ dolores noſtros ipſe portauit. Et nos reputauimus eum quaſi leproſum, ꝛ percuſſum a deo ꝛ humiliatum. Ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras: attritus eſt propter ſcelera noſtra. Diſciplina pacis noſtrę ſuper eum: liuore eius ſanati ſumus. Oẽs nos quaſi oues errauimus: vnuſquiſque in viam ſuã declinauit: ꝛ dñs poſuit in eo iniquitatẽ oĩum noſtrũ. Oblatus eſt, qꝛ ipſe voluit: ꝛ nõ aperuit os ſuũ. Sicut ouis ad occiſionem ducetur: ꝛ quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet: ꝛ non aperiet os ſuũ. De anguſtia ꝛ de iudicio ſublatũ eſt. Generationem eius quis enarrabit? Quia abſciſus eſt de terra viuentiũ. Propter ſcelus populi mei percuſſi eum: ꝛ dabit impios pro ſepultura: ꝛ diuites pro morte ſua: eo ꝙ iniquitatem nõ fecerit: neqꝫ dolus fuerit in ore eius: ꝛ dñs voluit cõterere eum in infirmitate. Si poſuerit pro peccato animã ſuam: videbit ſemen longęuum: ꝛ volũtas dñi in manu eius dirigetur: pro eo, ꝙ tradidit in mortẽ animã ſuam: ꝛ cum ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe peccata multorũ tulit: ꝛ pro tranſgreſſoribus rogauit vt non perirent. Dicit dñs omnipotẽs.

Alia epiſtola. Lcõ libri Judith. ca. 13

Benedixit te dñs in virtute ſua: quia per te ad nihilũ redegit

dégit inimicos. Benedicta es tu a domino deo excelſo: pꝛę omnibus mulieribus ſuper terram. Benedictus dominus, qui creauit cęlum ⁊ terram: qui hodie nomen tuum magnificauit: vt non recedat laus tua de oꝛe hominum: qui memoꝛes fuerint virtutis domini in ęternum: pꝛo quibus nō pepercisti animę tuę, pꝛopter anguſtias ⁊ tribulationes generis tui: ſed ſubueniſti ruinę ante conſpectum dei noſtri. **Gradua.** Doloꝛoſa ⁊ lachꝛymabilis es virgo maria ſtans iuxta crucem domini ieſu filij tui mundi redemptoꝛis. ℣. Virgo dei genitrix: quem totus non capit oꝛbis: hic crucis fert ſupplicium vitę factus homo. Alleluia. ℣. Stabat ſancta maria cęli regina ⁊ mundi domina iuxta crucem domini noſtri ieſu chꝛiſti doloꝛoſa. **Sequentia.**

STabat mater doloꝛoſa,
Iuxta crucem lachꝛymoſa:
Dum pendebat filius.
Cuius animam gementem
Contriſtatam ⁊ dolentem
Pertranſibat gladius.
O quàm triſtis ⁊ afflicta
Fuit illa benedicta
Mater vnigeniti.
Quę mœrebat ⁊ dolebat:
Pia mater dum videbat
Pęnas nati inclyti.
Quis eſt homo qui non fleret:
Matrem chꝛiſti ſi vidéret:
In tanto ſupplicio?
Quis non poſſet contriſtari:
Matrem chꝛiſti contemplari:
Dolentem cum filio?
Pꝛo peccatis ſuę gentis:
Vidit ieſum in toꝛmentis:
Et flagellis ſubditum.
Videns ſuum dulcem natum
Moꝛiendo deſolatum:
Cum emiſit ſpiritum.
Eia mater fons amoꝛis:
Me ſentire vim doloꝛis
Fac, vt tecum lugeam.
Fac vt ardeat coꝛ meum:
In amando chꝛiſtum deum:
Vt ſibi complaceam.
Sancta mater illud agas,
Crucifixi fige plagas
Coꝛde meo valide.
Tui nati vulnerati
Iam dignati pꝛo me pati
Pęnas mecum diuide.
Fac me tecum pie flere:
Crucifixo condolere:
Donec ego vixero.
Iuxta crucem tecum ſtare:
Et me tibi ſociare:
In planctu deſidero.
Virgo virginum pꝛęclara:
Mihi iam non ſis amara:
Fac me tecum plangere.
Fac vt poꝛtem chꝛiſti moꝛtem:
Paſſionis duram ſoꝛtem:
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari:
Fac me cruce inebꝛiari:
Et cruoꝛe filij.
Flammis ne vrar ſuccenſus:
Per te virgo ſim defenſus
In die iudicij.
Chꝛiſte cum ſit hinc exire:
Da per matrem me venire
Ad palmam victoꝛię.
Quando coꝛpus moꝛietur,
Fac vt animę donetur
Paradiſi gloꝛia. Amen.

Sequētia ſcti euāg. ſm Ioannē.

ca. 19 In illo tempore: Stabat iuxta crucem ieſu mater eius: ⁊ ſoror matris eius Maria cleophe, ⁊ maria magdalene. Cum uidiſſet ergo ieſus matrem, ⁊ diſcipulum ſtantem, quem diligebat: dicit matri ſuę. Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſuam. Et dicitur, Credo, Offertorium. Recordare virgo mater dei: dum ſteteris in conſpectu dei: vt loquaris pro nobis bona: ⁊ vt auertas indignationem ſuam à nobis. Secreta.

Offerimus tibi preces ⁊ hoſtias domine ieſu chriſte humiliter ſupplicantes: ut qui tranſfixionem dulciſſimi ſpiritus beatę marię matris tuę precibus recenſemus: ſuę ſuorumq; ſub cruce ſanctorum conſortium: multiplicato pijſſimo interuentu meritis mortis tuę: meritum cum beatis habeamus. Qui viuis. Prefatio. Et te in trāſfixione. vel Et te in compaſſione beatę marię. Cōio. Felices ſenſus beatę marię virginis: quę ſine morte meruerunt martyrij palmam ſub cruce domini. Alia cōmunio. Mulier ecce filius tuus: ad diſcipulum autem, ecce mater tua: ⁊ ex illa hora accepit eam diſcipulus in ſuam. Poſtcommunio.

Sacrificia, quę ſumpſimus, domine Ieſu chriſte: tranſfixionem matris tuę ⁊ virginis, deuote celebrantes: nobis impetrent apud clementiam tuam omnis boni ſalutarem effectū. Qui viuis ⁊ regnas. Per omnia ſecu.

¶ Explicit miſſa de compaſſione beatę Marię virginis.

¶ Sequitur ſequentia beatę Marię Magdalenę.

Salue felix magdalena
Crucifixi zelo plena:
Nos conducas ad amena
Paradiſi gaudia.

Dona nobis cor amarum:
Fac repletum lachrymarum:
Sit lamentum nobis charum:
Planctus ⁊ letitia.

Magdalena nos plorare:
Fac nos tecum ſuſpirare:
Crucifixum fac amare
Cordis deſiderio.

Magdalena nos tuére:
Affectantes tecum flere:
Fac ardére ⁊ languére
Amoris incendio.

Magdalena quę fuiſti
Sic amica Jeſu Chriſti:
Fac nos flere quę fleuiſti.
Sit in fletu gaudium.

Quod audiſti fac audire:
Quod ſenſiſti fac ſentire:
Fac cor noſtrum introire
Lugubre ſuſpirium.

Iſte laudes magdalenę,
Quaſi dulces cantilenę
Sint ſuaues ⁊ amenę
Cordibus fidelium.

Magdalenę cor ardebat
Suſpirabat ⁊ gemebat:
Nec quieſcere valebat
Prolans dei filium.

Propter magnam vim amoris.
Plena maximi doloris
Eiulabat intus foris
Uoce lamentabili.

Stabat iuxta monumentum:
Cuius erat cor intentum:

Circa

Circa planctum ⁊ lamentum:
Coꝛde miſerabili.
O quàm felix tu fuiſti:
Chꝛiſti pedes quę lauiſti
Lachꝛymando: quę terſiſti
Tuis ſacris crinibus.
O diſcipula beata:
Quę fuiſti deo grata:
Chꝛiſti pedes oſculata:
Tuis vngens manibus.
O exemplar pęnitentię:
In qua fuit ardoꝛ mentis:
Quę gaudebas in lamentis:
Anxia doloꝛibus.
Magdalene manda zelum:
Quem habebas ſic anhelum:
Quo perducas nos ad cęlum
Tuis ſanctis pꝛecibus.
Magdalena mala dele:
Tui planctus ſint medelę.
Semper nobis ſint tutelę.
Contra carnis vitia.
Magdalena dele mala:
Tua ſalua nos ſub ala:
Eſto via dux ⁊ ſcala
Ad regna cęleſtia. Amen.

¶ Miſſa de quatuoꝛdecim ſanctis auxiliatoꝛibus. Introitus.

Multę tribulationes iuſtoꝛum ⁊ de his oĩbus liberauit eos dñs: dñs cuſtodit oĩa oſſa eoꝛum: vnum ex his nõ conteretur. Ps. Benedicam dominum in omni tp̃e: ſemper laus eius in oꝛe meo. ℣. Gloꝛia. Oratio.

Omnipotens ⁊ mitiſſime deus: qui electos ſanctos tuos geoꝛgium, blaſium, eraſmum, vitum, pantaleonem, chꝛiſtophoꝛum, dionyſium, cyriacum, achacium, euſtachium, egidium, catherinam, margaretam, ⁊ barbaram, ſpecialibus pꝛiuilegijs pꝛę cũctis alijs decoꝛaſti: vt omnes qui in neceſſitate, eoꝛum implorant auxilium: ſm̃ tuę pꝛomiſſionis gratiam: petitionis ſuę ſalutare ȝ conſequãtur effectũ: da nobis q̃s noſtroꝛũ veniam peccatoꝛũ, ⁊ ipſoꝛũ intercedẽtibus meritis, ab oĩbus nos aduerſitatibus libera: ac depꝛecationes noſtras benignus exaudi. Per do. Epi. Sancti per fidem vice. fol. 204.

Grad. Clamauerunt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eoꝛum liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dominus his, qui tribulato ſunt coꝛde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit. Alleluia. ℣. Iuſti epulentur, ⁊ exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in letitia.

Euãgeliũ. Reſpondens ieſus dixit. Cõfiteoꝛ tibi pater. fol. 206.

Offerto. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutem ⁊ foꝛtitudinem plebi ſuę benedictus deus. Secre.

Suſcipe, q̃s domine, clementiſſime deus pꝛeces ⁊ hoſtias quas in ſanctoꝛum geoꝛgij, blaſij, eraſmi, pantaleonis, viti, chꝛiſtophoꝛi, dionyſij, cyriaci, achacij, euſtachij, egidij, catherinę, margaretę, ⁊ barbarę honoꝛe deferimus: vt qui noſtrę iuſtitię fiduciam nõ habemus: eoꝛum qui tibi ſingulariter placuerunt: intercedentibus meritis ⁊ pꝛecibus: petitionum noſtrarum te pium largitoꝛem ſentiamus. Per dominum noſtrum. Communio. Etſi coꝛã hominibus toꝛmenta paſſi ſunt: deus tentauit eos: tanquam aurum in foꝛnace pꝛobauit eos: ⁊ ſicut holocauſta accepit eos. Poſtcõio.

SAcraméta, q̃s domine, quę ſumpſimus, intercedentibus ſanctis tuis georgio, blaſio, eraſmo, pãtalcone, vito, chꝛiſtophoꝛo, dionyſio, cyriaco, achacio, euſtachio, egidio, catherina, margareta, ⁊ barbara, nobiſ proſint ad veniam: ⁊ quoꝛum petitionem clementer exaudiſti: eorum interuenientibus meritis: in cunctis neceſſitatibus noſtris nos réfoue miſeratus auxilio: ⁊ ab omni aduerſitate nos potenter cuſtodi. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtũ. ¶ **Miſſa de beato Iob. Introitus.**

MIſerere mihi dñe: quoniam ad te clamaui tota die: quia tu domine ſuauis ac mitis es: ⁊ copioſus in miſericoꝛdia omnibus inuocantibus te. **Ps.** Inclina domine aurem tuam ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper ſum ego. ℣. Glo:ia patri, ⁊ filio, ⁊ ſpi. **Oratio.**

DEus in te ſperantium foꝛtitudo: adeſto pꝛopitius intercedente beato iob cum omnibus ſanctis tuis inuocationibus noſtris: vt ſicut poſt úlceris peſſimi varioꝛúmqꝫ flagelloꝛum preſſuras duplicia pꝛo omnibuſ amiſſiſ reddidiſti: ita nobis miſericoꝛdiam tuam largiter impertiaris.

ca. 2 Per dñm no. **Lectio libꝛi Iob.**

FActum eſt cum quadaʒ die veniſſent filij dei: ⁊ ſtarent coꝛam dño: veniſſet quoqꝫ ſatan inter eos: ⁊ ſtaret in conſpectu eius: vt diceret dominus ad ſatan: vnde veniſ? Qui reſpondẽſ: ait. Circuiui terram ⁊ perambulaui eam: ⁊ dixit dominus ad ſatan. Nunquid conſideraſti ſeruum meum iob: qđ non ſit ei ſimilis in terra: vir ſimplex ⁊ rectus ac timens deuʒ: ⁊ recedens à malo: ⁊ adhuc rétinens innocẽtiaʒ? Tu autẽ cõmouiſti me aduerſus eũ: vt affligerẽ eum fruſtra. Cui reſpondens ſatan, ait. Pellem pꝛo pelle, ⁊ cuncta quę habet homo dabit pꝛo anima ſua: alióqn mitte manum tuam: ⁊ tange os eius ⁊ carnẽ: ⁊ tũc videbis ꝙ in faciem benedicat tibi. Dixit ergo dñs ad ſatan. Ecce in manu tua eſt: veruntamen animam illius ſerua. Egreſſus igitur ſatan à facie domini: percúſſit iob ulcere peſſimo, à planta pedis vſque ad vérticeʒ eius. Qui teſta ſaniẽ radébat ſedens in ſterqlinio. Dixit autem illi vxoꝛ ſua: adhuc tu pérmanes in ſimplicitate tua? benedic deo ⁊ moꝛere. Qui ait ad illam: quaſi vna de ſtultis mulieribus locuta es. Si bona ſuſcepimus de manu domini: mala quare non ſuſtineamus? In omnibus his non peccauit iob labijs ſuis. **Graduale.** Ego dixi, domine miſerere mei: ſana animam meam, quia peccaui tibi. ℣. Beatus qui intelligit ſuper egenum ⁊ pauperem: in die mala liberabit eum dominus. **Alleluia.** ℣. Domine deus ſalutis meę: in die clamaui ⁊ nocte coꝛam te. **Euangelium.** Homo quidam erat diues. fo. 131. **Offerto.** Vir erat in terra hus nomine iob ſimplex ⁊ rectus ac timẽs deũ, quem ſatan petijt vt tentaret: ⁊ data eſt ei poteſtas à domino in facultate ⁊ in carne eius: perdidit omnem ſubſtantiam

tiam ipſius ⁊ filios: carnem quoqꝫ eius graui
ulcere vulnerauit. **Secreta.**
HOſtias tibi dñe dicatas pla
catus aſſume: ⁊ intercedēte patiē
te iob cū omnibus ſanctis tuis:
vlcus peſſimū à ſupplicibus tuis
remoue: vt reſtituti priſtine ſani-
tati, te digne poſſint laudare.
Per do. **Cōio.** Aufer à me oppro-
brium ⁊ contemptum: quia mandata tua ex-
quiſiui domine. **Poſtcōmunio.**
TAntis domine repleti mu-
neribus: auxilium tuum interce-
dente beato iob cum omnibus
ſanctis tuis imploramus: vt fla-
gella iracundie tue à populo tuo
amoueas: ⁊ nos tibi digne ſerui-
re concedas. Per dominum no.
¶ **Ad induendum puerum vel
puellam habitum, pro aliquo vo-
to. ℣.** Adiutorium noſtrum in nomine do-
mini. **℟.** Qui fecit celum ⁊ terram. **℣.**
Domine exaudi orationem meam. **℟.** Et
clamor meus ad te veniat. **℣.** Dominus
vobiſ. **℟.** Et cum ſpiritu tuo. **Oratio.**
DOmine ieſu chriſte: qui no-
ſtra pro ſalute ſuſcipiens hu
manam naturam: te veſtimen-
to carnis induere dignatus es:
benedictione ſancta tua bene ✠
dic iſta paruula veſtimenta: que
pro gratijs tibi exoluendis, cum
omni deuotione ſanctóqꝫ voto
ac veneratione beatiſſime marie
infans iſte, **ſiue** puella iſta: ſuper
ſe ſuſcepturus **vel** ſuſceptura eſt:
infunde in eum **vel** in eam q̄s tuā
ſanctā bene ✠ dictionem, vt cū
primum induerit hoc religioni ſi-
mile veſtimentū: intercedente ſā
cto N. deſcēdat ſup eum **vel** ſu-
per eā gratia tua, ⁊ protegat illū,
vel illam ab omni malo mentis ⁊
corporis. Qui vi. **Deinde aſper
gantur veſtimenta, ⁊ illa adolean
tur incēſo. Cum vero exuit eum
vel eam dicat.** Eripiat dñs de corde
tuo ſeculi pompas: quibus abrenunciaſti dum
baptiſmum ſuſcepiſti. **ps.** Eripe me dñe
ab homine malo: à viro iniquo éripe me: éri-
pe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab in
ſurgētibus in me libera me: éripe me de ope-
rantibus iniquitatem: ⁊ de viris ſanguinum
ſalua me. **℣.** Gloria. **Poſtea induat
eum cappa: ⁊ ſcapularium ante-
q̄s cingat ⁊ dicat añam.** Immittat
in te dominus ſanctum religionis amorem:
ſanctóqꝫ feruore ſuccendaris, ⁊ ardeas cele-
ſtium bonorum deſiderio. **ps.** Laudate pue
ri dominum: laudate nomen domini. **℣.** Glo
ria. **Poſtea cingat eum dicendo
añam.** Precingat dominus te zona iuſti-
tie: vt immaculata conſerues omnia mandata
ſua. **ps.** Laudate dominum in ſanctis eius:
laudate eum in firmamento virtutis eius.
**Deinde det ei candelam accen-
ſam: ⁊ dicat. ℣.** Domine exaudi. **℟.**
Et clamor meus. **℣.** Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. **Oratio.**
DOmine ieſu chriſte lux vera
de vero lumine: queſumus
clementiā tuam: vt per interceſ-
ſionem beatiſſimi N. mentē par-
uuli huius illumines: vt cum ad
annos diſcretionis aduenerit: ſā
cto tibi animo corporeqꝫ deſer-
uiat. Qui viuis. **Poſtea benedi-
cat puerum offerendo eū ſuper
altare dicendo añam.** Confirma
deus in puero **ſiue** in puella: quod in eo o-
peratꝰ cepiſti à tēplo ſancto tuo: deducat eum
ſpiritus tuus bonus in terram rectam: ⁊ bene-

dictio tua ſit ſuper eum vel ſuper eam ſemꝑ. Deinde reddat illuꝫ parentibuſ: ⁊ conuerſus ad omnes circunſtātes dicat. Bene ✠ dicat vos diuina maieſtaſ, pa ✠ ter, ⁊ ✠ fili⁹, ⁊ ſpiritus ✠ ſāctus. ℟. Amen.

¶ Ad exuendum puerum poſt annum cum portauerit habitum pro voto. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit celum. ℣. Domine exaudi. ℟. Et clamor meus. Oratio.

Domine ſancte, pater omnipſ; eterne deus: a quo deſcēdit oē bonū, ⁊ oē donū: tibi gratias referimus: ⁊ expleta vota reddimus: ſuſcipe vota noſtra cū actionibus gratiarum: ⁊ intercedente beata maria virgine: ſanctoque N. huic infanti de cetero preſtā ſalutem mentis ⁊ corporis: vt te creatorē recta fide colat: in te redemptorē ſpem ſuā confirmet: teq́ꝫ ſummum bonum ſup oīa diligat: atqꝫ ſanctis mandatis tuiſ ſempꝛ obediat. per. Deinde illum habitu exuendo dicat aīā. Reddite vota veſtra deo cū actionibus gratiaruꝫ. ps. Laudate dñm oēs gentes. ℣. Gloria. Deinde ponat habitū ſuper altare, ⁊ dicat. ℣. Dñe exaudi ℟. Et cla. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum. Oro.

Suſcipe ſancte pater, omnipſ eterne deus: vota preceſqꝫ ſupplicum: ⁊ per interceſſionem beatiſſime virginis marie, ſanctique N. preſta nobiſ ita beneficia tua cognoſcere, vt in gratiarum ſemper actione maneamus. per. Poſtea benedicat circunſtantes dicendo. Bene ✠ dicat vos diuina maieſtas, pa ✠ ter, ⁊ fi ✠ lius, ⁊ ſpūs ✠ ſanctus. Amen.

¶ De modo recipiendi pizochoras cuiuſcūqꝫ ordinis. Benedictio corrigie vel corde. Prior vel guardianus dicat. ℣. Adiutorium. ℟. Qui fec. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et cla. ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cum ſpi. Oro.

Omnipotens ſempiterne ⁊ miſericors deus: qui pietatis tue miſericordiam peccatoribus querentibus, veniam ⁊ miſericordiam tribuiſti: oramus immenſam clementiam tuā: vt has corrigias, vel cordas bene ✠ dicere: ⁊ ſancti ✠ ficare digneris: vt quecunqꝫ pro peccatiſ ſuiſ cincte fuerint: ⁊ miſericordiam tuaꝫ implorauerint: veniam ⁊ indulgētiam tue ſancte miſericordie conſequantur. Per dominum noſtrum. Benedictio veli.

Bene ✠ dic, queſumus, omnipotens deus, velamina iſta famularum tuaruꝫ: vel famule tue capitibus imponenda: vt in eis vel in ea bene ✠ dictio tue benignitatis deſcendat: vt ſit in eis vel in ea ſanitas, ſanctitas, caſtitas, virtus, ⁊ victoria, ſanctimonia, humilitas, bonitas, ⁊ māſuetudo, legis plenitudo, ⁊ obedientia dei, patris, ⁊ filij, ⁊ ſpiritus ſācti adſit ſemper bene ✠ dictio. Per d. Benedictio chlamydis.

Deus, qui veſtimentum ſingulare ad indumentuꝫ eterne iocunditatis, tuis fidelibus promiſiſti: clementiam tuam ſuppliciter exoramus: vt hec indumenta humilitatem cordis ⁊ contemptum mundi ſignificantia: quibus

quibus famulę tuę: vel famula
tua in ſancto ac firmo propoſito
veſtiri deſiderant, propitius be-
ne ✠ dicas, ⁊ caſtitatis habitum,
quem te inſpirante ſuſcipiunt: te
protegente cuſtodiant: vt quas
vel quam venerandę profeſſio-
nis veſtibus induis temporali-
ter: beata facias immortalitate
veſtiri. Per dñm nrm. Oratio.

Domine ieſu chriſte: qui te-
gumen noſtrę mortalitatis
induere dignatus es: obſecram⁹
immenſę largitatis tuę abundan
tiã: vt hoc genus veſtimentorũ:
qđ ſancti prẽs ad humilitatis in-
diciũ ferre ſanxerunt: ita bene ✠
dicere digneris, vt hę famulę tuę,
vel hęc famula tua, quę eo vſe vel
vſa fuerũt vel fuit: te induere me
reant vel mereat. Qui vi. Bene
dictio. Pater noſter. Oremus.

Domine ieſu Chriſte: qui di-
ſcipulos tuos orare docui-
ſti, ſuſcipe quęſumus bene ✠ di-
cendo orationes famularũ tua-
rum, vel famulę tuę: vt illarum
vel illius oratio à te ſemper inci-
piat: ⁊ per te cępta finiatur. Qui
viuis. ¶ Completa benedictio
ne aſperguntur tam veſtimenta
q̃ ipſe mulieres: poſtea in exuen-
do dicat hanc orationem.

Exuat vos, vel te dñs vete-
rem hominem, vel veteres hoĩes
cum actibus ſuis, ⁊ renouamini:
vel renouare ſpiritu mentis ve-
ſtre, vel tuę, ⁊ induite vos, vel
indue te nouum hominem: qui
ſcd̃m deum creatus eſt in iuſtitia
⁊ ſanctitate veritatis: in chriſto
Ieſu domino noſtro. Poſtea
hę orationes dicuntur.

Adeſto dñe ſupplicationib⁹
noſtris: vt has famulas tuas: vel
famulam hanc bene ✠ dicere di-
gneris: quibus, vel cui in tuo no
mine habitum ſanctę religionis
imponimus: vt te largiente deuo
tę, vel deuota in religione perſi-
ſtãt, vel perſiſtat. Per do. Orõ.

Deus miſericors: deus cle-
mens: cui cuncta bona pla-
cent: ſine quo nihil bonũ inchoa-
tur: nihilq; bonum perficitur: ad
ſint noſtris humillimis precibus
tuę pietatis aures, ⁊ has famulas
tuas, vel famulam tuã, quibus,
vel cui in tuo ſancto nomine ha-
bitum religionis imponimus: à
mundi impedimento, vel ſecula
ri deſiderio defẽde, ⁊ cõcede eis,
vel ei: in hoc ſancto propoſito de
uote pſiſtere: vt remiſſione pecca
torũ percepta, ad electorũ tuorũ
valeant, vel valeat peruenire cõ-
ſortiũ. Per xp̃m dñm nrm. R.
Amẽ. Corrigia vel corda cingit.

Accipite corrigias ſuper lũ-
bos veſtros: vt ſint lumbi
veſtri precincti in ſignum caſtita-
tis ⁊ tẽperãtię: in nomine pa ✠
tris, ⁊ fi ✠ lij, ⁊ ſpiritus ✠ ſancti.
Poſtea diſtribuat candelas ſo-
roribus, dicens. Et ſit lucerna
ardens in manibus veſtris: in ſi-
gnum pudicitię ⁊ honeſtatis: in
nomine patris, ✠ ⁊ fi ✠ lij, ⁊ ſpi-
ritus ✠ ſancti. Poſtea imponat
velamen album, dicens.

Accipe velamẽ ſuper caput
tuum in ſignum obedientię: mũ-

diciȩ, ⁊ puritatis: i nomine pa ✠ tris, ⁊ fi ✠ lij, ⁊ ſpūs ✠ ſci. Deinde cū volūt īducere chlamydē di- A Ccipe chlamydeȝ ni- cant. graȝ in ſignū pniȩ ⁊ mortificationiſ: vt mortua mūdo, deo viuas: in nomine pa ✠ tris, ⁊ fi ✠ lij, ⁊ ſpūs ✠ ſcti. Deinde dent eis Pr̄ nr̄ i manibꝰ dicēdo. N Unc accipe ſignum orationum in manibus tuis, vt more contemplantium, contempta felicitate terrena, ⁊ pręſentem vitam habeas in penitentia, ⁊ in deſiderio futuram: cupiens diſſolui, ⁊ eſſe cuȝ chriſto. In nomine pa ✠ tris, ⁊ fi ✠ lij, ⁊ ſpiritus ✠ ſancti. Poſtea cantat. Ueni creator ſpiritus. totum. Et poſtea. ℣. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur. ℟. Et renouabis faciem terrȩ. ℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. ℟. Dei genitrix. ℣. Ora pro nobis beate auguſtine. vel Franciſce. ℟. Ut digni efficiamur. ℣. Ora pro nobis beata monica. vel Clara. ℟. Ut digni efficiamur. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

D Eus, qui corda fidelium ſancti ſpirituſ illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem ſpiritu recta ſápere: ⁊ de eius ſemper conſolatione gaudere. Per dominuȝ no. in vnitate eiuſdem. De beata virgine Maria. Oro.

C Oncede nos famulos tuos, q̄s dn̄e deus: perpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere, ⁊ glorioſa beatȩ Marię ſemper virginis interceſſione: a pręſenti liberari triſtitia, ⁊ ȩterna perfrui lȩtitia. Per dn̄m. Oratio.

C Oncede, quȩſumus omnipotens deus: vt qui peccatorum noſtrorum pondere premimur: beati auguſtini confeſſoris tui patrocinio ſubleuemur. Per dominū no. Oratio.

P Retende domine famulis ⁊ famulabus tuis dexteram cȩleſtis auxilij: vt te toto corde perquirant, ⁊ quȩ digne poſtulant, conſequi mereantur. Per. Finitis orationibꝰ prior dicat eis porrigēdo librū in manibus earum.

U Os promittitis obedientiam ⁊ caſtitatem ſeruare: ⁊ viuere ſcd̄m vitam, ⁊ ordinationem dominarum veſtraruȝ: Si promittunt, tunc dicat eis prior.

D Ominus, qui cȩpit in vobis opus bonum: ipſe perficiat augmentum gratiȩ ⁊ gloriȩ meritis beati patris noſtri Auguſtini: eiuſque deuotiſſimȩ matris monicȩ. Amen. His finitis prior vel guar. dicat.

E Go authoritate patris noſtri generalis: qua fungor indultu apoſtolico mihi cōmiſſa, vos recipio atque accepto: ⁊ participes omnium bonorum, quȩ fiūt per totum ordinem noſtruȝ, conſtituo. Poſtea dicat prior orationem ſancti Auguſtini, vel ſancti franciſci: ac orationem ſanctȩ monicȩ, vel ſanctȩ clarȩ. ¶ Benedictio agni paſchalis. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit cȩlum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcuȝ ℟. Et cum ſpiritu tuo. Et ſic dicatur ante

ante oēs benedictiones, Oꝛō.

DEus, qui per famulū tuum moyſen, in liberatione populi tui de egypto: agnum occidi iuſſiſti, in ſimilitudineꝫ dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i, ꝛ vtroſqꝫ poſtes domoꝝ de ſanguine huius agni perungi pcepiſti: ita bene ✠ dicere ꝛ ſancti ✠ ficare digneris hanc creaturā carnis: quam nos famuli tui ad laudem tuā ſumere deſideramus: p reſurrectioneꝫ dn̄i nr̄i ieſu chꝛi. Qui tecū. ❡ Benedictio carniuꝫ, ouium, vel auium, Oꝛō.

DIgnare domine deus omnipotens: bene ✠ dicere: ꝛ ſancti ✠ ficare has ouium, ſiue auium carnes: vt quicūqꝫ ex populis tuis fideliter de eis comederint: omni benedictione cum gratia ſaturati, repleātur bonis. Per. ❡ Benedictio caſei, ꝛ ouorum, ℣. Adiutoꝛium. vt ſupꝛa, Oꝛō.

DEus creatoꝛ ꝛ cōſeruatoꝛ generis humani: datoꝛ gratię ſpiritalis: largitoꝛ ęternę ſalutis, domine effunde bene ✠ dictionem tuam ſuper hanc creaturam caſei ꝛ ouoꝛuꝫ, vt armata cęleſti defenſione: quicunqꝫ ex eis guſtauerint: ſibi pꝛoficer ſentiāt ad ſalutem. Per dn̄m. ❡ Benedictio panis, ℣. Adiutoꝛiū noſtrū. ℟. Qui fecit ce. vt ſupꝛa, Oꝛatio.

DOmine ſancte, pater op̄s, ęterne Deus: bene ✠ dicere digneris hunc paneꝫ tua ſancta ſpirituali benedictione: vt ſit oībus ſumētibus ſalus mētis ꝛ coꝛpoꝛis: atqꝫ contra oēs moꝛbos, ꝛ vniuerſas inimicoꝝ inſidias tutamen. Per dn̄m noſtrum ieſuꝫ chꝛiſtū filiū tuum, panem, qui de celo deſcendit, ꝛ dat vitaꝫ ꝛ ſalutem mundo: ꝛ tecum viuit ꝛ regnat deus: per omnia ſecula ſeculoꝝum. ℟. Amen. ❡ Benedictio loci vel domus, Oꝛatio.

BEne ✠ dic domine Deus omīps locum iſtum, vel domum iſtam: vt ſit in eo, vel in ea ſanitas, caſtitas, victoꝛia, virtuſ, humilitas, bonitas, ꝛ manſuetudo, plenitudo legis, ꝛ gratiarum actio Deo patri, ꝛ filio, ꝛ ſpiritui ſancto, ꝛ hęc benedictio maneat ſuper hunc locum, vel ſuper hāc domum, ꝛ ſuper habitantes in eo, vel in ea: Per Chꝛiſtum dominum noſtrum. ❡ Benedictio ad quęcunqꝫ volueris, Oꝛatio.

BEne ✠ dic domine creaturam iſtam, N. vel N. vt ſit remediuꝫ ſalutare generi humano, ꝛ pꝛęſta per inuocationeꝫ ſancti nominis tui: vt quicunqꝫ ex ea ſūpſerint, vel guſtauerint: coꝛpoꝛis ſanitatem, ꝛ animę tutelaꝫ accipiant. Per do. ❡ Benedictio nouoꝛuꝫ fructuum, Oꝛatio.

BEne ✠ dic dn̄e hunc fructum arboꝝū: vt hi qui vtūtur eo, ſint mente ꝛ coꝛpoꝛe ſanitati reſtituti. Per do. ❡ Benedictio vuę, vel ficuum, Oꝛatio.

BEne ✠ dic dn̄e hoſ fructuſ nouos vuę ſiue ficuū: quoſ tu dn̄e per roꝛem cęli, ꝛ inundantiam pluuiaruꝫ, ꝛ tpe ſereno atqꝫ trāquillo, ad maturitateꝫ perducere dignatuſ es: ad pcipiēdū nobiſ cū gratiarū actione. Per do.

tionibus defenſa. Per dñm no. Hic mittat ſal in aquam in modum crucis dicendo ſemel. Commiſtio ſalis ⁊ aquę pariter fiat: in nomine pa ✠ tris, ⁊ fi ✠ lij, ⁊ ſpiritus ✠ ſancti. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio. Deus invicte virtutis authoꝛ, ⁊ inſuperabilis imperij rex: ac ſemper magnificus triumphatoꝛ: qui aduerſę dominationis vires reprimis: qui inimici rugientis ſeuitiam ſuperas: qui hoſtiles neqtias potenter expugnas: te domine trementes ⁊ ſupplices deprecamur, ac petimus: vt hanc creaturaꝫ ſalis ⁊ aquę dignanter aſpicias: benignus illuſtres: pietatis tuę roꝛe ſanctifices: vt vbicunqꝫ fuerit aſperſa: per inuocationeꝫ ſancti tui nominis, omnis infeſtatio immundi ſpiritus abijciatur: terroꝛqꝫ venenoſi ſerpentis procul pellatur: ⁊ pręſentia ſancti ſpiritus nobis miſericoꝛdiã tuaꝫ poſcentibus, vbiqꝫ adeſſe dignetur. Per dñꝫ. ¶ Finita tertia: a ſacerdote celebraturo miſſam: aſpergatur aqua benedicta altare maius tantum: genibus coraꝫ altari flexis ⁊ ſtatim a cantoꝛe incipiatur añа. Aſperges me domine hyſſopo ⁊ mundaboꝛ: lauabis me, ⁊ ſuper niuem dealbaboꝛ. Ps. Miſerere mei deus: ſcdm magnam miſericoꝛdiam tuaꝫ. ℣. Gloria patri, ⁊ filio, ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ ſemper: ⁊ in ſecula ſeculoꝛum, amen. Et repetitur añа. Aſperges me dñe. Supradicta añа. p̃dicto modo dicatur in aſperſione aquę benedictę in dñicis per totũ annum: excepto q̃ in dñica de paſſione, ⁊ in dominica palmarum nõ dicatur, Gloria patri. Sed poſt pſalmuꝫ. Miſerere. repetitur immediate añа. Aſperges me domine. Excepto etiam tempoꝛe paſchali, ſcilicet a dominica paſchę vſqꝫ ad penteco. quo tẽpoꝛe cantatur cõiter añа. Uidi aquam egredientem de templo a látere dextro, alleluia, ⁊ omnes ad quos peruénit aqua iſta: ſalui facti ſunt, ⁊ dicent, alleluia, alleluia. Ps. Confitemini domino quoniã bonus: qm̃ in ſeculum miſericoꝛdia eius. ℣. Gloria pa. Repetitur añа. Uidi aquam. In octa. vero pẽteco. reſumit̃. Aſperges me. Finitis antiphonis ſupradicto modo: ſacerdos qui aſperſit aquam ante gradus altaris ſtans dicat, ℣. Oſtende nobis domine miſericoꝛdiam tuam. Et additur. Alleluia. Tpe paſchali, ℟. Et ſalutare tuum dã nobis. ℣. Domine exaudi oꝛationem meam. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio. Exaudi nos dñe ſãcte, pater omp̃s, ęterne deus, ⁊ mittere digneris ſanctum angelum tuum de cęlis: qui cuſtodiat, foueat, pꝛotegat, viſitet, atqꝫ defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Chriſtũ dñm no. ¶ Benedictio thalami, ℣. Adiutoꝛium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit cęlum ⁊ terrã. ℣. Dñs vobiſcuꝫ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oꝛõ. Bene ✠ dic dñe thalamum hunc: ⁊ omnes habitantes in eo: vt in tua pace conſiſtant: ⁊ in tua voluntate permaneant:

τ ſeneſcant, τ multiplicentur in longitudineꝫ dierū. Per chriſtū. Poſtea aſpgat aqua benedicta.

¶ Benedictio candelarum, ℣. Adiutorium noſtruꝫ in nomine domini. ℟. Qui fecit celum τ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cuꝫ ſpiritu tuo. Oratio.

Domine ieſu Chriſte fili dei viui: bene ✠ dic candelas iſtas ſupplicationibuſ noſtriſ: infunde eis dn̄e per virtutem ſancte cru ✠ cis benedictioneꝫ celeſtem: qui eas ad repellendas tenebras humano generi tribuiſti: talemq; bene ✠ dictioné ſignaculo ſancte cru ✠ cis accipiant: vt quibuſcūq; locis accenſe ſiue poſite fuerint: diſcedant principes tenebraruꝫ, τ cōtremiſcant: τ fugiant pauidi cuꝫ oībus miniſtris ſuis ab habitationibuſ illiſ, nec p̄ſumant amplius inquietare aut moleſtare ſeruientes tibi oīpotēti deo. Qui vi. Poſtmodū aſpergantur aqua benedicta.

¶ Benedictio ignis, quandocunq; volueris, ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum τ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Domine deus noſter, pater oīpotens, lumē indeficiēs, conditor omnium luminū: exaudi nos famulos tuos, τ bene ✠ dic hunc ignem: qui tua ſanctificatione atq; benedictione cōſecretur: τ qui illuminas oēm hominem venientē in hūc mūdū: illumina tenebras cordis noſtri, τ cōſcientias noſtras igne tue charitatis: vt tuo lumine igniti: tuo

lumine illuminati: expulſis a cordibus noſtris peccatorum tenebris: ad vitā te illuſtrante peruenire mereamur eternā. Per do. Poſtea aſpergatur aqua benedicta.

¶ Benedictio ſacerdotalium indumentorum in genere.

Pontifex ſacerdotalia indumenta benedicere volens: ſtans ſine mitra dicit, ℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum τ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: qui p moyſen famuluꝫ tuum pontificalia τ ſacerdotalia atq; leuitica veſtimēta, ad explēdum miniſterium eoruꝫ in cōſpectu tuo, ad honorem τ decorem noīs tui, fieri decreuiſti: adeſto propitius inuocationibus nr̄is, τ hec indumēta ſacerdotalia deſupirrigante gratia tua: ingenti benedictione, per noſtre humilitatis ſeruitutē purifi ✠ care, bene ✠ dicere, τ conſe ✠ crare digneris: vt diuinis cultibus τ ſacris myſterijs apta τ benedicta exiſtant: hiſq; ſacris veſtibus pōtifices, ſacerdotes, ſeu leuite tui induti: ab oībus impulſionibus ſeu tentationibus malignorum ſpirituum muniti τ defenſi eſſe mereātur: tuiſq; myſterijs apte τ condigne ſeruire τ inherere, atq; in his tibi placide τ deuote perſeuerare tribue. Per Chriſtum dn̄m no. Alia oratio.

Deuſ inuicte virtutiſ author, τ omnium

τ omnium

⁊ omnium rerum creatoꝛ ac ſanctificatoꝛ: intende pꝛopitius pꝛeces noſtras: ⁊ hec indumenta leuitice ⁊ ſacerdotalis glorie, miniſtris tuis fruenda, tuo oꝛe pꝛopꝛio bene ✠ dicere, conſe ✠ crare, ⁊ ſancti ✠ ficare digneris: omneſq; eis vtentes, tuis myſterijs aptos, ⁊ tibi in eis deuote ⁊ amabiliter ſeruientes: gratos effici concedas. Per dñm. ¶ Deinde aſpergat ipſa indumēta aqua benedicta. Poterit etiam pontifex ſine mitra ſtans ſuper ipſa indumenta: antequā aqua benedicta aſpergat: ſequentem benedictionē, ſi ei placebit, dicere. Oꝛemus.

Domine deus omnipotens, qui veſtimēta pōtificibus: ſacerdotibus, ⁊ leuitis in vſum tabernaculi federis neceſſaria: moyſen famulum tuū agere iuſſiſti: eumq; ſpiritu ſapiētie ad id peragendum repleuiſti: hec veſtimenta in vſum ⁊ cultum myſterij tui ſancti ✠ ficare, bene ✠ dicere, ⁊ conſe ✠ crare digneris: atq; miniſtros altaris tui; qui ea induerint: ſeptifoꝛmis ſpiritus gratia dignanter repleri: atq; caſtitatis ſtola: beata facias cum bonorum fructu operum miniſterij cōgruentis immoꝛtalitate veſtiri. Per Chꝛiſtum dominū noſtrū. ℟. Amen. ¶ Deinde aſpergit ipſa indumenta aqua benedicta, vel etiam, ſi placet, poterit pontifex ſine mitra ſtans finitis pcedētibus oꝛationibus anteq̄ indumenta aqua benedicta aſpergit: vel etiam omiſſis omnibus: ſequentem ſpecialem dicere nominando in ea indumentum vel indumenta: qd, ſeu que benedicit.

¶ Specialis benedictio cuiuſlibet indumenti, ℣. Adiutoꝛium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus.

Deus omnipotens, bonorum virtutum datoꝛ, ⁊ omnium benedictionum largus infuſoꝛ: ſupplices te rogamus: vt manibus noſtris opem tue benedictionis infundas: ⁊ has caligas ⁊ ſandalia, vel amictum, vel albam, vel cinctoꝛium, vel ſtolam, vel manipulum, vel tunicam, vel dalmaticam, vel planetam diuino cultui pꝛeparatā: virtute ſancti ſpiritus bene ✠ dicere, ſancti ✠ ficare, ⁊ cōſe ✠ crare digneris, ⁊ omnibus ea vtentibus, gratiam ſanctificationis ſacri myſterij tui benignus concede: vt in conſpectu tuo ſancti ⁊ immaculati atq; irrepꝛehenſibiles appareant, ⁊ auxilium miſericoꝛdie tue acquirant. Per chꝛiſtū dominum noſtrum. ℟. Amē. Deinde aſpergit ea aqua benedicta.

¶ Benedictio mapparum ſeu linteaminum ſacri altaris. Pontifex mappas ſeu linteamina ſacri altaris benedicturus: ſtans ſine mitra dicens, ℣. Adiutoꝛium noſtrū in nomine domini. ℟. Qui fecit celum ⁊ terrā. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oꝛemus.

Exaudi domine pꝛeces noſtras, ⁊ hec linteamina ſacri altaris vſui pꝛeparata: bene-

✠ dicere ⁊ ſācti ✠ ficare digne-
ris. Per chriſtum dominum no-
ſtrum. ℟. Amen. Oremus.
Domine deus omnipotens,
qui ornamenta ⁊ linteami-
na facere moyſen famulum tuū
per quadraginta dies docuiſti:
quę etiam maria texuit, ⁊ fecit in
vſum miniſterij tabernaculi ſede
ris: ſancti ✠ ficare, bene ✠ di-
cere, ⁊ conſe ✠ crare digneris
hęc linteamina: ad tegendum,
inuoluendumq́ꝫ altare glorioſiſ-
ſimi filij tui domini noſtri Jeſu
Chriſti. Qui tecum viuit. Dein-
de aſpergit ea aqua benedicta.

¶ In feſto ſācti Frāciſci de pau-
la, fūdatoris fratrū minimorum,
ad miſſā. Intro.

Melius eſt mo-
dicū iuſto, ſup
diuitias pctōrū multas:
qm̄ brachia pctōrū cō-
terent: cōfirmat aūt iu-
ſtos dn̄s. Ps. Noli ę-
mulari in malignātib⁹:
neqꝫ zelaueris faciētes inquitatē. ℣. Gloria.
Deus humilium celſi- Oro.
tudo, q beatū franciſcū de
paula cōfeſſorē tuū: ſctōꝝ tuoꝝ
glīa ſublimaſti: tribue q̄s, vt eius
meritis ⁊ imitatione, pmiſſa hu-
milibus pmia feliciter conſequa
Eccl. mur. per. Lectio libri Sapiētię.
ca. 45 Dilectus deo ⁊ hominibus
cuius memoria ī benedi-
ctione eſt. Similem illum fecit
in gloria ſanctōrum, ⁊ magnifi-
cauit eum in timore inimicorum:
⁊ in verbis ſuis mōſtra placauit.
Glorificauit eum in conſpectu
regum: ⁊ iuſſit illū corā populo
ſuo, ⁊ oſtendit illi gloriam ſuam.
In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctum
fecit illum: ⁊ elegit eum ex omni
carne. Audiuit enim vocem ip-
ſius, ⁊ induxit illum in nube. Et
dedit illi cor ad pręcepta, ⁊ legem
vitę ⁊ diſciplinę. Gradus. Fa-
ctus eſt dominus protector meus: ⁊ eduxit
me in latitudinem, ſaluum me fecit. ℣. Re-
tribuet mihi dominus ſm iuſtitiam meam: ⁊
ſcdm̄ puritatem manuum mearum retribuet
mihi. Tractus. Iſte pauper clamauit,
⁊ dominus exaudiuit eum, ⁊ ex omnibus tri-
bulationibus eius ſaluauit eum. ℣. Immit-
tet angelos dominus in circuitu timentium
eum, ⁊ eripiet eos. ℣. Guſtate ⁊ videte
quoniam ſuauis eſt dominus: beatus vir qui
ſperat in eo. In tempore paſchali.
Alleluia. ℣. Dominus amat iudicium, ⁊
non derelinquet ſanctos ſuos: in ęternum con-
ſeruabuntur. Alleluia. ℣. Cuſtodi inno-
centiam ⁊ vide ęquitatem: quoniam ſunt reli-
quię homini pacifico. Sequentia ſan-
cti euange. ſcdm̄ Lucam. ca. 12
In illo tēpore. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Nolite timere pu
ſillus grex: quia complacuit pa-
tri veſtro dare vobis regnum.
Vendite quę poſſidetis, ⁊ date
eleemoſynam. Facite vobis ſac-
culos, qui non veteraſcunt: the-
ſaurum indeficientem in cęlis, ⁊
quō fur non appropiat: neqꝫ ti-
nea corrumpit. Ubi enim theſau
rus veſter eſt: ibi ⁊ cor veſtrum
erit. Sint lumbi veſtri pręcincti:
⁊ lucernę ardentes in manibus
veſtris. Et vos ſimiles homini-
bus expectantibus dominū ſuū
quando reuertatur à nuptijs:
vt cum

vt cum venerit ⁊ pulſauerit, cõfe ſtim aperiant ei. Et dr̃ Credo. ſm rubricã infine poſitã. Offer.

Salus iuſtorum à domino: ⁊ protector eorum eſt in tempore tribulationis. Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos à peccatoribus: ⁊ ſaluabit eos: q2 ſperauerunt in eo.

Hec dona deuote Secre. plebis domine: quibus tua cumulamus altaria beati franciſci de paula meritis, tibi grata, nobiſque ſalutaria, te miſerante reddantur. Per dñm. Cõmunio.

Quamdiu feciſtis vni de his fratribus meis minimis: mihi feciſtis. Poſtcõmunio.

Sumpta domine ſacramenta celeſtia beato franciſco de paula confeſſore tuo intercedente precamur: vt ⁊ temporalis vite ſubſidia nobis conferant ⁊ eterne. Per dominum noſtrũ.

¶ Nota q Credo dicitur p totam octauam ab omnibus: in eccleſijs minorũ: ⁊ alijs eccleſijs, altarib9 ⁊ capellis, ſub nomine ſancti franciſci de paula erectis: vel in quibus imago ipſius ſancti depingitur. Necnon à fratribus etiam recitatis, ⁊ deuotis ordinis huiuſmodi vbilibet conſtitutis.

¶ Poſt octauã non dr̃ Gloria. nec Credo. niſi ex deuotione huiuſmodi miſſa in dominica: vel in alio feſto ſolenni celebraretur.

¶ Miſſa votiua ſancti franciſci de paula. Introitus.

Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini: in atrijs domus dei noſtri. Ps. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℟. Gloria patri, ⁊ filio. Oratio.

Deus, qui ſuperbis reſiſtis, ⁊ humilibus gratiã tribuis: exaudi preces noſtras: ⁊ intercedente beato franciſco de paula confeſſore tuo: da nobis alta nõ ſapere: ſed maieſtati tue humili ſemper corde ſeruire. Per dñm. Epiſtola. Dilectus deo. vt ſupra. Gradua. Domine preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo. ℟. Uitam petijt à te, ⁊ tribuiſti ei longitudinem dierum in ſeculum ſeculi. Alleluia. ℟. Iuſtus germinabit ſicut lilium: ⁊ florebit in eternum ante dominũ. A. lxx. vſq3 ad paſcha. Tractus. Iſte pauper clamauit ⁊ dñs exaudiuit eum: ⁊ ex omnibus tribulationibus eius ſaluauit eũ. ℟. Immittit angelos dominus in circuitu timentium eum: ⁊ eripiet eos. ℟. Guſtate ⁊ videte qm̃ ſuauis eſt dñs: beatus vir, qui ſperat in eo. In tpe paſchali. Alleluia. ℟. Dñs amat iudiciũ, ⁊ non derelinquet ſanctos ſuos: in eternum conſeruabuntur. Alleluia. ℟. Cuſtodi innocentiam ⁊ vide equitatẽ: qm̃ ſunt reliquie homini pacifico. Euangelium vt ſupra. Offerto.

Fidelis ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dominus ſuper familiam ſuam: vt det illis in tempore tritici menſuram. Secreta.

Hoſtias, quas in memoriam paſſionis vnigeniti filij tui tibi dñe dicamus, placatus accipias: ⁊ intercedente famulo tuo btõ franciſco de paula: fac vt nobis pficiãt ad ſalutẽ. p eũ. Cõi.

Amen dico vobis, qd vos. qui reliquiſtis oĩa: ⁊ ſecuti eſtis me: cẽtuplum accipietis: ⁊ vitam eternam poſſidebitis. Poſtcõio.

Concede q̃s omps deus: vt intercedẽte beato franci-

ſco de paula cófeſſore tuo: illius
ſempiterne felicitatis capiamus
effectuʒ: cuius per hec myſteria
pignus accepimus. Per dñm.
¶ In tráſlatione ſancti bartho-
lomei de india in lipará. Introi.
Ibi autem nimis honorati
ſunt amici tui deus: nimis
confortatus eſt principatus
eorum. Ps. Dñe probaſti
me, ⁊ cognouiſti me: tu co-
gnouiſti ſeſſionem meam,
⁊ reſurrectionem meam. ℣. Gloria. Oró.

DEus, qui apoſtoli tui bar-
tholomei corpus arcades
contra fluctus geſtantes tranſi-
re voluiſti: concede queſumus:
vt illius patrocinio tueamur, cu-
ius acta deuotis laudibus frequé
tamus. Per dñm. ¶ In tranſla
tione ſancti bartholomei de lipa
ri in beneuentum. Oratio.

OMnipotens ſempiterne de
us: qui apoſtolum tuum bartho
lomeum pro ſalute italici populi
ex lipare beneuentum tranſuehé
dú concedere es dignatus: pre-
ſta, vt cuius gaudemus trium-
phis, muniamur ⁊ precibus. per
dominum. Lectio epiſtole bea-
ca. 2 ti Pauli apoſtoli ad Epheſios.

FRatres: Iam non eſtis ho-
ſpites ⁊ aduene: ſed eſtis ci-
ues ſanctorum ⁊ domeſtici dei,
ſuperedificati ſupra fundamen-
tú apoſtolorum ⁊ prophetarum.
Ipſo ſūmo angulari lapide chri-
ſto ieſu: in quo omnis edificatio
conſtructa creſcit in templum ſá
ctum in domino: in quo ⁊ vos
coedificamini in habitaculuʒ dei
in ſpiritu ſancto. Grad. Nimis
honorati ſunt amici tui deus: nimis conforta-
tus eſt principatus eorum. ℣. Dinumera-
bo eos: ⁊ ſuper arenam multiplicabuntur.
℣. Vos eſtis, qui permáſiſtis mecú in tenta-
tionibus meis: ego autem in medio veſtrum
ſuʒ: ſicut qui miniſtrat. Alleluia. Sequētia
ſancti euangelii ſm Mattheum. ca. 2

IN illo tempore: Conuoca-
tis dominus ieſus duodeciʒ
diſcipulis ſuis: dedit illis poteſta
tem ſpirituum immundorum vt
eijcerent eos: ⁊ curarent omneʒ
languorem, ⁊ omnem infirmita-
tem. Duodecim autem apoſto-
lorum nomina ſunt hec: Simon
qui dicitur Petrus: ⁊ Andreas
frater eius: Iacobus Zebedei,
⁊ Ioannes frater eius: Philip-
pus ⁊ Bartholomeus: Thomas
⁊ Mattheus publicanus: Iaco-
bus alfei ⁊ Thadeus: Simon
chananeus, ⁊ Iudas ſcariothis,
qui tradidit euʒ. Hos duodecim
miſit ieſus precipiens eis dicens.
In viam gentium ne abieritis: ⁊
in ciuitates ſamaritanorum ne
intraueritis: ſed potius ite ad
oues que perierunt domus iſ-
rael. Euntes autem predicate
dicentes: quia appropinquabit
regnum celorum: infirmos cu-
rate: mortuos ſuſcitate: leproſos
mundate: demones eijcite: gra-
tis accepiſtis: gratis date. Of-
fertorium. Mihi autem nimis honori-
ficati ſunt amici tui deus: nimis confortatus
eſt principatus eorum. Secreta.

PEr hec myſteria, domine
queſumus, que in comme-
moratione apoſtoli tui bartho-
lomie

lomęi offerimus illo interuenien te a cunctis purgemur offenſis. Per dominum noſtrum. Communio. Vos qui ſecuti eſtis me: ſedebitis ſuper ſedes iudicantes duodecim tribus iſrael. Poſtcommunio.

Proſit nobis, domine quęſumus, beati bartholomęi frequentata laudatio: cuimque pro nobis orare in augmento ſẽtiamus virtutum. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum.

Deo gratias.

Series chartarum.

✠ ✠✠ a b c d e f g h i k l m n o p
q r ſ t u x y z & ꝯ ꝝ A B C D E

Omnes ſunt quaterniones, pręter
✠✠ ternionem.

Venetijs apud Joannem Variſcum, & ſocios
Anno. M D L X I.
Menſe Julio.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE